

OTRDIEN, 2008. GADA 21. OKTOBRĪ

SĒDI VADA: DIANA WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.00)

2. Dokumentu iesniegšana: (sk. protokolu)

3. Padomes nosūtītie nolīgumu teksti: (sk. protokolu)

4. Saistībā ar Parlamenta rezolūcijām veiktie pasākumi: (sk. protokolu)

5. Debates par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (iesniegto rezolūcijas priekšlikumu paziņošana): (sk. protokolu)

6. Uzdevumi, kas jārisina saistībā ar koplīgumiem ES (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Jan Andersson* ziņojums Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vārdā par uzdevumiem, kas jārisina saistībā ar koplīgumiem ES (2008/2085(INI)) (A6-0370/2008).

Jan Andersson, referents. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, es ceru, ka Komisijas pārstāvji drīz būs klāt. Vēl nav ieradušies.

Iesākumā es runāšu par ziņojumu vispārīgos vilcienos. Mēs Eiropas Parlamentā daudzkārt esam pārrunājuši, kādu politiku īstenot globalizētā sabiedrībā. Lai mēs gūtu panākumus, mēs nedrīkstam konkurēt par zemu apmaksātām darbavietām, mums jānodrošina labi darba apstākļi, mums jākoncentrējas uz cilvēkkapitālu, cilvēkiem un ieguldījumiem. Mēs arī vairākkārt esam pārrunājuši, ka sabalansēt atvērtas robežas ar tādu ES, kas būtu spēcīga sociālā ziņā, un esam nonākuši pie slēdziena, ka šāds līdzsvars ir svarīgs.

Turklāt mēs bieži esam pārrunājuši jautājumu par vienlīdzīgu attieksmi pret cilvēkiem neatkarīgi no viņu dzimuma, etniskās izcelsmes vai tautības un to, cik šis jautājums ir svarīgs, un esam konstatējuši, ka jāvalda vienlīdzīgai attieksmei un nediskriminācijai.

Ziņojumā ir runa par to, ka mums vajadzīgas atvērtas robežas. Komiteja atbalsta atvērtas robežas bez ierobežojumiem un pārejas periodiem, taču vienlaikus mums vajadzīga sociāla ES, kurā mēs nekonkurējam savā starpā uzspiežot zemākas algas, sliktākus darba apstākļus utt.

Ziņojumā ir runa arī par vienlīdzīgas attieksmes principu, proti, par vienlīdzīgu attieksmi pret darba ņēmējiem neatkarīgi no viņu tautības un par viņu nediskriminēšanu. Nedrīkst būt tā, ka pret cilvēkiem no Latvijas, Polijas, Vācijas, Zviedrijas vai Dānijas vienā un tai pašā darba tirgū izturas atšķirīgi. Tas arī ir ziņojumā ietvertu priekšlikumu pamatā. Svarīgākie priekšlikumi ir saistīti ar Direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu, jo trīs no spriedumiem attiecas uz norīkotiem darbiniekiem. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai mēs Direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu nepārvērstu par obligāto noteikumu direktīvu.

Ir tiesa, ka direktīva satur desmit obligātos nosacījumus, kas jāievēro. Šie nosacījumi ir jāietver, taču pamatprincips ir vienlīdzīga attieksme. Tāpēc ir jābūt skaidrībai. Jābūt vienlīdzīgai attieksmei neatkarīgi no tautības. Jebkurā darba tirgū, piemēram, Vācijas Lejassaksijas Federālās zemes darba tirgū, nosacījumiem, kas tur ir spēkā, jāattiecas uz visiem darbiniekiem neatkarīgi no tā, no kurienes viņi ir. Tas ir svarīgs princips, kuram jāklūst vēl saprotamākam pēc pasludinātajiem spriedumiem.

Otrs svarīgais moments ir tas, ka mums ir dažādi darba tirgus modeļi. Visiem šiem modeļiem attiecībā uz īstenošanu ir vienāda vērtība. Šajā direktīvā jāizdara arī daži citi grozījumi. Turklāt mums jāliek pilnīgi skaidri saprast, ka tiesības streikot ir konstitucionālās pamattiesības, ko nevar pakārtot pārvietošanās brīvībai. Tas attiecas uz jauno Līgumu un arī uz primārajiem tiesību aktiem, tikai savādākā veidā.

Treškārt, EK tiesību akti nedrīkst būt pretrunā Starptautiskās darba organizācijas konvencijai. *D. Rüffert* lieta attiecas uz SDO konvenciju, kurā aplūkots publiskais iepirkums. Šajā gadījumā piemēro darba nosacījumus, kas piemērojami vietā, kur darbs tiek veikts. Tas ir iemesls, kādēļ tika izstrādāti iesniegtie priekšlikumi. Es sekošu līdzi debatēm, un pie reizes es gribu arī izmantot iespēju pateikties visiem, kas ir iesaistīti, piemēram, „ēnu” referentam, par konstruktīvo sadarbību.

(Aplausi)<BRK>

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, ļaujiet man vispirms atvainoties par neilgo kavēšanos. Diemžēl es laikus neparedzēju, ka ielas būs tik noslogotas.

Dāmas un kungi, pēdējā laika spriedumi, ko Tiesa pasludinājusi *Viking*, *Laval* un *D. Rüffert* lietā, ir izraisījuši plašas diskusijas ES līmenī par darbinieku tiesību aizsardzību saistībā ar pieaugošo globalizāciju un darbaspēka mobilitāti. Lai Eiropas darba tirgus funkcionētu kā nākas, mums jāievieš labi likumi. Direktīva par darba ņēmēju norīkošanu ir galvenais instruments šā mērķa sasniegšanai. Atgādināšu jums, ka direktīvas mērķis ir atrast līdzsvaru starp pienācīgu aizsardzības līmeni darbiniekiem, kas īslaicīgi norīkoti darbā citā dalībvalstī, no vienas puses, un pakalpojumu sniegšanas brīvību iekšējā tirgū, no otras puses.

Komisija ir apņēmusies nodrošināt, lai Līgumā noteiktās pamatbrīvības nenonāktu konfliktā ar pamattiesību aizsardzību. Komisija ir paudusi vēlēšanos uzsākt atklātu diskusiju ar visām ietekmētajām pusēm, lai mēs kopā varētu izanalizēt Tiesas spriedumu sekas. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai šādas debates notiktu, jo tās palīdzētu precizēt juridisko situāciju un beidzot ļautu dalībvalstīm ieviest pienācīgu tiesisko regulējumu. 2008. gada 9. oktobrī Komisija par šo tematu noorganizēja forumu, kurā piedalījās visas ieinteresētās puses. Šim forumam vajadzētu kļūt par sākuma punktu tik ļoti nepieciešamajai diskusijai.

Komisija piekrīt, ka pieaugošā darba ņēmēju mobilitāte Eiropā ir radījusi jaunas problēmas, jo tā ir saistīta ar darba tirgu funkcionēšanu un darba apstākļu regulējumu. Komisija uzskata, ka vislabākās iespējas risināt šīs problēmas un ierosināt iespējamus uzlabojumus ir sociālajiem partneriem. Šā iemesla dēļ Komisija ir aicinājusi Eiropas sociālos partnerus izpētīt pieaugošās mobilitātes sekas Eiropā un Eiropas Kopienu Tiesas spriedumus. Es priecājos par to, ka Eiropas sociālie partneri ir mūs uzklāusījuši. Komisija atbalstīs viņu darbu, kā vien tas būs nepieciešams.

Komisija vēlas paziņot, ka dalībvalstis, kuras visvairāk ietekmē Tiesas spriedums, patlaban strādā pie tiesiskā regulējuma, kas nodrošinās saskaņojumu ar Tiesas judikatūru. Komisija nevar piekrist priekšlikumam, ka Direktīvā par darba ņēmēju norīkošanu būtu jāietver atsaucē uz pārvietošanās brīvību. Šāda paplašināšana noteikti novestu pie pārpratumiem attiecībā uz direktīvas piemērošanu noteiktiem mērķiem, jo tā padarītu neskaidrāku atšķirību starp divām izteikti atšķirīgām darba ņēmēju kategorijām, proti, norīkotiem darba ņēmējiem un migrējošo darbaspēku. Es gribētu uzsvērt, ka starp norīkotiem darba ņēmējiem un migrējošo darbaspēku nepārprotami ir atšķirība.

Komisija ir vienprātis ar Parlamentu attiecībā uz nepieciešamību uzlabot Direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu darbību un īstenošanu. Šajā sakarā es gribu jums atgādināt, ka Komisija 2008. gada aprīlī pieņēma ieteikumu par pastiprinātu administratīvo sadarbību, ko pieprasīja dalībvalstis, lai novērstu pašreizējos trūkumus. Komisija arī atbalsta sadarbības pastiprināšanu, īstenojot savu plānu nākotnē izveidot dalībvalstu ekspertu komiteju. Komisija uzskata, ka ierosinātais Lisabonas līgums būtiski nostiprinās sociālās tiesības, ieviešot tādas izmaiņas kā jaunās sociālo tiesību klauzulas, kas paredz visiem pārējiem Eiropas Savienības politikas virzieniem rēķināties ar sociālajiem jautājumiem un ņemt vērā juridiski saistošas atsaucē uz Pamattiesību hartu.

Małgorzata Handzlik, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinuma projekta sagatavotāja. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, ziņojums, par kuru mēs šodien debatējam, ir pārvērtis pašreizējo Direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu par apgrūtinājumu koplīgumiem. Es saprotu, ka dažas dalībvalstis nebija apmierinātas ar Eiropas Kopienu Tiesas nolēmumiem. Tomēr tie nodrošina līdzsvaru starp visiem direktīvas mērķiem, proti, starp pakalpojumu sniegšanas brīvību, darba ņēmēju tiesību ievērošanu un godīgas konkurences principiem. Es gribu uzsvērt, ka šā līdzsvara saglabāšana mums ir *sine qua non*.

Galvenā problēma, kas saistīta ar šīs direktīvas pareizu īstenošanu, ir tās nepareizā interpretēšana dalībvalstīs. Tātad mums jākoncentrējas uz interpretāciju, nevis uz pašas direktīvas noteikumiem. Tāpēc, pirmkārt, ir nepieciešama pamatīga analīze dalībvalstu līmenī. Tas ļaus mums identificēt sarežģījumus, ko rada nolēmumi, un iespējamās problēmas, ar kurām mums būs jāsaskaras. Tāpēc es uzskatu, ka šajā posmā mums vajadzētu atturēties pieprasīt direktīvas grozīšanu. Ir svarīgi paturēt prātā, ka darba ņēmēju norīkošana neizbēgami ir

saistīta ar pakalpojumu sniegšanas brīvību. Pēdējā ir viens no Eiropas kopējā tirgus pamatprincipiem. To nekādā gadījumā nedrīkst uztvert kā ierobežojumu koplīgumiem.

Tadeusz Zwiefka, *Juridiskās komitejas atzinuma projekta sagatavotājs*. – (PL) Neatkarīgi no katra personiskās pārliecības es uzskatu, ka ir nepieņemami kritizēt Eiropas Kopienas Tiesas nolēmumus. Tā ir neatkarīga un neieinteresēta iestāde, kurai ir būtiski svarīga loma Eiropas Savienības darbībā. Mēs varam nepieņemt likumam, un mēs, protams, varam to mainīt, taču man ir grūti samierināties ar Tiesas kritizēšanu. Tā vienmēr lemj, pamatojoties uz spēkā esošajiem tiesību aktiem.

Attiecībā uz jautājumiem, par kuriem mēs šodien debatējam, es vēlētos uzsvērt divus svarīgus momentus. Pirmkārt, Tiesas nolēmumi nekādi neietekmē koplīgumu slēgšanas brīvību. Otrkārt, saskaņā ar Tiesas paskaidrojumiem dalībvalstis obligātos standartus drīkst noteikt tikai tajās jomās, kas paredzētas Direktīvā 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu. Tiesa nepārprotami atzīst tiesības uz kolektīvu rīcību par pamattiesībām saskaņā ar Kopienas tiesību pamatprincipiem. Tajā pašā laikā pakalpojumu sniegšanas brīvība kopā ar citām iekšējā tirgus brīvībām ir vienlīdz svarīgas Eiropas integrācijas procesā.

Kas attiecas uz šo ziņojumu, referents aicina pārskatīt Direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu, apgalvojot, ka Tiesas interpretācija ir pretrunā likumdevēja nolūkiem. Es šādam viedoklim nekādā ziņā nepiekrītu.

Jacek Protasiewicz, *PPE-DE grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Savienības teritorijā katru gadu aptuveni viens miljons cilvēku tiek norīkoti strādāt valstī, kas nav tā valsts, kurā atrodas viņu darba devēja uzņēmuma galvenais birojs.

Pēdējo gadu laikā ir bijuši tikai daži gadījumi, kad radušās problēmas saistībā ar šīs direktīvas prasību un šo jomu regulējošo ES tiesību aktu interpretēšanu. Šos dažus gadījumus izskatīja Eiropas Kopienas Tiesa. Vispārīgi runājot, tā atzina, ka problēmas sakne nav šīs direktīvas saturs, bet gan tās nepareiza īstenošana no dalībvalstu puses. Tas liecina, ka ES tiesību akts, kas tika radīts, lai regulētu darba ņēmēju norīkošanu darbā, ir saprātīgs un labi izstrādāts. Vienīgā potenciālā problēma ir saistīta ar tā īstenošanu atsevišķās dalībvalstīs.

Protams, tas nenozīmē, ka šis tiesību akts ir tik labs, ka labāks vairs nevar būt. Tomēr būtu jāņem vērā, pirmkārt, ka pašreizējā direktīva aizsargā darba ņēmēju pamattiesības, nodrošinot obligātās garantijas attiecībā uz darba samaksu, kā arī attiecībā uz veselību un drošību darbā. Otrkārt, direktīva neliedz iespēju vienoties ar koplīgumu palīdzību par izdevīgākiem nosacījumiem nekā paredzēts obligātajos darba nosacījumos. Šo faktu es vēlos uzsvērt. Tajā pašā laikā direktīva panāk lielisku līdzsvaru starp pakalpojumu sniegšanas brīvību un to darbinieku tiesību aizsardzību, kas norīkoti sniegt pakalpojumus citā valstī. Šo iemeslu dēļ mēs J. Andersson ziņojumā piekritām lūgt Komisiju vēlreiz izskatīt šo direktīvu. Mēs absolūti nepiekrītam uzskatam, ka šī būtu slikta direktīva un ka būtu steidzami jāievieš kādas radikālas izmaiņas Eiropas tiesību aktos, kas attiecas uz šo jomu.

Stephen Hughes, *PSE grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, es apsveicu Andersson kungu ar lielisku ziņojumu. Es vēlētos sākt, daļēji citējot šā ziņojuma 12. punktu. Tur teikts: „uzskata, ka Direktīvā par darba ņēmēju norīkošanu un Pakalpojumu direktīvā ietvertais likumdevēja nodoms nav savienojams ar Tiesas sniegtajām interpretācijām”. Es tam piekrītu. Es piedalījos abu šo direktīvu izstrādāšanā un nekad negaidīju, ka tās —, skatītas apvienojumā ar Līgumu —, ļaus Tiesai nonākt pie slēdziena, ka ekonomiskajām brīvībām ir prioritāte pār darba ņēmēju pamattiesībām.

Kad kaut kas tāds notiek, likumdevējam ir jārikojas, lai atjaunotu juridisko skaidrību. Mēs esam viens no likumdevējiem, un mums liekas, ka šī rezolūcija liek skaidri saprast, kas ir jādara. Taču, komisāre, mēs nevaram izpildīt savu likumdevēja pienākumu, kamēr jūs neesat izmantojuši savas iniciatīvas tiesības. Es šajā Parlamentā esmu arodbiedrību sadarbības grupas līdzpriekšsēdētājs, un es piedalos tās sanāksmēs. Tajā ir pārstāvētas visas galvenās politiskās grupas, un tā dod man iespēju kontaktēties ar daudziem arodbiedrību biedriem — ne tikai Briselē un Strasbūrā, bet arī reģionos —, un es jums varu pastāstīt, ka plašā sabiedrībā valda bažas par neatbilstībām, kas atklājušās saistībā ar šiem spriedumiem, un šīs bažas izplatās arvien plašāk. Nākamā gada Eiropas vēlēšanu priekšvakarā tas ir ļoti nopietni, komisāre. Ja arodbiedrību pārstāvji nolems, ka Eiropa daļēji rada problēmas, nevis daļēji risina tās, tas var ļoti kaitēt visam Parlamentam un pašam demokrātijas procesam.

Es priecājos dzirdēt, ka jūs domājat, ka Direktīvai par darba ņēmēju norīkošanu ir vajadzīgi uzlabojumi, jo viena no lietām, ko mēs gribam, ir šīs direktīvas pārskatīšana, lai vismaz izskaidrotu, kā koplīgumus var izmantot, lai noteiktu obligātos noteikumus un nosacījumus, un pastāstītu, kā kolektīvu rīcību var izmantot šo tiesību aizsardzībai.

Tāpēc, komisāre, lūdzu, ieklausieties šīs tieši ievēlētās iestādes balsī. Mēs esam labi informēti. Izmantojiet savas iniciatīvas tiesības un parādiet, ka saredzat vajadzību rīkoties.

Luigi Cocilovo, *ALDE grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, arī es gribu pateikties *Andersson* kungam par šo iniciatīvu, kā arī visām grupām un referentiem par viņu ieguldījumu komitejas pieņemtā teksta galīgās redakcijas tapšanā. Es uzskatu, ka Parlamenta pieņemtā nostāja patiešām ir svarīga. Ļaujiet man precizēt, ka Parlaments nekritizē Tiesas spriedumus kā tādus — tie vienmēr ir pamatoti —, bet cenšas atbildēt uz jautājumiem attiecībā uz Direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu, kas tika izvirzīti daļā no šiem spriedumiem.

Nav pareizi uzskatīt, ka šī atbildes reakcija slēpj sevī bažas par atsevišķām pamatbrīvībām, piemēram, par pārrobežu pakalpojumu sniegšanas brīvību; mēs aizsargāsim šo brīvību līdz galam tāpat kā mēs aizsargāsim veselīgas un pārredzamas konkurences principu. Taču nav pieņemama tāda konkurence, kas turas uz priekšrocībām, kuras iegūtas ar „dempinga” palīdzību, konkurence, ko apreibinājusi ilūzija, ka ir pieļaujams pārkāpt dažus pamatprincipus, piemēram, uzņēmējdarbības brīvības un nediskriminācijas principus. Lai kā mēs nestrīdētos par diskrimināciju, šā principa pamatā ir vienkārša patiesība: attieksme pret darba ņēmējiem valstī, kurā pakalpojumi tiek sniegti, nedrīkst būt dažāda neatkarīgi no tā, vai viņi ir norīkotie vai mobilie darba ņēmēji un neatkarīgi no viņu tautības. Vienādiem noteikumiem jāattiecas gan uz uzņēmumiem, kas darbojas attiecīgajā valstī, gan uz uzņēmumiem, kas izmanto darbinieku norīkošanu.

Mūsaprāt, jebkāds cits modelis Eiropā tiktu noraidīts un uzlūkots ar aizdomām. Brīva pārvietošanās attiecas arī uz principiem, un jebkāda novirzīšanās no šā kursa pirmkārt kaitētu Eiropai, atvirzot vienas atsevišķas direktīvas interpretāciju otrā plānā.

Elisabeth Schroedter, *Vers/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, vienlīdzīga attieksme ir Eiropas Savienības pamatprincips. Dalībvalstīm ir jāspēj garantēt, ka šī vienlīdzīgā attieksme tiek realizēta dzīvē. Eiropas Kopienų Tiesa (EKT) mūs ir nostādījusi ļoti sarežģītā situācijā. Es nevaru noslēpt faktu — kas, protams, ir labi zināms —, ka vismaz vienā gadījumā neiztika arī bez Komisijas palīdzības. Tiesības streikot un tiesības apspriest koplīgumus nevar tā vienkārši apšaubīt. Tāpēc mums ir jāreaģē. Tiesas lēmums radījis tik negatīvu Eiropas tēlu, ka daudzi cilvēki tagad no tās novēršas mēs nevaram vienkārši noskatīties un ļaut tam notikt.

Katram, kas vēlas veicināt lielāku mobilitāti Eiropā, jānodrošina vienādas attieksmes īstenošana savā darba vietā. EKT mums šajā ziņā ir izdarījusi īstu lāča pakalpojumu un šajā procesā kaitējusi arī sociālajai Eiropai.

Mums kā likumdevējiem jārikojas, lai izstrēbtu šo putru, jo EKT ir atklājusi arī Direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu vājo vietu: tā ir parādījusi, ka problēma rodas tad, ja darba ņēmēji ir pakalpojumu sniedzēji. Pret darba ņēmējiem atkal jāizturas, kā pret darba ņēmējiem, un tāpēc mums šī direktīva jāpārskata.

Jānodrošina, lai darbotos princips „vienāda samaksa par vienādu darbu vienā un tajā pašā darbavietā”. Ir pierādījies, ka Direktīva par darba ņēmēju norīkošanu saskaņā ar EKT interpretāciju to vairs nenodrošina. Mums vajadzīga šī pārskatīšana, lai atjaunotu ticību Eiropai, jo bez šā projekta mēs nevaram izvērst vēlēšanu kampaņu. Pretējā gadījumā radīsies problēma, proti, brīvība, ko piedāvā iekšējais tirgus un vienlīdzīgas attieksmes princips, praksē atdursies pret sarežģījumiem.

Kā jau minēja *Cocilovo* kungs, nav pieņemami, ka konkurence balstās uz sociālā dempinga, nevis uz kvalitāti. Mums jārikojas. Es gribētu atkārtoti vērsties pie šajā sēžu zālē sanākušajiem ar lūgumu pieņemt *Andersson* kunga ziņojumu tā pašreizējā redakcijā. Tas ir ārkārtīgi būtiski, jo ziņojums satur arī ļoti konkrētu rīcības stratēģiju Direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu pārskatīšanai. Vienlīdzīgas attieksmes princips ir sociālās Eiropas princips. Šīs sociālās Eiropas atjaunošana ir iemesls, kādēļ mēs esam ievēlēti šajā Parlamentā, un tāpēc mums jāpieņem šis ziņojums.

Ewa Tomaszewska, *UEN grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es ar nožēlu esmu novērojusi, ka pārāk bieži ekonomiskajām tiesībām tiek piešķirta prioritāte pār pamattiesībām un pamatbrīvībām. Īpaši spilgti tas pierādījās Eiropas Kopienų Tiesas nolēmumos *Laval* un *Viking* lietās, kā arī vēl citās.

Ir svarīgi pareizi ierindot šīs tiesības pēc to nozīmīguma un ņemt vērā faktu, ka cilvēki ir svarīgāki par naudu. Tiesības, kas pieskaitāmas pie ekonomiskajām brīvībām, nedrīkst ierobežot personu tiesības apvienoties un kolektīvi aizstāvēt savas tiesības. Konkrēti runājot, darba ņēmējiem ir tiesības veidot apvienības un rīkot kolektīvas sarunas par darba nosacījumiem. Kolektīvo sarunu un to rezultātā noslēgto koplīgumu par darba nosacījumiem sistēma ir pelnījusi atzinību un atbalstu. Galu galā, atbildīgu sociālo partneru savstarpēja

vienošanās garantē sociālo vienprātību un ļauj cerēt, ka noslēgtie līgumi būs veiksmīgi. Piemērs šādai pieejai ir SDO konvencijas.

Galvenais uzdevums, kas mums patlaban stāv priekšā attiecībā uz koplīgumiem, ir saistīts ar tā fakta ņemšanu vērā, ka gan migrējošajam darbaspēkam, gan norīkotajiem darba ņēmējiem, gan darba ņēmējiem, kas strādā savā izcelsmes valstī, ir jāgarantē vienāda tiesības. Referentam pienākas apsveikumi.

Mary Lou McDonald, GUE/NGL grupas vārdā. – (GA) Priekšsēdētājas kundze, gadiem ilgi darba ņēmēji un arodbiedrības ir uzticējušies Eiropas Savienībai, ka tā uzlabos un aizsargās viņu darba apstākļus.

Darba ņēmējiem visā Eiropā ir tiesības uz labu darbu un vienlīdzīgu attieksmi pret visiem darba ņēmējiem. Viņiem ir tiesības organizēt, aģitēt un rīkot kampaņas, lai uzlabotu savus darba apstākļus. Viņiem ir tiesības cerēt, ka likums atzīs un sargās šīs tiesības.

Virkne Eiropas Kopienų Tiesas nolēmumu, uz kuriem norādīts *Andersson* kunga ziņojumā, ir nekaunīgi uzbrukumi šīm pamattiesībām. Šie Tiesas nolēmumi ir iedeguši zaļo gaismu plašai darba ņēmēju ekspluatācijai. Tiesas nolēmumi atspoguļo tiesisko *status quo*, proti, faktu, ka gadījumos, kad darba ņēmēju tiesības saduras ar konkurences noteikumiem, konkurences noteikumi ņem virsroku. Tiesas nolēmumi ir padarījuši likumīgu tā saukto „piekāpšanās sacensību”.

Es esmu ļoti vilusies par šo ziņojumu. Tajā apzināti nav iekļauts aicinājums veikt izmaiņas ES līgumos, kas, kā mēs visi zinām, ir nepieciešamas, lai aizsargātu darba ņēmējus. Šis aicinājums mainīt līgumus tika tiši un ciniski izņemts no šā ziņojuma pirmā projekta, par spīti milzīgajam skaitam aicinājumu no arodbiedrību kustībām visā Eiropā iekļaut līgumos sociālā progresa klauzulu.

Darba ņēmēju tiesību neaizsargātība bija viens no galvenajiem iemesliem, kādēļ Īrija nobalsoja pret Lisabonas līgumu, kaut arī ES līderiem ir ērtāk ignorēt šo nepatīkamo faktu. Ja mēs vēlamies, lai jebkurš jauns līgums būtu pieņemams cilvēkiem visā Eiropā, tam jānodrošina pienācīga darba ņēmēju aizsardzība.

Tagad mums parlamentāriešiem ir iespēja uzstāt, lai līgumos tiktu iekļauta saistoša sociālā progresa klauzula vai protokols. Ja attiecīgie grozījumi šodien netiks pieņemti, Eiropas Parlaments būs vēl vairāk atsvešinājies no cilvēkiem, kurus tas sakās pārstāvam, un tādā gadījumā es nešaubos, ka iru darba ņēmēji tāpat kā es uzskatīs, ka Eiropas Parlaments viņus ir pievīlis.

Hanne Dahl, IND/DEM grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētājas kundze, situācijas attīstība, ko mēs novērojam iekšējā tirgū, ņemot vērā spriedumus *D. Rüffert*, *Laval* un *Waxholm* lietās, kuriem būs tālejošas sekas, pilnīgi nesaskan ar vēlmi ieviest elastdrošības modeli kā ekonomikas modeli Eiropā, jo, šķiet, ir pilnīgi aizmirsts, ka šā paša elastdrošības modeļa pamatā ir gadsimtu ilgas darba tirgus tradīcijas, kas ietver tiesības rīkot sarunas par detaļās neizstrādātiem un neatkarīgiem līgumiem. Šā iemesla dēļ nevar ieviest elastdrošības modeli Eiropas darba tirgū un tajā pašā laikā īstenot tiesību aktus vai pieņemt spriedumus, kuri traucē arodbiedrībām ieviest un uzturēt sistēmu, kas balstīta uz koplīgumiem. Ieviešot elastdrošību un vienlaikus pieļaujot, ka Eiropas Savienības iekšējā tirgus noteikumi ir svarīgāki par darba algas apspriešanu un darba vides drošību, mēs galarezultātā izpostīsim visus augļus, ko darba ņēmēji izcīnījuši gadsimtu ilgos cīņos. *Andersson* kunga ziņojums ir plāsteris uz brūces, ko Eiropas Kopienų Tiesa iecirta gadsimtu ilgušajos darba ņēmēju pūliņos, un ar to ne tuvu nekas nebūs līdzēts.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, nostādot darbu augstāk par ekonomiku un sociālās tiesības augstāk par uzņēmējdarbības brīvību, šis ziņojums nepārprotami stūrē pareizajā virzienā. Būtībā tas aizstāv vispārējo priekšstatu par sociālajiem principiem, kas ir daļa no Eiropas tradīcijām.

Tomēr jāsaka, ka šis ziņojums nepieskaras kādam būtiski svarīgam un tieši šobrīd aktuālam jautājumam, proti, ārkārtīgi lielajam skaitam norīkoto darbinieku un viesstrādnieku, kas pārpludina dalībvalstu tirgus. Tāpēc mums jāpievērš uzmanība „dempingam”, kas īstenībā notiek tādās valstīs kā Itālija, kur darba tirgus ir pārslogots ar cilvēkiem, piemēram, rumāņiem. Tas neizbēgami noved pie „dempinga”, kas atstāj pozitīvu iespaidu uz lielo uzņēmējdarbību, taču negatīvi ietekmē vietējos darba ņēmējus.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, es gribu pievērst jūsu uzmanību tam, kas ir un kas nav ietverts šajā ziņojumā. Es gribu pateikt paldies referentam. Viņš bija iecietīgs pret komitejā valdošajiem dažādajiem viedokļiem, un tas, *Špidla* kungs, nozīmē, ka ziņojums nesatur prasību izķidāt vai pārstrādāt Direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu. Sākumā ziņojumā bija daudz Tiesai adresēta nosodījuma un kritikas, taču tā ir svītrotā. Tieši par to mēs tagad runājam.

Lai uzsvērtu šo momentu, es gribu nolasīt citātu angļu valodā:

Es citēšu angļu tekstu no 27. punkta: „Atzinīgi vērtē Komisijas norādi par gatavību pārskatīt iekšējā tirgus ietekmi uz darba tiesībām un sarunām par darba koplīguma slēgšanu”; un: „Ierosina, ka šāda pārskatīšana nedrīkst izslēgt Direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu daļēju pārskatīšanu” — tāpat: „nedrīkst izslēgt”.

(SV) Priekšsēdētājas kundze, tas nozīmē, ka grozīšana nav nepieciešama. Tomēr, Komisija ir laipni aicināta veikt pārbaudi, lai noskaidrotu, kā tā praktiski darbojas dažādās dalībvalstīs. Ja šajā pārbaudē atklāsies, ka ir iemesli veikt grozījumus, tos nevajadzētu izslēgt.

Es to gribēju pateikt tāpēc, ka Direktīvai par darba ņēmēju norīkošanu ir ļoti nozīmīga loma. Vienam miljonam cilvēku ir iespēja strādāt citās valstīs. Te ir runa arī par vienlīdzīgu attieksmi, par vienādām tiesībām strādāt jebkurā Eiropas Savienības vietā, pat tad ja kādam ir koplīgums no savas izcelsmes valsts. Tieši par to šeit ir runa. Kamēr vien cilvēki ievēro Direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu noteikumus, viņiem ir tiesības strādāt jebkurā vietā Eiropas Savienībā. Pie tāda paša slēdziena nonāca arī Tiesa, piemēram, *Laval* lietā.

Komisār, priekšsēdētājas kundze, komitejas priekšlikumā vairs nav kritikas Tiesas virzienā, un nav vajadzības izšķīdāt Direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu darbā. Turpinot debates, to ir svarīgi paturēt prātā.

Magda Kósáné Kovács (PSE). – (HU) Paldies, priekšsēdētājas kundze! Problēma, kas raksturīga šīs dienas debatēm, ir ilustrēta latīņu sakāmvārdā: „Ja jūras braucējs nezina, uz kuru ostu dodas, neviens vējš viņam nav ceļavējš”. Diemžēl arī mēs šajās debatēs nesaskatām ostu, kurā ikviens no mums varētu laimīgi pietautoties. 2006. gada kompromisa Direktīvā par pakalpojumiem iekšējā tirgū netika iekļauta regula par norīkotu darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, taču problēma paliek, par ko liecina mūsu reakcija uz Tiesas nolēmumiem, un tagad tā ir jārisina mums. Tāpat arī Māstrihtas līgumu, Konstitucionālā līguma projektu un grīlīgo Lisabonas līgumu nevar nošķirt no jautājumiem, kas saistīti ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, proti, no nebeidzamās diskusijas par to, kuras no abām ir pelnījušas spēcīgāku aizsardzību: četras pamatbrīvības vai sociālās tiesības, pat tad, ja vienai nāktos tādēļ ciest.

Tik tiešām, ES noteikumi piešķir īslaicīgas konkurences priekšrocības pakalpojumu sniedzējiem jaunajās dalībvalstīs. No otras puses, brīvā preču un kapitāla aprīte ir radījusi labvēlīgākus tirgus apstākļus attīstītākajām dalībvalstīm. Es uzsveru, ka tās ir īslaicīgas atšķirības, jo preču un naudas tirgu tāpat kā darba un pakalpojumu tirgu kvalitāte un nosacījumi neizbēgami izlīdzināsies. Tāpēc mūsu pirmais uzdevums nav pārrakstīt tiesību aktus vai apstrīdēt tiesas nolēmumus, bet gan sistemātiski un efektīvi īstenot spēkā esošos noteikumus. Mūsdienās kari pārsvarā netiek izcīnīti ar ieročiem, taču finanšu krīze, kas līdzīga tai, kurā mēs atrodamies šodien, var radīt ne mazāku postu kā karš. Es ceru, ka Eiropas Parlaments un visi pārējie lēmumu pieņemšanā iesaistītie ES forumi, paturot prātā mūsu pēc II Pasaules Kara dzimušo vēlmi ilgi dzīvot mierā un sadarbībā, centīsies atrast taisnīgu risinājumu, lai mēs dzīvotu plaukstošā, cits citu atbalstīt un sadarboties spējīgā kopienā, kurai lemta ilga pastāvēšana. Tikmēr iesīkstējušu protekcionismu mums vajadzētu izskaust kā nederīgu. Paldies, priekšsēdētājas kundze!

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, paldies, *Andersson* kungam par svarīgo ziņojumu. Tajā daudz kas grozās ap nolēmumu *Laval* lietā, kur Zviedrijas arodbiedrība aizgāja par tālu. Ziņojuma saturā man daudz kas nepatīk. Interpretējot Eiropas Kopienas Tiesu, tajā ir jūtams specifisks tonis, un vairākas vietas liecina par *Andersson* kunga sākotnējo ieceri, proti, izšķīdāt Direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu. Tomēr pārskatītajā ziņojumā šī iecere nav izteikta vārdos, kā jau to pareizi minēja Jautājums tagad ir par to, lai neizslēgtu direktīvas daļēju pārskatīšanu, kas vairāk saskan ar Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumu, par kuru es biju atbildīgs.

Cerams, balsojums parādīs, ka Direktīva par darba ņēmēju norīkošanu nav jāizšķīdā. Lūdzu, skatīt Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas iesniegto 14. un 15. priekšlikumu.

Andersson kungs, nav pareizi domāt, ka Zviedrijas modelis vislabāk tiks saglabāts, ejot Briseles ceļu. Gluži otrādi. Ja mēs iesim Briseles ceļu, mēs varam apdraudēt Zviedrijas modeli, kas balstās uz atbildīgām pusēm, un ķerties klāt pie Zviedrijas tiesību aktiem un minimālajām algām. Tas taču noteikti nebūs Zviedrijas arodbiedrību interesēs.

Roberts Zīle (UEN). – (LV) Paldies, priekšsēdētājas kundze un *Špidla* kungs! Bieži vien aiz it kā centieniem nosargāt darba standartus un nodrošināt vienlīdzīgus darba apstākļus īstenībā slēpjas protekcionisms un acīmredzama brīvas, godīgas konkurences ierobežošana. Indivīda algai ir jābūt atkarīgai no viņa rezultativitātes un darba ražīguma un nevis no tā, par ko vienojas sociālie partneri. Tādēļ pašlaik zaudē visi Eiropas Savienības iekšējā tirgus dalībnieki, jo zūd Eiropas Savienības konkurētspēja pasaules tirgos. Direktīvā par darba ņēmēju norīkošanu nav jāizdara labojumi, lai to piemērotu dažu dalībvalstu sociālajām sistēmām. Eiropas Savienības pamatzdevums ir nodrošināt vienādas tiesības veco un jauno valstu uzņēmējiem darboties iekšējā

pakalpojumu tirgū. Ja mums nepatīk Eiropas Tiesas spriedumi, tad mēs mainām likumus. Es nezinu, vai tas ir tas, kas Eiropas Savienību padara saprotamāku tās pilsoņiem.

Gabriele Zimmer (GUE/NGL). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, pirmkārt, es gribētu iebilst pret tādām noskaņām, kādas mēs dzirdējām pirms dažām minūtēm, proti, ka mūsu darba tirgu pārpludina strādnieki no ārzemēm.

Otrkārt, es būtu gribējusi redzēt skaidrāku un nepārprotamāku Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu. Ticību Eiropas Savienības sociālajai kohēzijai ir iespējams panākt, tikai nostiprinot sociālās pamattiesības Eiropas primārajos tiesību aktos. Mums jādod Padomei, Komisijai, dalībvalstīm un Eiropas Kopienai Tiesai spēcīgāks mājiens un nav jāapmierinās ar aicinājumiem ieviest līdzsvaru starp pamattiesībām un pārvietošanās brīvību iekšējā tirgū. Šādi aicinājumi pārmaiņas neatnesīs. Gan brīvības, gan sociālās pamattiesības ir cilvēktiesības, un tās nedrīkst apcirt tādēļ, ka to prasa pārvietošanās brīvība iekšējā tirgū.

Svarīgi šajā gadījumā ir, ka mums jāsargā un jāuzlabo Eiropas sociālais modelis un ka ir pēdējais laiks ieviest sociālā progresa klauzulu kā saistošu protokolu esošajos ES līgumos. Ir laiks veikt labojumus Direktīvā par darba ņēmēju norīkošanu, lai nepieļautu, ka prasības attiecībā uz atalgojumu un obligātajiem standartiem tiktu reducētas līdz obligātajām prasībām.

Hélène Goudin (IND/DEM). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, viens no *Andersson* kunga galvenajiem secinājumiem ir, ka darba tirgi jāaizsargā un Eiropas Direktīvā par darba ņēmēju norīkošanu ir jāizdara grozījumi. Pēc Zviedrijas domām, labākais risinājums tā vietā būtu skaidri noteikt ES līgumā, ka jautājumi, kas saistīti ar darba tirgu, jāizšķir dalībvalstu līmenī. Ja mēs kaut ko esam mācījušies no sprieduma *Laval* lietā, tad tam vajadzētu būt, ka mūsu darba tirgu nedrīkst ļaut regulēt ES tiesību aktiem, kas uzspiež savu sistēmu

Jūnija Saraksts iestājas par to, lai uz Zviedriju neattiektos ES darba tiesību akti. Būtu interesanti dzirdēt, ko *Andersson* kungs domā par šo ierosinājumu. Vai ES tiesību akti vienmēr ir ceļš, kas ved uz priekšu? Spriedums *Laval* lietā ir sekas, ko izraisīja ES Sociāldemokrātu un labēji centrisko politiku pateiktais „jā” grozījumiem ES līgumā, kas deva ES un Eiropas Kopienas Tiesai vēl lielāku varu darba tirgu politikas veidošanā. Saprotams, ka mēs balsosim pret *Andersson* kunga godbijīgo nodevu Lisabonas līgumam.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, PPE-DE grupa neatbalstīja *Jan Andersson* ziņojumu sākotnējā projekta redakcijā. Tomēr, pateicoties mūsu ēnu referenta labi paveiktajam darbam, sadarbojoties ar citiem ēnu referentiem, kā rezultātā ziņojums tika būtiski pārstrādāts, mēs bijām gatavi apstiprināt to komitejā. Patiesībā mūsu grupa ierosinās to šodien atbalstīt tā pašreizējā redakcijā. No otras puses, mēs ļoti gribētu, lai tiktu atbalstīti daži grozījumi. Cerams, ka viņš tos ņems vērā.

Es tikai īsi pieskaršos vienam ļoti svarīgam momentam. *Stephen Hughes* pieminēja faktu —, kas, nešaubos, ir taisnība —, ka arodbiedrību vidū ir plaši izplatījušās bažas par iespējamiem streikošanas tiesību ierobežojumiem. Es negrāso to noliegt, taču es ceru, ka arī viņš nenoliegs to, ka darba ņēmēju vidū ir plaši izplatījies satraukums par to, ka varētu tikt ierobežotas viņu tiesības strādāt. Es neesmu dzirdējis, ka šīs svarīgās tiesības būtu pieminētas pietiekami bieži — ne šo debašu laikā, ne arī komitejā. Protams, tiesības streikot ir pamattiesības: par to neviens nestrīdas. Taču tiesības strādāt — tiesības uz darbu — arī ir ļoti svarīgas tiesības, un mēs gribētu, lai Parlaments tam pievērs lielāku uzmanību.

Proinsias De Rossa (PSE). – Priekšsēdētājas kundze, iekšējais tirgus pats par sevi nav nekāds mērķis. Tas ir instruments, ar kura palīdzību uzlabot darba apstākļus visiem, un tāpēc tādas vājās vietas Direktīvā par darba ņēmēju norīkošanu, kuras var izmantot, lai atvieglotu „piekāpšanās sacensību”, ir steidzami jānovērš.

Sociālistu grupai ir izdevies panākt, ka šādas reformas atbalsta pārliecinošs vairākums Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas locekļu. Vienīgās grupas, kas distancējas no šā konsensa, ir galēji labējie un galēji kreisie, un viņiem labāk patīk partiju politikas spēlītes nekā cenšanās rast politisku risinājumu problēmām.

Mums Parlamentā jāizvirza Komisijai un dalībvalstu valdībām nepārprotama prasība, ka pienācīgu darba samaksu un darba apstākļus nedrīkst upurēt uz vienotā tirgus altāra. Eiropa var veiksmīgi konkurēt tikai ar kvalitatīviem pakalpojumiem un precēm, nevis ar mākslīgi pazeminātiem dzīves standartiem.

Es priecājos par Komisijas šodien pausto gatavību pārskatīt Direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu un atziņu, ka tajā nepieciešami labojumi, taču, komisār, jautājums ir kad? Kad jūs iesniegsiet Parlamentam iniciatīvu, kurā būs skaidri izklāstīts, kādus grozījumus jūs ierosināt izdarīt Direktīvā par darba ņēmēju norīkošanu?

Tas patiešām ir vajadzīgs, lai aizsargātu un nostiprinātu vienlīdzīgu attieksmi un vienādu atalgojumu par vienādu darbu vienā un tajā pašā darba vietā, kas jau ir noteikts Eiropas Kopienas līguma 39. panta 12. punktā. Pakalpojumu sniegšanas brīvība vai dibinājumbrīvība, darba devēja, darbinieku vai norikoto darba ņēmēju tautība nevar būt attaisnojums nevienlīdzīgiem darba apstākļiem, atalgojumam vai pamattiesību, piemēram, darba ņēmēju tiesību uz kolektīvu darbību, nevienlīdzīgai piemērošanai.

Anne E. Jensen (ALDE). – (DA) Priekšsēdētājas kundze, es gribu uzstāt, lai jūs beidzat uzbrukt Eiropas Kopienai Tiesai un Direktīvai par darba ņēmēju norīkošanu. Dalībvalstis ir tās, kurām vajadzētu vairāk piepūlēties. Reaģējot uz spriedumu *Laval* lietā, mēs Dānijā patlaban ieviešam izmaiņas tiesību aktos, kurām piekrist gan darba devēji, gan darba ņēmēji. Deviņas rindiņas juridiskā teksta nodrošina arodbiedrībām iespēju rīkot protesta streikus, lai aizsargātu tādus darba apstākļus, kas attiecīgajā jomā ir uzskatāmi par normu. Acīmredzot arī zviedri domā, kā praksē īstenot Direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu. Mums nav jāizdara grozījumi direktīvā. Mums vajadzīga labāka informētība, lai darba ņēmēji zinātu savas tiesības un darba devēji — savus pienākumus. Mums nepieciešama labāka direktīvas īstenošana praksē.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, pēc dažiem mēnešiem mēs kārtējo reizi vērsīsimies pie Eiropas Savienības pilsoņiem un aicināsim viņus izvēlēties savus pārstāvjus Eiropas Parlamentā. Kārtējo reizi pilsoņi nesapratīs, kāpēc tiek aicināti to darīt un kādam nolūkam šis Parlaments ir paredzēts. Tāpēc vēlēšanu aktivitāte kārtējo reizi būs zema.

Šīs dienas debates par Direktīvas par darbā ņēmēju norīkošanu parāda, ka Eiropas Parlamentam ir jāaizsargā pilsoņi no dažām politikas nostādnēm, ko nereti atbalsta viņu pašu valdības. Šīs politikas nostādnēs var būt netālredzīgas un netaisnīgas. Šajā gadījumā tās vēl ir arī pārmērīgi liberālas. Pašlaik Eiropas Parlaments un Eiropas Kopienas Tiesa piešķir darba tiesību aizsardzībai prioritāti pār uzņēmējdarbības brīvības aizsardzību. Nav iespējams kaut ko iebilst pret vienlīdzīgas attieksmes principu, ko piemēro darba ņēmējiem visā Eiropas Savienībā. Mums visiem jāmaksā vienādas cenas veikalos, un mēs pieprasām vienādu atalgojumu par vienādu darbu visā Eiropas Savienībā.

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, viens no Eiropas Parlamenta sasniegumiem, kas piesaistījis vislielāko uzmanību, ir „*Bolkestein* direktīvas” grozīšana, aizstājot izcelsmes valsts principu ar pakalpojumu sniegšanas brīvības principu. Darba ņēmējiem ir vajadzīgi taisnīgi darba nosacījumi, un uzņēmumiem, it īpaši MVU, ir vajadzīga aizsardzība pret konkurentiem, kas izmanto dempingu. Parūpēsimies par to, lai nodrošinātu paliekošu rezultātu.

Kā atklājas šo debašu laikā, pēdējā laika Tiesas nolēmumos *Viking*, *Laval* un *D. Rüffert* tas ir apšaubīts. Vai tiešām Eiropas Kopienas Tiesa uzskata, ka pakalpojumu sniegšanas brīvība ir svarīgāka par darba ņēmēju aizsardzību? Vai tai šķiet, ka tiesības streikot ir pakārtotas pārvietošanās brīvībai? Taču, kaut arī ir pieļaujama atsevišķu spriedumu apstrīdēšana, tikpat nepieņemama ir minētās iestādes neatkarības vai likumiskuma apšaubīšana.

Lai iegūtu skaidrību, nav nepieciešama Direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu grozīšana, bet gan sistemātiska īstenošana dalībvalstīs. Tas ir nepieciešamais līdzsvars starp pārvietošanās brīvības nodrošināšanu un darba ņēmēju aizsardzību. Nedrīkst pazemināt principu „vienāda samaksa par vienādu darbu vienā un tajā pašā darbavietā”.

Darba apstākļi, kas pārsniedz obligāto līmeni netraucē konkurenci, un koplīgumu slēgšanas tiesības nekādā ziņā nedrīkst apcirt. Mums jāpasaka skaidrs „nē” jebkāda veida sociālajam dempingam un skaidrs „nē” mēģinājumiem izveidot „pastkastītes” uzņēmumus, kuru nolūks ir izvairīties no obligāto standartu ievērošanas attiecībā uz atalgojumu un darba apstākļiem. Sociālos principus nedrīkst pakārtot ekonomiskajām brīvībām.

Iegūt tik ļoti nepieciešamo uzņēmumu un MVU atbalstu sociālajai tirgus ekonomikai mums izdosies tikai tad, ja Eiropas Savienībā būs godīgi spēles noteikumi.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, viena no šā Parlamenta augsti vērtētām īpašībām ir tā spēja pieņemt konsekventu nostāju. Es nepiekrītu Direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu ietekmes mazināšanai. Gluži otrādi, pie tās ir stingri jāturas. Eiropas Kopienas Tiesas spriedumi skaidri iezīmē virzienu. Ziņojumā par koplīgumiem šie spriedumi, kā arī kompromiss, ko panāca Eiropas Parlamenta debatēs par Pakalpojumu direktīvu, tiek kritizēti. Es nevaru to atbalstīt. Dempings darbojas, pateicoties nelegālai nodarbinātībai un šīs direktīvas pārkāpšanai. Tāpēc, dāmas un kungi, es jūs lūdzu atbalstīt mūsu priekšlikumus grozījumiem, kuri atsaucas uz pašreizējiem tiesību aktiem. Uzņēmējiem ir tiesības sniegt pārrobežu pakalpojumus saskaņā ar pašreizējās direktīvas noteikumiem un nosacījumiem, un es piekrītu, ka jānodrošina, lai cilvēki, citiem vārdiem, darba ņēmēji, to vispār zinātu.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Poļu bubuli santehniķi tagad ir nomainījuši draudīgā Latvijas būvstrādnieka ēna. Nepiedienīgo debašu atjaunošanās ir nodarījusi daudz ļaunuma visai ES. Daži zvina trauksmes zvanu par sociālo dempingu, par jauno dalībvalstu strādnieku nebeidzamo invāziju. Tā faktiski nav taisnība. Būsim reālisti. Nebaidīsim vēlētājus ar šādām runām. Divpadsmit jaunajām dalībvalstīm nav gandrīz nekādu priekšrocību. Viena no šīm priekšrocībām — salīdzinoši lētāks darbaspēks — saglabāsies tikai dažus gadus. Par laimi arī mūsu valstīs pieaug darba algas. Es lūdzu jūs, kad jūs runājat par vienlīdzīgu attieksmi — šis ir vēl viens minētā jautājuma aspekts —, ļaujiet, lai būtu vienlīdzīga attieksme gan pret jaunajām, gan pret vecajām dalībvalstīm. Ja mēs ierobežosim konkurences iespējas iekšējā tirgū, ja mēs samazināsim uzņēmējdarbības brīvību, tas kaitēs visai ES. Tomēr sociālais aspekts arī man šķiet ārkārtīgi svarīgs. Paldies!

Marian Harkin (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze, nesenajās diskusijās Īrijā par Lisabonas līgumu jautājumi, ko izraisīja *Laval* un *Viking* lietas, bija daudzu debašu uzmanības centrā un izraisīja nemieru un bažas. Šorīt es dzirdēju daudzus no saviem kolēģiem atkārtojam šīs izjūtas, un tāpēc es priecājos par Parlamenta šārīta centieniem.

Mani iedrošina arī komisāra vārdi par to, ka Komisija piekrīt Parlamentam, ka Direktīva par darba ņēmēju norīkošanu ir jāuzlabo un pienācīgi jātransponē.

Parlamenta viedoklis ir pilnīgi skaidrs. 33. punktā tas vēlreiz apstiprina, ka pamatbrīvību hierarhijā sociālās pamattiesības nav pakārtotas ekonomiskajām tiesībām, un vēlāk ziņojumā uzsvērts, ka pakalpojumu sniegšanas brīvība nav pretrunā pamattiesībām streikot un nekādā ziņā nav prevalējoša pār pamattiesībām. Šie apgalvojumi ir kristālskaidri un parāda Parlamenta viedokli, un mēs tagad gaidām, lai Komisija pārņem stafetes nūjiņu un startē.

Es sāku ar Lisabonu, un es ar to beigšu: pamattiesību hartas ratifikācija un sociālās klauzulas iekļaušana Lisabonas līgumā būtu uzlabojusi darba ņēmēju stāvokli visā ES.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). - (GA) Priekšsēdētājas kundze, arodbiedrības zaudē savas tiesības, lai sarunās vienotos par labāku atalgojumu un labākiem apstākļiem saviem biedriem. Valdībām traucē izdot tiesību aktus, kas uzlabotu strādnieku dzīvi.

Es piekritu saviem kolēģiem šeit un šodien, ka ES līgumos iekļauta saistoša sociālā progresa klauzula būtu obligāta prasība, kas nodrošinātu, lai tas nenotiek.

Tāču *Andersson* kunga ziņojums neskar lietas būtību. To varētu uzlabot ar vairākiem grozījumiem. Eiropas Kopienų Tiesa lemj saskaņā ar līgumiem. Kamēr līgumi pieļauj darba ņēmēju tiesību ierobežojumus, algu samazinājumu un apstākļu pasliktināšanu, Eiropas Kopienų Tiesa nevar lemt citādi.

Luca Romagnoli (NI). - (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es atzinīgi vērtēju *Andersson* kunga ziņojumu, jo tā centrā ir principi, kam būtu jāpārvalda iekšējais tirgus attiecībā uz līdzsvaru starp pakalpojumu sniegšanas brīvību un darba ņēmēju neatņemamajām tiesībām.

Ja praksē šos jautājumus risina valstu līmenī, šeit, no otras puses, mums jāiejaucas, lai apkarotu darba ņēmēju pārvietošanās brīvības negatīvās sociālās un politiskās sekas. Tāpēc mums jāpārskata Direktīva par darba ņēmēju norīkošanu, jāapkopo *Monti* un Pakalpojumu direktīvas sociālās klauzulas, kā arī jāapstiprina Direktīva par īslaicīgā darba ņēmējiem, uz kuriem jāattiecinā tādi paši noteikumi kā uz pastāvīgajiem darbiniekiem.

Visbeidzot, es atbalstu nepieciešamību veikt attiecīgus pasākumus, lai apkarotu „pastkastīšu uzņēmumus”, kas izveidoti, lai sniegtu pakalpojumus ārpus valsts, kur tās reģistrētas, apejot likumus par atalgojumu un darba apstākļiem, ko piemēro valstīs, kurās tās darbojas. Nobeigumā gribu teikt, ka ar dažiem izņēmumiem es atbalstu ziņojumu.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, kā jau citi teica, spriedums *Laval* lietā un citās izraisīja domstarpības debatēs par Lisabonas līgumu Īrijā, un to šajā ziņā izmantoja gan vietā, gan nevietā..

Šajā ziņojumā galvenokārt ir aplūkoti iekšējā tirgus principi, un tas aicina piemērot vienlīdzīgu attieksmi un vienādu atalgojumu par vienādu darbu, un tam šodien ir jābūt mūsu vadošajam principam. Sociālais dempings izraisa lielas bažas, bet iedrošinot teikt, ka mums Eiropā būs dīvaina un neatkārtojama situācija, kur tādas valstis kā Īrija, kurā bija darba ņēmēju pieplūdums, var piedzīvot to, ka situācija mainās. Mūsu visu interesēs ir, lai mūsu darba ņēmējiem neatkarīgi no tā, kurā vietā Eiropas Savienība tie atrodas, būtu labas un vienlīdzīgas tiesības.

Vai drīkstu teikt arī to, ka Eiropai draud arī kāda daudz lielāka problēma: veselu uzņēmumu un kompāniju pārcelšanās uz valstīm ārpus Eiropas Savienības, kur tās darbosies aiz mūsu robežām, bet mēs vienkārši importēsim viņu darba rezultātus. Tas ir jautājums, kas mums jārisina.

Costas Botopoulos (PSE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, es uzskatu, ka *Andersson* kunga ziņojums ir drosmīgs solis no Eiropas Parlamenta puses, jo uz spēles ir likts līdzsvars starp tiesiskuma principiem un politisku izpratni, kas ietekmē ne tikai darba ņēmēju, bet visu pilsoņu dzīvi.

Nav nejaušība, ka jautājumi, par kuriem mēs debatējam, izkristalizēja iebildumus gan no juristu puses — ticiet man, es esmu jurists, un es to zinu —, gan no visu Eiropas Savienības pilsoņu puses, kuriem šķiet, ka Eiropas Savienība tos nesaprot. Kā mēs dzirdējām, tas bija viens no iemesliem, kāpēc Īrijas iedzīvotāji teica „nē” Lisabonas līgumam.

Un tomēr, divainā kārtā tā ir patiesība, ka Lisabonas līgums būs šajā gadījumā pareizais atrisinājums, jo tas parādīs attiecīgo noteikumu interpretāciju citādā gaismā. Sociālā klauzula un īpašās Pamattiesību hartas klauzulas droši vien piespiedīs Tiesu mainīt savu viedokli.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Priekšsēdētājas kundze, mans dāņu kolēģis no Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas iepriekš teica, ka problēma, kas mums jārisina pēc nolēmuma *Waxholm* lietā, Dānijā jau ir atrisināta. Man jāsaka, ka tas nav tiesa. Cilvēkiem var šķist, ka viņi ir problēmu atrisinājuši, bet jebkurš atrisinājums patiesībā ir atkarīgs no Eiropas Kopienų Tiesas lēmuma. Tā, protams, arī ir īstā problēma, proti, tas, ka jautājumu, vai cilvēkiem dažādās dalībvalstīs ir tiesības streikot, tagad izlemj Eiropas Kopienų Tiesa. Tieši tāpēc mums būtu vajadzējis vēlreiz pārstrādāt Līgumu, lai konkrēti noteiktu, ka šāda situācija nevar būt pareiza. *Andersson* kunga ziņojumā tas diemžēl nav precizēts. Tas satur dažas konstruktīvas rindkopas, bet neko nepasaka par šo īpašo jautājumu. Tajā nav arī skaidri formulētu prasību grozīt Direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu, un tāpēc es mudinu jūs balsot par tiem grozījumiem, kas noskaidro šos jautājumus, lai mēs skaidri uzzinātu, kāda ir Eiropas Parlamenta politika.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, ļaujiet man pateikt dažus vārdus par šo jautājumu.

Pārvietošanās brīvība ir viens no lielākajiem Eiropas Savienības sasniegumiem. Mums tomēr ir arī jāpaskaidro — un dažas valstis ar zemākiem standartiem drīz to sapratīs, kad to standartu prasības tiks paaugstinātas —, ka pārvietošanās brīvībai nav jāpārvēršas par sacensību vai jāķļūst par normu, kas noved pie atteikšanās no sociālajiem standartiem, kuri ir izveidojušies. Eiropai nav jāatbalsta sociālo un strādnieku tiesību atcelšana, par kurām ir notikusi tik ilga cīņa. Tāpēc mums ir jāpaskaidro, ka tāda nekad nav bijusi mūsu politika un ka tāda nekad nav jāisteno.

Ja darbu dara vienā valstī, par vienādu darbu ir jāsaņem vienāda alga. Nedrīkst būt šķiru sabiedrības, kurā ārvalstu darba ņēmēji strādā par mazāku algu. Tas nav taisnīgi no abām pusēm, un tāpēc mums tas ir jāliek skaidri saprast.

Yannick Vaugrenard (PSE). – (FR) Es vēlos sākt ar uzslavu mūsu kolēģim *Andersson* kungam par paveikto darbu. Ko gan īsti vēlas Eiropas Savienība? Vienoto tirgu, kurā valda neiegrožota konkurence, kas atceļ kolektīvās tiesības kā tādas, vai regulētu vienoto tirgu, kas ļauj pilsoņiem godīgi strādāt visā Eiropā?

Eiropas Kopienų Tiesas norādes, bieži arī Komisijas norādes un reizēm Padomes prezidentūras norādes nav ne skaidras, ne arī vienmēr konsekventas. Sabiedrības vērtību nosaka līgums, un tā arī izdzīvo, pateicoties līgumam, ko tā pati sev sagādā. Noteikumu atcelšana, situācija, kurā katrs ir pats sev noteicējs, noved pie vēl lielāka regulējuma trūkuma un beigās — pie sistēmas sabrukuma.

Tas nav tas, ko mēs vēlamies. Jā, patiešām, mēs vēlamies iekšējo tirgu, bet tādu iekšējo tirgu, kas uzlabos mūsu līdzpilsoņu dzīves un darba apstākļus. Lisabonas līgums formulē vairākus principus, starp tiem arī tiesības apspriest un slēgt koplīgumus. Nodrošināsim, ka šo principu ievēro gan Eiropas Savienība, gan dalībvalstis.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, nepietiek ar to, ka kritizē nevēlamu nostāju, ko savos nolēmumos pieņēmusi Eiropas Kopienų Tiesa, kas nozīmē nopietnu uzbrukumu darba ņēmēju pamattiesībām. Mums jāiet daudz tālāk un visaptveroši jāgroza Eiropas līgumi, lai nepieļautu šādas situācijas atkātošanos.

Tā sauktās Eiropas Konstitūcijas un Lisabonas līguma projekta noraidījums referendumos ir skaidrs pierādījums vispārējai neapmierinātībai ar Eiropas Savienību, kas nenovērtē darba ņēmējus un neciena viņus. Es nožēloju

to, ka šis ziņojums nenonāk pie tādiem pašiem secinājumiem, lai gan tas kritizē nostāju, kas pieņemta Eiropas Kopienas Tiesas nolēmumos, aizstāvēt darba ņēmēju tiesības. Tomēr ar to nepietiek.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Dāmas un kungi, es vēlos pateikties referentam un jums par debatēm, kas tagad sākušās, jo tās ir debates par ārkārtīgi delikātu un dziļu tematu. Manuprāt, debatēs tika izteikti ļoti dažādi viedokļi, kas varētu izraisīt enerģiskas diskusijas, kā arī vesela rinda pretēju viedokļu. Nerunājot par citiem aspektiem, šādi tika uzsvērti šo debašu lielā nozīme un rosinošais raksturs. Es vēlos uzsvērt dažas no pamatidejām. Sāksu ar to, ka Luksemburgas Tiesas nolēmumi nav vājinājuši pamattiesības vai uzbrukuši tām. Tā vienkārši nav taisnība. Es vēlos arī teikt, ka Luksemburgas Tiesa cita starpā bija pirmā, kas judikatūras ceļā paziņoja, ka tiesības streikot ir pamattiesības. Tas nekad iepriekš nav bijis formulēts tiesu praksē vai mūsu tiesību sistēmā.

Es vēlos arī reaģēt uz viedokli, kas bieži izteikts debatēs, ka darbā norīkoto darbinieku jautājums šķir vecās dalībvalstīs no jaunajām. Es varu ziņot, ka valsts, kas norīko darbā vislielāko darba ņēmēju skaitu, ir Vācijas Federālā Republika. Valsts, kas ir otrajā vietā darbā norīkoto darbinieku skaita ziņā, ir Polija, trešā ir Beļģija un ceturrtā ir Portugāle. Viedoklis, ka darbā norīkošana nozīmē pārvietošanos no Austrumiem uz Rietumiem, no jaunajām uz vecajām valstīm, arī nav pareizs. Tikpat aplams ir arī viedoklis, ka darba ņēmēju norīkošana darbā netieši nozīmē sociālo dempingu. Es vēlos paziņot, ka Komisijas galvenā politika ir noraidīt jebkuru dempinga formu un aktīvi pretoties tai, un tā ietver arī sociālo dempingu. Komisijas politika ir arī aizsargāt sociālos standartus, ko esam sasnieguši, un nekādā ziņā nekādos apstākļos nevājināt tos.

Es vēlos arī teikt, ka debatēs, ko uzsāka seminārā, vairākums dalībvalstu, uz kurām attiecas nolēmumi *Laval*, *D. Ruffert* lietā, neuzskatīja, ka mums jāgroza direktīva. Lielais vairākums no tām saskatīja risinājumu savas valsts tiesību aktu piemērošanā, un vairākas no tām jau ir uzsākušas šo procesu. Es vēlos pieminēt Dāniju un Luksemburgu, un es vēlos teikt arī to, ka saskaņā ar informāciju, ko esmu saņēmis no Zviedrijas, tur apmēram tuvākajās piecpadsmit dienās pieņems ļoti svarīgu lēmumu, lēmumu, ko dziļi un sīki apsprieda sociālie partneri un valdība.

Lai gan tas ir tikai sākums, es vēlos teikt arī to, ka tā sauktie „pastkastīšu” uzņēmumi nav darba ņēmēju norīkošanas, nedz arī pārvietošanās brīvības izpausme. Jūs varat atrast vairākus simtus šādu piemēru atsevišķu valstu iekšējā tirgū, un, manuprāt, tas ir atklāts jautājums. Vēl viena ļoti svarīga lieta, ko vēlos uzsvērt, ir tā, ka spriedumi, ko izziņoja Luksemburgas Tiesa, ir atbilde uz senāku problēmu. Dalībvalstu tiesām ir jādod galīgie nolēmumi, jo tie ir dalībvalstu tiesu kompetencē.

Dāmas un kungi, es gribu noteikti uzsvērt, ka tas ir ļoti svarīgs jautājums. Komisija tam seko, pamatojoties uz mūsu iepriekš apspriestajiem viedokļiem, un ir gatava veikt nepieciešamos pasākumus, lai atrisinātu situāciju un nonāktu pie vienprātības, jo es vēlreiz atkārtoju, ka šajās debatēs nav bijis skaidrs, kur meklējama robežšķirtne. Vēl ir daudz darāmā, bet ļaujiet man teikt un uzsvērt, ka sociālo partneru loma šajā jautājumā ir ļoti būtiska.

Jan Andersson, referents. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos sniegt dažus īsus komentārus:

Ir starpība starp Tiesas uzdevumiem un mūsu kā likumdevēju uzdevumiem. Tiesa savu vārdu ir teikusi. Kā likumdevējiem mums ir tagad jārikojas, ja mēs uzskatām, ka Tiesa nav interpretējusi tiesību aktus tā, kā mēs vēlētos. Ziņojumā mēs sakām, ka mums un Komisijai jārikojas. Mēs nedrīkstam izslēgt grozījumus no Direktīva par darba ņēmēju norīkošanu, uz ko mēs arī norādām. Nav nekādu pretrunu starp pārvietošanās brīvību un labiem sociāliem apstākļiem. Gluži otrādi.

Vēl daži vārdi par grozījumiem, ko ierosināja Eiropas Tautas partija (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrāti. Diemžēl tie satur daudz pretrunu, tiecoties pēc kompromisiem. No vienas puses, tie kritizē Padomes vienpusīgos atzinumus, un, no otras puses, tie vērtē šos atzinumus pozitīvi. Viņu grozījumos ir daudz pretrunu. Es saku „nē” izņēmumiem, kas paredzēti dažām īpašām valstīm, jo tās ir Eiropas problēmas, kas mums jāatrisina visiem kopā. Dažādiem darba tirgiem jādarbojas plecu pie pleca.

Mēs sakām „jā” jaunajam Līgumam, jo problēmas ar spriedumiem radās vecajā Līgumā. Es nesaku „nē” pasākumiem dalībvalstu līmenī. Šādi pasākumi ir vajadzīgi, piemēram, Zviedrijā un Vācijā, bet mums ir vajadzīgi arī pasākumi Eiropas līmenī.

Visbeidzot, es vēlos teikt, ka tagad ir jārikojas Komisijai. Ja Komisija neuzklausa Parlamentu un it īpaši to, ko saka cilvēki Īrijā, Vācijā, Zviedrijā un citās dalībvalstīs, tad no tā ļoti cietīs Eiropas projekts. Šis ir viens no vissvarīgākajiem jautājumiem Eiropas pilsoņiem. Pārvietošanās brīvība — jā, bet labi sociālie apstākļi un nekāda sociālā dempinga. Mums jāstrādā, lai to sasniegtu, tāpēc ir jāuzklausa Parlaments.

(Aplausi)<BRK>

SĒDI VADA: H.-G. PÖTTERING

priekšsēdētājs

Priekšsēdētājs. - Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks trešdien, 2008. gada 21. oktobrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Ole Christensen (PSE), rakstiski. – (DA) Mobilitāte Eiropas darba tirgū ir jāpalielina. Tāpēc vairāk ir jākoncentrējas uz vienlīdzīgu attieksmi un nediskriminēšanu.

Ir tikai pareizi, ka ikvienam cilvēkam, kas pārvietojas no vienas valsts uz citu, meklējot darbu, ir jāstrādā saskaņā ar nosacījumiem, kuri ir spēkā jaunajā valstī.

Valstīm ir jāpievērš uzmanība tam, kā tās ievieš Direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu, lai tiktu palielināta skaidrība.

Tomēr risinājumi ir jārod arī Eiropas līmenī.

- Tiesības streikot nedrīkst būt pakļautas noteikumiem, kas regulē iekšējo tirgu.

- Direktīva par darba ņēmēju norīkošanu ir jāpielāgo tās sākotnējām iecerēm. Valstīm ir jānodrošina iespēja sniegt norīkotajiem darba ņēmējiem apstākļus, kas būtu labāki par minimālajām prasībām. Tā mēs palielināsim mobilitāti un vienlīdzīgu attieksmi pret darba ņēmējiem, kā arī uzlabosim koplīgumus, tajā skaitā arī tiesības veikt protesta akcijas.

Richard Corbett (PSE), rakstiski. – *Andersson* kunga ziņojums ir derīgs ieguldījums šajās pretrunīgajās un juridiski ļoti sarežģītajās debatēs. Konkrēti, atzinīgi ir vērtējams ieteikums ES valstīm pienācīgi īstenot Direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu, un prasība Komisijai sagatavot likumdošanas priekšlikumus, kas nepieciešami, lai novērstu nepilnības tiesību aktos un pretrunīgas direktīvas interpretācijas. Mums ir jānodrošina, lai Direktīva par darba ņēmēju norīkošanu neveicinātu sociālo dempingu un darba ņēmēji no citām ES valstīm nemazinātu koplīgumu nozīmi, strādājot par zemāku algu un sliktākos darba apstākļos viņu mītnes zemē.

Mēs nedrīkstam vainot Tiesu, kas tikai izskaidro likumā teikto — galu galā Tiesa ir piespriedusi arī daudzus labvēlīgus spriedumus sociālā ziņā —, mums pamatā drīzāk būtu jāpievērš uzmanība esošās juridiskās situācijas uzlabošanai. Komisija pati šā gada aprīlī norādīja, ka tiesības sniegt pakalpojumus nekādā ziņā nav pārākas par pamattiesībām streikot un iestāties arodbiedrībā.

Ir ļoti svarīgi, lai ar šo ziņojumu netiktu pielikts punkts debatēm. Ja nepieciešams, mums ir jāizmanto mūsu tiesības, lai uzliktu veto jaunajai Komisijai, ja tā savā pirmajā darba programmā neieklaus nepieciešamos likumdošanas priekšlikumus.

Gabriela Crețu (PSE), rakstiski. – (RO) Es vēlos precizēt. Darba ņēmēji no Eiropas Savienības austrumu daļas nav iesaistīti sociālajā dempingā un nevēlas to. Viņi nevēlas sevi lēti pārdot. Diemžēl darbaspēka modernizēšanas un pārkārtošanas izmaksas rietumos un austrumos ir salīdzināmas. Rumānijā dažas izmaksas ir pat augstākas nekā citviet, taču arī šeit ir jāmaksā rēķini.

Nevis strādnieki ir atbildīgi par šīs nedrošās situācijas izveidošanos darba tirgū un par darba apstākļu pasliktināšanos Eiropas Savienībā, bet gan tie, kas izdara maksimālo iespējamo spiedienu, lai atceltu pašreizējās darba tiesību sniegtās garantijas, domājot tikai par vienu: kā par katru cenu palielināt peļņu, tajā skaitā, ziedojot vērtības un principus, ko mēs uzskatām par Eiropas sabiedrību kopējo gūto labumu.

Mūsu pienākums šajā gadījumā ir aizsargāt Austrumeiropas darba ņēmēju pamattiesības saņemt vienādu samaksu par vienādu darbu. Sociālistiem un arodbiedrībām, galvenokārt, ir jābeidz veidot neīstas, mākslīgas cilvēku grupas, kas var izmantot šīs tiesības tikai solidarāri. Viņiem nav neviena cita ietekmes līdzekļa, izņemot solidaritāti.

Marianne Mikko (PSE), rakstiski. – (ET) Darba ņēmēju pārvietošanās brīvība ir viena no četrām brīvībām iekšējā tirgū. Ja mēs vēlamies, lai Eiropa ātrāk kļūtu integrēta, ir svarīgi, lai mēs nomierinātu Rietumeiropas darba ņēmēju bailes no Austrumeiropas darba ņēmējiem, neslēdzot darba tirgus. Diemžēl dažu Rietumeiropas

arodbiedrību organizāciju vēlme slēgt tirgus jaunajām dalībvalstīm nepalīdzēs apvienot Eiropu. Tas ir ekonomiski nekompetents ceļš, kas sniedz darba ņēmējiem nepatiesu informāciju, rada aizdomas un neatbilst starptautiskās solidaritātes garam.

Darbspēka pārvietošanās ir viens risinājums, kā pārvarēt nepietiekama darbaspēka problēmu dažās nozarēs. Ir jomas, kurās autobusu vadītāji ir ļoti pieprasīti, un jomas, kur trūkst kvalificētu ārstu. Šādu pārvietošanos nedrīkst apturēt.

Tā kā vienlīdzīga attieksme ir viens no Eiropas Savienības pamatprincipiem, darba ņēmējiem ir brīvi jāpārvietojas saskaņā ar vienādiem noteikumiem. Plaši izplatītais princips, ka ārvalstu darba ņēmējiem maksā mazāk nekā mītnes valsts iedzīvotājiem, neatbilst šim principam. Es piekrītu ziņojumā uzsvērtajam principam — vienlīdzīga attieksme un vienāda samaksa par vienādu darbu.

Norīkojot darba ņēmējus Eiropas Savienībā, ir jānodrošina vismaz minimālais atalgojums.

Vēsturiski darba ņēmēju aizsardzības mehānismi dažādās Eiropas daļās atšķiras. Tomēr ir pienācis laiks mainīt ieradumus arī šajā jomā. Ja darba ņēmēji tagad aizstāv tikai savu nacionālo iezīmību, viņi ir brīvprātīgi padevušies. Ir grūti izskaidrot cilvēkiem no jaunajām dalībvalstīm nespēju mainīties, paturot prātā, ka, piemēram, Igaunija bija spējīga pilnībā ieviest *acquis communautaire* mazāk nekā sešos gados. Darba ņēmēju aizsardzība ir diezgan cēls mērķis, un mums ir jāpapūlas panākt vienprātību.

Siiri Oviir (ALDE), rakstiski. – (ET) Spontānais ziņojums, par ko notiek diskusija, ir nelīdzsvarots un ar noslieci uz protekcionismu. Neviens neapstrīd tiesības streikot, taču nedrīkst pieļaut, ka tas attīstās tiktāl, ka apdraud pakalpojumu sniedzēju konkurētspēju.

Šodien mēs esam diskutējuši par konkrētiem Eiropas Kopienas Tiesas lēmumiem, konkrēti *Laval*, *Rüffert* un *Viking Line* lietās. Es vēlos pievērst uzmanību tam, ka neviens no minētajiem spriedumiem nav par kāda koplīguma saturu, ko varētu parakstīt dalībvalstīs, vai par tiesībām parakstīt šādus līgumus. Tiesības veikt kopīgus pasākumus nosaka Eiropas Kopienas dibināšanas līgums, un tāpēc to pamatā ir jābūt svarīgām sabiedrības interesēm un tām ir jābūt proporcionālām.

7. Eiropadomes sanāksme (2008. gada 15. un 16. oktobris) (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Eiropadomes ziņojums un Komisijas paziņojums par Eiropadomes sanākumi (2008. gada 15. un 16. oktobris).

Padomes priekšsēdētāja kungs, *Sarkozy* kungs, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja kungs, *Barroso* kungs, dažu pēdējo nedēļu laikā mēs esam piedzīvojuši dažus ārkārtīgi grūtus brīžus, kuros Eiropas Savienība jūsu vadībā parādīja savu spēju rīkoties. Ja Eiropas valstis nebūtu radušas kopīgu risinājumu, ja Eiropas partneri nebūtu vienojušies un ja nebūtu eiro, ļoti iespējams, ka mēs šodien atrastos postošā situācijā.

Eiropas priekšlikumi pirms desmit dienām, Eiropadomes lēmumi pagājušajā trešdienā un saistības, kas tika uzņemtas šajā nedēļas nogalē Kempdeividas augsta līmeņa sanāsmē, ir panākumi, kas liecina par īstu rīcības un pūļu saskaņotību, lai veiktu reformas, lai efektīvi reaģētu uz globālās ekonomikas problēmām. Tomēr ne tikai valdības reaģēja uz krīzi. Eiropadome jūsu vadībā, strādājot plecu pie pleca ar Eiropas Komisiju un Eiropas Parlamentu, ir nodrošinājusi, ka Eiropas Savienība ir būtiski ietekmējusi visu mūsu iedzīvotāju labklājību, kuru priekšā mēs visi esam atbildīgi.

Bieži tieši krīzes laikā Eiropas Savienība ir parādījusi savu patieso spēku, pateicoties jums, *Sarkozy* kungs, un Komisijas priekšsēdētājam *Barroso* kungam. Eiropas rīcība ir bijusi vienota rīcība. Tāpēc, pirms atklāt šā rīta debates, es vēlos sveikt jūs, Padomes priekšsēdētāja kungs, un Komisijas priekšsēdētāja kungs.

Nicolas Sarkozy, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, man ir gods atkal būt šeit, Eiropas Parlamentā, lai ziņotu par Padomes prezidentūras darbu Eiropai tik svarīgā laikā. Ja es drīkstu, es mēģināšu runāt ļoti brīvi, kā tas ir tikai pareizi un piemēroti šajā Parlamentā, kas ir demokrātiskās Eiropas, uz kuru mēs visi tiecamies, sirds.

Ko mēs esam mēģinājuši panākt? Pirmkārt, prezidentūra vēlējās, lai Eiropas iestādes būtu vienotas visās krīzēs, ar kurām mums bija jātiek galā. Es vēlējos, lai Eiropas Parlaments iesaistītos visos lielākajos notikumos, ko mēs piedzīvojam, un es vēlos pateikties jūsu grupu, visu politisko pārliecību priekšsēdētājiem, kas iesaistījās šajā dialogā kopā ar Padomes prezidentūru.

Es arī vēlējos, lai mēs strādātu roku rokā ar Komisiju, un sevišķi ar tās priekšsēdētāju, jo, par spīti pretrunām un atšķirībām starp visiem šajā Parlamentā sēdošajiem, visi labi zina, ka šķelšanās starp Eiropas iestādēm vājina Eiropu un ka to cilvēku pienākums, kas uzņemas saistības, ir strādāt roku rokā. Mēs virzīsim Eiropu uz priekšu, ja Eiropas Parlaments, Komisija un Padome radīs iespēju vienoties būtiskākajos jautājumos, tādā veidā panākot, ka Eiropa tiek sadzirdēta.

(Aplausi)

Mēs vēlējamies, pirmkārt un galvenokārt, lai Eiropa būtu vienota — ko nebija viegli panākt. Mēs vēlējamies, lai tā domātu par sevi, jo pasaulei ir nepieciešama Eiropas domāšana, un lai tā būtu proaktīva. Ja Eiropai ir kas sakāms, mēs vēlamies, lai tā ne tikai to pasaka, bet arī izdara.

Vispirms mēs karojam pret kopumā nesamērīgo krievu reakciju Gruzijas konflikta laikā. Vārdiem ir nozīme. Es lietoju vārdu „nesamērīgs”, jo krievu intervence Gruzijā bija nesamērīga.

(Aplausi)

Tomēr es lietoju vārdu „reakcija”, jo, ja šī reakcija bija nesamērīga, tad tādēļ, ka rīcība pirms tam bija pilnīgi neatbilstoša. Eiropai ir jābūt godīgai, un tai nevajadzētu vilcināties atkāpties no ideoloģiskajiem rāmjiem, lai sludinātu mieru.

8. augustā sākās krīze. 12. augustā es un *Bernard Kouchner* bijām Maskavā, lai noslēgtu pamieru. Es nesaku, ka tas bija ideāli; es tikai saku, ka četrās dienās Eiropa spēja panākt pamieru. Septembra sākumā Eiropa apņēmas atgriezties situācijā, kāda bija pirms 8. augusta krīzes. Dīvos mēnešos Eiropa panāca kara beigas un okupācijas spēku atkāpšanos.

Šajā jautājumā bija daudz viedokļu. Daži teica — un viņiem bija pamats tā teikt —, ka dialogs bija bezjēdzīgs un ka atbildei uz militāru agresiju ir jābūt militārai. Kāds neprāts! Eiropa piedzīvoja Berlīnes sienas krišanu un aukstā kara beigas, Eiropa nedrīkst iesaistīties aukstajā karā, ko izraisīja nekas cits kā nesavaldība.

(Aplausi)

Šī bija problēma, ko mēs atrisinājām kopā ar mūsu ASV sabiedrotajiem, kuri uzskatīja, ka vizīte Maskavā ir nelaikā. Par spīti visam mēs strādājām roku rokā ar mūsu ASV sabiedrotajiem. Viņu nostāja atšķīrās no mūsējās. Mēs centāmies strādāt ar viņiem, nevis pret, un, godīgi runājot, ņemot vērā pašreizējo situāciju pasaulē, es patiešām nedomāju, ka pasaulei ir vajadzīga krīze starp Eiropu un Krieviju. Tas būtu bezatbildīgi. Tāpēc mēs varam aizstāvēt mūsu idejas attiecībā uz suverenitāti, cieņu pret Gruzijas vienotību, cilvēktiesībām un viedokļu atšķirībām starp mums un tiem, kas vada Krieviju, taču būtu bezatbildīgi radīt apstākļus konfliktam, kas mums nekādā ziņā nav vajadzīgs.

Ženēvā ir sākušās diskusijas par Gruzijas teritoriju, Osetijas un Abhāzijas, stāvokli nākotnē. Man ir teikts, ka tās ir sākušas grūtos apstākļos, bet kas gan varēja iedomāties, ka būs citādi? Tomēr svarīgi ir tas, ka tās ir sākušās. Man ir arī jāsaka, ka prezidents *Medvedev* ir turējis solījumus, ko viņš devis Komisijas un Padomes prezidentūrai, kad mēs septembra sākumā viesojāmies Maskavā.

Eiropa ir panākusi mieru. Eiropa ir nodrošinājusi okupācijas armijas izvešanu, un Eiropa ir rosinājusi starptautiskas sarunas. Man šķiet, ir pagājis ilgs laiks, kopš Eiropai ir bijusi tik liela nozīme šāda veida konfliktā.

Protams, es redzu visas neskaidrības, visas nepilnības, visus kompromisus, kas ir jāpanāk, taču es patiesi uzskatu, ka mēs esam panākuši visu, ko varējām, un galu galā, priekšsēdētāja kungs, ja Eiropa nebūtu nodrošinājusi, ka dialoga un saprāta balss tiek sadzirdēta, neviens cits to nebūtu izdarījis. Turklāt, kad es un *Bernard Kouchner* 12. augustā devāmies uz Maskavu un Tbilisi, visi starptautiskie plašsaziņas līdzekļi labi zināja, ka krievi atrodas 40 kilometru no Tbilisi, un viņu mērķis bija gāzt *Saakachvili* kunga režīmu. Tāda bija situācija. Mēs bijām ļoti tuvu katastrofai, taču, pateicoties Eiropai — apņēmīgai Eiropai —, katastrofa nenotika, lai arī, *Pöttering* kungs, protams, būs jāveic liels darbs, lai mazinātu spriedzi tajā pasaules daļā.

Man otrais punkts ir par krīzi, sistemātisku, neticamu, neiespējamu finanšu krīzi, kas sākās — aplūkosim patieso situāciju — 15. septembrī, nevis 2007. gada 7. augustā. 2007. gada 7. augustā sākās nopietna un satraucoša krīze, taču es uzdrīkstos teikt, normāla krīze. 2008. gada 15. augustā mēs iekļuvām vēl vienā krīzē, taču kas notika 2008. gada 15. augustā? *Lehman Brothers* bankrotēja — un 2008. gada 15. augustā pasaule apstulbusi atklāja, ka banka var bankrotēt.

Mēs nevaram spriest, un es nevaru spriest par to, ko ASV valdība izdarīja vai neizdarīja. Es tikai saku, un es turpinu apgalvot, ka 2008. gada 15. septembrī nopietna krīze kļuva par sistemātisku krīzi, jo sabruka ASV

finanšu sistēma, pēc tam sabruka Eiropas finanšu sistēma un vēlāk pakāpeniski arī citas fondu biržas, un finanšu sistēmas.

Kas tika mēģināts darīt tajā laikā? Tika apstiprināts pirmais *Paulson* plāns, kas nedarbojās. Es neizsakos kritiski, es tikai aprakstu reālo situāciju. Tajā laikā mēs kopā ar Komisijas priekšsēdētāju mēģinājām sagatavot vienotu Eiropas atbildi, vispirms eiro zonā. Priekšsēdētāja kungs, jūs esat par to runājis; neatkarīgi no tā, vai cilvēki ir par vai pret, situācija ir tāda, ka eiro zonā mums ir viena banka un viena valūta, un tāpēc arī viens un tas pats pienākums būt vienotiem.

Panākt vienotu nostāju nebija viegli. Sākumā mēs piedāvājām satikties četrām Eiropas valstīm, kuras ir G8 dalībvalstis. Nevēlos nevienu aizvainot, sakot, ka, piemēram, Apvienotās Karalistes ietekme globālajā finanšu sistēmā ir lielāka nekā pārējām 27 valstīm. Es teicu, ka, ja gadījumā tiktu panākta vienošanās starp Apvienoto Karalisti, Vāciju, Itāliju un Franciju, tas nekaitētu pārējām Eiropas valstīm, bet gan dotu tām labumu.

Protams, viedokļi atšķīrās, un kurš gan varētu mūs vainot? Pirmajās krīzes dienās mēs nezinājām, kā labāk reaģēt uz krīzi, kurai līdzīga ekonomikas vēsturē nav redzēta, vismaz 20. gadsimtā. Tāpēc es sev teicu: ja četrinieks ir sanācis kopā, mums ir jāsapulcē arī Eiropas valstis, plus Slovākija, kas gatavojas pievienoties. Papildu nedēļa ļāva mums kopā rast risinājumu, kas ļautu bankām atjaunot to darbību: aizdevumus. Tomēr mēs nonācām situācijā, kad bankas viena otrai vairs neaizdeva, jo tām vairs nebija naudas, ko aizdot, un visa sistēma bruka. Apvienotajā Karalistē bankas tika nacionalizētas, Beļģijā bankrotēja, Īslandes sistēma — ārpus Eiropas, tomēr tik tuvu tai — bruka, ļoti sliktas ziņas Šveicē, un infekcija, kas maz pamazām izplatījās — Vācija, Francija —, aptvēra visu. Mēs Eiropā veiksmīgi panācām vienošanos par grandiozu plānu — EUR 1 800 miljardiem —, kas ļautu mūsu finanšu iestādēm atsākt darbu un atgūt Eiropas noguldītāju un uzņēmēju uzticēšanos.

Pēc tam mēs devāmies uz Eiropadomi, kas pieņēma šo stratēģiju, un tad mēs varējām nomierināt Eiropas tirgus. Mums bija patīkams pārsteigums: tad parādījās *Paulson* II plāns, un ikviens varēja redzēt, ka to lielā mērā bija ietekmējis Eiropas plāns. Tas nav nekas slavējams; tas tikai liecina par to, ka krīze ir globāla, un tāpēc arī atbildei ir jābūt globālai. ASV un Eiropai ir jāsadarbojas.

Tomēr, priekšsēdētāja kungs, tas viss ir krīzes pārvarēšana, ne vairāk, ne mazāk. Ja mēs to nebūtu izdarījuši, kas būtu noticis?

Mums vēl ir jāsniedz pareizās atbildes. Kā tas viss varēja notikt? Kā mēs varam novērst tā visa atkārtošanos? Turklāt, vai Eiropai ir idejas, lai atbalstītu, vai politika, lai piedāvātu? Šajā kontekstā es Eiropas vārdā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālajā asamblejā septembra sākumā piedāvāju izveidot pamatu jaunai Bretonvudas sistēmai, atsaucoties uz Otrajā pasaules karā notikušo, lai izveidotu jaunu globālo finanšu sistēmu. Šī ideja virzās uz priekšu. Kādam ir jābūt Eiropas mērķim saistībā ar šo augsta līmeņa sanāksmi? Eiropai ir jāpiedāvā ideja par krasu globālā kapitālisma reformu.

Tas, kas notika, ir kapitālisma vērtību neattaisnošanās, nevis tirgus ekonomikas apšaubīšana. Trūka noteikumu, un mēs redzējām, kā spekulanti tiek apbalvoti par uzņēmējiem nodarīto kaitējumu. Mums ir jāpiedāvā ideja par jaunu regulējumu. Eiropai ir jāierosina idejas, un tā ierosinās. Vispirms, priekšsēdētāja kungs, neviena banka, kas strādā ar valsts naudu, nedrīkst sadarboties ar nodokļu oāzēm.

(Aplausi)

Neviena finanšu institūcija nedrīkst darboties bez piemērotiem finanšu noteikumiem; tirgotāju atlīdzības sistēmām ir jābūt aprēķinātām un organizētām tā, lai viņi netiktu mudināti uzņemties nevajadzīgus riskus, tādus, kādus mēs esam redzējuši; uzskaites noteikumiem mūsu bankās ir nevis jāsašina krīzes nopietnība, bet gan tā jāatvieglo; un monetārajai sistēmai ir jābūt pārdomātai no fiksētiem valūtu kursiem līdz valūtu kursu neesamībai. Mēs esam izmēģinājuši visu iespējamo. Vai mēs, visa pārējā pasaule, varam turpināt uzturēt pasaules lielvaru deficītus, neko nesakot? Atbilde ir skaidra: „Nē”.

(Aplausi)

Vairs nav jēgas rādīt uz kādu ar pirkstu; mums tikai ir jāatrod veidi un iespējas, kā panākt, lai tas neatkārtotos. Turpinot, un es varētu pateikt vēl daudz, es tomēr vispirms vēlētos, lai Eiropa pārskatītu vispārīgo pārvaldību 21. gadsimtā. Mums nevajadzētu būt pārsteigtiem, ka tā nedarbojas. Mēs esam 21. gadsimtā, taču mums ir 20. gadsimta iestādes. Tāpēc ASV prezidents un Eiropa ir ierosinājuši vairākas augsta līmeņa sanāksmes, sākot no novembra vidus, kas būs koncentrētas uz jaunu regulējuma formu, jaunu vispārīgas pārvaldības formu. Es ceru, ka Eiropa varēs debatēt par šo.

Man būs iespēja piedāvāt maniem partneriem, valstu un valdību vadītājiem, satikties, lai sagatavotos šim augsta līmeņa sanāksmēm. Šis jautājums par krasu mūsu kapitālistiskās sistēmas un mūsu starptautiskās sistēmas reformu ir vienlīdz svarīgs arī Eiropas Parlamentam, kam par to ir jādebatē un kam ir jāpiedāvā savas idejas. Tomēr, ja Eiropa vēlas, lai to sadzird, tai ir jārunā vienā balsī.

Kas piedalīsies šajā augsta līmeņa sanāksmē? Ir daudz skolu. Es domāju, ka vienkāršākā lieta ir G8, kas ir nepieciešama — ar krieviem, protams —, kam mums ir jāpievieno G5, kas arī ir nepieciešama un kas ļautu Ķīnai un Indijai, it sevišķi, iesaistīties šajās svarīgajās debatēs. Tas būs manas un priekšsēdētāja Barroso vizītes mērķis Ķīnā, pārliecināt Āzijas valstis piedalīties šajā krasajā reformā.

Priekšsēdētāja kungs, šis prezidentūras laikā ir bijis trešais jautājums, kas ir izrādījies ārkārtīgi sarežģīts: klimata un enerģētikas tiesību aktu kopuma nākotne. Es ļoti labi zinu, ka jūsu Parlamentā un dažās jūsu grupās viedokļi par to, kā rīkoties šajā jautājumā, atšķiras. Vēlos paust savu stingru pārliecību un izklāstīt darbības plānu, kuru es grasos ierosināt. Ambiciozā klimata un enerģētikas tiesību aktu kopuma pamatā ir pārliecība, ka, turpinot rīkoties, neko nemainot, pasaule ir nolemta katastrofai. Tā nu tas ir.

(Aplausi)

Es neredzu nevienu pašu argumentu, kas liecinātu, ka no vides viedokļa pasaulē ir vērojami uzlabojumi, jo ir sākusies finanšu krīze. Kad mēs pieņemām lēmumu izstrādāt klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu, mēs to darījām, apzinoties mūsu atbildību pret mūsu bērniem un mūsu planētas nākotni. Šī ir strukturāla politika, šī ir vēsturiska politika, un būtu traģiski atteikties no šīs politikas, aizbaidinoties ar to, ka ir sākusies finanšu krīze.

(Aplausi)

Tas būtu traģiski un bezatbildīgi. Kāpēc tas būtu bezatbildīgi? Tas būtu bezatbildīgi tāpēc, ka Eiropa sūtītu ziņu, ka tā nepilda savus solījumus šajā jomā, un, ja Eiropa nepilda savus solījumus, mums nav izredžu pārliecināt pārējo pasauli par nepieciešamību uzturēt globālu līdzsvaru. Tāpēc tas nav vienkārši, jautājums par Eiropas nespēju uzņemties atbildību pašai par sevi ir jautājums par nespēju uzņemties atbildību par vidi visā pasaulē. Tāpēc, ja Eiropa nerādīs piemēru, to nesadzirdēs, necienīs un neņems vērā, un, ja Eiropa nedarīs savu darbu, neviens to nedarīs tās vietā. Tā mēs nesagaidīsim savu nākotni.

(Aplausi)

Ko nozīmē „nesagaidīsim”? Manuprāt, tas nozīmē divas lietas: pirmkārt, mums ir jāpārskata „trīs reiz divdesmit” mērķi, un, otrkārt, mums ir jāpārskata izpildes termiņš, kas ir gada beigas. Tomēr es nekādā veidā necenšos mazināt koplēmuma nozīmi, turklāt man nav ne spēju, ne vēlēšanās to darīt. Turklāt ir negodīgi piedēvēt man šādas domas, lai gan vispār domu piedēvēšana man ir diezgan pagodinoša, *Dany*. Tomēr šajā jautājumā es kopā ar priekšsēdētāju Barroso Eiropadomē cīnījos par to, lai mērķi tiktu sasniegti un termiņi ievēroti. Tas nebija viegli. Tāpēc mums ir dažas nedēļas, lai pārliecinātu vairākus mūsu partnerus, kuru bažas es saprotu; jo nav iespējams panākt kompromisu, nemēģinot saprast, ko saka tie, kas tev nepiekrīt.

Dažas ekonomikas ir par 95 % atkarīgas no akmeņoglēm. No tām nedrīkst prasīt lietas, kas nospiestu tās uz ceļiem situācijā, kad jau tā pastāv milzīgas problēmas. Tāpēc mēs centīsimies rast veidus un iespējas, kā būt elastīgiem, tomēr arī nepārkāpjot divus ierobežojumus, ko es piedāvāju Padomei: rīkoties atbilstīgi mērķiem un termiņiem.

Iespējams, priekšsēdētāja kungs, man būs iespēja plašāk paskaidrot manis sacīto kādos citos forumos, taču es nevēlos pārbaudīt jūsu pacietību. Tomēr es vēlos jums sacīt: tā mēs esam iecerējuši rīkoties, un es ceru, ka ikviens varēs to atbalstīt.

Es vēlos teikt kādu vārdu par ceturto jautājumu, imigrācijas paktu. Šis pakts ir labs piemērs Eiropas demokrātijai, un par spīti sākotnējām viedokļu atšķirībām, ikviens varēja piekrist selektīvajai imigrācijas politikai, par ko ar emigrācijas valstīm tika panākta tāda vienošanās, ka mēs guvām labumu no Šengenas, kas ietver trīs ceturtdaļas Eiropas valstu. Turklāt, lai arī mēs sev esam atcēlušī vīzas prasību, ir tikai pareizi, ka valstīm, kuru iedzīvotājiem nav nepieciešamas vīzas, laiotos no vienas valsts uz citu, būtu vienādi uzskati attiecībā uz Eiropas imigrācijas politikas apstiprināšanu.

Vēl tikai divi punkti, pirms es beigšu runāt. Pirmkārt, finanšu krīze ir atnesusi sev līdzī ekonomisko krīzi. Šī ekonomiskā krīze ir šeit. Nav jēgas to prognozēt, jo mēs tagad ejam tai cauri. Es personīgi vēlos teikt, ļoti labi zinu par nesaskaņām dažu valstu starpā, ka es nevaru iedomāties, ka kāds man varētu paskaidrot, kāpēc

mums ir nepieciešama vienota Eiropas atbilde finanšu krīzei, bet ekonomiskajai krīzei šāda vienota Eiropas atbilde nav vajadzīga.

Vēlos teikt kādu vārdu par jēdziena „vienots” nozīmi. „Vienots” nenozīmē vienas un tās pašas atbildes sniegšanu. Finanšu krīzes gadījumā mēs piedāvājam rīkus, ceļvedi, saskaņošanu un koordinēšanu. Es uzskatu, ka tas pats ir nepieciešams arī ekonomiskās krīzes gadījumā. Tas nenozīmē, ka mēs visi darīsim vienu un to pašu, taču tas nozīmē vismaz to, ka mums ir pienākums runāt par problēmjautājumiem, pienākums informēt vienu otru un dažos jautājumos pienākums konsultēt vienu otru. Ir vairākas iniciatīvas. Ļaujiet man minēt vienu ideju: akciju tirgi atrodas neredzēti zemā līmenī. Es nevēlētos, lai Eiropas iedzīvotāji tikai pēc dažiem mēnešiem pamostas un saprastu, ka Eiropas uzņēmumi tagad pieder ne Eiropas kapitāla turētājiem, kuri šos uzņēmumus būs iegādājušies par zemākajām tirgus cenām — gandrīz par velti — un būs pārņēmuši to vadību. Tad Eiropas iedzīvotāji pagriezīsies un jautās: „Ko jūs esat izdarījuši?”

Es gribētu lūgt ikvienam no mums padomāt par iespējām, kādas varētu būt arī mums, ja mēs izveidotu valsts fondus katrā mūsu valstī un, iespējams, ja šos valstu fondus varētu koordinēt, lai laiku pa laikam sniegtu rūpniecības atbildi uz krīzi. Es vēlos piebilst, ka ar lielu interesi sekoju līdzī Amerikas plāniem mašīnbūves jomā: USD 25 miljardi procentu likmēs par nepārspējamām cenām, lai paglābtu trīs ASV mašīnbūves uzņēmumus no bankrota.

Es vēlos vēl kādu minūti pakavēties pie šā jautājuma Eiropā. Mēs lūdzam mūsu ražotājiem — un pareizi darām — tagad būvēt ekoloģiskas automašīnas, lai pilnībā mainītu to ražošanas sistēmas. Pamatojoties uz to, pateicoties šai vides saudzēšanas piemaksai, turpmāk 50 % no manā valstī pārdotajām automašīnām būs ekoloģiskas. Vai Eiropas mašīnbūves nozari var atstāt apstākļos, kad konkurenci lielā mērā ir izkropļojuši ASV konkurenti, nepajautājot, kāda ir Eiropas nozaru politika Eiropas ražošanas aizsardzībai?

Tas nenozīmē vienota tirgus apšaubīšanu. Tas nenozīmē konkurences principa apšaubīšanu. Tas nenozīmē valsts atbalsta principa atbalstīšanu. Tas nozīmē, ka Eiropai ir jāsniedz vienota atbilde, kas nebūtu naiva, saskaroties ar citu pasaules lielāko reģionu konkurenci. Mūsu pienākums ir nodrošināt, lai Eiropā mēs varētu turpināt būvēt gaisa kuģus, laivas, vilcienus un automašīnas, jo Eiropai ir nepieciešama spēcīga ražošana. Runājot par šo politiku, prezidentūra celsies un cīnīsies.

Nobeigumā mans pēdējais punkts ir par iestādēm. Es nezinu, vai šī ir atvieglojuma nopūta, jo es beidzu savu runu, vai tāpēc, ka citi temati bija mazsvarīgāki. Iestādes nav vienīgais temats Eiropā, un būtu ļoti nepareizi pārāk daudz vēltīt sevi šim jautājumam, nepievēršoties nekam citam. Tomēr jautājums par iestādēm pastāv. Es vēlos paust savu stingru pārliecību, ka krīze rada nepieciešamību veikt Eiropas iestāžu reformu. Krīze nozīmē to, ka Eiropa var sniegt tikpat spēcīgu un ātru atbildi, kādu varēja sniegt jebkurš cits spēks pasaulē, tāds kā Amerikas Savienotās Valstis, saskaroties ar finanšu krīzes izraisīto traģēdiju.

Esmu viens no tiem, kas uzskata, ka būtu ļoti nopietna kļūda nereformēt mūsu iestādes. Ļoti nopietna. Arī tāpēc, ka, lai sekotu līdzī tādām sarežģītiem jautājumiem kā Gruzijas un Krievijas attiecības, finanšu un ekonomiskā krīze, nešķiet diez cik prātīgi tas, ka prezidentūra mainās ik pēc sešiem mēnešiem. Par spīti balsojumam pēdējās vēlēšanās, godīgi runājot, man ir jāsaka, ka, ja mums patīk Eiropa un ja mēs vēlamies, lai tā runātu vienā balsī, man nešķiet, ka ir diez cik prātīgi mainīt Padomes prezidentūru ik pēc sešiem mēnešiem. Tāpēc kopā ar priekšsēdētāju Barroso mums ir jāizveido ceļvedis decembrim, lai redzētu, kā atrisināt Īrijas jautājumu. Pirms pamest Padomes prezidentūru, es esmu apņēmies iesniegt šo ceļvedi un uzsvērt saskaņotos veidus un līdzekļus izveidojušās situācijas pārvarēšanai.

Es vēlos sacīt vēl vienu pēdējo lietu, proti, eiro zona nevar turpināt pastāvēt bez skaidri noteiktas ekonomiskās vadības. Mēs tā vairs nevaram turpināt. Es vēlos izrādīt cieņu ECB darbam. Vēlos paust savu stingru pārliecību, ka ECB ir jābūt neatkarīgai, taču, ja ECB darbs ir pilnībā izmantot tās potenciālu, ECB ir jāvar runāt ar ekonomisko vadību. Tāda bija līguma būtība. Līguma būtība ir dialogs, abpusēja demokrātija un neatkarība, un, manuprāt, īstā Eiropas ekonomiskā vadība ir Eiropas grupa, kas tiecas valstu un valdību vadītāju līmenī. Mani pārsteidza tas, ka, sasaucot šo sanāksmi, es atklāju, ka šāda veida sanāksme notika pirmo reizi kopš eiro ieviešanas.

Godīgi runājot, mēs izveidojam valūtu, izveidojam mums centrālo banku, un mums ir vienota monetārā politika, taču mums nav ekonomiskās vadības, kas būtu šī nosaukuma vērtā. Komisār *Almunia*, sasniegums, ievēlot finanšu ministru prezidentu, bija derīgs un tika iekļauts lēmumā, jo es pats tajā laikā biju finanšu ministrs. Turklāt es arī vēlos izrādīt cieņu *Jean-Claude Juncker* darbam un jūsu darbam. Tomēr es vēlos teikt vēl kādu lietu: kad krīze sasniedz tādas apmērus, kādus mēs esam piedzīvojuši, tik nopietnas krīzes gadījumā ar finanšu ministru tikšanos vien nepietiek. Turklāt, kad runa ir par tik lielām summām, par kādām runājam

mēs, mums bija jāmobilizē nevis finanšu ministri, bet gan valstu un valdību vadītāji, jo tikai viņiem ir demokrātiskas tiesības pieņemt šādus nopietnus lēmumus.

Dāmas un kungi, es varētu pateikt vēl ārkārtīgi daudz. Tomēr noslēgumā es vienkārši vēlos teikt, ka pasaulei ir nepieciešama Eiropa ar spēcīgu balsi. Šī atbildība gulstas uz jūsu pleciem; tā gulstas uz Komisijas un Padomes pleciem. Es vēlos teikt jums visiem, ka prezidentūrai bija ļoti lietderīgi redzēt ne tikai domstarpības, bet arī solidaritāti Eiropas Parlamentā, kas jau no paša sākuma analizēja krīzes nopietnību un vēlējās — un par to jūs var uzslavēt — pārvarēt mūsu dažādās tendences, lai izveidotu nosacījumus Eiropas apvienošanai. Es vēlējos jums to pateikt, jo tā ir mana ļoti pamatīga pārliecība.

(Aplausi)

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pagājušajā nedēļā notikuši Eiropadome bija kulminācijas punkts darbam iepriekš neredzētā intensitātē, lai apkarotu ekonomisko krīzi Eiropā. Tā atteicās riskēt, veicot speciālus, nesaskaņotus pasākumus, lai panāktu kopēju nostāju ar mērķi atjaunot Eiropas finanšu sistēmas stabilitāti. Vēlos izrādīt cieņu priekšsēdētājam *Sarkozy*, kura dinamiskums un nenovērtējamā apņēmība deva nepieciešamo stimulu 27 dalībvalstīm rīkoties ātri saistībā ar kopējiem mērķiem un principiem.

Es arī lepojos ar ieguldījumu, ko veica Komisija, kas — kā sacīja priekšsēdētājs *Sarkozy* — vienmēr ir strādājusi roku rokā ar Francijas prezidentūru un turklāt vienmēr ir uzsvērusi, ka tikai Eiropas atbilde var kaut ko ietekmēt nepieciešamajā līmenī.

Šim stimulam, ko mēs redzējam Eiropadomē un kas arī ļāva mums pieņemt ļoti svarīgo imigrācijas paktu, ir jāvada mūs arī tad, kad runa ir par Eiropas darba kārtības izpildi pirms Eiropadomes decembrī.

Sevišķi mums ir nepieciešams izstrādāt ceļvedi attiecībā uz Lisabonas līgumu, lai pienācīgi sagatavotos 2009. gada vēlēšanām.

Attiecībā uz „klimata pārmaiņu un enerģētikas” tiesību aktu kopumu būs jāpieliek lielas pūles, lai līdz gada beigām parakstītu nolīgumu. Komisija cieši sadarbosies ar prezidentūru, lai rastu risinājumus, kas mazinātu visu dalībvalstu bažas. Mēs ceram uz Parlamenta nepārtrauktu atbalstu, lai parakstītu nolīgumu.

Tomēr šīs dienas runā es vēlos koncentrēties uz to, kam būtu jābūt mūsu tūlītējam, primārajam mērķim: Eiropas ekonomiku. Mums ir jāstrādā ar trim lietām: pirmkārt, jāveic tūlītēji pasākumi Eiropas līmenī finanšu krīzes pārvarēšanai; otrkārt, jāreformē starptautiskā finanšu sistēma, un, treškārt, jāstiprina tā dēvētā „reālā ekonomika”, lai mazinātu finanšu krīzes sekas un radītu apstākļus izaugsmes un nodarbinātības atjaunošanai.

Es patiesi uzskatu, ka Eiropa ar saviem lēmumiem var likt sevi manīt starptautiskā atbildē krīzei. Augsta līmeņa sanāksme Kempdeividā pagājušajā nedēļas nogalē bija spēcīgs apliecinājums tam, ko Eiropa var panākt, ja tā ir vienota. Runāsim skaidri, tas nebija acīmredzams rezultāts. Pirms mēneša vai diviem bija neiespējami, ka ASV prezidents būtu kopā ar mums. Tomēr tagad mēs esam veiksmīgi panākuši to, ka mūsu ASV partneri darbojas mums līdzās, un es uzskatu, ka mēs esam radījuši nosacījumus fundamentālai globālās finanšu sistēmas reformai.

Mēs patiešām dzīvojam neredzētā laikā, kad ir nepieciešama tikpat neredzēta saskaņotība. Lai atbildētu starptautiski, mēs prasām tūri eiropisku atbildi. Eiropai ir jāgatavo starptautiska atbilde uz starptautiskām problēmām. Globalizācijas noteikums ir tieši atklātības un savstarpējas atkarības principa ievērošana. Tā vietā, lai ciestu no globalizācijas, Eiropai tā ir jāveido ar savām vērtībām un arī jāaizsargā tās intereses. Man ir prieks, un es lepojos, ka šīs krīzes laikā Eiropa parādīja, ka tā attiecas vienādi pret šiem izaicinājumiem.

Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet man sīkāk pastāstīt par atbildi uz šo krīzi.

Mūsu pirmā prioritāte bija, kā Komisijai darīt visu iespējamo, lai glābtu grūtībās nonākušās finanšu iestādes. To darot, mēs varējām palauties uz teicamo sadarbību ar dalībvalstīm un ECB.

Mūsu nākamais solis bija piedāvāt konkrētus, mērķtiecīgus pasākumus, lai risinātu problēmas saistībā ar kapitāla trūkumu, noguldījumu garantijām un grāmatvedības noteikumiem. Ātrums ir bijis vērtīgs, un mēs esam atbildējuši, paātrinot mūsu darbu. Tāpat man bija patīkami redzēt, cik ātri Parlaments izskatīja izmaiņas grāmatvedības noteikumos. Es zinu, ka jūs pilnībā apzināties, ka citi darba kārtības jautājumi ir tikpat steidzami.

Mums ir arī jāskatās, kādi citi priekšlikumi būs nepieciešami, lai atjauninātu un aizpildītu caurumus esošajā likumdošanas režīmā.

Nākamajā mēnesī mēs izskatīsim kredītreitinga aģentūru priekšlikumu. Mēs nāksim klajā ar iniciatīvu par izpilddirektoru atalgojumu, pamatojoties uz mūsu 2004. gada ieteikumiem. Mēs izskatīsim regulējošos atvasinājumus. Mēs strādāsim konstruktīvi ar Eiropas Parlamentu ar turpmākiem pasākumiem saistībā ar jūsu nesenantiem paziņojumiem un aplūkosim ietekmi uz Komisijas 2009. gada darba programmu. Šajā pārskatā tiks ietvertas visas finanšu tirgus jomas.

Vēl viens svarīgs ieguldījums turpmākajā rīcībā būs manis izveidotās augsta līmeņa darba grupas *Jacques de Larosière* vadībā pārrobežu finanšu uzraudzības Eiropā novērtēšanai darba rezultāti. Šodien es ar prieku varu nosaukt šīs grupas sastāvu. Grupā būs *Leszek Balcerowicz*, *Otmar Issing*, *Rainer Masera*, *Callum McCarthy*, *Lars Nyberg*, *José Pérez Fernández* un *Ono Ruding*. Es lūdzu šai grupai informēt par pirmajiem rezultātiem pavasara Eiropadomē, un šajā pēcpusdienā es diskutēšu ar jūsu Priekšsēdētāju konferenci par to, kā nodrošināt, lai Parlaments iesaistītos šajā darbā.

Taču, kā es sacīju iepriekš, mums būs arī jāveicina globālās finanšu sistēmas reforma. Pēdējos mēnešos ir pierādījies, ka Bretonvudas institūcijas nav gājušas kopsolī ar globālo finanšu tirgu integrācijas tempu.

Eiropas Savienības–Amerikas Savienoto Valstu sadarbība būs būtiska: kā jūs zināt, Eiropas Savienība un Amerikas Savienotās Valstis veido gandrīz 80 % vairumtirdzniecības finanšu tirgu. Šī sadarbība ir svarīga ne tikai tāpēc, lai tiktu ārā no šīs krīzes, bet vēl vairāk tāpēc, lai izvairītos no vēl kādas krīzes. Šajā ziņā priekšsēdētāja *Sarkozy* un manas diskusijas ar prezidentu *Bush* pagājušajā nedēļas nogalē bija nozīmīgs solis uz priekšu.

Taču ar to nepietiek. Mums ir jāiesaista arī citi nozīmīgi spēlētāji. Šonedēļ es kopā ar priekšsēdētāju *Sarkozy* došos uz Ķīnu, kur par šo tematu runāšu ar Ķīnas prezidentu un premjerministru, kā arī ar citiem Āzijas partneriem ASEAN augsta līmeņa sanāksmē. Mums ir jāiesaista lielākā daļa spēlētāju.

Mērķim ir jābūt izveidot globālās finanšu pārvaldības sistēmu, kas būtu pielāgota 21. gadsimta problēmām saistībā ar produktivitāti, pārredzamību un pārstāvību.

Eiropa rāda ceļu. Par to mēs visi varam būt lepni, un es vēlos strādāt ar šo Parlamentu, lai Eiropas ieguldījums šajās starptautiskajās debatēs būtu pārliecinošs.

Taču ir arī tā dēvētā reālā ekonomika, un mēs visi zinām, ka katru dienu rodas pierādījumi, ka mēs saskaramies ar nopietnu ekonomisko lejupslīdi. Ir jūtama ietekme uz darbavietām, mājsaimniecību ienākumiem un uz lielu un mazu uzņēmumu pasūtījumu reģistriem.

Vienai lietai ir jābūt skaidrai: nav tādas valsts izejas no krīzes — mūsu ekonomikas ir pārāk saistītas. Mēs peldēsim vai nogrimsim kopā. Mēs nedrīkstam saukt pēc palīdzības; mēs nedrīkstam uzgriezt muguru globalizācijai vai apdraudēt mūsu kopīgo tirgu. Tas arī turpmāk būs Eiropas Savienības izaugsmes dzinējs.

Mēs arī nevaram turpināt darboties kā parasti. Eiropas ekonomikai ir nepieciešams stimulēt, lai tā atveseļotos, turpinātu attīstīties, nodrošināt darbavietas. Vispirms Eiropā. Mums būs jāpastiprina mūsu pūles, lai risinātu ilgtermiņa jautājumus un lai varētu labāk risināt problēmas nākotnē, veidojot Eiropā ekonomiku, kas balstīta uz zināšanām, vairāk ieguldot pētniecībā un izstrādē, un jauninājumos. Pārskatītais Stabilitātes un izaugsmes pakts ļauj dalībvalstu budžeta politikai būt pietiekami elastīgai, lai reaģētu uz pašreizējiem ārkārtas apstākļiem un veicinātu izaugsmi un nodarbinātību.

Tomēr mums ir jāskatās arī pāri mūsu robežām. Pēdējos gados tirdzniecība ir bijusi galvenais Eiropas izaugsmes faktors. Tagad ir laiks rīkoties proaktīvi attiecībā uz tirgus pieejamību, lai izveidotu situāciju, kad tirdzniecības barjeras nepalīdzēs nevienam. Es ceru, ka mēs visi esam guvuši mācību, ka protekcionisms tikai apgrūtina atveseļošanu.

Ražošana Eiropā ir jāatbalsta. Ir jānodrošina, ka MVU var koncentrēties uz saviem tirgiem. Tāpēc, piemēram, mēs nesam ierosinājumus, ka mazākie uzņēmumi ir jāatbrīvo no pārlietu lieliem apgrūtinājumiem grāmatvedības noteikumu un statistikas atskaišu ziņā.

Arī lielajiem ražošanas uzņēmumiem ir nepieciešama palīdzība. Es vēlos būt drošs, ka mēs pēc iespējas labāk izmantojam tādas Eiropas programmas kā mūsu konkurētspējas un inovāciju programma un pētniecības pamatprogramma. Mums ir jāpastiprina mijiedarbība starp Lisabonas stratēģiju izaugsmei un darbavietām, un mūsu klimata un enerģētikas darba kārtību.

Investīciju veicināšana zema oglekļa patēriņa tehnoloģijās un energoefektivitātes pasākumos arī uzlabos mūsu konkurētspēju, mūsu energoapgādes drošību un mūsu klimata pārmaiņu darba kārtību. Eiropas Investīciju banka būs vērtīgs partneris šajos centienos.

Arī Eiropas iedzīvotājiem ir nepieciešams atbalsts, sevišķi mazāk aizsargātajiem. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai mēs pieaugoša bezdarba apstākļos vēlētos turpināt investēt mācībās, attīstu jaunas prasmes un sagatavotu cilvēkus, lai viņi varētu izmantot iespējas. Tagad vairāk nekā jebkad agrāk ir svarīgi uzlabot mūsu vienlīdzīgo iespēju un solidaritātes sociālo darba kārtību. Mums ir jāpārskata globalizācijas pielāgošanas fonda nozīme.

Visās šajās jomās mums ir jārikojas prātīgi. Mums ir jāpanāk maksimālais rezultāts ar katru sperto soli. Gudra rīcība nozīmē nošaut divus zaķus ar vienu šāvienu. Piemēram, palīdzēt celtniecības nozarei, jā, taču tas jā dara, paaugstinot mājokļu energoefektivitāti. Izmantot valsts atbalstu pēc nepieciešamības, jā, taču atbilstīgi pamatnostādņēm valsts atbalsta piešķiršanai vides atbalstam, pētniecībai un izstrādei. Palīdzība galvenajām ražošanas jomā, piemēram, mašīnbūvei — kāpēc nē? —, taču, gatavojot to ekoloģisku automašīnu būvniecībai nākotnē. Gudrs atbalsts: tas ir nepieciešams mūsu ražošanai, un nevis protekcionisms. To es vēlos uzsvērt ļoti skaidri.

Mūsu decembrī nokomplektētā Lisabonas stratēģija būs iespēja apvienot šos dažādos pavedienus. Nav tāda brīnumlīdzekļa, kas varētu izmainīt Eiropas Savienības ekonomiku. Mums ir jāizmanto ikviena iespēja, jāizpēta ikviens iespējama veids, kādā Eiropas Savienības politika var palīdzēt dalībvalstīm izmantot katru iespēju nostādīt Eiropu uz izaugsmes ceļa. Tas ir mūsu uzdevums tuvākajām nedēļām. Tam mēs gatavojamies, un tas ir uzdevums, ko es vēlos veikt kopā ar Eiropas Parlamentu.

Mēs patiesi dzīvojam vēsturiskā laikā, situācijā, kad krīze apšaubā ikvienu pārliecību, un prāti ir atvērti pārmaiņām. Šie ir ļoti īpaši brīži, un tādi neparādās katru dienu. Mums ir jāsaprot, ka šis patiesi ir viens no brīžiem, kad plastiskums ir lielāks, un tāpēc mēs varam veikt reālas pārmaiņas, šie ir brīži, kad mēs zinām, ka šodien pieņemtajiem lēmumiem būs izšķiroša ietekme uz situāciju rītdien. Pārmaiņas ir tās, kas mums tagad ir vajadzīgas. Pārmaiņas, kas nevis atgrieztu mūs pie pagātnes risinājumiem, bet gan rastu nākotnes risinājums, 21. gadsimta globalizētās pasaules risinājumus.

Šodien Eiropa var piedāvāt principus un noteikumus, kas veidos jaunu kārtību pasaulē. Mums ir iespēja nākt klajā ar ierosinājumiem, kuru pamatā būtu Eiropas vērtības, atvērtas sabiedrības un atvērtas ekonomikas. Kā es sacīju šajā nedēļas nogalē Kempdeividā, atvērtām sabiedrībām ir nepieciešams tiesiskums un demokrātija. Arī atvērtām ekonomikām ir nepieciešami noteikumi — noteikumi par pārredzamību, saprātīgu regulējumu un saprātīgu uzraudzību.

Krīzes laikā Eiropa parāda savu patieso seju. Gruzijā Eiropa spēja apturēt karu. Finanšu krīzē Eiropa rāda ceļu uz globālu risinājumu. Nākamajās nedēļās mums ir jāparāda, ka mēs varam turpināt vadīt cīņu pret klimata pārmaiņām un izstrādāt nākotnes enerģētikas politiku, jo mēs to esam parādā mūsu iedzīvotājiem, mūsu ekonomikām un mūsu partneriem visā pasaulē, kā arī nākamajām eiropiešu paaudzēm.

(Applausi)

Joseph Daul, PPE-DE grupas vārdā. — (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, divreiz šajā vasarā Eiropa un pasaule saskārās ar lielām krīzēm. Divreiz Eiropa parādījusi, ka ar politisko gribu un apvienojoties tā var ne tikai ātri pieņemt stingru nostāju, bet arī ietekmēt un vadīt tās partnerus visā pasaulē, piemēram, Gruzijā.

Savas grupas vārdā es vēlos izrādīt cieņu Francijas prezidentūras un priekšsēdētāja *Sarkozy* teicamajam darbam šo divu lielo krīžu laikā. Viņam nav bijusi neviena brīvdiena, viņš ir strādājis kopš prezidentūras sākuma. Pašreizējā Savienības prezidentūra izdara lielu pakalpojumu Eiropai un eiropiešiem. Tā uzskatāmi parāda, ka Eiropa var darboties starptautiskā arēnā...

(Sačukstēšanās zālē)

Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos turpināt, ja cilvēki manī klausītos.

Tā uzskatāmi parāda, ka Eiropa ir pelnījusi, ka to ceļ un piedzīvo. Turklāt pēdējās Eiropadomes laikā vienbalsīgi tika apstiprinātas eiro zonas valstu pamatnostādnes — gan attiecībā uz regulējošo un uzraudzības mehānismu, gan ētisku noteikumu ieviešanu, kas pieliktu punktu „zelta izpletnēm”. Tā visa ir kustība pareizā virzienā.

Protams, finanšu krīze nav mums aiz muguras, taču tieši krīzes situācijās mēs varam pieņemt nākotnes noteikumus, un mums tas ir jā dara. Šur tur esmu dzirdējis sakām, ka mēs piedzīvojam kapitālisma sabrukumu, ka pie visa ir vainīgs brīvais tirgus. Patiesība ir tāda, ka, lai arī brīvais tirgus ir sevi pierādījis, papildus tam ir jābūt noteikumiem — un ir skaidrs, ka noteikumu nav bijis pietiekami daudz vai tie nav piemēroti pietiekami stingri. Tiktāl par šo un to, ka es neuzskatu, ka tas ir ideoloģisks izaicinājums, pie kura mums ir jāstrādā ar centrālo banku un visas starptautiskās kopienas palīdzību.

Vēl par šo tematu, es atzinīgi vērtēju prezidentūras iniciatīvu sapulcēt mūsu partnerus, lai noteiktu jaunu ekonomikas un finanšu kārtību pasaulē. Mums ir jānodrošina, lai mazie noguldītāji nepiedzīvotu savu pūļu izpostīšanu vienas nakts laikā. Mums ir jānodrošina, lai uzņēmēji, it sevišķi mazie un vidējie, varētu turpināt savu darbību — kas ir nodarbinātības un izaugsmes avots — pieņemamā tempā.

Mūsu grupa atbalstīs jebkādas pasākumus, kuru mērķis būs aizsargāt Eiropas solidaritāti un sociālu tirgus ekonomikas modeli, kura lielo vērtību mēs pilnībā novērtējam krīzes laikā. Attiecībā uz Lisabonas līgumu es vēlos vēlreiz aicināt visas dalībvalstis, kas to vēl nav ratificējušas, izdarīt to pēc iespējas ātrāk, lai mums būtu vispārīgs priekšstats par ratifikācijas galīgajiem rezultātiem.

Mēs to lūdzam, jo redzam, ka Eiropai ir grūti efektīvi strādāt bez vienotiem noteikumiem un stabilas prezidentūras. Mēs ceram, ka decembrī Eiropadome pieņems lēmumu par ceļvedi un reālu, taču arī stingru darba grafiku, lai pieliktu punktu krīzei. Vēlos pieminēt arī to, ka, ja Nicas līgums turpmākajos mēnešos vēl tiks piemērots, tas ir vienādā mērā jāattiecinā uz Eiropas Parlamentu un Eiropas Komisiju. Tāpēc aicinu ikvienu šajā Parlamentā pildīt savus pienākumus. Komisijā, kas tiks izveidota 2009. gada augustā un kuras priekšsēdētāju Parlaments noteiks 15. jūlijā, būs mazāk komisāru nekā dalībvalstis. Te tas ir, un te ir arī Nicas līgums un Parlaments ar mazāk vietām un mazāk amatiem, un Komisija ar mazāk komisāriem.

Eiropadome ir pieņēmusi Eiropas Imigrācijas paktu. Tas ir liels panākums, taču mūs gaida daudz un dažādi jauni izaicinājumi, piemēram, klimata, enerģētikas un aizsardzības jomā. Tikai, strādājot saskaņā ar mūsu sociālo modeli un konsolidējot mūsu sociālo tirgus ekonomiku, mēs varēsim sniegt uzticības cienīgu un ilgtspējīgu atbildi mūsu paaudzēm. *Sarkozy* kungs, es aicinu virzīties uz priekšu mūsu darbā. Mēs Parlamentā darīsim visu iespējamo, lai nodrošinātu, lai līdz gada beigām mums arī šeit būtu uzticības cienīga vīzija par pasauli un mūsu bērnu un mazbērnu nākotni.

Martin Schulz, PSE grupas vārdā. — (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, nedēļas nogalē mēs redzējām patiesi vēsturisku ainu. Mēs redzējām Amerikas Savienoto Valstu visu laiku sliktāko prezidentu stāvam blakus pašreizējam Eiropas Savienības priekšsēdētājam un Eiropas Komisijas priekšsēdētājam, kuri meklē iemeslu Eiropas iekšējā tirgus politikā notiekošajam.

Tas bija patiesi vēsturisks brīdis un patiesi lieliska iespēja Eiropai ieņemt pareizo vietu starptautiskajā politikā. *Bush* administrācijas pilnīgas ierobežojumu atcelšana pasaules tirgos, pilnīgas neiejaukšanās politika, kur visi var darīt visu, tagad ir bankrotējusi, un Eiropai ir iespēja aizpildīt radušos vakuumu ar jaunu, sociālāku, ekonomiskāku kārtību Eiropā un pasaulē. Tas ir uzdevums, kas mūs sagaida, un tas ir patiesi vēsturisks uzdevums.

(Aplausi)

Sarkozy kungs, pirmie soļi bija labi. Jūs esat veikuši pasākumus, kas ir jāveic krīzes laikā, un mūsu grupa jūs atbalsta šajā ziņā. Es nevaru noklusēt to, ka mēs esam iedvesmoti, tajā skaitā jūsu — un man ir jāpasaka skaidri — paša *Barroso* kunga, nevis viņa Komisijas, apņēmības dēļ.

Attiecībā uz iespēju izmantošanu, tagad mums ir jāveic nepieciešamie pasākumi ar vārdiem „nekad vairs”. Tas, kas notika šajos tirgos, vairs nedrīkst atkārtoties. Ir jāpavelk svītra zem posta starptautiskajos finanšu tirgos, ko izraisīja reālās ekonomikas krīze. Tas vairs nedrīkst notikt.

Lai nodrošinātu, ka tā notiek, mums ir nepieciešami jauni noteikumi. Šiem jaunajiem noteikumiem ir jānāk arī no jūsu puses, *Barroso* kungs. Pēc brīža mans kolēģis *Rasmussen* kungs paskaidros konkrētāk, ko mēs no jums sagaidām. Mēs ceram sagaidīt priekšlikumus, par kuriem jūs paziņojāt gada beigās, jo mums ir jārikojas ātri. Mums nav daudz laika.

Ja mēs rīkosimies ātri, noteikumi būs uzmanības centrā: ne tikai noteikumi attiecībā uz bankām, bet arī nepieciešamie noteikumi riska ieguldījumu fondiem un privātajam kapitālam. Par to mēs pirms dažām nedēļām nolēmām ar lielu vienprātību.

Šodien es dzirdēju sociāldemokrātus runājam: *Nicolas Sarkozy*, ilggadīgais UMP līderis, konservatīvais Francijas prezidents, runā kā īsts Eiropas sociālists.

(Aplausi)

Barroso kungs, atbalsojot savu trockisma, savu maoisma pagātni, runā kā īsts kreisais. Arī no *Daul* kunga es dzirdu tīri sociāldemokrātisku pārliecību. Iesnieguma veidlapas, lai iestātos Sociāldemokrātu grupā Eiropas Parlamentā, atrodas pie ieejas.

(Vispārīga jautrība)

Es vēlos nolasīt citātu; klausieties uzmanīgi, kungi.

(Saucieni zālē: „Dāmas”)

„Pēdējos desmit gados dažas mūsu valstis un Eiropas Savienība kopumā kļuva pārlieku regulēta un aizsargājoša [...] Šis pārlieku lielais regulējums [...] sagrauj konkurētspēju...” Tas ir citāts no Eiropas Tautas partijas 2006. gada manifesta, ko parakstīja *Nicolas Sarkozy*, *Barroso* kungs un *Daul* kungs. Kungi, jūs nācāt par vēlu, bet galvenais, ka jūs nācāt.

(Aplausi)

(Saucieni zālē: „Arī Pöttering kungs”)

Tagad, diskutējot ar jums par šo, es sev jautāju: „Kur jūsu runās paliek parastie Eiropas Savienības iedzīvotāji? Kurš runā par nodokļu maksātāju noslogošanu ar šīs nelaimes risku? Kurš runā par pirktspeju, kas ir nepieciešama, lai atjaunotu iekšējo tirgu?”

Mēs esam draudošas lejupslīdes perioda sākumā, ja vien jau to jau nepiedzīvojam. Mums vajag lielāku pirktspeju. Mums vajag ne tikai lielāku banku aizsardzību, bet vispirms parasto iedzīvotāju aizsardzība pret risku, jo, ja mūsu plāni — un alternatīvas nav — cietīs neveiksmi, pirmkārt par to maksās Eiropas Savienības parastie iedzīvotāji, strādnieki. Tāpēc mēs vēlamies ieviest šiem iedzīvotājiem tādu pašu aizsardzību, kādu mēs ieviesām lielajām bankām, izmantojot vairāk noteikumu, lielāku uzraudzību un patiešām arī valsts aizsardzību. Tā ir centrālā prasība galvenokārt jau dalībvalstīs.

(Aplausi)

Es arī vēlos pārfrāzēt *Angela Merkel* teikto Vācijas Kristīgo demokrātu partijas 2000. gada konferencē: ekonomikas un sociālās politikas jomā valstij ir jāmazina kontrole. Es nepiekrītu: valstij nav jāmazina kontrole, tai ir vairāk jāiejaucas, jāveic stingrāka ekonomisko jautājumu uzraudzība. Esmu pateicīgs *Barroso* kungam un *Sarkozy* kungam par apstiprinājumu, ka mums vajag vairāk noteikumu, nevis mazāk; mums vajag lielāku uzraudzību, nevis mazāku. Jūs esat uz pareizā ceļa. Tāpēc es saku, ka jūs būsiet uz pareizā ceļa arī tad, ja — un jums būs mūsu atbalsts — jūs neļausiet pašreizējā situācijā pretstatīt klimata tiesību aktu kopumu, kas patiesi varētu radīt darbavietas un veicina ilgtspējīgu ekonomikas pārvaldību, finanšu krīzei.

Kā *Jean-Claude Juncker* pareizi sacīja, finanšu krīze beigsies, bet klimata krīze diemžēl paliks. Tāpēc ir nepieciešams pretstatīt. Tomēr jums ir taisnība, *Sarkozy* kungs, ka arī šis jautājums ir jārisina, spēcīgajiem solidarizējoties ar vājākajiem un sadarbojoties mums visiem, gan šeit, Parlamentā, gan Padomē.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos sirsnīgi pateikties — sevišķi priekšsēdētājam par to, ka man tika dota viena minūte vairāk. PSE grupas nostāja paliek tāda, ka tagad, šīs krīzes laikā, darba kārtībā ir vērtības, kas mums nekad nav ļāvušas iegūt vairākuma atbalstu šajā Parlamentā. Ja jūs tagad mūs atbalstīsiet, jūs beidzot būsiet guvuši mācību, taču jums ir jāatzīst, ka galvenokārt jūsu pieļauto kļūdu dēļ mēs vēl aizvien neesam pieņēmuši vajadzīgos noteikumus.

(Aplausi zāles kreisajā pusē, iebildumi zāles labajā pusē)

Graham Watson, ALDE grupas vārdā. — Priekšsēdētāja kungs, es adresēju savas piezīmes Padomes priekšsēdētājam. Padomes priekšsēdētāja kungs, jūs mums atvedāt siltus un pamudinošus vārdus no pagājušās nedēļas Padomes. Jūs teicāt, ka Padomei un Parlamentam ir jāstrādā roku rokā — „*travailler main dans la main*” —, taču mūsu darbs ir lasīt starp rindām.

Kāpēc Padomes secinājumi attiecas tikai uz sadarbību starp Padomi un Komisiju?

(Aplausi)

Kāpēc nevienā punktā par klimata pārmaiņām nav minēts nekas par Eiropas Parlamentu? Šī dokumenta 16. punktā jums būtu vajadzējis aicināt Eiropas Parlamentu — nevis tikai Komisiju — strādāt kopā ar jums; un, ņemiet vērā, ka lēmumu pieņems Padome un Parlaments, nevis tikai Padome. Turklāt, Padomes priekšsēdētāja kungs, jums vajadzēs Eiropas Parlamentu, jo dažas dalībvalstis mēģina izjaukt pienācīgi noslēgtus nolīgumus. Eiropai ir jāievēro pārrunās noteiktie mērķi. Ir negodīgi no dažu valdību puses teikt, ka jaunais ekonomiskais klimats padara nepiespējamu šo nolīgumu parakstīšanu. Jaunie emisiju mērķi autobūves nozarē nestāsies spēkā līdz 2012. gadam: emisijas kvotu dalīšanas priekšlikumi attiecas tikai uz laiku pēc 2013. gada, ilgi pēc tam, kad ir plānota globālās ekonomikas atgūšanās. Rīcības atlikšana tagad

izraisīs klimata katastrofu un vēl lielākas izmaksas. Mums vajag vairāk par to, ko Padome nolēma pagājušajā nedēļā.

Padomes priekšsēdētāja kungs, jūs pareizi apzināties tirgus spēku. Kopš Berlīnes sienas krišanas 50 miljoni eiropiešu ir izkluvuši no nabadzības, jo preču, pakalpojumu un cilvēku brīva pārvietošanās ir atslēga uz Eiropas labklājību. Vēl vairāk, tas ir būtiski mūsu brīvībai. Mūsdienās mēs varam redzēt, kas notiek, kad tirgi nav atbildīgi. Pedējo nedēļu laikā globālajā finanšu sistēmā ir sācijas haoss, un ir jārikojas saskaņoti, lai to izbeigtu. Tāpēc mana grupa atbalsta Padomes vienotību attiecībā uz pasākumiem, par ko vienojās eiro zona. Tie ir samazinājuši spiedienu uz starpbanku tirgiem. Tagad mums ir jāvirza procentu likmes uz leju, lai atvieglotu ekonomikas lejupslīdi.

Mēs arī atzinīgi vērtējam Komisijas Kapitāla prasību direktīvu, jaunos grāmatvedības standartus un plānus kontrolēt kredītreitinga aģentūras. Eiropai ir arī jāuzņemas vadošā loma sarunās par globālo finanšu pārvaldības sistēmu. Ir nepieciešami gan noteikumi, gan līdzekļi to piemērošanai. Augsta līmeņa sanāksmē netika panākta vienošanās par efektīvu finanšu sistēmas uzraudzības režīmu Eiropā. Es esmu sniedzis paskaidrojumus Eiropas Finanšu pakalpojumu iestādei, un baumo, ka arī Padomes priekšsēdētājs atbalsta stingru uzraudzību Eiropas līmenī. Katrā ziņā mēģiniet panākt globālu vienošanos ar amerikāņiem, taču, ja viņi nepiedalīsies, turpiniet bez viņiem. Finanšu pakalpojumu uzraudzība ir šī atjautības uzdevuma trūkstošā daļa.

Padomes priekšsēdētāja kungs, jūs esat enerģisks cilvēks. Jūsu rīcība uzsver nepieciešamību pēc pilna laika Padomes priekšsēdētāja. Jūs pievēršat uzmanību mūsu panākumiem. Augustā Eiropa neielaida tankus Tbilisi. Šomēnes Eiropa ir noturējusi bankas darbībā. Ja decembrī Eiropa rīkosies, lai saglabātu planētu, tad mēs pārliecināsim pat visskeptiskāk noskaņotos, ka mums ir nepieciešams Lisabonas līgums.

(Aplausi)

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja kungs, es neesmu pēdējais cilvēks, kas atzīst, ka enerģija un griba ir vajadzīgas politikā, un tā ir tiesa, ka Francijas prezidentūra ir parādījusi zināmu enerģiju un gribu, padarot Eiropu labāku.

Tikai dažkārt man šķiet, ka es sapņoju. Man šķiet, ka es sapņoju, kad runa ir par krīzi, jo visas krīzes — finanšu krīze, vides krīzes, bads pasaulē — ir savstarpēji saistītas, un mēs nevarat atrisināt vienu krīzi, neatrisinot pārējās. Pamatojoties uz to, nav pareizi teikt, ka krīze sākās jūlijā, septembrī vai augustā! Tā sākās pirms vairākiem gadiem — un, ja bijušais Francijas finanšu ministrs būtu nedaudz paškritiskāks, ja šī Komisija, kas pat pirms gada noraidīja finanšu plūsmu regulēšanu visā Eiropā, būtu nedaudz paškritiskāka, tomēr ļautu tiem nākotnē uzticēties vairāk...

(Aplausi)

Tas ir kā sapnis! It kā šī krīze būtu dabas katastrofa, ko nebija iespējams paredzēt iepriekš. Nē, tā nav — un, pamatojoties uz to, ir iespējamas debates.

Krīzes loģika ir šāda, vienkārša loģika: vairāk un vairāk, pēc iespējas ātrāk. Tas izraisīja finanšu krīzi, tas izraisa vides krīzi un tas palielina badu pasaulē. Tāpēc beigsim runāt par nekontrolētu izaugsmi... citiem vārdiem sakot, pārmaiņu svarīgo daļu. Man šķiet interesanti tas, ka ikviens ir runājis par būtisku kapitālisma un tirgus ekonomikas reformu, taču šodien es neesmu dzirdējis, kāds ir pamatojums šai būtiskajai reformai. Mums ir nepieciešama vides tirgus ekonomika un sociāla tirgus ekonomika, citiem vārdiem sakot, mums ir jāapšaubā mūsu ražošanas metodes, mūsu dzīves stila paši pamati. Ja mēs neuzdosim šos sarežģītos — ļoti sarežģītos — jautājumus, mēs atkal būsime nolēmti katastrofai.

Tāpēc, piemēram, kad jūs, *Sarkozy* kungs, sakāt, ka ir nepieciešama palīdzība autobūves nozares atveseļošanai, es nesaprotu to, ka tajā pašā laikā vācieši vēlas ieviest atlaides autobūves nozarē attiecībā uz CO₂, citiem vārdiem sakot, patiesībā ieviest cenu samazināšanas likumdošanu un turklāt dot tai naudu. Autobūves nozare. Sevišķi autobūves nozare Vācijā, kas pēdējos desmit gados ir guvusi lielāko peļņu. Tā gatavojas ieguldīt līdzekļus nodokļu oāzēs. Tādējādi mēs gatavojamies dot naudu *Mercedes*, *BMW* un *Audi*, lai šie uzņēmumi noliktu savu naudu nodokļu oāzēs. Es to neatbalstu.

(Aplausi)

Jā, patiesi, jo, *Schulz* kungs, kad jūs nupat runājāt ar saviem labējiem kolēģiem, es runāju ar saviem labējiem un kreisajiem kolēģiem — sociāldemokrātiem un kristīgajiem demokrātiem —, kas piekrita, ka Vācijas autobūves nozare tiek lobēta, lai mazinātu klimata kritēriju. Jā, patiesi, *Schulz* kungs, tā ir taisnība.

(Aplausi)

Pamatojoties uz to... jā, patiesi, es uzskatu gluži pareizi. Jūs varat slēpties šajā jautājumā, sociāldemokrāta kungs, jūs varat slēpties, taču tas nav jūsu politikas cienīgi.

Es vēlos turpināt ar punktu, ar ļoti svarīgu jautājumu par izaugsmi (*runā, novērsies no mikroфона*). Klusu, es runāju. Es domāju, kad jūs sakāt „izaugsme”, tagad ir svarīgi runāt par izaugsmes un tās sasniegšanas veidu. Tā kā valsts ir ieguvusi banku kapitāldaļas — nacionalizācijas dēļ un citādi —, tagad ir jādebatē par to, kā mēs investēsim. Kā un kāpēc mēs gatavojamies investēt?

Šīs ir debates par saturu. Ja mēs investējam vides kaitējumā, tad mēs izdarīsim to, ko mēs darījām iepriekš. Tāpēc, kā jūs pareizi sacījāt, mums ir jādiskutē par Eiropas atveseļošanas plānu, taču tādu Eiropas atveseļošanas plānu, ko Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa sauc par „Zaļo darījumu”, nevis tikai par kaut kādu vecu lietu.

Nobeigumā es vēlos pateikt divas lietas. Attiecībā uz nodokļu oāzēm — jūs esat bijis finanšu ministrs — pienākums deklarēties ir jāapgriež otrādi. Ar to es domāju, ka, ja kāds cilvēks, uzņēmums vai banka gatavojas investēt naudu nodokļu oāzē, šai nodokļu oāzei ir jāziņo izcelsmes valstij par investēto naudu. Apgriežot otrādi to, kas nav... Pārredzamība ir sākumpunkts, kad runa ir par cīņu pret tādiem uzņēmumiem, kas izmanto nodokļu oāzes. Šis ir svarīgs lēmums, kas virzītu mūsu uz priekšu.

Visbeidzot, es vēlētos runāt par klimata tiesību aktu kopumu. *Sarkozy* kungs, jūs esat noorganizējis — *Watson* kungam ir taisnība — institucionālu puču. Jūs to izdarījāt, paziņojot, ka šāds lēmums ir vienprātīgi jāpieņem Eiropadomei. Jūs esat radījis grūtu situāciju saistībā ar Vācijas, Itālijas un Polijas veto, tā vietā lai atstātu visu, kā ir, tas ir, ar parlamentāro komiteju balsojumu, ar Komisijas pieņemtu nostāju un ar Padomes vides ministriem. Mums bija iespēja pieņemt lēmumu par klimata tiesību aktu kopumu koplēmuma procedūrā, ar kvalificētu balsu vairākumu. Noraidot to decembrī, jūs nepieļāvat koplēmumu un kvalificētu balsu vairākumu. Jūs par to maksāsi ļoti augstu cenu, jo tagad jūs esat atkarīgi no manis nupat pieminēto valstu veto.

Tāpēc es atbalstu jūsu gribu saistībā ar Eiropu, jūsu enerģiju saistībā ar Eiropu, saistībā ar to, ka mums ir jāvirzās uz priekšu un ka Eiropai ir jābūt neatkarīgai, taču mūsu viedokļi vēl arvien ievērojami atšķiras attiecībā uz „kā” jautājumu, par eiropiešu demokrātiju un par atveseļošanās nepieciešamības vides aspektiem.

(Aplausi)

Cristiana Muscardini, *UEN grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mēs vēlamies paust mūsu pilnīgu atbalstu tam, ko sacīja priekšsēdētājs. Mēs novērtējam prezidentūras paveikto šajos grūtajos mēnešos un atzinīgi vērtējam paustos ierosinājumus. Tomēr mēs vēlamies atgādināt Komisijas priekšsēdētājam, ka paužot noteiktus apgalvojumus, kurus mēs varētu atbalstīt, viņš uzņemas atbildību par noteiktu komisāru darbību, tajā skaitā konkurences komisāra darbību, kura piezīmes par petrolejas jautājumu noteikti nepalīdzēja uzlabot drošību vai nomierināt tirgus.

Mēs arī būtu vēlējušies, lai Komisija ātrāk sniegtu atbildi par atvasinātajiem finanšu instrumentiem, produktiem, kas daudzus cilvēkus, administrācijas un ES dalībvalstis ir nospieduši uz ceļiem. *Sarkozy* kunga komentāri aizkustina tos, kas vēlas redzēt Eiropu nevis ar priekšsēdētāju, kas mainās ik pēc sešiem mēnešiem, bet ar priekšsēdētāju, kas var pārstāvēt patiesi vienotu — nevis viendabīgu, bet vienotu — Eiropu, kas var darboties kā viens vesels, lai atklātu problēmas un formulētu stratēģijas to apkarošanai, un galu galā tās atrisinātu. Šī krīze bez šaubām ir sistēmiska, taču, lai apkarotu sistēmisku krīzi, mums ir jāizstrādā jauna sistēma un — visu cieņu jums, priekšsēdētāj *Sarkozy* — no jauna jāliek pamati kapitālismam.

Iespējams, mums būtu jāpasaka vēl kas. Mums būtu jāpasaka, ka brīvs tirgus nenozīmē galēju liberālismu un ka mūsdienu pasaulē sistēmai, kuras pamatā ir kapitāls, ir jāspēj apvienot sociālus un liberālus apsvērumus. Mums ir bankrotējušas bankas, un ir bankas, kas bankrotē. Cik daudz vairāk būtu varējusi izdarīt Eiropas Centrālā banka, ja mēs būtu rīkojušies, kā ieteicāt jūs, priekšsēdētāja kungs, vēl pirms jūsu pilnvaru termiņa sākuma, izveidojot ciešākas attiecības starp politisko virzību un ekonomiskiem dzinējspēkiem. Nav iespējams pārvaldīt ekonomiku bez politiskas vīzijas par sasniedzamajiem mērķiem.

Mēs ceram, ka turpmāk ECB varēs vairāk kontrolēt finanšu sistēmas kvalitāti, taču mēs nevēlamies to redzēt greznā izolētībā. Nobeigumā, priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikt, cik pateicīga esmu par to, ka ir pieņemts Imigrācijas un patvēruma pakts. Beidzot mums ir vienoti noteikumi jomā, kas skar mūs visus un kam mēs esam vajadzīgi īpaši vienoti. Mēs ceram, ka kriminālās un civilās sankcijas varēs saskaņot noteiktos steidzamos

jautājumos, lai varētu cīnīties pret spekulantiem un tiem, kas apdraud patērētāju drošību un tādējādi arī ekonomiskas stabilitāti. Paldies, priekšsēdētāja kungs, mēs vēlam jums veiksmi darbā.

Francis Wurtz, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja kungs, Eiropas Parlamenta vēsturē mums nekad nav nācies reaģēt uz tik dziļu un nopietnu daudzdimensionālu krīzi, un neviens nevar palīdzēt, var tikai baidīties, ka sliktākais vēl ir priekšā.

Pirmkārt, vairākas dienviņu valstis, principā Eiropas Savienības partneres, atrodas bezdibeņa malā: bez pārtikas, vides un enerģētikas krīzes ir arī finanšu krīze. Šīm valstīm ar to nav nekāda sakara, taču krīze ievērojami ietekmē šīs valstis. Ieņēmumu samazinājums, investīciju samazinājums, izaugsmes samazinājums: tās tika vismazāk ievērotas starptautiskā līmenī, līdz kamēr Apvienoto Nāciju Organizācijas Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas ģenerāldirektors *Diouf* kungs bija spiests atzīt, ka līdz šim ir piešķirti tikai 10 % no ārkārtas līdzekļiem, ko jūnijā galvoja lielvaras. Tie, kas vēlas gūt peļņu no kapitālisma, ir labi un patiesi paveikuši savu darbu.

Arī jaunattīstības valstis ietekmē krīze, taču vēl nav iespējams novērtēt tās sociālās sekas. Pie mūsu namdurvīm valstij, kas vēl nesen tika minēta kā veiksmes modelis, Īslande, draud bankrots. Savienībā tādas jaunās dalībvalstis kā Ungārija — kas pat nevar investēt savas valsts kases parādāzīmēs — cīnās ar ārkārtīgi nopietnām problēmām, kas varētu prasīt neredzētus iedzīvotāju upurus. Ievērojamas pārmaiņas notiek arī tādās valstīs kā Apvienotā Karaliste, Īrija un Spānija, kas nupat tika minētas kā piemēri. Šoks visur ir vērā ņemams. Tas, iespējams, attieksies arī uz Franciju, ja lejupslīde saasinās sociālā klimata spriedzi milzīgā darbavietu samazinājuma, valsts izdevumu samazinājuma, finanšu nepietiekamības pašvaldībās un sabiedrisko pakalpojumu privatizācijas projektu dēļ.

Jūs varētu teikt, ka tas ir cits jautājums. Tā nav, jo, ja visas mūsu valstis apdraud neiedomājamu apmēru sociālā krīze, tas ir attīstības modeļa dēļ, par ko pašlaik cilvēki maksā augstu cenu. Šis modelis tika izveidots ASV un Apvienotajā Karalistē, taču Eiropas Savienība to pilnībā pārņēma, sašķiebjot starptautisko varas līdzsvaru pirms nedaudz vairāk nekā divdesmit gadiem. Kopš tā laika tieši ar šo modeli Komisija mūs ir barojusi mēnesi pēc mēneša, un tieši šis modelis ir izplatīts mūsu nolīgumos, Tiesas judikatūrā un vairākos mūsu politikas virzienos.

Tāpēc, *Sarkozy* kungs, es nevaru piekrist jūsu diagnozei par šausmīgo ļaunumu, kas pašlaik mazpamazām saēd mūsu sabiedrības. Dzirkstele, kas izraisīja ugunsgrēku, noteikti izcēlās Ņujorkā, taču degviela, kas aizdegās, ir gan Eiropā, gan Savienotajās Valstīs, un visi tie politiskie līderi, kas pēdējos 20 gados strādāja ar stratēģiskām pārmaiņām Eiropas virzībā, ir parādā mūsu iedzīvotājiem paskaidrojumu. Viņi nedrīkst domāt, ka ir tikuši vaļā no nepatīkšanām, ieviešot pasākumus — lai arī nepieciešamus pasākumus — saistībā ar pārskatu standartiem, kredītreitinga aģentūru finansiālo uzraudzību vai „zelta izpletnēm”.

Tomēr svarīgāk par to ir mainīt sistēmas būtību: nauda peļņai un peļņa naudai, šo šausmīgo spirāli, kas mazina darba vērtību, algas, sociālo izdevumu regulējumu un izraisa planētas resursu iznīkošanu, kā arī to, ka milzīga pasaules iedzīvotāju daļa sociāli izolējas. Skaitļi nemelo: tikai 2 % naudas darījumu mūsdienās ir saistīti ar preču un pakalpojumu ražošanu; 98 % ir saistīti ar finansēm. Turpmāk nīdēt ļaunumu saknē nozīmēs apkarot arvien radikālākus finanšu deklarēšanas kritērijus, kas ir pilnīgi nesavietojami ar cilvēku spēju nediskriminējošu veicināšanu un ar patiesi ilgtspējīgu attīstību.

Arī Bretonvudas II sistēmas mērķim, lai attaisnotu savu nosaukumu, būtu jābūt ieviest nauda radīšanas kolektīvu kontroli pasaulē, citiem vārdiem sakot, aizstāt mākslīgo starptautisko vienoto valūtu dolāru ar patiesu starptautisko vienoto valūtu, kas ir radīta kā svira, lai mazinātu neizturamo nevienlīdzību, kas destabilizē pasauli, un veicinātu līdzsvarotu cilvēces un planētas attīstību. Mēs esam tik tālu no tā, ka pašlaik ir labāk izvairīties no pārmērīgi krasām augstākā mēra reformām darbā, ja Eiropas līderu pēkšņo vēlēšanos mainīt pasauli nav iedvesmojis prinča *Salina* moto filmā „*The Leopard*”: „Viss mainās tā, ka nekas nemainās.” Tomēr pastāv risks, ka viņus sagaida rūgta vilšanās.

(Aplausi)

Nigel Farage, *IND/DEM grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, es adresēju savas piezīmes Padomes priekšsēdētāja kungam. Priekšsēdētāj *Sarkozy*, tā bija jūsu enerģija, dinamisms un iniciatīva, kas nosūtīja jūs uz Gruziju un Krieviju, lai mēģinātu panākt vienošanos. Jūs to izdarījāt bez citu palīdzības. Jūs nerīkojāties Eiropas Savienības vārdā. Ir maldīgi domāt citādi. Nebija nekādas Padomes sanāksmes, nekādas rezolūcijas un pilnvarojuma. Jūs to darījāt kā Francijas prezidents, un tas bija labi darīts.

Tomēr, ja jūs piedāvājat mūsu ārlietas nākotnē risināt pēc šāda modeļa — ideja ir tāda, ka pie varas esošais prezidents vai ārlietu ministrs ātri pieņem lēmumu, kādai būtu jābūt mūsu ārpolitikai, un sāk darboties neatkarīgi no valstu valdībām un parlamentiem — atbilde būs: nē, liels paldies!

Attiecībā uz finanšu krīzi man ir prieks, ka jūsu sākotnējais plāns par to, ka visiem vajadzētu savākt vienkopus savu naudu, sabruka. Tas bija labi, ka Īrija, Grieķija un Vācija atteicās un rīkojās savās interesēs. Tas, kas notika augsta līmeņa sanāksmē, bija vairāku valstu savstarpēja vienošanās — kas ir labi un par ko es priecājos.

Es neesmu dzirdējis šodien nevienu, kas atzītu, ka šī finanšu krīze ir kaut kas vairāk par neveiksmīgu regulēšanu. Mums nav trūcis regulu: saskaņā ar finanšu pakalpojumu rīcības plānu pēdējos desmit gados mums ir bijusi regulu „sniega vētra”. Tas ir kaitējis konkurētspējai tādās vietās kā Londona, un tas nav pasargājis nevienu investoru. Tāpēc, lūdzu, vairāk regulu nav atbilde. Mums ir jāpārdomā tas, ko mēs esam darījuši.

Es domāju, ka mums ir jāsāk darboties mūsu pašu valstu interesēs. Tas, ka mūsu bankas nevar samaksāt dividendes par nākamajiem pieciem gadiem, bet Šveices bankas var, liecina, ka, ja jūs varat elastīgi un brīvi rīkoties, esot ārpus Eiropas Savienības, jūs varat pārciest finanšu krīzi daudz labāk nekā, esot iesprūdis pa vidu.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Padomes priekšsēdētāja un Francijas prezidenta kungs, mēs debatējam par slimnieku paliatīvu aprūpi, taču mēs esam diezgan piesardzīgi attiecībā uz slimības iemesliem. Kā tas var būt, ka neviena ES iestāde nemanīja krīzes tuvošanos? Ne Padome, ne Komisija, ne Centrālā banka, pat ne, dāmas un kungi, mūsu Parlaments vai kādas dalībvalsts valdība. Šo krīzi paredzēja, tā ir taisnība, daži ekonomisti, tādi kā Nobela prēmijas laureāts *Maurice Allais* un politiķi pārsvarā no mūsu pārliecību grupām, tajā skaitā jau atkal *Jean-Marie Le Pen*. Diemžēl šis ir gadījums „sauciens tuksnesī”.

Tomēr ir skaidrs, ka šīs krīzes iemesls ir Eiro–starptautiskā sistēma, nekontrolēts brīvais tirgus un šausmīga finanšu fikcijas un mūsu lejupslidošo ekonomiku un nozaru realitātes nodalīšana, kas turpmāk varētu būt to trešo valstu līdzekļu mērķis, kas gūs labumu no pašreizējās situācijas. Pat jūsu darbs, *Sarkozy* kungs, liecina par Savienības neatbilstību: četru, nevis 27 dalībvalstu tikšanās sestdien, 4. oktobrī, divpusēja tikšanās tikai ar Vāciju 11. oktobrī, tikai 15 Eiropas dalībvalstu tikšanās, tikšanās ar ASV prezidentu, lai viņu pārliecinātu organizēt vēl vienu sanāksmi ar teorētisku mērķi veikt krasas visas sistēmas reformas, uz kuru tika uzaicinātas, ja mēs esam pareizi sapratuši, tikai sešas no 27 ES dalībvalstīm, ASV, Japāna, Krievija, Indija un Ķīna.

Es nespriežu pārāgri par šo sanāksmju lietderību. Es saku, ka tā ir atgriešanās pie divpusējas vai daudzpusējas diplomātijas, un tas skaidri parāda, ka, ņemot vērā nespēju reaģēt, stigšanu birokrātiskos noteikumos un nepārvaramo vēlēšanos uzņemties pilnvaras, ko tā nespēj pildīt, Savienības kā struktūras laiks ir pagājis. Eiropas Padomes ziņojums to apliecina, ja mēs lasām starp rindām. Ar to tiek ratificētas jūsu iniciatīvas, Centrālā banka tiek lūgta vismaz nedaudz atslābināt Māstrihtas kritēriju ciešos žņaugus, taču ar to netiek atrisināts jautājums.

Jūs minējat situāciju Gruzijā un jūsu pūles, taču, kā jūs varat neredzēt, ka vienpusēja Kosovas neatkarības atzīšana bruģēja ceļu Abhāzijas un Dienvidosetijas neatkarībai? Kā jūs varat attaisnot nebeidzamo NATO paplašināšanos, ja Varšavas pakts ir izzudis?

Sarkozy kungs, ir jāiet cits ceļš. Tas paredz krasu saišu saraušanu ar internacionālistu sistēmu un tā dēvēto ieguvumu no universālas cilvēku, preču un kapitāla sajaukšanas pilnīgu apšaubīšanu. Nepārprotama mūsu neatkarības un identitātes aizstāvēšana nenožīmē izolāciju, bet gan ir priekšnosacījums mūsu ietekmes atgūšanai pasaulē.

Nicolas Sarkozy, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) *Daul* kungs, paldies par jūsu atbalstu. Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa vienmēr ir ticējusi Eiropai, kas aizsargā, un jūs pats esat iesaistījies dialogā ar Krieviju. Tā bija tālredzīga nostāja: Krievijai ir energoresursi, Eiropai — tehnoloģijas. Krievijā ir milzīga demogrāfiska problēma — gadā tā zaudē apmēram 700 000 cilvēku teritorijā, kas ir divreiz lielāka nekā ASV. Es neredzu Krieviju kā nesamierināmu Eiropas pretinieci; tieši pretēji, es uzskatu, ka nākotnē būtu nepieciešams veidot pamatus kopīgai ekonomikas jomai starp Krieviju un Eiropas Savienību, kas arī būtu labākais veids, kādā likt viņiem cienīt cilvēktiesības un demokrātiju, kas mums Eiropā ir tik dārgas.

Es vēlos piebilst, *Daul* kungs, ka iemesls, kāpēc mēs vēlējamies atbalstīt bankas, bija aizsargāt noguldītājus. Dažas valstis — tam es pievērsīšos vēlāk — vēlējas aizsargāt un sniegt garantijas banku produktiem. Es cīnījos par pašu banku aizsardzību un garantijām, lai tās varētu darīt savu darbu, un jūsu grupas atbalsts bija mums ārkārtīgi svarīgs.

Nobeigumā es vēlos teikt, ka jūsu aicinājums ratificēt Lisabonas līgumu bija tieši laikā, un turklāt diez vai ir agresīvi lūgt cilvēkiem būt konsekvētiem: jūs nevarat teikt, ka nebalsojāt tāpēc, ka baidījāties zaudēt komisāru, ja, atsakoties balsot, jūs paātrināt tāda līguma saglabāšanu, kurā ir ierosināts samazināt Komisiju. Es cīņu visus viedokļus, taču es nevaru atbalstīt nekoncekvenci. Jūs nevarat vienlaicīgi būt starp Eiropas paplašināšanās spēcīgākajiem aizstāvjiem un tajā pašā laikā kavēt Eiropas paplašināšanai nepieciešamo iestāžu izveidi. Mēs esam redzējuši, cik dārgi Eiropai izmaksā paplašināšanās, neņemot vērā iedziļināšanos; mēs nedrīkstam atkal pieļaut tās pašas kļūdas.

Schulz kungs, jūs sakāt, ka es runāju kā Eiropas sociālists. Tā var būt, taču jums ir jāatzīst, ka jūs patiesībā nerunājat kā franču sociālists.

(*Aplausi*)

Godīgi runājot, no sociālistiem es izvēlētos *Schulz* kungu, bez jebkādas nožēlas un sirdsapziņas pārmētumiem. Taču es vēlos teikt vēl ko — Eiropas būtība ir tāda, ka tā liek mums panākt kompromisus. Tas ir tas, ko *Schulz* kungs un es darām. Eiropu, tās iestādes un politiku vienu dienu pieņems un piemēros kreisās un labējās valdības — tāds pārmaiņu likums. Eiropas ideālu nevar — un ar to tas ir izcils — samazināt vienkārši līdz jautājumam par kreisajiem un labējiem.

Tā ir veiksmē, *Schulz* kungs, ka tāds cilvēks kā jūs spēj atzīt, ka ne vienmēr tiem, kas nav jūsu politiskajā pusē, nav taisnība tikai tāpēc, ka viņi nav jūsu pusē. Un es arī vēlos teikt jums, *Schulz* kungs, jums un jūsu grupai, ka es kā Padomes priekšsēdētājs, lai arī mana partejiskā piederība ir PPE, augstu vērtēju Sociāldemokrātu grupas atbildības sajūtu, ja tā ir izvēlējusies iet kādā noteiktā virzienā. Eiropas samazināšana vienkārši līdz debatēm par kreisajiem un labējiem, pat ja tādas debates notiek, ir zīme pret Eiropas kompromisu, pret Eiropas ideālu. Tāpēc es neuzskatu, ka jūs atsakāties no saviem principiem, kad atbalstāt prezidentūru, tāpat kā es neatsakos no saviem ideāliem, ja novērtēju Sociāldemokrātu grupas Eiropas Parlamentā atbalstu.

Es pat varētu iet tālāk. *Schulz* kungs saka, ka šis ir vēsturisks brīdis, un viņam ir taisnība. Viņš tāpat kā *Daul* kungs saka, ka krīze var radīt iespējas. Jums ir pilnīga taisnība. Un, kad jūs sakāt „nekad vairs”, jums atkal ir pilnīga taisnība. Tas nav kristīgo demokrātu vai sociāldemokrātu jautājums, tas ir veselā saprāta jautājums. Kā mēs nonācām līdz šādai situācijai? No otras puses, es nepiekrītu idejai, ka pēdējos 30 gados nepārtraukti ir kļūdījusās tikai labēji noskaņotās valdības, bet kreisi noskaņotajām valdībām vienmēr ir bijusi taisnība: tā būtu sāpīgas vēstures pārrakstīšana abās pusēs.

Attiecībā uz jūsu komentāriem par *Merkel* kundzi es vēlos piebilst, ka es saprotu, ka viņiem Vācijā ir vēlēšanas, un tāpēc es uztveru viņas vārdus kā vēlēšanu platformu. Es esmu priecīgs par *Merkel* kundzes solidaritāti un draudzību, un es vēlos vēlreiz izrādīt cieņu viņas darbam prezidentūrā. Sešu mēnešu ilgās prezidentūras ir nepārtrauktības daļa, un es esmu guvis ārkārtīgi daudz labumu no maniem priekšgājējiem, īpaši *Merkel* kundzes.

Watson kungs, es ļoti cīņu jūs un jūsu idejas, taču pat tad, ja jūs varat izlasīt starp rindām, acīmredzot bez brillēm, šķiet, ka šodien jūs to neesat varējis izdarīt, jo, kas ir teikts tekstā? Tajā ir skaidra atsauce uz 2007. gada marta un 2008. gada marta Eiropadomes secinājumiem. Un kas ir teikts šajos abos Padomes lēmumos? Tajos ir sacīts, ka klimata pārmaiņu tiesību aktu kopums tiks pieņemts koplēmumā ar Eiropas Parlamentu. Tekstos ir nepārtrauktība, *Watson* kungs.

Ko tad es mēģināju izdarīt? Iespējams, tā bija kļūda. Es vēlējos pielikt punktu Eiropadomes 50 lappušu garajiem paziņojumiem, kurus neviens nēlāsa, un tāpēc es piedāvāju astoņu lappušu garus paziņojumus. Ja jūs vēlaties paturēt īsākus paziņojumus, labāk būtu neievērot ierasto kopsavilkumu par iepriekšējo Padomju secinājumiem gatavošanas praksi, lai maskētu jaunu lēmumu trūkumu pašreizējā Padomē. Tāpēc es domāju, ka atsaucē uz šīm divām iepriekšējām Padomēm ietvēra koplēmumu. Jūs vēlaties, lai es to apstiprinu, un es labprāt to daru, taču es varu iet vēl tālāk, *Watson* kungs.

Attiecībā uz enerģētikas un klimata pārmaiņu tiesību aktu kopumu es zinu, es vairākkārtīgi atkārtāju un uzskatu, ka mums būs nepieciešama vēlā ņemama Eiropas Parlamenta iesaistīšanās, lai mēs to varētu virzīt uz priekšu. Bija tikai viena lieta, ko es vēlējos izdarīt oktobrī, un tā bija saglabāt vienprātību Eiropadomē, jo, kā jūs piekritīsiet, ja es ierastos Eiropas Parlamentā ar Eiropadomes lēmumu, ar ko būtībā tiek pateikts, ka jebkurā gadījumā mēs nevarēsim panākt vienošanos līdz decembrim, jūs diezgan pareizi būtu man pateikuši: „Jūs esat pretrunā ar Padomes lēmumiem 2007. un 2008. gadā.” Es esmu cīnījies par enerģētikas un klimata pārmaiņu tiesību aktu kopumu, nevis to apšaubījis, un es esmu uzstājis uz koplēmumu, nevis to apstrīdējis. Turklāt gan es, gan es priekšsēdētājs *Barroso* to pašu sacijām kolēģiem Eiropadomē.

Cohn-Bendit kungs, jūs patiesi esat teicamā formā. Jūs man pateicāt „jā” piecas reizes, bet „nē” tikai divas — es esmu pieradis pie mazāk labvēlīga rezultāta. Godīgi runājot, jūsu atbalsts prezidentūras apņēmībai un dažām darbībām ir svētīgs. Es arī vēlos jums teikt, *Cohn-Bendit* kungs, ka es domāju, ka Komisijas prezidentūra un Padomes prezidentūra, kas ar vienlīdz lielu apņēmību aizstāv enerģētikas un klimata pārmaiņu tiesību aktu kopumu, ir pelnījusi Zaļo atbalstu. Mēs neatbalstām visu, taču jūs, Zaļie, noteikti necīnīsieties pret Komisijas prezidentūru un Padomes prezidentūru, kas pilnībā apņēmušās pieņemt enerģētikas un klimata pārmaiņu tiesību aktu kopumu. Mēs noteikti varam iet kopā vismaz daļu ceļa. Jūs esat ievēlēti pārstāvji, es esmu ievēlēts pārstāvis, un nav jākaunas atzīt to, ka, ja man esat nepieciešami jūs, arī jums esmu nepieciešams es; iespējams, jums tas ir daudz sāpīgāk nekā man, taču tā tas ir. Jūs arī aicinājat mani būt paškritiskākam. Jums ir taisnība, man tas noteikti ir jādara, un es neesmu vienīgais.

(Smieklī un aplausi)

Visbeidzot, attiecībā uz institucionālo puču es vēlos atbildēt to pašu, ko *Watson* kungam. *Cohn-Bendit* kungs neturēs par to ļaunu prātu uz mani. No otras puses, vai šī krīze un vides aizsardzība var būt izaugsmes iespēja? Es domāju, ka jums ir pilnīga taisnība — jūs to saucat par „zaļo izaugsmi”, taču tā nenoliedzami ir. Es arī vēlētos jums teikt, ka vides saudzēšanas piemaksas automašīnām ir to pierādījušas. Francija ir viena no retajām vietām, kur autobūves nozare nesarūk. Kāpēc? Tāpēc, ka vides saudzēšanas piemaksas ir palīdzējušas tai pārdot vairāk vidi nepiesārņojošas automašīnas nekā vidi piesārņojošas. Iespējams, Zaļajiem frāze „vidi nepiesārņojošas automašīnas” šķiet šokējoša, taču mums tā ir ārkārtīgi svarīga. Grenelle Vides forums, par ko, es ceru, Francija nobalsos vienbalsīgi, tajā skaitā arī sociālisti, pierāda, ka Francijas apņēmība šajā jomā ir spēcīga. Es patiesi domāju, ka tā būtu vēsturiska kļūda, ja Eiropa nokavētu iespēju pieņemt enerģētikas un klimata pārmaiņu tiesību aktu kopumu.

Muscardini kundze, paldies par jūsu atbalstu. Jūs minējat imigrācijas paktu, un es priecājos, ka jūs to izdarījat, jo neviens nerunā par lietām, kas notiek noteiktajā laikā, taču tas patiesi ir pārsteidzošs jauninājums Eiropā, ka visas 27 dalībvalstis ir spējušas vienoties par šo paktu. Protams, vēl aizvien pastāv dažas neskaidrības, un, protams, mēs būtu gribējuši iet tālāk. Kas gan būtu varējis paredzēt, ka jums visiem šeit, dalībvalstīs, pietiks gudrības, lai vienotos par Eiropas Imigrācijas paktu dažus mēnešus pirms Eiropas vēlēšanām? Ticiet man, tas ir vienīgais veids, kādā nepieļaut, lai ekstrēmisti katrā no mūsu valstīm ietekmē jautājumu, kas ir jārisina inteliģenti, cilvēcīgi un stingri. Tāpēc es pateicos jums, *Muscardini* kundze, par šī jautājuma izvirzīšanu.

Wurtz kungs, jūs sacījāt, ka mums ir dažādas diagnozes, un tā noteikti ir. Tomēr jūsu runa, kā parasti, bija nosvērta vārdos, bet ļoti pārmērīga sirdī. Lietas nekļūst mazāk šokējošas, *Wurtz* kungs, ja jūs tās pasakāt maigāk: vārdi nav tik svarīgi kā domas, kas aiz tiem slēpjas. Esot pārliecināts par to, ka kapitālisms ir jāreformē, es vēlos jums teikt, *Wurtz* kungs, ka kapitālisms nekad nav radījis tik lielu sociālu, demokrātisku vai vides kaitējumu kā kolektīvisma sistēma, ko jūs tik daudzus gadus esat atbalstījis. Milzīgas ekoloģiskas katastrofas, *Wurtz* kungs — jums vajadzētu ieklausīties *Cohn-Bendit* kungā, kad viņš runā par paškritiku — milzīgas ekoloģiskas katastrofas ir raksturīgas nevis tirgus ekonomikai, bet kolektīvisma sistēmai. Sociālas katastrofas, *Wurtz* kungs, ir raksturīgas kolektīvisma sistēmai, un kolektīvisma sistēma uzturēja Berlīnes sienu, miljoniem cilvēku fiziski cieta no brīvības trūkuma. Tāpēc es turpinu atbalstīt tirgus ekonomiku, brīvu tirdzniecību un kapitālisma vērtības, nevis kapitālisma nodevību.

(Aplausi)

Mēs abi varam atskatīties uz 20. gadsimtu, un jūs varat būt drošs, ka spriedums nebūs labvēlīgs idejām, kam jūs esat bijis uzticīgs gadu desmitiem. Jūs man sacījāt, lai es mostos, taču, visu cieņu, *Wurtz* kungs, man jums diemžēl ir jāiesaka nedomāt tik daudz par to, kas notika 20. gadsimtā, jo tad tādi godīgi cilvēki kā jūs redzētu, ka viņi ir atbalstījuši sistēmas, kas ir tālas no viņu jaunības ideāliem.

Farage kungs, man nebija pilnvaru — tas ir nenoliedzami — taču, godīgi runājot, tādas nebija arī Krievijas karaspēkam, kad tas iegāja Gruzijā.

(Aplausi)

Jūs esat viens no tiem cilvēkiem, kas gadiem ilgi ir apsūdzējuši Eiropu politiskās gribas trūkumā. Man bija izvēle: es varēju pajautāt visu viedokļus un nerīkoties vai rīkoties un pēc tam pārbaudīt, vai pārējie piekrīt. Es izvēlējos rīkoties. Visbeidzot, *Farage* kungs, Eiropa, kas izskatās tā, kā jūs to vēlaties. Patiesi tas esmu es, kas nav tik labs, taču sirdī tā vēl aizvien ir Eiropa, uz kādu jūs cerējāt un par kādu jūs lūdzāt. Es vēlos piebilst, ka demokrātiski es kopā ar *Bernard Kouchner* panācām, ka Eiropadome apstiprina mūsu pieņemtos lēmumus.

Viens pēdējais punkts: kad īri — un es nepasļudīnu spriedumu, ņemot vērā to, cik nopietna bija krīze, — pieņēma lēmumu sniegt garantijas visiem viņu banku produktiem, izņemot Eiropas bankas un to filiāles,

bija labi, ka Eiropa bija klāt, lai uzlasītu lauskas. Kas notika? Visa pilsēta 24 stundu laikā palika bez likvīdiem aktīviem, jo, kas ir normāli, visi pilsētas likvīdie aktīvi nokļuva bankās, kurām sniedza garantijas Īrija, kas patstāvīgi pieņēma lēmumu sniegt garantijas 200 % apmērā no tās IKP. Jūs varat skaidri redzēt, ka mēs esam viens otram nepieciešami: ja mēs nebūtu saskaņojuši mūsu atbildi, katra valsts būtu iekļuvusi spirālē „kas sniegs lielākās garantijas”, un cilvēku ietaupījumi nokļūtu valstīs ar lielākajām garantijām un kaitētu citiem. Jūs esat tik pārliecināti Apvienotās Karalistes aizstāvji — taču tā bija Eiropa, kas padarīja iespējamu līdzsvara atjaunošanu pilsētā, nevis pati Apvienotā Karaliste.

(Aplausi)

Visbeidzot, *Gollnisch* kungs, jūs esat vienīgais cilvēks pasaulē, kas uzskata, ka Eiropai nav jēgas. Ir divas iespējas: pasaule kļūdās un jums ir taisnība, vai arī ir otrādi. Baidos, ka jau atkal ir otrādi.

(Skaļi aplausi)

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. — (FR) Priekšsēdētāja kungs, mēs jau esam piedzīvojuši ideoloģiskas debates, un tās ir bijušas ļoti interesantas. Es domāju, ka ir pienācis laiks man iesaistīties šajās debatēs, taču es domāju, ka tam vēl būs laiks vēlāk. Tagad es koncentrēšos uz tūlītēju, steidzamu atbildi krīzei.

Jebkurā gadījumā es vēlos sacīt: mūsu krīzes cēloņu analīze pierāda, ka ir bijušas nepilnības regulējumā, sevišķi Amerikas Savienotajās Valstīs. Atsevišķas nozares šajā tirgū netika regulētas, un tas izraisīja krīzi. Tomēr mūsu analīze arī liecina, ka krīzes cēlonis, bez šaubām, ir saistīts ar noteiktām būtiskām neatbilstībām gan ASV, gan pasaules ekonomikā.

Patiesība — kā ir uzsvēruši un turpina uzsvērt daudzi ekonomisti — ir tāda, ka būtu grūti uzturēt tādu publisko debašu līmeni, kādu mēs varam redzēt Amerikas Savienotajās Valstīs, un ka valstis ar lielāko parādu ir lielākās patērētājas, bet valstis ar lielākajām rezervēm patērē vismazāk.

Pastāv būtiskas problēmas saistībā ar valsts parādu, valsts budžeta deficītu. Vienkārši runājot, ja Amerikas Savienotajās Valstīs būtu bijis stabilitātes un izaugsmes pakts, krīze nebūtu sākusies: kad makroekonomiskais pamats ir stingrs, mums ir daudz lielākas iespējas pretoties atšķirību, nepilnību, regulējuma problēmām.

Tā ir tiesa, ka mums ir arī regulējuma problēmas. Nevis tāpēc, ka finanšu tirgus netiek regulēts — tieši pretēji, iespējams, tā ir visvairāk regulētā ekonomikas nozare pat Amerikas Savienotajās Valstīs. Nevis tāpēc, ka mums Eiropā nav regulu — tieši pretēji, mums ir daudz regulu šajā nozarē. Tomēr tā ir taisnība, ka pastāv nepilnības uzraudzības mehānismos, kas, mums ir jāatceras, ir svarīgi valstu sistēmām.

Šī ir joma, kurā Eiropas Komisijai un Eiropas Centrālajai bankai nav reālu pilnvaru — uzraudzības mehānismi pēc būtības ir attiecināmi uz valstīm. Taisnība ir arī tas, ka mums ir jāskatās, ko mēs varam darīt no likumdošanas viedokļa, un šajā ziņā es atbalstu Eiropas Parlamenta pūles. Tā ir tiesa, ka jau daudzus gadus Eiropas Parlaments ir iesniedzis izcilus ziņojumus par dažiem no šiem jautājumiem, un mēs esam gatavi strādāt kopā ar jums.

Tomēr ir vērts atcerēties, ka tāpat kā „cilvēks nav vientuļa sala”, arī iestāde nav vientuļa sala, un Komisija šajos jautājumos strādā kopā ar Parlamentu un Padomi. Runāsim skaidri: pirms dažām nedēļām — nevis gadiem, nevis mēnešiem — nebūtu bijis iespējams mainīt dažus no šiem noteikumiem, jo, kā jūs labi zināt, dažas dalībvalstis būtībā būtu pret. Tāda ir patiesā situācija.

Tāpēc mums ir jāsaprot, ka pašlaik ir piemēroti apstākļi, lai mēs veiktu izmaiņas — es ceru, ka vienprātīgas izmaiņas — ne tikai, lai veiktu reformu Eiropā, bet arī, lai veiktu globālas finanšu sistēmas reformas.

Otrs jautājums ir par klimata pārmaiņu tiesību aktu kopumu, un es vēlos pateikties jums, dāmas un kungi, par jūsu komentāriem un atbalstu. Par institucionālo jautājumu, pirmkārt, — es domāju, ka priekšsēdētājs *Sarkozy* jau paskaidroja to ļoti skaidri, taču ļaujiet man to pateikt Komisijas vārdā — mēs neapvienojam cieņu pret vispārārtzītām lēmumu pieņemšanas procedūrām, īpaši koplēmumu un Eiropas Parlamenta nozīmīgo lomu, ar nepieciešamību pēc stingras vienprātības dalībvalstu vidū par kaut ko tik svarīgu kā klimata un enerģētikas tiesību aktu kopums. Šie divi aspekti nav nedz savietojami, ne pretrunīgi, bet tie papildina viens otru. Es varu apgalvot, ka cieši līdzās prezidentūrai mēs aktīvi un nenogurstoši strādājam, lai panāktu ambiciozu, bet līdzsvarotu kompromisu ar Parlamentu.

Man ir jābūt pilnīgi godīgam ar jums, un es varu teikt, ka bez priekšsēdētāja *Sarkozy* vadības un — es domāju, ka varu tā teikt, — arī bez Komisijas ieguldījuma mēs nebūtu šajā Eiropadomē panākuši vienprātību, lai saglabātu mērķus, kurus mēs apstiprinājām pagājušajā gadā.

Patiesība ir tāda, ka, saskaroties ar finanšu situāciju, kādā mēs esam pašlaik, valdības — kas, es teiktu, ir diezgan normāli — vairāk aizsargājas, kļūst piesardzīgākas. Iespējams, tās vēlas atkāpties līdz ne tik ambiciozām pozīcijām. Un tas ir izaicinājums, kas mums ir jāpārvar kopā, jo es tiešām domāju, ka tā būtu traģēdija, ja Eiropa atmetu savas ambīcijas cīņā pret klimata pārmaiņām.

Tā būtu traģēdija, jo galvenais dažu cilvēku iebildums pret šo tiesību aktu kopumu ir tāds, ka mēs nesīsim upurus, bet citi ne. Tomēr patiesībā, ja mēs vēlamies, lai citi mums pievienotos, mēs šajā stadijā nedrīkstam dot nekādas norādes par to, ka mēs atkāpjamies no savām ambīcijām. Tieši šajā laikā mums ir jāpaliek pie „trīs reiz divdesmit” mērķiem, kurus mēs noteicām pagājušajā gadā, un tāpēc vēstījumam ir jābūt ļoti spēcīgam. Es vēlos uzlavēt priekšsēdētāja *Sarkozy* un arī visu Eiropadomes locekļu lomu; es arī vēlos paust savu atzinību kanclerei *Angela Merkel*. Šos mērķus mēs pieņemām pirms gada prezidentūras laikā, un es ceru, ka tagad mēs nemazināsim mūsu ambīcijas.

Arī to es varu teikt, jūs zināt — tas ir interesanti, *Schulz* kungs. Es varu tikai apstiprināt to, kas nupat tika sacīts. Es patiesi domāju, ka mums var būt dažādi politiskie viedokļi un politiskās ideoloģijas, taču tas, ka — īpaši tādā situācijā, kādā mēs esam pašlaik, — mums ir jāapvienojas, nav mazsvarīgi.

Es nedomāju, ka kāds politiskais spēks šajā Parlamentā var pretendēt uz Eiropas ideju monopolu. Visā Eiropas vēsturē Eiropas politikas izveidē ieguldījumi ir devuši kristīgie demokrāti, sociālisti, liberāļi un citi labēji, kreisi un centriski noskaņotie.

Es labi saprotu politiskās debates, un es noteikti nevēlos mazināt ideoloģisko debašu nozīmi, taču es arī domāju, ka šādā situācijā būtu vērtīgi, ja katrs, kurš tic Eiropas ideāliem un uzskata, ka Eiropas nozīmei pasaulē ir jāpieaug, veidotu vienprātības platformu.

Kas attiecas uz mani, jūs varat būt pārliecināti, ka tas, ka mēs, trīs iestādes — Komisija, Parlaments un Padome — varēsim strādāt kopā un padarīt mūsu Eiropu spēcīgāku, ir vienprātība, protams, cienot dažādus politiskos spēkus, taču, ja es tā varētu teikt, ārpus dažādu partiju nostājām.

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šorīt pareizi tika sacīts, ka Eiropas Savienība ir parādījusi savas rīcības spējas divās ārkārtīgi lielās krīzēs. Tas ir stiprinājis pārliecību pārējā pasaulē un pārliecību par Eiropas Savienības lomu, un tas ir ļāvis atgūt iedzīvotāju uzticību. Tas galvenokārt ir noticis, pateicoties Padomes priekšsēdētājam *Sarkozy* kungam, tas ir viņa panākums, par ko jūs pamatoti varat būt lepnī.

Protams, nav grūti iedomāties, ka priekšsēdētājs *Sarkozy* būtu rīkojies enerģiski un ar izdomu pat tad, ja viņš nebūtu Padomes priekšsēdētājs. Tomēr viņš ir Padomes priekšsēdētājs, un tāpēc viņa rīcība ir nākusi par labu Eiropas Savienībai. Tā tam ir jābūt.

Protams, mums būtu jāatceras, ka tā ir veiksmē, ka viņš pašlaik ir Padomes priekšsēdētājs. Tomēr Eiropas Savienības spēja pārvarēt krīzi nedrīkst būt atkarīga no veiksmes. Tas nozīmē, ka mums ir nepieciešams Lisabonas līgums. Tas ir vēl viens arguments par labu līguma ieviešanai dzīvē, un es esmu pārliecināts, ka šajā Parlamentā lielākā daļa ir par šo līgumu.

Atturības dēļ mēs to vēl neesam pateikuši skaļi un skaidri, taču es uzskatu, ka ir laiks paskaidrot, ka Parlaments atbalsta Lisabonas līgumu, un būtu labi, ja Parlaments varētu to veiksmīgi ieviest dzīvē pirms Eiropas vēlēšanām. Tas nav mūsu varā, taču es domāju, ka tāda ir mūsu nostāja.

Schulz kungs ir analizējis finanšu krīzi, atklājis tās cēloņus sistēmā un, lieki neceremonējoties, ir novēlījis visu vainu uz konservatīvajiem, liberāļiem un kristīgajiem demokrātiem. *Schulz* kungs, jūs demonstrējat tik vienkāršu skatījumu uz pasauli, bez šaubām, vēlēšanu dēļ. Jūs ļoti labi zināt, ka labklājības līmenis Eiropā, kas ir kaut kas nedzirdēts lielā daļā pasaules, augsts sociālā nodrošinājuma līmenis, nepārspējams vides aizsardzības līmenis, attiecīga tehnoloģiskā attīstība un, kas ir ne mazāk svarīgi, personīgās brīvības līmenis, ko nosaka visi šie sasniegumi, ir balstīts uz sociālo tirgus ekonomiku, nevis sociālisma idejām. Mums tas ir jāatgādina pašiem sev. Neveiksmi ir cietusi nevis pati sistēma, bet daži tās dalībnieki, kas būtu jāsauc pie atbildības. Lai to izdarītu, mums ir nepieciešamas jaunas regulas.

Es vēlos sniegt vienu komentāru par klimata pārmaiņu un enerģētikas tiesību aktu kopumu. Grupas vārdā es arī vēlētos teikt, ka šā tiesību aktu kopuma mērķi ir neapstrīdami, taču mums ir jārunā par metodēm. Laikā, kad emisijas kvotu tirdzniecība saskaņā ar Komisijas aprēķiniem izmaksās no EUR 70 līdz 90 miljardiem gadā tiem, uz ko šis jautājums attiecas, mēs nevaram nopietni domāt, ka visu šo struktūru neietekmēs finanšu krīze un krīze reālajā ekonomikā. Šī iemesla dēļ mēs vēlamies teikt, ka turpināsim stingri atbalstīt mērķus. Tomēr es domāju, ka ir vērts uzmanīgi un rūpīgi izskatīt dokumentus un debatēt par tiem, lai nepieļautu

nekādas kļūdas tiesību aktos un, kas ir svarīgākais, nodrošinātu, ka tie, uz ko šis jautājums attiecas, tiktu iesaistīti. Lai to izdarītu, mums ir nepieciešams laiks, un mums ir jānodrošina, lai mēs izmantotu nepieciešamo laiku.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mēs dzīvojam santehniķu laikmetā: poļu santehniķis ietekmēja Francijas „nē” Konstitucionālajam līgumam, bet santehniķis Džo izdarīja izvēli starp *Obama* kungu un *McCain* kungu. Pat mūsu valstu un valdību vadītāji ir ķērušies pie santehniķa darba, lai salabotu nepārtraukti plīstošās caurules starptautiskajā finanšu sistēmā, kas atrodas pilnīga sabrukuma stāvoklī. Mūsu valdības ir nodrošinājušas ar *IKEA* veida instrumentiem, aprīkojumu, kas ļautu katrai valstij salāpīt konkrētu situāciju ar konkrētu risinājumu. Tomēr, kā zina ikviens meistars amatieris, *IKEA* uzmetumi ir bezcerīgi primitīvi: piemērojot *IKEA* metodes starptautiskajām finansēm, pastāv risks, ka tās būs nepiemērotas. Prezidentūra ir darījusi visu iespējamo, citiem vārdiem sakot, centusies pārvarēt krīzi, kā šeit uzsvera priekšsēdētājs *Sarkozy*. Mūsu valdības ir salabojušas vairākas starptautiskajā finanšu sistēmā, kas ir tik ļoti savstarpēji saistīta, ka problēmas tās darbībā ir kļuvušas globālas.

Tomēr santehniķa darbam ir robežas: mums ir jākeras klāt starptautiskajai finanšu arhitektūrai. Ja mēs vēlamies pārveidot finanšu pasauli, lai tā būtu labvēlīga reālajai ekonomikai, nav nepieciešams izveidot vēl vienu augsta līmeņa grupu; pilnīgi pietiktu ar zema līmeņa grupu, kas būtu atbildīga par Finansiālās stabilitātes foruma priekšlikumu reģistrēšanu. Piemēram, 2001. gadā forumā ieteica, ka būtu jāsniedz labāks nodrošinājums banku uzņemtajiem riskiem. Eiropas Parlaments vairākkārtīgi rādīja ar pirkstu uz acīmredzamām mulķībām starptautiskajās finansēs, taču tas netika sadzirdēts. Eiropas augsta līmeņa sanāksmē izskanēja aicinājums apņēmīgi apgūt šīs krīzes sniegtās mācības un likt visiem finanšu sistēmā iesaistītajiem rīkoties atbildīgāk arī attiecībā uz to atalgojumu un citiem stimuliem. Ir plānota starptautiska konference, lai diskutētu par to visu. Tādēļ vai mēs atkal gatavojamies nonākt pie jaunas Bretonvudas sistēmas? Tas šķiet apšaubāmi. Balsis jau tiek paceltas, tajā skaitā prezidentūras, brīdinot par pārmērīgu regulējumu. Komisārs *McCreavy* ir bijis vēl proaktīvāks: viņš nevēlas rēķināties ar ieguldījumu fondu ierobežojumiem. Laikā, kad Eiropadome vēlas regulēt fantastiskās prēmijas „zelta puisēniem”, *McCreavy* kungs pakļauj savu naudu pašregulācijai, ko mēs esam redzējuši darbojamies pēdējo gadu laikā. Laikā, kad pat *Paulson* kungs aicina ieviest labāku tirgu regulējumu, komisārs *McCreavy* uzskata, ka, es citēju, „pastāv risks, ka labie nodomi risināt tirgus problēmas pārvērtīsies sasteigtā, neveiklā un neproduktīvā regulējumā”. *Charlie McCreavy*s jau gatavo mūs nākamajam spekulatīvajam burbulim, kas, es paredzu, veidosies ap emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas sekundāro tirgu. Pa to laiku, *Sarkozy* kungs, reālajā ekonomikā notiek lejupslīde. Tagad nav īstais laiks nedz mazināt mūsu ambīcijas attiecībā uz vidi, nedz arī vienpusēji mainīt vienīgo Eiropas ražošanas nozari, kas ir atvērta starptautiskai konkurencei.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, šajā globālās finanšu krīzes laikā Eiropa sper savus pirmos soļus kā politisks spēlētājs, un jūsu prezidentūras, Francijas prezidentūras, laikā valstu un valdību vadītāji ir pieņēmuši pareizos lēmumus. Es arī domāju, ka Eiropas plāns ir labāks par *Paulson* plānu, un es ceru, ka ar to būs iespējams ierobežot zaudējumus.

Ir skaidrs, ka tagad mums ir jāvirzās tālāk. Globālās finanšu sistēmas reforma, uz ko mēs visi ceram un par ko mēs lūdzam, būs iespējama — es esmu pārliecināta — tikai tad, ja Eiropa liks sevi manīt, un, lai tā notiktu, mums būs jāatrod jauni resursi. Mums būs jāizveido Eiropas Finanšu tirgu iestāde un Eiropas Banku komiteja. Mums ir nepieciešams regulators Eiropā, kas varēs runāt ar ASV regulatoriem, un mums ir jāpieliek punkts nodokļu oāzēm mūsu kontinentā, ja mēs vēlamies, lai mūsu pūles aizstāvēt šo ideju globālā līmenī būtu ticamas.

Tāpat, ja mēs gatavojamies risināt ekonomisko un sociālo krīzi, mums ir nepieciešama Eiropas atbilde. Mums ir nepieciešams kopīgs rīcības plāns, lai palīdzētu mūsu iedzīvotājiem tā, lai nākotnē mēs varētu ieguldīt nepārvietajamās aktivitātēs, piemēram, smagajā infrastruktūrā vai plānā celt ēkas atbilstīgi vides standartiem. Mums būs nepieciešama eiro zonas ekonomiskā vadība — tam noteikti ir vajadzīgs laiks. Tomēr vairāk par to, es domāju, ka nākotnē mums būs jāpārdomā, jādefinē, jāatbalsta un jāiedvesmo Eiropas attīstības modelis, kas būtu ētisks, cilvēcisks, sociāli atbildīgs un ilgtspējīgs visās šī vārda nozīmēs.

Konrad Szymański (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, man ir prieks, ka mēs esam sev devuši vairāk laika, lai pieņemtu līdzsvarotāku lēmumu par oglekļa dioksīda emisijām. Komisijas piedāvātajā sistēmā ierobežojumu ieviešanas izmaksas bija sadalītas ļoti nevienmērīgi. Tā paredzēja, ka valstīm, kurās enerģijas ražošanas pamatā ir ogles, būtu jāsedz miljardiem eiro lielas izmaksas gadā. Šis pārsvarā ir nabadzīgākās valstis Savienībā. Tas ir kaut kas, ko, piemēram, poļi, kam būtu dārgi jāmaksā, vienkārši nesaprot. Ir svarīgi paturēt prātā, ka mēs diez vai radām labu piemēru, esot vienīgā valsts pasaulē, kas ievieš šādu sistēmu, tādējādi pavājinot mūsu pašu ekonomikas pamatus.

Turklāt finanšu krīze nedrīkst būt atruna, lai atliktu malā situāciju Gruzijā. Mums ir jāatsauc atmiņā, ka Krievija strīdus teritorijās uztur trīs reizes lielāku karaspēku nekā 7. augustā. Attiecībā uz Osetijas starptautisko statusu Krievija ievēro *fait accompli* politiku un neievieš miera līgumu. Tādējādi tā ir anulējusi tiesības būt par Eiropas Savienības partneri.

Beidzot uz pozitīvākas nots, jo biežāk jūs, *Sarkozy* kungs, apmeklējat Eiropas Parlamenta sēdes, jo mazāk pārliecināts es esmu par to, vai es labāk klausītos jūsos vai jūsu sievā. Tomēr man ir jāsaka, ka, lai arī es dažkārt nepiekrītu jūsu teiktajam, jūsu runas noteikti iedzīvina šo Parlamentu. Apsveicu ar šo panākumu.

Philippe de Villiers (IND/DEM). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, man ir tikai viena minūte, taču es vēlos teikt, ka šīs finanšu krīzes laikā jūs esat sagrāvis institucionālās dogmas: Brisele, Frankfurte, konkurence, Māstrihtas kritēriji, globālās brīvās tirdzniecības sistēma, valsts atbalsta aizliegums uzņēmējdarbībai, it sevišķi bankām, un citas.

Pirms brīža jūs pievērsāties jautājumam par valstu fondiem, kas ir ārkārtīgi svarīgi nākotnei, lai glābtu mūsu uzņēmumus, ja tie būs, vai drīzāk, ja tie ir, jo tie ir, izmisumā. Tomēr, *Sarkozy* kungs, Lisabonas līgums — ko Eiropas līderi, un sevišķi jūs, mēģina uzturēt pie dzīvības —, kāds tas ir, nebūtu ļāvis jums izdarīt to, ko jūs nupat izdarījāt. Tas aizliedz jebkādus ierobežojumus kapitāla plūsmai, tas aizliedz jebkādu iejaukšanos un politisko ietekmi uz Centrālo banku un, kas ir svarīgāka, tas aizliedz valsts atbalstu uzņēmējdarbībai.

Jautājums ir vienkāršs: ko jūs izvēlēšaties, *Sarkozy* kungs? Vai jūsu rokas būs sasaistītas vai brīvas? Lai rokas būtu brīvas, jums ir nepieciešams nevis Lisabonas līgums, bet līgums, kurā būtu ņemtas vērā mācības, ko mēs pašlaik gūstam.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Es piekrītu Eiropadomes secinājumiem, ka Eiropas Savienībai kopā ar tās starptautiskajiem partneriem ir jācenšas veikt pilnīgu finanšu sistēmas reformu. Šāda situācija vilksies vismaz 10 gadu, un par visām kļūdām maksās parastais cilvēks. Ir ātri jāpieņem lēmumi par pārredzamību, globāliem regulējuma standartiem attiecībā uz pārrobežu uzraudzību un krīzes pārvarēšanu.

Nedrīkst pieļaut, ka valsts atbalsts atsevišķās valstīs kropļo ekonomikas konkurētspēju, piemēram, radot diskrimināciju par labu tādu banku filiālēm, kas pieder centrālajai bankai kādā citā Savienībā. Tomēr nedrīkst arī būt nesamērīgas likviditātes plūsmas no filiālēm uz mātes bankām. Es atbalstu nepieciešamību ātri pastiprināt noteikumus, kas regulē kredītreitinga aģentūru darbību un to uzraudzību. Mums ir arī steidzami jāpieņem lēmums par noteikumiem, kas regulē uzkrājumu drošību, lai vairāk aizsargātu iedzīvotājus.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es minēšu punktus, kuros es piekrītu un nepiekrītu prezidentūrai, un arī runāšu par to, kas, manuprāt, pietrūkst prezidentūras runā.

Es piekrītu, ka krīzes cēlonis nav tikai augsta riska krīze Amerikas Savienotajās Valstīs. Es piekrītu principam, ko *Alan Greenspan* tagad dēvē par „iracionālu bagātību”. Es piekrītu, ka tirgi ir cietuši neveiksmi, jo regulējums ir bijis neveiksmīgs, un ka valdībām ir bijis jāiet tos glābt. Es piekrītu, ka šī ir globāla krīze, un tāpēc es piekrītu, ka ir nepieciešama Bretonvudas sistēma, ko daži sauc par *Mark II* un arī par *Mark III*. Protams, *Sarkozy* kungs, atsauc uz pašreizējo sistēmu man ļoti atgādina, ko ģenerālis *de Gaulle* izdarīja, pirms Bretonvudas sistēma cieta neveiksmi, pirms Fortnoksas „izdošanas”, kad prezidents *Nixon* nolēma atcelt dolāra piesaisti zeltam.

Šī iemesla dēļ mums ir jāizveido Eiropas diplomātija, eiro diplomātija, kad Eiropa runātu vienā balsī un „sakārtotu savu māju”. Tomēr „savas mājas sakārtošana” nozīmē turpināt attīstīt finanšu tirgus — šajā gadījumā mazumtirdzniecības tirgus, lai tie sasniegtu noteiktu apmēru — un pārdomāt regulējumu.

Attiecībā uz Eiropas Centrālo banku es piekrītu, ka tai ir gājis labi. Tā ir rīkojusies ātri, bet arī dīvaini. Tā ir mainījusi noteikumus par parāda atmaksas termiņiem un garantijām trīs reizes, kaut arī bankām ir nepieciešama noteiktība attiecībā uz to finansējumu.

Otrkārt, monetārā politika — kā pēdējā aizņemšanās iespēja — vēl aizvien ir centralizēta. Tomēr banku uzraudzība vēl aizvien ir decentralizēta.

Priekšsēdētāja kungs, vai nav pienācis laiks izlemt, vai mēs vēlamies attīstīt Līguma 105. pantu, kas piešķir Eiropas Centrālajai bankai lielākas uzraudzības pilnvaras?

Es pilnīgi piekrītu jautājumam par ekonomisko pārvaldību. Kamēr mēs esam iesaistīti šajā ideoloģiskajā dejā, mums ir jāatceras *Marx* sacītais, ka, mainoties ekonomiskajai struktūrai, politiskajai virsstrukturai arī ir jāmainās.

Mēs izpildījām Māstrihtas kritērijus, taču mēs neesam pārskatījuši institucionālo arhitektūru.

Pirms Lisabonas līguma mums ir jānosaka, kādas formulas ļaus mums virzīties uz priekšu šajā jautājumā.

Treškārt, un tas ir ļoti svarīgi, man ir viena īpaša prasība. Finanšu ekonomika ir jāpretstata reālajai ekonomikai. Neatvadieties no prezidentūras, priekšsēdētāja kungs, kamēr vispirms neesat uzdevis Komisijai konkrētu uzdevumu izstrādāt Lisabonas+ darba kārtību, kurai jāstājas spēkā 2011. gada 1. janvārī un kurai jāietver finanšu shēmu pārskatīšana.

Man ir vēl pēdējais citāts. Par šo ideoloģisko tematu spāņu filozofs *Unamuno* ir teicis, ka viņš bija antiklerikāls, aizstāvēdams baznīcu. Es esmu pret pilnīgu tirgus regulējuma atcelšanu. Es uzskatu, ka attiecībā uz šo prezidentūra un es esam vienisprātis.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). - Priekšsēdētāja kungs: no šīs krīzes vajadzēja izvairīties: tā nav neizbēgams dabas likums. Tas ir garš stāsts, un man nav laika, lai to stāstītu, taču tagad viena lieta ir skaidra: mācīsimies no mūsu pieredzes un darīsim lietas kopā. Izmantosim šo brīdi.

Priekšsēdētāj *Sarkozy*, jūs esat tik enerģisks, taču tagad pietupiet šo enerģiju, jo tikpat svarīgi, cik izvairīties no mūsu banku sabrukuma, tagad ir nodrošināt labāku regulējumu un nepieļaut, ka šī lejupslīde ieilgst. Šodien es aicinu jūs un arī Komisijas priekšsēdētāju, uzņemieties attiecīgas saistības.

Pirmkārt: priekšsēdētāj *Barroso*, uzdāviniet mums dāvanu pirms Ziemassvētkiem — konkrētus priekšlikumus jaunam un labākam regulējumam. Es esmu pārliecināts, ka Padomes priekšsēdētājs, priekšsēdētāj *Sarkozy*, bija vienisprātis ar mani, kad viņš lūdza jūs atbildēt šodien uz šo Eiropas Parlamenta ziņojumu ar attiecīgiem konkrētiem priekšlikumiem: ne tikai par banku regulējumu, bet arī par riska ieguldījumu fondu un privātā kapitāla regulējumu. Tā ir pirmā no saistībām.

Es biju tik priedīgs, priekšsēdētāj *Sarkozy*, kad Kempdeividā jūs sākumā minējāt šo vienkāršo faktu, jo riska ieguldījumu fondu un privātā kapitāla uzņēmumi tagad mēģina stāstīt, ka viņiem nav nekāda sakara ar finanšu krīzi. Tā vienkārši nav taisnība. Daudzus gadus tie darbojas ar pārmērīgiem parādiem un alkatību, tāpēc, lūdzu, apsoliet man šodien, ka būs jāregulē visas iesaistītās puses, pretējā gadījumā mēs nemācīsimies no savas pieredzes.

Otrkārt: es varētu pieminēt daudz detaļu, taču es tikai vēlos saņemt atbildi no Komisijas priekšsēdētāja *Barroso* — lūdzu, apņemties ieviest dzīvē šā Parlamenta priekšlikumus tirgus regulējumam.

Pēdējais punkts ir adresēts priekšsēdētājam *Sarkozy*. Jūs un es — un mēs visi — domājam, ka šis ir izšķirošs brīdis Eiropas Savienībai. Neradiet parastiem iedzīvotājiem iespaidu, ka Eiropas Savienība nespēj izvairīties no lejupslīdes, kas ietekmēs miljoniem nevainīgu darbinieku. Tāpēc es vēlos atkārtot jūsu teikto: darīsim to kopā. Manā rīcībā ir aprēķini, un es domāju, ka mums ir jālūdz Komisijai apstiprināt, priekšsēdētāj *Sarkozy*, ka, ja mēs darīsim lietas kopā un ieguldīsim infrastruktūrā, izglītībā, darbaspēka tirgū un investīcijās privātajā ražošanā tikai par 1 % vairāk katru gadu nākamo četru gadu laikā, mēs iegūsim vēl 10 miljonu darbavietu. Es domāju, ka tas ir mērķis, uz ko ir vērts tiekties, un patiesi ceru, *Sarkozy* kungs, ka tas tiks sasniegts decembrī vai ātrāk. Tagad vai nekad.

Annemie Neyts-Uyttebroeck (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Barroso* kungs, *Sarkozy* kungs, Ārlietu komitejā man jau ir bijušas divas iespējas pateikt, cik ļoti es apbrīnoju jūsu rīcību krīzes laikā starp Krieviju un Gruziju, un es to atkārtotju vēlreiz šodien. Tāpat es ļoti apbrīnoju jūsu rīcību saistībā ar finanšu krīzi un tās radītajām ekonomiskajām sekām.

Tomēr attiecībā uz Krieviju es gribētu teikt, ka pilnībā nedomājam tas, ko es lasu Padomes secinājumos, ka acīmredzot ir nolemts, ka sarunas par jaunu paktu vai stratēģisku aliansi ar Krieviju turpināsies neatkarīgi no tā, kas nāk gaismā, ja tiek ņemti vērā Padomes un Komisijas secinājumi. Mani tas nepavisam nedomājam, jo, lai arī, no vienas puses, es, tāpat kā jūs, priekšsēdētāja kungs, esmu pārliecināta, ka ir nepieciešams sadarboties ar Krieviju, es nedomāju, ka mums ir jārada iespaids — es esmu pārliecināta, ka jūs tā nedarīsiet —, ka nekas nav noticis un ka viss notiks kā parasti.

Es esmu pārliecināta, ka jūs, un tagad es to lūdzu savas grupas vārdā, esot Maskavā augsta līmeņa sanāksmē, skaidri pateiksiet Krievijai, ka viss noteikti nenotiks kā parasti un ka mēs šajā ziņā būsim ļoti piesardzīgi.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, ir zināms, ka *Robert Gwiazdowski*, *Adam Smith* institūta eksperts, ir rakstījis, ka *Monty Kaczyński* Lidojošais cirks ir atgriezies Briselē, taču nepavisam nebija skaidrs, kāpēc tas vispirms ir lidojis uz turieni. Polijas prezidenta nogādāšana Briselē poļu nodokļu maksātājiem izmaksāja EUR 45 000. Es vēlos jums uzdot jautājumu, priekšsēdētāja kungs. Kāpēc jūs pieļāvat, ka debatēs piedalās politiķis, kurš nebija Polijas valdības delegācijā? Nevieni īsti nezina, ko šī

persona tur darīja. Turklāt *Kaczyński* kungs guva ievērojamu galēji noskaņoto grupu atbalstu Polijā. Minētās grupas varētu pat dēvēt par fanātiskām. Turklāt, cik man zināms, *Kaczyński* runā tikai poliski. Viņš nav spējīgs paust savas domas nevienā svešvalodā. Tāpēc mani ļoti interesē, kā jūs ar viņu runājat, priekšsēdētāja kungs. Vai jūs varētu paskaidrot šim Parlamentam, ko tieši *Lech Kaczyński* darīja Eiropadomes augsta līmeņa sanāksmē un par ko jūs ar viņu runājat?

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mēs esam runājuši par globalizācijas slazdu, *le piège de la mondialisation*, vairāk nekā 12 gadu, un tagad tas ir aizcirties. Padomes priekšsēdētāja kungs, es vēlos izteikt jums praktisku priekšlikumu. Es iesaku jums universitātē izveidot finanšu tirgu vēstures katedru. Tas ļautu detalizēti izpētīt, kā mēs esam nokļuvuši šādā situācijā. Iedvesmojoties no *Martin Schulz* teiktā: „vairāk ne”, ar ko viņš, iespējams, domāja „nekad vairs”, citiem vārdiem sakot, kaut kas tāds vairs nedrīkst notikt. „Vairs ne” nozīmētu: tālāk par šo vairs neaiziesim. Tas nedrīkst notikt.

Šī katedra ļautu mums noteikt, cik lielā mērā ir vainojami konservatīvie, ko vada pārspīlēts ASV neoliberālisms, un cik lielā mērā sociāldemokrāti, kas nav pietiekami neatlaidīgi pieprasījuši sociālo līdzsvaru. Izmantosim iespēju mācīties no vēstures, lai mēs varētu izveidot skaidru Eiropas sociāldemokrātiju, nevis samierināsimies ar triviāliem labumiem, ko, iespējams, varētu sniegt Lisabonas līgums, lai arī tas nav korekti.

Margie Sudre (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, konflikts starp Gruziju un Krieviju un finanšu krīze ir bijušas divas iespējas Eiropas Savienībai likt manīt sevi pasaules arēnā kā pilntiesīgu augsta līmeņa politisko spēlētāju.

Pateicoties jūsu apņēmībai, *Sarkozy* kungs, Eiropa ir spējusi apvienoties, lai rastu saskaņotas, efektīvas un ātras atbildes. Krīzes situācijā Eiropa ir parādījusi, ka tā reāli pastāv un rada pievienoto vērtību.

Attiecībā uz imigrāciju, piemēram, princips „katrs par sevi” vairs nav modē. Eiropadomes pieņemtais imigrācijas un patvēruma pakts, ko ierosināja Francijas prezidentūra, ir vērā ņemams solis uz priekšu.

Attiecībā uz cīņu pret klimata pārmaiņām Eiropai ir jānosaka sev konkrēti mērķi un jārada ceļš tās partneriem pasaulē. Jūs jau esat runājis par šo tematu, *Sarkozy* kungs, taču mēs ceram, ka šī vienošanās būs pēc iespējas līdzsvarotāka, jo ir jāņem vērā ekonomiskā situācija no mūsu valstīs, kas pašlaik ir ļoti nestabila. Tomēr mums ir arī jāizskata jautājums par izaugsmes veidu, kādu mēs izvēlēsimies nākotnē.

Lai stātos pretī izaicinājumiem, kas sagaida Eiropas Savienību, tai ir nepieciešams Lisabonas līgums vairāk nekā jebkad iepriekš. Mēs saprotam īru bažas, taču *status quo* nav izeja. Eiropadomē decembrī Īrijai ir jāpiedāvā risinājums: daudzi no mums to pieprasa.

Pēdējo nedēļu laikā mēs esam ar lepnumu skatījušies uz politiski spēcīgu Eiropu, vienotu dažādībā, rādot tās apņēmību partneriem, un uzklausu starptautiskā arēnā. Mēs ceram, ka šī jaunā Eiropas mentalitāte kļūs par paradumu un ieilgs. Lisabonas līgums nav labākais pieejamais risinājums, lai to sasniegtu.

Martin Schulz (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es nezinu, kurš no Reglamenta punktiem ļauj man uzstāties, bet paldies jums par šo iespēju.

Priekšsēdētāj *Sarkozy*, mani iespaidoja jūsu runa šeit Eiropadomes priekšsēdētāja amatā, un es atbildēju savā Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja amatā. Man nešķita, ka es runāju ar Francijas Republikas prezidentu, pretējā gadījumā, es varu apgalvot, ka mana runa būtu stipri atšķirīga, jo nav nekādas atšķirības starp mani un maniem kolēģiem sociālistiem.

Nicolas Sarkozy, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vispirms tas bija pilnīgi dabiski, ka *Schulz* kungs atbildēja. Kā es saprotu, viņš to darīja pats savā vārdā. Manu dārgo *Martin*, ja es aizvainoju jūs, salīdzinot ar Francijas sociālistiem, es to nožēloju.

(Aplausi)

Manuprāt, tas nebija apvainojums, taču es atklāti piekřītu, ka svarīgi ir tas, ko domā adresāts. Tāpēc, *Pöttering* kungs, es atsaucu savu piezīmi. Arī *Schulz* kungs var runāt kā Francijas sociālists.

Nassauer kungs, paldies par jūsu atbalstu. Jā, mums ir nepieciešams Lisabonas līgums, un savā vārdā es varu teikt, ka līdz pēdējai Francijas prezidentūras minūtei es cīnīšos, lai pārliecinātu cilvēkus par to, ka Eiropā ir jāattīsta 21. gadsimta iestādes. Politikā ir tas, kas uzņemas atbildību. Es atbalstīju Lisabonas procesu, un es cīnīšos, lai panāktu, ka process tiek pabeigts; un es vēlreiz vēlos atkārtot vienu lietu: ja mums nebūs Lisabonas līguma, mums būs Nicas līgums, un, ja mums būs Nicas līgums, tās būs beigas jaunai paplašināšanai, kas būtu ļoti nožēlojami. Tāpēc cerēsim, ka ikviens uzņemsies atbildību.

Nassauer kungs, es piekřītu jūsu teiktajam, ka mums ir daudz jāstrādā ar klimata pārmaiņu tiesību aktu kopumu. Es to labi apzinos, taču mēs nedrīkstam atnest mūsu ambīcijas, tāpēc es esmu pārliecināts, ka vieglāk ir panākt kompromisu par lielām ambīcijām, nevis mazām. Par patiesi ambiciozu priekšlikumu būs vieglāk panākt kompromisu nekā par ierobežotu priekšlikumu, un tā būtu kļūda, ja, mēģinot izpatikt visiem, mēs nonāktu pie pilnīgi neizprotamas Eiropas politikas. Mums ir jāapzinās šis risks.

Goebbels kungs, jūs runājat par santehniķa darbu un arhitektūru, un es patiesi paļaujos uz Luksemburgas atbalstu, lai finanšu arhitektūru varētu būtiski pārveidot gan mūsu kontinentā, gan ārpus tā.

Tomēr, *Goebbels* kungs, tā nav kritika, vēl mazāk uzbrukums: tas ir vienkārši komentārs.

De Sarnez kundze pateica ļoti labi: mēs nevaram cīnīties pret noteiktiem paradumiem ārpus mūsu kontinenta, tomēr mēs arī nevaram tos paciest šeit. Tas ir viss. Tie, kas domā, ka viņi tiek uzrunāti, patiešām daudz uzņemas; es personīgi nevienu neuzrunāju, un es nesapņoju to darīt.

De Sarnez kundze, paldies, ka teicāt, ka mēs esam pieņēmuši pareizos lēmumus. Es personīgi vēlos teikt, ka atbalstu jūsu priekšlikumu par Eiropas regulatoru: tas ir prātīgi. Kāpēc mēs to nevaram izdarīt uzreiz? Tāpēc, ka dažas mazās valstis domā, ka, aizsargājot to regulējuma sistēmas, tās aizsargā savu nacionālo identitāti. Es nevienu nevainoju. Tāpēc, *De Sarnez* kundze, mans viedoklis ir tāds, ka dienas beigās mums būs nepieciešams Eiropas regulators un ka līdz tam mums ir vismaz jānodrošina saskaņotība Eiropas regulatoru starpā. Tādu ceļu mēs piedāvājam kopā ar Komisiju, un es domāju, ka tas ir vienīgais reālais ceļš, jo pretējā gadījumā mēs nonāksim strupceļā.

Jūs arī minējāt Eiropas ekonomikas pārvaldību un Eiropas ekonomikas plānu. Tā darot, jums ir taisnība, taču saistībā ar jūsu runu es gribētu apstrīdēt apgalvojumu, ne jūsu paustu, ar ko ikviena Eiropas ekonomikas iniciatīva tiek pielīdzināta deficīta pieaugumam. Neapšaubāmi, pietiekami ir pietiekami. Jums ir tiesības runāt godīgi. Ir iespējams veicināt Eiropas ekonomikas politiku, neveicinot deficīta palielināšanos, un mēs nevarēsim koordinēt Eiropas politikas virzienu, vienkārši atjaunojot pieprasījumu.

Mēs — es nesaku „jūs” — nedrīkstam interpretēt viens otra teikto, kā mēs to darījām šodien ar tiem, kas uzdrošinājās paust viedokli par monetāro politiku: var aizstāvēt atšķirīgu monetāro politiku, neapšaubot ECB neatkarību. Es to pateikšu: var atbalstīt strukturālu ekonomikas politiku Eiropā, neveicinot budžeta deficītu. Pārstāsim teikt, ka kādam ir taisnība, bet kādam nav. Nepavisam, Eiropas debatēm ir jābūt īstām debatēm, un nevienam nav taisnības monopola.

Ik pa palaikam mums ir jāpiekāpjas — un tas varētu būt vienīgais punkts, kurā es piekřītu *de Villiers* kungam —, dažkārt mums ir jāatkāpjas no dogmām, kas ir tik ļoti sabojājušas Eiropas ideju, dogmām, kam ir pat vēl mazāka leģitimitāte, pieņemot, ka tās nerodas no demokrātisku un tādējādi arī leģitīmu iestāžu pieņemtiem lēmumiem. Manis paša Eiropas ideāls ir pietiekami stiprs, lai Eiropas demokrātija būtu patiesa demokrātija. Šabloniska domāšana, dogmas, ieradumi un konservatīvisms ir radījis lielu kaitējumu, un es izmantošu iespēju pateikt vēl vairāk par to saistībā ar citiem tematiem.

Szymański kungs, es vēlos teikt, ka ļoti labi saprotu Polijas problēmas, sevišķi tās ekonomikas atkarību no akmeņogļēm par 95 %, taču es domāju, ka Polijai ir nepieciešama Eiropa, lai modernizētu tās ieguves rūpniecību, Polijai ir nepieciešama Eiropa kopumā. Mums ir nepieciešama Polija, un Polijai ir nepieciešama Eiropa. Pamatojoties uz to, es kopā ar *Barroso* kungu plānojam rast kompromisu ar mūsu poļu un ungāru draugiem, kā arī ar dažiem no tiem, kas raizējas par savu izaugsmi.

De Villiers kungs, es, kā jūs sakāt, esmu sagrāvis dogmas, jo es uzskatu, ka ir jābūt pragmatiskam, taču, godīgi runājot, nepiedēvējiet Lisabonai, līgumam, trūkumus, kas tam nepiemīt. Es zinu, ka Lisabonas līgums nav brīnums. Tas nav perfekts, taču, izņemot Vandeju, *de Villiers* kungs, nav tādas pilnības, sevišķi, apvienojot 27 valstis ar dažādām valdībām un vēsturi. Jums ir jāatmet doma par ideālu līgumu — jūs ļoti labi zināt, ka tāds nekad nebūs. Eiropieši ir pragmatiski, jutīgi cilvēki, kas dotu priekšroku nepilnīgam līgumam, kas uzlabo situāciju, nevis perfektam līgumam, kāds nekad nebūs, jo nekad netiks panākta vienošanās par šādu netaustāmu ideju.

Tāda ir Eiropa: panākumu gūšana katru dienu, tāpēc, ka mēs vēlamies izbeigt karu, un tāpēc, ka mēs vēlamies izveidot demokrātisku vietu. Es domāju, *de Villiers* kungs, ka jums vajadzētu pievērsties citai cīņai, jo šī ir kļuvusi par jūsu iedomu ienaidsnieku, kad ir pilnīgi skaidrs, ka pašreizējā krīzē cilvēki Eiropā saprot, ka sadarbība ir spēks, nevis vājība. Pat tik spēcīgs un talantīgs cilvēks kā jūs būs bezspēcīgs, viens pretojoties šai finanšu krīzei. Būtu labāk panākt pienācīgu kompromisu ar visu Eiropu, nevis vienam sēdēt stūrī, domājot, ka jums ir taisnība.

Runājot par „brīvām rokām”, *de Villiers* kungs, mana atbilde būs adresēta jums, tā ir brīva cilvēka, arī Francijas politiskajās debatēs, atbilde. Un es domāju, ka svarīgākais mums ir izbeigt runāt blēņas, un es domāju, ka labu kompromisu var panākt godīgi cilvēki, kas rīkojas saskaņā ar savām idejām un ka Eiropas politisko debašu problēma ir ideju trūkums, kas ir skāris mūs visus, visas politiskās grupas, it kā mūs būtu paralizējusi ideja nākt klajā ar kaut ko jaunu. Kad Eiropa virzījās uz priekšu, tas notika tāpēc, ka noteiktā brīdī vīrieši un sievietes atbrīvoja jaunu vietu; un būt paškritiskiem, uz ko jūs aicinājat, ir jāņem vērā mums visiem. Ilgu laiku mēs Eiropā esam rīkojušies, it kā mēs būtu nekustīgi priekšmeti. Mēs sekojām dibinātājiem, taču mēs nesekojam viņu piemēriem: mēs neatbrīvojām jaunus ceļus un nenācām klajā ar jaunām idejām. Es esmu stingri pārliecināts, ka pašlaik mums ir jāliek lietā iztēle, jo galu galā lielākais risks rodas no nekā nedarīšanas šodien un no nerīkošanās drosmīgi pilnīgi jaunā situācijā.

Kozlík kungs, pārredzamība noteikti ir svarīga. Attiecībā uz reitinga aģentūrām es domāju, ka tieši reitinga aģentūru attieksme ir bijusi skandalozākā krīzes daļa. Šīs aģentūras piešķir produktiem vērtējumu „trīskāršs A” piektdienā un tad samazināja to līdz „trīskāršam B” pirmdienā. Mēs nevaram turpināt šo trīs reitinga aģentūru monopolu, lielākā daļa no kurām ir amerikāņu aģentūras. Jautājums par reitinga aģentūrām, to neatkarību attiecībā ar atsevišķām grupām un Eiropas reitinga aģentūru eksistenci noteikti būs viens no svarīgākajiem pirmajā augsta līmeņa sanāksmē par turpmāko regulējumu. Attiecībā uz konkurenci es vēlos jums teikt — visiem, kas runāja par konkurenci —, ka es ticu konkurencei, taču es esmu redzējis daudz cilvēku, kas vēlas izbeigt pašu konkurenci, kaut patiesībā tas ir līdzeklis, lai izbeigtu visu. Konkurence ir izaugsmes līdzeklis; tai pašai par sevi nav beigas, un es pielikšu visas pūles, lai atjaunotu šo jēdzienu jaunajā Eiropas politikā.

Es ticu brīvībai, es ticu brīvai tirdzniecībai un ticu, ka mums ir jānoraida protekcionisms, bet konkurencei ir jābūt izaugsmes līdzeklim. Uztvert konkurenci kā mērķi, kā beigas ir kļūda: tā es domāju pirms krīzes, un tā es aizvien domāju pēc krīzes.

García-Margallo kungs, jums ir taisnība, ka mums ir nepieciešama jauna Bretonvudas sistēma, jo, kā nupat sacīja *Daul* kungs un *Schulz* kungs, nav jēgas organizēt starptautisku augsta līmeņa sanāksmi, ja viss, ko mēs plānojam darīt, ir uzlikt plāksterus. Ja mēs plānojam mainīt pusi sistēmas, tas nav tā vērts.

Jūs minējās grāmatvedības standartus, bet paskatieties uz mūsu bankām. Pirmkārt, ASV grāmatvedības standartu diktatūra ir kļuvusi neizturama. Otrkārt, daudzums, ko bankas var aizdot, ir atkarīgs no to pašu līdzekļiem un aktīviem. Ja mēs uzskatīsim aktīvus, kuru tirgus vērtība ir noteikta, pamatojoties uz tirgu, kas vairs neeksistē, par pilnīgi destabilizētiem, mēs novedīsim nabadzībā bankas, kas galu galā kļūs vēl nespējīgākas veikt savu darbu. Jautājumam par grāmatvedības standartu maiņu, ko ierosināja Komisijas priekšsēdētājas, bija pilnīgs mūsu atbalsts — tas bija steidzams jautājums. Es, priekšsēdētāja kungs, arī vēlētos pieminēt Eiropas Parlamenta atsaucību, balsojot par šīm izmaiņām, jo mēs panācām vienprātību koplēmuma procedūrā pārsteidzoši ātri, ko Eiropadome vērtē atzinīgi.

Rasmussen kungs, vai mēs būtu varējuši izvairīties no krīzes? Lai mēs varētu lemt par to, mums ir jāvienojas par to, kas šo krīzi izraisīja. Kas notika? Amerikas Savienotās Valstis, mūsu sabiedrotie un draugi, dzīvoja pāri saviem līdzekļiem pēdējos trīsdesmit gadus. Federālo rezervju banka rīkojās saskaņā ar monetāro politiku, kas paredzēja uzturēt ārkārtīgi zemas procentu likmes, tādējādi līdzekļi bija pieejami ikvienam, kurš vēlējās aizņemties. Pēdējos 20 vai 30 gadus mēs nesām līdzīgu pārsteidzošus pasaules lielākās varas parādus, un tagad tas ir visas pasaules uzdevums nokārtot šos parādus.

Šādos apstākļos amerikāņiem ir jāuzņemas atbildība un kopā ar mums jāpieņem sekas, taču es neredzu, kā mēs paši varējām likt viņiem izbeigt šo stratēģiju. Es vēlos pieminēt, ka dažas mūsu bankas vairs nedarbojas: banku darbs ir aizdot naudu privātpersonām un uzņēmumiem, palīdzēt privātpersonām nodrošināt viņu ģimenes izaugsmi un palīdzēt uzņēmumiem nodrošināt to projektu izaugsmi, kā arī pēc noteikta laika perioda nopelnīt naudu. Mūsu bankas ir pārvērtušās par to, ko tās dēvē par tirdzniecības zālēm, kur notiek spekulācijas, un gadiem ilgi tās uzskatīja, ka nopelnīt ar spekulācijām bija vieglāk nekā investējot.

Es vēlos piebilst, ka taisnīga risku sadale paredzēja, ka visas mūsu bankas uzvedas labi. Eiropā ir 8000 banku, no kurām 44 ir starptautiskas bankas. Ja mēs būtu uzņēmušies atbildību, ļaujot bankai bankrotēt, kā tas notika ASV ar „*Lehman Brothers*”, būtu sabrukusi visa sistēma. Es nezinu, kā mēs varējām izvairīties no krīzes, *Rasmussen* kungs, taču es domāju, ka, ja mēs nebūtu reaģējuši tā, kā mēs izdarījām, krīze būtu mūs apbedījusi: par to es esmu diezgan stipri pārliecināts.

Jūs sakāt, ka mums ir nepieciešami priekšlikumi līdz Ziemassvētkiem, taču patiesībā tie mums ir nepieciešami līdz novembra vidum. Es patiesi ceru kopā ar priekšsēdētāju *Barroso* uzņemties iniciatīvu, lai nodrošinātu, ka mēs kā eiropieši dotos uz augsta līmeņa sanāksmi ar vienu balsi, cenšoties panākt vēl vienu lietu, *Rasmussen*

kungs: mums ir jāvienojas nevis par mazāko kopsaucēju, bet par augstāko, jo jebkura vienprātība paredz risku, ka, mēģinot virzīt mākslīgu vienošanos, mēs varam samazināt mūsu ambīcijas. Tas ir risks. Es ceru, ka mēs paliksim ambiciozi un pārāk neatkāpsimies no savām ambīcijām, taču aizvien runāsim vienā balsī.

Es nepievērsīšos vēlreiz riska ieguldījumu fondiem; es jau teicu, ka tie ir jāregulē. Neviena finanšu iestāde, ne publiska, ne privāta, nedrīkst izvairīties no regulējuma.

Neyts-Uyttebroeck kundze, jūs jautājāt, vai diskusijas ar Krieviju notiks par spīti notikumiem. Protams, nē, taču iedomājieties sevi mūsu vietā. Krievija apturēja savus tankus 40 kilometru no Tbilisi, kā mēs Eiropā to lūdzām. Krievija atsauc savu karaspēku pirms krīzes 8. augustā. Krievija atļāva izvietot novērotājus, galvenokārt Eiropas novērotājus, un Krievija, lai arī diezgan slikti noskaņota, dosies uz sarunām Ženēvā. Ja, ņemot to visu vērā, mēs atcelsim ES–Krievijas augsta līmeņa sanāksmi, kurš spēš saprast Eiropas politiku? Neviens.

Es vēlos piebilst, ka kopā ar priekšsēdētāju *Barroso* mēs rīkojamies uzmanīgi nevis atceļot, bet pārceļot augsta līmeņa sanāksmi. Kāda ir atšķirība? Ja mēs būtu nolēmuši atcelt augsta līmeņa sanāksmi, mums būtu jāpieņem vienbalsīgs lēmums Eiropadomē, lai to vēlāk atkal organizētu, un, manuprāt, tas būtu politiski pazemojoši. Lēmums to pārcelt ļaus mums to atkal organizēt vēlāk, nepiešķirot nepelnītas zelta zvaigznes. Tāpēc es uzskatu, ka šī stratēģija ir nosvērta, mierīga un saprotama. Es nedomāju, ka mēs varējam izdarīt kaut ko citu, un es aizvien esmu pārliecināts, ka Krievija būs partneris, ar kuru mums var būt dialogs, ar kuru mēs varam būt godīgi, taču, ja mēs runājam ar viņiem, mēs varam vienīgi mudināt viņus attīstīties. No vienas puses, ja mēs nerunāsim, Krievija jutīsies ielenkta, un mūsu idejas būs mazāk ietekmīgas. Es esmu par to pārliecināts, taču, protams, nākotnes notikumi var pierādīt, ka es kļūdos. Tāpēc tas ir jautājums par atbildības uzņemšanos.

Wojciechowski kungs, Padomes priekšsēdētājs nevar pieņemt lēmumu par to, kurš pārstāvēs Poliju. Polijai Eiropadomē bija divas vietas, un lēmums par to, kurš tās aizņem, bija jāpieņem Polijai. Iedomājieties Eiropu, kurā Eiropadomes priekšsēdētājs saka: „Nē, jūs nevar nākt, bet jūs varat.” Kas gan tā būtu par Eiropu? Polijai ir prezidents — kuru jūs acīmredzot neatbalstāt —, un tai ir premjerministrs; viņiem ir jārīkojas kā valstsvīriem un kā eiropiešiem un jāpieņem lēmums par to, kam būtu jāpārstāv Polija. Galu galā mēs spējam tikt ar to galā, un decembra sākumā man būs iespēja doties uz Poliju, kur es teikšu Polijas prezidentam: „Jums ir jātur jūsu solījums. Jūs apsolījāt parakstīt Lisabonas līgumu, ko jūsu parlaments ratificēja, un jums ir jātur šis solījums.” Tā ir valstsvīra un politiķa uzticamība.

(Aplausi)

Es esmu stingri pārliecināts, ka Polija ir svarīga Eiropai, un tas nav apvainojums nevienam.

Martin kungs, mums ir nepieciešama drosmīga Eiropas demokrātija. Es zinu par jūsu kampaņu, jūsu kampaņu pret korupciju un par pilnvērtīgi funkcionējošu demokrātiju. Jums ir pilnīga taisnība, taču es varu jums pateikt, to, ka kopā ar priekšsēdētāju *Barroso* mēs esam parādījuši, ka esam drosmīgi. Turklāt šajā Parlamentā pat ir cilvēki, kam šķita, ka es rīkojos bez pilnvarojuma. Ja es būtu gaidījis pilnvarojumu rīkoties, es noteikti rīkotos retāk.

Sudre kundze, paldies arī jums par jūsu atbalstu. Eiropa pastāv tagad, un jums ir taisnība, ka *status quo* nav izvēles iespēja. Es domāju, ka tam mēs visi varam piekrist. Vissliktākais iznākums būtu tāds, ja pēc vētras mēs turpinātu rīkoties, it kā nekas nebūtu noticis. Tas nozīmētu beigas Eiropas ideālam, un mums nav tiesību palaist garām šo iespēju.

Tad vēl daži cilvēki ir pārsteigti: kāpēc mēs tik ātri organizējam augsta līmeņa sanāksmi? Tāpēc. Tāpēc, ka mēs sev teicām, ja gaidīsim pārāk ilgi, proti, ja gaidīsim, līdz tiks ievēlēts jaunais ASV prezidents, situācija var turpināt pasliktināties, un mums nebūs atbildes. Vai arī situācija uzlabotos, un līdz nākamajam pavasarim visi par to būtu aizmirsuši un nekas nebūtu mainījies. Tāpēc mums ir nepieciešama pirmā augsta līmeņa vai kāda cita līmeņa sanāksme novembrī neatkarīgi no termiņiem ASV.

Dāmas un kungi, es domāju, ka es esmu atbildējis visiem runātājiem. Man ir jāievēro arī prezidentūras darba grafiks, kā arī jāpiedalās preses konferencē kopā ar Komisijas priekšsēdētāju un Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju. Es vēlos atvainoties pārējiem runātājiem, ja neatbildēju visiem. Tas, protams, nav tāpēc, ka es to nevēlos, bet gan tāpēc, ka mani palūdza ievērot šīs dienas darba kārtību. Es centos darīt visu iespējamo, un, protams, man būs iespēja atgriezties Parlamentā decembrī, ja jūs vēlaties, lai garāk atbildētu uz visu runātāju jautājumiem.

Priekšsēdētāja. – Eiropadomes priekšsēdētāja kungs, gan no runām, gan aplausiem ir skaidrs, ka Eiropas Parlaments jūs atbalsta.

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Es tikai vēlētos īsumā atbildēt uz *Rasmussen* kunga jautājumu. Arī man ir jāatvainojas, jo man ir jābūt preses konferencē. Komisiju pārstāvēs komisārs *Almunia*.

Kā es sacīju savās iepriekšējās piezīmēs, mūsu pārskatā būs ietvertas visas finanšu tirgus jomas. Es patiesi vēlos pateikties jums personīgi — un daudziem Eiropas Parlamenta deputātiem — par ieguldījumu jūsu ziņojumā. Kā nupat sacīja priekšsēdētājs *Sarkozy*, mēs vēlamies virzīt šīs pūles globālā mērogā. Es uzskatu, ka mēs varam īstenot dažus no šiem priekšlikumiem līdz Ziemassvētkiem, kā jūs lūdzāt, taču daži ir ļoti jutīgi. Mēs pieņemsim lēmumu, un mēs iesaistīsimies visās starptautiskajās debatēs par visiem šiem jautājumiem, taču es uzskatu, ka ir svarīgi arī tehniski pamatoti priekšlikumi. Es esmu pārliecināts, ka jūs esat pamanījis, ka mēs esam izdarījuši visu, par ko tika panākta vienošanās *ECOFIN* sanāksmē — finanšu ceļvedi —, kas jums ir pieejams. Nav precīzi teikt, ka mēs šajā Komisijā neesam pieņēmuši tiesību aktus saistībā ar finanšu pakalpojumiem. Kopš šīs Komisijas darba sākuma trīsdesmit divi likumdošanas pasākumi finanšu pakalpojumu jomā ir pieņemti koplēmuma vai komitoloģijas procedūrā, no kuriem 19 tika pieņemti koplēmuma procedūrā. Nākamajās nedēļās un mēnešos būs vēl daži, sākot ar priekšlikumu par reitinga aģentūrām nākamā mēneša sākumā.

Ļaujiet man jums sniegt piemēru par reitinga aģentūrām. Būsim atklāti attiecībā uz šo. Es esmu vairākas reizes runājis ar vairākām valdībām par nepieciešamību pēc reitingu aģentūru regulējuma. Atbilde bija skaidrs „nē”. Tā ir taisnība. Tāpēc es jautāju jums — dažiem no tiem, kas kritizē Komisiju: varbūt jūs varat izmantot savu ietekmi paši savā valdībā vai partijās, kas ir jūsu valdībā? Tas būtu vislietderīgāk, jo patiesībā pirms dažiem mēnešiem, kad mēs par to diskutējām — un šajā jomā komisārs *McCreevy* atbalstīja indeksāciju aģentūru regulējumu —, ambiciozākais priekšlikums, ko dažas valdības izskatīja, bija uzvedības kodekss.

Jūs varētu teikt, ka tas ir ļoti labi un ka Komisijai ir tiesības to darīt. Tā ir taisnība, taču attiecībā uz finanšu pakalpojumiem, situācija — kā jūs zināt — nav tāda kā daudzos citos jautājumos. Kad mēs bijām krīzē — un krīzes kulminācijas punkts bija šā gada septembrī (taču kopš pagājušā gada augusta mums ir bijuši trīs ceļveži) —, patiesībā daudzas valdības mums stingri ieteica nesniegt priekšlikumus, kas varētu pastiprināt trauksmi vai radīt trauksmes refleksu. Šis ir jautājums, kurā, es uzskatu, Komisijai ir jābūt apdomīgai. Ļoti jutīgajos finanšu tirgus jautājumos mēs nevaram radīt tukšu paziņojumu efektu. Mēs nevaram tikai pasludināt. Šajā jautājumā ir ļoti svarīgi nodrošināt saskaņotu Parlamenta, Komisijas un Padomes rīcību. Es teiktu, ka Eiropas Komisijā mēs, pēc definīcijas, atbalstām Eiropas virzienu regulējumā un uzraudzībā. Es to saku ļoti godīgi. Ja Komisija bieži neizsludināja jūsu pamatoti iesniegtos priekšlikumus, tas nebija tāpēc, ka mēs gulējām, vai tāpēc, ka priekšlikumi bija ideoloģiski aizspriedumaini. Tas bija tāpēc, ka situācijas analīze liecināja, ka iespēja tos īstenot ir tuva nullei. Ļoti godīgi es to vēlos jums pateikt. Mums būs laiks aplūkot visus iemeslus un visus šā procesa posmus, taču es domāju, ka jums ir svarīgi to uzzināt debatēs.

Godīgi runājot, pirms divām nedēļām dažas mūsu valdības vēl teica, ka mums nebija vajadzīga Eiropas atbilde. Iespējams, jūs pamanījāt, ka es Eiropas presē publicēju rakstu ar prasību — lūgumu — sniegt Eiropas atbildi, un dažas valdības teica: „Nē, mēs to varam izdarīt valsts līmenī. Mums nav nepieciešams Eiropas līmenis.” Tāpēc rīkosimies kolektīvi. Paskatīsimies uz sevi kritiski, kas ir jāizdara mums visiem, taču izvairīsimies no vienkāršas atbildes uz ļoti sarežģītu jautājumu. Mēs esam gatavi strādāt konstruktīvi Eiropas Parlamentā un Padomē, lai rastu labus risinājumus Eiropai un, iespējams, arī pārējai pasaulei.

(Aplausi)

SĒDI VADA: M. ROURE

Priekšsēdētāja vietniece

Gilles Savary (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, man ir ļoti žēl, ka *Pöttering* kungs nedeva man vārdu, kad es to prasīju, jo es vienkārši viņam lūdzu tiesības atbildēt, un būtu to darījis labprātāk, kamēr Padomes priekšsēdētājs bija šeit.

Mani ir satracinājusi Francijas sociālistu padarīšana par grēkāzi, ko mēs šeit dzirdējām. Es nekad neesmu redzējis, ka Padomes priekšsēdētājs apšaubā kādu politisko partiju. Es nekad neesmu redzējis, ka Francijas Republikas prezidents izsmietu savus tautiešus šādā starptautiskā arēnā, un tāpēc man tas liekas apvainojoši, un es vēlos saņemt oficiālu atvainošanos no Francijas valdības.

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Robert Atkins (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, par procedūru. Mums ir vēl viens piemērs nepareizai lietu vadībai šajā Parlamentā. Runa ir par laiku, ko prezidentūra ir noteikusi balsošanai, un ir jābalso izsludinātajā laikā, un nekas nav svarīgāks par mūsu demokrātisko tiesību izpildi balsojot. Es jūs lūdzu

ierosināt prezidentūrā jautājumu par to, kā tiek vadītas mūsu lietas, lai to varētu uzlabot un lai mēs balsotu noteiktajā laikā, bet runas būtu noteiktajā garumā.

(Aplausi)

Priekšsēdētāja. – Atkins kungs, ja jūs neiebilstat, mēs turpināsim debates.

Dāmas un kungi, es lūdzu rūpīgi ievērot jūsu runāšanas laiku. Neesiet pārsteigti, ja es jūs pārtraucu.

Linda McAvan (PSE). – Priekšsēdētājas kundze, žēl, ka Padomes priekšsēdētājs ir aizgājis, jo man bija ziņa viņam, tomēr es ceru, ka Jouyet kungs to uzklausi.

Tas, ko viņš šorīt sacīja par klimata pārmaiņām, ir ārkārtīgi svarīgi, un viņš pareizi atgādināja *Nassauer* kungam, ka tagad nav īstais laiks atnest mūsu ambīcijas klimata pārmaiņu jomā un mīkstināt mūsu priekšā esošos priekšlikumus.

(Aplausi)

Šajā Parlamentā un Padomē ir bijusi liela aģitācija. Tā sākās vēl ilgi, pirms sākās finanšu krīze šajā vasarā: tā sākās pagājušajā gadā. Tinte Berlīnē bija tik tikko nožuvusi, kad cilvēki sāka mēģināt to šķaidīt.

Priekšsēdētājs *Sarkozy* lūdza iesaistīt Parlamentu. Viņš plāno panākt vairāk nekā tikai iesaistīšanu: viņš plāno iesaistīt mūs koplēmumā. Es nezinu, kāpēc mēs vispār diskutējam par koplēmumu: bez šī Parlamenta koplēmuma nebūs klimata pārmaiņu tiesību aktu paketes.

Es vēlos, lai vienošanās tiktu panākta līdz Ziemassvētkiem. Sociālistu grupa var uzņemties šādas saistības. Es neesmu pārliecināta par otru pusi — iespējams, *Sarkozy* kungs pajautās saviem cilvēkiem. Sociālistu grupa vēlas, lai saistības, nevis kaut kāda vienošanās tiktu uzņemtas līdz Ziemassvētkiem. Mēs vēlamies uzticības cienīgu vienošanos; mēs vēlamies tādu vienošanos, kas nodrošinātu līdzsvaru starp vidi, darbavietām un konkurenci.

Tomēr mēs nevēlamies mazāko kopsaucēju. Priekšsēdētājs *Sarkozy* nupat atgādināja mums par to, kas notiek, ka tiecas pēc mazākā kopsaucēja. Mēs zinām, ka atsevišķās valstīs ir problēmas — un mēs varam par tām runāt —, taču mums ir nepieciešams tiesību aktu kopums, kas būtu uzticības cienīgs starptautiskās sarunās, nevis tāds, kura pamatā ir nobīdes citās valstīs, jo tāds nav uzticības vērts tiesību aktu kopums, un arī ne tādu, kas izjauc emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu un sagrauj oglekļa cenas. Padomes priekšsēdētāj, es ceru, ka jūs nodosiet šīs ziņas *Sarkozy* kungam.

Nassauer kungs runāja par klimata pārmaiņu tiesību aktu kopuma izmaksām. Pašlaik mēs izsviežam miljardus finanšu krīzē, ar ko saskaras mūsu bankas. Protams, ir izmaksas, kuras Komisija ir aprēķinājusi par šo tiesību aktu paketi, taču es nevēlos pēc dažiem gadiem vērsties pie iedzīvotājiem un teikt, ka mums būs jāatrod papildu miljardi, jo mēs nespējam rīkoties šeit un tagad. Vēl sliktāk par ieguldīto naudu būs izpostītās dzīves visā pasaulē. Parādīsim politisko drosmi visās šā Parlamenta pusēs; dosimies uz priekšu un izdarīsim to līdz Ziemassvētkiem starptautisko sarunu laikā.

(Aplausi)

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Es vēlos pateikt tikai vienu lietu. Komisijas priekšsēdētājs sacīja, ka Komisijas atbilde uz krīzi nebija pietiekama. Patiesībā atbilde bija spēcīga, dalībvalstis atbildēja, bet Eiropas iestādes lēni reaģēja. Tas ļoti labi bija redzams šodien šajā zālē — kad *Sarkozy* kungs aizgāja, aizgāja arī visi žurnālisti. Mēs nevienam neinteresējam. Galvenais iemels tam ir mūsu nespēja mainīt veidu, kādā mēs strādājam. Gan Eiropas Parlamentā, gan Padomē ir daudz lielisku cilvēku, taču birokrātiskā sistēma kavē visas iniciatīvas. Mēs spējam reaģēt uz cunami Āzijā, bet rīt mēs debatēsim par budžetu, kas tika pieņemts, neņemot vērā to, ka mēs piedzīvojam ekonomisko cunami Eiropā. Mēs varējām kaut ko darīt, noteikt citas prioritātes mūsu budžetā. Mēs varējām arī noteikt prioritātes mūsu Parlamenta komitejās, kas varētu palīdzēt mums izdzīvot šajā krīzē un apmierināt cilvēku cerības. Eiropas Komisija ir jāpārveido. Es vēlos uzsvērt, ka Komisijas stratēģiskās funkcijas ir jānodala no tehniskajām, un tad tā strādātu efektīvāk.

John Bowis (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētājam, taču viņa šeit pašlaik nav, es vēlos teikt: šorīt viņš runāja daiļrunīgi par nākotnes izaicinājumiem mūsu ekonomikai, kas ir pamatoti izvirzīti mūsu darba kārtības priekšplānā, taču ne mazāk pamatoti un daiļrunīgi jūs skaidri pateicāt augsta līmeņa sanāksmē un arī šodien, ka jūsu nodoms ir saglabāt termiņus un mērķus saistībā ar klimata pārmaiņu apkarošanu. Jūsu vārdi ir būtiski un pareizi. Jūs sacījāt, ka klimata pārmaiņu tiesību aktu kopums ir tik svarīgs, ka mēs to nedrīkstam vienkārši pazaudēt, aizbildinoties ar finanšu krīzi.

Bija ļoti svarīgi, ka kanclere *Merkel* par spīti reālām bažām viņas un citās valstīs skaidri pateica, ka Vācija atbalsta to, ka klimata pārmaiņu mērķi ir jāisteno un risinājumi ir jāatrod līdz augsta līmeņa sanāksmei decembrī. Ja tas ir izaicinājums, ko jūs mums metat, es uzskatu, ka Parlaments atbildēs efektīvi un savlaicīgi.

Taču man ir jāsaka, ka tagad uzmanība ir pievērsta Padomei. Lai to panāktu, mums būs jāsniedz mierinājums valstīm, kurās ir reālas problēmas, kā Polijā ar akmeņoglēm. Mums būs jānosaka skaidri kritēriji vieglākai pieejai noteiktām nozarēm, kas saskaras ar reālām noplūdes problēmām. Mums ir arī skaidri jāpasaka, ka mūsu atbalsts transporta biodegvielai ir atkarīgs no degvielas ražošanas no ilgtspējīgiem resursiem. Bez tā mēs varam nodarīt nelabojamu kaitējumu videi un cilvēku ieradumiem, savvaļas dzīvniekiem un augu valstij.

Mēs esam radījuši sev milzīgu izaicinājumu, taču mēs nevaram to neatrisināt. Vides katastrofa padarītu mūsu pašreizējās ekonomiskās problēmas par nenozīmīgām.

Kā teica priekšsēdētājs *Sarkozy*, abi politikas virzieni ir jāattīsta vienlaicīgi. Taču mums ir jāpārlicinās — un priekšsēdētājam ir jāpārlicinās —, ka Parlaments nepaliek uz sēkļa Komisijas nespējas dēļ tam sekot.

Bernard Poignant (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es esmu pirmais šajās debatēs iesaistītais Francijas sociālists. Man ir žēl, ka Padomes priekšsēdētājs ir aizgājis, pajokojot par lielāko partiju viņa lielajā valstī. Viņam bija tiesības to darīt, taču viņam arī bija pienākums palikt un uzklaut atbildi: tas ir, manu pretenziju viņam. Es arī nedomāju, ka Eiropas Padomes priekšsēdētājam ir labi izraisīt šķelšanos vienā no lielākajām Parlamenta grupām. *Schulz* kungs viņam atbildēja. Kad viņš izsmej franču sociālismu, tikai padomā jiet par izsmiešanas mērķi. Viņš ir aizmirsis, ka franču sociālisms ir devis Eiropai *François Mitterrand*, viņš ir aizmirsis, ka tas ir devis *Jacques Delors*...

(Aplausi)

... un viņš ir aizmirsis, ka, lai panāktu, ka Eiropa viņam uzticas, viņš paņēma līdzī divus sociālistus: *Bernard Kouchner* un *Jean-Pierre Jouyet*.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, ir svarīgas divas lietas. Pirmā ir finanšu krīze. Ir svarīgi, lai mēs Eiropā runātu vienā balsī. Pēdējā reize, kad mēs risinājām krīzi kopā ar ASV, bija tad, kad mēs diskutējām par terorismu. Mēs ieviesām ļoti daudz noteikumu, kas tagad šķiet ļoti sveši eiropiešu domāšanai saistībā ar privātās dzīves aizsardzību. Mums ir nepieciešama Eiropas pieeja šai krīzei, un tāpēc mums ir nepieciešami vienoti noteikumi un standarti tādām lietām kā pārredzamība, solidaritāte un Eiropas tirgū izmantotajiem finanšu instrumentiem. Stabilitātes pakts būtu izcils rīks šajā ziņā.

Otrs ir klimata pārmaiņu tiesību aktu kopums. Mēs esam nobalsojuši par klimata pārmaiņu tiesību aktu kopumu divās lielākajās komitejās un ar liela vairākuma atbalstu esam pieņēmuši lēmumu par atbalstu Komisijas priekšlikumam. Mēs neplānojam pretoties mērķiem vai termiņiem. Ja prezidentūra nopietni runā par mērķu un termiņu uzsvēršanu, mēs gaidīsim paziņojumu par to, kad mēs varēsim apsēsties un diskutēt par jautājumiem atbilstīgi konkrētiem termiņiem. Tiktāl, cik tas attiecas uz Parlamentu, mēs izmantosim mūsu koplēmuma un koplēmuma procedūras spēku, lai nodrošinātu līdzsvaru starp iestādēm.

(Aplausi)

Alexander Radwan (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es būtu devis priekšroku runāt tieši ar *Sarkozy* kungu un sevišķi *Barroso* kungu, tā kā es vēlējos vērsties pie Komisijas priekšsēdētāja, jo pēdējos gados ar dažiem komisāriem mēs esam guvuši maz sekmju.

Iedzīvotāji sagaida, ka Eiropa nodarbošies ar svarīgiem, nevis maznozīmīgiem jautājumiem. *Schulz* kungs, kurš nupat pameta Parlamentu, ir apvienojis visus konservatīvus. Cilvēki nesagaida, ka ar viņiem auklēsies mazsvarīgos jautājumos. Tā vietā viņi vēlas atbrīvojumu no regulējuma maziem un vidējiem uzņēmumiem un iedzīvotājiem, kā arī vairāk darba svarīgos jautājumos. Es vēlos uzsvērt, ka Eiropas Parlaments jau aicināja Komisiju 2003. gadā sniegt priekšlikumu par kredītreitinga aģentūrām. Pārsteidzoši, ka pa to laiku Komisija ir sapratusi terminu „risku ieguldījumu fonds”, lai arī tas, protams, neattiecas uz visiem komisāriem. Komisijas priekšsēdētājs tagad izskata šo jomu.

Schulz kungs vienkāršoja lietas, pasakot, ka vainojami ir tikai konservatīvie. Patiesībā tā bija Padome, kas gadiem ilgi kavēja progresu uzraudzības jomā. Tie bija Vācijas finanšu ministri *Eichel* kungs un *Steinbrück* kungs. Es vēlos atgādināt Parlamentam, ka cilvēks, kas regulāri bija atbildīgs par lietu kavēšanu Eiropas līmenī — un vēlos lūgt sociālistiem pateikt to savam priekšsēdētājam —, bija *Koch-Weser* kungs, kurš tagad ieņem labu amatu „*Deutsche Bank*”.

Nākotnē mēs sagaidām, ka Eiropa ieviešīs tās morālās vērtības un prioritātes finanšu tirgu regulējumā. Tas nozīmē ilgtspēju, nevis tikai risku palielināšanu, lai palielinātu peļņu. Tas arī nozīmē pievēršanos pamatiem, kā to darītu vidējs uzņēmums. Tas mums ir jāievieš starptautiskā līmenī. Nepietiek tikai ar starptautisku konferenču organizēšanu. Eiropai ir jābūt vienotai, lai nodrošinātu, ka starptautiskā līmenī atkal kaut kas notiek.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, aplūkojot Padomes secinājumus, mani kaut kas pārsteidz. Ir pieminēts jautājums par atalgojumu, un tas ir pareizi, jo tas ir svarīgākais jautājums, kas mums ir kopīgi jāatrisina un par ko ir jāuzņemas atbildība. Tomēr vēl ir jautājums par nodokļu oāzēm, un attiecībā uz šo jautājumu man ir radies iespaids — lai arī, iespējams, es esmu to nepareizi izlasījusi —, ka pat starp rindiņām teksts neko nepasaka.

Padomes priekšsēdētāja kungs sacīja, ka mums ir jābūt ambicioziem, nevis vienkārši jāmeklē mazākais kopsaucējs; es vēlos aicināt ievērot to arī nodokļu oāžu jautājumā. Es arī vēlos aicināt priekšsēdētāju *Barroso*, iespējams, palielināt viņa pilnvaras, lai pārvarētu šo krīzi, iesaistot komisāru *Kovács*, ja viņš patiesi vēlas risināt šos jautājumus.

Visbeidzot, es vēlos aicināt Komisiju lūgt dalībvalstis pārskatīt to rīcības plānus. Kāda jēga ir koordinēt ekonomikas politiku, pamatojoties uz valstu programmām, kas pat neņem vērā prognozes par lejupslīdi, ar ko mums būs jāsaskaras? Ja Komisija nopietni uztver ekonomisko pārvaldību, tai ir jāprasa dalībvalstis pārskatīt to plānus, ņemot vērā reālo ekonomisko situāciju, ar ko tām būs jāsaskaras.

Galū galā ikviens ir pateicis savu sakāmo, un galu galā mēs esam panākuši noteiktu eiropiešu sadarbību, taču ar to nepietiek. Mums ir vēsturiska iespēja dot dalībvalstīm rīkus, lai ietekmētu reālo situāciju ekonomikas politikā un dalībvalstu ekonomiskās un rūpnieciskās stratēģijas, tāpēc izmantosim to. Komisijas vārdā jums ir jāuzņemas iniciatīva, lai noteiktu sistēmu, atbilstīgi kurai dalībvalstis izmantotu banku nacionalizāciju, lai pārvērstu tās par mums nepieciešamajiem instrumentiem investīciju finansēšanai ilgtermiņā...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Jouyet* kungs, daļa Eiropadomes secinājumu bija par energoapgādes drošību, taču šis jautājums pakļuva zem radara un tika pārskatīts šajās debatēs. Tagad tas ir svarīgāks nekā jebkad agrāk. Es atbalstu Padomes secinājumus, taču ļaunums slēpjas detaļās, un tieši šo detaļu un konkrētuma pietrūkst. Es vēlētos pievērsties divām no tām.

Pirmkārt, ir ļoti svarīgs jautājums par ES attiecībām ar ražotājiem un tranzītvalstīm. Ideja palielināt mūsu diplomātiju enerģētikas jomā ir pilnīgi pamatota, taču vienmēr trūkst dalībvalstu gribas vienoties par ziņu, kādu mēs sūtām trešām valstīm, un mūsu valstu politikas atbilstību Savienības kopējām interesēm. Īsāk sakot, mums trūkst vienotas ārpolitikas un energoapgādes drošības politikas. Mazākais kopsaucējs, proti, mūsu pozīciju saskaņošana ar mūsu ražotājiem un tranzītvalstīm, ne tuvu nav sasniegts un īstenots. Tādējādi, tā vietā, lai runātu vienā balsī, spēkā ir politika „katrs par sevi”, kā to apliecināja vairākas divpusējas vienošanās, kas vājina mūsu pozīciju sarunās un mazina mūsu vienotību attiecībās ar pārējiem.

Otra problēma ir Eiropas projektu neesamība. Netiek runāts par naftas un gāzesvadu projektiem, kas ir ārkārtīgi svarīgi, lai mēs nodrošinātu mūsu energoapgādes drošību, un *Nabucco* gāzesvada liktenis tagad šķiet neskaidrs par spīti tam, ka tas tiek uzskatīts par augstas prioritātes projektu.

Mums par energoapgādes drošību ir arī jāmācās no Gruzijas krīzes, izveidojot efektīvu pašreizējās infrastruktūras aizsardzību tranzītvalstīs kara vai politiskās nestabilitātes laikā.

Nobeigumā es atgādinu Padomes saukli: atbildība un solidaritāte. Tagad mums jārikojas, pretējā gadījumā pastāv risks, ka Eiropas ārpolitika energoapgādes drošības jomā nekad netiks īstenota.

Dariusz Rosati (PSE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, tā kā es uzstājos debatēs par Eiropadomes secinājumiem, es vēlos pievērsties diviem jautājumiem.

Pirmais ir par finanšu krīzi. Tā, bez šaubām, ir pierādījusi, ka banku pārraudzībā ir nepieciešami krasi uzlabojumi. Izmaiņas būtu jākoncentrē uz aktīvu riska novērtējuma uzlabošanu un piesardzības pasākumu piemērošanu jauniem finanšu instrumentiem. Tomēr ir nepieciešamas arī izmaiņas procikliskajos lēmumos par hipotēkām. Hipotēkas palielinās, pieaugot īpašumu cenām, un attiecīgi samazinās, samazinoties cenām. Tieši šis ir mehānisms, kas veicina spekulatīvo burbuļu rašanos.

Otrs jautājums, ko es vēlos pieminēt, ir par klimata pārmaiņu tiesību aktu kopumu. Es atzinīgi vērtēju Padomes lēmumu meklēt kompromisu sistēmai CO₂ emisiju atļauju tirdzniecībai. Ir dalībvalstis, kur 90 % enerģijas tiek iegūti no akmeņoglēm. Ja šīm valstīm jau no 2013. gada būtu jāiegādājas 100 % atļauju, tas radītu katastrofālu ietekmi uz to ekonomiku. Veselais saprāts un vienlīdzīgas attieksmes princips pieprasa ieviest pārejas periodu.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, 2007. gada martā Vācijas prezidentūras vadībā un vēlreiz 2008. gada martā Slovēnijas prezidentūras vadībā Eiropas līderi apņēmās sasniegt mērķi samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas par vismaz 20 % līdz 2020. gadam, jau ierobežotas ambīcijas. Nedzīvosim ilūzijās: lai pēc 2012. gada panāktu starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām Kopenhāgenā, mums ir jāformulē mūsu tiesību akti skaidri un nepārprotami.

Pašreizējā starptautiskā finanšu likviditātes krīze un ekonomiskie apstākļi daudziem ir likuši kļūt piesardzīgākiem attiecībā uz ilgtermiņa CO₂ mērķu noteikšanu vai uzsākot ražošanu panākt nepieciešamo siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumu, tādējādi veidojot Eiropas ekonomiku par ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni, kas mums ir tik ļoti nepieciešama un kas, manuprāt, izraisīs trešo industriālo revolūciju, sniedzot Eiropai aizraujošo pirmā soļa priekšrocību visā jauno tehnoloģiju jomā.

Tomēr ES mērķus pēc 2012. gada nevajadzētu aplūkot, pamatojoties uz pašreizējo ekonomisko krīzi. Es uzskatu, ka mūsu valdības spēs to pārvarēt īsākā termiņā, un mums tagad ir jārikojas tā, lai nākotnes paaudzēm nebūtu jānes uz saviem pleciem smagums — tajā skaitā ekonomiskais smagums — jebkādu klimata un enerģētikas tiesību aktu termiņu kavējumu gadījumā. Mēs nevaram nākotnē maksāt vairāk par mūsu nespēju rīkoties tagad, vai arī nākotne nebūs pret mums laba — vai, kā teica priekšsēdētājs *Sarkozy*, mēs nesagaidīsim savu nākotni.

Eiropas Parlaments ir devis man kā referentei par klimata pārmaiņām stingras pilnvaras vadīt sarunas ar Padomi dialogā, un es nopietni uztveru šo pienākumu. Mums ir jāpatur mērķi un termiņi un, kā sacīja *Sarkozy* kungs, lielas ambīcijas attiecībā uz dažiem kompromisiem būs dienas kārtības jautājums. Es ceru cieši sadarboties ar Komisiju un Padomi Francijas prezidentūras vadībā. Es uzskatu, ka decembrī kopā mēs varam un atradīsim efektīvu un īstenojamu vienošanos par klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju.)

Ieke van den Burg (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, ir interesanti, ka finanšu tirgu uzraudzība ir kļuvusi par Padomes *Chefsache*. Es augstu vērtēju augsta līmeņa grupas *Jacques de Larosière* vadībā izveidi, ko mēs EP esam prasījuši jau vairākus gadus.

Es vēlos to paziņot skaidri: ar saskaņošanu ir par maz. Mums patiešām ir nepieciešami institucionāli risinājumi. Ar dalībvalstu uzraudzības iestāžu sadarbību, pamatojoties uz „ievēro vai paskaidro” sistēmu, kā tas ir Maksātspējas II direktīvas un KPD priekšlikumos, nav pietiekami, un ar Finansiālās stabilitātes forumu, kas ir diezgan bezatbildīgs un kurā piedalās tikai lielo valstu pārstāvji ar savām nacionālajām interesēm, nav pietiekami. Tas nesniedz skaidru Eiropas nostāju. Mums ir nepieciešama vienota arhitektūra, kas būtu līdzīga Eiropas centrālo banku sistēmai, kas perfekti darbojas kā šķīrējtiesnesis iekšienē un stingri pauž nostāju starptautiskā līmenī.

Paul Rübīg (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlos apveikt Padomi ar vienošanos par trešo ceļu uz klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu. Tas ir saprātīgs risinājums, kas ļaus mums izvairīties no piespiedu enerģētikas uzņēmumu iegādes, tomēr arī nodrošinās pastāvīgu konkurenci.

Otrā lieta, ko es vēlos teikt, ir tā, ka CO₂ jautājums, protams, ir svarīgs finanšu krīzes apstākļos, jo ar izsoli mēs atkal uzņemamies risku apiet reālo ekonomiku un radīt jaunu spekulatīvu finanšu instrumentu, kas izvedīs energoietilpīgo rūpniecību no Eiropas. Tāpēc es vēlreiz vēlos lūgt jūs ļoti uzmanīgi apsvērt, vai CO₂ atļauju piešķiršanai ar skaidru 20 % atlaidi nebūs lielāka jēga par naudas atņemšanu uzņēmumiem, kam tā ir nepieciešama investīcijām jauninājumos un pētniecībā, lai panāktu 20 % samazinājumu.

Mums ir jāpalielina investīcijas, sevišķi mazos un vidējos uzņēmumos. Tāpēc es arī aicinu būtiski uzlabot Eiropas komunikāciju tīklus, sevišķi enerģētikas jomā, un izstrādāt stratēģijas efektīvāku energoatdeves pasākumu īstenošanai, jo tas ir sevišķi svarīgi mazajiem uzņēmumiem, nodarbinātībai un neto algām Eiropā.

Visbeidzot, es vēlos aicināt komisāru *Kovács* apsvērt, kā mēs atkal varam iekustināt ekonomiku, izmantojot nodokļu politiku un, it sevišķi, izmantojot jaunas un īsākas amortizācijas un attiecīgu nodokļu atlaizu iespējas. Ieviešot jaunu nodokļu politiku un stimulus, ir iespējams veicināt Eiropas ekonomiku.

Giles Chichester (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, salīdzināt krīzi finanšu tirgos ar viesuļvētru būtu dīvaini: kad vējš nomierinās, rodas miera sajūta, taču ir nepieciešami gadi, lai novērstu postījumu, ko tas ir radījis, un tas pats būs ar piedzīvotā nemiera ekonomiskajām un sociālajām sekām.

Mēs esam panākuši līdzsvaru starp nepārtrauktību un pielāgošanos mainīgajos apstākļos. Attiecībā uz enerģētikas politiku tas nozīmē stratēģisko piegādes drošības, ilgtspējas un konkurences mērķu ievērošanu, apsverot, vai nav nepieciešams mainīt taktiku, līdzekļus. Enerģija ir ārkārtīgi svarīga mūsu dzīvesveidam un kvalitātei. Tā ir ilgtermiņa nozare, kur jaunas ražotspējas nodrošināšanai ir nepieciešami 5, 10 vai 15 gadi, un acīmredzot nevar būt īstermiņa atbildes uz problēmām, ar ko mēs saskaramies. Arī cīņa pret klimata pārmaiņām ir ilgtermiņa jautājums, un šeit brīnumzāļu vai vienkārša risinājuma nav.

Attiecībā uz taktiku ir tādi, kas iebilst pret klimata-enerģētikas tiesību aktu paketes mērķu līmeni un termiņiem. Tie ir tie, kas bija noraizējušies par oglekļa noplūdēm un Eiropas darbavietu pārvietošanu labu laiku pirms finanšu krīzes. Varbūt mums vajadzētu vēlreiz pārskatīt detaļas, ja ne pašu principu.

Tomēr šoreiz es esmu galvenokārt noraizējies par to, ko mums nevajadzētu darīt, un tas ir iekrist pārmērīga regulējuma slazdā, jo pārmērīgs regulējums var paātrināt kaut ko daudz ļaunāku: 1930. gadu ekonomiskās krīzes atkārtošanos. Es labi zinu, cik svarīgs ir labs regulējums, lai tirgi darbotos labi un lai nodrošinātu pārredzamību, taču nenokausim vistu, kas dēj zelta olas.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Pateicoties manas valsts, Polijas, prezidentam un premjerministram Briseles augsta līmeņa sanāksmē veselais saprāts guva virsroku un tiks sagatavots attiecīgs paziņojums par klimata tiesību aktu kopumu. Saskaņā ar augsta līmeņa sanāksmē panāktajiem nolūgumiem, par ko jāizsaka pateicība Eiropas līderiem, līgums par pārmērīgi apgrūtināšiem vides ierobežojumiem, kas ietekmētu jaunās dalībvalstis, tika noraidīts. Tomēr tas nav pilnīgi pazudis.

Augsta līmeņa sanāksmēs tika runāts arī par finanšu krīzi. Dīvaini, ka dažas dienas pirms tam notika mazāka augsta līmeņa sanāksme, kurā piedalījās lielākās Eiropas Savienības valstis. Šī mazākā augsta līmeņa sanāksme atgādināja Padomju Savienības Komunistiskās partijas Politbiroju. Nav pareizi, ka varenākās Savienības dalībvalstis uzspiež savus risinājumus pārējām valstīm. Turklāt dubultu standartu piemērošana ir kaitinoša. Es runāju par to, ka tas ir pieņemami dalībvalstu bankām, taču tas nav pieņemami Polijas kuģu būvētavām. Šajā ziņā Eiropas Savienība neatšķiras no *George Orwell* „*Dzīvnieku fermas*”, kur visi dzīvnieki ir vienlīdzīgi, bet daži ir vienlīdzīgāki par citiem.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Es uzskatu, ka diskusija par vides, sociālo un citu standartu uzlabojumu apmēru un ātrumu tāpat kā Eiropas regulējuma pārskatīšana ir svarīga, lai rastu risinājumu lejupslīdei, ar ko tagad saskaras Eiropas ekonomikas. *Schulz* kungs šeit sacīja, ka Komisijas un Padomes solījumi ir smieklīgi, taču arī Parlaments var samazināt pārmērīgo regulējumu Savienībā. Tieši tā ir negatīvā pievienotā vērtība, kas mazina ES konkurētspēju pasaules līmenī. Autobūves, elektronikas, stikla, tekstila un citām rūpniecības nozarēm nav nepieciešama līdzekļu iepludināšana: tām ir nepieciešams saprātīgs regulējums. Finanšu krīze ir nevis nepietiekama regulējuma, bet gan kontroles mehānismu darbības traucējumu rezultāts. Tas nespēja aizsargāt investīcijas un apdraud nodarbinātību. Tas pats attiecas uz regulējumu pasaules līmenī. Krīze un globālā ekonomikas lejupslīde ir iespēja izstrādāt rūpīgāku globālo tirgu, ne tikai Eiropas, regulējumu, lai panāktu ilgtspējīgu, vides un sociālā ziņā pieņemamu ilgtermiņa attīstību. Tā ir vide, kas mums ir jārada eiropiešiem arī pasaules līmenī. Citādi es atzinīgi vērtēju Padomes vienošanos par enerģētikas tiesību aktu kopumu.

Stavros Lambrinidis (PSE). - (EL) Priekšsēdētājas kundze, pašlaik mums ir nepieciešama jauna ekonomiska un sociāla vienošanās, „jauns darījums”. Ja ES nespēs to panākt, tirgu alkatība turpinās veicināt neproduktīvas investīcijas, tā ieķīlās savu un savu strādnieku, un iedzīvotāju nākotni.

Ko mēs domājam ar „jaunu darījumu”? Mums ir nepieciešama jauna ekonomiskās pārvaldības sistēma, jauna Eiropas Centrālās bankas loma, jauna sociālā stāvokļa uztvere, nevis kā brīvā tirgus aste, bet gan kā atslēga uz attīstību. Mums ir nepieciešams jauns Eiropas fonds, ekoloģiskās attīstības fonds, nopietns globalizācijas fonds un, protams, lielāks Eiropas budžets, un mums ir nepieciešams jauns sociāls Māstrihtas līgums nodarbinātībai un izaugsmei.

Marios Matsakis (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze, daudzi Eiropas iedzīvotāji — tajā skaitā daži šeit esošie — vēlējas pajautāt *Barroso* kungam un *Sarkozy* kungam, vai viņi domā, ka tas ir godīgi, ka par šo finanšu krīzi ir jāmaksā parastajiem Eiropas iedzīvotājiem, nevis tiem banku vadītājiem Amerikas Savienotajās Valstīs vai Eiropā, kas nelikumīgi — vai dažos gadījumos pat kriminālā veidā — taisīja miljonus un kas tagad izbauda savus miljonus, glabājot tos nodokļu oāzēs vai drošos noguldījumu kontos. Viņi arī gribēja pajautāt, vai tas

ir godīgi, ka tad, kad Amerikas ekonomika saķer iesnas vai kad tai ir vēzis, eiropiešiem ir jāveic ķīmijterapija. „Jā” sadarbībai ar amerikāņiem, bet „nē” atkarībai.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Jouyet* kungs, es biju Tbilisi, kad priekšsēdētājs bija ieradies apspriest miera plānu, un, protams, vēlos izrādīt viņam cieņu par viņa ātro rīcību, lai pieliktu punktu šim karam. Tomēr karš daļēji bija arī mūsu vaina: 14 gadu mēs esam bijuši pārāk piesardzīgi; mēs klusu noraudzījāmies, kamēr provokācijas separātistu reģionos pastiprinājās. Tā ir taisnība, ka šis karš bija modinātāja zvans Eiropai, liekot tai uzņemties atbildību, taču Kaukāzā vēl aizvien kvēlo liesmas, un mums ir jādara viss iespējamais, lai galīgi izbeigtu iesaldētos konfliktus visas Eiropas drošības labad.

Es zinu, *Jouyet* kungs, ka Eiropas valstu uzskati dalās attiecībā uz Gruzijas pievienošanos NATO; es esmu pret to. Man jums ir priekšlikums: es aicinu Eiropas Savienību ierosināt šo Kaukāza valstu neitralitāti. Tikai neitralitāte mazinās spriedzi Krievijā un noteikti aizsargās šo apakšreģionu pret jauniem konfliktiem. Neitralitāte garantēs šo jauno demokrātiju drošību un palīdzēs nodrošināt mūsu pašu drošību.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Viens no svarīgākajiem augsta līmeņa sanāksmē izskatītajiem jautājumiem bija globālā finanšu krīze saistībā ar klimata tiesību aktu kopumu. Tas bija pareizi, ka Padome koncentrējās uz šo problēmu. Tomēr satraucoši ir tas, ka galvenie lēmumi tika pieņemti agrāk tikai četru valstu pārstāvju sanāksmē. Pēc tam pozīcija tika saskaņota tā dēvētajā Eurogrupā, un tikai pēc tam tā tika pausta Eiropadomē. Šī kārtība rada lielas bažas par to, vai Eiropadome tiešām tiek uztverta nopietni vai vienkārši kā forums, kur zem mazas līderu grupas lēmumiem tiek uzlikts zīmogs. Vai mums būtu jādodomā, ka tagad patiesībā ir izveidojusies trīs ātrumu Eiropa?

Globālās krīzes apstākļos ir arī vērts apsvērt iepriekšējos lēmumus par oglekļa dioksīda emisiju ierobežošanu. Šādu ierobežojumu tūlītēja ieviešana varētu vēl vairāk pastiprināt lejupslīdi, sevišķi Centrālās un Austrumeiropas valstīs, piemēram, Polijā, negatīvi ietekmējot visu Eiropas ekonomiku. Tāpēc ir jāpieņem atsevišķs tiesību aktu kopums tām valstīm, kurās galvenais enerģijas avots ir akmeņogles.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es īsi izteikšu viedokli par nupat paustajām atbildēm.

Es vēlos pateikt *McAvan* kundzei, ka mēs pilnīgi piekrītam viņai, ka tiesību aktu kopumam ir jābūt ambiciozam, ka mēs ceram, ka, ja iespējams, ar Parlamenta atbalstu mēs varēsim panākt vienošanos līdz Ziemassvētkiem un ka mēs piekrītam, ka tas nedrīkst būt kaut kāds līgums. Mēs pilnībā atbalstām jūsu pārliecību un ceram, ka mēs panāksim labu līdzsvaru starp konkurētspēju un ilgtspējīgu attīstību.

Pievērsoties *Starkevičiūtē* kundzei, viņai es gribu teikt, ka ir skaidrs, ka finanšu krīze jau ir radījusi lielāko ietekmi. Mēs nedrīkstam, un es to vēlos teikt arī pārējiem runātājiem, mainīt kursu, un tāpēc mums ir jāsaģlabā enerģētikas un klimata pārmaiņu tiesību aktu kopums. Attiecībā uz ES budžetu mēs par to kopā debatēsim rīt jūsu pirmā lasījuma kontekstā. Es uzskatu, ka Komisijas priekšlikums ir vērst uz izaugsmi un ilgtspējīgu attīstību un ka mēs nedrīkstam no tā atkāpties, taču pie tā mēs atgriezīsimies rītdienas debatēs.

Attiecībā uz *Bowis* kunga komentāriem ir skaidrs, ka mēs nevaram ierobežot mūsu ambīcijas saistībā ar enerģētikas un klimata pārmaiņu tiesību aktu kopumu finanšu krīzes dēļ — tas jau tika uzsvērts. Tomēr mums ir jāņem vērā valstu energoresursu dažādība un nozaru līdzsvars.

Poignant kungam un *Savary* kungam es vēlos teikt, pirmkārt, ka es apzinos Francijas sociālistu lielo ieguldījumu Eiropas Parlamenta debatēs un viņu lielo ieguldījumu Sociāldemokrātu grupā Eiropas Parlamentā, un, otrkārt, ka es uzskatu, ka esmu viens no tiem, kas vislabāk apzinās, cik daudz Eiropa ir parādā *Jacques Delors* un *François Mitterrand*. Es arī domāju, ka Francijas Sociālistu partijai dažkārt būtu skaļāk tas jāatgādina, kas ļautu izvairīties no dažām neskaidrībām: „Eiropa nav pamats labējiem un kreisajiem; tā ir eiropiešu pamats”. Tā ir mācība, ko esmu guvis no *Jacques Delors*, un es zinu, ka *Savary* kungs un *Poignant* kungs piekrīt šim viedoklim.

Attiecībā uz *Ek* kundzes teikto, protams, mēs esam patiesi mērķos un termiņos. Mums ir jārikojas, lai panāktu, ka tiesību aktu pakete ir gatava starptautiskiem izaicinājumiem, ar ko Eiropai būs jāsaskaras.

Attiecībā uz *Radwan* kunga un citu komentāriem par finanšu krīzi ir skaidrs, ka mēs rīkojamies, lai aizsargātu iedzīvotājus, aizsargātu noguldītājus un nodrošinātu, lai tie, kas dažādās iestādēs ir atbildīgi par krīzi, samaksātu par to. Mēs jau esam teikuši, ka šajā gadījumā ir jāpiemēro rūpīgas attieksmes pienākuma princips. Ieguldītā nauda ir jāizmanto, lai aizsargātu iedzīvotājus un noguldītājus; tā nav paredzēta kā dāvana iesaistītajām pusēm, kas galvenokārt ir atbildīgas par finanšu krīzi gan Amerikas Savienotajās Valstīs, gan Eiropā, jo tās bija pārāk atkarīgas no spekulācijām.

Berēs kundze pareizi uzsvēra, kā jau tika sacīts, cīņu pret nodokļu oāzēm gan ES, gan ārpus tās. Šis jautājums nebija pietiekami atspoguļots Eiropadomes secinājumos, taču, kā sacīja Padomes priekšsēdētājs, būs citas Eiropas sanāksmes — un „Eiropas” ir pareizais vārds. Šī nav divu, trīs vai četru ātrumu Eiropa: šīs ir Eiropas sanāksmes, kurās mēs kopā varam izstrādāt starptautisku finanšu regulējumu — jaunu starptautisku finanšu regulējumu —, kas brūgēs ceļu uz labāku ekonomikas finansēšanu ilgtermiņā. Es apstiprinu to, kas tika teikts par dažādības nepieciešamību Komisijas izveidotajā pārdomu grupā.

Saryusz-Wolski kungam ir taisnība, un viņš uzsvēra ļoti svarīgu punktu: mēs neesam pietiekami izcēluši Padomes secinājumus, sevišķi attiecībā uz energoapgādes drošību. Tas, kas tika izdarīts pēdējā Eiropadomē saistībā ar energoapgādes drošību, ir ļoti svarīgi. Mums ir arī praktiski jāīsteno teiktais par attiecībām ar ražotājiem un tranzīvalstīm. Mums ir skaidrs, kādas ziņas mums ir jāsaņem trešām valstīm, un mums tas noteikti ir jāpatur prātā dialogā ar Krieviju. Mums ir arī jāīsteno šie secinājumi, atbalstot projektu energoapgādes avotu dažādošanai, piemēram, jau minētos, sevišķi *Nabucco* gāzesvada projektu. Protams, šādā veidā pēdējā Eiropadomē realizējās zināma veida enerģētikas Eiropa.

Attiecībā uz *Rosati* kunga komentāriem, kā mēs jau sacījām, mums ir jāņem vērā specifiskās Polijas enerģētiskās situācijas iezīmes, sevišķi attiecībā uz akmeņoglēm, taču ir skaidrs, ka Polijai arī būs pienākums saistībā ar gatavošanos Poznaņas augsta līmeņa sanāksmei šogad.

Visbeidzot, es pilnīgi piekrītu *Doyle* kundzes teiktajam. Mums ir jābūt atbildības sajūtai. Finanšu krīze nedrīkst likt mums aizmirst par atbildi, kas mums ir jādod vides krīzei, un mēs nedrīkstam slēpties aiz finanšu krīzes.

Attiecībā uz *van den Burg* kundzes aicinājumu, mums patiesi ir nepieciešama labāka iestāžu koordinēšana augstākajā līmenī. Mums ir jānošķir uzraudzība un regulējums, un mums ir nepieciešama labāka uzraugu koordinēšana iestāžu līmenī.

Tāpat kā *Rübig* kungs, es esmu priecīgs par panākto vienošanos par „trešā ceļa” priekšlikumu enerģētikas jomā. Tas, manuprāt, ir ļoti apmierinošs kompromiss. To, es domāju, ka varu jums pateikt. Ir svarīgi arī ieviest stimulus energotaupībai: šajā ziņā es atbalstu viņa viedokli.

Pievēršoties tam, ko sacīja *Chichester* kungs, tas ir tiesa, ka mums ir nepieciešami strukturāli risinājumi gan finanšu krīzei — kas būs izaicinājums nākamajās starptautiskajās sanāksmēs —, gan klimata pārmaiņām, un vispirms mums ir nepieciešams labs, nevis pārmērīgs regulējums.

Visbeidzot, attiecībā uz *Czarnecki* kunga komentāriem ir skaidrs, ka, saskaroties ar atsevišķām problēmām ražošanā, mums ir jāizskata piemērošanās iespējas dažās valstīs. Tas ir Polijas un tās jūras kuģu būvētavu gadījums; mēs esam ļoti labi informēti par šo jautājumu.

Attiecībā uz *Isler Béguin* kundzes teikto mēs zinām, ka problēmu risināšana Kaukāzā būs garš, izstiepts process un ka Eiropai ir arī jāveic preventīvi pasākumi. Es piekrītu viņai, ka mums ir arī vairāk jādomā uz priekšu par šo reģionu statusu un kaimiņattiecībām ar Krieviju.

Joaquín Almunia, Komisijas loceklis. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, man ir jāpasaka četras lietas piecās minūtēs. Pirmkārt, beidzot Eiropa ir atbildējusi vienoti. Mēs nesākām „vienoti”, taču mēs atbildējam vienotībā Eiropgrupas un Eiropadomes sanāksmēs, un mums ir jāturpina tā darīt. Tā ir ziņa, ko, manuprāt, atbalsta visi. Savienība, kas virzās no koordinēta atbalsta tiesību aktu kopuma līdz koordinētām banku sistēmām. Ir ārkārtīgi svarīgi koordinēt šādas sistēmas Eiropas līmenī, lai neradītu problēmas noteiktām valstīm. Savienība Eiropā, kuras mērķis ir monetārās un finanšu sistēmas globālā uzraudzība. Tas šeit ir atkārtots vairākkārtīgi, patiesi daudz reizes, Padomes līmenī. Tomēr vairākas dalībvalstis ir noraizējušās, turklāt tā ir jauna ziņa, ko nedrīkst aizmirst nākamnedēļ.

Otrkārt, es pilnīgi piekrītu — un to teica Komisijas priekšsēdētājs un Padomes priekšsēdētājs —, ka, lai panāktu jaunu finanšu sistēmas regulējuma fāzi Eiropas līmenī, Eiropai pāris nākamajos gados ir jāuzņemas vadošā loma globālā līmenī saistībā ar šo jautājumu. Es pilnīgi piekrītu tiem no jums, kas apņēmīgi atbalstīja reglamentētu, nevis tikai koordinētu uzraudzību Eiropas līmenī.

Treškārt, es pilnīgi piekrītu tiem, kas šodien runāja par nepieciešamību pieņemt valstu reformu programmas un Lisabonas stratēģijas, lai risinātu šodienas un rītdienas problēmas reālajā ekonomikā. Turklāt tas ir darbs, kas pašlaik tie darīts un ko Komisija decembrī prezentēs jums un Padomei. Bez tam attiecībā uz šo jauno virzienu un piemērošanos Lisabonas stratēģijai mums ir jāņem vērā ražošanas fabrikas, it sevišķi mazie un vidējie uzņēmumi, kas ir galvenie banku sistēmas krīzes izraisītā kredītu trūkuma upuri.

Visbeidzot, budžets. Protams, ir jāizmanto budžets un valstu budžeti, neradot problēmas ilgtspējai nākotnē. Tā vietā ir jāizmanto visas manevrēšanas iespējas fiskālajā un budžeta politikā, un jādara tas saskaņā ar 2005. gadā pārskatīto Stabilitātes un izaugsmes paktu. Ir lielas variēšanas iespējas, taču ir arī nepieciešams sākt plānot Eiropas budžetu — un jūs kopā ar Padomi esat budžeta iestādes. Turklāt arī tas ir temats reālām debatēm.

(Aplausi)

Priekšsēdētāja. - Debates tiek slēgtas.

Atbilstīgi Reglamenta 103. panta 2. punktam es esmu saņēmusi sešus rezolūciju priekšlikumus⁽¹⁾.

Balsojums notiks rīt, trešdien, 2008. gada 22. oktobrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), rakstiski. – (RO) 2008. gada 15. un 16. oktobra Eiropadomes sanāksmē pieņemtie lēmumi ir stratēģiski nozīmīgi Eiropas nākotnei. Pirmkārt, es atzinīgi vērtēju diskusijas par Lisabonas līguma ratificēšanu. Eiropas Savienībai (ES) ir jāisteno līgumā noteiktās institucionālās reformas, lai garantētu, ka organizācija darbojas efektīvā un saskaņotā veidā, kas ir pārredzamāks Eiropas pilsoņiem. Tādēļ ir ļoti svarīgi, lai tiek turpināts Lisabonas līguma ratificēšanas process un lai pēc iespējas ātrāk tas tiek pabeigts visās 27 dalībvalstīs.

Otrkārt, kā referente par reģionālo sadarbību Melnās jūras reģionā un Ārlietu komitejas locekle es vēlētos uzsvērt ārpolitikas aspektu nozīmi. Es gribētu atgādināt, ka ir steidzami jāizstrādā kopēja Eiropas politika enerģētikas jomā, lai veicinātu energoapgādes drošību un Eiropas vienotību, kā arī dažādotu energoapgādi, sniedzot lielu atbalstu stratēģiskiem projektiem, piemēram, *Nabucco* cauruļvadam.

Pēdējais, bet ne mazāk nozīmīgais — es atzinīgi vērtēju lēmumu stiprināt ES attiecības ar dienvidu kaimiņiem, šajā gadījumā — ar Moldovu, parakstot jaunu tālejošu sadarbības nolīgumu. Turklāt ES ir jāturpina aktīvi darboties Gruzijā, kā arī atrisināt visus konfliktus Melnās jūras reģionā.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Iesākumā es vēlētos apsveikt Eiropas Savienības Francijas prezidentūru Francijas prezidenta *Sarkozy* kunga vadībā par enerģiju, aizrautību un redzējumu, ar kādu viņš ir uzņēmies savu mandātu. Vai tas būtu jautājums par karu Kaukāza reģionā, kas ir novērsts, vai rīcība, lai risinātu finanšu un ekonomisko krīzi, prezidentūra ir parādījusi, cik ļoti mums ir vajadzīga spēcīga un vienota Eiropas Savienība un stabila prezidentūra, lai aizstāvētu savas vērtības pasaulē, kurā notikumi risinās strauji un kura ir kļuvusi daudz sarežģītāka. Attiecībā uz finanšu krīzi un ekonomikas turpmākas pareizas funkcionēšanas nepieciešamību, es atbalstu to, ka dalībvalstis izmanto savu finanšu spējas, lai iejauktos un atjaunotu uzticību. Dalībvalstis izmanto to, kas privātajā jomā ir resursi, ko neiekļauj bilancē — citiem vārdiem, garantijas. Šajā saistībā es vēlētos ierosināt apsvēršanai ideju par globāla publiska instrumenta izveidi valstu novērtēšanai. Tas veidotu daļu no Starptautiskā Valūtas fonda (SVF), un tā pārvaldība būtu neapstrīdama un neatkarīga. Šāda globāla publiska valstu novērtēšanas aģentūra būtu ļoti noderīga, lai nodrošinātu globālo finanšu un pasaules ekonomikas pareizu darbību un tādējādi tiktu panākts arī pienācīgs sociāls progress.

Katerina Batzeli (PSE), rakstiski. – (EL) Eiropadomes 15. un 16. oktobrī paustā vienošanās ir sākums, bet ar to nepietiek.

Mums ir jālīdzsvaro Eiropas Valūtas fonds kopā ar attīstības un sociālās politikas jomām. Mums ir vajadzīga vienota Kopienas politika un jauna iestāžu un ekonomiskā pārvaldība, lai eirozonā atjaunotu ekonomikas pamatlīdzsvaru.

Būtībā ir atkārtoti jāizvērtē kopīga Eiropas fonda izveide kā to tiešo pasākumu rezultāts, kas veikti, lai novērstu krīzi kreditēšanas jomā, un ir skaidri jānorāda, ka nevar ilglaicīgi uzlikt slogu nodokļu maksātājiem. Līdzšinējā filozofija valstu līmenī, ka krīzei kreditēšanas jomā ir jāļauj neregulēties pašai, rada ekonomikas un sociālās politikas jomu nacionalizācijas risku, kā arī rada Eiropas ekonomiku, kurā ir dažādi attīstības tempi. Ir jāizvairās no šīs ES institucionālā profila sašķelšanas.

Eiropai ir unikāla un vēsturiska iespēja, un tai ir jāizvirza jauns ekonomikas un sociālās attīstības modelis, kā tā ir sākusi darīt politikas jomās saistībā ar klimata pārmaiņām, energoapgādes drošību, sociālo stabilitāti

⁽¹⁾ Sk. protokolu.

un ilgtspējīgu ekonomiku. Kad ekonomiskā krīze būs beigusies, ES jābūt stiprākai politiskā un iestāžu līmenī, tai jābūt sociālākai un jāuzņemas iniciatīva saistībā ar politiku klimata pārmaiņu jomā.

Titus Corlăţean (PSE), rakstiski. – (RO) Es vēlētos paust atzinību par 2008. gada 15. un 16. oktobra Eiropadomes sanāksmes secinājumiem saistībā ar nepieciešamību no jauna definēt Eiropas Savienības politiku saistībā ar tās austrumu kaimiņiem, īpaši attiecībā uz Moldovu. Pašlaik Eiropas Savienībai savu politisko prioritāšu sarakstā ir jāiekļauj Melnās jūras reģions un acīmredzami Moldovas Republika.

Mums ir jādefinē skaidras pilnvaras sarunām par ciešāku sadarbību ar šo valsti, bet ar ļoti skaidru nosacījumu, ka būs jāparāda ievērojams progress un Kišiņevas komunistu valdībai skrupulozi jāpieturas pie demokrātijas standartiem un Eiropas tiesību aktu normām, kā arī būs jāievēro tiesu sistēmas neatkarība un preses tiesības uz vārda brīvību. Komunistisko iestāžu antidemokrātisko nelikumību un pārmērību apspiešana, tiesību aktu grozīšana, lai anulētu noteikumus, kas neļauj pilsoņiem ar divu vai vairāku valstu pilsonību būt par valsts amatpersonām, kā arī vēlēšanu kodeksa grozīšana saskaņā ar Eiropas Savienības dalībvalstu standartiem un Eiropadomes ieteikumi ir šī nolīguma parakstīšanas priekšnoteikumi.

Rumānija ir bijusi un būs galvenā ierosinātāja Moldovas Republikas turpmākai integrācijai Eiropā, un es ceru, ka Moldovas iestādes veiks konkrētus pasākumus šajā jomā.

Daniel Dăianu (ALDE), rakstiski. – Jauna Bretonvudsa ir labi jāsagatavo.

Arvien lielāks skaits ievērojamu politiķu atbalsta vispasaules konferences organizēšanu, lai novērstu pašreizējo pasaules finanšu strukturālās nepilnības un labotu starptautisko sistēmu šajā jomā. Pats par sevi skaidrs, ka, lai veiktu šādu vēsturisku uzdevumu, ir jāsapulcējas vecajiem un jaunajiem ekonomiskajiem spēkiem. Bet vispasaules konferencei (jaunai Bretonvudsai!) ir jābūt labi sagatavotai. Pirmkārt, ir jādefinē pasaules finanšu rekonstrukcijas analītiskie pamati. *Keynes* un *Dexter White*, neskatoties uz kara apstākļiem, vadīja savus ekspertus ievērojamu laika periodu, lai sagatavotu derīgu projektu. Mums ir jānodrošina, lai līdz lēmumu pieņemšanai būtu pieejams šāds projekts. Šajā saistībā daudz varētu palīdzēt *Jacques de Larosiere* vadītā darba grupa. Otrkārt, ir vajadzīgs, lai lielākie ekonomiskie spēki būtu vienisprātis par galvenajiem jautājumiem. Un šajā saistībā lietas ir sarežģītākas. Es ļoti gribētu cerēt, ka ES uzņemsies vadību, lai apvienotu centienus uzlabot starptautisko finanšu sistēmu un pārveidot regulatīvās un uzraudzības sistēmas tā, lai finanšu joma patiešām varētu kalpot ekonomikai.

Proinsias De Rossa (PSE), rakstiski. – Eiropai, tostarp Īrijai, ir vajadzīgs Lisabonas līgums, ja mēs gribam attīstīt saskaņotu un efektīvu politiku, lai risinātu finanšu sistēmas sabrukuma, klimata pārmaiņu un lielas pasaules daļas nepietiekamas attīstības globālās krīzes.

Ekonomiskais nacionālisms nevar atrisināt šīs globālās problēmas. To nevar arī izdarīt, ļaujot finanšu iestādēm vai transnacionālajām korporācijām brīvi rīkoties un vienlaikus cerot, ka krīzes laikā tās glābs nodokļu maksātāji.

Mums ir vajadzīga globālas pārvaldības sistēma, kas ietver finanšu tirgu starptautisku regulējumu. Patiesi, arī iespēju piemērot nodokļus šādām iestādēm tādā veidā, kas tām neļauj pretstatīt vienu valsti pret citu.

Lai stabilizētu šos tirgus, ir vajadzīga valūtas maiņas nodokļu sistēma, un tā arī varētu sniegt noderīgus resursus, lai aizpildītu finansējuma trūkumu, īstenojot Tūkstošgades attīstības mērķus (TAM).

Šādu nodevu sistēmu parasti pazīst kā "Tobina nodokli". *James Tobin* pirmais to ierosināja pēc tam, kad ASV tika sagrauta Bretonvudsas sistēma. Tam būtu trīskārša ietekme: 1) palīdzēt stabilizēt valūtu tirgus; 2) nodrošināt ievērojamus līdzekļus, lai palīdzētu īstenot TAM; 3) atgūt daļu demokrātiskās telpas, kas līdz šim ir piešķirta finanšu tirgiem.

Elisa Ferreira (PSE), rakstiski. – (PT) Eiropas vienotā valūta ir radījusi barjeru, kas ir aizsargājusi Eiropas Savienību no lielākām problēmām krīzes laikā. Šajā saistībā eiro neapšaubāmi ir bijis Eiropas panākums.

Saskaroties ar regulējuma mazināšanu un krīzi tirgos, ir uzsākta vesela virkne savstarpēji pretrunīgu valsts līmeņa pasākumu. Steigā ir panākta vienošanās, ko mēs galu galā vērtējam atzinīgi, bet mēs nevaram aizmirst Komisijas pārlieko pasivitāti, kad bija vajadzīgs mazumiņš apdomīga un uz nākotni vērsta redzējuma.

Pēdējos gados — nevis mēnešos — šis Parlaments ir debatējis un pieņēmis pienācīgi pamatotas reformu priekšlikumus, īpaši tirgus regulēšanas un uzraudzības jomā. Tieši pamatojoties uz šo ticamību, mēs pieprasām, lai Padomes prezidentūra un Komisija aktīvi iesaista šo Parlamentu, izstrādājot reformu risinājumus, kam jāatbilst trim mērķiem.

Pirmkārt, integrētā Eiropā sistēmas riskus nevar turpināt regulēt valsts līmenī. Ir jāsāk strukturāla darbība ar skaidriem un stingriem noteikumiem, kas garantē sistēmas stabilitāti.

Otrkārt, globalizētā pasaulē Eiropai ir jābūt aktīvam dalībniekam jaunas starptautiskas sistēmas izveidē, kas ietver galvenos partnerus.

Treškārt, laikā, kad ekonomikas recesija ir realitāte, mums saskaņoti jāīsteno ekonomikas atveseļošanas pasākumi, kas garantē izaugsmi un nodarbinātību un ļauj ģimenēm un uzņēmumiem atgūt uzticību.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šajās debatēs atkal ir izlaists būtisks aspekts — citiem vārdiem sakot, ir jāsarauj saistības ar esošajām politikas jomām, kas ir pašreizējās krīzes galvenais iemesls. Tomēr vakar bija interesanti dzirdēt, kā lielie neoliberālisma atbalstītāji tagad atzīst, ka kaut kas ir jāmaina, tomēr tikai attiecībā uz “kapitālisma pārstrādāšanu”, kā norādīja prezidents *Sarkozy*. Tādēļ viena no viņu prioritātēm ir imigrācijas politikas attīstīšana, īpaši izmantojot Atgriešanās direktīvu, kas neievēro cilvēku pamattiesības un kas pret nelegālajiem imigrantiem attiecas tā, it kā tie būtu noziedznieki un nevis cilvēki, kas bēg no bada savā valstī, meklējot labāku nākotni sev un savām ģimenēm.

Arvien lielāka sociālo jautājumu neievērošana joprojām ir viens no viņu politikas galvenajiem aspektiem. Lai novērstu finanšu krīzi, viņi ir mobilizējuši neskaitāmus resursus un politisko gribu. Tomēr resursu un politiskās gribas joprojām trūkst saistībā ar sociālo stāvokli, krīzi pirkstspējas krituma dēļ, arvien lielāku nabadzību, bezdarbu, nedrošu un slikti atalgotu darbu. Patiesībā tas, ko viņi ierosina, pasliktinās sociālo stāvokli un bagātības sadales nevienlīdzību.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Eiropadome ir apstiprinājusi iepriekš pieņemtos pasākumus, kuru mērķis ir glābt finanšu kapitālu, kas ir kapitālistiskās sistēmas pamatā, un nodrošinātu “nepārtrauktas strukturālās reformas”.

„Kapitālisma pārstrādāšana” vienkārši nozīmē vairāk kapitālisma — ar visām tā neveselīgajām pretrunām — vairāk darba ņēmēju ekspluatācijas, vairāk liberalizācijas un sabiedrisko pakalpojumu privatizācijas, un vairāk darba ienākumu pārvēršanas par kapitālu, politika, ko uzticīgi īsteno Portugāles sociālistu valdība.

Tomēr ne vārda nav minēts par šādiem jautājumiem:

- arvien lielākās grūtības, ar kurām saskaras darba ņēmēji un iedzīvotāji kopumā, lielākas algas un sociālā nodrošinājuma pabalsti, svarīgāko preču un pakalpojumu cenu samazināšana vai efektīva augošo hipotekāro izmaksu ierobežošana;

- produktīvu ieguldījumu, nodarbinātības tiesību, sabiedrisko pakalpojumu un spēcīgas sabiedriskās uzņēmējdarbības nozares veicināšana — kā tas ir banku nozarē —, vienlīdzīgi sadalot gūto bagātību;

- ES pašreizējās monetārās politikas un tās stabilitātes pakta izbeigšana, “nodokļu paradīžu” izbeigšana un struktūrfondu nostiprināšana un izmantošana, lai nodrošinātu efektīvu ekonomisko attīstību un uzlabotu darba ņēmēju dzīves apstākļus.

Citiem vārdiem sakot, nekas nav minēts par saiknes saraušanu ar kapitālistisko politiku ...

Gábor Harangozó (PSE), rakstiski. – Nemot vērā pašreizējos ārkārtējos tirgus apstākļus, ir vajadzīgi konkrēti pasākumi, lai nodrošinātu pietiekamu elastību, īstenojot Stabilitātes paktu. Nepieredzētie notikumi ir atklājuši Eiropas finanšu integrācijas sistēmas robežas, saskaroties ar tik liela apmēra krīzi. Kad Stabilitātes pakts tika reformēts, neviens negaidīja šādu finanšu nestabilitāti, un, ņemot vērā nesenos notikumus, šķiet, ka Stabilitātes pakta piešķirtā elastība ekonomikas lejupslīdē ir nepietiekama. Mums vajadzētu saglabāt budžeta disciplīnu, bet ir jāpanāk lielāka elastība, lai ļautu jaunajām dalībvalstīm pēc iespējas ātrāk pievienoties eirozonai. Saskaņā ar pašreizējiem noteikumiem finanšu krīze patiešām varētu aizkavēt jaunu dalībnieku pievienošanos eirozonai, kā plānots. Ekonomiskā loģika, kas ir Eiropas valūtas maiņas mehānisma veidošanas pamatā, ir atkārtoti jāpielāgo pašreizējiem finanšu apstākļiem, lai izveidotu nosacījumus ilgtspējīgiem finanšu tirgiem tajās valstīs, kas pievienojas eirozonai. Risinājums varētu būt procesa paātrināšana, katrā kandidātvalstī ļaujot ieviest eiro atsevišķā veidā atkarībā no ekonomiskajiem apstākļiem, jo finanšu krīze ir uzsvērusi nepieciešamību kandidātvalstīm rast patvērumu eirozonā.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), rakstiski. – (PL) Šķiet, ka pašreizējā krīze ir finanšu sabrukums, bet iesaistīta ir arī enerģija un pārtika. Tā ir aisberga redzamā daļa, kuras pamatā ir daļēji morāles pamatprincipu sabrukums un daļēji cilvēku naivums. To pierāda spekulācija un nepamatoti ieguldījumi.

Ne fizikā, ne ekonomikā nav tādas lietas kā nepārtraukta kustība. Kas vadīja tās personas, kuru viltus izdarības noveda pie pasaules finanšu sabrukuma? Mēs jāvājam, ka mūs maldina cilvēki, kuri rausa bagātību ar krāpšanu. Tagad tiek cerēts, ka nodokļu maksātāji glābs banku sistēmu. Iespējams, ka tas izmaksās vairāk nekā viss Eiropas Savienības budžets. Finanšu satricinājumu vispirms izjuta ASV, bet tā sekas ir ietekmējušas visu pasauli. Noteiktas valstis, piemēram, Īslande, nonāca uz pilnīgas katastrofas sliekšņa. Ir gaidāma ķēdes reakcija, kas radīs turpmākus zaudējumus. Vai no tā visa var rasties kaut kas pozitīvs? Varbūt var. Varbūt mēs sapratīsim, ka nav pareizi veidot pamatus uz maldu smiltīm, uz nepatiesiem spriedumiem un ka ir vajadzīgs stingrs uzticamības un solidaritātes pamats. Te nav runa tikai par izteicienu „drošs kā bankā” iepriekšējās nozīmes atjaunošanu. Jautājums ir par mūsu nākotni un mūsu bērnu nākotni. Tirgus ekonomikai jeb, citiem vārdiem sakot, kapitālismam ir jādabojas, pamatojoties uz saprātīgiem un ilgtspējīgiem principiem, un šāds princips svarīgs ir godīgums.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlētos pateikties Padomes priekšsēdētājam par, manuprāt, pareizu spriešanas veidu: vides interesēm ir jāpiešķir liela prioritāte gan labos, gan sliktos laikos. Jūsu atbildes Wurtz kungam, Cohn-Bendit kungam un Schultz kungam bija tikpat atbilstīgas.

Es vēlētos paust bažas īpaši par emisiju tirdzniecības likteni. Ņemot vērā to, kas šoruden ir darīts šajā Parlamentā, tā nostāju nevar uzskatīt par demokrātiska procesa iznākumu. Tajā jaušama nevajadzīga steiga, un komitejas nezināja, par ko tās balso. Iesniegtie grozījumi ir sava veida iebiedēšana, ar mums ticis manipulēts un mēs esam maldināti. Mūsu referents un mūsu grupas koordinators visus nodeva, nerīkojoties saskaņā ar lēmumu, par ko grupa nobalsoja. Parlaments nekad iepriekš neko tādu nav pieredzējis.

Komisija ir viena vainīgā puse. Tā pārāk vēlu iesniedz milzīgu tiesību aktu kopumu un pēc tam starptautiskās saskaņas vārdā saistībā ar klimata jautājumu brīdināja, ka to nedrīkst aiztikt. Rezultāts ir sliktis emisiju tirdzniecības modelis, kas, ja tiks realizēts, paaugstinās cenas un apdraudēs Eiropas darbavietas. Jebkāda vienpusēji piemērota izsole ir tikai papildu nodokļu slogs. Es neredzu nekādu labumu videi, ja Eiropas produktiem, kas ir pasaulē vistīrāk saražotie produkti, tiks uzlikts šis slogs cīņās pret klimata pārmaiņām vārdā.

Izsoles rezultātā piesārņojums vienkārši tiek novadīts ārpus Eiropas, izgāzts kaut kur citur, un tas rada mums bezdarbu. Tā nav nedz laba, nedz atbildīga vides politika. Mums ir vajadzīga efektīvāka klimata politika.

Emisijas ir jāsamazina atbilstoši mūsu pildītājam saistībām. Parlamentā ir arī pienācīgi jāizskata mūsu alternatīva. Daudzas dalībvalstis to atbalsta, tāpat kā Eiropas rūpnieku konfederācija un visa Eiropas arodbiedrību kustība. Vēl viens lasījums likvidētu demokrātijas deficītu, kas tagad ir izveidojies Parlamentā.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Krīze, kas radusies starp Krieviju un Gruziju, kopā ar finanšu krīzi ir devušas ne vien teorētiskus, bet arī praktiskus pierādījumus, ka jāreformē Eiropas iestādes. Vienbalsīgi pausta Eiropas vienotība ir vienīgā atbilde šāda veida situācijās. Lisabonas līguma īstenošana ir reāla nepieciešamība. Kopš decembra Padomei ir jārod risinājums progresam šajā virzienā, lai kādas būtu iespējamās sekas. Finanšu, energoapgādes un politisko drošību, kā arī Eiropas projekta pamatvērtību nostiprināšanu var garantēt vienīgi ar ciešām partnerattiecībām ar kaimiņvalstīm.

„Austrumu partnerības” iniciatīva rada jaunu politisko dimensiju attiecībām ar mūsu kaimiņiem, papildinot un sekmējot projektus, kas jau notiek Melnās jūras reģionā, veicinot institucionalizētu sistēmu, kas palīdz koriģēt nolīgumus par liberālākiem vīzu kontroles pasākumiem, izveidojot brīvās tirdzniecības zonu un nostiprinot stratēģiskas partnerattiecības ar mūsu austrumu kaimiņvalstīm.

Attiecībā uz Eiropas Savienības paplašināšanos ir vērojama acīmredzama „noguruma” sajūta, bet mēs nevaram atļauties ilglaicīgi turēt ārpus Eiropas Savienības tādas valstis kā Moldova un Ukraina. „Austrumu partnerībā” ir jāiekļauj skaidrs signāls, ceļvedis šīm valstīm, kas paver iespēju pievienoties ES, protams, ar nosacījumu, ka tās katrā jomā sasniedz vajadzīgo līmeni.

Esko Seppänen (GUE/NGL), rakstiski. – (FI) ES augstākā līmeņa sanāksmē tika apspriests, kā pašas ASV ekonomikas “Ķīnas sindroms”, proti, finanšu ekonomikas pamata sabrukums Volstrītā ar savu radioaktivitāti saindēja arī Eiropas tirgus. Tā rezultātā pasaule ieiet laikmetā pēc ASV. ASV ietekme sabruka, kad tās kuģis ar nosaukumu “Kapitālisms” uzskrēja uz galējo liberāļu ideoloģijas sēkļa.

Cerams, valsts jaunā nabadzība un grūtības saņemt aizdevumus paātrinās ASV militārās darbības izbeigšanu valstīs, kuras tā okupē. Ņemot vērā ASV okupācijas varu, Krievijas pārspīlētajām militārajām operācijām Dienvidosetijā noteikti tika pievērsta ļoti liela uzmanība. Mums jābūt apmierinātiem ar augstākā līmeņa

sanāksmes rezultātiem, jo ekstrēmistu valstis Eiropas Savienībā un Amerikas fundamentālistu aicinājumi izolēt Krieviju neguva atbalstu.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE), rakstiski. – (HU) Mēs nedrīkstam ļaut, ka Eiropa maksā par finanšu krīzi un spekulācijām, kas radās ASV. Vienkāršie iedzīvotāji nedrīkst ciest no banku tuvedzības un spekulantu mantkārības sekām.

Cerams, Eiropadomes pieņemtais pasākumu kopums apturēs šī finanšu cunami vilni. Ļoti svarīgs Eiropas Savienības un dalībvalstu uzdevums ir darīt visu iespējamo, lai mazinātu krīzes sociālo un ekonomisko ietekmi, novērstu ilgstošu recesiju un aizsargātu ieguldījumus.

Mums ir jāveido rezerves, lai aizsargātu mūsu pilsoņus. Šajā saistībā Eiropas valstis ir spiestas ieviest ārkārtas pasākumus, samazināt budžeta izdevumus, īslaicīgi apturēt plānoto nodokļu samazināšanu un pat pacelt nodokļus. Tieši tas notiek gan Francijā, gan Apvienotajā Karalistē, gan Itālijā, gan Latvijā. Tomēr vienīgais veids, lai to efektīvi panāktu, ir vienprātība valstī; ikviens, kurš ir pret to, apdraud valsts finanšu stabilitāti.

Ir jāpārskata tirgus ekonomikas pamati. Tirgus procesu sociālā kontrole ir obligāta nevis, lai kropļotu konkurenci, bet gan lai tai piemērotu nepieciešamo reglamentējošo uzraudzību. Eiropas Parlaments atbalsta ideju par finanšu un kapitāla tirgus uzraudzības iestādi Eiropas līmenī, ko iepriekš ierosināja Ungārijas premjerministrs *Ferenc Gyurcsány*.

Ir nepieņemami, ka vainīgie tiek cauri sveikā un netiek saukti pie atbildības. Viņu daudzu miljonu lielo algu iesaldēšana nav sods. Nedrīkst izvairīties no to personu sodīšanas, tostarp īpašuma konfiskācijas un aktīvu iesaldēšanas, kuri ir vainojami starptautiskās finanšu krīzes izraisīšanā.

8. Balsošanas laiks

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir balsošanas laiks.

(Rezultāti un pārējā informācija par balsojumu: sk. protokolu)

*

* *

Jan Andersson, referents. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, mēs pašlaik kavējamies. Mums ir jādebatē par daudziem ziņojumiem, un ziņojums, par kuru esmu atbildīgs, ir pēdējais balsojumu sarakstā. Tā kā ir iespējams, ka daudzi deputāti dosies prom no Parlamenta, es vēlētos atlikt balsojumu par Andersson ziņojumu līdz rītdienai. Es arī vēlos dzirdēt, vai to atbalsta citas politiskās grupas.

(Aplausi)

Priekšsēdētāja. – Man tas šķiet saprātīgi.

Vai ir kādi iebildumi?

Tad tas ir nolemts.

(Balsojums par Andersson ziņojumu (A6-0370/2008) ir atlikts līdz 2008. gada 22. oktobrim)

*

* *

8.1. Augsto degvielas cenu samazinājums (balsošana)

8.2. Nolīgums par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Kopienu un Jaunzēlandes valdību (A6-0367/2008, Angelika Niebler) (balsošana)

8.3. Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas un Eiropas Kopienas sadarbības memorands drošības kontroļu/pārbaūžu jomā un ar to saistītos jautājumos (A6-0374/2008, Paolo Costa) (balsošana)

- 8.4. Civiltiesiskā atbildība saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu (kodificēta versija) (A6-0380/2008, Diana Wallis) (balsošana)**
- 8.5. Vienkāršās spiedtvertnes (kodificēta versija) (A6-0381/2008, Diana Wallis) (balsošana)**
- 8.6. Papildu aizsardzības sertifikāts zālēm (kodificēta versija) (A6-0385/2008, Diana Wallis) (balsošana)**
- 8.7. EK līgumam pievienotā Protokola par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru piemērošana (kodificēta versija) (A6-0386/2008, Diana Wallis) (balsošana)**
- 8.8. Dažas nolīgumu un saskaņotu darbību kategorijas gaisa transporta nozarē (kodificēta versija) (A6-0379/2008, Diana Wallis) (balsošana)**
- 8.9. Kopienų pašu resursu sistēma (A6-0342/2008, Alain Lamassoure) (balsošana)**
- 8.10. Pamatlēmums par pierādījumu iegūšanu tiesvedībā krimināllietās (Eiropas mandāts) (A6-0408/2008, Gérard Deprez) (balsošana)**
- 8.11. Mencu krājumu atjaunošana (A6-0340/2008, Niels Busk) (balsošana)**
- 8.12. Eiropas Savienības Solidaritātes fonda līdzekļu piesaistīšana (A6-0399/2008, Reimer Böge) (balsošana)**
- 8.13. Budžeta grozījuma Nr. 7/2008 projekts (A6-0412/2008, Kyösti Virrankoski) (balsošana)**
- 8.14. Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda mobilizēšana (A6-0405/2008, Reimer Böge) (balsošana)**
- 8.15. Pasaules klimata pārmaiņu alianses izveidošana starp Eiropas Savienību un nabadzīgajām jaunattīstības valstīm, ko īpaši apdraud klimata pārmaiņas (A6-0366/2008, Anders Wijkman) (balsošana)**
- 8.16. Pārvaldība un partnerība reģionālās politikas jomā valstu, reģionu un projektu līmenī (A6-0356/2008, Jean Marie Beaupuy) (balsošana)**
- 8.17. „Tiesību aktu labāka izstrāde 2006” saskaņā ar Protokola par subsidiaritātes un proporcionālītātes principa piemērošanu 9. pantu (A6-0355/2008, Manuel Medina Ortega) (balsošana)**
- 8.18. Ikgadējais Komisijas ziņojums par Kopienas tiesību piemērošanas pārraudzību (A6-0363/2008, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (balsošana)**
- 8.19. Stratēģija regulatīvo aģentūru institucionālo aspektu noteikšanai nākotnē (A6-0354/2008, Georgios Papastamkos) (balsošana)**
- 8.20. Apsūdzības izvirzīšana Joseph Kony un viņa tiesāšana Starptautiskajā Krimināltiesā (B6-0536/2008) (balsošana)**

8.21. Erasmus Mundus programma (2009.-2013. gads) (A6-0294/2008, Marielle De Sarnez) (balsošana)

8.22. Pasažieru kuģu drošības noteikumi un standarti (pārstrādāta versija) (A6-0300/2008, József Szájer) (balsošana)

8.23. Ģenētiski modificētu mikroorganismu ierobežota izmantošana (pārstrādāta versija) (A6-0297/2008, József Szájer) (balsošana)

8.24. Statistikas pārskati par kravu un pasažieru pārvadājumiem pa jūru (pārstrādāta versija) (A6-0288/2008, József Szájer) (balsošana)

8.25. Kopienas statistika dalībvalstu savstarpējās preču tirdzniecības jomā (A6-0348/2008, Eoin Ryan) (balsošana)

8.26. Laulības lietās piemērojamās tiesības (A6-0361/2008, Evelyne Gebhardt) (balsošana)

— *Pirms balsošanas*

Panayiotis Demetriou, PPE-DE grupas vārdā. — Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos ierosināt šādu mutisko grozījumu: "Laulātie var piekrist norādīt tiesību aktu, kas piemērojams laulības šķiršanas un laulāto atšķiršanas gadījumiem, ja šāds tiesību akts ir saskaņā ar Eiropas Savienības līgumos un Pamattiesību hartā noteiktajām pamattiesībām un sabiedriskās kārtības principu."

Šis mutiskais grozījums ierobežo laulāto tiesības izvēlēties tiesību aktu, kā tas paredzēts 20. pantā. Es uzskatu, ka tas atbilst PPE-DE grupas politikai, kura vēlējas ierobežot tiesību akta izvēli, lai tā atbilstu, kā mēs šeit sakām, pamattiesībām un arī sabiedriskajai kārtībai. Tātad tiesnesis, izskatot laulāto iesniegumu piemērot ārvalstu tiesību aktu, spriedīs un norādīs, ka to nepieņem, jo tas ir pretrunā sabiedriskajai kārtībai vai pamattiesībām.

Evelyne Gebhardt, referente. — (DE) Priekšsēdētājas kundze, es varu pieņemt šo grozījumu, jo tas ir pašsaprotams. Protams, piemērojamajam tiesību aktam ir jāatbilst mūsu līgumu un Pamattiesību hartas principiem. Man nav nekādu problēmu saistībā ar šo grozījumu.

Priekšsēdētāja. — Vai ir kādi iebildumi pret šī mutiskā grozījuma iekļaušanu?

Es neredzu, ka tādi būtu.

(Mutisko grozījumu pieņemšana)

Carlo Casini (PPE-DE). — (IT) Priekšsēdētājas kundze, protams, es piekrītu, ka, izvēloties tiesību aktu, ir jāievēro cilvēktiesības un Savienības pamattiesības. Taču jautājums nav par to. Runa ir par to, vai laulātie var izvēlēties tiesību aktu — es vēlētos norādīt, ka tiesību akta izvēle ir izņēmums visās tiesību sistēmās — vai šim likumam jābūt kādas no 27 Savienības dalībvalstu tiesību aktiem vai arī likumam no jebkuras citas pasaules valsts.

Tādēļ es neiebilstu pret šo grozījumu, bet uzskatu, ka tas nevar aizkavēt balsošanu par Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas turpmākajiem grozījumiem, kas paredz, ka var izvēlēties tiesību aktu tikai no vienas no 27 Savienības dalībvalstīm.

Bruno Gollnisch (NI). — (FR) Priekšsēdētājas kundze, šajās debatēs ir acīmredzams, ka šajā jautājumā joprojām daudz darāmā. Acīmredzot šie jautājumi bija jāapspriež komitejā. Tādēļ saskaņā ar mūsu Reglamentu es labprāt lūdzu nosūtīt šo ziņojumu atpakaļ komitejai.

(Prasība par ziņojuma nodošanu atpakaļ komitejai tika noraidīta.)

— *Pēc balsojuma par 32. grozījumu:*

Evelyn Gebhardt, referente. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, vienošanās starp Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupu, Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupu, Zaļo/Eiropas Brīvās apvienības grupu un Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupu bija šāda: ja mēs pieņemam šo mutisko grozījumu no PPE-DE, tiks atcelti pārējie PPE-DE grozījumi. Es ceru, ka PPE-DE atcels šos grozījumus.

Panayiotis Demetriou, PPE-DE grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, ir tiesa, ka vienošanās ietvēra šo noteikumu. *Casini* kungam bija cits viedoklis. Es uzskatu, ka manis iesniegtais apstiprinātais mutiskais grozījums ietver PPE-DE grozījumus, un nav vajadzības balsot par šiem grozījumiem, kuri tika iesniegti tieši tādēļ, lai atbalstītu aicinājumu pēc ierobežošanas tiesībām.

Priekšsēdētāja. – Tādēļ par spēkā neesošu ir atzīts 32. — 37. grozījums, ieskaitot.

Tāpēc turpināsim. Grupām ir kas sakāms.

– *Pirms balsojuma par normatīvo rezolūciju:*

Cristiana Muscardini (UEN). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dažkārt ir jāuzliek brilles, lai redzētu, ka Eiropas Parlamenta deputāts saskaņā ar Reglamentu lūdz runāt ar priekšsēdētāju.

Kā jums zināms, cita grupa var pieņemt grozījumus, ko noraidījusi viena grupa. Saistībā ar *Casini* kunga teikto mēs neesam apmierināti. Mēs balsosim par Nāciju Eiropas grupas pieņemto grozījumu.

Priekšsēdētāja. – *Muscardini* kundze, es tikko teicu, ka grozījumi ir atzīti par spēkā neesošiem. Kad tie ir atzīti par spēkā neesošiem, par tiem nevar notikt balsojums.

8.27. Kopienas attālākajos reģionos reģistrēto zvejas flotu pārvaldība (A6-0388/2008, Pedro Guerreiro) (balsošana)

9. Balsojumu skaidrojumi

Balsojuma mutiski skaidrojumi

– Anders Wijkman ziņojums (A6-0366/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Es atzinīgi vērtēju priekšlikumu izveidot Pasaules klimata pārmaiņu aliansi starp Eiropas Savienību, vismazāk attīstītajām valstīm un mazo salu jaunattīstības valstīm. Var teikt, ka pielāgošanās klimata pārmaiņām varētu prasīt 80 miljardu USD lielas izmaksas, jo galvenais, protams, būtu apturēt mežu izciršanu tropiskajos lietus mežos. 60 miljoni eiro, ko esam paredzējuši šim nolūkam un kas ir mazāk par 1 %, tomēr ir ievērojama summa visapdraudētākajām valstīm, ja vien tā tiek efektīvi izmantota. Alianse sniedz iespēju, ja tā darbojas kā atsaucis punkts un metodikas centrs preventīvai riska vadībai saistībā ar dabas katastrofām, ko klimata pārmaiņas atnesīs visnabadzīgākajās valstīs. Galvenā vājā vieta ir ārkārtīgi daudzo pasākumu koordinācijas trūkums. Aliansei nav jāaizstāj humānā palīdzība, bet gan ir jāpalīdz samazināt gaidāmo katastrofu apmērs, sniedzot atbalstu ar inovatīvām programmām, nostiprinot administratīvās struktūras valsts un vietējā līmenī un arī izglītojot apdraudēto salu valstu iedzīvotājus.

Bogdan Pęk (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es balsoju pret, jo uzskatu, ka visa Komisijas, Eiropas Parlamenta un Eiropadomes ierosinātā koncepcija par oglekļa dioksīda emisiju drastisku samazināšanu ir būtībā nepareiza un tai nav atbilstīga juridiskā pamata. Turklāt, ja šo politiku īstenotu Polijā, mana valsts zaudētu vairāk, nekā tā ir līdz šim saņēmusi tiešo maksājumu, netiešo subsīdiju un dotāciju veidā, un būtu jāmaksā vēl vairāk. Tas nozīmē, ka šī politika būtu postoša daudzu jaunattīstības valstu ekonomikai. Tas nebūtu labs piemērs pārējai planētai, kurai ir jāīsteno šis princips globālā līmenī, pamatojoties uz Eiropā sasniegtajiem rezultātiem. Tomēr, ja politika tiktu īstenota tikai Eiropā, tā būtu pilnīgi nevajadzīga 500 miljardu eiro izšķērdēšana.

– Jean-Marie Beaupuy ziņojums (A6-0356/2008)

Victor Boştinaru, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, šis ziņojums attiecas uz kohēzijas politikas nākotni. Bija grūti atrast pragmatiskas atbildes, kas derētu visām 27 dalībvalstīm, to atšķirīgajām pārvaldības un partnerības sistēmām. Referentam ir izdevies ierosināt ļoti konkrētus priekšlikumus. Saistībā ar pārvaldību es vēlētos uzsvērt divus aspektus. Mums ir jāpalielina reģionālo un vietējo iestāžu pilnvaras, labāk un efektīvāk sadalot pienākumus. Ir arī ārkārtīgi svarīgi risināt kompetences un administratīvās kapacitātes trūkumu, lai

strādātu ar fondiem un projektiem reģionālā un vietējā līmenī. Saistībā ar partnerību ziņojumā ir pareizi uzsvērt iekļaujošu procesu un pilnīgu īpašumtiesību būtiskā nozīme. Mums ir jāiesaista pēc iespējas lielāks ieinteresēto pušu skaits visos politikas un īstenošanas posmos, un, lai to izdarītu, mums ir vajadzīgi minimāli obligātie standarti.

Es esmu ārkārtīgi apmierināts ar veidu, kādā referents ir risinājis mūsu ierosinājumus un bažas, es viņu vēlreiz apsveicu par izcilo darbu.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Tā kā esmu strādājis pašvaldībām, es, tāpat kā referents *Jean Marie Beaupuy*, uzskatu, ka partnerības princips ir ES kohēzijas politikas galvenais aspekts. Tāpēc es balsoju par šo ziņojumu.

Lai partnerība būtu veiksmīga, procesa sākumā ir vajadzīgi noteikti ieguldījumi, kaut arī vēlāk tiks ietaupīts laiks, nauda un panākta efektivitāte. *Erasmus* programmas izveide vēlētiem vietējiem pārstāvjiem veicinās izmēģinātu un pārbaudītu pieeju apmaiņu sabiedrisko lietu administrācijas jomā ES sistēmā.

Es aicinu atbildīgās iestādes, īpaši Eiropā 12, no kurām viena ir mana valsts Slovēnija, 2008. – 2013. gada plānošanas periodā rūpīgi piemērot partnerības principu un izmantot vēsturisku iespēju likvidēt reģionu nevienlīdzību. Vietējie politiķi ļoti labi pārzina savu teritoriju un var atrast visefektīvākos risinājumus savu pilsētu un ciematu problēmām, un tādēļ es aicinu dalībvalstis decentralizēt varu, lai īstenotu ES kohēzijas politiku no centrāla uz reģionālu līmeni.

– Marielle De Sarnez ziņojums (A6-0294/2008)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Līdz ar pārējiem augstākās izglītības darbiniekiem es atzinīgi vērtēju *Erasmus Mundus* programmas otro posmu. Es esmu drošs, ka neviens nav jāpārlicina, ka gudru jauniešu integrācija no dažādām pasaules daļām ir pats galvenais, lai veidotu un saglabātu mieru ne vien mūsu kontinentā, bet arī visā pasaulē. Tiek paplašināts studentu redzesloks, un viņi iemācās uztvert lietas jaunā skatījumā. Tas viss notiek, tieši kontaktējoties, piedaloties nodarbībās svešvalodās un iepazīstoties ar atšķirīgām kultūrām. Studenti kļūst atvērtāki un tolerantāki. Tieši šo iemeslu dēļ es noteikti atbalstu jauno koncepciju, kas ietverta *Erasmus Mundus* programmas dokumentā.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, es balsoju pret *De Sarnez* kundzes ziņojumu, jo man šķiet nepieņemami, ka programma ir jāpaplašina bez būtiskām izmaiņām saistībā ar Eiropas studentu diskrimināciju attiecībā pret studentiem, kas nav no Eiropas un kas vēlas izmantot stipendijas. Students, kas nav no Eiropas, saņem 21 000 eiro lielu gada stipendiju, savukārt Eiropas studenti, kuri vēlas studēt ārpus Eiropas Savienības *Erasmus Mundus* programmas ietvaros, var saņemt tikai 3 100 eiro. Tā kā nevar objektīvi izskaidrot vai pamatot tik lielu atšķirību, šo diskrimināciju nevar un to patiešām nedrīkst vairs ilgāk paciest.

– Jozsef Szajer ziņojums (A6-0297/2008)

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) Kā referents vai šajā gadījumā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinuma sagatavotājs par ziņojumu par ģenētiski modificētu mikroorganismu ierobežotu izmantošanu es vēlētos vēlreiz uzsvērt, ka Eiropas Parlamentam ir jāpiešķir lielāka nozīme uzraudzības procedūrām. Eiropas pilsoņi baidās no ĢMO nepārrēdzamas izmantošanas, un Parlamenta pārraudzība nozīmē atvērtību un pārrēdzamību. Neuzticību var mazināt tikai ar pilnīgu atklātību. Arī saistībā ar ģenētiski modificētiem mikroorganismiem mērķim būtu jābūt Eiropas Parlamenta obligātai līdzdalībai veselības un vides drošības jautājumos. Man ir prieks, ka šajā saistībā manus grozījumu priekšlikumus, ko vienprātīgi atbalstīja Vides komiteja, tagad ir arī pieņēmis Eiropas Parlaments.

– Evelyne Gebhardt ziņojums (A6-0361/2008)

Carlo Casini (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, šķiet, man precīzāk jāpaskaidro, kāpēc es nepiekrītu un uzskatu, ka ir netaisnīgi, ka Eiropas Tautas partijas (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupas iesniegtie *Gebhardt* ziņojuma grozījumi ir jāatzīst par spēkā neesošiem, jo balsošana notika par pilnīgi atšķirīgu jautājumu.

Viena lieta ir teikt, ka var izvēlēties jebkādas pasaules valsts likumu, ja vien tas nepārkāpj cilvēktiesības, bet pavisam kas cits ir teikt, ka ir iespējams izvēlēties starp Eiropas Savienības dalībvalstu likumiem. Šīs divas lietas ir atšķirīgas, un tāpēc es uzskatu, ka ir netaisnīgi, ka tiek atcelti grozījumi par otro jautājumu.

Tomēr es apstiprinu — un es ceru, ka turpmākajās debatēs par šo regulu mans arguments tiks pieņemts — centienus izveidot Eiropas tiesisko telpu ar saskaņošanu Eiropas līmenī. Nav jēgas piemērot, teiksim, Ķīnas

tiesību aktu vai kādas attālas Klusā okeāna valsts tiesību aktu tādām delikātam jautājumam kā laulāto attiecības, kad tā vietā ir steidzami jāapvieno 27 Savienības dalībvalstis.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Diemžēl laulības šķiršana ir Eiropas civilizācijas ēnas puse, un palielinās tā dēvēto starptautisko laulību šķiršanas gadījumu skaits. Vienmēr visvairāk cieši tieši bērni. Starptautiskas laulības šķiršana arī rada strīdus par to, kurā valstī notiks tiesvedība, kas lems par bērnu nākotni. Es atbalstīju šo pasākumu, kas paredz skaidrākus noteikumus laulātajiem, kas ir dažādu valstu pilsoņi un kas vēlas šķīrties, jo, pamatojoties uz vienošanos, abas puses varēs izvēlēties attiecīgu tiesu un tādējādi tās dalībvalsts tiesību aktu, ar kuru tiem ir zināma saistība. Tas ir svarīgi, īpaši situācijā, kad laulātie dzīvo valstī, kuras pilsoņi nav neviens no viņiem. Dalībvalstu noteikumi ievērojami atšķiras, un tādēļ papildu uzlabojums ir tas, ka Eiropas Parlaments šajā pasākumā ir paredzējis uzdevumu Komisijai izstrādāt publisku interneta informācijas sistēmu, kas ietver visu dažādo detalizēto informāciju. Ir jāpiemin, ka dažādu valstu pilsoņu laulības šķiršanu katru gadu piedzīvo simt septiņdesmit tūkstoši laulāto pāru un to bērnu.

David Sumberg (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, paldies, ka aicinājat uzstāties. Es un Konservatīvās partijas delegācijas Parlamentā balsojam pret šo *Gebhardt* ziņojumu. Pirms nokļuvu Parlamentā, es strādāju par advokātu Apvienotajā Karalistē, tostarp dažkārt saistībā ar laulības šķiršanas likumu. Es uzskatu, ka šis ir solis atpakaļ. Katras valsts ziņā ir noteikt likumu, kas būtu piemērojams šādiem jautājumiem.

Nav nekādas vajadzības iejaukties Eiropas Komisijai vai jebkurai citai Eiropas iestādei. Visām mūsu valstīm ir atšķirīgas tradīcijas, atšķirīgi viedokļi par laulību šķiršanu, atšķirīgas ticības, atšķirīgas reliģijas, atšķirīga vēsture, un ir pilnīgi pareizi, ka ikkatra atsevišķa valsts to atspoguļo. Mums nav jāpieņem jebkādas augstākas iestādes uzspiešana, kura saka, kas mums jādara.

Paldies par šo iespēju un par to, ka savā politiskajā karjerā esmu piedzīvojis neaizmirstamu mirkli, kad patiesi varu teikt, ka esmu uzrunājis, izņemot jūs, priekšsēdētājas kundze, pilnīgi un galīgi tukšu sēžu zāli.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

– Angelika Niebler ziņojums (A6-0367/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par *Niebler* kundzes ziņojumu (A6-0367/2008) par priekšlikumu Padomes lēmumam par nolīguma noslēgšanu Eiropas Kopienas vārdā par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Kopienas un Jaunzēlandes valdību, kas ir vienīgā rūpnieciski attīstītā valsts ārpus Eiropas, ar kuru Eiropas Kopiena vēl nav sagatavojusi nolīgumu par zinātni un tehnoloģiju.

Pašlaik Kopienas un Jaunzēlandes sadarbības pamatā ir neoficiāls nolīgums par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Komisiju un Jaunzēlandes valdību, kas tika parakstīts un stājās spēkā 1991. gada 17. maijā. Tomēr šis nolīgums neparedz institucionālu sadarbības koordināciju, kā arī neietver konkrētus noteikumus par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu un aizsardzību. Pateicoties manam nesenantam braucienam uz Jaunzēlandi, man bija iespēja runāt ar dažām šīs valsts augstākā līmeņa amatpersonām, kuras apstiprināja savu ieinteresētību šīs sadarbības nostiprināšanā, veidojot pamatprogrammu pārtikas, lauksaimniecības un biotehnoloģijas, informācijas un sakaru tehnoloģiju, veselības, vides un pētnieku mobilitātes jomās.

Šīs nozares pilnībā atbilst tām, kuras Komisija uzskata par ļoti nozīmīgām un daudzsoļām Eiropas Savienībai, lai veidotu turpmāku sadarbību, kas tai ļaus pilnībā izmantot sadarbības potenciālu ar šo rūpnieciski attīstīto valsti.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark un Anna Ibrisagic (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Zviedrijas Konservatīvā partija atbalsta Komisijas priekšlikumu izveidot īpašu programmu, lai palīdzētu nabadzīgajām jaunattīstības valstīm sagatavoties un pielāgoties klimata pārmaiņu sekām. Mēs arī atbalstām Parlamenta ziņojuma par Komisijas priekšlikumu lielāko daļu saturu, un tādēļ esam izvēlējušies balsot par šo ziņojumu.

Tomēr mēs ieilstam pret prasību palielināt budžetu no pašreizējiem 60 miljoniem eiro līdz 2 miljardiem eiro 2010. gadā, lai finansētu Pasaules klimata pārmaiņu aliansi. Mēs arī esam pret priekšlikumu piešķirt vismaz 25 % no turpmākajiem ES emisiju tirdzniecības sistēmas vairāksolīšanas ienākumiem, lai finansētu šo palielinājumu budžetā.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Regula (EK) Nr. 639/2004 paredz vairākas atkāpes no ieceļošanas/izceļošanas režīma, kas noteikts Regulas (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku 13. pantā.

Tomēr Komisijas tiesību akts, ar ko attiecīgajām dalībvalstīm ļauj piešķirt valsts atbalstu, tika pieņemts vēlāk, nekā paredzēts, un kuģu būvētavu jauda ir ierobežota, tāpēc ir kļuvusi neiespējami ievērot Regulā (EK) Nr. 639/2004 noteikto termiņu un līdz 2008. gada 31. decembrim flotē iekļaut zvejas kuģus, kuru atjaunošanai saņem valsts atbalstu.

Savā ziņojumā Eiropas Parlaments, īpaši tā Zivsaimniecības komiteja, aizstāvēja termiņu pagarināšanu valsts atbalstam kuģu atjaunošanai un reģistrēšanai gan attiecībā uz pašlaik spēkā esošo regulu, gan attiecībā uz Eiropas Komisijas iesniegto priekšlikumu, saskaņā ar kuru termiņš jāpagarina tikai par vienu gadu, citiem vārdiem sakot, līdz 2009. gada 31. decembrim.

Ņemot vērā iepriekš minētos ierobežojumus, valsts atbalsta pagarināšana flotu atjaunošanai attālākajos reģionos līdz 2009. gada 31. decembrim un iespēja reģistrēt kuģus līdz 2011. gada 31. decembrim ir būtiska palīdzība.

Tāpēc es balsoju par šo ziņojumu.

Zita Plešinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Laikā no 19. — 27. jūlijam es apmeklēju Jaunzēlandi kā Eiropas Parlamenta 11 cilvēku delegācijas locekli. Šī attīstītā un pārtikusī valsts ar Eiropas garu atrodas vairāk nekā 27 000 kilometru attālumā no Slovākijas. Mūsu tikšanās ar Eiropas Institūta studentiem Oklendā Universitātē un Kenterberijas Universitātē Kraistčērčā bija ļoti iedvesmojošas. Mēs runājām par Eiropas Kopienas Septīto pamatprogrammu pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem, kā arī par sadarbības iespējām starp ES un Jaunzēlandi zinātnes un pētniecības jomās. Tieši šī iemesla dēļ apspriežu procedūras ietvaros es atbalstu nolīguma noslēgšanu par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Kopienas un Jaunzēlandes valdību, un tāpēc es balsoju par referentes Angelika Niebler ziņojumu.

Jaunzēlande ir viena no vismazāk piesārņotajām valstīm pasaulē, un ar to šī valsts pamatoti lepojas. Jaunzēlandes iedzīvotājus vada sauklis „Zaļš, tīrs un drošs”. Hidroelektrostaciju elektroenerģija veido 2/3 no valsts elektroenerģijas jaudas. Liela karstā ūdens pieejamība tiek arī izmantota, lai ražotu elektroenerģiju. Šajā valstī vispār netiek izmantota atomenerģija.

Esmu stingri pārliecināta, ka savstarpēja sadarbība cīņā pret klimata pārmaiņām, meklējot kopīgas pieejas zinātnes, pētniecības un novatorisma jomās dos labumu abām pusēm.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es nobalsoju par Niebler kundzes ziņojumu par nolīguma noslēgšanu par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Kopienas un Jaunzēlandes valdību. Kā tas redzams Padomes lēmuma priekšlikumā, Jaunzēlande ir vienīgā rūpnieciski attīstītā valsts ārpus Eiropas, ar kuru Eiropas Kopienai vēl nav sagatavojusi nolīgumu par zinātni un tehnoloģiju. Šī iemesla dēļ un ņemot vērā tehnoloģiskā novatorisma arvien lielāko sarežģītību un zinātnes progresu ātrumu, es uzskatu, ka ir piemērotāk nekā jebkad agrāk Kopienai piešķirt oficiālu statusu esošajam sadarbības nolīgumam, lai varētu stiprināt šo sadarbību, īpaši tajās nozarēs, kas ir svarīgākas vairāk nekā jebkad, piemēram, veselības, biotehnoloģiju, informācijas un sakaru tehnoloģiju nozarēs.

Es ticu, ka tas ļaus Kopienai pilnībā izmantot sadarbības potenciālu ar Jaunzēlandi, pamatojoties uz intelektuālā īpašuma tiesību efektīvas aizsardzības un intelektuālā īpašuma tiesību godīgas sadales principiem.

– **Paolo Costa ziņojums (A6-0374/2008)**

Bogusław Liberadzki (PSE), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es balsoju par ziņojumu par atzinumu saistībā ar priekšlikumu Padomes lēmumam par Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas un Eiropas Kopienas sadarbības memoranda noslēgšanu drošības kontroļu/pārbaūžu jomā un ar to saistītos jautājumos (COM(2008)0335 – C6-0320/2008 – 2008/0111(CNS)).

Referents Costa kungs ir pareizi uzsvēris, ka saskaņā ar Kopienas politikas mērķiem civilās aviācijas jomā sadarbības memorands nostiprinās attiecības starp Kopienas un ICAO. Ir īpaši svarīgi ņemt vērā, ka panāktā memoranda īstenošana veicinās vienmēr ierobežoto resursu labāku izmantošanu uzraudzības un noteikumu ievērošanas jomā. Šī lēmuma īstenošanai vajadzētu sniegt ievērojamu labumu dalībvalstīm.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Sadarbības memoranda projekta, kas ir šī ziņojuma temats, mērķis ir ievērojami samazināt Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas (ICAO) veiktu atsevišķu kontroles pasākumu skaitu dalībvalstīs. Šajā nolūkā ICAO izvērtēs Eiropas Komisijas aviācijas drošības pārbaūžu sistēmu.

Tādēļ atbilstīgi Kopienas civilās aviācijas politikas mērķiem sadarbības memorands stiprinās attiecības starp Kopieni un ICAO un ļaus labā izmantot dalībvalstu ierobežotos resursus atbilstības uzraudzības jomā.

Līdz šim dalībvalstis ir saskārušās ar divām atbilstības uzraudzības sistēmām, kurām ir viens un tas pats mērķis un kopumā — tāda pati darbības joma. Vēlreiz jānorāda, ka šī pasākuma galvenais mērķis būs pieejamo resursu racionālāka izmantošana.

Visbeidzot, lai nodrošinātu pienācīgu ES slepenās informācijas apstrādi, ICAO ir jāievēro Kopienas noteikumi un Komisija ir pilnvarota uz vietas pārbaudīt, kādus aizsardzības pasākumus ir ieviesusi ICAO.

Tāpēc es balsoju par *Costa* ziņojumu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju par *Costa* kunga ziņojumu par Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas un Eiropas Kopienas sadarbības memoranda noslēgšanu drošības kontroļu/pārbaūžu jomā. Manuprāt, divu tādu atbilstības uzraudzības sistēmu piemērošana, kam ir vienāds mērķis un lielā mērā vienāda darbības joma, rada ne vien kompetento iestāžu veiktu neefektīvu resursu sadali, bet arī, un kas ir svarīgāk, uzliek slogu dalībvalstīm attiecībā to rīcībā esošo ierobežoto resursu izmaksām un izmantošanu. Tādēļ es atzinīgi vērtēju priekšlikumu par sadarbību starp ICAO un Eiropas Komisiju šajā jautājumā.

– Diana Wallis ziņojums (A6-0380/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par normatīvo rezolūciju, ar ko apstiprina priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un attiecībā uz kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību, un tā ir sagatavota, pamatojoties uz manas kolēģes no Apvienotās Karalistes, Wallis kundzes, ziņojuma. Šo priekšlikumu ir radījusi vēlme saskaņot Kopienas tiesību aktus, ko, manuprāt, neatbilstoši dēvē par kodifikāciju. Tā ir apsveicama vēlme, bet man žēl, ka, ņemot vērā dokumentu attīstību un sarežģītību, Komisija nav pārskatījusi savu 1987. gada 1. aprīļa nostāju, saskaņā ar kuru tā uzdod saviem dienestiem kodificēt visus tiesību aktus ne vēlāk kā pēc to desmitās grozīšanas, vienlaikus uzsverot, ka tie ir minimāli noteikumi un ka skaidrības un Kopienas tiesību aktu pareizas izpratnes labad tās dienestiem jācenšas kodificēt dokumentus, par kuriem tie atbildīgi, vēl īsākā intervālā. Šajā konkrētajā gadījumā mēs kodificējam direktīvas no 1972., 1983., 1990., 2000. un 2005. gada, kā arī dokumentus, ar ko tās grozītas. Es uzskatu, ka Kopienas tiesību aktu saskaņošanas politikai ir jābūt vienai no Eiropas Komisijas prioritātēm.

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Mums ir jācenšas vienkāršot un precizēt Kopienas tiesību aktus, lai tiek kļūst visaptverošāki un pieejamāki visiem iedzīvotājiem, kuri tad gūtu jaunas iespējas un varētu izmantot tiem piešķirtas konkrētas tiesības.

Šo mērķi nevarēs sasniegt, ja daudzi noteikumi, kas vairākkārt tikuši daļēji un bieži vien būtiski mainīti, paliek izkaisīti pa vairākiem tiesību aktiem tādā veidā, ka daži no tiem ir atrodami sākotnējā aktā, bet citi — vēlākos grozītos tiesību aktos. Tādēļ, lai varētu atrast noteiktā brīdī spēkā esošos noteikumus, ir jāveic liela izpēte, salīdzinot vairākus tiesību aktus.

Šī iemesla dēļ, tā kā mēs cenšamies Kopienas tiesību aktus padarīt skaidrus un pārredzamus, ir svarīgi kodificēt noteikumus, kas ir grozīti daudzas reizes.

– Diana Wallis ziņojums (A6-381/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par normatīvo rezolūciju, ar ko apstiprina priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai saistībā ar vienkāršām spiedvertnēm un kas sagatavota, pamatojoties uz manas kolēģes no Apvienotās Karalistes Wallis kundzes ziņojumu. Šo priekšlikumu ir radījusi vēlme saskaņot Kopienas tiesību aktus, ko, manuprāt, neatbilstoši dēvē par kodifikāciju. Tā ir apsveicama vēlme, bet man žēl, ka, ņemot vērā dokumentu attīstību un sarežģītību, Komisija nav pārskatījusi savu 1987. gada 1. aprīļa nostāju, saskaņā ar kuru tā uzdod saviem dienestiem kodificēt visus tiesību aktus ne vēlāk kā pēc to desmitās grozīšanas, vienlaikus uzsverot, ka tie ir minimāli noteikumi un ka skaidrības un Kopienas tiesību aktu pareizas izpratnes labad tās dienestiem jācenšas kodificēt dokumentus, par kuriem tie atbildīgi, vēl īsākā intervālā. Šajā konkrētajā gadījumā mēs kodificējam vairākas direktīvas no 1987., 1990. un 1993. gada, kā arī dokumentus, ar ko tās grozītas. Es uzskatu, ka Kopienas tiesību aktu saskaņošanas politikai ir jābūt vienai no Eiropas Komisijas prioritātēm un ka pašreizējā situācija nav sakārtota, īpaši attiecībā uz dalībvalstīm un Eiropas iedzīvotājiem.

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Dalībvalstīm ir jāizmanto visi nepieciešamie līdzekļi, lai nodrošinātu, ka spiedvertnes tiek laistas tirgū un piedāvātas izmantošanai tikai tad, ja tās ir drošas cilvēkiem, mājdzīvniekiem vai īpašumam un ir pienācīgi uzstādītas, veikta to apkope un tiek izmantotas atbilstoši to nolūkam. Ražotājiem jānodrošina, lai spiedvertnes atbilstu EC veida pārbaudes sertifikātā norādītajam veidam un ražošanas procesa aprakstam, kā arī uz tvertnēm jāuzliek CE marķējums un jāsigatavo atbilstības deklarācija. Šī direktīva attiecas uz vienkāršām spiedvertnēm, kas ražotas sērijveidā, un tā neattiecas uz spiedvertnēm, kas īpaši projektētas izmantošanai saistībā ar kodolenerģiju, paredzētas kuģu un lidmašīnu dzinējiem, kā arī ugunsdzēsamajiem aparātiem.

Šī priekšlikuma mērķis ir kodificēt 1987. gada 25. jūnija Padomes Direktīvu 87/404/EEK par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz vienkāršām spiedvertnēm. Jaunā direktīva mainīs vairākus aktus, kuru noteikumi bija tajā iekļauti. Šis priekšlikums nemaina kodificēto tiesību aktu saturu; tas tikai apvieno šos aktus, izdarot kodificēšanai nepieciešamos grozījumus.

– Diana Wallis ziņojums (A6-385/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par normatīvo rezolūciju, ar ko apstiprina priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai saistībā ar papildu aizsardzības sertifikātu zālēm un kas sagatavota, pamatojoties uz manas kolēģes no Apvienotās Karalistes Wallis kundzes ziņojumu. Šo priekšlikumu ir radījusi vēlme saskaņot Kopienas tiesību aktus, ko, manuprāt, neatbilstoši dēvē par kodifikāciju. Man žēl, ka, ņemot vērā dokumentu attīstību un sarežģītību, Komisija nav pārskatījusi savu 1987. gada 1. aprīļa nostāju, saskaņā ar kuru tā uzdod saviem dienestiem kodificēt visus tiesību aktus ne vēlāk kā pēc to desmitās grozīšanas, vienlaikus uzsverot, ka tie bija minimāli noteikumi un ka skaidrības un Kopienas tiesību aktu pareizas izpratnes labad tās dienestiem jācenšas kodificēt dokumentus, par kuriem tie atbildīgi, vēl īsākā intervālā. Šajā konkrētajā gadījumā mēs konsolidējam Padomes 1992. gada regulu un četrus dokumentus, kas tajā grozīti, attiecīgi, 1994., 2003., 2005. un 2006. gada dokumentus. Es uzskatu, ka Kopienas tiesību aktu saskaņošanas politikai ir jābūt vienai no Eiropas Komisijas prioritātēm un ka pašreizējā situācija nav sakārtota, īpaši attiecībā uz dalībvalstīm un Eiropas iedzīvotājiem.

– Diana Wallis ziņojums (A6-386/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par normatīvo rezolūciju, ar ko apstiprina priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par EK līgumam pievienotā Protokola par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru piemērošanu, kas sagatavota, pamatojoties uz manas kolēģes no Apvienotās Karalistes Wallis kundzes ziņojumu. Šo priekšlikumu ir radījusi vēlme saskaņot Kopienas tiesību aktus, ko, manuprāt, neatbilstoši dēvē par kodifikāciju. Man žēl, ka, ņemot vērā dokumentu attīstību un sarežģītību, Komisija nav pārskatījusi savu 1987. gada 1. aprīļa nostāju, saskaņā ar kuru tā uzdod saviem dienestiem kodificēt visus tiesību aktus ne vēlāk kā pēc to desmitās grozīšanas, vienlaikus uzsverot, ka tie bija minimāli noteikumi un ka tās dienestiem jācenšas kodificēt dokumentus, par kuriem tie atbildīgi, vēl īsākā intervālā. Šajā konkrētajā gadījumā mēs konsolidējam Padomes 1993. gada regulu un trīs dokumentus, kas tajā grozīti, attiecīgi, 2000., 2002. un 2005. gada dokumentus. Es uzskatu, ka Kopienas tiesību aktu saskaņošanas politikai ir jābūt vienai no Eiropas Komisijas prioritātēm un ka pašreizējā situācija nav sakārtota, īpaši attiecībā uz dalībvalstīm un Eiropas iedzīvotājiem.

– Diana Wallis ziņojums (A6-379/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par normatīvo rezolūciju, ar ko pēc apspriežu procedūras apstiprina priekšlikumu Padomes regulai saistībā ar Līguma 81. panta piemērošanu gaisa transporta nozarē un kas sagatavota, pamatojoties uz manas kolēģes no Apvienotās Karalistes Wallis kundzes ziņojumu. Šo priekšlikumu ir radījusi vēlme saskaņot Kopienas tiesību aktus, ko, manuprāt, neatbilstoši dēvē par kodifikāciju. Man žēl, ka, ņemot vērā dokumentu attīstību un sarežģītību, Komisija nav pārskatījusi savu 1987. gada 1. aprīļa nostāju, saskaņā ar kuru tā uzdod saviem dienestiem kodificēt visus tiesību aktus ne vēlāk kā pēc to desmitās grozīšanas, vienlaikus uzsverot, ka tie bija minimāli noteikumi un ka tās dienestiem jācenšas kodificēt dokumenti, par kuriem tie atbildīgi, vēl īsākā intervālā. Šajā konkrētajā gadījumā mēs konsolidējam Padomes 1987. gada regulu un piecus dokumentus, kas tajā grozīti, attiecīgi, 1990., 1992., 1994., 2003. un 2004. gada dokumentus. Es uzskatu, ka Kopienas tiesību aktu saskaņošanas politikai ir jābūt vienai no Eiropas Komisijas prioritātēm un ka pašreizējā situācija nav sakārtota, īpaši attiecībā uz dalībvalstīm un Eiropas iedzīvotājiem.

– Alain Lamassoure ziņojums (A6-0342/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par normatīvo rezolūciju, ar ko pēc grozījumu izdarīšanas apstiprina priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza 2000. gada regulu, ar ko piemēro lēmumu saistībā ar Kopienų pašu resursu sistēmu, un kas sagatavota, pamatojoties uz mana lieliskā kolēģa no Francijas, bijušā ministra *Lamassoure* kunga ziņojumu. Tāpat kā lielākā daļa deputātu es uzskatu, ka ir pareizi atcerēties, ka Padome lūdza Komisijai sagatavot pilnīgu un visaptverošu analīzi par Eiropas Savienības izdevumu un resursu visiem aspektiem un 2008./2009. gadā nosūtīt tai ziņojumu. Saskaņā ar 2006. gada 17. maija lēmumu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību es atbalstu to, ka Parlaments ir pienācīgi iesaistīts visos analīzes posmos. Šajā saistībā visiem vajadzētu atcerēties, ka pašreizējais 2007. – 2013. gada finanšu plāns ir apstiprināts saskaņā ar politisku kompromisu, kas panākts, lai pārskatītu Apvienotās Karalistes ieguldījuma korekciju.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) *Lamassoure* kunga ziņojums par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu ir nepārprotami sagatavots, lai būtu ideoloģisks pēc būtības. Tajā ir atteikums iesaistīties, un es citēju: “novecojušas, netaisnīgas un nepārrēķināmas sistēmas [...] detaļās”, kuras galvenā kļūda, pēc referenta domām, ir tajā, ka par šo jautājumu neņem Eiropas Parlaments.

Turklāt tas ir labi, jo, spriežot pēc tā, kas ir teikts šajā sēžu zālē, nebūtu ilgi jāgaida, līdz Eiropas nodokļu maksātājiem tiktu piemērots papildu nodoklis, ko tiešā veidā iekasē Brisele. (Pilsoņu vai to pārstāvju) brīva piekrišana nodokļu iekasēšanai ir konstitucionālas valsts pamatprincips, tāpat kā valsts prerogatīva ir spēja iekasēt nodokļus.

Turklāt šeit slēpjas problēma. Eiropas Savienība nav valsts un tā nekādos apstākļos nevar uzņemties pati iekasēt nodokļus. Turklāt, ignorējot to, ka Francijas, Nīderlandes un Īrijas iedzīvotāji ir noraidījuši Eiropas Konstitūciju, tā sistemātiski parāda, ka tai maz rūp atsevišķu nāciju brīva piekrišana. Diemžēl tā par labāku atzīst melus, manipulāciju un vai pat spēka pielietošanu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju par *Lamassoure* kunga ziņojumu par priekšlikumu Padomes regulai par Kopienų pašu resursu sistēmas grozījumiem. Es piekrītu tā pašreizējam pamatojumam, un es piekrītu referenta paustajam viedoklim, kad viņš atzīst, ka Komisijas pēdējais lēmums, pieprasot precizēt īstenošanas regulu par pašu resursiem atbilstīgi Padomes 2007. gada 7. jūnija lēmumam, pašreizējā formulējumā vēl vairāk sarežģītu šo procedūru, atsevišķām dalībvalstīm paredzot pastāvīgus izņēmumus un īpašus nosacījumus.

Tāpēc es vēlētos apgalvot, ka, veicot pašu resursu sistēmas darbības vispārēju pārskatīšanu, kas ir vajadzīga, ir jāņem vērā Eiropas Parlamenta aktīva līdzdalība, ierosinot atbilstīgus pasākumus, kuru mērķis ir panākt lielāku pārredzamību.

- Gérard Deprez ziņojums (A6-0408/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Pamatojoties uz mana Beļģijas kolēģa, *Deprez* kunga, ziņojumu, es balsoju par normatīvo rezolūciju, ar ko groza priekšlikumu Padomes pamatlēmumam par Eiropas pierādījumu iegūšanas rīkojumu nolūkā iegūt priekšmetus, dokumentus un datus, ko izmantot tiesvedībai krimināllietās. Tāpat kā liela daļa manu kolēģu deputātu es atzinīgi vērtēju priekšlikumu Padomes pamatlēmumam, kas paredz savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu Eiropas rīkojumam nolūkā iegūt priekšmetus, dokumentus un datus, ko izmantot tiesvedībai krimināllietās. Eiropas rīkojums, turpmāk tekstā Eiropas pierādījumu iegūšanas rīkojums, veicinās ātrāku un efektīvāku tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās un aizstās pašreizējo savstarpējas juridiskās palīdzības sistēmu šajā jomā, un tas viss ir saskaņā ar Eiropas Padomes secinājumiem.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Papildus tam, ka mums ir nopietni iebildumi attiecībā uz noteiktu aspektu analīzi Eiropas Parlamenta ziņojumā, mēs nepiekrītam tiesību aktu saskaņošanai un kopēju procedūru pieņemšanai, īpaši saistībā ar Eiropas pierādījumu iegūšanas rīkojumu, kas ir iniciatīva, kura attiecas uz Eiropas krimināltiesību piemērošanas jomas izveidi.

Eiropas Komisija ir ieguvusi tādas iestādes reputāciju, kas iesniedz neskaitāmus priekšlikumus saistībā ar pārvalstiskas tiesu sistēmas veidošanu ES līmenī, tādējādi apdraudot dalībvalstu suverenitātes pamataspektus un to pienākumu aizsargāt savu pilsoņu tiesības.

Pašreizējā apspriežu procedūrā Eiropas Parlaments aizstāv pārrobežu pierādījumu iegūšanu tādā pašā veidā, kā darbojas Eiropas apcietināšanas orderis. Lielākā daļa Eiropas Parlamenta deputātu vēlas svītrot

“teritorialitātes klauzulu”, par kuru vienojusies Padome (kas dalībvalstīm noteiktos apstākļos ļautu noraidīt Eiropas pierādījumu iegūšanas rīkojumu), tādējādi uzbrūkot dalībvalstu suverenitātei.

Būtībā Eiropas Parlaments, kuram nekad nav mēra sajūtas, vēlas īstenot ierosinātu līgumu, kas jau ir noraidīts trīs reizes, īpaši tieslietu un iekšlietu jomās, tādējādi radot šo “Eiropas krimināltiesību piemērošanas jomu” un, kā norādījis referents, “[nedodot] iespēju izmantot valsts veto tiesības”.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju par Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas priekšsēdētāja Deprez kunga ziņojumu par Padomes pamatlēmumu par Eiropas pierādījumu iegūšanas rīkojumu. Es piekrītu ziņojuma mērķim un tajā paustajai nostājai.

Pierādījumu vākšanas sekmēšana, veicot pārrobežu darbības, neapšaubāmi ir svarīgs solis, lai realizētu tiesas spriedumu savstarpējas atzišanas principu. Šis princips ir tiesu iestāžu sadarbības pamatā, kuras galīgais mērķis ir nodrošināt ātrāku un efektīvu tiesisko palīdzību visām dalībvalstīm. Es vēlētos norādīt, ka, lai garantētu saskaņotu Eiropas tiesisko telpu un lai nodrošinātu, ka tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās rada vēlamus rezultātus, šī tiesību aktu sistēma ir jāīsteno visām dalībvalstīm, un šiem instrumentiem ir jāvienkāršo valstu dažādo tiesu iestāžu savstarpējā palīdzība, protams, neaizmirstot personas datu aizsardzību.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), rakstiski. – (PL) Dalībvalstu pilsoņu drošības garantēšanai un tiesu sistēmas ātrai un efektīvai darbībai ir jābūt Kopienas prioritātei. Tas ir svarīgi saistībā ar organizētās noziedzības, īpaši pārrobežu noziedzības, dramatisko attīstību. Īpaša uzmanība ir jāpievērš visiem juridiskajiem instrumentiem, kas atvieglo krimināltiesvedību un palīdz sodīt noziedzumu veicējus.

Eiropas pierādījumu iegūšanas rīkojums nodrošina citā dalībvalstī pasludinātu tiesas spriedumu automātisku atzišanu. Tas ir samērā problemātiski, jo paredz tālejošus krimināltiesvedības grozījumus dalībvalstīs. Eiropas pierādījumu iegūšanas rīkojums ir grūtību pilns, ko rada dažādie kriminālprocesi un lielās atšķirības starp tiesību aktiem saistībā ar orderiem. Manuprāt, tā vietā, lai iejauktos tādā jutīgā jomā kā kriminālprocess konkrētā valstī, Komisijai un Eiropas Parlamentam galveno uzmanību vajadzētu pievērst tam, lai tiktu panākts labākais iespējamais sadarbības līmenis starp dalībvalstu policijas spēkiem. To var panākt ar tādām iestādēm kā Eiropas Eiropas Policijas koledžu.

–Niels Busk ziņojums (A6-0340/2008)

Lena Ek (ALDE), rakstiski. – (SV) ES zivsaimniecības politikas pamatā nav un nekad nav bijuši labi pārdomāti kopīgi lēmumi. Zivju krājumi Eiropā pēdējos gados ir dramatiski samazinājušies, un ļoti maz kas tiek darīts, lai mainītu šo situāciju. Eiropas Savienībai būtu jāatbalsta tāda zivsaimniecības politika, ko raksturo tālejoša domāšana ilgtermiņā.

Tomēr Busk kunga ziņojumā ir redzamas daudzas pozitīvas pārmaiņas. Paskaidrojumā cita starpā tiek norādīts, ka mencu krājumu atjaunošana ir ārkārtīgi svarīgs jautājums un ka vislabākā metode būtu mencu zvejošanas pilnīgs aizliegums, pat ja šis pasākums pēc tam tiek noraidīts. Diemžēl ziņojuma grozījumos nav atspoguļotas paskaidrojumā paustās Busk kunga bažas.

Ierosinātie grozījumi ir pārāk niecīgi, lai tiem būtu kāda reāla nozīme. Ir ļoti neveiksmīgi, ka tiek dota iespēja pārskatīt jau neatbilstīgo zvejas intensitātes regulējumu, kad mencu krājumi būs būtiski atjaunināti. Ir saprātīgi ierosināt, lai tā vietā uzmanību pievērstu lielākas atjaunošanas nodrošināšanai, nekā tas notiek pašlaik. Tikai tad mēs varam sākt runāt par iespējamu pārskatīšanu. Tāpēc ziņojumā ir doti pilnīgi nepareizi signāli par to, ka šī problēma drīz tiks atrisināta un ka mums tad jāsāk pārskatīt sistēmu. Patiesībā ir pilnīgi pretēji. Tāpēc es balsoju pret šo ziņojumu.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es neatbalstīju Busk ziņojumu. Mēs visi zinām, ka ir svarīgi, lai atjaunotos mencu krājumi. Ir skaidrs, ka mencas var būt kā piezveja, zvejojot citas sugas. Tomēr šajā ziņojumā iekļautais priekšlikums samazināt kopējo zvejas intensitāti teritorijā no Kornvelas līdz Severnas estuāram ir drastisks un dramatisks. Kā Eiropas Parlamenta deputāts, kas pārstāv attiecīgo reģionu, es vēl neesmu pārliecināts — es tāds būtu, ja būtu vairāk pierādījumu — par nepieciešamību iet tik tālu, tik ātri.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Šī ziņojuma mērķis ir “uzspodrināt” Eiropas mencu krājumu saglabāšanas stratēģiju.

Kopš 2000. gada novembra Starptautiskā Jūras pētniecības padome (ICES) ir pievērsusi uzmanību tam, ka Ziemeļjūrā un ūdeņos uz rietumiem no Skotijas nopietni tiek apdraudēti mencu krājumi, un 2000. gada decembrī Padomes sanāksmē zivsaimniecības ministri un Komisija puda bažas par mencu krājumu ārkārtējo stāvokli.

Ņemot vērā zivsaimniecības nozaru atšķirīgos stāvokļus, šī Eiropas Parlamenta ziņojuma mērķis ir nodrošināt lielāku darbības elastību, ņemot vērā dažādos zivsaimniecības nozaru un krājumu apstākļus atšķirīgās teritorijās, kurās tiks piemēroti šīs sugas atjaunošanas plāni.

Viena no šī ziņojuma prioritātēm ir attiecīgo reģionālo konsultatīvo padomju (RKP) un dalībvalstu lielākas līdzdalības garantēšana mencu krājumu efektīvā pārvaldībā. Skaidra atsauce uz RKP un dalībvalstīm tiesībā aktā būs norāde, ka ES iestādes nopietni vēlas iesaistīt šīs ieinteresētās puses zivsaimniecības pārvaldības sistēmu turpmākā attīstībā.

Es balsoju par šo ziņojumu.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Mencu stāvoklis ir ārkārtīgi nopietns, un ir vajadzīga tūlītēja un iedarbīga rīcība. Tomēr Komisijas priekšlikumi ir neatbilstoši, un daudzās jomās tie ir nepilnīgi.

Ir arī interesanti tas, ka Parlaments pavisam pēkšņi ir nolēmis, ka šis jautājums ir jārisina valstu līmenī. Ir skaidri redzams, ka šajā gadījumā viņi mēģina vājināt Komisijas priekšlikumu, lai sniegtu labumu nozarei. Viņi gluži vienkārši mēģina izdarīt neiespējamo.

Mēs balsojam pret šo ziņojumu iepriekš minēto iemeslu dēļ.

Bogusław Liberadzki (PSE), rakstiski. – (PL) Es balsoju par ziņojumu par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 423/2004 attiecībā uz mencu krājumu atjaunošanu un Regulu (EEK) Nr. 2847/93.

Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteja norāda, ka mencu krājumu stāvoklis Ziemeļjūrā ir kritisks. Tiek nozvejots pārāk daudz zivju un jo sevišķi — pārāk daudz zivju mazuļu. Tas samazina sugas atjaunošanās iespējas.

Referents Busk kungs ir uzsvēris, ka ir jāuzrauga un jākontrolē atbilstība noteikumiem. Viņš arī nosliecas par labu Komisijas uzskatam, ka ir jāpārskata nozvejas, lai vienkāršotu pārvaldības sistēmu un samazinātu izmetumus. Mēs nevaram aizliegt zvejniecību sociālo un ekonomisko seku dēļ, bet ir nekavējoties jārikojas, lai īstenotu mencu krājumu atjaunošanas plānu.

James Nicholson (PPE-DE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju šo mēģinājumu risināt problēmas saistībā ar 2004. gada mencu krājumu atjaunošanas plānu, kas nepārprotami ir izrādījies neefektīvs. Neskatoties uz dažādiem pasākumiem, ir maz mencu krājumu atjaunošanās pazīmju.

Svarīgākais punkts šajā priekšlikumā ir saistīts ar izmetumu samazināšanu. Pašreizējos pārtikas trūkuma apstākļos un ārkārtīgi grūtajos laikos zvejniekiem to var raksturot tikai kā pilnīgi neloģisku un izšķērdīgu praksi.

Kopējās pieļaujamās nozvejas kvota ir tik maza, un zvejnieki ir spiesti atmest atpakaļ jūrā lielu daudzumu zivju, neskatoties uz to, ka šī prakse nekādi neatbalsta centienus atjaunot krājumus.

Protams, mums jāturpina veikt pasākumus, kas aizsargā mūsu mencu krājumus. Tomēr mums ir arī jāpatur prātā kopaina. Iespējams, klimata pārmaiņām un globālajai sasilšanai ir daudz lielāka ietekme uz noplicinātiem zivju krājumiem, nekā zvejniekiem, kas vienkārši mēģina gūt iztikas līdzekļus šajā nozarē.

- Kyösti Virrankoski ziņojums (A6-0412/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Pamatojoties uz mana somu kolēģa, deputāta Virrankoski kunga ziņojumu, es balsoju par rezolūciju, kas paredzēta, lai bez grozījumiem apstiprinātu Eiropas Savienības 2008. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 7/2008 projektu saistībā ar Eiropas Savienības Solidaritātes fonda izmantošanu 12,8 miljonu eiro apmērā saistību un maksājumu apropriācijās. Šī summa ir paredzēta, lai palīdzētu Francijas aizjūras departamentiem Gvadelupai un Martinikai, kas cieta ievērojamus zaudējumus pēc viesuļvētras „Dean” 2007. gada augustā. No budžeta viedokļa šis budžeta grozījumu projekts ir pilnībā neitrāls, jo tas paredz attiecīgu maksājumu apropriāciju samazinājumu 13.04.02. pozīcijā saistībā ar Kohēzijas fondu. Ir svarīgi atzīmēt, ka šis budžeta projekts ir pirmais, kas veltīts vienīgi ES Solidaritātes fondam, kā to pieprasīja Eiropas Parlaments.

-Reimer Böge ziņojums (A6-0399/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Pamatojoties uz mana godājamā vācu kolēģa Böge kunga ziņojumu, es balsoju par rezolūciju, ar kuru bez grozījumiem apstiprina priekšlikumu Eiropas Parlamenta

un Padomes lēmumam par ES Solidaritātes fonda (ESF) mobilizāciju, lai sniegtu atbalstu Francijai, kuras aizjūras Martinikas un Gvadelupas departamenti cieta 2007. gada viesuļvētrā "Dean". Tādējādi saskaņā ar Solidaritātes fondu Francijai saistību un maksājumu apropriācijās tiks mobilizēti 12,8 miljoni eiro, un tas tiks darīts, izmantojot paralēli pieņemtu 2008. gada budžeta grozījumu. Šī summa veido 2,5 % no tiešajiem zaudējumiem, kas tiek lēsti 511,2 miljonu eiro apmērā.

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Solidaritātes fonds un citi specifiski pasākumi neveido lielas naudas summas, salīdzinot ar Eiropas Savienības budžetu, un galu galā to mērķis ir palīdzēt katastrofu skartajām teritorijām un to iedzīvotājiem pēc dabas katastrofām. Es atbalstu lēmumu piešķirt atbalstu no Solidaritātes fonda Francijas Martinikas un Gvadelupas departamentiem, kurus skāra 2007. gada augusta viesuļvētra „Dean”. Tādos gadījumos kā šie mums ir jāizrāda solidaritāte.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Francija ir iesniegusi pieteikumu mobilizēt fondu viesuļvētras "Dean" rezultātā, kas skārusi Martiniku un Gvadelupu 2007. gada augustā. Tāpēc Komisija ir ierosinājusi no fonda Francijas atbalstam kopumā mobilizēt 12 780 000 eiro.

Jūnija saraksts atzinīgi vērtē gan valstu, gan starptautisko solidaritāti un seku likvidēšanas pasākumus, kad kādu valsti ir skārušas katastrofas.

Tomēr mēs uzskatām, ka, pirmkārt, iepriekšēja pieredze ir parādījusi, ka ES nespēj efektīvi pārvaldīt ārkārtas atbalstu ar Kopienas fondiem. Otrkārt, mēs runājam par tādu ieguldījumu, kas ir neliela daļa no Francijas IKP procentuālās attiecības. Ir nepamatoti domāt, ka ES vajadzētu iejaukties un kopīgi finansēt projektus, ar kuriem bagātām dalībvalstīm vajadzētu spēt pašām tikt galā.

Tāpēc mēs izvēlējamies balsot pret šo ziņojumu kopumā.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Komisija ierosina mobilizēt Eiropas Solidaritātes fondu, sniedzot atbalstu Francijai.

Iestāžu nolīgums ļauj mobilizēt šo fondu, kura ikgadējais maksimālais apjoms ir 1 miljards eiro. 2008. gadā kopumā ir mobilizēti 260 411 197 eiro: Apvienotajai Karalistei (162 387 985 eiro), Grieķijai (89 769 009 eiro) un Slovēnijai (8 254 203 eiro).

Francija iesniedza pieteikumu par fonda atbalstu pēc vētras „Dean”, kas 2007. gada augustā skāra Martiniku un Gvadelupu. Komisija ierosina mobilizēt ES Solidaritātes fondu kopsummā par 12 780 000 eiro, ko piešķirt no apropriācijām, kas netiek izmantots Kohēzijas fondā.

Tomēr, tāpat kā iepriekšējos gadījumos, ir jāuzdod vismaz viens pašsaprotams jautājums: kāpēc gan tikai tagad, vairāk nekā gadu pēc tam, kad katastrofa skāra iedzīvotājus, tiek piešķirts ES finansējums? Nav šaubu, ka kaut kas nav pareizi...

Ir jāatzīmē, ka mēs iesniedzām priekšlikumus, kuru mērķis ir paātrināt šī fonda mobilizēšanas procedūras un nodrošināt, lai atbalstu joprojām varētu piešķirt reģionālām katastrofām. Šo priekšlikumu mērķis ir arī šajā fondā atzīt dabas katastrofu specifiku Vidusjūras reģionā, piemēram, sausumu un ugunsgrēkus.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), rakstiski. – 134. grozījums.

Mēs noteikti pretosimies piespiedu abortiem, piespiedu sterilizācijai un bērnu slepkavībām, un piekritīsim, ka tie cilvēktiesību pārkāpumi.

Mēs atturējamies no balsošanas par šo grozījumu, jo ES fondi nekad nav izmantoti šādā veidā, un grozījumā netiek paskaidrota ticamu organizāciju starptautiskās attīstības darba nozīme, lai sniegtu atbalstu sievietēm auglības nodrošināšanai un jo sevišķi saistībā ar reproduktīvo izglītību, reproduktīvās veselības aprūpes pakalpojumiem un ģimenes plānošanu, kā arī kampaņām par sieviešu tiesībām saņemt veselības aprūpi.

130., 131., 132. un 133. grozījums.

Kaut arī mēs balsojam par šiem grozījumiem jautājuma lielās nozīmes dēļ, mēs uzskatām, ka būtu piemērotāk izveidot atsevišķu budžeta pozīciju bērnu tiesībām, kas ietvertu jautājumus, uz kuriem attiecas šie grozījumi.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Dabas katastrofu sekas ir dažādas un parasti postošas. Līdzās radītajām cilvēku ciešanām ekonomiskās sekas atmet šīs valstis attīstībā daudzus gadus uz atpakaļ, kā tas ir šajā gadījumā. Ir iznīcināta svarīga infrastruktūra, un, izmantojot pašu valstu līdzekļus, to atjaunot ir ļoti grūti.

Solidaritātes fonda izveidei, kam pausts atbalsts, ir jāpaātrina šāda veida atjaunošanas darbi, sniedzot selektīvu finanšu atbalstu, kam arī būs vajadzīga rūpīga uzraudzība katrā vietā. Ir tiesa, ka skartajiem reģioniem ir vajadzīga ātra palīdzība, bet ir arī svarīga šo projektu ieguldījumu uzticama uzraudzība. Manuprāt, vairāk uzmanības ir jāpievērš šai jomai, kādēļ es atturējos no balsošanas par šo ziņojumu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju par Bōge kunga ziņojumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par ES Solidaritātes fonda mobilizāciju, ko pieprasījis Francija, lai sniegtu atbalstu ārkārtas situācijai, ko 2007. gada augustā Martinikā un Gvadelupā radīja viesuļvētra "Dean". Es piekrītu referentam un pievienojos Reģionālās attīstības komitejas viedoklim, ka šajā gadījumā šī fonda izmantošana pilnībā atbilst 2006. gada 17. maija iestāžu nolīguma noteikumiem.

Margie Sudre (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Mūsu Parlaments tikko apstiprināja 12,78 miljonus eiro lielu atbalstu, ko Eiropas Komisija ierosināja piešķirt Martinikai un Gvadelupai un kas paredzēta, lai segtu daļu no ārkārtas izdevumiem pagājušajā vasarā pēc viesuļvētras "Dean".

Šis finanšu atbalsts tiks sagaidīts ar prieku, īpaši tādēļ, ka Martinika un Gvadelupa joprojām izjūt viesuļvētras „Dean” radīto bojājumu sekas, īpaši attiecībā uz mājojkiem un banānu un cukurniedru audzēšanas nozarēm.

Solidaritātes fonds, ko šajā gadījumā izmanto, piemērojot vispārējo noteikumu izņēmumu, ir īpaši svarīgs attālākajiem reģioniem, ņemot vērā lielo daudzumu regulāru draudu to iedzīvotājiem laikā, kad Karību salas atkal pagājušajā nedēļā skāra viesuļvētra „Omar”.

Kopš šī fonda izveides 2002. gadā es ļoti apņēmīgi esmu centusies nodrošināt, lai aizjūras departamenti varētu izmantot šāda veida atbalstu. Francijas valdības pieredze, sniedzot pieprasījumus, kopā ar Komisijas, Eiropas Parlamenta un Padomes izrādīto sapratni mūs atkārtoti pārliecina par Eiropas spēju atbalstīt aizjūras iedzīvotājus, kas nonākuši lielās krīzēs.

–Reimer Bōge ziņojums (A6-0405/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Pamatojoties uz Bōge kunga ziņojumu, es balsoju par rezolūciju, ar kuru apstiprina priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda mobilizēšanu 10,8 miljonu eiro saistību un maksājumu apropriācijās saskaņā ar Eiropas Savienības vispārējo budžetu 2008. gadam, lai sniegtu atbalstu autobūves nozarei Spānijā un tekstilrūpniecības nozarei Lietuvā. Spānijas gadījumā (kurai ir ierosināts apropriācijās piešķirt 10,5 miljonus eiro) pieprasījums ir saistīts ar 1 589 darbinieku skaita samazināšanas gadījumiem, no kuriem 1 521 notika uzņēmumā *Delphi Automotive Systems España* Kadizas provincē *Puerto Real* Andalūzijā. Tas ir motora detaļu ražotājs, kas pieder uzņēmumam *Delphi Automotive Systems Holding Inc.*, kura centrālais birojs atrodas Trojā — Mičiganā ASV. Lietuvas gadījumā (kurai ir ierosināts apropriācijās piešķirt 0,3 miljonus eiro) pieprasījums attiecas uz 1 089 zaudētām darbavietām tekstilrūpniecības uzņēmuma *Alytaus Tekstilė* likvidācijas rezultātā četru mēnešu atsaucē periodā.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Spānija ir iesniegusi pieteikumu saistībā ar 1 589 darbinieku atlaišanu, no kuriem 1 521 ir atlaists uzņēmumā *Delphi Automotive Systems España*, un 68 tā piegādes uzņēmumos. Ir pieprasīts veikt 10 471 778 miljonus eiro lielu iemaksu, lai segtu daļu atbalsta pasākumu izdevumu, kuru kopsumma ir gandrīz 20,94 miljoni eiro.

Lietuva ir iesniegusi pieteikumu saistībā ar 1 089 darbinieku atlaišanu pēc tekstilizstrādājumu ražošanas uzņēmuma *Alytaus Tekstilė* slēgšanas. Tā ir pieprasījusi 298 994 eiro no kopsummas aptuveni 0,06 miljonu eiro apmērā.

Kā mēs esam iepriekš norādījuši, šo fondu nedrīkst izmantot, lai īslaicīgi "amortizētu" nepieņemamas sociāli ekonomiskās izmaksas, ko rada uzņēmumu pārvietošana un to darbinieku atlaišana vai arī nespēja mainīt tādu politiku, kas rada darba ņēmēju ekspluatāciju, nedrošību un bezdarbu. Ir būtiski novērst un sodīt uzņēmumu pārcelšanu, un izbeigt pasaules tirdzniecības liberalizācijas politiku, ko izraisījis Eiropas Savienība.

Valsts atbalsts jāpiešķir, pamatojoties uz ilgtermiņa saistībām nodarbinātības un reģionālās attīstības jomās. Atbalstu nedrīkst piešķirt, ja to var izmantot, lai veicinātu pārcelšanu.

Mums ir jānostiprina darba ņēmēju pārstāvju nozīme uzņēmumu padomēs un attiecībā uz vadības strukturālu lēmumu pieņemšanu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju par Bøge kunga ziņojumu par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda mobilizēšanu, reaģējot uz Spānijas un Lietuvas pieprasījumiem 2008. gada februārī un maijā. Es uzskatu, ka ir atbilstoši mobilizēt fondu, jo šīm valstīm ir radušās ļoti lielas izmaksas, sniedzot palīdzību darba ņēmējiem. Ņemot vērā to, ka fonds pastāv tieši tādēļ, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus apdraud jaunie konkurences apstākļi un mūdienu uzņēmējdarbības pasaules komercprakse, es uzskatu, ka šajā gadījumā fonda mobilizēšanas pieprasījumu var apstiprināt bez jautājumiem.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par rezolūcijas projektu, kas neļauj ieviest pasažieru pārmeklēšanu kā civilās aviācijas drošības nostiprināšanas līdzekli. Pasažieru drošība ir ļoti svarīga, bet veiktie pasākumi nedrīkst radīt pilsoņu pamattiesību pārkāpumus. Cilvēku skenēšanas ieviešana tādā veidā, kā tiek ierosināts, negarantē privātuma tiesību ievērošanu.

Es uzskatu, ka ir jāveic pētījumi, lai noteiktu šī pasākuma ieviešanas ietekmi uz cilvēku veselību, kā arī jāsagatavo ietekmes novērtējums, lai noteiktu šo pasākumu izdevīgumu. Es domāju, ka ārkārtīgi svarīgas ir arī procedūras, kas jāpieņem attiecībā uz ieskenēto attēlu apstrādi. Ņemot to vērā, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam ir jānoformulē un jāsagatavo nostāja, lai visi tie pasākumi, kas vērsti uz pasažieru drošību, tiek īstenoti saskaņā ar noteikumiem par personas datiem.

Mēs ar interesi gaidām papildu datus no Eiropas Komisijas saistībā ar pasākumiem, ko esam ieplānojuši, lai uzlabotu civilās aviācijas drošību. Es šodien atbalstīju šīs rezolūcijas pieņemšanu, jo ir jāaizsargā Eiropas Savienības pilsoņu pamatvērtības.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), rakstiski. – (PL) Globalizācijai ir pozitīva ietekme uz ekonomisko izaugsmi un nodarbinātību. Noteiktās nozarēs tai arī var būt negatīvas sekas attiecībā uz neaizsargātākajiem un mazāk kvalificētajiem darba ņēmējiem. Šīs negatīvās sekas var ietekmēt visas dalībvalstis neatkarīgi no tā, vai šīs valstis ir lielas vai mazas, ilglaicīgas dalībvalstis vai jaunpienācējas.

Eiropas Savienības struktūrfondi atbalsta plānotas izmaiņas un to pārvaldību saskaņā ar tādām rīcībām kā mūžizglītība ilgtermiņā. Savukārt Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds nodrošina vienreizēju personalizētu atbalstu uz ierobežotu laika posmu. Tā mērķis ir atbalstīt darba ņēmējus, kuri ir atlaisti no darba tirgus pārmaiņu rezultātā. Eiropas Savienībai ir jāpievērš īpaša uzmanība šim fondam.

–Anders Wijkman ziņojums (A6-0366/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Pamatojoties uz mana zviedru kolēģa Wijkman kunga patstāvīgo ziņojumu, es balsoju par rezolūciju pēc Komisijas paziņojuma par Pasaules klimata pārmaiņu alianses izveidošanu starp Eiropas Savienību un nabadzīgajām jaunattīstības valstīm, ko īpaši apdraud klimata pārmaiņas. Ir konstatēts, ka klimata pārmaiņu ietekme visātrāk un vissmagāk skars vismazāk attīstītās valstis (VAV) un mazo salu jaunattīstības valstis (MSJV). Šīm valstīm ir vismazāk resursu, lai sagatavotos šīm novirzēm un izmainītu savu dzīvesveidu. Tādēļ klimata pārmaiņas draud vēl vairāk aizkavēt tūkstošgades attīstības mērķu (TAM) sasniegšanu lielā daļā šo valstu, un es atzinīgi vērtēju Eiropas Komisijas ierosinājumu izveidot Pasaules klimata pārmaiņu aliansi starp Eiropas Savienību un nabadzīgajām jaunattīstības valstīm, ko īpaši apdraud klimata pārmaiņas, jo sevišķi VAV un MSJV, kā arī ĀKK (Āfrikas, Karību un Klusā okeāna reģiona) valstīm. Tāpat kā vairums manu kolēģu deputātu es uzskatu, ka 60 miljonu eiro budžets, kas piešķirts šai iniciatīvai, nepavisam nav pietiekams.

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par Wijkman kunga ziņojumu par Pasaules klimata pārmaiņu alianses izveidošanu starp Eiropas Savienību, vismazāk attīstītajām valstīm (VAV) un mazo salu jaunattīstības valstīm (MSJV); es uzskatu, ka mēs nevaram atlikt stingrāku rīcību ārpus ES attiecībā uz kopīgām klimata pārmaiņu problēmām un nabadzības samazināšanu. Šāda rīcība būtu solis uz priekšu, lai īstenotu ES Rīcības plānu attiecībā uz klimata pārmaiņām un attīstību (2004), pamatojoties uz mūsu labāku izpratni par to, ka klimata pārmaiņām ir jāmaina mūsu pieeja attīstības palīdzībai.

Kā Attīstības komitejas loceklis mani īpaši skar šis jautājums, ko ir iespējams apvienot ar starptautiskajām sarunām par klimata pārmaiņām 2008. gadā Poznaņā un 2009. gadā Kopenhāgenā. Mums ir jāpārvar neuzticēšanās starp rūpnieciski attīstītajām un jaunattīstības valstīm, kas ir radījusi vienu no lielākajiem šķēršļiem, lai panāktu vienošanos par klimata pārmaiņām laika posmam pēc 2012. gada.

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Jaunattīstības valstis ir vismazāk ietekmējušas klimata pārmaiņas, bet no to sekām cieš visvairāk un būs vismazāk spējīgas tās risināt. Rūpnieciski attīstītās valstis ir vēsturiski

atbildīgas par klimata pārmaiņām, un tām ir morāls pienākums veicināt jaunattīstības valstu centienus pielāgoties klimata pārmaiņu sekām.

2007. gada ES Rīcības plāna par klimata pārmaiņām un attīstību pārskats parāda, ka par maz tiek darīts, lai klimata pārmaiņas integrētu ES attīstības politikā, un darbs rit īpaši lēni. Es atbalstu Komisijas iniciatīvu izveidot Pasaules klimata pārmaiņu aliansi. Tomēr Pasaules klimata pārmaiņu aliansei piešķirtie 60 miljoni eiro nepavisam nav pietiekami, un tāpēc ir svarīgi, lai Komisija izveido ilgtermiņa finansējumu un līdz 2010. gadam piešķir vismaz 2 miljardus eiro un līdz 2020. gadam — 5 miljardus eiro. Pašlaik jaunattīstības valstīm ārkārtīgi trūkst līdzekļu, lai pielāgotos klimata pārmaiņām. Palīdzot jaunattīstības valstīm, mēs arī palīdzēsim pašī sev.

Marie-Arlette Carlotti (PSE), rakstiski. – (FR) Jā, mūsu pienākums ir palīdzēt jaunattīstības valstīm un jo īpaši vismazāk attīstītajām valstīm (VAV) un mazo salu jaunattīstības valstīm (MSJV), lai ierobežotu globālās sasilšanas ietekmi, jo šīs valstis būs globālās sasilšanas pirmie upuri, kaut pašas nebūs pie tā vainojamas.

Pašlaik Āfrika sarunās par klimatu ir “aizmirstais kontinents”.

Tomēr šis mērķis ir jāatspoguļo tādās finanšu saistībās, kas ir līdzvērtīgas tam, kas likts uz spēles.

Šeit slēpjas problēma.

Ar Eiropas Komisijas nodrošināto 60 miljonu eiro lielo budžetu nepietiek.

Finansējuma ilgtermiņa mērķim ir jābūt vismaz 2 miljardi eiro no šī brīža līdz 2010. gadam un 5 — 10 miljardi eiro no šī brīža līdz 2020. gadam.

Lai finansētu šo palielinājumu, Komisijai un dalībvalstīm ir jāizmanto vismaz 25 % no ieņēmumiem no Kopienas emisiju tirdzniecības sistēmas.

Mēs arī pieprasām pasākumus saistībā ar finansiālo atbalstu, tehnisko palīdzību un tehnoloģiju nodošanu, lai veicinātu nelielas siltumnīcefekta gāzes emisijas tehnoloģijas.

Visbeidzot, ir jālikvidē šķēršļi jaunām finansēšanas metodēm.

Ja atkal tiks mobilizēti attīstības kredīti un Eiropas attīstības fonds, tad attiecīgā alianse nebūs nekas vairāk kā krāpšana.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) ES pārspilē pašreizējās klimata pārmaiņu briesmas, ko rada lielo uzņēmumu bezatbildīga dabas resursu izmantošana, nevis lai ierosinātu būtiskus pasākumus to risināšanai, bet gan lai iebiedētu cilvēkus un lai uzlabotu savu stāvokli, konkurējot ar citiem imperiālistiem, un atrastu risinājumu attiecībā uz kapitāla pārmērīgu uzkrāšanu, nodrošinot vēl lielāku peļņu monopoliem.

EP ziņojumā par klimata pārmaiņu alianses izveidošanu starp Eiropas Savienību un jaunattīstības valstīm ir vērojama klaja iejaukšanās šo valstu iekšējās lietās attiecībā uz to ekonomikas, sabiedrības un administratīvo mehānismu organizāciju un tiek piedāvāta niecīga finansiālā atbildība šo valstu plutokrātijām vai draudēts veikt militāru intervenci saskaņā ar tās preventīvo politiku, lai novērstu draudus drošībai un ar klimatu saistītus konfliktus, tādējādi apstiprinot *Solana* ziņojumu par šiem tematiem.

Tajā ierosināta aktīvāka uzņēmumu loma, veidojot valsts un privātā sektora partnerības, īpaši tādās nozarēs kā ūdens, sabiedrības veselība un energoapgāde, kā arī ieviešot vides nodokļus, un tajā atzinīgi vērtēta emisiju tirdzniecības sistēma, kas dod labumu uzņēmumiem un par kuru maksā darba ņēmēji un vide, kā arī pielāgojot jaunattīstības valsts tirdzniecības, lauksaimniecības un drošības kapitālistiskajai pārstrukturēšanai.

Iedzīvotāji noraidīs ES imperiālistiskos plānus un pieprasīs labāku un veselīgāku vidi.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Ziņojums attiecas uz Komisijas priekšlikumu izveidot Pasaules klimata pārmaiņu aliansi. Diemžēl ziņojuma galvenie nolūki ir papildināti ar paziņojumiem, ko Jūnija saraksts nevar atbalstīt, tostarp aicinājumu saistīt Eiropas Savienības vides pienākumus ar Kopējo ārpolitiku un drošības politiku, kā arī detalizētus priekšlikumus par to, kā ES būtu jāuzsāk ieguldījumi vides jomā trešās valstīs.

Pamatojoties uz dažiem ziņojumā ietvertajiem apgalvojumiem, Pasaules klimata pārmaiņu aliansi arī var uztvert kā ES mēģinājumu paplašināt savas pilnvaras attiecībā uz mežsaimniecības un jūras jautājumiem. Šī metode izmantot problēmas, lai veidotu ES valsti, ir kaut kas tāds, kam mēs noteikti iebilstam.

Jūnija saraksts ļoti atbalsta ES sadarbību, kas ietver pārrobežu vides problēmas. Tomēr cīņa pret nabadzību un centienu uzsākšana, lai risinātu vides problēmas globālā līmenī, ir jāveic saskaņā ar ANO. Tādēļ, rūpīgi apsvēris, Jūnija saraksts ir izvēlējis balsot pret šo ziņojumu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Klimata pārmaiņas uz planētas notiek ne vien tās dabīgās attīstības rezultātā, bet arī dabas resursu intensīvas izmantošanas politikas dēļ, ko īsteno rūpnieciski attīstītās valstis. Tā ir palielinājusi klimata pārmaiņas līdz tādām līmenim, kas tagad cilvēcei rada nopietnas problēmas.

Atbildīga rīcība, lai novērstu dabas resursu nopietnas izšķiešanas sekas, prasa saraut saikni kapitālistiskās politikas pašā saknē.

Tomēr atbalstītā pieeja ar ES priekšgalā ir visu valstu kopīga atbildība. Tas paredz centienus uzspiest ierobežojumus "jaunattīstības" valstīm attiecībā uz tām piederošu dabas resursu neatkarīgu izmantošanu, kas ir acīmredzami saskaņā ar lielo starptautisko uzņēmumu mērķiem izmantot šos resursus.

Papildus citiem aspektiem EP pieņemtais dokuments ne vien ietver pretrunas, bet arī pilnībā ignorē šos galvenos jautājumus. Tā vietā Parlaments piesauc „profilaktiskas drošības politiku vai reaģējot uz draudiem vai konfliktiem saistībā ar klimatu”, izmantojot “klimata pārmaiņas”, lai nodrošinātu un militarizētu starptautiskās attiecības.

Pamatojoties uz principu „maksā patērētājs”, ziņojumā ir arī aicināts piemērot vides nodokļus (pretēji tādai nodokļu sistēmai, kuras pamatā ir ieņēmumi), kas paver iespēju privatizēt sabiedriskos pakalpojumus un privāti izmantot tādus pamatresursus kā ūdeni.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Klimata pārmaiņas ir temats, ko kļūst interesanti apspriest, kad jāatrod atbildes. To darot, mums jāatsakās no dogmām un neapdomības.

Pretēji fatālistiskai pieejai, kas pasaules iedzīvotāju skaita pieaugumu, lielāku patēriņu un neizbēgami — labākus dzīves apstākļus miljoniem cilvēku — pielīdzina iespējamai dabas katastrofai, mums ir jāizmanto mūsu modernās zinātnes iespējas un milzīgais progress, no kura mēs visi gūstam labumu, lai atrastu piemērotas atbildes, kas novērsīs nevēlamu blakusparādību rašanās risku (kā tik bieži notiek ar sasteigtiem lēmumiem, vēloties ātri rīkoties, bet pienācīgi neizprotot situāciju, kādā šīs atbildes jārod).

Tomēr, lai kāda pieeja (vai pieejas, ņemot vērā, ka jābūt vairākām atbildēm) tiek pieņemta, mums ir jāatzīst, ka dažas valstis ir mazāk spējīgas reaģēt. Šīs valstis ir tādos attīstības posmos, kas nosaka to, ka tām nav vajadzīgo resursu, un kas nostāda šīs valstis ārkārtīgi neaizsargātā situācijā. Mūsu politikā galvenokārt ir jādomā par šīm valstīm un to iedzīvotājiem, lai mazinātu klimata pārmaiņu negatīvo ietekmi un palīdzētu tām pielāgoties.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju par *Wijkman* kunga ziņojumu par Pasaules klimata pārmaiņu alianses izveidošanu. Klimata pārmaiņu temats daudzus gadus ir bijis darba kārtībā — daudz kas ir paveikts, bet ar to vēl nepietiek. Mērķis ir pastiprināt rīcību saistībā ar klimata pārmaiņām ārpus ES. Tāpēc mums ir jāveicina politisks dialogs starp ES un jaunattīstības valstīm, lai sekmētu ar klimata pārmaiņām saistītu faktoru iekļaušanu nabadzības samazināšanas plānos vietējā un valstu līmenī.

Es atbalstu šo iniciatīvu; pirms tā iesakņojas, protams, tai būs jāsaskaras ar vairākām problēmām, piemēram, koordinācijas trūkumu pasaules mērogā, nepietiekamu finansējumu un tā tālāk. Es arī piekrītu referenta piezīmēm par novatorisku valsts un privāto partnerību (VPP) modeļu izstrādi, kam Eiropa ļoti tic. Tās ir ES nākotne valstu, reģionālā un vietējā līmenī.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Jau kādu laiku ir acīmredzams, ka globālā sasīlšana vissmagāk skar vismazāk attīstītās valstis (VAV), lai gan tieši šīs valstis ir vismazāk sekmējušas klimata pārmaiņas. To neaizsargātība vēl vairāk tās ievilkis nabadzības bezdibenī, un es atzinīgi vērtēju to, ka *Wijkman* kungs to neapšaubāmi ir uzsvēris.

Ideja ir izveidot aliansi, lai cīnītos pret klimata pārmaiņām, bet Komisija tam neparedz pietiekami daudz līdzekļu. Klimata pārmaiņu izmaksas tikpat labi varētu sasniegt 80 miljardu eiro. Tomēr Komisija tam ir piešķīrusi 60 miljonu eiro lielu budžetu, ar ko vienkārši nepietiek, lai VAV sagatavotos klimata pārmaiņām. Tagad alianses uzdevums ir atrast vai atbrīvot papildu līdzekļus. Tas nozīmē, ka atsevišķām Savienības dalībvalstīm ir jāuzņemas sava atbildība. Tām ir jāparedz lielākas summas, nekā tās piešķirušas pašlaik.

Eiropas Parlaments arī ierosina aliansei piešķirt vismaz 25 % ES ienākumu no emisiju tirdzniecības sistēmas.

Šķiet, ka Savienība, ņemot vērā klimata pārmaiņas, sāk domāt citādi par attīstības sadarbību, kas ir vērtējams atzinīgi. Tāpēc es atbalstīšu šo ziņojumu.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par ziņojumu "Pasaules klimata pārmaiņu alianses izveidošana starp Eiropas Savienību un nabadzīgajām jaunattīstības valstīm", jo šīs valstis ir visneaizsargātākās pret klimata pārmaiņām.

Iepriekš minētajā 2007. gada ES Rīcības plāna par klimata pārmaiņām un attīstību pārskatā parādīts, ka progress saistībā ar klimata pārmaiņu iekļaušanu ES attīstības politikā ir bijis nepietiekams un pārāk lēns.

Lai gan ES ir izvirzījusi mērķi kļūt par līderi cīņā pret klimata pārmaiņām, ES budžets neatbilst prioritātei, kas piešķirtai šīm politikas jomām. Tīras attīstības mehānisms (CDM) līdz šim ticis maz piemērots, lai apmierinātu nabadzīgāko valstu vajadzības pēc ieguldījumiem tīrās tehnoloģijās.

Ziņojumā aicināts ES izvirzīt klimata pārmaiņas attīstības sadarbības politikas centrā un Komisiju sniegt detalizētu informāciju par valstu un starptautiskā līmenī spēkā esošajiem finanšu mehānismiem saistībā ar klimata pārmaiņām un attīstību. Komisijai ir steidzami jāierosina pasākumi, kādi būtu jāveic, lai palielinātu ES finansālo atbalstu saistībā ar klimata pārmaiņām un attīstību, nodrošinot iespējami labāko saskaņošanu un papildināmību ar esošajām iniciatīvām.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), rakstiski. – (PL) Vides aizsardzībai neapšaubāmi ir jābūt katras dalībvalsts un Kopienas prioritātei kopumā. Tomēr attiecībā uz iniciatīvu izveidot Pasaules klimata pārmaiņu aliansi labākais, ko par to var pateikt, ir tas, ka tā ir bezjēdzīga. Nodokļu maksātāju naudas tērēšana par vēl vienu dārgu politisku struktūrvienību noteikti nepalīdzēs uzlabot vides stāvokli. Tā tikai nodrošinās papildu ienesīgus amatus, ko ieņemt Briseles birokrātiem. Jaunattīstības valstis rada daudz mazāk piesārņojuma, un to oglekļa dioksīda emisijas ir nebūtiskas, salīdzinot ar ekonomikas gigantu emisijām.

Es vēlētos norādīt, ka daudzus gadus ASV ir bijusi to valstu saraksta augšgalā, kas ražo toksiskas vielas. Tā joprojām nav ratificējusi Kioto protokolu. Es esmu pārliecināts, ka ES un jaunattīstības valstu alianses izveide pat vismazākajā mērā neveicinās piesārņojuma līmeņa samazināšanu. Savukārt tāda rīcība kā sarunas, piemēram, ar iepriekš minēto valstu politiskajiem vadītājiem varētu būt būtiskas. Tas ir tāpēc, ka tieši viņi visvairāk degraē apkārtējo vidi.

–Jean Marie Beaupuy ziņojums (A6-0356/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par rezolūciju par pārvaldību un partnerību reģionālās politikas jomā valstu, reģionu un projektu līmenī, kas tika izvirzīta, pamatojoties uz mana franču kolēģa deputāta Jean Marie Beaupuy patstāvīgo ziņojumu. Es pilnībā piekrītu idejai, ka, rūpējoties par vienkāršošanu un efektivitāti, ir jāpēta iespēja apvienot dažādos Kopienas fondus turpmākajā kohēzijas politikā laika posmā pēc 2013. gada.

Petru Filip (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es vēlētos atzinīgi vērtēt iniciatīvu sagatavot ziņojumu par labas vietējās un reģionālās pārvaldības tematu, kā arī partnerības jēdziena nozīmi starp četriem vai vairākiem varas līmeņiem: vietējo, reģionālo, valsts un Eiropas. Visas tikšanās ar vietējo iestāžu pārstāvjiem, ko tieši ievēlējusi tauta, vairumā gadījumu uzsver atšķirības veidos, kādos Eiropas politika tiek izmantota starp šo līmeņu iestādēm.

Neveidojot reālas partnerības politiku starp visām šīm pārvaldes iestādēm bez politisko partiju lobēšanas ietekmes, kam nav nekāda sakara ar subsidiaritāti, gan Eiropas Parlamenta, gan citu Eiropas iestāžu centieni nesasnies vajadzīgos konkrētos rezultātus un efektivitāti. Mēs pietiekami labi pazīstam konfliktus un slikti izprastu sāncensību starp dažādu politisko partiju pārstāvjiem, kas ir pie varas dažādos administrācijas līmeņos, kas vairumā gadījumu izraisa to, ka Eiropas pilsoņiem tiek atņemts to Eiropas projektu sniegtais labums, par kuriem tiek lemts šajā Eiropas Parlamenta forumā. Tāpēc es balsoju par šo ziņojumu, cerot, ka reģionālās politikas jomām tiks piešķirta tāda nozīme, ko tās ir pelnījušas.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Beaupuy kunga ziņojums ir īpaši pamācošs. Tajā tiek runāts par struktūrpolitikas pārvaldību, un mēs uzzinām, ka turklāt visu Eiropas Savienības reģionu attīstības līmeņu līdzsvarošana, kas ir Briseles īstenotās reģionālās politikas patiesais mērķis, radikāli mainīs dalībvalstu teritoriālo organizāciju un tādējādi to administratīvās un politiskās struktūras.

Patiesībā tas īsti nepārsteidz. Pašlaik Eiropā tiek darīts viss, lai apietu vai iznīcinātu nacionālās valstis: no augšas, piešķirot to kompetenci Eiropas supervalstij, un no apakšas — pretēji dažu dalībvalstu tradīcijām un pretēji provinču dabiskajām robežām vai identitāšu robežām — izšķīzdami miljardiem eiro —, veicinot

“reģionu” kā privileģētu vietēju organizāciju vai izveidojot vietējas pārrobežu telpas. Referenta slavētā “integrētā pieeja” Eiropas tiesību aktiem, ko veido šī līmeņa ņemšana vērā visās Eiropas politikas jomās, radot teritoriālu, ekonomisku un sociālu ietekmi, veicina šo attīstību.

Papildus manipulācijām ar vēlētajiem *Sarkozy* kunga ierosinātā administratīvā reforma ir noteikti jāanalizē saskaņā ar šo analīzes satvaru.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Ziņojumā ir aicināts veidot ciešāku sadarbību starp valstu administrācijām. Tomēr ir svarīgi atcerēties, ka tieši iestāžu konkurences rezultātā tiek pārbaudītas pārvaldības labākās formas un nošķirtas no tādām, kas ir mazāk piemērotas. Eiropas pārvaldes formu daudzveidība un pieredzes apmaiņa starp šīm administrācijām, iespējams, ir labs piemērs.

Ziņojums ir pilns ar paziņojumiem ar labu nozīmi, bet būtībā tam trūkst konkrētu priekšlikumu par to, kā uzlabot struktūrpolicies pārvaldību, lai novērstu milzīgās nepilnības attiecībā uz struktūrpolicies jomu ekonomisko aspektu kontroli. Ir vērts atcerēties, ka ES struktūrpolicies laika periodā no 2007. līdz 2013. gadam ir Eiropas Savienības lielākā atsevišķā izdevumu pozīcija un ka Eiropas Revīzijas palāta savā ziņojumā par 2006. finanšu gadu norāda, ka nevajadzēja izmaksāt vismaz 12 % naudas, kas iztērēta struktūrpolicies jomās.

Ziņojumā ir arī ietvertas atsauces uz Lisabonas līgumu. Tomēr šis līgums ir noraidīts demokrātiskos procesos. Tāpēc atsaukšanās uz Lisabonas līgumu ir nepieņemamas augstprātības izpausme. Patlaban šī līguma nākotne ir tik neskaidra, ka vajadzētu izvairīties no atsaucēm uz tā saturu. Iepriekš izklāstīto iemeslu dēļ Jūnija saraksts ir izvēlējies balsot pret ziņojumu kopumā.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Acīmredzot netiek apšaubīts mūsu atbalsts vietējo un reģionālo iestāžu vai citu valsts, sociālo un ekonomisko organizāciju, kā arī sabiedrības kopumā būtiskai līdzdalībai, definējot mērķus un programmas un īstenojot, un kontrolējot Kopienas struktūrfondu izmantošanu katrā dalībvalstī, ņemot vērā, ka mēs jau par to esam vienmēr iestājušies.

Tomēr mēs nevaram pieļaut, ka šo likumīgo centienu aizsegā tiek mēģināts īstenot citus mērķus, piemēram, “nākotnes kohēzijas politikā pēc 2013. gada” sapludināt dažādus Kopienas fondus (Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai). Šis priekšlikums varētu apdraudēt to, kam jābūt Kopienas budžeta galvenajam mērķim, citiem vārdiem sakot, tā uzdevumam sadalīt labklājību starp “kohēzijas” valstīm un “turīgajām” valstīm, īpaši tāpēc, ka šādi tiktu likvidēti tie fondi, kas ir paredzēti tikai pirmajām (papildus tam, ka tiktu apdraudēts Kopienas finansējums “kopējās politikas jomām”, piemēram, lauksaimniecībai un zivsaimniecībai).

Mēs arī nevaram piekrist priekšlikumā paustajam pamudinājumam veidot “valsts un privātā sektora partnerību”, kas ir instruments, ko izmanto, lai privatizētu sabiedriskos pakalpojumus, kas svarīgi un stratēģiski iedzīvotājiem un katras dalībvalsts sociāli ekonomiskajai attīstībai.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), rakstiski. – (RO) *Beaupuy* kunga ziņojumā laba pārvaldība ir identificēta divu savstarpēji papildinošu sistēmu līmenī: iestāžu sistēmā, kas nodrošina pilnvaru un budžeta piešķiršanu starp valsts, reģionālajām un vietējām iestādēm, kā arī partnerību sistēmā, kas apvieno dažādas valsts un privātas iestādes, kuru darbība attiecas uz vienu un to pašu problēmu noteiktā teritorijā.

Partnerība var piešķirt pievienoto vērtību kohēzijas politikas īstenošanā ar pastiprinātu leģitimitāti, ilgstošu koordināciju, garantētu pārredzamību un labāku fondu apgūšanu. Partneru iesaistīšana var palīdzēt attīstīt institucionālu mehānismu nozaru un teritoriālā līmenī. Mēs nedrīkstam ignorēt to, ka partneriem ir vajadzīgās spējas un resursi, kas var palielināt programmas efektivitāti, padarot projektu atlases procesu daudz efektīvāku.

Lai leģitimizētu lēmumu pieņemšanas procesu un līdzsvarotu politisko ietekmi kā daļu no sabiedriskās apspriešanas darbības programmu sagatavošanas posmā, ir ārkārtīgi svarīgi, lai tiktu iesaistītas gan vietējās un reģionālās iestādes, gan pilsoniskā sabiedrība. Tas veicina plašu speciālo zināšanu izmantošanu un palīdz uzlabot programmas izstrādi, uzraudzību un izvērtēšanu.

Mums jāsaprot, ka jaunās dalībvalstis vēl nav sagatavotas partnerības principam, un tāpēc to varētu nostiprināt pakāpeniski starptautiska un reģionāla spiediena rezultātā.

Pamatojoties uz jau paustajiem argumentiem grozījumos, kurus esam iesnieguši un kurus *Beaupuy* kungs ir pieņēmis un iekļāvis teksta galīgajā variantā, es atbalstīju šo ziņojumu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju par *Beaupuy* kunga ziņojumu par pārvaldību un partnerību reģionālās politikas jomā valstu, reģionu un projektu līmenī. Ir skaidrs, ka jebkādas reģionālās attīstības panākumi nav atkarīgi tikai no sasniegtajiem rezultātiem, bet arī no veida, kādā šie rezultāti ir gūti, proti — pārvaldības. Tāpēc mums ir jāizstrādā mehānismi, kas uzlabo pārvaldības sistēmas un ko netraucē dažādas politikas jomas.

Attiecībā uz partnerības principu es izjūtu tādu pašu entuziasmu kā referents — jaunas pārvaldības metodes nedrīkst aizstāt valsts iestādes, drīzāk tām jābūt cieši saistītām. Es arī apstiprinu plānu reorganizēt to veidu, kādā pārvaldība ir saistīta ar Kopienas fondiem, dažādajām teritoriālajām dimensijām un, protams, Eiropas Savienību. Projektu pārvaldības prasmes, kas aizgūtas no uzņēmējdarbības pasaules, var būt teicami instrumenti, lai īstenotu jaunas pārvaldības formas, kas virza uz priekšu Eiropas sistēmas konkrēto attīstību.

– **Ziņojums: Manuel Medina Ortega (A6-0355/2008)**

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose un Britta Thomsen (PSE), rakstiski. – (DA) Sociāldemokrātu grupas Eiropas Parlamentā Dānijas deputāti balsoja par pastāvīgo ziņojumu par labāku regulējumu, bet vēlas uzsvērt, ka administratīvo šķēršļu likvidēšana var būt ļoti politisks process. Mēs atbalstām mērķi likvidēt nevajadzīgus administratīvos šķēršļus. Tomēr noteikti administratīvie šķēršļi var būt ļoti vajadzīgi sociālā ziņā, pat ja šķiet, ka tie kavē uzņēmumu izaugsmi un novatorismu. Mēs uzskatām, ka ir vajadzīga līdzsvarota pieeja, lai samazinātu administratīvos šķēršļus.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Ja mums ir jāapspriež vajadzība pēc “tiesību aktu labākas izstrādes” pirms debatēm par Eiropas tiesību aktu saturu, tad mums vajadzētu apsvērt, cik daudz no šiem tiesību aktiem patiesībā ir vajadzīgi. Ir tiesa, ka kopējā tirgus izveide un vienotības panākšana starp valstīm ar atšķirīgu vēsturi un tradīcijām, ko bieži var redzēt, sīkāk apskatot to tiesību aktus, rada nepieciešamību pēc saskaņas, kam, iespējams, vajadzīga aktīvāka tiesību aktu izstrāde.

Tomēr to pateikt nav tas pats, kas atzīt, ka galvenokārt mums ir jāizstrādā tiesību akti un ka tas ir jādara Eiropas līmenī. Kaut arī es esmu pārliecināts, ka ES bieži ir pareizais forums, kurā darboties, ir arī jāatzīmē, ka būtisks ir subsidiaritātes princips, kas bieži ir nostumts malā viltus efektivitātes un nevajadzīga rezultāta vārdā.

Ja mēs vēlamies, lai ES spēj reaģēt uz vajadzībām, kurām ir pamatots Eiropas lēmumu pieņemšanas līmenis, mums konsekventi un gudri ir jāizvairās no Eiropas pārpludināšanas ar tiesību aktu projektiem un pilnvarām, ko var efektīvi noteikti valstu līmenī. Šis apsvērums, kas bieži parādās līgumos, diemžēl ir mazāk redzams Briselē, kas neizbēgami rada sekas arī attiecībā uz birokrātijas kārdinājumu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju par *Medina Ortega* kunga ziņojumu par Protokolu par subsidiaritātes un proporcionalitātes principa piemērošanu. Eiropas Savienības mērķim būtu jābūt skaidrības un efektivitātes standartiem regulējošā sistēmā. Tā kā tiesību aktu izstrādes procedūru uzlabošana var mums palīdzēt sasniegt šos mērķus un, ņemot vērā to, ka subsidiaritātes un proporcionalitātes principi ir divi no stūrakmeņiem, uz kuriem veidota Kopiena, īpaši gadījumos, kad tai nav ekskluzīvas tiesību aktu izstrādes kompetences noteiktā jomā, es izsaku atzinību Juridiskajai komitejai par tās nenogurstošo darbu, lai nodrošinātu, ka Kopienas tiesību aktu pamatā ir kvalitāte, vienkāršojot *acquis communautaire*, un nevis kvantitāte.

Turklāt arī man ir šaubas par pašregulēšanas un kopregulēšanas procedūrām; pašreizējo finanšu krīzi tirgos daļēji var attiecināt uz šīm procedūrām. Regulējums joprojām ir vienkāršākais veids, kā sasniegt Savienības mērķus un sniegt juridisko skaidrību uzņēmumiem un pilsoņiem.

– **Ziņojums: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A6-0363/2008)**

Carl Lang and Fernand Le Rachinel (NI), rakstiski. – (FR) Komisija ir tikko publicējusi savu 24. ikgadējo ziņojumu par dalībvalstu veiktas Kopienas tiesību piemērošanas kontroli. Var uzdot pamatotu jautājumu: vai ir jebkādas atšķirības vai progress attiecībā uz iepriekšējo ziņojumu? Varētu šķist, ka nav. Kā vienmēr, Eiropas nabaga studenti ir dalībvalstis. Kādu risinājumu piedāvā referente? Lielāku stingrību attiecībā uz dalībvalstīm, vajadzības gadījumā vairāk iesniegumu Eiropas Kopienai tiesai un lielāku stingrību, izpildot tiesas pieņemtos spriedumus. Īsāk sakot, vairāk piespiešanas un represiju pilnvaru Eiropas iestādēm attiecībā uz dalībvalstīm.

Kopienas tiesiskā kārtība, kurā jau noteikts, ka līgumi ir pārāki par valstu tiesībām, tagad vēlas būt arvien despotiskākā un destruktīvākā saistībā ar minētajām dalībvalstu tiesībām. Mēs esam noteikti pret to, jo valstu

tiesību un juridiskās specifikas iekļaušana noteikti novedīs pie pašu dalībvalstu iekļaušanas eiropiešu un federālistu projektā.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju par *Geringer de Oedenberg* kundzes ziņojumu par Kopienas tiesību aktu piemērošanas pārraudzību. Skaitļi ir objektīvi, tos var interpretēt, bet nevar apstrīdēt: ievērojamā pārkāpumu gadījumu skaita palielināšanās un Eiropas Kopienas tiesas spriedumu nepildīšana vai direktīvu netransponēšana noteiktajā laika periodā norāda uz to, ka atsevišķām dalībvalstīm ir vajadzīga ciešāka Komisijas pārraudzība.

Turklāt es esmu pārliecināts, ka ir jābūt ciešākai sadarbībai starp Eiropas Parlamentu un valstu parlamentiem, lai veicinātu un patiešām stingrāk piemērotu Kopienas tiesību aktus valsts, reģionālā un vietējā līmenī. Es arī apstiprinu to, ka tekstā jāiekļauj jautājums par struktūrfondu pārvaldību — dalībvalstīm ir jāatgādina, ka gadījumā, ja tās vēlas izmantot fondus finanšu shēmā laika posmam no 2007. līdz 2013. gadam, tām būs jāpielāgo savi tiesību akti Eiropas tiesību aktiem, īpaši saistībā ar vides aizsardzību, tādā veidā, kas pienācīgi veicina ekonomisko un sociālo attīstību reģionālā līmenī.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Šodienas Parlamenta sēdē es balsoju par Juridiskās komitejas ikgadējo ziņojumu par Kopienas tiesību piemērošanas pārraudzību 2006. gadā.

Referentes *Geringer de Oedenberg* kundzes sagatavotajā dokumentā ir ietvertas norādes uz nespēju ievērot direktīvu transponēšanas grafiku, neapmierinošu sadarbību starp dalībvalstu tiesu sistēmām un Eiropas Kopienas tiesu, kā arī pausta kritika par sūdzību izskatīšanas metodēm.

Ļoti satraucoša parādība ir valstu tiesu nevēlēšanās īstenot Kopienas tiesību aktu pārkuma principu un izmantot prejudiciālo nolēmumu procedūru.

Ziņojumā ir arī norādīts uz arvien lielāku pārkāpumu skaitu, kas rodas, kad dalībvalstis neievēro Eiropas Kopienas tiesas spriedumus un neievēro direktīvu transponēšanas grafiku.

Ņemot vērā iepriekš minēto, ir steidzami jāuzlabo sadarbība starp Eiropas Parlamentu un valstu parlamentiem un ir jāpalielina Kopienas tiesību aktu piemērošanas pārraudzība valstu un reģionālā līmenī. Šāda rīcība satuvinās Eiropas Savienību ar pilsoņiem nostiprinās tās demokrātisko likumību.

– Ziņojums: Georgios Papastamkos (A6-0354/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par rezolūciju par stratēģiju regulatīvo aģentūru institucionālo aspektu noteikšanai nākotnē, un es to darīju, pamatojoties uz mana izcilā kolēģa un drauga, Grieķijas bijušā ministra *Papastamkos* kunga, sagatavoto pastāvīgo ziņojumu. Ir žēl, ka Parlamenta un Komisijas centieni, lai izveidotu likumīgi ierobežojošu Eiropas regulatīvo aģentūru pārraudzību, nav snieguši ievērojamus rezultātus. Es piekrītu lielākajai daļai savu kolēģu, kuri pauž nožēlu par to, ka nav vispārīgas aģentūru izveides stratēģijas Eiropas Savienībā. Padomei un Komisijai ir steidzami jāstrādā kopā ar Parlamentu, lai izveidotu skaidru, kopēju un saskaņotu sistēmu attiecībā uz turpmāko aģentūru vietu Eiropas pārvaldībā, kas ir nepieciešams, lai ieviestu parlamentāro kontroli pār regulatīvo aģentūru dibināšanu un darbību.

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Pēdējā laikā ir ievērojami palielināties regulatīvo aģentūru skaits gan Eiropas, gan valstu līmenī. Starp šiem diviem līmeņiem pastāv līdzības un atšķirības. Šo aģentūru dažādība attiecībā uz struktūru un funkciju Eiropas un valstu līmenī izvirza jautājumus saistībā ar regulējumu, labu un pārvaldību un iestāžu tuvumu centralizācijas un decentralizācijas ziņā.

Eiropas regulatīvās aģentūras lielā mērā veido decentralizēti vai neatkarīgi dienesti, tāpēc ir jāprasa īpaša pārredzamība un demokrātiska kontrole, kad apspriežam to izveidi un darbību, jo bez regulatīvām un izpildvaras iestādēm ar ekskluzīvām tiesībām iestāžu skaita pieaugums svarīgākajās sabiedriskās darbības jomās var kaitēt to iestāžu vārdam, kas pārstāv Eiropas Savienību, atsvēšināt tās un būtiski palielināt birokrātiju.

Parlamentārās kontroles piemērošanai regulatīvo aģentūru struktūrai un darbībai ir jāatbilst demokrātijas klasiskajam principam, kas prasa visu izpildvaras iestāžu politiskās atbildības palielināšanu.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Eiropas Savienība ietver 29 aģentūras, īstas Eiropas mikroiestādes, kuru izmaksas pārsniedz 1 miljardu eiro un kuru lietderība ir vērtējama piesardzīgi. Tādēļ referents pareizi pieprasa lielāku pārredzamību un lielāku atbildību, pārvaldot šīs daudzās aģentūras, to darbības patiesu politisko kontroli, jau esošo aģentūru izvērtēšanu, moratoriju jaunu aģentūru izveidei un “izmaksu un ieguvumu” analīzes sagatavošanu pirms jebkādu lēmumu pieņemšanas.

Tomēr patiesā problēma ir pašu aģentūru, Eiropas birokrātijas papildu slāņu, pastāvēšana, dažām no kurām ir regulatīvas pilnvaras un citām ir izpildvaras funkcijas, kas pārklājas ar valstu iestāžu darbu, kad tās šo darbu nesarežģī. Patiesā problēma ir to skaita palielināšanās un tas, ka šīs aģentūras izplatās visā Eiropā, un to amati tiek izsniegti kā balsu iegūšanas dāvanas. Patiesā problēma ir tā, ka 40 % aģentūru ir dibinātas saskaņā ar Līguma 308. pantu, šo slaveno pantu, kas ļauj palielināt Briseles kompetenci, ja tā nav skaidri paredzēta tiesību aktos un noteikumos.

Tā kā šis ziņojums neko neatrisina, mēs nevarējam to apstiprināt. Tomēr, tā kā pat šādā gadījumā tas ir mēģinājums ieviest nelielu kārtības šajā jukclī, mēs nevaram to noraidīt. Šī iemesla dēļ mēs atturēsimies.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Ir interesanti, ka ziņojuma priekšlikuma 5. punktā tagad ir atzīmēts tas, ka nav ES aģentūru izveides vispārējās stratēģijas. Jaunas stratēģijas tiek izveidotas katrā gadījumā atsevišķi, kas rada regulatīvo aģentūru, izpildaģentūru un citu Kopienas iestāžu nepārredzamu savārstījumu.

Ir vēl interesantāk atzīmēt, ka Eiropas Parlamenta vairākums vienmēr ir veicinājis jaunu aģentūru izveidi un tikai tagad saprot, ka ir zudusi kopaina.

Jūnija saraksts atbalsta ziņojuma galvenās idejas, bet mēs kritiski raugāmies uz to, kā Eiropas Parlaments tagad mēģina ieņemt jaunu teritoriju, kurā regulatīvajām aģentūrām Parlamentam ir jāiesniedz ikgadēji ziņojumu un aģentūru direktoriem pirms iecelšanas, iespējams, ir jāierodas kompetentajā parlamenta komitejā. Mēs esam skeptiski noskaņoti pret šiem ierosinājumiem. Pirmkārt, būtu pareizi par šo aģentūru pārvaldību atbildību uzņemties Komisijai, un, otrkārt, partiju politiskie strīdi var ietekmēt aģentūru direktoru iecelšanu, kuriem kā tādiem jābūt tikai ierēdņiem.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju par *Papastamkos* kunga iesniegto ziņojumu par stratēģiju regulatīvo aģentūru institucionālo aspektu noteikšanai nākotnē. Es atzinīgi vērtēju Komisijas plānu izveidot iestāžu darba grupu, kas būtu atbildīga par regulatīvo aģentūru funkciju noteikšanu un katras Eiropas Savienības struktūrvienības attiecīgo kompetenci saistībā ar iepriekš minētajām aģentūrām.

Tomēr šim priekšlikumam ir jābūt sākuma, nevis beigu punktam, jo mērķi sniedzas daudz tālāk par iestāžu grupas izveidi. Patiesi, priekšlikuma mērķis par kopēju pieeju, ciktāl tā iespējama, šo aģentūru struktūrai un darbībai ir samazināt birokrātiju, lai šīs struktūrvienības var pareizi un efektīvi pildīt savu tiesību aktu izstrādes uzdevumu. Tas dos iespēju tās pārraudzīt un vismaz daļēji apmierināt revīzijas prasības, kā arī veicināt atbildību, ko prasa tik nozīmīgs uzdevums.

- Rezolūcijas priekšlikums: Joseph Kony apcietināšanas orderis, lai viņu tiesātu Starptautiskajā Krimināltiesā (B6-0536/2008)

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Joseph Kony un Kunga Pretošanās armija (*Lord's Resistance Army*) ir vainīgi šausalīgu noziegumu izdarīšanā pēdējos 20 gados, tādēļ Starptautiskā Krimināltiesā tagad vēlas viņu tiesāt.

Konflikts Lielo ezeru reģionā Ugandā un Sudānā joprojām notiek un pastāvīgi prasa jaunu civiliedzīvotāju upurus. Starptautiskās sabiedrības skaidra atbildība ir izbeigt šo briesmīgo traģēdiju.

Jūnija sarakstam parasti ir negatīvs viedoklis par ārpolitikas rezolūcijām. Tomēr šī ir saistīta ar organizāciju un tās vadītāju, ko Starptautiskā Krimināltiesā apsūdz par noziegumiem pret cilvēci. Tāpēc mēs esam izvēlējušies atbalstīt šo rezolūciju.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es vēlētos informēt Parlamentu, ka es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par apsūdzības izvirzīšanu *Joseph Kony* un viņa tiesāšanu Starptautiskajā Krimināltiesā. Ir pilnīgi nepieņemami, ka vairāk nekā trīs gadus tiek mēģināts arestēt tādu starptautisku noziedznieku kā *Joseph Kony*, kurš izdarījis un musinājis izdarīt noziegumus, tostarp slepkavības, genocīdu, izvarošanas, laupīšanas un kūdīšanu uz izvarošanu. Visi šie centieni ir bijuši neveiksmīgi, jo Ugandas valdība joprojām atsakās sadarbīties, lai notvertu šo noziedznieku, par kuru Starptautiskā Krimināltiesā ir izdevusi apcietināšanas orderi.

Es vēlētos norādīt, ka Uganda ir parakstījusi Romas statūtus, saskaņā ar kuriem valstis ir apņēmušās nepieļaut tādu noziegumu nesodišanu, kurus starptautiskā sabiedrība ir atzinusi par vissmagākajiem, kā arī censties novērst šādu noziegumu izdarīšanu. Es arī vēlētos paust bažas par skaidras apņemšanās trūkumu attiecībā

uz starptautiskās palīdzības (galvenokārt no Sudānas valdības) novirzīšanu *Kony* vadītajai armijai *LRA*, ko tā var izmantot, lai sevi viegli finansētu.

– Ziņojums: **Marielle De Sarnez (A6-0294/2008)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Pamatojoties uz *de Sarnez* kundzes ziņojumu, es balsoju par normatīvo rezolūciju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko ievieš rīcības programmu, kas vajadzīga, lai uzlabotu augstākās izglītības kvalitāti un veicinātu starpkultūru izpratni, sadarbojoties ar trešām valstīm (*Erasmus Mundus*) (2009.–2013. gads). Es atbalstu kompromisa grozījumus, kuru mērķis ir akadēmiskā izcilība, ar ģeogrāfisko teritoriju saistīts taisnīgums, sabiedrības informēšana par šo programmu un nepieciešamība atcelt visus juridiskos un administratīvos šķēršļus apmaiņas programmām starp Eiropas valstīm un trešām valstīm (vīzu problēma). Es arī uzskatu, ka ir jāveic pasākumi programmas darbības jomā, lai nodrošinātu, ka studenti, doktoranti, doktora grādu ieguvušie un universitātes pētnieki, kuri ierodas no vismazāk attīstītajām trešām valstīm (īpaši no ĀKK — Āfrikas, Karību un Klusā okeāna reģiona valstīm), pēc uzturēšanās perioda beigām atgrieztos savā dzimtajā valstī, lai novērstu intelektuālā darbaspēka aizplūšanas fenomenu. Visbeidzot, es atzinīgi vērtēju prasību iemācīties vismaz divas Eiropas valodas un cīnīties pret diskrimināciju un veicināt dzimumu līdztiesības ievērošanu.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose un Britta Thomsen (PSE), rakstiski. – (DA) Sociāldemokrātu grupas Eiropas Parlamentā Dānijas deputāti balsoja pret ziņojumu par *Erasmus Mundus II* programmu. Tas nav tāpēc, ka esam pret šo programmu, bet gan tāpēc, ka formulējums attiecībā uz finansējumu draud radīt situāciju, kurā Dānijas studentiem būs jāmaksā par šīs programmas izmantošanu. Kopumā mēs atbalstām *Erasmus Mundus* programmu mērķi.

Sociāldemokrātu grupas Eiropas Parlamentā Dānijas deputāti balsoja par pastāvīgo ziņojumu par labāku regulējumu, bet vēlas uzsvērt, ka administratīvo šķēršļu likvidēšana var būt ļoti politisks process. Mēs atbalstām mērķi likvidēt nevajadzīgus administratīvos šķēršļus. Tomēr noteikti administratīvie šķēršļi var būt sociāli ļoti vajadzīgi, pat ja šķiet, ka tie kavē uzņēmumu izaugsmi un novatorismu. Mēs uzskatām, ka ir vajadzīga līdzsvarota pieeja, lai samazinātu administratīvos šķēršļus.

Konstantīnos Droutsas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) ES izmanto *Erasmus Mundus* programmu (2009.–2013. gads) kā daļu no Lisabonas stratēģijas pret vietējām kustībām vērstās politikas, lai veiktu buržuāzisku universitāšu modernizāciju dalībvalstīs saskaņā ar kapitāla prasībām, lai izraisītu intelektuālā darbaspēka aizplūšanu no trešām valstīm un vēl vairāk ekspluatētu darba ņēmējus, tādējādi palielinot Eiropas monopoli ienesīgumu.

Tā nostiprina privātus ekonomiskus universitāšu un pētniecības centru novērtēšanas kritērijus un nostāda valsts un privātas izglītības iestādes vienlīdzīgās pozīcijās. Tā izveido izglītības “konsorcijs”, pamatojoties uz “izcilības mērķi”, un studentiem uzspiež mācību maksu, tādējādi pēc būtības bērnus no strādnieku šķiras ģimenēm izslēdzot no augstākās izglītības un pēcdiploma studijām.

ES demagoģiskās deklarācijas par intelektuālā darbaspēka aizplūšanu no mazāk attīstītām valstīm nevar noslēpt patieso mērķi, kas nav nekas cits kā šo valstu darbaspēka nožēlojama izmantošana un drastiski ierobežojumi jauniešu tiesībām iegūt augsta standarta bezmaksas valsts izglītību katram bērnam no strādnieku šķiras ģimenēm.

Šo iemeslu dēļ Grieķijas Komunistiskās partijas parlamentārā grupa balsoja pret šo likumdošanas iniciatīvu.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par *De Sarnez* ziņojumu par *Erasmus Mundus* programmu (2009.–2013. gads), jo uzskatu, ka šī jaunā programma ir būtiska, lai veicinātu Eiropas Savienību kā izcilības centru studijām pasaules līmenī.

Sadarbojoties ar daudzajām ES izglītības iestādēm, *Erasmus Mundus II* uzlabos reakciju uz arvien lielāko pieprasījumu pēc studentu mobilitātes, veicinās augstākās izglītības kvalitāti ES un dialogu starp dažādām kultūrām. Es arī vēlētos uzsvērt šajā ziņojumā ierosinātos jaunievedumus, piemēram, doktorantūras paildzināšanu, stipendiju iekļaušanu, kā arī uzņēmumu un pētniecības centru aktīvas līdzdalības veicināšanu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šī ir svarīga programma, kuras mērķis ir atbalstīt studentus no trešām valstīm, kuri vēlas braukt studēt Eiropas Savienībā, kaut arī tās ierobežotais finansējums var radīt grūtības tiem, kam jāsedz maksa par universitāti un kuri to nevar izdarīt. Rezultātā, kaut arī mēs balsojam par šo ziņojumu, mums ir žēl, ka tika noraidīti mūsu grupas iesniegtie priekšlikumi, jo to mērķis bija palīdzēt atrisināt šo problēmu.

Tomēr mums ir prieks, ka tika pieņemti tie priekšlikumi, kuru mērķis ir uzlabot šo studentu mobilitāti un pievērst uzmanību tam, ka šo programmu nedrīkst izmantot, lai Eiropas Savienībā piesaistītu cilvēkus ar īpašām prasmēm no trešām valstīm, kaitējot viņu dzimtajām valstīm. Mēs uzstājam, ka Eiropas Komisija, izvērtējot šo programmu, ir jāņem vērā intelektuālā darbaspēka aizplūšanas iespējamās problēmas un attiecīgo studentu sociāli ekonomiskais stāvoklis.

Mums jānodrošina, lai maģistranti, doktoranti, pētnieki un akademiķi no mazāk attīstītām trešām valstīm pēc studiju beigām varētu atgriezties savās dzimtajās vietās, tādējādi novēršot intelektuālā darbaspēka aizplūšanu.

Neena Gill (PSE), rakstiski. – Priekšsēdētājas kundze, es balsoju par šo ziņojumu, un es ceru, ka *Erasmus Mundus* programmas pildzināšana līdz 2013. gadam tiks turpināta, lai nodrošinātu svarīgu saikni starp dažādām kultūrām.

Šīs izglītības programmas priekšrocības ir acīmredzamas — labumu gūs ne tikai Eiropas Savienība, piesaistot inteligentus un ambiciozus studentus no trešām valstīm, kuri uzlabos ES pētniecību un jauninājumus, bet arī mūsu paši studenti iegūs labākas valodu prasmes un palielinās to izmantojamību gan mājās, gan ārvalstīs.

Jo īpaši es uzskatu, ka šī programma ir sevišķi piemērota, ņemot vērā to, ka šis ir Starpkultūru dialoga gads. Saikņu veidošana ar trešām valstīm, izmantojot izglītību, veicina sapratni un saziņu starp dažādām kultūrām, valodām un ticībām. Tie šāda veida programma Eiropas Parlamentam ir jāatbalsta un es to pilnībā atbalstu.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Mēs esam izvēlējušies balsot pret šo Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu. Mēs nebalsojam pret *Erasmus Mundus* programmas ideju kā tādu, bet gan dažu komitejas un dažu Komisijas izvirzīto detalizēto priekšlikumu dēļ.

Mēs neatbalstām īpašu *Erasmus Mundus* vīzu saskaņā ar priekšlikumā ietvertajiem īsajiem aprakstiem. Katrai dalībvalstij ir tiesības izsniegt vīzas, un mēs ceram, ka tām ir labvēlīga attieksme, kad runa ir par vīzu izsniegšanu studentiem, kuri ir iesaistīti *Erasmus Mundus* programmā. Mēs uzskatām, ka nav iespējams regulēt šāda veida vīzu ES līmenī.

Mēs arī noraidām ideju par to, ka ES jāsniedz finansiāls atbalsts to studentu apvienībai, kuri beiguši dažādas *Erasmus Mundus* programmas. Studentu apvienībām ir jāveidojas individu vajadzību un personīgo centienu rezultātā. Tās nevar izveidot ES iestādes no augšas.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) *Erasmus Mundus* programma ietver sadarbību un mobilitāti augstākās izglītības nozarē, un tās mērķis ir veicināt Eiropas Savienību kā visas pasaules mācību izcilības centru. Tā paplašina līdz šim pieejamās iespējas saskaņā ar *Erasmus* programmu, sākot sadarbību izglītības jomā ar valstīm, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis.

Izglītībai ir būtiska nozīme jauniešu dzīvēs. Paši studenti un nākamie darba devēji arvien vairāk novērtē starptautisku pieredzi. Valodu un kultūru, katras valsts īpašo iezīmju pārzināšana un spēja darboties starptautiskā vidē ir tikai dažas no daudzajām priekšrocībām, piedaloties šajā programmā. Mobilitātes veicināšana ir vēl viens ievērojams programmas mērķu aspekts. Tas ir īpaši svarīgi globalizācijas laikmetā, jo arvien nozīmīgāki kļūst kontakti ar trešām valstīm. Mums vajadzētu atzinīgi vērtēt to, ka studentiem no Eiropas un trešām valstīm arī turpmāk būs iespēja gūt šādu pieredzi.

Man ir prieks, ka programma, par kuru tiek balsots, ietver arī priekšlikumus vīzu problēmu novēršanai. Vīzas nevajadzīgi sarežģī ceļošanas formalitātes. Ierosinātajai veicināšanai vajadzētu arī ietekmēt pieejamās informācijas apjomu. Studentiem ir jāspēj piekļūt visai vajadzīgajai informācijai, lai ļautu iepriekš vieglāk sagatavoties uzturēšanās laikam. Šajā saistībā īpaši noderīgs varētu būt Eiropas Komisijas pārstāvniecību atbalsts trešās valstīs.

Ona Juknevičienė (ALDE), rakstiski. – (LT) Šodien mēs balsojam par jaunās paaudzes *Erasmus Mundus* programmu (2009.-2013. gads). Pašreizējā *Erasmus Mundus* programma tika īstenota 2004. gadā, un šo programmu veiksmīgi ir izmantojuši vairāk nekā 4000 pilsoņi no Eiropas Savienības un trešām valstīm. *Erasmus Mundus* ir izrādījusies uzticams pasākums augstākās izglītības jomā, īpaši saistībā ar maģistrantūras studijām. Jaunās programmas mērķis ir veicināt augstāko izglītību Eiropā, palīdzēt piedāvāt vairāk un labākas karjeras iespējas jauniešiem, kā arī īstenot strukturētāku starptautisko sadarbību starp augstākās izglītības iestādēm, nodrošinot lielāku mobilitāti studentiem no Eiropas Savienības un trešām valstīm. Nākamajos 5 gados universitātēm Eiropā un trešās valstīs tiks piešķirti vairāk nekā 950 miljoni eiro, lai tās pievienotos programmai un piedāvātu stipendijas. Tiks iekļauta pēcdiploma studiju papildu programma, un studentiem tiks sniegts lielāks finansiālais atbalsts. Balsošanas laikā es atbalstīju atbildīgās komitejas grozījumus, kas

dokumentam sniedz skaidrāku regulējumu, nodrošina studentu izvēli un tiesības, kā arī dod iespēju veidot ciešāku sadarbību starp universitātēm.

Carl Lang un Fernand Le Rachinel (NI), rakstiski. – (FR) Ņemot vērā šo ziņojumu, mērķis veicināt masveida ekonomisko imigrāciju, ko jau 2005. gada 11. janvārī noteica Eiropas Komisija savā Zaļajā grāmatā par ES pieeju ekonomiskās migrācijas pārvaldībai, ir aktuālāks nekā jebkad iepriekš.

Erasmus Mundus II programmai laika periodā no 2009.–2013. gadam ir piešķirti ne mazāk par 950 miljoniem eiro. Šīs programmas mērķis ir piesaistīt ārvalstu studentus un pasniedzējus Eiropas Savienības ģeogrāfiskajai teritorijai. Tas ir aptuveni par 654 miljoniem eiro vairāk par summu, kas tika piešķirta programmas pirmajai versijai.

Par iegādi izmantojot pašu par sevi slavējamo rīcību iedrošināt studentus no trešām valstīm braukt studēt Eiropā, tiem piedāvājot augsta līmeņa maģistra vai doktora grādus, realitātē tiek pavērtas jauna likumīgas imigrācijas kanāla slūžas. Faktiski vieglāka piekļūšana Eiropai ārzemniekiem no trešām valstīm īpaši tiks piešķirta, izmantojot vienkāršotas vīzu un stipendiju piešķiršanas procedūras un izmainītas mācību maksas.

Gluži pretēji savu pilsoņu atbalstam un Eiropas pētniecības un izcilības veicināšanai, kas tai vajadzīga, Eiropas Savienība atkal atbalsta cilvēkus ārpus ES un izrāda savu tieksmi pēc masveida imigrācijas.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) *Erasmus Mundus II* programma līdzinās *Erasmus* apmaiņas programmai Eiropas studentiem, bet tās mērķis galvenokārt ir studentu apmaiņa ar trešām valstīm. Tās mērķis ir Eiropai piesaistīt kvalificētus ārvalstu studentus.

Būtībā es atbalstu starpkultūru pieredzes apmaiņu, īpaši zinātniskā līmenī. Tomēr mani māc šaubas par šīs programmas efektivitāti un jo īpaši — lietderīgumu dalībvalstīm. Laikā, kad dažās dalībvalstīs vietas universitātē vietējiem iedzīvotājiem ir ierobežotas daudzās studiju jomās, mums jābūt piesardzīgiem saistībā ar augstākās izglītības kvalifikāciju.

Pāreja uz Boloņas modeli visā universitāšu sistēmā Eiropā ir pietiekami apgrūtinājusi studentus ar maģistra grādu atrast doktorantūras vietas. Konkurences palielināšana vietējiem studentiem man šķiet neproduktīva. Būs arī grūti kontrolēt imigrācijas noteikumu pārkāpumus attiecībā uz šo programmu. Šī iemesla dēļ es balsoju pret šo ziņojumu.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), rakstiski. – (PL) *Erasmus Mundus* programmai jau ir bijusi liela nozīme jauniešu un pieaugušo mūsdienu izglītībā. Tomēr gūtā pieredze rāda, ka šīs problēmas ir jārisina ar zināmu piesardzību. Nepamatoti radikālas izmaiņas, piemēram, jauni nosacījumi attiecībā uz mācību maksu, šo izglītības sistēmu, kas ir pierādījusi sevi tirgū, var padarīt nelīdzsvarotu. Šādas izmaiņas var arī pārkāpt noteiktus principus attiecībā uz akadēmisko iestāžu autonomiju. Tāpēc ir jāapsver, vai būtu labāk atstāt lēmumu pieņemšanu *Erasmus Mundus* konsorcijs kompetencē, vai arī paredzēt pārvaldības noteikumus no augšas.

Es uzskatu, ka gadījumos, kad pastāv iedibināta prakse un vietējām iestādēm ir iespēja pieņemt lēmumus, tas ir jāņem vērā un nekas jauns ar likumu nav jāuzspiež. Tas ir īpaši svarīgi, ņemot vērā, ka mēs dzīvojam ļoti atšķirīgos reģionos. Mēdz teikt, ka daži ir labāk attīstīti, bet citi — mazāk, un tiem visiem ir dažādas tradīcijas un atšķirīgi ekonomiskie apstākļi.

Es vēlētos izmantot šo iespēju, lai norādītu, ka Parlaments nepamatoti atsauca uz dokumentiem, kas vēl nav saistoši, piemēram, Eiropas Konstitūciju, kas tika noraidīta referendumā, Lisabonas līgumu un saistīto Pamattiesību hartu. Tiesību aktu pamatā nevar būt kas tāds, kas nav iekļauts tiesību sistēmā.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju par *De Sarnez* kundzes ziņojumu par *Erasmus Mundus* programmu (2009.–2013. gads). Jaunieši ir mūsu nākotne, un es to nesaku vienkārši tāpēc, ka tas ir piemērots izteiciens: *Erasmus Mundus* programma ir veidota, pamatojoties uz izcilības etosu un starpkultūru integrācijas veicināšanas, veidojot sadarbību ar trešām valstīm, lai jaunās paaudzes varētu strādāt, veidojot labāku pasauli. Konkrēti jaunajā *Erasmus Mundus* programmā ir uzsvērtā iespēja apmeklēt maģistrantūras un doktorantūras kursus, partnerību izveide ar izglītības iestādēm trešās valstīs un īpašu saziņas un informācijas pasākumu īstenošana.

Es atzinīgi vērtēju šo iniciatīvu un vēlos pievērst uzmanību *De Sarnez* kundzes priekšlikumam, ka par prioritāti ir jānosaka vismaz divu svešvalodu apguve — patiesībā valodas ir kultūras integrācijas galvenais līdzeklis.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) *Erasmus Mundus II* programma visumā līdzinās tās priekšgājējai, kaut arī ir veikti būtiski pielāgojumi. Svarīgas izmaiņas ietver līdzsvarotāku un garantētu ģeogrāfisko pārstāvniecību tajās *Erasmus Mundus* programmās, kas var piedāvāt universitāšu konsorcijs vismaz no trim Eiropas valstīm, kā arī papildu uzmanība ir pievērsta neaizsargātām iedzīvotāju grupām.

Mācību kursu uzņemšanas kritēriju pamatā jābūt kvalitātei un vienlaikus ir jāievēro dzimumu līdztiesība un jāuzlabo nelabvēlīgā stāvoklī esošu grupu piekļuve.

Piešķirot stipendijas Eiropas un trešo valstu studentiem, iestādēm, kuras piedāvā šos kursus, ir jāievēro vienlīdzīgu iespēju un nediskriminēšanas princips.

Vienlaikus *Erasmus Mundus II* ir jāveicina augstākās izglītības ilgtspējīga attīstība Eiropā un trešās valstīs, sakarā ar ko Komisijai ir jāpieliek visi pūliņi, lai novērstu intelektuālā darbaspēka aizplūšanu.

Zaļie nodrošinās, lai šie pielāgojumi tiktu faktiski īstenoti. *Erasmus Mundus* izvērtēšanā ir arī jāparāda, ka ir uzlabojusies neaizsargātu grupu piekļuve *Erasmus Mundus* programmām.

Zaļo/Eiropas Brīvās apvienības grupa Eiropas Parlamentā ir atbalstījusi šo ziņojumu saskaņā ar šiem nosacījumiem.

– Ziņojums: József Szájer (A6-0300/2008)

Bogusław Liberadzki (PSE), rakstiski. – (PL) Es balsoju par ziņojumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par pasažieru kuģu drošības noteikumiem un standartiem (pārstrādāta redakcija) (COM(2007)0737 – C6-0442/2007 – 2007/0257(COD)).

Es tāpat kā Szájer kungs sliecos piekrist Prezidentu konferences paustajiem principiem un pamatnostādnēm. Tie pilnībā atbilst tiesību aktiem. Es arī pilnībā piekrītu ierosinājumam, ka Prezidentu konferences lēmumam ir vajadzīgas tehniskas korekcijas.

– Ziņojums: József Szájer (A6-0297/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par ģenētiski modificētu mikroorganismu ierobežotu izmantošanu (pārstrādāta redakcija), pamatojoties uz Szájer kunga ziņojumu. Es paužu nožēlu, ka, ņemot vērā tiesību aktu un regulu izstrādāšanu un sarežģītību, Komisija nav mainījusi savu nostāju, ko pieņēma 1987. gada 1. aprīlī un saskaņā ar kuru uzdeva saviem dienestiem turpināt tiesību aktu kodificēšanu ne vēlāk kā pēc desmit grozījumiem, vienlaikus uzsverot, ka tas bija obligāts noteikums un ka dienestiem bija jākodificē to atbildībā esošie tiesību akti un regulas pat īsākos termiņos. Šajā konkrētajā gadījumā mēs turpinām pārskatīt 1990. gada direktīvu un tiesību aktus un regulas, kas tika grozītas četras reizes: 1994., 1998., 2001. un 2003. gadā. Sākotnēji bija paredzēts kodificēt Direktīvu 90/219/EEK, kas galu galā tika pārstrādāta, lai ieviestu vajadzīgās izmaiņas un ievērotu regulu procedūru, attiecībā uz 2006. gadā tika ieviesta pārbaude. Es uzskatu, ka Eiropas Komisijai jānosaka Kopienas politikas konsolidēšana par prioritāru un ka pašreizējā situācija nav pareiza, jo īpaši attiecībā uz dalībvalstīm un pilsoņiem.

Dumitru Oprea (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Pat, ja lauksaimniecības, augkopības un lopkopības sasniegumu un efektivitātes pamatā ir būtiski atklājumi ģenētikas jomā, mums jāizstrādā piemērotākie biodrošības pasākumi ģenētiski modificētu mikroorganismu izmantošanai noteiktos apstākļos, jo mums jāievēro piesardzības princips, lai aizsargātu cilvēku veselību un vidi.

Esmu pārliecināts, ka mūsdienās cilvēcei klātos sliktāk, ja nebūtu Mendela atklājumu un tiem sekojošo Morgana, Krika un Vatsona atklājumu. Tomēr ir skaidrs, ka ģenētiski modificētu organismu (ĢMO) — augu, dzīvnieku vai mikroorganismu iegūšanas, testēšanas, izmantošanas un procedūrām ieviešanai tirgū katrā valstī jāpiemēro īpaša regulējuma, licencēšanas un pārvaldīšanas shēma, kas paredzēs tiesisku un iestāžu sistēmu, lai novērstu vai samazinātu negatīvo efektu rašanās draudus.

– Ziņojums: Eoin Ryan (A6-0348/2008)

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju par E. Ryan ziņojumu par Kopienas statistiku dalībvalstu savstarpējās preču tirdzniecības jomā. Kopienas tiesību aktu mērķis ir samazināt nevajadzīgu un pārmērīgu birokrātiju, tāpēc nevaram atstāt bez ievēribas jautājumu par statistiku dalībvalstu savstarpējās preču tirdzniecības jomā.

Eurostat ir izveidojusi darba grupu, lai izskatītu iespējas modernizēt un vienkāršot Kopienas iekšējās tirdzniecības statistikas datu sniegšanu. Turklāt tiek gatavots pētījums par vienotu sistēmu preču tirdzniecības plūsmas pilnveidošanai un reģistrēšanai kopējā tirgū. Es atbalstu šo iniciatīvu, bet ceru, ka Komisija kopā ar Ryan kungu pilnveidos šo priekšlikumu, sīki norādot, kādi pasākumi jāveic, lai ieviestu šāda veida vienotas plūsmas mehānismu. Šim mērķim varētu izmantot izmēģinājuma projektus, lai pilnībā izpētītu šīs shēmas vērtību un ieviešanas pamatotību.

Eoin Ryan (UEN), rakstiski. – (GA) Īrijā tāpat kā visā Eiropas Savienībā deviņdesmit procenti uzņēmumu ir mazi un vidēji. Īrijā, jo labāk pārzinu situāciju tur, apmēram 250 000 uzņēmumu ir mazi un vidēji, kas nodarbina vairāk nekā 800 000 cilvēku. Lielākā daļa šo uzņēmumu (apmēram 90 %) nodarbina mazāk nekā desmit cilvēku, bet puse šo uzņēmumu nodarbina tikai vienu cilvēku. Tāpēc laiks ir ļoti vērtīgs resurss, bet šie uzņēmumi lielu daļu laika pavada, aizpildot veidlapas

Tāpēc ir pašsaprotami, ka es atbalstu šo ziņojumu (jo esmu tā autors), attiecībā uz ko Padome, sadarbojoties ar maniem kolēģiem Ekonomikas un monetārajā komitejā, panāca kompromisu. Tomēr es vēlējos izskaidrot balsojumu, lai uzsvērtu tā nozīmi. Ziņojuma grozījumi vairāk nekā 200 000 mazo un vidējo uzņēmumu atvieglos pienākumu aizpildīt veidlapas, kas attiecas uz preču tirdzniecību, taupot laiku un sniedzot priekšrocības uzņēmējdarbībai un uzņēmumiem kopumā.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), rakstiski. – (PL) *Intrastat* ir vienota Eiropas valstu sistēma. Tās mērķis ir samazināt nevajadzīgu birokrātiju un regulēšanu. Tā ir elastīga sistēma, tāpēc dod iespēju ņemt vērā atsevišķu Eiropas Savienības dalībvalstu konkrētas vajadzības un risinājumus.

Ir svarīgi arī tas, ka gan *Intrastat* sistēmas, gan starptautiskās tirdzniecības statistikas sistēmas pamatā ir ANO Statistikas nodaļas ieteikumi starptautiskās preču tirdzniecības sistēmai. Tādējādi ir iespējams iegūt pilnīgu un pilnībā salīdzināmu informāciju par preču starptautisko tirdzniecību.

Ir ļoti būtiski pastāvīgi apkopot statistikas datus par svarīgiem ekonomikas jautājumiem. Dalībvalstīm jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai šo sistēmu modernizētu un pilnveidotu.

– Ziņojums: Evelyne Gebhardt (A6-0361/2008)

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Malta ir vienīgā ES dalībvalsts, kurā laulības šķiršana nav atļauta. Eiropā tikai trīs valstīs laulības šķiršana nav iespējama: Vatikāns, Andora un Malta.

Tomēr Malta atļāvusi reģistrēt laulības šķiršanu, kas iegūta citviet, ja persona bijusi tās valsts valstspiederīgais vai pastāvīgais iedzīvotājs, kurā laulība tika šķirta.

Saskaņā ar „Briseli II” (Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003) persona var šķirt laulību, ja viņš ir kādas dalībvalsts valstspiederīgais un sešus mēnešus pastāvīgi tajā dzīvojis. Cita persona var iesniegt prasību šķirt laulību, ja pirms šķiršanās prasības iesniegšanas pastāvīgi vienu gadu dzīvojis dalībvalstī.

Ir ieteicams apsvērt jaunu normu gadījumiem, kad valstīs, kā, piemēram, Maltā, nav šķiršanās tiesību aktu.

Mēs Maltā jau esam atļāvuši reģistrēt laulības šķiršanu gadījumos, uz ko attiecas attiecīgs regulējums; šis nav jautājums par šķiršanās principa ieviešanu, jo tas noteiktos apstākļos jau ir spēkā. Jautājums ir par to, vai mūsu tiesību aktu sistēmā jābūt īpašai sadaļai par laulības šķiršanu pat gadījumos, uz ko šie īpašie apstākļi neattiecas.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Pamatojoties uz Gebhardt kundzes ziņojumu, es balsoju par normatīvo rezolūciju, kas apstiprina grozīt paredzēto priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2201/2003 attiecībā uz jurisdikciju laulības lietās un ievieš noteikumus par šajās lietās piemērojamām tiesībām. Ņemot vērā, ka palielinās Eiropas Savienības pilsoņu mobilitāte un tādējādi pieaug „starptautisko” pāru skaits, t.i. pāru, kuros laulātie draugi ir dažādu valstu valstspiederīgie vai dzīvo dažādās dalībvalstīs vai dalībvalstī, un vismaz viens no laulātajiem draugiem nav šīs valsts valstspiederīgais, un ņemot vērā, ka Eiropas Savienībā ir augsts šķirto laulību īpatsvars, ir obligāti jāizstrādā piemērojamās tiesības un jānosaka jurisdikcija laulību lietās, kas katru gadu attiecas uz arvien lielāku skaitu pilsoņu. Ir jāturpina darbs, norādot, ka līgumi paredz arvien lielākas kopējās brīvības, drošības un tiesību telpas izveidošanu, kā arī pasākumus, lai veicinātu piemērojamo noteikumu saskaņošanu dalībvalstīs jomās, kurās ir pretrunas starp tiesību aktiem un kompetenci.

Lena Ek (ALDE), rakstiski. – (SV) Gebhardt kundzes ziņojums izskaidro valstu tiesu iestāžu jurisdikciju laulību lietās ES, kā arī to, kurš tiesību akts ir jāpiemēro. Mērķis ir novērst risku, ka viens no laulātajiem cenšas

paātrināt laulības šķiršanu, vispirms iesniedzot šķiršanās pieteikumu, lai lietu skatītu saskaņā ar konkrētas valsts tiesību aktiem, kas aizsargātu attiecīgā laulātā intereses. Šis mērķis pats par sevi, protams, ir slavējams. Tomēr, manuprāt, šim regulējumam ir vairāk trūkumu nekā priekšrocību.

Zviedrijā ir vieni no brīvākajiem laulību tiesību aktiem pasaulē, un mums ar to jālepojas. Sākotnējais priekšlikums radīja risku, ka Zviedrijas tiesām daudzos gadījumos būtu jāpieņem lēmums saskaņā ar Maltas, Īrijas, Vācijas vai Irānas tiesību aktiem gadījumos, kad viens no laulātajiem iesniedz šķiršanās pieteikumu. Ilgtermiņā tas ierobežotu Zviedrijas bezierunu tiesības personai iesniegt šķiršanās pieteikumu un arī to saņemt — joma, kurā es nekad nepieļautu kompromisu. Tāpēc mana pirmā doma bija balsot pret. Tomēr balsošanas laikā tika pieņemts mutisks grozījums, kas pēc būtības attiecas uz sabiedriskās kārtības tiesisko principu. Es joprojām uzskatu, ka ir jāsauglabā Zviedrijas modelis, bet, lai veicinātu priekšlikuma pilnveidošanu, tā vietā es nolēmu atturēties.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par E. Gebhardt ziņojumu par piemērojamajām tiesībām laulību lietās. Ņemot vērā, ka palielinās ES pilsoņu mobilitāte un dalībvalstīs piemērojamās tiesības laulību šķiršanas gadījumā ir ļoti dažādas, es atbalstu iespēju laulātajiem, kuri ir dažādu dalībvalstu valstspiederīgie vai pastāvīgie iedzīvotāji, izvēlēties viņu laulību šķiršanai piemērojamās tiesības.

Tomēr, manuprāt, ir būtiski nodrošināt to, ka abi laulātie ir informēti, lai pilnībā apzinātos tiesiskās un sociālās sekas, izvēloties piemērojamās tiesības.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Jaunie ierosinātie tiesību akti attiecas uz „starptautisko pāru” laulības šķiršanu, t.i., to pāru, kuros laulātie ir dažādu valstu valstspiederīgie vai kas dzīvo dažādās dalībvalstīs.

Mūsu mērķis ir ieviest noteikumus attiecībā uz piekritīgo jurisdikciju un piemērojamajām tiesībām, lai novērstu tiesisko nedrošību šajā jomā. Pašlaik piemērojamās tiesības tiek noteiktas saskaņā ar valsts tiesību aktiem par tiesību aktu kolīzijām, kas dažādās dalībvalstīs ir ļoti atšķirīgi, kā arī sarežģīti. Vairums dalībvalstu nosaka piemērojamās tiesības saskaņā ar saistošiem faktoriem vai dzīvesvietas kritēriju (*lex loci*). Citas dalībvalstis sistemātiski piemēro savus tiesību aktus (*lex fori*), kas, protams, var novest pie tāda tiesību akta piemērošanas, ar kuru laulātajiem ir visai maza saistība, un pie iznākuma, kas nav saskaņā ar tiesisko noteiktību.

Jaunais regulējums ierosina saskaņot noteikumus par tiesību aktu kolīzijām. Mēs to atbalstām, jo tam jāievieš lielāka skaidrība šajā joprojām dramatiskajā situācijā un jo īpaši jāveicina to bērnu drošība, kas pārāk bieži ir vecāku šķiršanās upuri.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Mēs, Jūnija saraksts, esam ļoti vīlušies, ka referente ļoti vēlas virzīt jautājumu, ko pavisam nesen noraidīja Padome. Ņemot vērā trūkumus, pašreizējais „Brisele II a” regulējums ir daudz labāks tiesību dokuments par to, ko ierosina referente. Tiesību atņemšana laulātajiem izvēlēties tiesu un jurisdikciju norāda uz Komisijas un jo īpaši referentes augstprātīgo attieksmi pret pašreizējo praksi visās dalībvalstīs.

Mēs ne tikai noraidām šo nepārdomāto ziņojumu, bet aicinām visus deputātus aizstāvēt to laulāto izvēles brīvību, kas ir šķiršanās procesā. Šiem cilvēkiem nepavisam nav vajadzīgi sarežģīti ES tiesību akti šajā grūtajā laikā.

Marian Harkin (ALDE), rakstiski. – Īrija nepieņēma un nepiemēroja šo regulu, jo mēs neatbalstām Īrijas tiesu jurisdikcijas paplašināšanu šķirt ES dalībvalstu valstspiederīgā laulību, pamatojoties uz tiesību aktiem, kas būtiski atšķiras šīs personas izcelsmes valstī.

Ja Īrija īstenotu šo pasākumu, tas ļautu Īrijā dzīvojošajiem ES valstspiederīgajiem šķirt laulību mūsu tiesās, izmantojot atšķirīgu un vieglāku pamatojumu par to, kas noteikts mūsu konstitūcijā un kurš tika pieņemts 1995. gada referendumā par laulības šķiršanu, t.i. par pušu atšķirtību, kas ilgusi 4 gadus. Tas nozīmētu arī to, ka šajos gadījumos netiktu piemērota pašreizējā Konstitūcijas prasība Īrijas tiesām, izskatot šķiršanās lietas, atļaut šķirt laulību tikai tad, kad iesaistītajām pusēm un apgādājamajiem bērniem tiek piemērots attiecīgais nosacījums. Lai gan šim ziņojumam ir arī pozitīvi aspekti, es atturējos, jo atturējās Īrija.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētājas kundze, es balsoju pret Gebhardt kundzes ziņojumu par laulību, jo es uzskatu, ka ir būtiski, lai Somijas tiesās tiktu piemēroti Somijas tiesību akti gadījumos, kad ārvalstu tiesību aktu piemērošana būtu ievērojami pretrunā ar Somijas tiesību aktu pamatprasībām.

Es arī esmu ļoti nobažījies par ierosināto vainas novērtēšanu šķiršanās lietās. Mēs Somijā aptuveni pirms 20 gadiem atteicāmies no krāpšanas gadījumu izmeklēšanas vai citām šādām lietām šķiršanās prāvās. Ja to vēlreiz ieviestu, tas būtu milzu solis atpakaļ un veco laiku dvesma.

Ona Juknevičienē (ALDE), rakstiski. – (LT) Paplašinātajā Eiropas Savienībā pieaug starptautisko ģimeņu skaits, t.i., starp dažādu tautību laulātajiem. Diemžēl ES daudzas laulības starp dažādu tautību cilvēkiem beidzas ar šķiršanos, un bieži šķiršanās process ir sarežģīts un norit ilgi. Tādēļ, ka līdz šim cilvēkiem bija ierobežotas iespējas izvēlēties tiesu, kas izskatītu viņu šķiršanās lietu. Pieņemot lēmumu šķirties, laulātie nevarēja vērsties tiesā tajā valstī, kurā viņi dzīvo. Tātad viņi arī nevarēja izvēlēties citu Kopienas dalībvalstu tiesību aktus un piemērot tos savā šķiršanās lietā. Piemēram, lai izšķirtos no vīra, lietuviešu sievietei, kas apprecējies ar vācieti un Vācijā izveidojusi ģimeni, bija jāvērsas tiesā savā dzīvesvietā. Viņu šķiršanās lieta bija jāizskata saskaņā ar Vācijas tiesību aktiem. Pieņemot šo regulējumu, no 2009. gada 1. maija šie ierobežojumi vairs nebūs spēkā. Ģimenes, kuru šķiršanās prāvas tiek izskatītas, varēs izvēlēties tiesu pēc dzīvesvietas vai valstspiederības. Balsošanas laikā es atbalstīju grozījumus, kas noteica to, ka šķiršanās lietās piemērojami tiesību akti nedrīkst būt pretrunā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas pamatprincipiem. Tas ir jo īpaši svarīgi mūsu centienos novērst dzimumu diskrimināciju, izšķirot un pieņemot lēmumus šķiršanās lietās.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), rakstiski. – (FI) Es balsoju par *Gebhardt* kundzes ziņojumu, jo uzskatu, ka Komisijas priekšlikums saskaņot noteikumus par tiesību aktu kolīzijām starptautisko pāru šķiršanās lietās ir ļoti būtisks. Šķiršanās attiecīgajām pusēm un viņu bērniem ir cilvēciska traģēdija. Tāpēc iesaistītajām pusēm jābūt pēc iespējas lielāki skaidrībai par piemērojamo procedūru un tiesību akta priekšmetu.

Pašreizējā situācijā, kurā laulātie saskaņā ar „Brisele II. a” regulējumu var izvēlēties starp vairākām piekritisgām tiesām, un jurisdikciju nosaka, pamatojoties uz noteikumiem par tiesību aktu kolīzijām dalībvalstī, kurā atrodas tiesa, nesniedz vajadzīgo tiesisko noteiktību. Šī regulējuma nopietni blakusefekti ir tiesas meklēšana un „steigšanās uz tiesu”, lai viena no pusēm iegūtu sev labvēlīgu iznākumu.

Es uzskatu, ka laulības partneru tiesības, abpusēji vienojoties, izvēlēties piekritisgo tiesu un jurisdikciju palīdzēs viņiem saprast priekšmetu abos gadījumos. Šī imeosla dēļ ir būtiski, lai tiktu atvieglota piekļuve informācijai par priekšmetu un procedūrām, kā noteikts grozījumā nr. 2. Grozījums nr. 1, kas aizsargā bērnu intereses, izvēloties tiesību aktus, arī ir ļoti būtisks.

Es atbalstu grozījumu nr. 37, ko iesniedza mana grupa un saskaņā ar kuru ir jāizvēlas tās dalībvalsts tiesību akti, kurā laulātie noslēdza laulību. Tas ir loģiski un vēl vairāk atvieglotu piemērojamā tiesību akta priekšmeta izprašanu.

Astrid Lulling (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Eiropā kopumā ir pārāk daudz šķiršanos, jo īpaši manā valstī. Arvien lielāks šķiršanos skaits skar jauktos pārus, t.i. pārus, kuros laulātie ir dažādu valstu valstspiederīgie.

Ņemot vērā, ka personu brīva pārvietošanās ir Eiropas integrācijas realitāte, ir būtiski izveidot skaidru tiesisko regulējumu.

Apzinoties, ka valstu noteikumi laulības šķiršanas jomā būtiski atšķiras, es pilnībā apzinos briesmas, ko var radīt šķiršanās „tūrisms”, kad vienam no laulātajiem ir iespēja izvēlēties izdevīgāko jurisdikciju sev un jurisdikciju, kas visvairāk ierobežo otru laulāto.

Es balsotu par šo ziņojumu, jo ierisinātais regulējums novērstu trūkumus, dodot iespēju laulātajiem, kas dzīvo dažādās dalībvalstīs, abpusēji vienojoties un pilnībā zinot visus faktus, savā šķiršanās prāvā izvēlēties piekritisgo tās valsts jurisdikciju, kurai jābūt vienai no attiecīgajām divām dzīvesvietas dalībvalstīm.

Diemžēl balsošanas laikā pieņemtais mutiskais grozījums izraisīja apmulsumu, un viss ziņojums bija jānosūta atpakaļ komitejai. Ņemot vērā, ka ziņojums netika nosūtīts atpakaļ komitejai, es nepiedalījos gala balsojumā.

Šis temats ir pārāk jutīgs, lai par to balsotu apmulsumā.

Mairead McGuinness (PPE-DE), rakstiski. – Es nebalsoju par šo ziņojumu, jo Īrija nolēma neizmantot iespēju pieņemt un piemērot ierosināto regulu un nav aktīvi piedalījies pārrunās Kopienas līmenī.

Īrija neatbalstīja Īrijas tiesu jurisdikcijas paplašināšanu attiecībā uz ES dalībvalsts valstspiederīgā laulības šķiršanu, pamatojoties uz to, ka šīs personas izcelsmes valsts tiesību akti būtiski atšķiras.

Ja šo regulu ieviestu, Īrijā dzīvojošajiem ES dalībvalstu valstspiederīgajiem būtu iespēja šķirt laulību Īrijas tiesās, izmantojot atšķirīgu un vieglāku pamatojumu par to, ko nosaka mūsu konstitūcija un kurš tika pieņemts 1995. gada referendumā par laulības šķiršanu.

Ņemot vērā, ka Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanas un piemērošanas procesā, es nolēmu nepiedalīties balsojumā par šo ziņojumu.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Es atbalstu manas kolēģes *Evelyne Gebhardt* ziņojumu par jurisdikcijas izvēli, tiesu spriedumu atzīšanu un noteikumiem, kas attiecas uz tiesībām lemt laulību lietas. Es stingri uzskatu, ka ir būtiski jutīgā jomā izveidot skaidru, saprotamu un elastīgu tiesisko sistēmu.

Vakardienas balsojumā es balsoju par to, lai ieviestu tiesības izvēlēties piemērotu tiesu šķiršanās prāvas izskatīšanai. Es atbalstīju priekšlikumu, saskaņā ar kuru tā sauktie starptautiskie pāri varēs izvēlēties jurisdikciju savā pastāvīgajā dzīvesvietā vai tās valsts tiesisko sistēmu, kurā viņi laulājās.

Es pilnībā atbalstu uzskatu, ka ir būtiski abiem laulātajiem nodrošināt pietiekamu piekļuvi informācijai, neņemot vērā viņu finansiālo situāciju vai izglītības līmeni. Abām pusēm jābūt precīzi un pilnībā informētām par to, kādas sekas ir viņu tiesas izvēlei un tiesībām lemt šķiršanās lietas. Tas jo īpaši attiecas uz starptautiskiem pāriem, jo dalībvalstu tiesību akti, šķiršanās prāvu izskatīšana un nosacījumi, saskaņā ar kuriem tiek kārtotas šķiršanās lietas, ļoti atšķiras.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Jautājumos, kas attiecas uz pārrobežu laulībām, ir būtiski, lai Eiropā būtu saskaņota tiesiskā situācija. Tiesiskā noteiktība tādās jomās kā laulība un šķiršanās, kas bieži ir saistītas ar ļoti emocionāliem jautājumiem, kļūst arvien svarīgākas politikas jomās.

Pasaulē, kas sarūk arvien ātrākā tempā, civiltiesību aktos spēkā esošās regulas — šajā gadījumā brīvība pusēm izvēlēties piemērojamās tiesības un tiesu — ir svarīgas cilvēku mobilitātei. Šī regula arī nosaka „lietotājdraudzīgu” piekļuvi ģimenes tiesību aktu jomai. Šajā saistībā svarīgi ir arī tas, lai puses būtu labi informētas par savu lēmumu tiesiskajām sekām. Tāpēc es balsoju par šo ziņojumu.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, domājot par vairāk nekā 150 000 Eiropas vīriešiem un sievietēm, kas katru gadu ir iesaistīti pārrobežu šķiršanās procedūrās. Tas attiecas arī uz daudziem rumāņu vīriešiem un sievietēm, kas apprecējušies ārvalstīs. Es balsoju par šo ziņojumu, jo stingri uzskatu, ka mūsu pienākums ir atbalstīt visu to birokrātisko šķēršļu un grūtību novēršanu, kuru dēļ cilvēki mēdz teikt, ka Savienība ir pilsoņu elle un juristu paradīze.

Es arī uzskatu, ka mūsu pienākums ir novērst mūsu vēlētajiem virkni citu problēmu, kas uztrauc Eiropas pilsoņus. Divi šo problēmu piemēri ir problēmas, kas saistītas ar medicīnisko aprūpi, kura tiek veikta citā, ne viņu izcelsmes valstī, un izglītības diplomu līdzvērtīgums.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju par *Gebhardt* kundzes iesniegto ziņojumu par piekritīgajām tiesībām laulību lietās. Tam ir cienījams mērķis — izveidot skaidru un visaptverošu tiesisko sistēmu, lai papildus noteikumiem par piemērojamām tiesībām iekļautu tiesību aktus par piekritīgo jurisdikciju un to lēmumu atzīšanu un ieviešanu, kas pieņemti laulību lietās.

Ņemot vērā valstu un Kopienas tiesību aktu kolīzijas, saskaņā ar pašreizējo scenāriju visas „starptautiskās” šķiršanās patiesām var izraisīt ļoti atšķirīgus tiesiskos jautājumus. Mums arī jāņem vērā „steigšanās uz tiesu” risks, kas dod priekšrocības laulātajam, kurš pirmais vēršas pie jurisdikcijas un izmanto to, kas visvairāk atbilst viņa vai viņas interesēm.

Tas ir absolūti nepieņemami, un tāpēc es atbalstu šo ziņojumu, kura mērķis ir paredzēt laulātajiem būtisku atbildību, galvenokārt attiecībā uz informētu izvēli, izvēloties jurisdikciju, un galu galā, izvēloties piekritīgās tiesības.

Olle Schmidt (ALDE), rakstiski. – (SV) Ņemot vērā, ka atbalstu Eiropas Savienību, es parasti saskatu Eiropas tiesību aktu pievienoto vērtību. Ja vairāki cilvēki ir apsvēruši problēmas, tām bieži vien tiek atrasti labāki risinājumi. Šis princips diemžēl neattiecas uz šo ziņojumu. Mēs varam pamatoti lepoties ar tiesību aktiem, kas cilvēkiem, ja viņi to vēlas, dod iespēju katram iet savu ceļu, un tāpēc mums jāaizsargā pašreizējā Zviedrijas sistēma. Tāpēc es piekrītu savai valdībai un uzskatu, ka Komisijas priekšlikums saskaņot tiesību aktus ir solis nepareizajā virzienā, jo jāņem vērā, piemēram, Malτας prakse. Vatikāns nedrīkst likt šķēršļus aktīvai iekšzemes vienlīdzības politikai. Eiropas Parlamentam bija atšķirīgs viedoklis. Tāpēc es nolēmu balsot pret šo ziņojumu. Šis grozījums arī iekļauts protokolā.

Anna Záborská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Es balsoju pret pasākumu, jo uzskatu, ka ES rīkojas bezatbildīgi, iejaucoties lietās, kas nav tās kompetencē. Tas attiecas arī uz ģimenes tiesībām. Ministru Padomei rūpīgi jāapsver, vai pieņemt Parlamenta vai Komisijas priekšlikumus. Nedrīkst izmantot nelielu skaitu problēmgadījumu, lai ES piešķirtu papildu pilnvaras. Tā nav Eiropas integrācijas būtība.

Turklāt Eiropas Parlaments savā nostājā atsaucās uz ES Pamattiesību hartu. Tādējādi Parlaments nepieņemami manipulē, jo ES Pamattiesību harta nav juridiski saistošs dokuments, bet politisks kompromiss. ES Pamattiesību hartas 9. pants nosaka: „Tiesības stāties laulībā un tiesības veidot ģimeni tiek garantētas saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas nosaka šo tiesību izmantošanu.” Ņemot vērā, ka ģimeņu tiesību akti tiek aplūkoti valsts līmenī, kāpēc mums paralēli jānosaka Eiropas šķiršanās regulas? Tas rada manipulācijas iespēju. Tāpēc nav absolūti skaidrs, kāds ir šīs regulas mērķis, un Komisija nespēj novērst neskaidrības. Es ierosinu Ministru Padomei noraidīt šo pasākumu.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Mēs esam ievērojuši, ka ES ir pieaudzis tādu laulāto pāru skaits, kuros laulātie ir dažādu ES dalībvalstu vai citu valstu valstspiederīgie.

Tāpēc arvien biežāk rodas jautājums par piekritīgo tiesību vai kompetentās tiesas izvēli konkrētas lietas risināšanai.

Eiropas Savienībai vajadzīgi efektīvi noteikumi par kolīziju atrisināšanu juridiskās kompetences noteikšanai.

Ņemot vērā, ka pieaug šķiršanos skaits, pieaug arī diskriminācijas gadījumu skaits, iesniedzot prasību par laulības šķiršanu vai laulāto šķirtību. Labāk informētais laulātais uzņemas iniciatīvu un izmanto jurisdikciju, kuras tiesību akti vislabāk atbilst viņa vai viņas interesēm. Tādējādi šis laulātais pieņem lēmumu par attiecīgās tiesību sistēmas kompetenci.

Attiecībā uz laulībām, kurās viens no laulātajiem dzīvo valstī, kas nav ES dalībvalsts, var būt sarežģīti panākt to, ka tiek atzīts laulības šķiršanas spriedums, kas pieņemts valstī, kura nav ES dalībvalsts.

Tā ziņojums mērķis, par ko šodien balsojam, ir abiem laulātajiem nodrošināt piekļuvi uzticamai informācijai attiecībā uz laulības šķiršanas un laulāto šķirtības pieteikumu un arī būtiskākajiem jautājumiem valstu un Kopienas tiesību aktos. Tiek pareizi atzīts, ka, katrā gadījumā izvēloties piekritīgās tiesības, ir būtiski ņemt vērā iesaistīto bērnu intereses.

– Ziņojums: Pedro Guerreiro (A6-0388/2008)

Lena Ek (ALDE), rakstiski. – (SV) ES zivsaimniecības politikas pamatā nav un nekad nav bijuši labi pārdomāti, kopēji lēmumi. Eiropas zivju krājumi pēdējos gados ir strauji samazinājušies, un gandrīz nekas netiek darīts, lai šo situāciju mainītu. Tā vietā ES sniedz finanšu atbalstu, pretī saņemot zvejošanas tiesības trešās pasaules valstīs, un tādējādi izsmels zivju krājumus arī šo valstu jūrās. Vietējiem piekrastes iedzīvotājiem tiks atņemti iztikas līdzekļi, un viņi būs spiesti dzīvot no finanšu atbalsta, turklāt tas reti sniedz pietiekamu atlīdzību vai kompensē zaudētos ienākumus.

Tā vietā ES jāatbalsta tāda zivsaimniecības politika, kuras pamatā ir ilgtermiņa un tālredzīga domāšana. Šajā procesā nevajadzētu atbalstīt zvejas flotu pilnveidošanu un modernizēšanu, lai, galvenokārt, palielinātu zvejas jaudu. Tomēr es labprāt atbalstītu pasākumus, kuru mērķis ir atbalstīt nabadzīgo piekrastes reģionu neaizsargātos vietējos iedzīvotājus, kam vienīgais ienākumu avots ir zvejniecība un kuriem izsīkušie zivju krājumi sagādā lielas grūtības galvenokārt ES nepareizi veidotās zivsaimniecības politikas dēļ. Tomēr *Guerreiro* kunga ziņojumā paustajos priekšlikumos šādu pasākumu nav, tāpēc es balsoju pret šo ziņojumu.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Regulā (EK) Nr. 639/2004 par Kopienas attālākajos reģionos reģistrēto zvejas flotu pārvaldību ir noteiktas vairākas atkāpes no iekļaušanas/izslēgšanas režīma, kas paredzēts 13. pantā Padomes 2002. gada 20. decembra Regulā (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku.

Tomēr, ņemot vērā, ka Komisijas juridiskais instruments, kas attiecīgajām dalībvalstīm ļauj piešķirt valsts atbalstu, tika pieņemts novēloti, kā arī kuģu būvētavu jauda ir ierobežota, nav iespējams ievērot Regulā (EK) Nr. 639/2004 noteikto termiņu un līdz 2008. gada 31. decembrim flotē iekļaut zvejas kuģus, kuru atjaunošanai tiek saņemts valsts atbalsts.

Zivsaimniecības komiteja savā ziņojumā aizstāv gala termiņu pagarināšanu valsts atbalsta piešķiršanai kuģu atjaunošanai un reģistrēšanai gan spēkā esošajā regulējumā, gan Eiropas Komisijas iesniegtajā priekšlikumā, saskaņā ar kuru par vienu gadu jāpagarina gala termiņš, t.i. līdz 2009. gada 31. decembrim.

Termiņa pagarināšana valsts atbalsta piešķiršanai attālāko reģionu flotu atjaunošanai līdz 2009. gada 31. decembrim un kuģu reģistrēšanai līdz 2011. gada 31. decembrim sniedz ļoti būtisku palīdzību, ņemot vērā iepriekšminētos ierobežojumus.

Tāpēc es balsoju par *P. Guerreiro* ziņojumu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Atbalsts attālākajos reģionos reģistrēto zvejas flotu atjaunošanai un modernizēšanai ir ļoti būtisks, ņemot vērā zivsaimniecības nozares stratēģisko nozīmi šajos reģionos. Šodienas balsojumā izvirzītā ziņojuma mērķis ir vēl par vienu gadu pagarināt attālāko reģionu zvejas flotu atjaunošanas un modernizēšanas finansēšanu.

Ir pamatoti ņemt vērā šo reģionu īpašo strukturālo, sociālo un ekonomisko situāciju attiecībā uz zvejas flotu pārvaldību. Tādēļ iekļaušanas/izslēgšanas režīma pārvaldības noteikumi un piespiedu jaudas samazināšana, kas paredzēta Regulā (EK) Nr. 2371/2002, un noteikumi pieejai valsts atbalstam zvejas kuģu modernizācijai un atjaunošanai ir jāpielāgo minēto reģionu vajadzībām.

Kopumā ir jāturpina atbalsta sniegšana zvejas kuģu atjaunošanai un modernizēšanai Kopienas attālākajos reģionos, jo īpaši kuģiem, kuri tiek izmantoti mazapjoma zvejai, ņemot vērā, ka šī reģiona flote pārsvarā sastāv no nolietotiem kuģiem, kas dažkārt ir vairāk nekā 30 gadu veci. Šie pasākumi ir obligāts priekšnoteikums lomu uzglabāšanas apstākļu pilnveidošanai un zivsaimniecības nozarē nodarbināto darba apstākļu un drošības uzlabošanai šajos reģionos.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājs kundze, dāmas un kungi, es balsoju par ziņojumu par Kopienas attālākajos reģionos reģistrēto zvejas flotu pārvaldību, ko iesniedza *Guerreiro* kungs. Komisija vienmēr atbalstījusi Eiropas integrāciju ikvienā jomā, kas tiek apspriesta, un es piekrītu šai nostājai, bet šajā gadījumā mums jāatceļ laika ierobežojumi, lai šiem reģioniem būtu pietiekami daudz laika pienācīgai kuģu atjaunošanai un modernizēšanai, lai pilnveidotu to aprikojumu un kļūtu konkurētspējīgāki iekšējā tirgū.

Ir skaidrs, ka pastāvīgs atbalsts kuģu atjaunošanai ir obligāts priekšnoteikums, lai pienācīgi spētu nodrošināt darba un drošības apstākļus un zivju resursu saglabāšanu. Tādēļ es atbalstu šo iniciatīvu, kuras mērķis ir Kopienas attālāko reģionu zvejas flotu pilnīgu restrukturizāciju, lai spētu atrisināt Eiropas jaunās problēmas zivsaimniecības jomā.

10. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēde tika pārtraukta plkst. 14.15 un tika atsākta plkst. 15.10.)

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS

Priekšsēdētāja vietnieks

11. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

12. ES un Krievijas attiecības (debates)

Priekšsēdētājs. – Pirmais darba kārtības punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par ES un Krievijas attiecībām.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, attiecības starp Eiropas Savienību un Krieviju mūsdienās ir vienas no sarežģītākajām attiecībām. No vienas puses, ir sarežģīts kopēju pasākumu tīkls un saistītas intereses. No otras puses, mēs esam liecinieki notikumiem Gruzijā.

Eiropas Padome lūdza mūs izvērtēt ES un Krievijas attiecības, un šīs pārdomas radās saistībā ar tiem notikumiem, kas liek būtiski apšaubīt ES un Krievijas attiecības. Tas, ka Gruzijas teritoriālā integritāte tika pārkāpta, izmantojot spēku, un ka Krievija vienpusēji atzina Abhāzijas un Dienvidosetijas neatkarību, ir nepieņemami, un mēs nevaram piekrist ārpolitikas principiem, kas nesen tika formulēti Maskavā, arī attiecībā uz ietekmes jomu atjaunošanu.

Tāpēc, izvērtējot attiecības, ir saprātīgi jānovērtē ES pašas intereses šajās attiecībās. Vienlaikus ekonomiskās un tirdzniecības attiecības starp Eiropas Savienību un Krieviju ir spēcīgas un arvien nostiprinās. Krievija jau

ir mūsu trešā svarīgākā tirdzniecības partnere, un tirdzniecības apjoma pieaugums ir līdz pat 20 % gadā. Enerģijai ir lielākais īpatsvars, bet ir būtisks pieaugums arī pakalpojumu jomā.

Ņemot vērā Krievijas augstos un noturīgos izaugsmes rādītājus un vidusslāņa veidošanos, Krievija ir svarīgs jauns tirgus, kas atrodas tepat pie mūsu robežām un sniedz ES uzņēmumiem jaunas iespējas. Krievija ir mūsu trešais lielākais tirdzniecības partneris, un savstarpējās tirdzniecības apmērs katru gadu palielinās par līdz pat 20 %. Šajā saistībā nozīmīgs aspekts ir enerģētikas nozare, tomēr iespaidīgi izaugsmes rādītāji ir vērojami arī pakalpojumu jomā. Eiropas Savienība ir lielākais ieguldītājs Krievijā — ES ieguldījumi veido 80 % no visiem ārvalstu ieguldījumiem. Ievērojama daļa Krievijas ārvalstu valūtas rezervju tiek glabāta eiro, tādējādi Krievija ir kļuvusi par vienu no lielākajiem eiro aktīvu īpašniekiem pasaulē.

Tāpēc mūs ļoti interesē Krievijas turpmākā ekonomikas attīstība, un mēs esam ieinteresēti atbalstīt tās centienus modernizēties, arī izveidojot patiesi neatkarīgu tiesu sistēmu, kas spēj nodrošināt līgumu izpildi. Tas atbilst prezidenta *D. Medvedev* uzsvērtajam par tiesiskuma nozīmi Krievijā.

Enerģijas piedāvājuma un pieprasījuma drošība ir mūsu attiecību galvenā sastāvdaļa. ES dalībvalstis ir galvenie Krievijas enerģijas produktu pircēji, un maz ticams, ka īstermiņā un vidējā termiņā tas mainīsies.

Attiecību pamatā ir savstarpēja atkarība, nevis atkarība. Eksports uz Eiropas Savienību ir būtiski veicinājis Krievijas iespaidīgos izaugsmes rādītājus pēdējos piecos līdz sešos gados. Joprojām ir veicams liels darbs, lai enerģētikas jomā izveidotu patiesu partnerību, kuras pamatā ir Enerģētikas Hartas nolīguma principi, proti, pārredzamība, savstarpīgums un nediskriminācija.

Vēl svarīgāk ir tas, ka Krievija ir nozīmīgs ģeopolitiskais spēks, kura konstruktīvā iesaistīšanās starptautiskajā politikā ir obligāts priekšnoteikums efektīvai starptautiskās kopienas rīcībai. Mēs sadarbojamies jautājumos saistībā ar Irānu, Tuvajiem Austrumiem, Afganistānu, Balkānu valstīm un citiem reģioniem, kā arī starptautiskos forumos. Mēs arī kopīgi esam ieinteresēti, lai netiktu izplatīti masu iznīcināšanas ieroči. Sadarboties visās šajās jomās ne vienmēr ir viegli, bet sadarbība ir jāturpina. Ciešāka sadarbība brīvības, drošības un tiesiskuma jomā palīdz novērst, piemēram, terorisma un organizētās noziedzības izraisītos draudus.

Tieši izmantojot izveidoto dialogu, mēs spējam apspriest tādas jomas kā cilvēktiesības. Šodien Parīzē notiek konsultācijas. Mēs atkal atgādināsim Krievijai saistības, ko tā uzņēmusies kā Eiropas Padomes un EDSO dalībvalsts, jo īpaši attiecībā uz preses brīvību un, piemēram, notikumiem Ingušijā, kā arī citiem cilvēktiesību jautājumiem.

Ir skaidrs, ka Eiropa atbalsta vērtības un pieņemtās normas attiecībā uz starptautisko rīcību, un mēs tās ievērojam jebkuros apstākļos. Tas attiecas arī uz teritoriālās integritātes ievērošanu un strīdu mierīgu atrisināšanu. Eiropadome ar gandarījumu norādīja, ka Krievijas karaspēks ir atkāpies no reģioniem, kas atrodas blakus Dienvidosetijai un Abhāzijai, un ka tas ir būtisks solis sešu punktu plāna ieviešanai. Pagājušajā nedēļā tika uzsāktas sarunas Ženēvā, kas ir kārtējais būtiskais solis uz priekšu. Protams, darāmā vēl ir daudz.

Rīt es vadīšu Gruzijas donoru konferenci, lai mobilizētu finansējumu sagrautās infrastruktūras atjaunošanai un iekšēji pārvietoto personu atkārtotai integrēšanai un lai paātrinātu Gruzijas ekonomikas atlabšanu pēc konflikta. Šiem mērķiem, sadarbojoties ar Parlamentu, es plānoju ziedot līdz pat 500 miljoniem eiro, un vēlos pateikties Budžeta komitejas priekšsēdētājam un Ārlietu komitejas priekšsēdētājam, kas man rakstiski apliecināja atbalstu šai pieejai.

Eiropadomes veiktais ES un Krievijas attiecību izvērtējums saskaņā ar lūgumu sniegs visaptverošu pārskatu pār attiecību daudzpusīgumu, sākot no mūsu centieniem atbalstīt Krievijas iestāšanos Pasaules Tirdzniecības organizācijā līdz vīzu režīma atvieglošanai, sadarbībai muitas jomā, izglītības apmaiņu programmām un sadarbībai zinātniskās pētniecības jomā. Šim izvērtējumam jānosaka mūsu attieksme pret visiem mūsu pašreizējiem pasākumiem ar Krieviju un tiem pasākumiem, kas ir apturēti. Tas jāapspriež nākamajā Vispārējo lietu padomē, kas notiks 2008. gada 10. novembrī un kurā, cerams, man radīsies pareizā izpratne par sarunām par jaunu ES un Krievijas vienošanos.

Es to saku, jo nezinu labāku veidu, kā īstenot mūsu pašu intereses un panākt to, ka mūsu bažas tiek sadzirdētas. No otras puses, mēs nedrīkstam uzvesties tā, it kā nekas nebūtu noticis. Mums ar savu rīcību jānodrošina un skaidri jānorāda, ka esam skaidri izvērtējuši savus mērķus, un jānodrošina, ka ES kā saliedēts spēks atbalsta šos mērķus.

Varbūt ir piemēroti, ka mēs apspriežam šo jautājumu šodien — dienu pirms starptautiskās donoru konferences, kuru, kā jau minēju, es vadīšu ar Pasaules Banku un pašreizējo Francijas prezidentūru, un turpmāko Čehijas prezidentūru.

Eiropas Savienība tāpat kā visu šo krīzes laiku turpinās būt konstruktīvs, uzticams partneris, kas vadās pēc savām vērtībām, būtiski veicinot stabilitāti un mieru.

Jean-Pierre Jouyet, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi, pirmkārt, es atvainojos, un paldies Ferrero-Waldner kundzei par to, ka viņa uzstājās pirms manis, jo es tikko atgriezos no Komiteju priekšsēdētāju konferences. Šā rīta debašu dēļ sarunas notika mazliet ilgāk nekā plānots, un tajās uzstājās Padomes priekšsēdētājs un notika balsojums. Tāpēc, lūdzu, atvainojiet mani.

Kā norādīja Ferrero-Waldner kundze, mēs ES un Krievijas attiecībās faktiski esam nonākuši krustcelēs, jo īpaši pēc Gruzijas konflikta. Pēc 1. septembra Eiropadomes ārkārtas sanāksmes, kā minēja Ferrero-Waldner kundze, Padome šo jautājumu apsprieda 13. oktobrī. Toreiz, pēc tam, kad Eiropas Savienība sāka neatkarīgu civilās novērošanas misiju Gruzijā, Padome apgalvoja, ka karaspēks ir izvests no Dienvidosetijai un Abhāzijai līdzās esošajām teritorijām. Tas bija būtisks papildu solis, lai īstenotu 12. augusta un 8. septembra nolīgumus, kas tika noslēgti ar Eiropas Savienības starpniecību attiecībā uz Gruzijas neatkarību, suverenitāti un teritoriālo integritāti — kā jau man vairākkārt ir bijusi iespēja norādīt jūsu Ārlietu komitejai.

Eiropas Savienība turpinās aicināt puses pildīt saistības, ko tās uzņēmās apspriedēs un kuras paredz šī gada 12. augusta un 8. septembra nolīgumi.

Kā zināms, šīs sarunas tika sāktas 15. oktobrī Ženēvā Eiropas Savienības, Apvienoto Nāciju un EDSO aizbildniecībā. Lai sagatavotu un vadītu šīs sarunas, mums saistībā ar krīzi Gruzijā ir īpašais pārstāvis Pierre Morel, kas izcili pilda savus pienākumus. Pirmā sanāksme, kas notika 15. oktobrī, deva iespēju attiecīgajām pusēm tikties bez starpniekiem.

Protams, šī jautājuma risināšana būs ilga. Tas ir garš process, bet galu galā, ja atceramies, no kā parasti sastāv miera process, jo atminamies situāciju Balkānu valstīs, tas, ka ir notikusi tikšanās, kurā visām pusēm bija iespēja satikties bez starpniekiem, jau pats par sevi iezīmē svarīgu posmu, lai gan mēs zinām, ka, kā jau minēju, ceļš būs garš.

Šajā procesā nākamā tikšanās notiks 18. novembrī Ženēvā. Mēs ceram, ka puses šo apspriežu turpināšanai apņemsies atrast pragmatisku risinājumu, kas dos iespēju atrisināt visus neizšķirtos jautājumus, jo īpaši pašākumus drošībai un stabilitātei, arī Kodoras ielejas augšdaļā un Abhāzijas reģionā, kā arī, protams, aktuālais jautājums attiecībā uz pārvietotajām personām.

Savienība ir apņēmusies virzīt uz priekšu Gruzijas konflikta atrisināšanas procesu un panākt saprātīgu atrisinājumu, pamatojoties uz starptautisko tiesību principiem.

Plašākā nozīmē pašlaik Eiropas Padome ir lūgusi Komisiju un Padomi veikt pilnu un pamatīgu ES un Krievijas attiecību novērtējumu, ņemot vērā nākamā samitu, kas paredzēts 14. novembrī. Kā šorīt minēja Padomes priekšsēdētājs N. Sarkozy, ir būtiski runāt ar Krieviju, un tas ir mūsu interesēs, jo attiecības ar Krieviju ir tik būtiskas.

Ferrero-Waldner kundze mums atgādināja, ka šī ir būtiska partnerība — Eiropas Savienība un Krievija ir savstarpēji atkarīgas, un ir skaidrs, ka mēs, izmantojot dialogu, varam nodrošināt to, ka Krievijā un reģionā uzlabojas cilvēktiesību situācija. Mūsu pašu interesēs ir aicināt Krieviju uz sadarbību, kas vajadzīga abām pusēm.

Es vēlos atgādināt, ka Krievija mums ir vajadzīga, lai stātos pretī globālajiem izaicinājumiem, piemēram, cīņai pret terorismu, klimata pārmaiņām un lai novērstu masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanos. Eiropas Savienība izdarījusi šo izvēli, un mēs uzskatām, ka arī Krievijas interesēs ir veikt šo izvēli, un tāpēc mēs patiesi vēlamies turpināt šo dialogu.

Gaidāmais samits 14. novembrī dos iespēju izvērtēt to attiecību dažādos aspektus, kas mums jāveido ar Krieviju, un mums konstruktīvi jānosaka, vai Krievija cer gūt visas šī dialoga sniegtās priekšrocības. Tomēr mums šis dialogs jāturpina, kā šorīt norādīja Padomes priekšsēdētājs, ievērojot Eiropas integrācijas pamatā esošos pamatprincipus.

Dialogu ar Krieviju var veidot, tikai pamatojoties uz valstu suverenitāti, tiesiskumu un kopējiem noteikumiem. Šajā kontekstā Krievijas pievienošanās tādai organizācijai kā Pasaules Tirdzniecības organizācija ir mums

abpusēji izdevīga. Tādējādi patiešām būtu iespējams atrisināt vairākus strīdīgus jautājumus, kas skar noteiktu skaitu dalībvalstu.

Ar to es domāju tiesību aktus par kokmateriālu eksportu un nodokļiem, kas noteikti Sibīrijas pārlidojumiem. Mēs arī uzskatām, ka mūsu apņemšanās panākt ciešākas attiecības ar Krieviju ekonomikas un tirdzniecības jomā ir būtiska saskaņā ar šorīt notikušajām apspriedēm. Arī šajā jautājumā mums un Krievijai jāvienojas par zonu, kas ir skaidrāk definēta ekonomikas un tirdzniecības līmenī, un mums, ja iespējams, jāveicina kopējas ekonomikas telpas izveidošana Eiropas Savienībai un Krievijai.

Šajā saistībā mēs, protams, turpināsim pārliecināt Krieviju par to, cik nozīmīga ir pārredzamība, savstarpīgums un nediskriminēšana enerģētikas jomā. Tas plašākā izpratnē attiecas arī uz investīcijām, jo Eiropas Savienības uzņēmumi, kas darbojas Krievijā, bieži saskaras ar patiešām problēmām, kurām pašlaik nav apmierinoša risinājuma.

Ir arī skaidrs, ka samīta laikā mums jāapspriež finanšu krīzes ietekme uz Krieviju. Šis ir jauns jautājums, un tas ir svarīgs Eiropas Savienībai. Tas ir svarīgs arī Krievijai, investīciju politikām un ES un Krievijas savstarpējās tirdzniecības politikām.

Kā jau minēju, mēs arī atkārtoti uzsvēsim mūsu bažas par saistību izpildi cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma jomā. Starptautiskā līmenī mēs risināsim visus sadarbības jautājumus attiecībā uz mūsu kopējiem kaimiņiem un, protams, aktuālos jautājumus, kas radušies pēc Gruzijas konflikta. Tomēr mēs arī risināsim tādas abpusēji interesējošus starptautiskus jautājumus, kā Tuvie Austrumi, Irāna un Afganistāna.

Nobeigumā es vēlos pateikt, ka mūsu interesēs ir turpināt dialogu ar Krieviju, lai patiešām to nostiprinātu. Mēs uzskatām, ka šī ir vienīgā iespēja Krievijai spert soli uz priekšu un nodrošināt, lai mūsu nākotnes pamatā būtu arvien vairāk kopēju vērtību. Mums jāmācās no tā, kas notika Gruzijā, un jācenšas veidot konstruktīvas, līdzsvarotas attiecības ar Krieviju, jācenšas ar šo valsti veidot ilgtermiņa stratēģisku partnerību. Gruzijas konflikts nedrīkst attālināt mūs no šī mērķa, bet, tieši pretēji, tam šis mērķis jāstiprina kontekstā ar to, ko nozīmē Eiropas Savienības identitāte attiecībā uz citiem partneriem, kam attiecībās ar Krieviju ne vienmēr ir tādas pašas intereses kā mums.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, PPE-DE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos sākt runu, citējot dažus vārdus no priekšsēdētāja *Sarkozy* kunga teiktā šī rīta debate laikā. Viņš teica, ka Eiropas Savienība nedrīkst piedalīties jaunā aukstajā karā un ka tā nedrīkst bezatbildīgi veicināt sasplīdību, izraisot krīzi starp mums un Krieviju. Patiesībā Krievija tiek mudināta kļūt par pozitīvu un konstruktīvu Eiropas Savienības partneri, ņemot vērā tās stratēģisko nozīmi, dabas resursus, militāro un kodolspēku, mūsu tirdzniecības līmeni ar Krieviju — kā atgādināja komisāre — un arī vienkārši tāpēc, ka Krievija ir galvenā ES enerģijas piegādātāja.

Tomēr mēs izveidojām sevi ne tikai kā ekonomisku un komerciālu savienību, bet arī kā vērtību savienību. Tāpēc nevaram atlasīt un izvēlēties šīs vērtības pēc tā, kurš ir visietekmīgākais vai nozīmīgākais partneris.

Es uzskatu, ka šīs vērtības, piemēram, brīvība, demokrātisko vērtību ievērošana, cilvēktiesības un valstu suverenitāte un teritoriālā integritāte ir tās vērtības, kas jāņem vērā. Mēs nedrīkstam novērsties un izlikties, ka šovasar nekas nenotika, lai gan patiesībā mēs bijām liecinieki tam, ka suverēnā valstī notika iebrukums, un ar spēku tā tika okupēta.

Mums jāstiprina sava kaimiņvalstu politika un jābūt konsekventiem attiecībā uz vērtībām, ko aizstāvam.

Vēl paredzēti vairāki notikumi: Eiropas komisāre un viņas nodaļas Komisijā veic novērtējumu, Ženēvas sarunas un donoru konference, kas notiks Briselē; tie visi, manuprāt, ir svarīgi notikumi.

Es vēlos nobeigt, vēlreiz citējot Padomes priekšsēdētāju, kas teica, ka Eiropas Savienībai jārunā vienā stingrā balsī. Mēs nespēsim runāt vienā stingrā balsī — tā vietā mēs patiesībā izrādīsim vājuma pazīmes — ja nākamajā samītā, kas notiks 14. novembrī Nicā, Eiropas Savienība sāks sarunas, lai noslēgtu vienošanos vai partnerību ar Krieviju, ja šī valsts pilnībā nepilda un neievēro nolīgumus, ko tā parakstīja ar Eiropas Savienību 12. augustā un 8. septembrī.

Jan Marinus Wiersma, PSE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, tāpat kā *Salafranca* kungs, es vēlos atgādināt, ko prezidents *N. Sarkozy* apgalvoja šorīt: mums jācenšas atrisināt problēmas ar Krieviju, izmantojot dialogu, nevis konfrontāciju. Mums Eiropā jācenšas izveidot tādas attiecības, kuru pamatā ir partnerība, bet arī partneru vienlīdzības princips, protams, ja vajadzīgs, izsakot kritiku.

Šajā saistībā mums jācenšas risināt problēmas, kas saistītas ar Gruziju, un mums jāstrādā ar Krieviju saistībā ar vairākiem būtiskiem jautājumiem, kuri jau tika šeit pieminēti, piemēram, ieroču neizplatīšanas režīma nākotne, ar Irānu saistītās problēmas un turpmākie soļi pēc Kioto. Mūsu pašu vides mērķi netiks sasniegti, ja nevienosimies par tiem ar citiem galvenajiem partneriem pasaulē.

Jācenšas sadarboties ar Krieviju attiecībā uz finanšu krīzi un Krievijas lomu G8 forumā. Finanšu krīze atkārtoti parādīja, cik ļoti esam atkarīgi no Krievijas un cik ļoti Krievija ir atkarīga no starptautiskās ekonomikas. Tas, ka pasaule ir pilnībā mainījusies, salīdzinot ar to, kāda tā bija pirms 30-40 gadiem, ir papildu iemesls tam, kāpēc atgriešanās pie aukstā kara taktikas nav pieļaujama.

Otrkārt, mēs izsakām atzinību Francijas prezidentūras vadībai un Savienības vienprātībai, pievēršoties Gruzijas konfliktam. Ir ļoti būtiski, lai saglabājam šo vienprātību arī turpmākajās nedēļās un mēnešos. Tas ir jo īpaši svarīgi sarunās, kas notika Ženēvā un kuras turpināsies novembrī. Protams, tūlītēja vienošanās par to, kā risināt Gruzijas jautājumu, netika panākta.

Patiesībā šo jautājumu atrisināt varētu būt grūti, jo mums un Krievijai ir būtiski atšķirīgi viedokļi. Mēs uzskatām, ka Gruzijas teritoriālā integritāte jāsaglabā, un tas, ka Dienvidosetija un Abhāzija ir atzītas par neatkarīgām valstīm, mums ir nepieņemami. Paredzams, ka šo jautājumu apspriešana būs grūta.

Šajā saistībā ir svarīgi sev atgādināt, ka arī Eiropā, izmantojot Helsinku procesu, plašāk jādebātē par drošības struktūrām un spēkā esošo regulējumu. Krievi ierosinājuši to labot un pilnveidot, bet Padomei un Komisijai šajā jautājumā arī varētu būt savi apsvērumi.

Šīs apspriešanas kontekstā svarīgi ir skaidri pateikt, ka mēs nevēlamies strīdēties par ietekmes jomām un ka mēs tās nepieņemam pat ne apgalvos, kas robežojas gan ar Krieviju, gan Eiropas Savienību. Es neatbalstu NATO paplašināšanu tajā virzienā.

Tomēr es atbalstu aktīvu ES politiku, lai garantētu tādu valstu neatkarību kā Ukraina, Gruzija un Moldova, un es ceru, ka Komisijas šoruden virzītie priekšlikumi attiecībā uz austrumu partnerību palīdzēs stiprināt saites ar minētajām kaimiņvalstīm, lai mēs spētu palīdzēt tām nodrošināt attīstību un neatkarību.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Jouyet kungs, Ferrero-Waldner kundze, pirmkārt, es vēlos ieteikt labu grāmatu jūsu Ziemassvētku brīvdienām — brīnišķīgo grāfienes *Ségur* biogrāfiju. Jūs uzzināsiet, ka grāfienes *Ségur* patiesais vārds bija *Sophie Rostopchine* — jā, *Rostopchine* — un ka viņas tēvs bija tas cilvēks, kas pārtrauca imperatora Napoleona iebrukumu Krievijā. Grāmatā brīnišķīgi aprakstīts, kā tas viss notika. Dažas tās sniegtās mācības joprojām noder šodien. Jebkurā gadījumā šis bija tikai ievads.

Pirmkārt, es vēlos paskaidrot, ka šī rīta uzstāšanās laikā es nekādā gadījumā nevēlējos ierosināt, ka ES un Maskavas samitam nevajadzētu notikt. Protams, ka nē. Tam jānotiek. Ņemot vērā, ka man bija tikai pusotra minūte laika, varbūt es neskaidri izteicos. Es vēlējos pateikt, ka no Padomes secinājumiem biju sapratusi, ka ir pieņemts lēmums no jauna uzsākt partnerības sarunas, sarunas par asociācijas līgumu un ka 14. novembra samita, kas droši vien būs grūts, iznākumam katrā gadījumā ir maza nozīme, jo sarunas tiktu atsāktas un, protams, tiktu ņemts vērā Komisijas un Padomes novērtējums, kas ir diezgan pareizi. Patiesībā es vēlējos mazliet labāk izskaidrot šo jautājumu.

Tāpēc es nezinu, vai *Sarkozy* kungs mani pārprata tīšām vai nē. Jebkurā gadījumā viņš man neatbildēja, bet, *Jouyet* kungs, es būtu pateicīga par atbildi, jo personīgi man būtu žēl, ja lēmums par sarunu atsākšanu jebkurā gadījumā jau būtu pieņemts. Es pilnībā atbalstu dialogu ar Krieviju. Ir skaidrs, ka tā ir lieliska valsts. Tā ir lieliska valsts, kas ir ļoti lepna un kura neļūst līdzī un, manuprāt, neciena tos, kas nostāda sevi vājā pozīcijā.

Tāpēc tas, ja lēmums par sarunu atsākšanu jebkurā gadījumā, iespējams, jau ir pieņemts pat pirms samita, nenorāda uz labākajām diplomātijas prasmēm. Jebkurā gadījumā mans laiks ir beidzies, tāpēc *Jouyet* kungs, es, galvenokārt, ceru, ka jūs tā vai citādi sniegsit man skaidru atbildi, par ko es būšu ļoti pateicīga.

Bart Staes, Verts/ALE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Jouyet kungs, Ferrero-Waldner kundze, dāmas un kungi, par konfliktu starp Krieviju un Gruziju ir daudz, kas sakāms, un tas noteikti ir noteicošais aspekts mūsu pašreizējās attiecībās ar Krieviju.

Jebkurā gadījumā var teikt to, ka gan Krievija, gan Gruzija piedzīvoja neveiksmi. Ir nepieņemami, ka valstis izmanto militārus līdzekļus savu konfliktu risināšanai. Politikas zinātnē ir teorija, saskaņā ar kuru demokrātiskas valstis principā atrisina konfliktus demokrātiskā veidā, izmantojot dialogu, nevis, izmantojot

militārus līdzekļus. Ņemot vērā, ka šajā gadījumā tas netika darīts, Gruzija un Krievija noteikti nav pilnībā demokrātiskas valstis. Pretējā gadījumā notikumi būtu risinājušies citādi.

Šodienas debašu centrā ir mūsu attiecības ar Krieviju. Krievijas situācija, saudzīgi izsakoties, joprojām ir ļoti kritiska tādās jomās kā demokrātija, cilvēktiesību ievērošana, preses brīvība un biedrošanās brīvība, situācija Čečenijā — kas varbūt vairs neparādās ziņu virsrakstos, bet ikviens, kas cieši seko šai valstij, zina, ka situācija Čečenijā joprojām ir ļoti kritiska — un arī attiecībā uz tām problēmām, kas saistītas ar gatavošanos ziemas olimpiskajām spēlēm Sočos. Visi šie jautājumi rada lielas problēmas.

Manuprāt, un kā jau tika minēts, Eiropas Savienība un Krievija ir savstarpēji atkarīgas. Tā ir taisnība. Katru reizi, kad runājam par savstarpēju atkarību un apspriežam minētās problēmas, lai gan, manuprāt, mums vajadzētu uzsvērt šīs citas vērtības, demokrātijas vērtības, Eiropai raksturīgās vērtības, citus konflikta risināšanas veidus, vairāk demokrātijas un „maigās varas” instrumentu izmantošanu.

Zaļo/Eiropas Brīvās apvienības grupa atbalsta dialogu, kas, manuprāt, ir viena no Eiropas Savienībai raksturīgajām pazīmēm. Eiropas Savienība ir galēja konfliktu risināšanas un mierīgas konfliktu novēršanas izpausme. Tāpēc mēs, pieņemot, ka tiek ievēroti visi nosacījumi un ka Padome, Komisija un Eiropas Parlaments stingri iestājas par minētajām vērtībām, varam mierīgi, apņēmīgi un mērķtiecīgi sākt dialogu ar Krieviju, arī attiecībā uz partnerības un sadarbības nolīgumiem.

Adam Bielan, *UEN grupas vārdā*. — (PL) Priekšsēdētāja kungs, Krievijas bruņoto spēku rīcība Gruzijā ir īpaši svarīgs pārbaudījums Krievijas pašreizējiem nodomiem. Tas ir pārbaudījums arī Eiropas Savienības politiskajam spēkam un darbības pamatprincipiem. Diemžēl vairāku dalībvalstu vadītāji rīkojas tā, it kā Krievijas iebrukums suverēnajā demokrātiskajā Gruzijā nekad nebūtu noticis.

Dāmas un kungi, Krievija kārtējo reizi pazemo Eiropas Savienību, apgalvojot, ka tās bruņotie spēki ir atkāpušies līdz tai pozīcijai, kurā tie atradās pirms iebrukuma. Kā lai izskaidro to, ka Gruzijas ciemati Dienvidosetijas reģionā un tā apkārtnē tiek pakļauti brutālai etniskai tīrīšanai? Kā lai izskaidro to, ka diviem simtiem Savienības nosūtīto novērotāju tiek liegta pieeja konflikta apgabalos? Šāda situācija krasi attālina mūs no situācijas, kāda tā bija 7. augustā, kas ir nosacījums sarunu uzsākšanai ar Krieviju. Viens no Krievijas mērķiem, iebrūkot Gruzijā, bija terorizēt kaimiņvalstis reģionā, lai izjauktu *Nabucco* projektu, kas ir būtisks Savienības enerģijas drošībai. Šķiet, ka pašlaik netiek domāts par gāzes un naftas transporta koridoru caur Gruziju. Šis koridors ir būtisks mums un vienīgais, kas nav Kremļa kontrolē.

Es arī vēlos atsaukt atmiņā, ka Savienības kaimiņvalstīs dzīvo ievērojams skaits Krievijas pasu turētāju. Kā piemēru es varu minēt Ukrainu, Baltkrieviju un Baltijas valstis. Tāpēc mums jāpatur prātā, ka Kremlis jebkurā brīdī var apgalvot, ka šiem cilvēkiem vajadzīga tā sauktā aizsardzība. Tieši tas notika Dienvidosetijā. Es atkārtoti uzsveru, ka Savienības dalībvalstīm un to tuvākajiem kaimiņiem draud tieša Krievijas agresija.

Mēs pašlaik saskaramies ar situāciju, kurā Krievija, nodarbojoties ar šantāžu enerģētikas jomā, ir aizgājusi tik tāl, ka papildus savam arsenālam pret Savienības dalībvalstīm un to tuvākajiem vērs militāras rīcības draudus. Pašreizējā situācija Gruzijā ir nepārprotams piemērs. Šādos apstākļos runa nevar būt par partnerību starp Savienību un Krieviju. Sarunas gaidāmajā 14. novembra Nicas samitā atkal parāda to, ka Eiropas Savienības vadītāji absolūti nespēj mēroties spēkiem ar Krieviju.

Esko Seppänen, *GUE/NGL grupas vārdā*. — (FI) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, Amerikas Savienoto Valstu akciju tirgi ir sabrukuši, Eiropas Savienības dalībvalstu akciju tirgi ir sabrukuši un Krievijas akciju tirgi ir sabrukuši. Mums visiem ir viena, turbokapitālisma izraisīta krīze. Ņemot to vērā, dažas ES valstis, pārņemot vadību no Baltijas valstīm, kuru prezidenti ieguva izglītību Amerikas Savienotajās Valstīs, un jo īpaši Polija vēlas izolēt Krieviju no Eiropas Kopienas. Vispirms tika apturētas sarunas par partnerības nolīgumu, un šodien iemesls ir Gruzijas un Abhāzijas konflikts ar Krieviju.

Daudzās rietumu valstīs plašsaziņas līdzekļi ir izveidojuši Krievijas kā uzbrucējas tēlu. Šis tēls ir nepareizs. M. Saakashvili armija uzbruka un tādējādi izraisīja globālo konfliktu. Viņu nevajadzētu par to slavēt. Šajos jautājumos Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrāti Eiropas Parlamentā diemžēl ir pašas ekstrēmo deputātu gūstā.

Protams, Krievija guva militāru uzvaru pār M. Shakhshvili armiju — armiju, ko apmācīja amerikāņi un izraēlieši un apbruņoja ukraiņi. Atzīt Dienvidosetijas un Abhāzijas neatkarību bija politiski pārspīlēta reakcija. Pašlaik Krievija izjūt politiskās sekas. Tomēr mūsu grupa uzskata, ka Krievijas izolēšanai nevajadzētu būt vienai no tām. Eiropas kapitālismam ir vajadzīgi Krievijas dabas resursi, un Krievijai vajadzīga Eiropas politiskā pieredze demokrātijas, pilsoņu brīvību un tiesiskuma jomā.

Šie mērķi netiks sasniegti, izmantojot politisko vardarbību, bet sadarbojoties un risinot dialogu. Par to droši vien šodien Helsinkos runā bruņoto spēku vadītāji *Mike Mullen* un *Nikolai Makarov*. Turklāt ES nevajadzētu boikotēt dialogu.

Mēs ceram, ka prezidējošās valsts pozitīvie mēģinājumi izdosies.

Paul Marie Coûteaux, IND/DEM grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Jouyet* kungs, ir pienācis laiks nožēlot — šādu iespaidu rada šodienas noskaņojums — vai vismaz pārskatīt dogmas un instinktīvas reakcijas, un turklāt es esmu pateicīgs *Sarkozy* kungam par šorīt parādīto piemēru, kas šķita patiešs. Tāpēc vēlreiz apsvērsim mūsu seno, ļoti seno neuzticību visam, kas saistīts ar Krieviju, vai drīzāk šai valstij, kas, patīk mums vai ne, ir viens no mūsu partneriem.

Raugoties no šī skatupunkta, es, tāpat kā *Neyts-Uyttebroeck* kundze iesaku izlasīt grāfienes *Ségur* biogrāfiju, jo īpaši to, kuras autore ir *Strich* kundze un ko izdeva lieliskā izdevniecība *Bartillat*, un jūs redzēsiet patieso nozīmi vārdam, kuru, ja saklausīju jūs pareizi, jūs minējāt divreiz — „savstarpēja atkarība”.

Jā, mēs nepārprotami esam savstarpēji atkarīgi, bet ne tikai terorisma vai masu iznīcināšanas ieroču apkarošanas ziņā. Mēs esam savstarpēji atkarīgi visās jomās: nepārprotami attiecībā uz enerģiju, bet daudzos veidos, protams, arī attiecībā uz pētniecību, rūpniecību un politiku.

Iztēlosimies, kāda būs Eiropas seja 21. gadsimtā, atkarībā no tā, vai mūsu valstis joprojām sekmēs Sibīrijas milzīgās bagātības. Lūdzu, beigsim iesaistīties svešos strīdos, ko izraisa trešie spēki, lai sašķeltu Eiropu un dominētu pār to. Ticiet man, šajā saistībā es ņemu vērā Eiropas intereses, ja spējat pieņemt to, ka Francijas suverenitātes atbalstītāji arī ir noraižējušies par šo jautājumu.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Dāmas un kungi, es uzskatu, ka Padomes lēmums neatsākt sarunas ar Krieviju par stratēģisko partnerību ir muļķīgs, tuvredzīgs un kaitīgs Savienības pilsoņiem. Mums jāsaprot, ka tas ir partneris, no kura Eiropa ir atkarīga izejvielu piegādes jomā. Tas nav jautājums tikai par gāzi un naftu. Bez Krievijas titāna, piemēram, mēs nespētu saražot nevienu aerobusu. Vēl ļaunāk, pašlaik Eiropā izplatītās rusofobijas pamatā nav fakti, bet to atspoguļojums politikā un plašsaziņas līdzekļos. Mums jāapzinās, ka konfliktu Kaukāzā, ņemot vērā iznākumu, sāka Gruzija, nevis Krievija. Turklāt es nezinu nevienu konkrētu iemeslu, kāpēc nevajadzētu ievērot Dienvidosetijas un Abhāzijas neatkarību, ņemot vērā, ka vairākas Savienības dalībvalstis uzreiz un ar lielām gavilēm atbalstīja Kosovas neatkarību. Mani iepriecina, ka *Václav Klaus*, Čehijas Republikas prezidents — valsts, ko šeit pārstāvu, patiesi aprakstīja situāciju, sakot, ka šajā gadījumā Gruzija nav labā un Krievija — ļaunā. Diemžēl viņa nostāja neguva atbalstu. Ja Savienība nopietni vēlas kļūt par stratēģisku partneri un globālu spēlētāju, tai jāatzīst Krievija par līdzvērtīgu. Konfrontācijas politika nevienam nebūs izdevīga.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, Padomes priekšsēdētāja kungs, viens no iepriekšējiem runātājiem apgalvoja, ka principam šajā jautājumā jābūt „neizmantojot spēku”. Spēku izmantot nedrīkst abas puses, kā paredzēts starptautiskos tiesību aktos. Mums jāuzstāj, ka starptautiskie tiesību akti tiek ievēroti, arī teritoriālā integritāte, neiejaukšanās citas valsts iekšlietās, ietekmes nedemonstrēšana un augusta un septembra nolīgumu ievērošana. Es ceru, ka šie nosacījumi tiks ievēroti arī Ženēvā.

Mums jāturpina nodrošināt, lai tiktu ievēroti Eiropadomes 1. septembra lēmumi un rezolūcija, par ko vienojās Komisija attiecībā uz asociāciju nolīgumiem, brīvās tirdzniecības nolīgumiem un paplašināto Eiropas Ekonomisko zonu, vai tamlīdzīgs nosaukums, lai varētu nostiprināt, stabilizēt un iesaistīt atsevišķas valstis, neaizkaitinot citas valstis, un izdarīt vajadzīgo darbu donoru konferencē.

Vienlaikus mums Eiropas Savienībā un NATO Austrumeiropas dalībvalstīm jāsniedz drošības un solidaritātes sajūtu. Es uzskatu, ka tas ir svarīgi arī psiholoģisku iemeslu dēļ.

Komisāre, es esmu pateicīgs, ka minējāt to, ka esam savstarpēji ekonomiski atkarīgi, kas ir vislabākā iespējamā drošības politika. Tomēr, jo vairāk šī savstarpējā atkarība tiek stiprināta un kļūst par abu pušu interešu jomu, un tādējādi abas puses nostiprina saiknes, jo grūtāk mums būs izkļūt no šīs atkarības, izmantojot vardarbīgus līdzekļus. Šajā gadījumā mums jābūt vadībā. Mums arī jāatbalsta jebkuri pasākumi, kas uzliek juridiskas saistības un kuros ir iesaistīta Krievija, arī Pasaules Tirdzniecības organizācija un partnerības nolīgumi, kas paredz attiecīgus pienākumus. Kad mēs šādā veidā ar juridiskiem un līgumiskiem pasākumiem nostiprināsim mūsu savstarpējo ekonomisko atkarību, mēs spēsim virzīties uz priekšu.

Tomēr visam pamatā jābūt mūsu interesēm. Enerģijas drošība ir viens punkts, un visā pasaulē šajā jomā ir jārisina problēmas. Ne velti 5+1 vēlreiz satikās, lai apspriestu Irānas jautājumu un tad pievērsās normālajam darbam. Tas pats notiek citos līmeņos. Esmu dzirdējis, ka Eiropas Parlamenta komiteja atkal devās uz Maskavu.

Irāna, Tuvie Austrumi, klimata pārmaiņas, terorisms un daudzi citi jautājumi — Krievijai ir būtiska loma visos šajos jautājumos.

Mums jābūt gataviem apspriedēm. Drošības partnerība ar Krieviju darbosies tikai tad, ja tā nekaitēs esošajām apvienībām un neatstumj ASV no Eiropas. Šis ir nosacījums šādai partnerībai.

Reino Paasilinna (PSE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi, abas puses rīkojās nepareizi un pārkāpa starptautiskos līgumus. Tagad jautājums ir par to, cik ātri spēsim virzīties uz priekšu un atjaunot situācijas stabilitāti.

Šim nolūkam mums arī jāsadarbojas ar Krieviju. Tas ir pamatnosacījums. Patiesībā daudzi Krievijas mērķi atbilst mūsu mērķiem, kas noteikti Lisabonas līgumā. Prezidents *D. Medvedev* izteicās, ka ir vajadzīgas institucionālas reformas. Tā ir taisnība. Vēl viņš norāda arī uz reformām infrastruktūras jomā. Trešais punkts ir investīcijas. Šie jautājumi mums ir zināmi. Tad vēl ir inovācijas, par kurām mēs, ja tā drīkst teikt, zinām daudz vairāk. Visi šie jautājumi mums ir kopēji. Krievija vēlas līdzdarboties starptautiskās finanšu krīzes risināšanā, un šim mērķim tai nepietiek kapitāla. Ir acīmredzami, ka tāpēc tā nevēlas tikt atstumta, un mums uz to jāreaģē ar sadarbību, kas dos mums iespēju vadīt Krieviju vēlamajā virzienā.

Krievija nevēlas runāt par ideoloģiju, bet to pašlaik vēlas Eiropas Savienība. Mēs vēlamies, lai Krievijā būtu demokrātija; tā ir mūsu ideoloģija. Krievija vēlas praktiskus risinājumus, un droši vien ir vērts saskaņot abus šos mērķus, un tādējādi mēs virzīsimies uz priekšu. Tāpēc mums vajadzīgs vēl viens „i”, t.i. integrācija, ievērojot *D. Medvedev* četrus „i”, lai mēs arī varētu labvēlīgi ietekmēt Krievijas nākotni un palielināt stabilitāti.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). - (PL) Apspriežot Krievijas un Gruzijas konfliktu, mēs sliecamies atstāt bez ievērības to, kas notika Abhāzijā, nevis Osetijā. Patiesībā Abhāzijā notika kaut kas ļoti svarīgs. Krievijai ir zināms pamats apgalvot, ka tās rīcība, lai gan neproporcionāla, bija atbilde centieniem atrisināt Osetijas problēmu, izmantojot militārus līdzekļus. Attiecībā uz Abhāziju nenotika nekas tamlīdzīgs. Krievijas karaspēka masu iebrukums, flotes piestāšana Gruzijas piekrastē un tādas teritorijas iekarošana ar karaspēku, kas atrodas Gruzijas pārvaldē, liecina par to, ka Krievija ir gatava izmantot tās kaujas spēkus, aizbildinoties ar aizsargpasākumu veikšanu. Tādējādi šāda rīcība jāklasificē kā tāda, kuras pamatā ir tikai vienpusējs ārpolitikas resursu izvērtējums.

Prezidents *D. Medvedev* savā paziņojumā atgriezās pie jēdziena par kopīgu drošības zonu, kas stieptos no Vankūveras līdz Vladivostokai. Es jautāju jums, dāmas un kungi, kā gan iespējams paļauties uz kopīgu rīcību šajā kopīgajā drošības zonā, ja Krievija parāda, ka tā pati ir draudu avots? Attiecībā uz pārējiem jautājumiem, ko prezidents *D. Medvedev* vēlas iekļaut politiskajā nolīgumā, mums jāatceras, ka tie visi jau ir iekļauti spēkā esošajos nolīgumos. Šis nolīgums tika pieņemts 1990. gadā, un tas tika nosaukts par Parīzes hartu jaunajai Eiropai. Protams, varbūt šajā gadījumā patiesais jautājums nav dialogs, bet veto tiesības attiecībā uz dažādiem pasākumiem, ko var veikt NATO.

(Aplausi)

Rebecca Harms (Verts/ALE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos atsaukties uz to, ko savā runā minēja *Staes* kungs, par citiem konfliktiem, kuri joprojām notiek Kaukāzā.

Ja tagad atsāksim sarunas ar Krieviju — ko mēs atbalstām — mūsaprāt, ir ļoti būtiski neaizmirst, ka ir arī Karabaha, Čečenija, Moldova un Piedņestra un ka mums turpmākajā desmitgadē nāksies risināt ļoti sarežģītu strīdu Ukrainā attiecībā uz Krimu. Eiropas Savienība nedrīkst pieļaut to pašu kļūdu, ko tā pieļāva pirms Gruzijas kara, neuztverot šo konfliktu pietiekami nopietni.

Mēs uzskatām, ka tāpēc visi šie konflikti ir jārisina. Kaukāza apgabals un kaimiņos esošie reģioni ir ļoti nozīmīgi. Tie visi atrodas Eiropā, un tāpēc tie ir jārisina Eiropā, un tas jādara Eiropas Savienībai, nosakot šim jautājumam lielāku prioritāti, un tas jādara kopā ar Krieviju.

Es pašlaik neesmu pārliecināta par to, vai mēs spējam atrisināt šo konfliktu apmierinoši vai nē, bet patiesībā esmu diezgan optimistiski noskaņota, ka šī aukstā miera sajūta, kas izplatījusies Eiropā — un patiešām visā Eiropas Savienības teritorijā — un kura patiešām satraukusi Krieviju, bija pietiekams trauksmes signāls un ka dažādās puses dedzīgāk atsāks sarunas.

Raugoties no šī rietumu skatupunkta, ir arī ļoti interesanti tas, ka šajā finanšu krīzē Krievija glābj veselās valstis, lai pati pārvaldītu šo krīzi. Globalizācijas laikmetā mūsu ekonomiku sasaistītais raksturs ir daudz plašāks par to, ko mēs apspriedām attiecībā uz enerģijas jomu.

Ja mēs izvēlētos labāku intonāciju un ja rietumi varbūt vienmēr neuzvērtu, ka rietumu sistēma kopš 1980. gadu beigām ir vadošā, mēs iegūtu labāku pozīciju strīda risināšanai.

Konrad Szymański (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, varbūt Krievija guvusi lielākās priekšrocības no finanšu krīzes. Nesen mēs manāmi novirzījām uzmanību no Krievijas agresijas pret Gruziju uz problēmām, kas skārušas mūsu bankas. Tas bija acīmredzami visās šī rīta debatēs.

Tomēr mēs nedrīkstam aizmirst, ka pašlaik Krievija Osetijā un Abhāzijā joprojām ir izvietojusi 7 000 karavīru. Šis skaits trīskārt pārsniedz to karavīru skaitu, kas tur bija 7. augustā, un Krievija tādējādi neievēro miera līgumu tā, kā mēs vēlamies. Tas nozīmē, ka Eiropas Savienības un Krievijas attiecības joprojām ir strupceļā. Tas arī nozīmē to, ka pašlaik mums nav iemesla atsākt politisko dialogu kopējo Eiropas un Krievijas struktūru līmenī; nav pamata atsākt sarunas par partnerības nolīgumu. Visbeidzot, esmu vilies par atsevišķu dalībvalstu nostāju, kas vedina domāt, ka varam ignorēt Krievijas agresiju pret Gruziju un ka šis ir tikai laika jautājums. Šī pasīvā politika var pārāk dārgi izmaksāt Eiropas Savienības ārpolitikai kopumā.

Vittorio Agnoletto (GUE/NGL). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mums jāatzīst, ka Padome pārvaldījusi attiecības ar Krieviju proporcionālākā veidā nekā Eiropas Parlamenta pieņemtā rezolūcija par notikumiem Gruzijā. Šajā rezolūcijā visas apsūdzības bija vēltas tikai Krievijai, un tika attaisnots pat Gruzijas 7. un 8. augusta uzbrukums.

Ja tomēr mums patiešām rūp miera stabilizēšana, par Gruzijas un Ukrainas pievienošanos NATO mums jāpasaka skaidrs „nē”. Mēs zinām, ka tas tikai destabilizētu visu reģionu un krietni palielinātu turpmāku karu iespējamību. Sarunas ar Krieviju jāatsāk ne tikai ekonomisku interešu dēļ, bet arī tāpēc, ka problēmas izzūd tikai tad, kad tās tiek apspriestas, un tas vienmēr ir labākais risinājums.

Vienlaikus mums jābūt ļoti stingriem attiecībā uz cilvēktiesībām, informācijas brīvību un politiskajām brīvībām, kas pavisam noteikti nav pašsaprotamas Krievijā. Būt par ķīlniekiem enerģētikas jomā noteikti nav labākais veids, kā spēt aizsargāt tiesības, bet, lai mēs spētu pārtraukt atkarību no Krievijas, mums ne tikai jādažādo mūsu enerģijas avoti, bet arī jāinvestē alternatīvās tīrās enerģijās.

Nobeigumā es minēšu tikai vēl vienu novērojumu. Esmu dzirdējis, ka gan Komisija, gan Padome ir izteikusies, ka ļoti tic, ka Krievija pievienosies Pasaules Tirdzniecības organizācijai. Es vēlos jums atgādināt, ka jūs tādus pašus komentārus izteicāt tad, kad Ķīna pievienojās Pasaules Tirdzniecības organizācijai, un mēs jau esam pieredzējuši, kādas šausmīgas sekas šī pievienošanās atstāja uz Eiropas ekonomiku un Eiropas strādniekiem. Varbūt tad mums vajadzētu risinājumus meklēt citur — varbūt tas patiesībā ir Pasaules Tirdzniecības organizācijas mehānisms kopumā, ko mums vajadzētu aicināt pārskatīt.

Gerard Batten (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs, Kremlis panāca visu, ko vēlējas no darījuma ar prezidentu N. Sarkozy. Prezidenta N. Sarkozy „mūsdienu miera” darījums iedeva viņiem to, ko viņi vēlējas, un diplomātisku izeju. Kopš Otrā pasaules kara starptautisko attiecību pamatprincips ir bijis, ka agresiju nedrīkst veikt vai agresoriem nedrīkst politiski piekāpties, bet Maskava vienmēr ir uzvarējusi un NATO tikusi pazemota, un Eiropas Savienība bijusi abās lomās.

Eiropas Savienība kā struktūra jaunajā aukstajā karā vienkārši nav demokrātiskajā rietumu pusē. ES nepieder brīvajai pasaulei. Tā ir pretdemokrātiska, nedemokrātiska un imperiālistiska. Iestāžu līmenī tā sliecas pieslieties citām pretdemokrātiskām impērijām, nevis brīvām valstīm. ES pārvalda ideoloģija, nevis likums.

Diemžēl Eiropas valdības — kā labi eiropieši — izvēlēties turpināt ES postošo nostāju pret Krieviju, nevis īstenos pašu valstu kopīgās intereses.

Sylwester Chruszcz (NI). - (PL) Krievijas Federācija kopā ar Amerikas Savienotajām Valstīm ir viena no Eiropas Savienības galvenajām partnerēm. Krievija ir stratēģiskā partnere un izejvielu piegādātāja enerģijas ražošanai Eiropas Savienības dalībvalstīm, arī manai valstij Polijai. Sadarbība ar Krieviju ir vienkārši fakts, un abu pušu interesēs ir, lai šī sadarbība būtu veiksmīga. Gruzijas uzbrukums Dienvidosetijai un tam sekojošais konflikts nopietni apdraudējis Briseles un Maskavas attiecības.

Tomēr tas nenožīmē, ka mums, kā vēlētos daži Eiropas politiķi, vajadzētu novērsties no Krievijas vai pat pārtraukt ar to visas attiecības. Krievija pēdējos divdesmit gadus ir ievērojami centusies pievienoties Eiropas demokrātisko valstu lokam, un, lai gan neapšaubāmi daudz kas vēl jāsasniedz, nav ne mazāko šaubu, ka Krievijas iedzīvotāji stingri atbalsta Krievijas Federācijas pašreizējo prezidentu un bijušo prezidentu. Es ceru, ka, neņemot vērā noteiktus šķēršļus, Eiropas Savienība un Krievija turpinās to sekmīgo sadarbību, jo tā ir abu pušu interesēs.

SĒDI VADA M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ*Priekšsēdētāja vietnieks*

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, Jouyet kungs, Ferrero-Waldner kundze, dāmas un kungi, nav noliedzams, ka attiecības ar Krieviju pēdējā laikā mainījušās. Es vēlos piebilst, ka Krievijas izolēšana, manuprāt, nav risinājums. Vienlaikus ir grūti runāt par partnerību, ja dalībvalstīm ir tik augsts neuzticības līmenis Krievijai.

Tomēr es kā priekšsēdētāja delegācijas attiecībām ar Krieviju uzskatu, ka mums dialogs jāturpina. Tieši to dara Padome un Komisija, un tas jādara arī Parlamentam. Patiesībā šis bija ļoti dedzīga strīda temats mūsu Krievijas delegācijā saistībā ar Maskavas vizīti, ko mēs esam ielānojuši nedēļas beigās. Šis apspriedes iznākums ir tāds, ka mums jāturpina dialogs, bet mums jāpasaka partneriem, ka viss nav kā agrāk. Mums jābūt godīgiem, to pasakot, un jācenšas izveidot konstruktīvas sarunas.

Mēs no Krievijas gaidām daudz vairāk. Karaspēka vienību izvešana no buferzonas bija tikai pirmais solis. Saspīlētība mazināsies tikai tad, ja karaspēka vienību skaits Abhāzijā un Dienvidosetijā tiktu samazināts un ja šie karavīri tiktu izvesti pavisam. Lai gan nolīgumos tas nav burtiski noteikts, tas atbilst nolīgumu garam, un es vēlos dzirdēt Jouyet kunga nostāju šajā jautājumā.

ES un jo īpaši tās prezidējošā dalībvalsts pēdējos mēnešos ļoti skaidri izteikusies un bijusi izlēmīga. Manuprāt, to vajadzētu saglabāt.

Man palikuši trīs jautājumi. Pirmkārt, attiecībā uz sagatavošanās darbiem samitam — kuri konkrēti signāli un soļi, jūsuprāt, vajadzīgi sarunu atsākšanai? Otrkārt, vai jūs šajā jautājumā iesaistīsiet Parlamentu? Treškārt, es jums vēlos pajautāt sekojošo: Krievija neparakstīja to līgumu par kasešu bumbām, kas tiek parakstīts Oslo. Tagad atklājās, ka Krievijas kasešu bumba nogalināja Nīderlandes žurnālistu. Ferrero-Waldner kundze, kā mēs galu galā varam iesaistīt Krieviju šajā jaunajā līgumā, kas tiek parakstīts Oslo?

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Priekšsēdētāja kungs, Francijas prezidentūra bija paraugs citām valstīm, vadot krīzi Gruzijā. Mēs zinām, kā vadīt krīzes, bet neesam vēl spējīgi tās novērst. Es vēlos atgādināt Parlamentam, ka ES reiz bija ārlietu ministrs Steinmeier kungs, Vācijas ārlietu ministrs, kas ierosināja ļoti nopietnu krīzes atrisināšanas plānu, kuru pieņēma visas puses, izņemot Tbilisi. Tas ir vēsturisks fakts. Žēl, jo tas, iespējams, pat varētu novērst karu. Esmu pārliecināts, ka mēs varētu izmantot F. W. Steinmeier plānu kā pamatu saskaņotam risinājumam, lai gan situācija šodien ir daudzkārt grūtāka, ņemot vērā, ka Abhāzijas un Dienvidosetijas iedzīvotāji pauž pavisam citu nostāju. Vēl es vēlos piebilst, ka sarunas nevar notikt, neiesaistoties abām minētajām tautām — abhāziešiem un dienvidosetiešiem. Viņu nostāja attiecībā uz attiecībām ar Krieviju arī noteikti ir būtiska.

Mēs, protams, nevaram vienkārši turpināt no tās pašas vietas, kur sākām. Krievija joprojām ir stratēģisks partneris, bet, lai gan mēs nevaram to izolēt, mūsu uzticība ir mazinājusies. Krievijai tāpat kā mums jāgūst mācība no šiem notikumiem, un jo īpaši mums jāsaprot, kāpēc Krievija ir daudzkārt iecietīgāka attiecībā uz Ukrainas un Gruzijas tuvināšanos ES, nekā tuvināšanos NATO. Šī ir mācība, kas jāapgūst gan Amerikas politiķiem, gan mums, ja vēlamies normalizēt stratēģisko partnerību starp Krieviju un ES. Paldies par uzmanību.

Henrik Lax (ALDE). - (SV) Priekšsēdētāja kungs, Krievijas uzbrukums Gruzijai nav atsevišķs incidents. Krievijas attiecībās ar kaimiņvalstīm mainījusies paradigma — šai paradigmas maiņai, ja ES nerīkosies gudri, var būt nopietnas sekas. Patiesībā mēs esam krustcelēs, kā norādīja valsts sekretārs Jouyet kungs. Es esmu nobažījies, jo daudzi ES vadītāji jau atbalsta atgriešanos pie ierastās kārtības ES un Krievijas attiecībās. Viņi izturas tā, it kā karš Gruzijā nebūtu noticis, bet Krievijas karaspēka vienības, vismaz 8 000 vīru, joprojām atrodas okupētajos apgabalos. Joprojām notiek etniskā tīrīšana.

ES jānosūta skaidra ziņa un stingri jānosoda Krievijas imperiālistiskā politika, saskaņā ar kuru tā uzskata, ka tai ir tiesības aizsargāt „savus” pilsoņus, okupējot suverēnas valstis. Šodien Gruzija, rīt Ukraina un Baltkrievija. Es to atkārtošu, piektdien tiekoties ar Krievijas delegāciju Maskavā. Ja ES sāks beznosacījuma vienošanās sarunas ar Krieviju saskaņā ar pašreizējiem nosacījumiem, mēs pieņemsim Krievijas rīcību Gruzijā un ļausim Krievijai turpināt īstenot tās imperiālistisko politiku. ES ir pienākums palīdzēt upuriem, ne uzbrucējiem. Es vēlos izteikt atzinību komisārei B. Ferrero-Waldner par viņas priekšlikumu piešķirt 500 miljonus eiro un ceru, ka rītdienas donorkonference būs veiksmīga.

Tatjana Ždanoka (Verts/ALE). - Priekšsēdētāja kungs, es šodien runāju ne tikai kā savas politiskās grupas pārstāve un ES un Krievijas delegācijas locekle, bet arī kā vienīgā šī Parlamenta krieviski runājošā deputāte, kurai krievu valoda ir dzimtā.

Daži politiķi aizmirst, ka Krievija iedzīvotāju skaita ziņā patiesībā ir Eiropas lielākā valsts un krieviski runājošie iedzīvotāji ir Eiropas Savienības lielākā minoritāte — līdz pat 10 miljoniem iedzīvotāju. Diemžēl daudzi no tiem, kas runā par Krievijas resursiem, vienkārši domā par izejvielām un aizmirst cilvēku dimensiju. Mums jāatceras, ka cilvēki ir ES un Krievijas attiecību pamats. Eiropas Savienības krieviski runājošie iedzīvotāji atbalsta ES un Krievijas attiecības, kuru pamatā ir stratēģiska partnerība. Mēs atbalstām ne tikai ES un Krievijas kopējo tirgu, kā šodien minēja prezidents *N. Sarkozy*, bet arī cilvēku brīvu pārvietošanos. Mēs atbalstām cilvēktiesības — ko arī pieminēja *Sarkozy* kungs — bet mēs iebilstam pret dubultstandartiem gadījumos, kad Eiropas Savienības iestādes izliekas nemanām krieviski runājošo iedzīvotāju tiesību pārkāpumus Baltijas valstīs.

Ģirts Valdis Kristovskis (UEN). - (LV) Konkurenti vai sadarbības partneri, viltīgs spēlētājs vai atkarīgs vientiesis? Es runāju par Rietumu demokrātijas un Krievijas autokrātijas attiecībām. Tās atgādina spēli kaķa un peles starpā. Komiski, bet divus mēnešus pēc militāras vardarbības Gruzijā *D. Medvedev* piedāvā jaunu Eiropas drošības līgumu. *Sarkozy* kungs ir ļoti atsaucīgs, neredz, ka Krievija ir palielinājusi savu militāro klātbūtni Dienvidosetijā un Abhāzijā. Vai ir pamats uzticībai pret Krieviju? Kosovas process, Gruzijas karš varēja būt vairāk pamācošs. Kas Eiropas līderos vieš optimismu? Krievija sekmīgi izmanto Rietumu palāvību, tā alkst revanša pret Rietumiem, kur vien tas iespējams. Ievērojams risks ir Krievijas deklarētā cittautesu politika Osetijā, Abhāzijā, Ukrainā; notiek cīņa informatīvajā telpā. Ne velti Krievijas tautieši un to masu mediji, arī Baltijas valstīs, atbalstīja Krievijas iebrukumu Gruzijā. Pašreiz nebūtu jāsteidzas ar pilna apjoma sarunu atsākšanu ar Krieviju. Vispirms Krievijai jāizpilda miera plāns Kaukāzā!

Roberto Fiore (NI). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos atteikties no idejas, ka Krievija uzbruka Gruzijai. Es uzskatu, ka mums jāpieņem krievu izteiktais ierosinājums, saskaņā ar kuru krievi lūdz tribunālu pieņemt lēmumu, kurš patiesībā ir atbildīgs par kara sākšanu.

Ņemot to vērā un sabrūkot „radošajai grāmatvedībai”, es uzskatu, ka ir būtiski padomāt par reālo ekonomiku, kas mūs sagaida nākotnē un kura sastāv no izejvielām, zemes un darba, un pašlaik Eiropas interešu lokā iekļauj arī Krieviju. Es arī vēlos pateikt, ka tas nav tikai ekonomisks fakts — Rietumeiropas pamatā ir katolicisms, un tā varētu apvienoties ar Austrumeiropu, kuras pamatā ir pareizticība, un tādējādi tā varētu būt savienība, kas apvieno Eiropas abas plaušas — tās abas garīgās plaušas.

Tāpēc Eiropas interesēs ir būt ar Krieviju, un Krievijas interesēs ir būt ar Eiropu.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (FR) Ministr, pēc *Sarkozy* kunga šorīt sacītā par to, ka Eiropai jārunā stingrā balsī, es izteikšu dažus komentārus poļu valodā.

- (PL) Pēdējā laikā attiecības ar Krieviju bija citādas. Eiropa bija sašķelta; tā nerunāja vienā balsī. Komisārs *P. Mandelson* teica, ka jautājums par aizliegumu Polijas gaļas importam bija abpusējs. Es nevēlos tādu Eiropu, un šādai Eiropai te nav vietas.

Krīze Gruzijā uz laiku atvēra Rietumeiropas acis, jo īpaši mūsu sociālistisko kolēģu acis, uz to, kāda var būt Krievija. Proti, tā var būt pievilcīga, apburoša, bet arī neprognozējama, tā var neievērot pašas parakstītos līgumus, un tās attieksmi pret Pasaules Tirdzniecības organizāciju ne tuvu nevar raksturot kā entuziastisku. Krievija vēlas saglabāt savus noteikumus, kas tai dod iespēju pieņemt sev izdevīgus lēmumus. Tādējādi nebūs iespējams panākt mums vajadzīgos miera nolīgumus, ja neapzināsimies šo faktu. Krievija ir mūsu tuvākais kaimiņš, valsts ar ievērojamu potenciālu un kultūras mantojumu, lepna tauta; lepna par savu valsti no Baltijas jūras līdz Beringa šaurumam. Mums vajadzīgs dialogs ar Krieviju, kas pauž cieņu pret Krievijas iedzīvotājiem, bet arī pauž apņēmību, kopēju nostāju attiecībā uz tās līderiem, proti, *Medvedev* kungu un *Putin* kungu, un nedzīvo bailēs no tā, ka krievi jebkurā laikā varētu aizgriezt gāzes krānus.

Lielā mērā Krievijas iedzīvotāju dzīves līmenis ir atkarīgs no Eiropas Savienības preču importa, lai apmierinātu iedzīvotāju vajadzības. Tam vajadzētu stiprināt mūsu vadītāju nostāju un pašapziņu sarunās ar spēcīgāku partneri. Tāpēc tā vietā, lai rāpotu uz ceļiem, mums kā partneriem Kremli jāsežas pie sarunu galda. Nobeigumā, komisāres kundze, Padomes priekšsēdētāji uzsver, ka Krievijas atvilkšana no buferzonas bijusi veiksmē un ka šī rīcība bija pozitīva zīme. Tā vietā varbūt tas jāuztver kā solis atpakaļ, kā piekāpšanās, jo Krievija nav atkāpusies no Osetijas vai Abhāzijas, un tai nav šāda nodoma. Domāsim reālistiski un mēģināsim paredzēt tās nākamo soli.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, komisāre, Amerikas Savienotās Valstis un Krievija ir ļoti atšķirīgas. Pirmkārt, es vēlos, lai Krievijā prezidenta vēlēšanas būtu vismaz tikpat brīvas kā pašlaik ASV.

Tomēr lielvarām ir noteiktas līdzības, un es ceru, ka daudziem no jums drīz būs iespēja redzēt kanāla ARTE pārraidi par *Henry Kissinger* personību. Attiecībā uz iejaukšanos Čīlē un turpmāko iejaukšanos Latīņamerikā, *H. Kissinger* un ģenerālis *Alexander Haig* izteicās, ka, ja kāds traucēs Amerikas Savienotajām Valstīm, tad tās iejauksies un izraisīs režīma maiņu. Viņi pasludināja savu rīcību par pilnībā attaisnojamu. Mēs varbūt varam līdzīgi raksturot Krieviju, lai gan droši vien mazākā skaitā gadījumu nekā attiecībā uz Amerikas Savienotajām Valstīm.

Abas lielvaras arī pārkāpj starptautiskos tiesību aktus. Jo īpaši iejaukšanās Latīņamerikā noteikti bija pretrunā ar starptautiskajiem tiesību aktiem. Karš Irākā skaidri bija pretrunā starptautiskiem tiesību aktiem, un Krievijas rīcība Abhāzijā un Dienvidosetijā arī bija pretrunā starptautiskajiem tiesību aktiem. Kosovas problēmas gadījumā mums jāgaida un jāskatās, vai Starptautiskā Kopienī tiesa pieņems lēmumu, ka rīcība bija pretrunā starptautiskiem tiesību aktiem.

Abos gadījumos, *Zaleski* kungs — un es to saku, jo augstu jūs vērtēju — jums bija pilnīga taisnība, kad teicāt, ka šī ir apburoša un stipra, bet neprognozējama valsts. Tas tādā pašā mērā attiecas gan uz ASV, gan Krieviju, un mums uz to jāreaģē.

Tomēr abos gadījumos, manuprāt, nebūtu pareizi pārtraukt sarunas. Pēc tam, kad karš Irākā nepārprotami pārkāpa starptautiskās tiesības — un tas patiešām bija liels pārkāpums, jo tika nogalināti tūkstošiem cilvēku — mēs neteicām „tagad mēs pārtrauksim sarunas ar ASV”. Protams, mēs turpinājām sarunas ar šo valsti.

Es nesalīdzinu ASV un Krievijas iekšējo struktūru, bet tikai to rīcību starptautiskā līmenī. Prezidentam *N. Sarkozy* ir absolūta taisnība — un es vēlos pateikties viņam par pragmatisko, skaidro politiku — mums neapšaubāmi jāiesaistās šajā dialogā.

Otrs punkts, ko vēlos pateikt, ir, ka mums jācenšas stiprināt kaimiņvalstis, jo īpaši tāpēc, ka tie ir arī mūsu kaimiņi. Mums jāspēcina Ukraina un Gruzija, lai tās spētu tikt galā ar savu sarežģīto kaimiņu Krieviju. Tomēr mums jābūt pārliecinātiem, ka mūsu rīcība ir racionāla, un *Saakaschwili* kunga rīcība nebija racionāla. Piemēram, *Juschtschenko* kunga izturēšanas attiecībā uz *Timoschenko* kundzi arī nav racionāla. Mums jānodrošina, ka mūsu kaimiņi rīkojas racionāli. Ja viņi rīkosies racionāli un mēs tos atbalstīsim, viņi pretosies Krievijai, kas vēlreiz mēģina tēlot lielvaru.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, ministr, esmu ļoti pateicīgs *Swoboda* kungam par nevēlēšanos pārtraukt dialogu ar Amerikas Savienotajām Valstīm, bet atgriezīsimies pie aktuālā jautājuma. Ir skaidrs, ka abām pusēm, t.i. Eiropas Savienībai un Krievijai vajadzīga efektīva sadarbība, jo īpaši enerģētikas jomā.

Ja nebūtu mūsu tehnoloģiskās palīdzības, Krievija noteikti nespētu grūt priekšrocības no saviem resursiem. Tomēr ir arī skaidrs, ka mums vajadzīga kopīga un efektīva enerģētikas politika, kādas mums pašlaik trūkst, kā jau šajās debatēs tika uzsvērts.

Nepārprotami, risinot jautājumu par miera izveidošanu Kaukāzā, arī ir vajadzīga kopīga politika. Ir jāīsteno nolīgumi, ko noslēdza prezidents *N. Sarkozy* un prezidents *D. Medvedev*, arī attiecībā uz Krievijas karaspēka vienību izvešanu no Abhāzijas un Osetijas — šo vienību skaits ir trīskāršojies, salīdzinot ar periodu pirms trim mēnešiem — tieši tāpēc, lai parādītu vajadzīgo labo gribu un lojālo un uzticamo sadarbību.

Krievijas atbildība attiecībā uz situāciju Kaukāza republikā ir acīmredzama. Tādējādi Krievijas militārā klātbūtne pēdējos 16 gadus nav atvieglojusi konfliktus; tieši pretēji — tas ir bijis šīs varenās valsts imperiālistiskās politikas instruments un tādējādi tā centusies gūt priekšrocības no šiem konfliktiem. No tā izriet, ka, kā jau minēja daži mani kolēģi deputāti, Krievijas karavīru skaita samazināšana Abhāzijā un Osetijā līdz pirmskara līmenim augstā pavērtu ceļu efektīvām sarunām.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, kad prezidents *N. Sarkozy* šodien uzstājās šajā Parlamentā, viņš minēja, ka Krievija izpildījusi savas saistības attiecībā uz karaspēka vienību izvešanu līdz to pozīcijai pirms 7. augusta, un viņš aicināja normalizēt attiecības Krievijā. Šāda rīcība būtu liela kļūda un faktiski sniegtu Krievijas Federācijas valdībai absolūtas nesodāmības sajūtu.

Es vēlos jums atgādināt, ka 8 000 Krievijas karavīru pašlaik atrodas Abhāzijā un Dienvidosetijā, arī tajās vietās, kur viņi bija pirms konflikta sākšanās. Pierobežas ciematos notiek brutāla etniskā tīrīšana; Abhāzijas

karavīri okupējuši Gruzijas kontrolēto Kodoras aizu. Vairāk nekā 200 Eiropas Savienības novērotāju vēl gaida atļauju iebruukt kādā no abām republikām, kuras Krievija atzinusi par neatkarīgām valstīm. Man šķiet, ka pašreizējā situācija krasi atšķiras no situācijas pirms 2008. gada 7. augusta.

Kamēr Krievija turpina neievērot savas saistības, nevaram runāt par atgriešanos pie normālām attiecībām. Ja Eiropas Savienība nolemj spert šādu soli, tā riskēs kļūt par apsmieklu un parādīs, ka agri vai vēlu tā atzīs par tiesisku ikvienu Krievijas rīcību, pat pašu bīstamāko.

Bastiaan Belder (IND/DEM). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, ES dalībvalstis, reaģējot uz vienpusēju Gruzijas teritorijas sadali Krievijas uzraudzībā, nerīkojās kā viens vesels. Jau atkal Kremļa spēka mahinācijām nebija kopīgas, nemaz nerunājot par stingru, Eiropas atbildes. Tāpēc būtiskais jautājums ir: ko Savienība saprot ar stratēģisko partnerību ar Krievijas Federāciju? Citiem vārdiem sakot, vai Maskava patiešām vajadzīga kā partneris Briselei, vai arī, šo sakot, arī es aizskarū Eiropas politisko nervu?

Galū galā Krievija faktiski līdz šim ir sabotējusi efektīvu starptautisku atbildi Irānas un Ziemeļkorejas kodolprogrammām. Vienlaikus Maskava nav arī īsti parādījusi sevi kā vajadzīgu partneri asiņainajā cīņā pret islāma terorismu, piemēram, Afganistānas frontē.

Tikai enerģētikas jomā bezkaislīgie skaitļi liecina par to, ka droši vien ir stratēģiska, pat vajadzīga partnerība starp Eiropas Savienību un Krieviju. Pašlaik 27 ES dalībvalstis par apmēram 70 % ir atkarīgas no Krievijas naftas un gāzes eksporta. ES pašas labā pēc iespējas ātrāk jāsamazina šī ievērojamā atkarība. Galū galā Maskava atzīst, ka 10-15 gados tās enerģijas rezerves izsīks.

Padome un Komisija, kur ir jūsu enerģijas diversificēšanas stratēģijas? Tas, ka turkmēņi ir atraduši gāzi, noteikti ir pamudinājums rīkoties.

Josef Zieleniec (PPE-DE). - (CS) 1. septembra ārkārtas samītā Eiropas Savienība apņēmas atsākt sarunas ar Krieviju par jaunu partnerības nolīgumu, tiklīdz Krievija no Gruzijas teritorijas izvedīs savu karaspēku līdz pozīcijām, kurās tas bija pirms 7. augusta. Lai Eiropas Savienība izpildītu solījumu un parādītu, ka ir konsekvents partneris, vienīgajam kritērijam sarunu sākšanai jābūt tam, vai Krievijas karaspēka vienības ir vai nav pozīcijās, kurās tās bija pirms 7. augusta. Krievija vēl nav izpildījusi šo nosacījumu. Sarunu atsākšanu nekādā gadījumā nedrīkst iztulkot kā mūsu piekrišanu Krievijas politikai Kaukāzā un faktiskas blokādes turpināšanu attiecībā uz sarunām par turpmākajiem pasākumiem reģionā. Mums jānovelk stingra līnija starp sarunu atsākšanu un to turpmāku norisi.

Partnerības un sadarbības nolīgums ir galvenais dokuments mūsu attiecību nostiprināšanai ar Krieviju. Jaunais partnerības nolīgums ir svarīgs Savienībai, un, manuprāt, vēl jo vairāk pašai Krievijai. Jauns nolīgums, kas pilnveido pašreizējo dokumentu gan kvalitatīvi, gan kvantitatīvi, ir priekšnosacījums vienlaikus atspulgs tam, cik kvalitatīvas ir mūsu attiecības ar Krieviju. Tāpēc ir būtiski vienoties par skaidru nostāju un vērtībām šo sarunu laikā. Es uzskatu, ka, ja objektīvs un vienprātīgs novērtējums parāda, ka Krievija atkāpusies līdz pozīcijām pirms 7. augusta, Eiropas Savienībai, kā solīts, jāatsāk sarunas. Tomēr sarunas jāturpina ar nosacījumu, ka Krievijai vismaz skaidri jāapņemas nelietot spēku pret Gruziju vai citiem kaimiņiem un ka strīdi, kas skar mūsu kopējos kaimiņus, tiks atrisināti, vienojoties ar Eiropas Savienību. Drošam pārbaudes veidam sarunu turpināšanai ar Krieviju jābūt Krievijas gatavībai atrast kopīgu pieeju Kaukāza, Ukrainas un Moldovas problēmu risināšanai, nevis vienpusējai spēka izmantošanas turpināšanai.

Libor Rouček (PSE). - (CS) Eiropa kopā ar pārējām pasaules valstīm saskaras ar daudzām nopietnām globālām problēmām. Arī kodolieroču izplatību, starptautisko terorismu, globālo sasīlšanu, neatrisinātiem konfliktiem Tuvajos Austrumos un Afganistānā, pasaules finanšu krīzi un daudzām citām. Eiropas Savienība viena pati nevar atrisināt nevienu no tām. Ir vajadzīga citu dalībnieku, arī Krievijas sadarbība starptautiskā arēnā. Arī Krievijai vajadzīga sadarbība un dialogs. Krievijai jāpārdod tās minerālizejvielas, tai jāpērk rietumu tehnoloģijas, ekspertīzes, plaša patēriņa preces un daudz ko citu. Tikai tad Krievijai būs iespēja modernizēt un pakāpeniski reformēt savu ekonomiku un sabiedrību. Sadarbība ar Krieviju radīs kopīgu nākotni Eiropas Savienībai un Krievijas Federācijai. Tomēr tam vajadzīgs dialogs, kas nozīmē dialogu visos līmeņos, sākot no enerģētikas politikas līdz atbilstošiem investīciju pasākumiem, protams, neaizmirstot par dialogu par cilvēktiesībām un pilsoņa tiesībām un demokrātiju.

Eiropas Savienības lēmums turpināt novērtēt ES un Krievijas attiecības pirms gaidāmā samita Nicā, manuprāt, ir pareizs. Savienība ir parādījusi skaidru signālu, ka tā vēlas atsākt sarunas ar Krieviju par jaunu partnerības un sadarbības nolīgumu. Tomēr jāievēro priekšnosacījums, ka Krievija izpilda 12. augusta un 8. septembra nolīgumus.

István Szent-Iványi (ALDE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, ES cenšas izveidot partnerību un sadarbību ar Krieviju, bet mēs nevaram runāt par partnerību, ja vien tās pamatā nav savstarpīgums, starptautiskie tiesību akti un atbilstība nolīgumiem. Krievijas rīcība Gruzijā sagrāva vissvarīgāko partnerības psiholoģisko pamatu — uzticību. Uzticību var atgūt tikai tad, ja pilnībā un visos sīkumos tiek īstenots sešu punktu nolīgums. Vajadzīgi nevis soļi uz priekšu vai virzība pareizajā virzienā, bet patiesa, absolūta atbilstība. Krievijai vismaz jāizlemj, vai uztvert Eiropu kā partneri, sāncensi vai pretinieku. Maskavai jāzina, ka jebkurā gadījumā — vai uztverot mūs kā partnerus vai pretiniekus — Ukrainas, Gruzijas un citu kaimiņvalstu nākotne un neatkarība nav atkarīga no varas darījumiem. Eiropa nekad nepiekritīs jaunam kontinenta sadalījumam, jaunam Jaltas līgumam. Mēs patiešām vēlamies partnerību, bet tādu, kuras pamatā ir savstarpīgums un abpusēja cieņa. Paldies.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, kā komisāre šodien pareizi uzsvēra, Krievijas un Gruzijas karš un tā sekas norāda uz to, ka Eiropas Savienībai ir politiski nopietni jāizvērtē attiecības ar Krieviju. Turklāt „ierastā kārtība” jāpārtrauc, līdz Eiropa no Krievijas saņems skaidras atbildes uz dažiem ļoti būtiskiem jautājumiem.

Jāpiemin, ka Eiropai jāatrod veids, kā runāt ar Krieviju jaunā, citādā, spēcīgākā balsī. Tādēļ, ka Krievija atgriezies pie 19. gadsimta „ietekmes jomām” vai, vienkārši sakot, reālpolitikas doktrīnas. Par to liecina Krievijas runas par neaizskaramām interesēm kaimiņvalstīs. Reālpolitiku veicina agresīvs nacionālisms iekšzemē un tas, ka Krievija uzskata kaimiņvalstis par ienaidniecēm. Tādējādi ir būtiski, lai Eiropa saprastu, ka tai jāizmanto spēcīgāki varas instrumenti.

Eiropas reakcija uz Krievijas un Gruzijas konfliktu un tā sekām ir divējāda. Dažiem šķiet, ka attiecības starp ES un Krieviju atgriežas ierastajā kārtībā. Tas notiek, neskatoties uz to, ka Maskava vēl nav pilnībā izpildījusi savas saistības attiecībā uz karaspēka izvešanu un, vēl būtiskāk, atzina Dienvidosetijas un Abhāzijas neatkarību. Atgriešanās pie ierastās kārtības, pirms Maskava pilnībā izpildījusi saistības, ir tuva izlīgumam. Eiropai jāsadarbojas ar Krieviju, bet tas jā dara principiāli un konsekventi.

ES pārsvars pār Krieviju ir ierobežots. Tomēr Krievija noteikti ņemtu vērā vienotu rietumu nostāju. Krievija ir ļoti jutīga attiecībā uz jautājumiem, kas skar tās starptautisko stāvokli un prestižu, piemēram, apsvērumi par G7 un G8 forumu. Maskavu interesē arī pētniecības programmas, kas saistītas ar tehnoloģijām, tirdzniecības līgumi un kodoldegviela.

ES arī jāpaliek nelokāmai un konsekventai, lai sekmētu tās vīziju par to, kā jāattīstās partnerībai ar Krieviju.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, vēstnieks J. P. Jouyet, komisāres kundze, ES un Krievijas attiecības vajadzēja pārskatīt, pat ņemot vērā notikumus Gruzijā. Enerģijas, drošības un kopēju kaimiņu jautājumiem vajadzīgs kopīgas pārvaldības koncepts, kas pašlaik vēl nepastāv. ES priekšroku joprojām dod divpusējai, nevis daudzpusējai rīcībai, kas samazina mūsu pieejas efektivitāti. Turklāt, ņemot vērā, ka Savienības valstīm ir dažāda pieredze, austrumiem un rietumiem joprojām nav kopīgas uztveres attiecībā uz Krieviju, kas ir priekšnoteikums kopīgai nostājai. Es izteikšos ļoti skaidri. Mēs austrumos vismazāk sliecamies konfrontācijas virzienā, jo mēs būtu pirmie, kas zaudētu. Tāpat mēs esam neiecietīgāki pret nepieņemamu Krievijas rīcību, jo arī šajā gadījumā mēs būtu pirmie zaudētāji, ja tā atkārtotos.

Nav pareizi vispārināt abos virzienos. No vienas puses, attiecības ar Krieviju nevajadzētu pilnībā pakļaut tam, kas notika Gruzijā. No otras puses, notikumus Gruzijā nedrīkst ignorēt tikai tāpēc, lai netiktu skartas mūsu abpusējās attiecības. Mums nav jāpārtrauc attiecības ar Krieviju. Galu galā mēs pagātnē spējam samierināties ar vēl lielāku ļaunumu. Mums vajadzīgs patiess dialogs, kura pamatā ir mūsu stiprās puses — šķiet, tas ir vienīgais, ko Krievija novērtē — un tādējādi mēs norādām Krievijai, kas ir un nav pieņemami, un Krievija beidzot pasaka mums, ko tā patiešām vēlas no mums. Es ceru, ka abas puses spēj to pieņemt.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas ārlietu politikā ir tradīcija, ko būtiski ietekmējis *Hans-Dietrich Genscher*, kurš iesaistījās sarunās ar Padomju Savienību pat vissarežģītākajos aukstā kara periodos, bet to pamatā vienmēr bija saprātīga Krievijas interešu analīze. Tolaik Padomju Savienības galvenais mērķis bija aizsargāt ierasto kārtību, bet mūsdienās Krievijas galvenais mērķis ir mainīt ierasto kārtību par labu sev. Krievijas interešu ziņā tā ir pilnīgi atšķirīga nostāja. Tai ir objektīva interese par iesaldētiem konfliktiem un Parīzes hartas kritizēšanu, atzīstot Abhāzijas un Dienvidosetijas neatkarību. Šīs ir Krievijas intereses. Tai interesē nestabila Ukraina.

Nekas no tā nav labs. Mums tas ir izaicinājums. Tomēr tas ir krietni labāk par eksistenciālajiem draudiem no Padomju Savienības, un pat tolaik mēs vedām sarunas ar krieviem. Tāpēc, kas attiecas uz mums, viens ir skaidrs — mēs negribam auksto karu retorikā, bet negribam arī naivitāti. Mēs vēlamies kritisku dialogu ar

Maskavu. Mēs atbalstām stratēģiskās partnerības ilgtermiņa mērķi, bet nedrīkstam naivi pieņemt, ka esam šo mērķi jau sasnieguši.

Es vēlos piebilst, ka būtu gandarīts, ja šīs debates būtu notikušas Briselē, nevis Strasbūrā.

Francisco José Millán Mon (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, Krievija ir svarīga globālā spēlētāja un Drošības Padomes pastāvīgā locekle. Tai ir milzīgs kodolarsenāls, plaša teritorija un bagātīgi dabas resursi, arī gāze un nafta. Tās sadarbība ir būtiska, lai atrisinātu tādas problēmas kā Tuvo Austrumu miera process vai Irānas kodoljautājums, un apkarotu organizēto noziedzību, terorismu, klimata pārmaiņas un kodolieroču izplatību.

Tāpēc es uzskatu, ka mēs nedrīkstam izolēt Krieviju, bet tā vietā mums ar to jācenšas izveidot dialogu un sadarbību. Mēs arī varētu izveidot attiecības citā mērķtiecīgākā līmenī. Krievijas Federācija ir Eiropas kaimiņš, kas, pagātnē atstājot ilgu politiskā totalitārisma periodu un ekonomisko centralizāciju, pēdējā desmitgadē virzījies pa demokrātijas, cilvēktiesību un tādas ekonomikas ceļu, kuras pamatā ir privātā iniciatīva.

Ja Krievija turpina stingri ievērot šos ideālus, tās attiecībām ar Eiropas Savienību jābūt pamatīgām un tādām, kādas ir starp patiesiem kaimiņiem un partneriem un kuru pamatā ir kopīgas pamatvērtības. Krīze, kas saistīta ar Gruziju, patiešām bija ļoti nopietna. Mūsu, Eiropas Savienības dalībvalstu, pamatprincipiem jābūt: spēka neizmantošana, valstu suverenitātes un teritoriālās integritātes ievērošana un labticīga starptautisko vienošanos ievērošana.

Krievijas rīcība vasarā nebija saskaņā ar šiem principiem. Man arī šķiet, ka Krievija nav apmierinoši īstenojusi 12. augusta un 8. septembra nolīgumus un varbūt guva priekšrocības no šo nolīgumu neskaidrības.

Arī Ženēvas konference nesākās ļoti labi. Ja Krievijas iestādes ar mums, Eiropas Savienību, vēlas izveidot attiecības, kuru pamatā ir patiesa sadarbība un uzticība, tām nevajadzētu izturēties tā, kā pēdējos mēnešos. Tām arī iekšzēmē vajadzētu ievērot cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošanas principus, ko prezidents D. Medvedev pats savu pilnvaru sākumā pasludināja.

Dāmas un kungi, manuprāt, šis ir izšķirošs brīdis. Mums jābūt modriem un jācenšas pārliecināt Krieviju, ka tādu intensīvu attiecību pamatā, kurās ir uzticība starp patiesiem partneriem un Eiropas kaimiņiem, jābūt kopīgiem pamatprincipiem un noteikumiem.

Kristian Vigenin (PSE). – (BG) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi, jautājums par attiecībām ar Krieviju ir bieži izvirzīts šajā Parlamentā, kas pats par sevi parāda to, cik šis jautājums ir svarīgs ne tikai iestādēm, bet arī Eiropas Savienības pilsoņiem. Es atbalstu jūsu pieeju, komisāre, jo mums jādzīvo reālā pasaulē un pilnībā jāapzinās riski un negatīvās sekas atklātas konfrontācijas gadījumā ar Krieviju. Mums jācenšas mācīties no katras konfliktsituācijas, turpmāk pārvēršot to par priekšrocību. Mēs par zemu nenovērtējam militārās kampaņas nopietnību Gruzijā. Novēršana ir vienīgā politika, kas varētu novērst līdzīgus notikumus kaimiņvalstīs.

Pirms diviem mēnešiem es jautāju Solana kungam, vai, viņaprāt, Krievija pēc kara Gruzijā būs piekāpīgāka un gatavāka kompromisiem vai turpinās rīkoties konfrontējoši un augstprātīgi. Protams, viņš neatbildēja, bet šodien es varu secināt, ka negatīvais scenārijs nenotiks. Tomēr tas lielā mērā atkarīgs no mums. Es uzskatu, ka problēma, kas mums jāatrisina, ir tāda, kā izveidot jaunas, pragmatiskas attiecības ar Krieviju, neielaižoties kompromisos par Savienības pamatā esošajām vērtībām. Tāpēc ir svarīgi, lai mums būtu skaidra stratēģija, kā garantēt to, ka katram solim tuvāk sadarbībai par ekonomikas, enerģijas un ārpolitikas jautājumiem un problēmu risināšanu sekos solis cilvēktiesību un demokrātijas reformas veicināšanai Krievijā.

Nobeigumā es vēlos norādīt, ka ir svarīgi izvirzīt jautājumus, kas varētu iesaistīt Krieviju to politiku īstenošanā, kuras mums ir kopīgas — es šeit neuzskaitīšu visus šos jautājumus. Es uzskatu, ka Komisijas un Padomes līdz šim parādītā pieeja tiks saglabāta un būs veiksmīga.

Paldies.

Toomas Savi (ALDE). – Eiropas Parlaments ir vienīgā ES iestāde, ko tieši ievēl ES pilsoņi. To mēdz saukt arī par Eiropas sirdsapziņu. Šo sirdsapziņu gadu gaitā ir noslogojuši Krievijas izraisītie konflikti. Atcerieties karu Čečenijā; atcerieties Ukrainu; kravas automašīnas, kas nedēļām ilgi stāv rindā pie Somijas, Igaunijas un Latvijas robežām; iesaldēto konfliktu Piedņestrā; kiberuzbrukumus Igaunijai; Polijas gaļas importa aizliegumu. Turklāt iepriekšminēto papildina Krievijas agresija pret Gruziju.

Esmu uztraucies, ka ES reaģē ļoti bikli, staigājot uz pirkstgaliem, tā vietā, lai apspriestu sankcijas. Mēs tikai iedrošinām Krieviju rīkoties arvien bezatbildīgāk. Esmu pārliecināts, ka tīra sirdsapziņa attiecībā uz Krieviju nav greznība, ko Eiropas Savienība nevar atļauties.

Ari Vatanen (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, nākamnedēļ Maskavā sāks būvēt „Formula 1” trasi. Būvējot trasi, ir jāievēro inženiera plāns. Šajā gadījumā nav izvēles. Mums šajā Parlamentā jābūt demokrātijas inženieriem, un patiesībā mums nevajadzētu runāt par ES un Krievijas attiecībām, bet par ES un Kremļa attiecībām, jo Kremļa vadītāji kādu dienu mainīsies, un mēs ceram, ka šīs pārmaiņas būs uz labu.

Protams, mēs vēlamies sadarboties ar Krieviju, un mēs vēlamies sadarboties ar Kremli. Nevieni to nevar apstrīdēt, bet jautājums ir par to, kurš izvirza nosacījumus? Viņi nevar izvirzīt nosacījumus. Sadarbības pamatā jābūt vispārējiem nosacījumiem un vispārējām vērtībām. Mums jāaizstāv ES paši pamati. Ja esi skauts, tev jāpakļaujas skautu likumiem. Ja mēs piedosim šo — kā lai to nosauc — Kremļa režīma praksi, mēs zināmā mērā noliedzam ES jēgu. Mēs arī nododam Krievijas iedzīvotājus, jo mums jāatbalsta demokrātiskie spēki visā pasaulē. Nedrīkst pieļaut divkosību. Mums jādod cerība šiem cilvēkiem, kas cīnās par dzīves pamatvērtībām. Tas ir mūsu pienākums.

Ja Krievija kļūst demokrātiska, mums jāatbalsta tās iestāšanās visās starptautiskās struktūrās. Mums jāraugās tālu uz priekšu, kā mēdza darīt mūsu priekšteči. Kāpēc lai Krievija reiz neklūtu par reformētās ES vai NATO dalībvalsti? Mēs nevaram to zināt. *Monnet* kungs un *Schuman* kungs bija ļoti tālredzīgi. Jāvirzās uz priekšu šādā veidā. Šīs sarunas kļūst nopietnas, tāpēc vēlos jums atgādināt — kad domāju par mūsu attiecībām — kādu krievu anekdoti. Vīst saka cūkai: „Nodibināsim kopuzņēmumu. Izveidosim brokastu uzņēmumu. Es gādāšu olas, bet tu — šķiņķi.”

Katrin Saks (PSE). - (ET) Ir skaidrs, ka mēs nevaram runāt par mūsu attiecību atjaunošanu vai pilnveidošanu ar Krieviju, ja starp mums nav abpusējas uzticības, un šo uzticību nevar radīt, pilnībā neīstenojot miera plānu. Es raugos uz attiecībām ar Maskavu no diviem skatu punktiem. Pirmkārt, dalībvalstu līmenī es atbalstu nostāju, ka ir prātīgāk runāt par šādiem jautājumiem, nevis pārtraukt attiecības. Tomēr Eiropas Savienības līmenī mūsu nostājai jābūt, ka Savienībai jāņem vērā mūsu, to mazo valstu vēlmes un bažas, kam ir atšķirīga vēsture. Tieši tāpat, kā agresīvā krievu ārpolitika vai cilvēktiesību pārkāpumi nevar būt Krievijas vienīgā nostāja, Eiropas Savienības intereses, apejot tās vajākās, t.i. Austrumeiropas dalībvalstis, nevar būt tās vienīgais rīcības veids.

Man patika tas, ko šodien teica labā spārna Francijas prezidents *Nicolas Sarkozy* — viņš uzsvēra, ka pretuzbrukuma vietā ir vajadzīgs dialogs. Viņš mums atgādināja par iepriekš pausto nostāju, ka nav jēgas doties uz Maskavu, bet šī rīcība tomēr apturēja Krievijas karaspēku. Protams, mums nav vajadzīgs jauns aukstais karš, bet mums jāaizstāv mūsu Eiropas principi: suverenitāte, teritoriālā integritāte, politika, kuras pamatā ir vērtības, un demokrātija.

Es aicinu Eiropas Savienību turpināt ilgtspējīgu ārpolitiku ar Krieviju un nepārtraukt attiecības. Saspīlējuma atrisināšana ir šī Parlamenta deputātu uzdevums. Mums vajadzīga diplomātija un arī tautas diplomātija, kam labs piemērs ir ļoti veiksmīgais Krievijas teātra festivāls, kurš tikko noslēdzās manā valstī Igaunijā. Es arī vēlos aicināt Eiropas vadītājus, ES prezidentūru un Eiropas Parlamenta frakciju vadītājus neaizmirst kaimiņvalstu bailes un šausmas, ko Krievija turpina radīt, īstenojot savu agresīvo politiku. Ir skaidrs, ka pašlaik Krievijas un Eiropas Savienības attiecībās ir ļoti maz uzticības un cieņas..

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju.)

Jerzy Buzek (PPE-DE). - (PL) Paldies jums par iespēju apspriest šo jautājumu. Esmu pārliecināts, ka mums visiem šajā Parlamentā ir kopīga vēlme. Mēs vēlamies sadarboties ar Krieviju. Mēs arī vēlamies stabilu, prognozējamu politisko situāciju Eiropā. Krievijai arī noteikti vajag mūs — Eiropas Savienību — jo tā vēlas pārdot gāzi un jēlnaftu, bet visvairāk tāpēc, ka tai ir savas iekšējās un ārējās problēmas. Krievijai vajadzīga mūsu stabilitāte, atbildība un spēks. Kā gan mēs šajā Parlamentā atšķiramies viens no otra? Mēs atšķiramies pēc tā, kā mēs vēlamies turpināt attiecības ar Krieviju, lai sasniegtu Eiropas Savienības mērķus, ne tikai ekonomikas jomā, bet lai ievērotu arī tos principus un vērtību sistēmu, kam ticam.

Es vēlos minēt piemēru no savas pieredzes. 2001. gadā attiecības starp Krieviju un Poliju patiešām bija ļoti labas, Polijas ārlietu ministrs ar lielu cieņu tika sagaidīts Maskavā. Krievijas premjerministrs atbrauca uz Poliju un vienojās par svarīgiem jautājumiem par mūsu abpusējām attiecībām, jo īpaši enerģētikas jomā. Viņš pat par vienu dienu pagarināja savu vizīti — rīcība, kas ir ļoti reta normālos apstākļos. Neskatoties uz to, ka tikai pirms diviem gadiem, 1999. gadā, Polija bija izraidījusi apmēram divpadsmit Krievijas diplomātu, kas bija iesaistījušies dažādos pasākumos, kuriem nebija nekādas saistības ar diplomātiju. Pēc tam sekoja

neliela krīze, līdz krievi atzina, ka ar mums ir vērts runāt un veikt kopēju rīcību, un tas bija tāpēc, ka tad, kad mums bija taisnība, mums bija spēks aizstāvēt savu nostāju.

Krievi ir lepna tauta ar ievērojamām tradīcijām. Viņi citās tautās augstu vērtē noteiktību un spēku, nevis sarežģītus paskaidrojumus, saskaņā ar ko „melns nav gluži melns”. Kad mums ir pilnīga taisnība, vienīgais risinājums ir nelokāma, noteikta nostāja.

Maria-Eleni Koppa (PSE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, šodien Eiropas Savienība saskaras ar problēmu attiecībā uz attiecību atjaunošanu ar Krieviju. Šo attiecību pamatā jābūt cilvēktiesību un starptautisko tiesību aktu ievērošanai. Starptautiskie notikumi nosaka to, ka jāizveido jaunas stratēģiskas attiecības starp Eiropas Savienību un Krieviju. Galīgais mērķis ir vienota, pagātnes nesašķelta Eiropa.

Mums cieši jāsadarbojas Eiropas kaimiņvalstu attiecību politikas jomā, lai reģionā nodibinātu stabilitāti, ņemot vērā, ka nevienu iesaldēto konfliktu Kaukāzā neizdosies atrisināt bez Krievijas līdzdalības. Mūs interesē kopīgu risinājumu meklēšana kopējām problēmām, turpināt partnerības sarunas pēc iespējas ātrāk un uzsākt dialogu abpusējas sapratnes un abpusējas cieņas garā. Tikai tā mēs varam cerēt atrast abpusēji izdevīgu risinājumu vissarežģītākajām problēmām. Mums tas vajadzīgs Eiropas iekšējās stabilitātes politikai Eiropā kopumā.

Mums jāliek saprast Kaukāza valstīm un Amerikas Savienotajām Valstīm, ka plašāka eiroatlantiska sadarbība nozīmē attiecību normalizēšanu ar Maskavu. Ja mērķis patiešām ir kolektīvā drošība, tad ir vajadzīga visu pušu sadarbība un līdzdalība. Citādi mēs atgriezīsimies pie aukstā kara mentalitātes, kas novedīs strupceļā.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - (SV) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas karte mainījās pēc bruņotā uzbrukuma un kara. Ar šo rīcību Krievija ir parādījusi, ka tā ir gatava izmantot militāru spēku politisku mērķu sasniegšanai. Nepieļausim, ka šodienas debates to ignorē. Protams, tam jāietekmē mūsu nostāja pret Krieviju, bet tas ietekmēs arī dažādās prasības, kas jāizvirza attiecībā uz turpmāku sadarbību. Es vēlos brīdināt tos, kas salīdzina šo situāciju ar citām. *Swoboda* kungs, lūdzu, nesalīdziniet šo situāciju ar Irāku. Irāka bija viena no starptautiskās kopienas brutālākajām diktatūrām. Mēs varbūt dažādi uztveram to, kas notika, bet nesalīdziniet Irāku ar Eiropas demokrātiju un suverēnu valsti.

Tas, kas notika Gruzijā, nav attaisnojams. Necentieties piedot to, ko nevar piedot. Ne Krievijai, ne arī citai valstij nav tiesisku drošības interešu kādā Eiropas valstī. Tas jānosaka, uzsākot Eiropas sadarbību. Citādi sadarbības pamats būs sagrauts, un tiks pavērts ceļš turpmākai vardarbībai.

Ir vairākas nopietnas sadarbības jomas, kurās jāiesaista Krievija. Arī enerģētikas nozare, Irānas jautājums un klimata pārmaiņas. Es uzskatu, ka Eiropai un Eiropas Savienībai jābūt gatavām sadarboties, bet noteikti jāizvirza nosacījumi, kas būs šīs sadarbības pamatā. Mums jāveicina sadarbība, bet arī skaidri jānosaka piemērojamās prasības. Šādi arī mēs varam palīdzēt Krievijai ar laiku pieņemt demokrātiju un ievērot pamatnoteikumus. Tam jābūt Eiropas politikas pamatam attiecībā uz Krieviju.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, ministr, komisāre, es saprotu, kāpēc vairāki deputāti nostājas pret Krieviju. Viņi pagātnē ir cietuši. Grieķijā mums bija pilsoņu karš, kas turpinājās četrus gadus, un daudzi cilvēki aizgāja bojā.

Tāpēc mēs nevaram turpināt skatīties pagātnē. Mums arī jāatzīst tie gadījumi, kad Krievijai ir taisnība. Vai esam aizmirsuši, ka *V. Putin* brīdināja mūs, ka Kosovas neatkarības atzīšana izraisīs negatīvu reakciju? Vai esam aizmirsuši, ka *G. Bush* lauza savu solījumu Krievijai par to, ka NATO nepaplašināsies austrumu virzienā?

Mums jāisteno tikai viena politika — tā, ko šodien formulēja prezidents *N. Sarkozy*, ka būtu bezatbildīgi pieļaut krīzi Eiropas Savienības un Krievijas attiecībās.

Adrian Severin (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, Krievija vairs nav padomju ienaidnieks brīvajai, demokrātiskajai Eiropai. Krievija vēl nav Eiropas Savienības stratēģiskais partneris. Ir jāizbeidz šī nenoteiktība. Krievija ir pārāk liela, lai to izolētu; Krievija ir pārāk svarīga, lai to ignorētu. Eiropas Savienībai ir jāņem vērā šī īstenība.

Ģeopolitiskā krīze Dienvidkaukāzā un Rietumbalkānos pierāda to, ka Krievija un eiroatlantiskās demokrātijas varētu brīvi palielināt vienpusējos pasākumus savā reģionā, neņemot vērā otras valsts prioritātes.

Nesenā finanšu un ekonomiskā globālā krīze pierādīja, ka Krievija un Eiropas Savienība ir atkarīga un vajadzīga viena otrai. Tāpēc mums jāsauc jauna konference par drošību un sadarbību paplašinātajā Eiropā, šajā gadījumā no Vankūveras līdz Šanhajai, lai no jauna noteiktu starptautisko attiecību principus un starptautisko organizāciju starptautiskos tiesību aktus..

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju.)

Bogusław Rogalski (UEN). - (PL) Soli pa solim Krievija atgūst kontroli pār tās kaimiņvalstīm un veiksmīgi sasniedz savus ārpolitikas mērķus. Tā parāda padarīto, bet Eiropa — tikai liekulību un vājumu. Francijas prezidents gandrīz apkrita, slavējot Krieviju, lai gan Krievija neizveda savu karaspēku no Gruzijas dumpīgajiem reģioniem un atzina to neatkarību. Savukārt, Vācijas kanclere Tbilisi apgalvoja, ka Gruzija iestāsies NATO. Pēc dažām nedēļām viņa apliecināja prezidentam D. Medvedev, ka nav pamata steigai.

Jā, Krievija noteikti zina, kā atalgot šādu lojalitāti. Vācijas uzņēmumam E.ON tika piešķirta piekļuve Sibīrijas rezervēm un enerģijas tirgum, un abas valstis kopīgi būvēs gāzes cauruļvadu — nabassaiti — zem Baltijas jūras. Savukārt, Francijas prezidents Maskavā parakstīja līgumu vairāku miljardu vērtībā par Krievijas dzelzceļa sistēmas modernizēšanu. Visapkaunojošākais piemērs tam, kā Eiropa izturas pret Krieviju, bija prezidenta N. Sarkozy apgalvojums, ka Krievijai bija tiesības aizstāvēt savus pilsoņus.

Vai mums jātic, ka Padomes priekšsēdētājs nezināja, ka Krievija pagātnē vairākkārt izmantojusi šo viltību? Šī ir jauna Jalta..

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju.)

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, ja jūs runāsit tikpat ātri kā iepriekšējais runātājs, tulkojums nebūs pieejams, jo tulki, protams, nespēj izsekot runai. Brīvā mikrofona procedūra nav paredzēta kā viltīgs uzstāšanās veids gadījumos, kad jums nav piešķirts laiks. Mēs birojam iesniegsim šo procedūru, jo to izmanto arvien lielāks deputātu skaits. Gadījumos, kad 14 vai 15 deputāti lūdz uzstāties šādā veidā, visiem vienkārši nepietiek laika. Jebkurā gadījumā, lūdzu, ņemiet vērā, ka, ja runājat ļoti ātri, jūs spēs saprast tikai jūsu tautieši un jūs pats, jo tulki vienkārši nespēj turēties līdz šādam ātrumam.

Christopher Beazley (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, man ir trīs jautājumi komisārei. Viņa pēc kolēģa G. Hökmark savā runā atbalstīja sarunu atsākšanu. Kādas Eiropas intereses viņa īstēnos šajās sarunās? Vai viņa prasis, lai Krievijas karaspēka vienības — Gruzijas teritorijā joprojām atrodas 8 000 karavīru — atkāpjas, jo īpaši no Kodoras aizs, kuru nelegāli okupēja Abhāzijas karavīri, padzenot Gruzijas karaspēku?

Otrkārt, vai Krievija apsvērs līdzekļu piešķiršanu, lai atlīdzinātu tās karaspēka nodarītos zaudējumus Gruzijas pilsoņiem, Gruzijas infrastruktūrai?

Visbeidzot, vai tiesa, ka viņai ir informācija, saskaņā ar ko N. Saakashvili tiek vainots nesavaldīgā rīcībā, jo patiesībā bija 400 krievu tanku..

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju.)

Miloš Koterec (PSE). – (SK) Mēs sākam ar nepareizu pieņēmumu, it kā vēlētos attiekties pret Krieviju kā pret ienaidnieci. Kā jau daudzkārt minēts, mums un Krievijai ir daudzas kopīgas stratēģiskas intereses. Globalizācija ir īstenība, un mums jāapzinās, kas patiesībā apdraud nākotni, mieru, attīstību un mūsu pašu pastāvēšanu.

Es piekritu. Nosodīsim neproporcionālo reakciju Gruzijā un tamlīdzīgus gadījumus. Bet kas cits varēja notikt? Mēs kritizējam un reaģējam, bet strādāsim arī ar Krieviju kā ar līdzvērtīgu un iespējamu stratēģisko partneri, un atbalstīsim izteiktos priekšlikumus samītā novembrī. Tādējādi mēs vismaz ievērosim paši savas intereses.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, komisāre, iepriekšējās debates skaidri norādīja uz to, ka mums ar Krieviju ir ļoti daudz saskarsmes punktu, un daudzos no tiem ir konflikti: mēs esam daudzkārt apsprieduši situāciju Kaukāzā un Gruzijā un enerģijas jautājumu, un visbeidzot arī jautājumu par mūsu kopīgajām interesēm saistībā ar finanšu krīzi, kas pelnīti atkal izvirzīta priekšplānā.

Es lūdzu Komisiju un Padomi — un to īsi pieminēja prezidents N. Sarkozy — lai Eiropa pārtrauc vienkārši reaģēt uz situācijām un mēģina aktīvi un proaktīvi uzņemties iniciatīvu un sākt apspriedes par daudziem mums svarīgiem jautājumiem. Ir vajadzīgs konstruktīvs dialogs ar Krieviju, bet to vienmēr nevajadzētu noteikt vienpusējai rīcībai.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, galvenā problēma nav Krievija, bet ES personības šķelšanās — sašķeltās vērtības un vajadzība pēc ierastās kārtības. Šo situāciju var risināt, pārliecinot parādēt, ka ES nopietni domā praktiski īstenot tās vispārējās vērtības — nav nozīmes, vai tās ir ES vai Krievijas vērtības — un nodrošinot, ka tādi iebrukumi kā Gruzijā nekad vairāk nenotiks Eiropā. Gruzija ir Eiropas sastāvdaļa.

Kā mums to nodrošināt? Nevis staigājot uz pirkstgaliem, kā minēja Savi kungs, bet paužot skaidru nostāju attiecībā uz to, kā novērst šādus notikumus turpmāk.

Mans jautājums attiecas arī uz donoru konferenci. Vai mums jāprasa Krievijai segt daļu zaudējumu..

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju.)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Eiropas Savienībai labu attiecību izveidošana ar Krievijas Federāciju ir liela problēma. Krievijas Federācija ir viena no mūsu visietekmīgākajām partnerēm politiskā, ekonomiskā un militārā ziņā.

Nesenie notikumi Gruzijā krietni sagrāvušai uzticību mūsu austrumu kaimiņam. Krievijas ārpolitika atklājusi Kremļa centienus atjaunot plašu, globālu impēriju un parāda, ka nepietiekami tiek ievēroti starptautiskie nolīgumi. Maskava skaidri parādīja savu ietekmes sfēru. Tas nostādīja Eiropas Savienību ļoti grūtā situācijā, kaut gan mēs, par laimi, runājam vienā balsī, lai gan šī balss bija diezgan klusa.

Pēc notikumiem Gruzijā mums jādomā, kā saglabāt konsekventu politiku attiecībā uz Krieviju. Drošības jautājums ir joma, kurā pašlaik vajadzīga mūsu tūlītēja rīcība.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju.)

Charles Tannock (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es vēlos izteikt īpašu atzinību *Sarkozy* kungam par to, ka Francijas prezidentūras laikā par 90 % tika nodrošināta sešu punktu plāna izpilde attiecībā uz karaspēka izvešanu no Gruzijas. Es uzskatu, ka Krievijas vadība ar *Putin* kungu un *Medvedev* kungu beidzot aptvērusi, ka tās neproporcionālā agresija Gruzijā bija kļūda, jo viņiem joprojām vajadzīgas labas attiecības ar rietumiem vai arī jāpiedzīvo ekonomikas sabrukums. Turklāt tikai Venecuēla, Nikaragva un teroristiskā *Hamas* grupa ir atzinusi Dienvidosetijas un Abhāzijas neatkarību, kas ir apkaunojums Krievijas valdībai, un tās ciešākie sabiedrotie, piemēram, Baltkrievija un Uzbekistāna ir pretojušās spiedienam atbalstīt Krievijas jauno un nesen izgudroto pašnoteikšanās konceptu, kas nekad netika piemērots Čečenijai.

Krievijai jāsaprot, ka 19. gadsimta ietekmes sfēras neattiecas uz moderno pasauli, un tā turpmāk nedrīkst iejaukties Ukrainā un jo īpaši Krimā, Moldovā vai Dienvidkaukāza republikās. Maskavai jāievēro to teritoriālā integritāte..

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju.)

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi, jāatzīst, ka, ņemot vērā Savienības raksturu, es šajā Parlamentā biju gatavs dzirdēt dažādas nostājas. Šīm debatēm — un saku to ar gandarījumu — bija ļoti augsta kvalitāte, izņemot *Batten* kunga piebildes, kas mani personīgi šokēja. Tomēr, neņemot vērā šo runu, pārējās bija absolūti pamatotas. Es vēlos arī pateikties *Neyts* kundzei un *Couteaux* kungam par ieteikto lasāmvielu, kas dos mums iespēju dažādot mūsu skatupunktus uz attiecībām starp Napoleonu un Krieviju, un sniegs man un Benitai iespēju labāk iepazīt Austrijas un Krievijas attiecības.

Es izteikšu trīs piebildes par ES prezidentūru attiecībā uz konflikta cēloni un attīstību: pirmkārt, spēka izmantošana nepārprotami bija kļūda; otrkārt, Krievijas reakcija bija neproporcionāla, bet, kā šorīt tika uzsvērts, reakcija parasti tiek vērsta uz rīcību pat tad, ja reakcija ir neproporcionāla; un, treškārt, Eiropas Savienība vēlas, lai tiktu veikta neatkarīga starptautiska izmeklēšana par konflikta cēloni un attīstību.

Mēs nedrīkstam izturēties tā, it kā nekas nebūtu noticis attiecībā uz Krievijas karaspēka atkāpšanos un Kaukāza stabilitāti. Mums tika pateikts: „Prezidentūra rīkojas tā, it kā attiecības būtu normālas”. Nē, galu galā kopš augusta ir bijuši noteikti noteikumi. Pirms diviem mēnešiem mēs saskārāmies ar bruņotu konfliktu; 10. oktobrī mēs bijām liecinieki tam, ka Krievija izveda karaspēku no kaimiņu apgabaliem. Kā jau minēju, tas ir svarīgs papildu solis.

Tas nenozīmē, ka Krievija izpildījusi visas savas saistības, par to mēs esam pilnībā pārliecināti — šajā gadījumā es atbildu tiem runātājiem, kas uzsvēra pašreizējās problēmas *Akhgori* reģionā — bet pašlaik vissvarīgākais ir sākt politisku procesu. Šāds mērķis ir gaidāmajām sarunām Ženēvā. Eiropas Savienības galvenā doma ir tāda, ka šajā kontinentā nav pieļaujamās ietekmes zonas. Eiropas Savienība un Krievija ir kaimiņi, tāpēc mums jāsadarbojas, nevis jāizrāda savstarpēja pretestība.

Attiecībā uz to, vai tiks atsāktas sarunas par partnerību, kā jau tika minēts šī rīta debatēs, sarunas par turpmāku nolīgumu juridisku iemeslu dēļ ir atliktas, nevis pārtrauktas, un, kā minēja Eiropadome 15. oktobrī, turpinot šīs sarunas, tiks ņemts vērā novērtējums, kas tika uzdots Komisijai un Padomei. Tas ir pilnībā loģiski, kā turklāt uzsvēra *Neyts* kundze. Es vēlos norādīt, ka mums skaidri jānodala sarunu atsākšana un 14. novembra

Eiropas Savienības un Krievijas samits. Samits notiks, un, kā parādīja šīs debates, tas ir ļoti svarīgi. Samita mērķis nav izmēģināt sarunas par turpmāko partnerības nolīgumu.

Es arī vēlos atgriezties pie tā, ko minēja vairāki runātāji attiecībā uz savstarpējās atkarības jēdzienu. Šāda savstarpēja atkarība jāaplūko plašāk. Tā ir visās jomās — protams, enerģētikas jomā, un es pat teikšu, ka attiecībā uz atsevišķām ES dalībvalstīm mums šī atkarība ir jārisina, dažādojot piegādes avotus. Turklāt mēs esam atkarīgi arī starptautiskās drošības jomā, un tieši tāpēc Eiropas Savienībai jāatbild uz Krievijas prezidenta *Medvedev* kunga priekšlikumiem par jaunu Eiropas drošības sistēmu pat, ja Savienības nostāja neatbilst Krievijas nostājai.

Šajā saistībā es, tāpat kā daudzi no jums, vēlos norādīt uz saistībām, ko mums paredz Helsinku Nobeiguma akts un Parīzes Harta — dokumenti, ko ir parakstījuši arī Krievija, kā pareizi uzsvēra *Onyszkiewicz* kungs. Šajā saistībā mums, kā daudzi no jums minēja, nepārprotami saprātīgi jāanalizē attiecības ar Krieviju. Nevar būt ne runas par atgriešanos pie aukstā kara, ne arī par to, ka mēs pieļausim kompromisu attiecībā uz mūsu vērtībām un principiem. Tomēr, lai to nodrošinātu, ir ļoti būtiski izveidot dialogu ar Krieviju.

Es vēlos pateikties visiem tiem, kas izteica atzinību Eiropas Savienības Francijas prezidentūrai par tās darbu, un jo īpaši *Wielowieyski* kungam un *Tannock* kungam. Francijas prezidentūra rīkojās efektīvāk — un es vēlos ar šo nobeigt savu runu — jo tā varēja paļauties uz visu dalībvalstu, Eiropas Komisijas un Parlamenta atbalstu. Eiropas Savienības šķelšanās neapšaubāmi būtu labākais veids, kā Krievijai novājināt ES.

Ņemot vērā debašu kraso polarizēšanos starp valstīm, kas mums pievienojušās nesen, un ES vecajām dalībvalstīm, jāuzsver, ka pašlaik, un to parādījušas šīs debates, mums ļoti vajadzīga vienotība Gruzijas krīzes atrisināšanai un dialogam ar Krieviju — Eiropas Savienībai jābūt vienotai, nosodot abu pušu spēka izmantošanu un teritoriālās integritātes pārkāpšanu; Eiropas Savienībai jābūt vienotai tās rīcībā, t.i., izvietojot civilos novērotājus; un, visbeidzot, Eiropas Savienībai jābūt vienotai, definējot savas intereses, jo īpaši enerģētikas jomā un globālākajā starptautiskās drošības jomā. Tikai pamatojoties uz šādu vienotību, kad pienāks laiks, atsāksies sarunas par turpmāku nolīgumu ar Krieviju.

Benita Ferrero-Waldner, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs, šīs bija ļoti interesantas debates, bet tās parādīja to, ka attieksme ir ļoti dažāda — ka ir dažādas nostājas un dažādi aspekti, un ir saskatāma līdzība ar debatēm Padomē, kurās arī pārsvarā bija atšķirīgi aspekti. Es pilnībā piekrītu mūsu Padomes priekšsēdētājam un manam draugam, ka mums vissvarīgākais ir runāt vienā spēcīgā balsī. Tas jādara nākamajā Eiropas Savienības un Krievijas samitā.

Kādas ir mūsu intereses? Domāju, ka to skaidri pateicu pirmās uzstāšanās laikā. Ņemot vērā to, ka esam tik savstarpēji atkarīgi, mums ir svarīgas visas intereses ekonomikas un enerģētikas jomā, bet ir arī intereses pasaules mērogā. Tās jau tika minētas: klimata pārmaiņas, enerģijas drošība, jautājums par to, kā lai sasniedzam vienošanos Kopenhāgenā. Ko darīsim attiecībā uz Irānu, Tuvajiem Austrumiem? Ir skaidra interese par dažādiem jautājumiem, un to es vēlējos uzsvērt un atkārtot.

Nākamajā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomē 10. novembrī mums būs ļoti svarīga apspriede, un es ceru, ka mēs vienosimies par pareizu izpratni attiecībā uz sarunām par jaunu ES un Krievijas nolīgumu, jo šīs sarunas ir tikai atliktas uz vēlāku laiku. Domāju, ka prezidents izteicās ļoti skaidri. Es to saku, jo uzskatu, ka šis ir labākais iespējamais ceļš, lai virzītos uz priekšu, bet vienlaikus mums arī jābūt noteiktiem. Mums jāņem vērā patiesā, nevis vēlamā Krievija. Arī tas ir skaidrs. Kā tika paskaidrots šodien, tas nozīmē dialoga veidošanu par cilvēktiesībām un sarunu par visām atšķirībām. Tieši tas tika darīts iepriekšējos samitos, kuros personīgi piedalījies.

Eiropas Padome ir sniegusi skaidru atbildi attiecībā uz visiem jautājumiem par 8 000 karavīru un ar gandarījumu norādījusi, ka Krievijas karaspēks tika izvests no Dienvidosetijas un Abhāzijas kaimiņapgabaliem, kas ir būtisks papildu solis 12. augusta un 8. septembra nolīgumu īstenošanā, kā arī lai uzsāktu Ženēvas starptautiskās apspriedes, kuras paredz šie nolīgumi. Es uzskatu, ka Ženēvā jāturpina sarunas par politisku risinājumu. Tās sākas ar sarežģījumiem, bet process ir uzsākts un pašlaik mēs vēlamies virzīties uz priekšu. Tas ir pirmais punkts.

Otrkārt, sniedzu jums skaidru atbildi, ka Krievija nepiedalīsies donoru konferencē, bet, manuprāt, pienāks brīdis, kad jautājums par zaudējumiem tiks izvirzīts priekšplānā, un tad tiks veikta starptautiska izmeklēšana. To jau apspriede Padomē, un Padome atbalstīja šādu starptautisku apspriedi.

Es vēlos bilst dažus vārdus arī par cilvēktiesībām. Kā jau minēju iepriekš, Krievijā notiek daudzi mūs satraucoši notikumi, proti, žurnālistu vardarbīgās nāves, nevalstisko organizāciju ierobežošana, vispārējā situācija Ziemeļkaukāzā un jo īpaši Ingušijā. Mēs arī esam aicinājuši pilnībā izmeklēt tādus gadījumus kā *Anna*

Politkovskaya nāve un nesenā *Magomed Yevloyev* nogalināšana pēc tam, kad viņu arestēja policija. Pēdējā cilvēktiesību apspriedes kārtā, kā jau minēju, notiek šodien, un tajā noteikti būs iespēja skaidri pieminēt šīs bažas.

Mēs esam arī skaidri pateikuši Krievijai, ka tai pilnībā jāsadarbojas ar Eiropas Padomi un jāratificē 14. protokols par cilvēktiesību tiesu un 6. protokols par nāvessodu.

Mēs, Eiropas Savienība, joprojām stingri atbalstām Pasaules Tirdzniecības organizācijas paplašināšanu, jo, mūsaprāt, tā radīs vienādas iespējas, kas ir vajadzīgas mūsu ekonomiskajai kopienai, un uzskatām, ka mūsu kā Krievijas lielākās tirdzniecības partneres interesēs ir, lai tā pievienotos regulētai sistēmai. Bet tas ir arī svarīgi mūsu divpusējo attiecību turpmākai attīstībai. Tāpēc ir ļoti svarīgi atbalstīt šo jautājumu. Mums jāturpina atklāti sadarboties ar Krieviju šajā svarīgajā procesā, bet ir skaidrs, ka mums jāatrod savlaicīgi risinājumi ar viņiem un viņu labā.

Tika pieminēts jautājums par enerģijas drošību un tīro enerģiju. Vēlos pateikt tikai to, ka mums ir arī dialogs enerģijas jomā un dialogs vides jomā, tāpēc jautājumi par enerģijas efektivitāti, tīro enerģiju u.c. ir aplūkoti dažādās G8 sanāsmēs un mūsu ES samitos, un tas noteikti būs viens no svarīgākajiem tematiem, sagatavojoties Kopenhāgenai, un arī šajā jautājumā mums vajadzīga sadarbība ar Krieviju. Komisija atbalstīja kopīgas īstenošanas projektus, ko paredz Kioto protokols, un ir gatava darīt vēl, jo uzskata, ka tas ir ļoti svarīgs jautājums.

Es tikai vēlos izskaidrot, ka attiecībā uz Eiropas drošības uzbūvi prezidents *D. Medvedev* to jau pieminēja ES un Krievijas samītā, kas notika jūnijā *Khanty-Mansiysk*, nevis pēc Gruzijas krīzes, bet pirms tās. Es tur biju un tozinu ļoti labi, tāpēc vēlējos to vienkārši izskaidrot. Tā ir sena Krievijas ideja, kas atkal izvirzījies priekšplānā, un, manuprāt, ir interesanti, ka prezidents *N. Sarkozy* ierosināja par to, iespējams, runāt 2009. gada EDSO samītā. Mēs to vēl neesam sasnieguši, bet es vēlos pateikt, ka ir ļoti svarīgi apspriest drošības partnerības jautājumu, bet vienmēr saistībā ar pašreizējām drošības attiecībām. Mums ir skaidri jānovelk šī robeža.

Nobeigumā es vēlos pateikt, ka ir svarīgi virzīt uz priekšu jautājumu par iesaldētajiem konfliktiem — tas ir skaidrs — un es ļoti drīz novembra beigās vai decembra sākumā izvirzīšu priekšlikumu attiecībā uz paziņojumu par austrumu partnerību. Mēs to jau apspriedām Padomē, un tam būs arī ļoti spēcīgs drošības elements, bet mums ir arī citi institucionāli mehānismi, piemēram, Minskas grupa, ko tāpēc nedrīkst izslēgt.

Es pateikšu pēdējos vārdus par kasešu bumbām, jo arī šis jautājums tika pieminēts. Es vēlos pateikt, ka arī mums ir ļoti žēl, ka abas puses izmantojušas kasešu bumbas, tādējādi būtiski sarežģītot iekšēji pārvietoto personu atgriešanos mājās. Tāpēc mēs vēlamies sadarboties ar starptautiskajām organizācijām, kas darbojas šajā jomā, lai iztīrītu skartās teritorijas, bet lai nodrošinātu arī to, ka šīs kasešu bumbas turpmāk netiek izmantotas.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Alexandra Dobolyi (PSE), rakstiski. – Saistībā ar nesenajiem notikumiem radušies jautājumi par mūsu attiecību raksturu kā ilgtermiņā, tā arī īstermiņā. Mums jānododas tālāk un jālūkojas nākotnē. Starp ES un Krieviju jāturpina sarunas par jaunu stratēģiskās partnerības nolīgumu. Šī nolīguma noslēgšana ir abu iesaistīto pušu interesēs. ES ir ļoti ieinteresēta veicināt patiesu „stratēģisko partnerību” ar Maskavu. Mums jābūt pragmatiskiem un reālistiskiem un jāpanāk uz rezultātiem orientēta politika. ES jārod labākā vienotā pieeja, lai ar Krieviju sadarbotos attiecībā uz tādiem jautājumiem, kas ir mūsu savstarpējās pamatinteresēs, kā, piemēram, pašreizējās globālās ekonomiskās problēmas, enerģētika, savstarpējā ekonomiskā atkarība, ieroču neizplatīšana, terorisms un klimata pārmaiņas. Mēs nevaram atļauties atstāt Krieviju novārtā, mums jāuzsāk konstruktīva sadarbība ar to. Tagad dialogs un ilgtermiņa sadarbība ir nepieciešama vairāk nekā jebkad iepriekš. Attālināšanās no Krievijas nelīdzēs. Attiecības ir jāstiprina dažādās savstarpējo interešu jomās, it īpaši attiecībā uz pašreizējās finanšu krīzes pārvarēšanu, stabilitātes un drošības nodrošināšanu ES un Krievijas kopīgajās kaimiņvalstīs, kā arī uz tādas jaunas globālās finanšu arhitektūras sistēmas radīšanu, kurā absolūti nepieciešama sadarbība ar Krieviju, Ķīnu un Indiju.

Lasse Lehtinen (PSE), rakstiski. – (FI) Rietumu pasaule atkal ir likusi maldīgas cerības uz Krieviju. Pēc Padomju Savienības sabrukuma šķita, ka Krievija – brīva no savām ideoloģiskajām važām un noliegusi komunismu – pārtrauks arī totalitārismu, autoritārismu un disidentu vajāšanu. Tolaik, tāpat kā vairums reižu pirms tam, šķita, ka Krievija varētu tuvināties Eiropai un tās vērtībām. Krievijā neveidojās demokrātiska tirgus ekonomika,

bet gan tāda sava veida kapitālisma diktatūra attiecībā uz ekspluatāciju, kurā cilvēktiesības ir pakļautas varenākam spēkam.

Diskusijās reizēm ir grūti atšķirt naivas vēlmes no pragmatiskiem aprēķiniem. Uz karu Gruzijā ES dalībvalstis ir reaģējušas ļoti dažādi. Rodas jautājums, vai, piemēram, selektīvā attieksme pret Krieviju, kas uzsver ekonomiskās vērtības, nekompromitē mūsu kopīgo vērtību būtību. ES pamatā ir kopīgas vērtības un ideja par praktisko problēmu atrisināšanu sarunu veidā, nevis karojot. Šiem paradumiem ir jāturpina pastāvēt, lai varētu pastāvēt arī mazākās ES dalībvalstis un tās, kas vēlas pievienoties. Šos kopīgos principus nedrīkst iemainīt pret savstarpējām attiecībām ar Krieviju.

Andres Tarand (PSE), rakstiski. – (ET) Priekšsēdētāja kungs, vairāki Parlamenta deputāti par pašreizējās finanšu krīzes iemeslu ir minējuši alkātību. Savā rakstā, kas klajā nāca pavasarī, *Schöpfung* kungs šo mūžseno fenomenu dēvē par svarīgu faktoru ES un Krievijas attiecībās. Jāteic, ka tad, kad šo rakstu publicēja, ņemot vērā pēdējo gadu ar enerģētiku saistītās attiecības starp ES dalībvalstīm, arī es uzskatīju tāpat. Pēdējās nedēļās – kopš pirmā trieciena saistībā ar notikumiem augustā – šis pats fenomens vērojams arī attiecībā uz situāciju Gruzijā. Lai atvieglotu kolektīvo sirdsapziņu, vairāki politiķi spēja viens otru pārliecināt, ka galvenais šī konflikta vaininieks ir *Saakashvili*. Vai iespējams, ka *Saakashvili* pirms diviem gadiem arī organizēja gruzīnu izraidīšanu no Maskavas un Pskov gaisa desanta divīzijas izsaukšanu uz šo zonu pašā kauju karstumā? Es uzskatu, ka drīzāk tas ir rezultāts bīstamai politikai attiecībā uz Krievijas ietekmes zonu atjaunošanu, un mums uz to vajadzētu attiecīgi reaģēt.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), rakstiski – (PL) Tas izpaužas ekonomikas nozarē, jo Krievijai nepieciešamas Eiropas Savienības investīcijas un tehnoloģija. Eiropas Savienībai nepieciešamas izejvielas no Krievijas. 2001. gadā ES dalībvalstis Krievijai bija sniegušas 79 % no visiem tās ārvalstu ieguldījumiem; tas ir gandrīz – 30 miljardu dolāru apmērā. 2004. gada maijā divdesmit piecu Eiropas Savienības dalībvalstu daļa Krievijas ārējās tirdzniecības apgrozījumā bija 55 %.

Attiecību pasliktināšanās ar Krieviju nav Eiropas Savienības dalībvalstu interesēs. Savienībai vajag dažādot tās jēlnaftas un dabas gāzes apgādi. Pateicoties savam politiskajam un ekonomiskajam potenciālam, Krievija ir nozīmīga Eiropas Savienības partnervalsts. Ja Eiropas Savienība vēlētos starptautiskā mērogā veicināt tādu ideju īstenošanu, kas atšķiras no Savienoto Valstu idejām, tad Krievijas politiskais atbalsts varētu palīdzēt šīs idejas realizēt. Piemēram, Kioto Protokols stājās spēkā pēc tam, kad Krievija apmaiņā pret Eiropas Savienības piekrišanu Krievijas dalībai Pasaules Tirdzniecības organizācijā (PTO), šo dokumentu ratificēja.

13. Demokrātija, cilvēktiesības un jaunais ES un Vjetnamas partnerības un sadarbības nolīgums (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir debates par:

– jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Padomei ALDE grupas vārdā iesniedza *Marco Cappato*, par Demokrātiju, cilvēktiesībām un jauno ES un Vjetnamas partnerības un sadarbības nolīgumu (O-0095/2008 – B6-0473/2008), un

– jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Komisijai ALDE grupas vārdā iesniedza *Marco Panella*, par Demokrātiju, cilvēktiesībām un jauno ES un Vjetnamas partnerības un sadarbības nolīgumu (O-0096/2008 – B6-0474/2008).

Marco Cappato, autors. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, padomes pārstāvji, dāmas un kungi, pašlaik notiek sarunas par jaunu sadarbības nolīgumu ar Vjetnamu, un es uzskatu, ka ir svarīgi, lai Parlaments tiktu informēts par sarunu būtību, it īpaši attiecībā uz cilvēktiesību un demokrātijas ievērošanu.

Mēs neapgalvojam, ka ar sadarbības nolīgumu palīdzību uz burvju mājienu Vjetnamā vai citur pasaulē brīnumainā kārtā tiks panākta demokrātijas un cilvēktiesību ievērošana. Tomēr eirolīkums nosaka, ka mēs nedrīkstam pieļaut nopietnus, sistemātiskus cilvēktiesību un demokrātijas pārkāpumus. Mēs zinām, ka mums nav lieli resursi, ar kuru palīdzību panākt demokrātijas un cilvēktiesību ievērošanu; tomēr mēs zinām, ka atkārtotas sarunas par sadarbības nolīgumiem var sniegt lielisku iespēju panākt vismaz minimālu progresu attiecībā uz visnopietnāko un vissistemātiskāko pārkāpumu novēršanu.

Es ceru, ka rezolūcijā, kuru rītdien pieņems, Parlaments Komisijai un Padomei varēs uzdot pāris īpaši svarīgus jautājumus, kas tika ierosināti arī uzklaušanās, kuru vadīja Parlamenta Cilvēktiesību apakškomiteja un kurā piedalījās tādas personas, kā **Kok Ksor**, *Vo Van Ai*, nevardarbīgas radikālās partijas deputāti un citi.

Pirmkārt, *Degar* minoritāšu, Vjetnamas centrālās augstienes kristiešu, situācija: simtiem šo cilvēku vēl joprojām tiek arestēti un starptautiskajiem novērotājiem, īpaši Apvienoto Nāciju Organizācijai, vēl joprojām nav brīvas piekļuves Vjetnamas centrālajai augstienei. Tagad, kad Vjetnama ir ANO Drošības padomē, tam vairs nevajadzētu atkārtoties: jāatbrīvo simtiem apcietinājumā esošo politiešlodziņi.

Attiecībā uz reliģisko brīvību pastāv milzīga problēma, it īpaši Apvienotās budistu baznīcas neatzīšana, un Vjetnamai uz to ir jāreaģē vēl pirms tiek parakstīts jauns nolīgums. Baznīcas vadītājs *Thich Quang Do* vēl joprojām ir arestēts, un katoļiem piederošā zeme vēl joprojām ir konfiscēta. Ir īstais laiks, lai Vjetnama atceltu likumus, kas nevienprātību un reliģiskas aktivitātes padara nelikumīgas.

Komisār, Padomes priekšsēdētāja kungs, tādēļ mūsu prasība ir īpaša: vai mēs varam nodrošināt, ka pirms spēkā stājas jauns sadarbības nolīgums tiek atrisinātas šīs problēmas, vai vismaz šie nopietnie cilvēktiesību pārkāpumi?

Jean-Pierre Jouyet, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, *Cappato* kungs, man ir prieks šodien atkal atrasties šeit, starp jums.

Mēs cieši vērojam cilvēktiesību situāciju Vjetnamā, un pavisam nesen prezidentūrai bija iespēja atkal izteikt bažas, kas radušās saistībā ar tiesas spriedumu diviem žurnālistiem, kas bija sagatavojuši ziņojumu par korupcijas gadījumiem. Padome un Komisija sarunās, kas notiek divas reizes gadā, ar Vjetnamu turpina pastāvīgu dialogu par cilvēktiesībām. Pēdējā sanāksme 2008. gada 10. jūnijā, Hanojā, sniedza mums iespēju runāt par cilvēktiesību vispārēju situāciju Vjetnamā, it īpaši attiecībā uz vārda brīvību, par minoritāšu situāciju un nāves soda piemērošanu, kā arī par ļoti daudzām individuālām lietām.

Papildus šim dialogam tiek veikti daudzi selektīvāki pasākumi attiecībā uz tādām individuālām lietām, kā aresti un sodi, kas, mūsdiņ, grauj pilsoņu brīvības, starptautiskās saistības un it īpaši Vjetnamas ratificēto Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (ICCPR).

Turklāt 10. oktobrī - Eiropas dienā pret nāves sodu (*European Day against the death penalty*) - mēs Vjetnamas iestādēm vēlreiz paskaidrojam savu skaidro nostāju šajā jautājumā. Šķiet, viņi to labi uztvēra un ierosināja kriminālkodeksa reformu, kas pašlaik tiek veikta un kas, cerams, samazinās noziegumu skaitu, par kuriem tiek piespriests nāves sods. Tas ir mazākais, ko viņi varētu darīt.

Dāmas un kungi, kā jūs paši skaidri redzat, cilvēktiesību jautājums ir ļoti svarīgs faktors mūsu attiecībās ar Vjetnamu. Tas ir jūtīgs jautājums. *Cappato* kungs, jūs minējāt Vjetnamas centrālās augstienes kristiešu situāciju. Tas ir jautājums, kam pievēršam īpašu vērību, un esmu pateicīgs, ka to pieminējāt. Vēlos norādīt, ka Eiropas Savienība ir vienīgā vara, kas īsteno tik globālu un mērķtiecīgu politiku attiecībā uz šo jautājumu. Tādēļ mēs ik pa laikam arī saņemam kritiku no saviem partneriem. Tomēr es vēlos būt atklāts: mēs apņēmīgi īstenošim šo politiku.

Tagad vēlos pievērsties turpmākajam Partnerības un sadarbības nolīgumam, par kuru tiek debatēts. Pašlaik Hanojā notiek jaunas sarunas, un tās turpināsies līdz 22. oktobrim. Tāpat kā ikvienā nolīgumā starp Eiropas Savienību un trešo valsti, arī šajā nolīgumā jābūt ļoti svarīgai cilvēktiesību klauzulai. Šī klauzula būs turpmākā nolīguma būtisks elements; nolīgumu varētu anulēt vai pārtraukt tā darbību, ja kāda no pusēm to neievēro – vēlos uzstāt uz šo jautājumu. Pašreizējā sarunu posmā Vjetnama vēl nav ierosinājusi šādas klauzulas principu. Vēlreiz atkārtošu, ka tas ir mazākais, ko Vjetnama varētu darīt. Tā no Vjetnamas puses būtu laba zīme un praktiska apņemšanās ievērot cilvēktiesības. Tādējādi līdz ar šī nolīguma ratificēšanu Eiropas Savienības rīcībā būs spēcīgs juridisks instruments, kas garantēs cilvēktiesību ievērošanu.

Dāmas un kungi, *Cappato* kungs, mēs jums piekrītam, ka cilvēktiesību situācija Vjetnamā ir jāuzlabo. Mēs uzskatām, ka vairākus gadus veiktās darbības tagad palīdz uzlabot šo situāciju. Vēl jo vairāk, mūsdiņ, turpmākā Partnerības un sadarbības nolīguma parakstīšana šajā un citos gadījumos ļaus mums izmantot cilvēktiesību klauzulu, lai nodrošinātu iespējami labāko sistēmu šī jautājuma apspriešanai ar Vjetnamu. Protams, Parlaments tiks pilnībā informēts par to sarunu gaitu, kas, ļaujiet jums atgādināt, jau ir sākušās.

Benita Ferrero-Waldner, *Komisijas locekle*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, lūdzu, atvainojiet, ka pārtraucu procedūras, lai kādu brīdi klausītos dažu deputātu teiktajā.

Priekšsēdētājs. – Komisāre, tā nav jūsu vaina, ja deputātiem nav solidaritātes pret deputātu, kas uzstājas, un tie jūs traucē ar ko šai situācijai neatbilstošu. Tādēļ, jums tiek piedots un tieši deputātiem jāņem vērā, ka tad, kad kāds no mums uzstājas, tie nedrīkst traucēt ne Padomes priekšsēdētāju, ne kādu citu, kas runā Komisijas vārdā. Lūdzu, turpiniet.

Benita Ferrero-Waldner, *Komisijas locekle*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes un, protams, arī Parlamenta dāmas un kungi, *Cappato* kungs, Komisiju ļoti priecē, ka Parlaments velta uzmanību sarunām par sadarbības nolīgumu ar Vjetnamu, kā arī cilvēktiesību situācijai tajā valstī.

Šis mūsu debatēm ir piemērots laiks, jo, kā mūsu priekšsēdētājs jau minēja, šajā pašā dienā Hanojā notiek sarunas, lai apspriestu šo nolīgumu. Varu jums apgalvot, ka Eiropas Savienību tās attiecībās ar Vjetnamu ievērojami interesē cilvēktiesību situācija. Tiesa – par spīti visam Vjetnama šajā jomā veic zināmu progresu. Šajā gadījumā jo īpaši domāju par Vjetnamas nesenojām pūlēm samazināt nāves sodu skaitu, piemēram, nodibināt tiesisko regulējumu, kurā izklāstīti nosacījumi attiecībā uz reliģijas brīvības izpausmi, kā arī rast labākus risinājumus to etnisko minoritāšu jautājumam, kas bēguļojušas uz Kambodžu un tagad atgriežas Vjetnamā.

Turklāt – un jums šajā ziņā taisnība – ir skaidrs, ka pēdējos mēnešos diemžēl vērojamas satraucošas tendences īpaši attiecībā uz reliģijas un vārda brīvību. Jo sevišķi šīs tendences atspulguļo katoļu kopienas mocīšana Hanojā un pagājušajā nedēļā piespriests sods žurnālistiem, kas pētīja ar korupciju saistītās lietas.

Vjetnamas premjerministram *Khiêm* kungam viņa nesenojā vizītē 17. Septembrī, Briselē, jau teicu, ka, ja pašreizējās ekonomiskās un sociālās grūtības Vjetnamā radītu tās instinktīvu regresu atpakaļ pie autoritāruma un apspiešanas, tas ievērojami kaitētu Vjetnamas ilgtermiņa stabilitātei un tās starptautiskajai uzticamībai.

Gluži pretēji – tagad Vjetnamai vēl vairāk kā jebkad iepriekš ir jānodibina mehānisms, kas ļautu mierīgi izpaust spriedzi un sociālu neapmierinātību, kas jūtama šajā valstī. Šis ir vēstījums, ko šonedēļ, Āzijas un Eiropas sanāksmē (ASEM), Beizīnā, tiekoties ar premjerministru *Dung*, atkārtos arī prezidents *Barroso*. Šis būs Eiropas Savienības vēstījums nākamajā ES un Vjetnamas Cilvēktiesību dialoga sanāksmē, kas decembrī arī notiks Hanojā. Projekts Partnerības un sadarbības nolīgumam, ko Vjetnamai ierosinājusi ES, apstiprina un vairo nozīmību, kādu mūsu attiecībās ar Vjetnamu piešķiram cilvēktiesībām.

Patiesi, kā jau mūsu priekšsēdētājs minēja, pašreizējais projekts nolīgumam ietver ļoti svarīgu un nenoteiktu cilvēktiesību klauzulu, nostiprina ES un Vjetnamas dialogu par cilvēktiesībām, piešķirot tam juridisku statusu, un paredz noteikumus, lai palīdzētu Vjetnamai izstrādāt valsts cilvēktiesību rīcības plānu. Tajā ir vesela virkne ar sīki izstrādātiem noteikumiem par atbilstību darba tiesībām, labu pārvaldību un tiesiskuma veicināšanu. Tajā ir arī Starptautiskās Krimināltiesas klauzula. Tādēļ šis nolīgums ir juridisks instruments un ietekmes līdzeklis, lai veiktu politisku rīcību, kas, manuprāt, mums nepieciešama, lai vairāk iesaistītos cilvēktiesību un demokratizācijas jomā.

Charles Tannock, *PPE-DE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, man ar nožēlu jāteic, ka ar skepsi raugos uz to, vai cilvēktiesību klauzula ES un Vjetnamas sadarbības nolīgumā ir vērtā tā papīra, uz kura tā rakstīta.

Saprotams, klauzulā ietvertie cēlie nolūki atspulguļo mūsu Eiropas kopīgās vērtības, taču es uzskatu, ka tas ir kas vairāk nekā patiesības izskaistināšana un saprotama piekāpšanās spēcīgiem cilvēktiesību aģitoriem Eiropas Savienībā. Galu galā Ķīna tagad ir otra lielākā ES tirdzniecības partnervalsts, taču Beizīnas komunistu diktatūra nepievērš vērību mūsu bažām par cilvēktiesībām. Patiesi, es dažkārt brīnos, vai vispār ir vērts ierosināt diskusiju par šo jautājumu.

Politiskā represija un cilvēktiesību pārkāpumi Ķīnā novērš mūsu uzmanību no kaimiņvalstī Vjetnamā notiekošā; tur apstākļi ir tikpat nežēlīgi. Tiek ieslodzīti demokrātiskie disidenti un reliģiskās minoritātes, žurnālisti tiek iebiedēti, lai klusētu, un privilēģijas, kuras mēs Eiropā uzskatām kā pašas par sevi saprotamas, piemēram, necenzēts internets, vienkārši nepastāv.

Tādēļ pagājušajā gadā kopā ar *Cappato* kungu un citiem ierosinājām, ka *Thich Quang Do* varētu būt Nobela Miera prēmijas simbols. Šis drosmīgais budistu mūks, tiecoties pēc reliģijas brīvības un cilvēktiesību ievērošanas, vairākus gadus ir pavadījis cietumā un pacietis mocīšanu.

Vjetnama savās attiecībās ar Eiropas Savienību ir dilemmas priekšā. Cik lielā mērā cilvēktiesībām, kas formāli noteiktas tirdzniecības un partnerības nolīgumos, vajadzētu ietekmēt mūsu komercattiecības ar trešām valstīm? Vai spēcīgākas ekonomiskās saites vien var labvēlīgi ietekmēt politiskās tiesības un cilvēktiesības, kā arī demokrātijas reformas?

Šie ir sarežģīti jautājumi, kurus nāksies risināt jaunajai Tirdzniecības komisārei no Lielbritānijas, *Baroness Ashton*. Es uzskatu, ka mūsu kopīgās vērtības nav apstrīdamas. Tādēļ es mudinu, lai Komisija un Padome vai nu ir atklātas un pārtrauc šo izlikšanos, atceļot cilvēktiesību un demokrātijas klauzulas, vai arī cītīgi un aktīvi sauc trešās valstis pie atbildības par nepamatotu to vērtību neievērošanu, kuras mēs uzskatām par neaizskaramām. Izrādu īpašu cieņu *Cappato* kungam un teicamajam darbam, ko viņš šajā saistībā ir veicis.

Barbara Weiler, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mums Eiropā ir dziļa izpratne, spēcīga interese un liela patika pret vjetnamiešiem. Mūsu grupa vēl joprojām pārāk labi atceras drausmīgās ciešanas un postījumu, ko Vjetnamā radījušas ne tikai Apvienoto Valstu, bet arī Eiropas valstu veiktās okupācijas un kari.

Patlaban attīstās Vjetnamas īpaši dinamiskais un saistošais Dienvidaustrumāzijas reģions. Ne visas desmit Dienvidaustrumāzijas valstu asociācijas (ASEAN) dalībvalstis ir demokrātiskas valstis tādā nozīmē, kādā šo terminu mēs izprotam Eiropā. Taču situācija uzlabojas. *Tannock* kungs, jaunā ASEAN harta uzskatāmi parāda, ka cilvēktiesību pārkāpumus nedrīkst ignorēt, un sarunas, kas vedina uz šo tematu, pierāda, ka darba kārtībā ir ļoti daudz jautājumu par cilvēktiesību pārkāpumiem.

Tagad ir īpaši izdevīgs laiks, jo šīs sarunas atsākušas un atkal tiek apspriests 1995. gada sadarbības nolīgums. Patiesi, Eiropas savienība ir Vjetnamas otrā lielākā tirdzniecības partnervalsts uzreiz aiz Ķīnas, un tieši tādēļ mēs spēsim progresēt. Protams, arī partnerības nolīgums nav mazsvarīgs.

Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupa aicina Komisiju strādāt, lai nodrošinātu preses brīvību, minoritāšu un aktīvistu brīvību, reliģijas brīvību un, protams, ANO novērotāju darbošanās brīvību. Tad mēs varēsim izveidot vēl ciešāku draudzību ar šo brīnišķīgo valsti.

Athanasios Pafilis, GUE/NGL grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, mēs ļoti labi saprotam, ka imperiālisms un tā pārstāvji, Eiropas Savienība un Amerikas Savienotās Valstis, kā arī visi viņu atbalstītāji nekad neaizmirsīs Vjetnamu, jo tā bija globāls simbols: tās ļaudis uzveica gan Francijas, gan Amerikas imperiālistu un ieguva neatkarību.

Šodien ierosinātās rezolūcijas nav pieņemamas un aicina Vjetnamu pakļauties Eiropas Savienības ieteikumiem. To, ko jums neizdevās panākt ar ieročiem, jūs tagad cenšaties panākt ar ekonomisku šantāžu. Tāds ir jūsu pieņemto tā saukto cilvēktiesību un demokrātijas ieviešanas klauzulu mērķis.

Tā kā jūs esat ierosinājuši diskusijas par cilvēktiesībām, es prasu, lai jūs visi, arī *Cappato* kungs, atbildētu uz šādiem jautājumiem: Vjetnamā ir desmitiem tūkstoši cilvēku, kas cieš no 2,4-dihlorfenoksi etiķskābes (oranžais aģents), kas ir necilvēcīga ķīmikālija un bioloģiskais ierocis, ko izmanto Amerikas Savienotās Valstis. Labi zināma uzņēmuma *Monsanto* ražotā ieroča izmantošanas rezultātā Vjetnamā dzimuši tūkstošiem mutantu, ir vēža izraisīti nāves gadījumi, kā arī nopostīti visi reģioni.

Vai uz tiem cilvēkiem, kas vēl joprojām cieš un mirst, cilvēktiesības neattiecas? Arī galvenās cilvēktiesības – tiesības uz dzīvību? Tad kādēļ jūs neatbalstāt upuru un Vjetnamas valdības prasību pēc kompensācijas un tā, lai tiktu pieņemti soda mēri attiecībā uz šo aizliegto bioloģisko karu. Tā vietā jūs atbalstāt iespējamās cilvēktiesības attiecībā uz baznīcas īpašumu atgriešanu cilvēkiem, kam šie īpašumi pieder.

Tādēļ atsauksšanās uz cilvēktiesībām ir liekulīga. Tikai paši vjetnamieši ir tiesīgi atrisināt savas problēmas, nevis cilvēki, kuriem galu galā vajadzētu vjetnamiešiem atvainoties par miljonus cilvēku nogalināšanu karā, kuru paši uzsāka pret Vjetnamu. Nepieciešama sabalansēta, savstarpēja un izdevīga ekonomiskā sadarbība, kurā nav ne politiskās, ne ekonomiskās šantāžas.

SĒDI VADA: EDWARD McMILLAN-SCOTT

Priekšsēdētāja vietnieks

Jim Allister (NI). – Priekšsēdētāja kungs, neskatoties uz iepriekšējiem Vjetnamas valdības protestiem, kuros tā uzstāja, ka Vjetnama garantē reliģijas brīvību, un neskatoties uz iepriekšējā runātāja lielajām pūlēm attaisnot Vjetnamā valdošo režīmu, realitāte ir pavisam citāda, it īpaši attiecībā uz atsevišķām kristiešu grupām. Lai gan baznīcas īpašums bieži konfiscēts, īpaši valsts vajā tos, kas saistīti ar neregistrētām evaņģēliskās baznīcas ēkām. Vēl tikai pirms dažiem mēnešiem kāds jauns ciltsbrālis, kas atteicās noliegt savu kristietību, mira no ievainojumiem, kas radīti oficiālas iztaujāšanas laikā; simtiem cilvēku savas ticības dēļ ir ieslodzījumā, kur pret tiem slikti attiecās. Es salūtēju viņu drosmei un nosodu viņu vajātājus, bet vēl jo vairāk es aicinu Eiropas Savienību, lai tā tirdzniecību un attiecības ar Vjetnamu nenosaka par prioritāti salīdzinājumā ar šo cilvēku, kam stipra ticība, aizstāvēšanu un viņu pamattiesību pieprasīšanu. Mēs nedrīkstam ignorēt Hanojas cilvēktiesību necilvēcīgu pārkāpumu protokolus tirdzniecības vai cita īslaicīga labuma dēļ.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Vjetnama ir valsts, kas Eiropas savienībai kļūst arvien pieejamāka, taču tai ir kāds klupšanas akmens – cilvēktiesības un pamatbrīvības. Šajā saistībā vēlos vērst mūsu uzmanību īpaši uz reliģijas brīvību, gluži tāpat kā to dara šī rezolūcija. Vjetnamā tiek vajāti kristieši,

un *Augsburgas* bīskaps, kas par vajātajiem kristiešiem ir īpaši nobažījies, šodien ir šeit, lai ar mums apspriestu šo tematu. Turklāt tiek vajāti arī budisti un citas reliģiskās grupas, kā arī kavēta to reliģijas praktizēšana.

Ir skaidrs, ka mūsu pienākums ir nodrošināt, lai Vjetnama kļūst par vienlīdzīgu partneri un pieejama, kā arī vairāk tuvojās mums. Tomēr to nedrīkst panākt uz cilvēka pamatbrīvību rēķina. Tas jāsasniedz ar godīgu partnerību, kas panākta ievērojot cilvēka pamattiesības.

Richard Howitt (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, šodien rezolūcijā paustas ne tikai mūsu bažas par vārda brīvību, disidentu represiju un reliģijas diskrimināciju Vjetnamā. Tā arī aicina, lai Eiropas Savienība izskaidro, kas ir sasniegts, uzturot dialogu par cilvēktiesībām, un nosaka skaidrus kritērijus pēc kuriem uzlabot virzīšanos pretī Partnerības un sadarbības nolīgumam ar Vjetnamu.

Mēs nevaram pieņemt, ka cietumā nonāk žurnālists, kas atklājis pierādījumus tam, ka Transporta ministrija piesavinājusies USD 750 000, no kuriem daļa iztērēta, veicot derības par Anglijas premjerlīgas futbola spēlēm.

Mēs nekādi nevaram pieņemt nāvēssoda izpildi par divdesmit deviņiem dažādiem pārkāpumiem, pat ne par vienu no tiem. Esam informēti, ka nāves soda izpilde notiek bez iepriekšēja brīdinājuma plkst. 4.00 no rīta. Tas nozīmē, ka ieslodzītie bailēs par to, ka pienākusi viņu pēdējā stunda, pirms pulksten sešiem no rīta negul.

Tāpat mēs nekādi nevaram pieņemt draudus un iebiedēšanu attiecībā uz katoļu baznīcu, kas pagājušajā mēnesī piedalījās mierīgos masu protestos Hanojā. *Amnesty International* ziņoja par kādu sievieti, kas izgājusi no baznīcas sastapās ar kādu kompāniju, kas kļūda: „nogaliniet arhibīskapu” un „nogaliniet mācītāju”.

Vjetnama kopš 1982. gada ir Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām līgumslēdzēja. Pašreizējie pierādījumi norāda uz 2. un 18. panta neievērošanu. Vēl jo vairāk, jūlijā Vjetnama kļuva par ANO Drošības padomes prezidentūru. Mēs aicinām Eiropas sarunu dalībniekus Vjetnamas valdībai paskaidrot, ka valstij ir jāciena jebkādi centieni starptautiskās iestādēs atbalstīt starptautiskās tiesības.

Konrad Szymański (UEN). - (PL) Uzskatu, ka sarakstā, kurā uzskaitīti cilvēktiesību pārkāpumi Vjetnamā, īpaši jāizceļ valsts vardarbība pret katoļiem. Valdība Hanojā vienpusēji kontrolē katoļu baznīcas īpašumus, pārkāpjot klostera priekšnieka saistību tiesības. Katoļiem, kas iebilst pret pāvestam nuncijam piederošo ēku konfiskāciju Hanojā, uzbrūk triecienvienības. Arvien vairāk cilvēku tiek apcietināti savas pārliecības dēļ. Nesen aresti tika veikti arī Atpestīšanas klosterī *Thai Ha*. Hanojas arhibīskapam *Quang Kiêt* ir piespriests mājas arests, viņš tiek uzraudzīts un dzīvo bailēs par savu dzīvību. Lai gan Vjetnama relatīvi ir kļuvusi pieejamāka ekonomiskā un sociālā ziņā, tomēr tā ir kļuvusi arī par valsti, kurā arvien vairāk tiek vajāti kristieši. Jaunajā līgumā starp Eiropas Savienību un Vjetnamu jāiekļauj jautājums par reliģijas brīvību šajā valstī. Citādi to nedrīkst parakstīt.

Marco Cappato (ALDE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, *Pafilis* kungam vēlos teikt, ka karš, kas pašlaik notiek Vjetnamā, ir karš, ko pati Vjetnama veic pret saviem cilvēkiem, vjetnamiešiem, ***Khmer Krom* cilvēkiem** (vietējās etniskās minoritātes) un *Degard* cilvēkiem.

Jaunajā nolīgumā būs cilvēktiesību klauzula. Tas ir labi, taču pašreizējā nolīgumā jau ir klauzula, un mēs necenšamies nodrošināt, lai tā tiktu ievērota. Tātad mūsu prasība, kas, manuprāt, ir ļoti svarīga, ir, lai mēs pirms jaunā nolīguma parakstīšanas panāktu piekāpšanos attiecībā uz būtiskiem aspektiem saistībā ar cilvēktiesību pārkāpumiem: piekļuve Vjetnamas centrālajai augstienei, politiskās atbrīvošana, kā arī katoļu īpašumu un budistu baznīcas atzīšana, jo, ja pirms nolīguma parakstīšanas mums neko neizdosies panākt, pēc nolīguma parakstīšanas nebūs iespējams pastāvīgi pieprasīt, lai tiktu ievēroti Eiropas un starptautiskie tiesību akti.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, *Cappato* kungs, no vienas puses es uzskatu, ka tā kā mēs tagad zinām, ko nozīmē cilvēktiesību ievērošana, mums vajadzētu zināt arī, ko nozīmē būt imperiālisma upurim. Kas attiecas uz mani, es bioķīmisko ieroču upurus nesalīdzinu ar upuriem, kam uzbrukts saistībā ar reliģijas brīvību. Viss šis kopā veido vienu vienīgu, nedalāmu veselumu.

Lai atbildētu *Tannock* kungam, un zināmā mērā arī *Capatto* kungam, mēs nedrīkstam par zemu novērtēt atlikšanas klauzulu attiecībā uz cilvēktiesībām. Mums tikai ir jāreķinās ar grūtībām, noslēdzot citus nolīgumus, kas bieži vien ar citām valstu grupām tiek apspriesti vairāk nekā divdesmit gadu – šajā gadījumā es domāju Persijas līča valstis. Mums tikai jāreķinās arī ar šīs klauzulas lomu attiecībā uz konkrētām valstīm, kas darbojas saskaņā ar Kotonū nolīgumu. Tas pierāda, ka tiek ņemta vērā Eiropas Savienības interese šajos nolīgumos veicināt cilvēktiesības.

Attiecībā uz papildu piekāpšanos, ko prasījis *Cappato* kungs, tieši Komisijas vadīto sarunu rezultātā – kā uzsver komisārs – būs redzams, vai Vjetnamas iestādes šajā jomā ir veikušas kādu progresu. Šis progress tiks novērtēts viss kopumā. Atkārtoju, ka, manuprāt, tieši pamatīgs dialogs palīdzēs panākt progresu šīs valsts attiecībās ar Eiropas Savienību, un tieši šādi nolīgumi un klauzulas sniedz ES iespēju pēc iespējas labāk nodrošināt tās vērtības, kas jums un mums, *Cappato* kungam un citiem šajā sēžu zālē klātesošajiem ir tik dārgas.

Benita Ferrero-Waldner, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, ir pilnīgi skaidrs, ka mēs visi vienmēr un visur vēlamies atrisināt cilvēktiesību jautājumu. Kā jau minēju, es to centos panākt pirms divām nedēļām un pirms diviem, gadiem, kad devos uz Vjetnamu. Atceros, ka toreiz spēju panākt dažu ieslodzīto atbrīvošanu, tātad – iespēja patiešām pastāv. Mēs arī sniedzam viņiem sarakstu un norādām, ka šeit, šeit un šeit ir kas jāmaina.

Tādēļ es domāju, ka šīs bija nozīmīgas debates, jo tās ir atkal koncentrējušas mūsu idejas uz jautājumu, kas saistīts ar reliģiskajām kopienām, šajā gadījumā ar kristiešu un katoļu kopienām. Mums ļoti cieši jāpievēršas šiem jautājumiem, taču vēlos teikt, ka tāpat mēs arī zinām, ka pašlaik Vjetnama piedzīvo grūtu ekonomisko un sociālo situāciju. Tātad, ja Vjetnama nebūs piesardzīga, netiks piesaistītas ārvalstu un it īpaši Eiropas valstu investīcijas. Šis, gluži tāpat kā dialogs, arī ir labs instruments.

Piemēram, mēs noteikti prasīsim, lai Vjetnamas iestādes apžēlo abus žurnālistus, kurus nesen par savas vārda brīvības izmantošanu apcietināja un tiesāja Hanojā. To, mēs noteikti vēl pieminēsim.

Visbeidzot, vēlos teikt, ka nākamreiz Ženēvā tiks veikts periodisks, vispārējs apskats par Vjetnamas cilvēktiesību situāciju, un tā būs vēl viena lieliska iespēja skaidri formulēt jautājumus un redzēt, kas līdz šim ir paveikts.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Esmu saņēmis četrus rezolūciju priekšlikumus⁽²⁾, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 108. panta 5. punktu.

Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks trešdien.

14. Jautājumu laiks (jautājumi Padomei)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir jautājumu laiks (B6-0475/2008).

Parlaments izskatīs šādus jautājumus Padomei.

Diemžēl man jāsaka, ka mums trūkst laika, taču es plānoju slēgt sēdi plkst. 19.00, kā paredzēts. *Joyet* kungs ir pavadījis šeit visu pēcpusdienu tāpat kā *Ferrero-Waldner* kundze.

Jautājums Nr. 1 (**Claude Moraes**): (H-0703/08)

Temats: Panākumi attiecībā uz ES Zilo karti

Ko Padome var ziņot prezidentvalsts Francijas darbības vidū attiecībā uz Zilo karti un ar to saistītajām prioritātēm — augsti kvalificētu darba ņēmēju migrāciju un cirkulāro migrāciju?

Jean-Pierre Jouyet, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos teikt *Moraes* kungam to, ko viņš jau zina, proti, ka 2007. gada oktobrī Komisija iesniedza priekšlikumu Padomes direktīvai — Zilās kartes direktīvai — par trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumiem augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkos.

Šī priekšlikuma mērķis ir mudināt augsti kvalificētus trešo valstu pilsoņus apmesties Eiropas Savienībā. Lai darītu ES pievilcīgāku, šis priekšlikums nosaka kopējus kritērijus viņu uzņemšanai, atzīst vienlīdzīgu attieksmi ar ES valstu pilsoņiem vairākās jomās un piedāvā Zilo karšu īpašniekiem iespējas pārvietoties Eiropas Savienībā.

(2) Sk. protokolu.

Kā jūs zināt, šis priekšlikums ir viena no prezidentvalsts Francijas prioritātēm Imigrācijas un patvēruma pakta programmā. 25. septembrī Padome paziņoja par savu atbalstu šai iniciatīvai, pamatojoties uz prezidentvalsts ierosināto kompromisu. No vienas puses, šis kompromiss cenšas definēt augstākās profesionālās kvalifikācijas un augstākās izglītības kvalifikācijas, bet, no otras puses, — saistības ar valstu tiesību aktiem. Visbeidzot, tas vērsts uz minimālās algas sliekšni, kam ir noteikta atkāpe gadījumā, ja šajā profesijā ir īpašas prasības.

Padome ir uzdevusi Pastāvīgo pārstāvju komitejai pabeigt teksta izpēti, lai pēc iespējas ātrāk izstrādātu priekšlikumu un lai galīgā variantā pieņemšana notiktu pēc tam, kad pieņems jūsu atzinumu par šo priekšlikumu. Es uzskatu, ka tas būs iespējams novembra plenārsēdē.

Claude Moraes (PSE). - Paldies par jūsu izsmeļošo atbildi. Ja Zilā karte būtu visaptveroša, taisnīga un saskaņota, tā varētu būt liels sasniegums. Vai es varētu šajā sakarā pajautāt Padomei, kā izvairīties no intelektuālā darbaspēka aizplūšanas jeb no tā, ka tiek atlasīti ne tikai labākie jaunattīstības valstu, bet arī jauno tirgus ekonomikas valstu strādnieki? Vai būs kāda ES valstu valdību un Komisijas sadarbība ar iepriekš minēto valstu valdībām — īpaši šo valstu nodarbinātības lietu ministrijām —, lai nodrošinātu, ka, iegūstot labākos strādniekus un sacenšoties par labāko strādnieku iegūšanu, mēs tādējādi neatņemam jaunattīstības un jaunajām tirgus ekonomikas valstīm labākos strādniekus, ka mēs kontrolējam šo jautājumu un sargājam izvēles brīvību, kas varētu nodrošināt ļoti veiksmīgu šo valstu attīstību?

Reinhard Rack (PPE-DE). — (DE) Es tikai vēlos atgriezties pie kāda īpaša jautājuma. Pagātnē mēs allaž radījām problēmu ar to, ka, no vienas puses, mēs apgalvojām, ka Eiropai ir nepieciešami kvalificēti imigranti, bet, no otras puses, mēs vienmēr tomēr ļoti ierobežojām viņu iebraukšanu.

Vai ir kāds ticams ASV Zaļās kartes un citu salīdzināmu sistēmu salīdzinājums ar to, ko mēs gribam darīt Eiropā?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. — (FR) Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka tieši to arī mēs cenšamies darīt — pieņemt faktu, ka Eiropai vienmēr būs nepieciešami imigranti. Ir skaidrs, ka mums būs demogrāfiskas problēmas un mazināsies mūsu pievilcība salīdzinājumā ar citiem pasaules reģioniem, tādēļ mums ir jāsaglabā atvērta politika gan Eiropas Savienībā, gan attiecībā uz jaunajām tirgus ekonomikas valstīm, un šajā saistībā mums, no vienas puses, ir jānodrošina, tiesiskais regulējums attiecībā uz ekonomiskajiem migrantiem un, no otras puses, jāpanāk pareizais līdzsvars ar izcelsmes valstīm, apvienojot mūsu uzņemšanas iespējas un novēršot intelektuālā darbaspēka aizplūšanu, par ko ir norūpējušās šīs valstis.

Es uzskatu, ka viens no visnovatoriskākajiem aspektiem Imigrācijas un patvēruma paktā, ko parakstīja 27 dalībvalstis, ir ņemt vērā ekonomiskās migrācijas jaunās parādības un šai sakarā izveidot tiesisko regulējumu. Atbildot uz godājamā deputāta jautājumu — jā, šajā jomā mēs saprātīgi un efektīvi centīsimies sekot Amerikas Savienoto Valstu piemēram.

Priekšsēdētājs. — Jautājums Nr. 2 (**Liam Aylward**): (H-0705/08)

Temats: Uz risku pamatotas pieejas ietekme uz pārtikas produktu cenām un kaitēkļu rezistence.

Pieņemot, ka uz risku pamatota pieeja mazinās pesticīdu daudzumu tirgū, kādas sekas, pēc Padomes domām, šī pieeja atstās nākotnē uz kaitēkļu rezistenci un augkopību ES, uz pārtikas produktu cenām un pārtikas drošību, kā arī uz jaunattīstības valstīm? (Daži eksperti uzskata, ka ES iegūs vairāk pārtikas no jaunattīstības valstīm, kas izraisīs pārtikas produktu cenu celšanos un ietekmēs tos, kuri atrodas uz nabadzības sliekšņa.)

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. — (FR) Padomei attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļiem ir iesniegts tiesību aktu kopums par pesticīdiem, kura mērķis ir pārskatīt noteikumus, ar kuriem nosaka šādu produktu laišanu tirgū, un ieviest direktīvu, ar kuru nosaka to ilgtspējīgu lietošanu.

Mērķis ir nodrošināt pesticīdu lietošanas savienojamību ar vides saglabāšanu un veselības aizsardzību, un mums, protams, ir jāņem vērā šī tiesību aktu kopuma ietekme uz kaitēkļu rezistenci. Pamatojoties uz šo paketi, Padome 15. septembrī vienojās par kopēju nostāju.

Šī nostāja nosaka, ka aktīvās pesticīdu sastāvdaļas ir jāapstiprina pēc tam, kad ir novērtēta to kaitīgā ietekme un riski, ar ko tie apdraud cilvēku un dzīvnieku veselību, kā arī vidi.

Šis ir nopietns izaicinājums. Arī šajā jomā mums ir jāaizsargā savi pilsoņi, jo pesticīdos ir bīstamas vielas, piemēram, kancerogēnas vielas, mutagēnas vielas un vielas, kam ir nelabvēlīga ietekme uz reproduktīvo sistēmu vai kas var sagraut endokrīno sistēmu, kuras tādēļ nebūtu izmantojamas. Padome arī ir novērtējusi

šo vielu ietekmi uz lauksaimniecisko ražošanu, jo ir apņēmies nodrošināt, lai jaunajiem tiesību aktiem nav nelabvēlīgas ietekmes uz pārtikas cenām vai pārtikas pietiekamību Eiropā vai citos pasaules reģionos.

Gluži pretēji, tiesību aktu pārskatīšanai par pesticīdiem un augu veselības aizsardzību vajadzētu paplašināt produktu brīvu apriti, jo savstarpēji tiktu atzīti produkti vienā un tajā pašā zonā, kā arī izveidotas racionālākas procedūras aktīvo sastāvdaļu apstiprināšanai Eiropā, un tam visam vajadzētu palīdzēt Eiropas lauksaimniecības modernizēšanā un mūsu patērētāju un pilsoņu aizsardzības uzlabošanā.

Liam Aylward (UEN). - Vai es varu apliecināt ministram, ka mēs visi vēlamies rūpēties par pilsoņu veselību un vides aizsardzību, taču vai Padome piekrīt aicinājumam, lai Eiropas Komisija veiktu ietekmes novērtējumu par to, kādas sekas šis tiesiskais regulējums atstās uz pārtikas ražošanu un pārtikas apgādi katrā dalībvalstī? Fakts, ka Eiropas Komisija to nav izdarījusi līdz šim, ir pilnībā nepieņemams.

Vai Padome piekrīt, ka bez atbilstošas atjaunotas informācijas mēs nevaram izdarīt uz informāciju pamatotu izvēli un pieņemt lēmumus?

Jim Allister (NI). - Turpinot pārdomas par pēdējo jautājumu, gribu vaicāt, kas ir tas, par ko Padomei jābūt bažīgai attiecībā uz atbilstīgu ietekmes novērtējumu, no kura mēs varētu uzzināt jūsu priekšlikumu patieso ietekmi uz pārtikas ražošanu Eiropā? Tas ietekmē gan ražotājus, gan patērētājus. Ražotājiem un patērētājiem ir daudz ko zaudēt, ja pesticīdi, kas šobrīd ir ļoti svarīgi augkopībai, tiek aizliegti, neieviešot nekādus noderīgus aizstājējus. Ko lai dara, piemēram, kartupeļu audzētāji Eiropas ziemeļu daļā, kur ir mītrs klimats, ja nav aizstājēja cīņā pret kartupeļu miltrasu? Vai mēs vienkārši teiksim: „Tas nu gan ir slikti.” Vai mēs teiksim patērētājiem: „Importēsim no valstīm, kam nerūp pesticīdu kontrole?” Patiešām, vai nav pienācis laiks apsvērt un īstenot atbilstošu ietekmes novērtējumu saistībā ar šiem priekšlikumiem?

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Vai es varu atbalstīt divus pēdējos komentārus attiecībā uz ietekmes novērtējumu? Es uzskatu, ka var daudz iegūt gan no Komisijas, gan Padomes izteiktā viedokļa, ja ir pierādījumi, kas palīdz veikt ietekmes novērtējumu. Es zinu, ka Īrijā par miltrasu runā jau ilgi, taču tā ir ļoti svarīga problēma, un es uzskatu, ka mums tā ir jārisina ne tikai, ņemot vērā ražotāju cerības, bet arī, paturot prātā, ka šādam risinājumam būs ietekme uz pārtikas cenām, uz pārtikas pieejamību un arī uz to produktu importu, ko ražo, izmantojot Eiropā aizliegtas ķīmiskas vielas.

Sakiet, lūdzu, kāda tam ir jēga, jo es to neredzu.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. - (FR) Pateicos Aylward kungam, Allister kungam un McGuinness kundzei par jautājumiem. Mūsu mērķis ir panākt vienošanos šajā jutīgajā jautājumā otrajā lasījumā līdz gada beigām un pieņemt to Eiropas Parlamentā decembra plenārsēdē. Starp Komisiju, Padomi un Parlamentu tiek plānotas trīspusējas sarunas, lai apkopotu dažādos paustos viedokļus, un man šķiet ļoti loģiski veikt ietekmes novērtējumus šajā sakarā, lai noteiktu šo noteikumu ietekmi gan uz ražošanas metodēm, gan patērētāju aizsardzību. Man nav šaubu, ka tie mums sniegs labāku saprašanu par šo direktīvu ietekmi.

Priekšsēdētājs. - Jautājums Nr. 3 (**Seán Ó Neachtain**): (H-0707/08)

Temats: Iespēja izmantot finansējumu saskaņā ar Eiropas pētniecības un tehnoloģiju attīstības programmām.

Kādas iniciatīvas Padome īsteno, lai nodrošinātu, ka Eiropas uzņēmumi pilnībā zina, kā saņemt ES pētniecības un tehnoloģiju attīstības programmām piešķirto finansējumu, kura vērtība ES uzņēmumu vajadzībām pārsniedz 55 miljardus eiro periodā no 2007. gada līdz 2013. gadam?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, atbildot uz Ó Neachtain kunga jautājumu, es vēlos teikt, ka kopš pirmās pētniecības programmas pieņemšanas Padome ir ieviesusi pasākumu kopumu, lai uzlabotu uzņēmumu piekļuvi informācijai. Šie pasākumi ļauj uzņēmumiem pilnībā uzzināt, kā saņemt Eiropas pētniecības un tehnoloģiju attīstības programmām piešķirto finansējumu.

Piemēram, Cordis tīmekļa vietne ir elektronisks rīks, kas izveidots, lai veicinātu Eiropas tehnoloģiju attīstības un pētniecības projektu priekšlikuma īstenošanu. Uzņēmumi var iegūt visu nepieciešamo informāciju par Eiropas programmām un galvenajiem valstu un reģionālajiem dalībniekiem dažādās dalībvalstīs. Tīmekļa vietnē ir doti praktiski norādījumi par finansējuma avotiem pētniecībai un inovācijai.

Tāpat pastāv arī valstu kontaktpunktu tīkls, kas ir izveidots, lai uzlabotu uzņēmumu piekļuvi informācijai, un kas saņem atbalstu saistībā ar Septīto pamatprogrammu pētniecībai un tehnoloģiju attīstībai un Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu. Tādēļ šīs programmas mērķis ir veicināt pēc iespējas personalizētas un decentralizētas informācijas izmantošanu, kuru iegūst, izveidojot kontaktus starp dažādām

iestādēm, neatkarīgi no tā, vai šīs iestādes ir valstu ministrijas, universitātes un pētniecības centri vai privātas konsultāciju firmas.

Visbeidzot, mēs esam publicējuši pamatnostādnes par to, kā izmantojams Septītajai pamatprogrammai piešķirtais finansējums pētniecībai un Struktūrfondiem piešķirtais finansējums, ko var izmantot pētniecības jomai. Šīs pamatnostādnes uzņēmumiem sniedz būtisku informāciju, un zinot šo informāciju un dažādos informācijas avotus, mūsu uzņēmumi var sacensties par instrumentiem, ko īsteno Eiropas Savienība.

Seán Ó Neachtain (UEN). - (GA) Padomes priekšsēdētāja kungs, es pateicos par jūsu izvērsto atbildi. Tomēr es vēlos jautāt, vai Padome var pateikt, kā efektīvāk izskatīt iesniegumus, kas iesniegti attīstības programmai, un vai Padomei ir kādi plāni, kā nodrošināt ātrāku atbilžu sniegšanu? Kā, pēc jūsu domām, to vajadzētu risināt?

Teresa Riera Madurell (PSE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, viens no Septītās pamatprogrammas (7PP) un Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammas mērķiem bija veicināt mazo un vidējo uzņēmumu līdzdalību.

Tā kā kopš šo programmu pieņemšanas ir pagājuši divi gadi, vai Padome var mums pastāstīt, vai mazo un vidējo uzņēmumu līdzdalība dalībvalstīs uzlabojas salīdzinājumā ar, piemēram, līdzdalību iepriekšējās pamatprogrammās?

Avril Doyle (PPE-DE). - Vai Padome, lūdzu, varētu apstiprināt, ka Septītajā pamatprogrammā visa pieteikšanās procedūra bija jāpadara daudz saprotamāka lietotājiem, ka tā tas patiesībā ir noticis un ka tā ir arī pārredzamāka, un ka uzņēmumi zina, kā saņemt finansējumu un reaģēt uz aicinājumiem attiecībā uz finansējumu, kas piešķirts 7PP?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. - (FR) Es būšu pilnīgi atklāts pret Ó Neachtain kungu. Ņemot vērā jautājumus, kas jau ir Eiropadomes decembra darba kārtībā, es nedomāju, ka Eiropadome izvirzīs šo jautājumu, neraugoties uz problēmām, kas ar to saistīti. Šis jautājums ir jāizvirza Pētniecības padomei un Konkurētspējas padomei. Man šķiet, ka daudz kas jau ir izdarīts, lai uzlabotu informācijas sistēmu.

Atbildot uz Riera kundzes jautājumu, es uzskatu, ka daudz kas vēl ir jā dara. Rīt Komisija, Padome un Parlaments pieņems politisku nolīgumu komunikāciju jomā, kas paredz plašāk publiskot informāciju par Eiropas līmeņa pasākumiem.

Es uzskatu, ka šis ir svarīgs pasākums, taču es domāju, ka vēl svarīgāk ir tas, uz ko Doyle kundzei un Riera kundzei ir tiesības uzstāt, proti, uz praktiskās informācijas kontaktpunktu skaita palielināšanu. Es uzskatu, ka šim Parlamentam ir ļoti svarīgs uzdevums būt par uzraudzītāju, lai nodrošinātu šo praktiskās informācijas kontaktpunktu skaita turpmāku palielināšanu, ņemot vērā to, uz ko tie ir vērsti un kāda būtu izmantojamā procedūra.

Priekšsēdētājs. - Jautājums Nr. 4 (**Brian Crowley**): (H-0709/08)

Temats: Neatliekamās medicīniskās palīdzības sniegšana pēc dabas katastrofām

Kādus priekšlikumus ir ierosinājusi Padomes prezidentvalsts, lai paplašinātu un uzlabotu neatliekamās medicīniskās palīdzības sniegšanu ES pēc dabas katastrofām, plūdiem, ugunsgrēkiem utt.?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. - (FR) Atbildot uz Crowley kunga jautājumu, es atzīstu, ka pēdējos gados Eiropa piedzīvo arvien vairāk dabas katastrofu un lielu krīžu. Mežu ugunsgrēki un plūdi, kas nesen ir skāruši vairākas Eiropas valstis, pierāda, ka mums ir jāuzlabo Eiropas Savienības reaģēšanas efektivitāte un kapacitāte attiecībā uz ārkārtējiem gadījumiem. Tas ir jā dara solidaritātes gaisotnē, lai aizsargātu mūsu pilsoņus. Mums ir nepieciešama solidaritāte un vienotība, un mums ir jāaizsargā pilsoņi gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās. Tādēļ prezidentvalsts prioritātēs tika iekļauta Eiropas Savienības reaģēšanas spējas palielināšana katastrofu un krīžu gadījumos.

Par pamatu ņemot esošos Kopienas resursus, īpaši Kopienas civilās aizsardzības sistēmas, mums ir jāīsteno vairāki pasākumu posmi, reaģējot uz dabas katastrofām. Pirmkārt, mums ir nepieciešama novēršana, izpēte un informācija. Mums ir jāpaātrina darbs pie agrīno brīdinājuma sistēmu ieviešanas. Otrkārt, mums ir jāgatavojas krīzēm, kas nozīmē vadības un reaģēšanas kapacitātes palielināšanu un Kopienas un to aģentūru koordināciju, kas darbojas starptautiskā līmenī. Mēs ceram, ka, iesaistoties un izveidojot operatīvāku centru, mēs uzlabosim Eiropas humanitārās palīdzības un civilās aizsardzības kapacitāti un tādējādi arī Kopienas civilās aizsardzības mehānismu.

Tādēļ ir dažādas kompetentas darba grupas, kas pēta šos tematus Padomē, un Padome apsvērs šo darba grupu paveikto līdz gada beigām. Informējam cienījamos deputātus, ka prezidentvalsts organizēs civilās aizsardzības apmācības 4. un 6. novembrī, iesaistot visus dalībvalstu civilās aizsardzības ģenerāldirektorus. Tādējādi mēs varēsim novērtēt uz vietas, kādi pasākumi ir nepieciešami šajā ļoti svarīgajā nozarē.

Brian Crowley (UEN). - Rīcības koordinēšana nepārprotami ir vissvarīgākais aspekts, jo pagājušajā gadā mēs varējām vērot, kā mežu ugunsgrēki izplatījās no Grieķijas uz Itāliju un daļu Slovēnijas un kā dažādos laikos plūdi Donavā ietekmēja ne tikai Austriju, bet arī citas blakusesošās valstis.

Vai ir priekšlikums par koordinācijas vienības izveidošanu, kas pastāvīgi darbotos kādā noteiktā vietā un koordinētu starpvalstu palīdzību pēc dabas katastrofām, kuras ietekmē visu Eiropas Savienību?

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Padomes priekšsēdētāja kungs, palīdzības pasākumu koordinēšana ir tikai viens aspekts. Otrs aspekts ir, vai Eiropas valstu pilsoņi saprot, ka iesaistās tieši Eiropas Savienība, nevis tikai dalībvalstis — ka Eiropas Savienība vietējā līmenī patiesi kaut ko dara katra iedzīvotāja labā.

Jim Allister (NI). - Ministra kungs, es gribētu runāt par ES Solidaritātes fonda ieejas sliekšni. Kā es saprotu, tajā ir noteikta robeža aptuveni 3 miljardi eiro. Šī robeža ir vienāda gan lielai valstij, gan mazam reģionam un lielum reģionam. Tātad, ja plūdu nodarīto postījumu līmenis ir tāds, kā mums bija šovasar Ziemeļīrijā, kur tie bija ļoti plaši šajā konkrētajā reģionā, tad piekļuve ES Solidaritātes fondam tomēr ir liegta, tā kā postījumu līmenis neatbilda noteiktajai sliekšnim un neskāra visu valsti. Vai tas ir godīgi? Vai to nevajadzētu pārskatīt, un vai nevajadzētu pārskatīt arī mulķīgos šķēršļus, kas īpaši jāpārvar lauksaimniecības produktu ražotājiem, lai viņiem būtu piekļuve šim finansējumam?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Pirmkārt, atbildot uz Crowley kunga jautājumu, es patiešām uzskatu, ka prezidentvalstij ir jāizveido pēc iespējas operatīvāks koordinācijas centrs. Mēs ceram, ka tas notiks. Problēma ir tāda, ka mums ir jāpanāk līdzsvars starp tiem, kas vēlas lielāku koordināciju, kā tas ir prezidentvalsts gadījumā, un dalībvalstīm, kas vairāk atbalsta subsidiaritātes principu ievērošanu arī šajā jomā. Galu galā, lai būtu pavisam skaidrs, prezidentvalsts strādās Padomes izveidotajā sistēmā un veicinās koordinēšanu, un, atbildot uz Rack kunga jautājumu, veicinās pamanāmāku koordinēšanu, jo, kā Rack kungs pareizi saka, mums ir jānodrošina Eiropas Savienības pamanāmība.

Atbildot uz Allister kunga jautājumu par Eiropas Solidaritātes fonda izmantošanu, man ļoti labi ir zināms par uzmanību, kādu ir nepieciešams vēlēt Ziemeļīrijai saistībā ar neskaitāmajām dabas katastrofām. Man nav informācijas par diskrimināciju pret Ziemeļīriju, taču, protams, es nokārtošu ar Padomes dienestiem to, ka Solidaritātes fonda līdzekļi atkarībā no apstākļiem reģionos tiek izlietoti tik ātri un taisnīgi, cik iespējams, gan Eiropas līmenī, gan dalībvalstu līmenī.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 5 (Eoin Ryan): (H-0711/08)

Temats: Pārtikas nodrošinājums nevienlīdzīgas partnerības apstākļos.

Tā kā ES sola turpināt ieviest iniciatīvas, lai nodrošinātu pārtikas piegādi jaunattīstības valstīm, jautājums ir par to, ko dara Padome attiecībā uz jaunattīstības valstu palīdzībām, ka ES īsteno nevienlīdzīgas partnerattiecības, pirmkārt, sarunās par tirdzniecības darījumiem, kas, pēc ANO Āfrikas ekonomikas komisijas vārdiem, „nav pietiekami aptverošas” un „nav pārredzamas”, un ka ES gūst labumu no Āfrikas valstu nespējas risināt tiesiski sarežģītus jautājumus un, otrkārt, no tā, ka Eiropas pārtikas piegāde cita starpā tiek nodrošināta uz Āfrikas rietumu daļas zivsaimniecības rēķina?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Atbilde uz Ryan kunga jautājumu. Jūs zināt, ka 2000. gada 23. jūnijā ar Kotonū Nolīgumu tika nodibinātas jaunas partnerattiecības starp Eiropas Savienību un 78 ĀKK valstīm. Šiem jaunajiem nolīgumiem vajadzētu veicināt globālu pieeju Eiropas Savienības un šo valstu attiecībām, pamatojoties uz komerciālu pieeju precēm un pakalpojumiem, saistītiem pasākumiem, pasākumiem veicināt reģionālo integrāciju un to, ka šiem tirdzniecības pasākumiem ir jāatbilst Pasaules Tirdzniecības organizācijas pieņemtajiem nosacījumiem. 2007. gada beigās tika noslēgti vairāki pagaidu nolīgumi, kas, kā Padome uzsvēra tās 2008. gada maija secinājumos, aplūko kaitējuma nodarīšanas risku tirdzniecībai, kas izraisīja nopietnas bažas.

Ir pilnīgi skaidrs, ka sarunu process par pilnveidotiem reģionālo ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem ir viena no galvenajām Padomes prioritātēm. Turklāt Padome ir pieņēmusi jaunus secinājumus par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem, ceturtos kopš 2006. gada, kuros atkārtoti tiek apgalvots, ka šo PTO nosacījumiem atbilstošo nolīgumu mērķis ir atbalstīt attīstību. Tādēļ šajā nopietnajā jautājumā valda viedokļu

vienprātība ar Padomi, kā arī kopējs nodoms pilnveidot reģionālo ekonomisko partnerattiecību nolīgumus, kas nodrošinās ilgtspējīgu ekonomisko attīstību ĀKK valstīs.

Par sarunām atbildīgā komiteja ir sniegusi informāciju, ka pārtikas piegāde ir kopējo diskusiju pamatjautājums. Reģionālajā līmenī ir bijis stabils progress, un mūsu mērķis joprojām ir noslēgt pilnīgus reģionālo partnerattiecību nolīgumus, cik drīz vien iespējams.

Attiecībā uz partnerības nolīgumiem zivsaimniecības nozarē es vēlos atgādināt Parlamentam, ka pēc 2004. gada Padomes secinājumiem Kopiena ieviesa jauna veida divpusēju nolīgumu. Es domāju, pirmkārt, par to, ka Kopienas kuģiem vajadzētu piešķirt zvejošanas iespējas, pamatojoties uz pārredzamiem zinātniskiem atzinumiem, un es ceru, ka tā notiks, un, otrkārt, par to, ka daļu no Kopienas finanšu kompensācijas, kas noteikta tā dēvētajos nozares atbalsta nolīgumos, vajadzētu izmantot, lai attīstītu piekrastes kaimiņvalsts zivsaimniecības nozari, tā izveidojot atbildīgu un ilgtspējīgu zivsaimniecības nozari.

Visbeidzot, mums ir jāatceras, ka mums ir nepieciešami pagaidu nolīgumi, taču mums, cik vien ātri iespējams, ir jāpabeidz pilnveidot ekonomisko partnerattiecību nolīgumi, pie kā strādā Padomes locekļi.

Eoin Ryan (UEN). - Kādus pārredzamus pasākumus Padome var ieviest, lai nodrošinātu ne tikai maksimālu efektivitāti tirdzniecības darījumos, bet arī maksimāli efektīvu atbalstu jaunattīstības valstīm?

Ņemot vērā to, ka mēs saņemam ziņas no vienas puses — no Komisijas — par EPN, bet pēc tam saņemam ziņas no otras puses — no NVO —, kuras ļoti kritizē EPN, ir ļoti grūti atklāt, kam ir taisnība šajā jautājumā un kas patiesībā gūst labumu no tā. EPN noteikti tiek pastāvīgi kritizēti, un tiek uzsvērts tajos vērojamais pārredzamības trūkums. Es vēlos, lai jūs komentētu šo jautājumu.

Avril Doyle (PPE-DE). - Attiecībā uz Rietumāfrikas zivsaimniecību es gribētu pateikt prezidentvalstij, ka šie zivsaimniecības nolīgumi, lai gan tie ir divpusēji, ES un Komisijai ir biežāk jākontrolē un jāpārskata, lai nodrošinātu to, ka lielās nabadzības un parādu dēļ uz šīm valstīm netiek izdarīts nepanesams un milzīgs spiediens, lai tās parakstītu šos izdevīgos nolīgumus, kas bieži kopumā izraisa nopietnu nepastāvīgu un bezatbildīgu resursu izmantošanu? Es uzskatu, ka tas, ko Eiropa dara šajā jomā, ir ļoti apšaubāms. Vai priekšsēdētājs varētu to komentēt?

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Priekšsēdētājs kungs, es vēlos atkārtot Doyle kundzes jautājumu, taču es vēlos to formulēt mazliet savādāk.

Rietumsahāras zivsaimniecības pārvalde tika pārcelta uz Maroku pirms aptuveni divdesmit gadiem. Tur netika izdarīts nekāds spiediens. Eiropas Savienības zveja šajā rajonā ir bijusi minimāla, taču problēma ir šīs zivsaimniecības sliktā pārvalde.

Man jautājums ir šāds: kādus pasākumus mēs varam īstenot, lai par zivsaimniecību atbildīgām valstīm palīdzētu nodrošināt efektīvu kontroli? Nepietiek ar to, ka vienkārši neparakstām nolīgumus zivsaimniecības nozarē. Ja zivsaimniecības nozari atbilstoši nekontrolēs, tad vienmēr būs problēmas.

Vai Eiropas Savienība var kaut ko darīt, lai palīdzētu šīm valstīm efektīvi kontrolēt to zivsaimniecības un izvairīties no resursu iznīkošanas, kā tas šobrīd notiek?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. - (FR) Es uzskatu, ka šiem nolīgumiem ir jābūt ļoti pārredzamiem. Man personīgi nav nekādu komentāru par pārredzamības trūkumu. Mums ir jāpatur prātā, ka attiecībā uz šiem pagaidu nolīgumiem mēs esam pārejas posmā. Tie nav pilnībā apmierinoši, taču, ņemot vērā PTO nosacījumus, mēs nevaram rīkoties savādāk.

Otrkārt, godāmajam deputātam ir taisnība — valstis, kas tos noslēdza, kritizē šos nolīgumus. Iedarbīgums, kāds ir palīdzībai attīstības jomā, vienmēr ir ticis kritizēts. Skaidrs ir tas, ka mēs kopā ar Komisiju strādājam, lai nodrošinātu, ka šie palīdzības un atbalsta mehānismi ir pārredzamāki.

Treškārt, mēs vēlamies tuvināties globāliem nolīgumiem, kas ietver visas ieinteresētās puses un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjus partnervalstīs.

Ceturtkārt, attiecībā uz Rietumāfrikas krasta zivsaimniecību es uzskatu, ka Doyle kundzei ir taisnība. Mums noteikti ir jānodrošina tās ilgtspējīga attīstība, un, lai kas arī notiktu, divpusējus nolīgumus nedrīkst noslēgt piespiedu kārtā. Kā jau godājamais deputāts minēja, mums ir jāpiemēro efektīvi pasākumi, lai kontrolētu zivsaimniecības resursus. Tas nav viegli. Dabiski, mums ir jāņem vērā ekonomiskās attīstības situācija un jāpalīdz šīm valstīm labāk integrēties starptautiskās tirdzniecības zonās.

Priekšsēdētājs. – Jautājumu Nr. 6 neuzdeva, jo jautājums par šo tematu jau tika uzdots Padomei septembra otrajā sesijā.

Jautājums Nr. 7 (**Manuel Medina Ortega**): (H-0719/08)

Temats: Lidojumu drošība

Ņemot vērā lidmašīnu negadījumu skaita pieaugumu pēdējos mēnešos dažādās pasaules daļās, vai Padome var apgalvot, ka tā tic esošo starptautisko noteikumu un lidojumu drošības procedūru pietiekamībai, vai arī tā atbalsta jaunu iniciatīvu iesniegšanu, kuru mērķis ir nodrošināt pilsoņu drošību gaisa transportā gan ES, gan ārpus tās gaisa teritorijas?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, atbildot uz *Ortega* kunga jautājumu, es paziņoju, ka gaisa transports joprojām ir viens no drošākajiem transporta veidiem, taču ir taisnība, un es saprotu ikviena izjūtas, ka daži negadījumi, piemēram, šīs vasaras negadījums Spānijā, atgādina mums par šādu negadījumu ļoti traģiskajām sekām.

Viena no Padomes galvenajām prioritātēm joprojām ir uzlabot lidojumu drošību. Es vēlos atgādināt Parlamentam, ka Parlaments un Padome ir pieņēmuši regulu, kas nosaka ar risku saistīto aviokompāniju melno sarakstu. Šī regula ļauj aizliegt nedrošam lidaparātam izmantot Kopienas gaisa teritoriju un ir efektīvs veids, kā uzlabot starptautisko drošības standartu piemērošanu valstīs, par kurām Komisija uzskata, ka tās neievēro obligātos drošības nosacījumus. Šo sarakstu regulāri atjauno.

Šajā svarīgajā lidojumu drošības jomā vēl viens svarīgs aspekts ir Eiropas Aviācijas drošības aģentūras izveidošana, kuras misija ir veicināt iespējami augstāku civilās aviācijas drošības līmeni un vides aizsardzību. Kopienas iestādes arī ir risinājušas gadījumus, kad gaisa kuģus Kopienas teritorijā vada trešo valstu pārvaldījumu uzņēmumi, t.i., pārvaldījumu uzņēmumi ārpus Kopienas, un ir noteikti Kopienas noteikumi par licenču piešķiršanu apkalpei, darbībai un drošības standartiem.

Acīmredzams, kā godājamais deputāts pareizi saka, šie noteikumi ir jāpapildina un jāpaplašina, un Komisija, es ceru, iesniegs dažus ierosinājumus, cik vien drīz iespējams. Šos priekšlikumus aplūkos Padome un Parlaments saskaņā ar paredzēto procedūru, ar ko jūs jau esat iepazīstināti.

Mums ir arī jāsadarbojas ar Starptautisko Civilās aviācijas organizāciju, kas, protams, ir galvenais partneris šajā jomā, un prezidentvalsts Francija ir apņēmusies pastiprināt darbu pie lidojumu drošības. Tā jau ir sākusi izskatīt jaunos Komisijas priekšlikumus, ko pieņēma pagājušā gada jūnijā, par Kopienas drošības noteikumu izstrādi lidostām, gaisa satiksmes kontrolei un aviācijas pakalpojumiem.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Liels paldies par jūsu izvērsto atbildi, Padomes priekšsēdētāja kungs. Tā bija ļoti izsmeljoša.

Mans papildu jautājums ir par negadījumu skaita pieaugumu, kas, kā runā, ir saistīts ar aviokompāniju savstarpējo konkurenci lēto lidojumu piedāvājumā. Patērētāji ir ļoti priecīgi, ka viņiem ir jāmaksā mazāk par lidojumu, taču es nezinu, vai Komisija ir veikusi kādus pētījumus, kas nosaka saistību starp zemo cenu lidojumiem un lidojumu negadījumu skaita pieaugumu.

Robert Evans (PSE). – Mana piezīme attiecas uz visu minēto jautājumu par lidojumu drošību. Ir bijuši vairāki gadījumi, kad pasažieri, dažreiz Apvienotās Karalistes, dažreiz citu valstu pilsoņi, ir lietojuši pārāk daudz alkohola lidojuma laikā un apdraudējuši citus pasažierus un patiesībā arī visu gaisa kuģi.

Kā jūs domājat, vai ir pamatojums tam, lai pasažierus, kam ir līdzīgs alkohols, neielaistu lidmašīnā?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Es uzskatu, ka Komisijai saistībā ar tās priekšlikumiem vajadzētu izpētīt visus apdraudējuma cēloņus. Atbildot uz pēdējo *Evans* kunga jautājumu, jāsaka, ka tad, ja atklājas, ka alkohols ir apdraudējuma cēlonis, kā tas arī varētu būt, tad es piekristu pasažieru neielaišanai lidmašīnā. Mums ir arī jādomā par pasažieru uzvedību vispār, jo ne jau tikai zemo cenu lidojumos, kuru skaits nemaz nav tik liels, ir vērojami šādi starpgadījumi. Līdz ar šo es esmu atbildējis arī *Ortega* kungam.

Tomēr, atbildot uz *Ortega* kunga jautājumu, jāsaka, ka es nezinu, vai ir tieša saistība starp zemo cenu lidojumiem un negadījumu skaitu, ja tāds bija jūsu jautājums. Patiesība ir tāda, ka ir saistība starp aviokompānijas izmaksu samazināšanas mēģinājumiem, īpaši attiecībā uz tehnisko apkopi, drošību un lidaparāta ekspluatācijas laiku, un negadījumu skaitu. Mums ir jācinās par to, lai ar esošo komiteju un, vēl svarīgāk, ar CESAR projekta palīdzību, nodrošinātu šo aviokompāniju darbības labāku kontroli, īpaši tehniskās

apkopes jomā, kuras trūkumi, kā apliecina aptauja, dažkārt ir cēlonis šiem negadījumiem, kuros diemžēl ir bijuši upuri. Es uzskatu, ka mums tiešām ir jāpievērš īpaša uzmanība tehniskās apkopes jomai.

Avril Doyle (PPE-DE). - Paldies, ka devāt man vārdu, kaut arī pārtraucu jūs. Mēs mazliet novirzīsimies no temata, izmantojot priekšsēdētāja labvēlību. Mēs vēlētos tikai, lai jūs mums dodat cerības. Vai jūs, lūdzu, varētu kaut ko darīt, lai mēs varētu nokļūt Strasbūrā — ielidot Strasbūras lidostā un nokļūt uz šo vietu? Strasbūra ir skaista pilsēta, bet mēs nevaram tur nokļūt, un tādēļ mēs visi sūdzamies par šeit paredzētajām sēdēm.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. - (FR) Es priecājos, ka varu atbildēt Doyle kundzei. Man viņa ļoti patīk, un es viņu ļoti apbrīnoju. Es vēlos uzsvērt, ka mēs nopietni cenšamies uzlabot piekļuvi Strasbūrai un ka, kā jūs zināt, mēs subsidējam piecas aviokompānijas. Francijas valdība šobrīd tērē vairāk nekā 22 miljonus, lai garantētu, ka šīs aviokompānijas lido uz Strasbūru. Mēs arī esam centušies uzlabot dzelzceļa satiksmi starp Briseli un Strasbūru ar atzaru caur Roissy un līniju starp Thalys un TGV. Mums nepārprotami ir jādara vairāk. Mēs centīsimies un turpināsim pie tā strādāt. Šobrīd mēs apspriežam, kā uzlabot jūsu minētos pakalpojumus, un es jums piekrītu, ka šī ir skaista pilsēta.

Priekšsēdētājs – Jautājums Nr. 8 (**Robert Evans**): (H-0721/08)

Temats: Elektroniskās pases

Kādas garantijas Padome var sniegt, ka elektroniskās pases dažās lidostās nemazinās drošību vai nepalielinās iespējas uzdoties par citu personu, ja atbildīgais ierēdnis neizmanto vizuālo pārbaudi?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, atbildot uz Evans kunga jautājumu, jāsaka, ka Padome patiesībā piešķir lielu nozīmi kontroles palielināšanai uz Eiropas Savienības ārējām robežām, ko jau atkārtoti uzsvēra šorīt.

Mēs nevēlamies veidot Eiropu par cietoksni, taču mums ir jāpatur prātā, ka Šengenas zona ir paplašināta un ka Šengenas sistēmai ir jādarbojas absolūti efektīvi, un ka mūsu kopējā atbildība ir apkarot pārrobežu noziedzību un nodrošināt, ka pretlikumīgas darbības tiek pilnībā novērstas.

Tādēļ Padome jau ir parūpējusies par jaunu tehnoloģiju labāku izmantošanu mūsu ārējo robežu aizsardzībā. Komisija ir izdevusi visumā atzinīgi vērtējamu paziņojumu, kura nosaukums ir „Nākamie soļi robežu pārvaldībai Eiropas Savienībā”, kas mums šķiet lielisks priekšlikums.

Ir svarīgi arī nodrošināt, lai, atvieglējot pārbaudes robežpunktos, nerastos šaubas par Šengenas zonas vienotību un drošību, par ko es varu nomierināt Evans kungu. Automatizēta ceļotāju identitātes pārbaude nedrīkst samazināt robežu drošību. Kā jūs zināt, Regula (EK) Nr. 2252/2004 dod garantijas. Šis dokuments nosaka precīzus standartus biometriskajiem identifikatoriem, kas ir jāievieš dalībvalstu izdotajās pasēs un ceļojuma dokumentos. Šie nosacījumi palielina pasu drošību un ļauj mums efektīvi apkarot dokumentu viltošanu, izveidojot ticamāku saikni starp dokumentu un tā īpašnieku. Šajā regulā iekļautās garantijas ir jānostiprina, un mums ir jāturpina šī iniciatīva — tā ir visa imigrācijas un patvēruma pakta ideja, ko prezidents Sarkozy kungs sīki un plaši aprakstīja šī rīta sēdē.

Svarīgi ir tas, ka mums ir tiesisks pamats pasākumu īstenošanai. Evans kungs, vēl svarīgi ir tas, ka vienlaikus ar šo paktu mēs esam izteikuši kopēju politisko gribu garantēt drošību, kas ir būtiski paplašinātās brīvības telpas kontekstā.

Robert Evans (PSE). - Tāpat kā ministram arī man nav vēlmes padarīt Eiropu par cietoksni, un es vēlos saprātīgas drošības pārbaudes un jaunu tehnoloģiju izmantošanu. Taču es esmu redzējis, kā šo pasi izmanto, un gribu zināt, ko es nesaprotu. Procedūra ir šāda: persona, kam ir elektroniska pase, pienāk pie ierīces, novieto savu pasi uz nolasītāja un, ja ar pasi viss ir kārtībā, tad iet cauri kontroles zonai. Es nesaprotu, ko gan vēl šī ierīce var pārbaudīt, izņemot to, vai attiecīgajai personai ir derīga pase.

Ierīce nepārbauda, vai šīs personas pase ir izsniegta uz viņa vai viņas vārda. Tādēļ pēc manas izpratnes, ministra kungs, nekas mani neattur izmantot jūsu pasi, ja jūs man to aizdotu, lai es izietu cauri kontrolei, vai arī kāda ievērojama cilvēka, piemēram, McMillan-Scott kunga pasi, jo nav neviena, kas pārbauda, vai fotogrāfija un cilvēks ir viena un tā pati persona.

Es gribu uzzināt, kur faktiski tiek pārbaudīta pases uzrādītāja un pasē redzamās personas identitāte.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. - (FR) Es jums pateicos, Evans kungs, par jautājumu — uz to ir viegli atbildēt. Nē, es uzskatu, ka, ja mums ir šāds nopietns trūkums identitātes pārbaudes līmenī, un tas man

ir jāpārbauda, tad mums patiešām ir jānodrošina, ka identitātes tiek pārbaudīta. Tas man šķiet pavisam skaidrs. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka notiek mainīšanās ar pasēm.

Tādēļ es paturēšu jūsu novērojumus prātā. Mēs pārbaudīsim to, ko jūs teicāt, un jūs varat būt mierīgs par to, ka, izmantojot Padomes rīcībā esošos pasākumus un piemērojot Imigrācijas un patvēruma paktu, mēs vēlreiz apsvērsim, vai būtu vēlams šim jautājumam pievērst īpašu uzmanību Šengenas zonas kontekstā. Tas ir jāizdara.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 9 (**Marian Harkin**): (H-0723/08)

Temats: Brīvprātīgais darbs

Vai Padome varētu pateikt, vai prezidentvalsts Francija atbalstīs prasību, lai *Eurostat* iesaka ieviest ANO Rokasgrāmatu par bezpeļņas iestādēm nacionālo grāmatvedību sistēmā, ņemot vērā faktu, ka tā ir viena no statistikas jomām, kas tiešā veidā attiecas uz Eiropas valstu pilsoņiem un tādēļ vērtē pilsoņu iesaistīšanos brīvprātīgās darbībās, tādējādi pirmo reizi ļaujot skaidri pamanīt šo darbu statistikas sistēmā?

Jean-Pierre Jouyet, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, atbildot uz *Harkin* kundzes jautājumu, jāsaka, ka Komisija, kā viņa to zina, sāka diskusijas Monetārās, finanšu un maksājumu bilances statistikas komitejā. Tas ir *Eurostat*, es domāju. Pēc diskusijām komiteja uzskatīja, ka ir jāveic papildu pētījums akadēmiskā līmenī, lai definētu saskaņotus identifikācijas kritērijus bezpeļņas iestādēm un varētu šīs iestādes droši salīdzināt laikā un telpā. Šis jautājums par statistiku ir svarīgs tādēļ, ka struktūras brīvprātīgo sektorā ir ļoti dažādas, un mums tās ir labāk jāsaprot. Svarīgi ir tas, un es vēlos pārliecināt godājamo deputāti par to, ka Padome ļoti cenšas attīstīt brīvprātīgo darbu. Eiropas pilsoņiem, īpaši jauniešiem, ir svarīgi saprast, ka Eiropas centieni ir arī viņu centieni. Nesen veiktajos pētījumos mēs vērojām, ka jaunieši noteikti nav vislielākie Eiropas atbalstītāji, neskatoties uz iespējām, kādas viņiem tiek dotas.

Tādēļ novembrī Padomes programmā „Izglītība, jaunatne un kultūra” vajadzētu pieņemt ieteikumus par brīvprātīgā darba veicēju mobilitāti Eiropā, lai veicinātu brīvprātīgo darbu Eiropā un tādējādi radītu skaidrāku priekšstatu par Eiropu, īpaši gados jauniem pilsoņiem.

Marian Harkin (ALDE). – Pirmām kārtām es pateicos priekšsēdētājam par atbildi un patiešām slavēju prezidentvalsti Franciju par tās iniciatīvu mobilitātes jomā. Tomēr jūs atbildē citējat Eiropas Komisijas vēstuli, kas nav nekas vairāk kā maldināšana, jo tajā ir teikts, ka uzsvars tika likts uz tiesiskā statusa dažādošanu un saskaņotu identifikācijas kritēriju trūkumu bezpeļņas iestāžu aktivitāšu noteikšanai dažādās valstīs. Ministra kungs, jūs ļoti labi zināt, ka 32 valstis jau izstrādā šos kritērijus bezpeļņas iestādēm, un man prieks, ka starp tām ir arī Francija un Čehijas Republika, kas būs Padomes prezidentvalsts no janvāra. Tādēļ es uzskatu, ka Komisija, kā jau es teicu, maldina mūs un atliek šo jautājumu, un, ņemot vērā, ka Francija pati gatavo šīs atskaites, es vēlētos dzirdēt, ka jūs vismaz iesakāt, lai *Eurostat* iesaka visām ES valstīm sagatavot šādas atskaites.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Vairāk nekā 100 miljoni dažādu vecumu, dažādas reliģiskās piederības un tautību eiropiešu veic brīvprātīgo darbu, un sociālajam kapitālam, ko rada aktīvs brīvprātīgais darbs, izmantojot daudzslāņainas partnerattiecības, ir svarīga nozīme ticībā vietējai demokrātijai. Tādēļ es atbalstu plānu izziņot 2011. gadu par Eiropas Brīvprātīgā darba gadu. Vai Padome nedomā, ka līdz 2011. gadam mēs varētu un mums vajadzētu darīt ko vairāk nekā mēs esam darījuši līdz šim šajā jomā?

Paul Rübzig (PPE-DE). – (DE) Mans jautājums attiecas uz to, kā šāda statistika tiek apkopota. Atkal un atkal mēs redzam, ka statistika Eiropā sarindo dažādas valstis, piemēram, Vāciju, Spāniju, Poliju un tā tālāk, taču reti atsaucas uz Eiropu kopumā, proti, uz Eiropu ar 27 dalībvalstīm. Tomēr šos statistikas datus pēc tam salīdzina ar ASV, Indijas un Ķīnas datiem. Mums vajadzētu censties, lai nodrošinātu, ka statistika aplūko Eiropu ar visām 27 valstīm tieši tāpēc, ka brīvprātīgo darbs ir mums īpaši svarīgs.

Jean-Pierre Jouyet, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Es uzskatu, ka tas ir ļoti svarīgi, un es vispirms atbildēšu *Plešinská* kundzei un pēc tam *Harkin* kundzei un *Rübzig* kungam, ka jāparūpējas par to, lai brīvprātīgo darbs ar kāda simbola palīdzību atspoguļotu kādu ideju sabiedrībā, un tādēļ 2011. gadam vajadzētu kļūt par brīvprātīgā darba gadu. Tādēļ prezidentvalsts Francijas vēlas tam sagatavoties un patiešām veicināt jauniešu mobilitāti, un parūpēties, lai brīvprātīgo darba jomā ir vērojams progress visā Eiropā.

Atbildot uz jautājumu par statistiku, es vēlos atgriezties pie *Doyle* kundzes teiktā. Kā jau *Rübzig* kungs teica, es tiešām atbalstu to, lai mēs būtu labāk informēti par to, ko Eiropa dara attiecībā uz kopienu un labdarību, kā arī par lielāku pārredzamību. Tomēr mēs arī varam viegli saskatīt, cik tālu sniedzas Eiropas humānisma tradīcijas attiecībā uz citiem pasaules reģioniem, īpaši ASV, bet tikpat labi uz jebkuru citu reģionu, un šeit es domāju Āziju.

Es gan neesmu speciālists šajā jautājumā, tomēr mums ir arī jāvienkāršo statistikas prasības, kā arī jāmēģina vienkāršot un atvieglot slogu tām struktūrām, kam dažkārt ir maz līdzekļu. Personīgi es atbalstu to, ka mums būtu jāzina attiecīgo skaitļu statistika un ka mēs ejam tajā virzienā, kurā jūs iesakāt. Es esmu pret vienkāršību šajā jomā — es uzskatu, ka ir svarīgi saglabāt kaut kādu dažādību, un es neredzu, ka tas jēkādā kāvētu šo labo pieeju statistikai. No otras puses, man liekas svarīgi nodrošināt, lai prasības, kuru noderīgumu es saprotu un kurām ir jābūt, būtu proporcionālas tam, ko mēs mēģinām, proti, atslēgt īpaši tās struktūras, kurām ir maz administratīvo darbinieku.

Priekšsēdētājs. – Jautājumi Nr. 10 un 11 ir apvienoti, jo tie ir ļoti līdzīgi, taču to autoriem būs iespēja uzdot papildjautājumus ministram.

Jautājums Nr. 10 (**Avril Doyle**): (H-0725/08)

Temats: Eiropas Savienības politika attiecībā uz ģenētiski modificētiem produktiem

Vai prezidentvalsts un Padome piekrit, ka pašreizējā ES „nulles tolerances” politika, kas aizliedz importēt produktus, kuri nav apstiprināti ES un satur neapstrādātus vai zema līmeņa ĢMO, rada lielas piegādes problēmas ES lauksaimniecības uzņēmumiem, kas ir atkarīgi no graudu un barības importa?

Šie produkti bieži satur iepriekš ES apstiprinātos ĢMO, tomēr, ja atrod kaut nelielas pēdas no neatļauta ĢMO, tad šos produktus aizliedz un iznīcina. Šim procesam trūkst zinātniskas stingrības un viengabalainības.

Komisijas Kopīgais pētniecības centrs nesenajā ziņojumā nācis pie secinājumiem, ka „līdz šim nav atklāta nekāda vēra ņemama to ĢM pārtikas produktu ietekme uz veselību, kuri bija iesniegti to lietošanas reglamentēšanai.”

Ņemot vērā Kopīgā pētniecības centra ziņojuma secinājumu un neatbilstošo kavēšanos veikt ĢM šķirņu novērtēšanas procesu, kādus pasākumus īsteno prezidentvalsts, lai nodrošinātu ĢM produktu drošības novērtējumu Eiropas Savienībā?

Jautājums Nr. 11 (**Mairead McGuinness**): (H-0730/08)

Temats: Debates par stratēģiskajiem aspektiem saistībā ar ĢMO

Eiropas Komisijas priekšsēdētājs nesen aicināja dalībvalstis iecelt augsta līmeņa pārstāvjus, kas piedalīsies diskusijās par stratēģiskajiem aspektiem saistībā ar ĢMO. Grupā aplūkoti jautājumi ietver apstiprināšanas procedūru darbību, asinhronas ĢMO atzīšanas ietekmi un debates sabiedrībā par ĢMO jautājumu. 17. jūlijā notika pirmā augsta līmeņa grupu tikšanās, otra tikšanās notiks šomēnes.

Vai Padome var norādīt, kādi panākumi bija diskusijās un kad augstākā līmeņa darba grupa paredz iesniegt ziņojumu?

Vai Padome var komentēt to, kā augsta līmeņa darba grupas mērķi un ieteikums/ieteikumi varētu atšķirties no tiem ieteikumiem, ko ierosina ĢMO darba grupa un uzsver Vides padome?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es priecājos, ka man ir iespēja atbildēt gan Doyle kundzei, gan McGuinness kundzei. Prezidentvalsts Francija nolēma turpināt sarežģītās un politiski ļoti jutīgās debates par ĢMO, debates, ko sāka iepriekšējā prezidentvalsts, lai nonāktu pie secinājuma par šo tematu līdz gada beigām.

Doyle kundze, McGuinness kundze, vakar Vides padomē bija viedokļu apmaiņa par ĢMO pēc tam, kad vides ministriem bija neoficiāla tikšanās pagājušā gada jūlijā *Celle Saint-Cloud*, kā jau jūs zināt. Šīs diskusijas turpināsies, lai pieņemtu darba secinājumus decembra Eiropadomei, kas notiks Francijas prezidentūras beigās.

Kādā virzienā šobrīd norit debates? Pirmkārt, ir jāpalielina vides inspekcijām un novērtējumiem paredzētie līdzekļi, saskaņojot tos Eiropas līmenī, un saistībā ar to ir pavisam skaidrs, ka es nelaidīšu garām iespēju ziņot par šo pārdomu rezultātiem decembrī.

Šo pārdomu kontekstā mums ir arī jāņem vērā sociālie un ekonomiskie kritēriji ar ĢMO saistīto risku pārvaldībā un jāaplūko, kā mēs varam uzlabot zinātniskās kompetences piemērošanu, izveidot saskaņotus marķējumu sliekšņus un visbeidzot ņemt vērā dažu jutīgu vai aizsargājamo jomu vārgumu.

Tādēļ, kā jūs zināt, priekšsēdētājs Barroso kungs ir izveidojis augsta līmeņa darba grupu šī jautājuma risināšanai, un es uzskatu, ka jums kopā ar Komisiju vajadzētu pavērot, cik tālu ir pārvirzījies šīs grupas darbs. Par to vēl

nav publicēts neviens ziņojums. Grupa pēta tiesisko pamatu, ar to saistītos jautājumus attiecībā uz vidi un tirdzniecību un lauksaimniecības produktu cenu pieaugumu un tā ietekmi uz ĢMO jautājumu.

Kā jau es teicu, ir svarīgi tas, ko Padome ir atklājusi, un ir jānodrošina jaunas pamatnostādnes attiecībā uz ietekmes uz vidi novērtējumu ātru pieņemšanu, lai apzinātu ĢMO ilgtermiņa risku vides jomā. To es vēlējos uzsvērt.

Avril Doyle (PPE-DE). - Es pateicos prezidentvalstij Francijai par atbildi, taču, kaut arī nav saņemts gaidītais augsta līmeņa darba grupas ziņojums, ja Pasaules Tirdzniecības organizācijai ir kāda teikšana, vai ziņojumā nevajadzētu iekļaut vismaz vienotu drošības novērtēšanas un apstiprināšanas procesu tiem ĢM produktiem, ko tirgo pasaulē? Mēs taču nesakām, ka Amerikas Savienotajās Valstīs, Austrālijā un Japānā piemēro ārkārtīgi efektīvas ĢM produktu drošības novērtēšanas procedūras un apstiprinājumus tādēļ, ka patērētāji šajās valstīs ir pakļauti lielākam riskam. Visbeidzot, vai prezidentvalsts Francija nepiekrīt, ka jebkādam citam novērtējumam, izņemot lietpratēju veiktam un uz zinātniskiem novērojumiem pamatotam drošības novērtējumam un atļauju piešķiršanas procedūrām attiecībā uz ĢMO, trūks integritātes, un tas diskreditēs mūsu Parlamenta pieņemtos tiesību aktus?

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Es uzskatu, ka tas, ka jūs šos divus jautājumus apvienojāt vienā jautājumā, kā to ir iespējams izdarīt, atstājāt mani bez atbildes, jo mans jautājums ir ļoti specifisks. Pirmkārt, es neesmu pārliecināta, ka ar šo augsta līmeņa darba grupu bija pilnvērtīga sadarbība. Taču es vēlos zināt, kāds progress, ja vispār tāds bija, tika panākts un kad tiks iesniegts ziņojums, jo man šķiet, ka Eiropa vairāk atbalsta pasākumus nekā rīcību attiecībā uz ĢM, taču mums ir nepieciešama rīcība, jo mēs esam situācijā, kad viena ļoti liela valsts, proti, ASV, kā arī citas valstis ir ļoti apmierinātas ar to, kā tās novērtē ĢM produktus, bet Eiropa vēlas atšķirīgus kritērijus. No jūsu atbildes es sapratu, ka jūs meklējat kaut ko daudz „bargāku”, lai ko tas arī nozīmētu, bet problēma vēl arvien paliek neatrisināta.

Priekšsēdētājs. – Patiesībā tā bija Padome, kas lūdza šos jautājumus apvienot.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Es uzņemos atbildību. Priekšsēdētāja kungs, es jums varu apliecināt, ka jūsu darbs šeit tiek novērtēts. Es uzņemos visu atbildību saistībā ar šo gadījumu un atvainojos McGuinness kundzei.

Atbildot uz Doyle kundzes jautājumu par iespējamo izskatīšanu, īpaši par lietpratēju salīdzinošiem novērtējumiem, Padome ir sākusi auglīgu viedokļu apmaiņu ar ekspertiem no Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EPNI), īpaši attiecībā uz ietekmes uz vidi novērtējumu. Šīs diskusijas ir nesušas lielu ieguldījumu, īpaši par tematu, kas saistīts ar novērtējuma izvērsanu attiecībā uz apkārtējo vidi, tehnoloģiskās kompetences piemērošanas uzlabošanu, kā jau es teicu, un dažu jutīgo jomu ņemšanu vērā.

Salīdzinošie novērtējumi man šķiet darbs pareizajā virzienā. Es uzskatu, ka tā būtu veselīga attīstība. Attiecībā uz McGuinness kundzes paustajām bažām, es uzskatu, ka mēs nevaram iztikt bez rūpīga novērtējuma attiecībā uz ĢMO ilgtermiņa ietekmi uz vidi. Man ir zināma Amerikas nostāja šajā jautājumā. Attiecībā uz Eiropas bažām mums ir jāpatur prātā arī bažas attiecībā uz ilgtermiņu un tādēļ jāveic patiešām rūpīgs novērtējums.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 12 (**Jim Higgins**): (H-0728/08)

Temats: Stāvoklis Zimbabvē

Vai Padome varētu norādīt, vai tā ir mainījusi savu viedokli par stāvokli Zimbabvē tādēļ, ka rakstīšanas laikā centieni lauzt *Thabo Mbeki* vienošanos nav izdevušies un Zimbabves iedzīvotāji turpina ciest grūtības, kamēr Eiropas Savienība turpina noraidzīties no malas uz neveiksmīgajām sarunām?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, šī būs atbilde Higgins kungam. Mēs turpinām pievērst ļoti lielu uzmanību stāvoklim Zimbabvē un esam ļoti nobažījušies par to. Tādēļ mēs jau kopš pagājušā gada aprīļa esam nosodījuši šo vardarbību. Mēs esam nosodījuši veidu, kādā notika vēlēšanas, taču es neatgriezīšos pie šī temata. Tā kā mēs esam Eiropas Savienība, tad mēs esam mēģinājuši panākt, lai Drošības padome pieņem ļoti nopietnu rezolūciju par Zimbabvi.

Pēc vienošanās noslēgšanas par vienotas valdības izveidi, kas tika parakstīta Dienvidāfrikas attīstības kopienas (SADC) aizbildnībā 15. septembrī, Eiropas Savienība ir vērsusies pie saviem partneriem, lai izveidotu uzticamu vienotu valdību, cik ātri vien iespējams, citiem vārdiem sakot, īstenot Zimbabves iedzīvotāju gribu, kā tika pausts 29. martā.

Sarunas turpinās, taču pēc prezidenta *Mugabe* plāna paturēt svarīgos portfeļus viņa partijai (es atgādinu jums, ka tā zaudēja vēlēšanās, kuru otrā kārtā bija negodīga), šie starpniecības centieni nav izdevušies. Padome norādīja, ka tā turpinās rūpīgi kontrolēt situāciju.

Turklāt tā atbalstīja SADC starpnieka centienus prezidenta *Mbeki* vadībā, lai panāktu apmierinošāku rezultātu attiecībā uz Zimbabves iedzīvotāju izdarīto izvēli 29. martā. Ja šos centienus turpinās bloķēt, tad mēs esam gatavi īstenot papildu pasākumus, ieviešot sankcijas pret Zimbabves iestādēm.

Tā kā valstī ir ļoti smags humanitārais stāvoklis un mēs nevēlamies, lai iedzīvotāji kļūtu par šī stāvokļa upuriem, Komisija tikko ir piešķirusi papildu 10 miljonus eiro šī stāvokļa risināšanai.

Tātad attiecībā uz ekonomisko un sociālo aspektu es vēlos atgādināt Parlamentam, ka tiklīdz tiks izveidota uzticama vienota valdība, Eiropas Savienība būs gatava pieņemt atbalsta pasākumus demokrātijas stiprināšanai un ekonomikas atveseļošanai šajā valstī.

Tādēļ es vēlos jums atgādināt, ka mēs saglabājam modrību un ka Eiropas Savienība saglabā aktivitāti visās jomās — politikas, diplomātijas, ekonomikas un humanitārajā —, lai nodrošinātu taisnīgumu Zimbabves tautai.

Priekšsēdētājs. – Man ir divi papildinājumi šim jautājumam, taču šis būs pēdējais jautājums. Diemžēl mums ir jābeidz šī sēde. Es vēlos pateikties ministram par viņa izvērstajām atbildēm. Ikviens šajā sēžu zālē, kas ir iesniedzis jautājumu, saņems rakstisku atbildi.

(Gay Mitchell starpsauciens no sēžu zāles)

Mitchell kungs, es saprotu jūsu problēmu. Es ievēroju grafiku. Ja citi to nedara, tā ir viņu problēma, taču es atbildu par sevi. Jautājumu laika sākumā es teicu, ka mēs beigsim plkst. 9.00.

(Gay Mitchell starpsauciens no sēžu zāles)

Mēs cenšamies šeit saglabāt kārtību, bet es augstu vērtēju jūsu bažas.

(Gay Mitchell starpsauciens no sēžu zāles)

Es ņemu vērā jūsu piezīmes, taču es nedomāju, ka mani par to var vainot.

Jim Higgins (PPE-DE). – (GA) Padomes priekšsēdētāja kungs, Padomei ir zināms, ka Nacionālā demokrātiskā konference vēlas panākt jaunas vēlēšanas un ka plāni organizēt sarunas par varas sadalījumu Svazilendā ir atlikti uz nedēļu.

Šī kavēšanās ir radusies tādēļ, ka ir atteikums izdot pasi opozīcijas vadītājam *Morgan Tsvangirai*. Ministra kungs, vai jūs domājat, ka tas ir pareizi vai ka tas palīdzēs kaut ko atrisināt? Vai jūs esat pārliecināts, ka tādējādi varēs nodrošināt ilgtspējīgu kārtību ilgtermiņā?

Colm Burke (PPE-DE). – Es tikai vēlos zināt, vai Eiropas Savienība ir tieši iejaukusies, iesaistot ieinteresētās puses politiskajos procesos Zimbabvē. Pat ja tā atrisina politiskos jautājumus jau sākumā, tai būs nepieciešams liels atbalsts gan ekonomikas, gan jaunu tirdzniecības attiecību izveidošanas jomā. Es tikai vēlos zināt, vai Eiropas Savienība ir nodibinājusi attiecības ar ieinteresētajām pusēm.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Kā jau *Higgins* kungs norādīja, stāvoklis joprojām izraisa lielas bažas, un mēs saprotam, kas pašreiz padara ierosinātos risinājumus nepieņemamus opozīcijas vadītājiem, taču es uzskatu, ka ir jāorganizē trīspusēja tikšanās ar SADC, tas ir, ar Svazilendas, Angolas un Mozambikas politiskajiem spēkiem, Hararē 27. oktobrī.

Atbildot *Burke* kungam, jā, saka, ka ir pavisam skaidrs, ka sazināties ir ļoti grūti, ņemot vērā, ka runa ir par *Tsvangirai* kungu. Viņa pasi konfiscēja un neatdeva atpakaļ, viņš neieradās Svazilendā. Komisijai un tāpat arī Padomes priekšsēdētājam *Bernard Kouchner* ir visa nepieciešamā informācija un cieši sakari ar SADC pārstāvjiem un *Mbeki* kungu. No mūsu puses mēs varam vienīgi apliecināt, ka attiecības ar Zimbabvi tiks atjaunotas, bet tikai pēc tam, kad tiks nodrošināts tiesiskums un panākts apmierinošs risinājums. Tomēr ar *Louis Michel* un *Bernard Kouchner* mums ir visciešākie sakari, kādi vien var būt pašreizējā situācijā.

Priekšsēdētājs. – Ar to jautājumu laiks beidzas.

Uz jautājumiem, uz kuriem netika atbildēts laika trūkuma dēļ, sniegs rakstiskas atbildes (sk. Pielikumu).

(Sēde tika pārtraukta plkst. 7.00 un atsākta plkst. 21.00).

SĒDI VADA: L. MORGANTINI

Priekšsēdētāja vietniece

15. Deputāta neaizskaramības aizstāvēšana (sk. protokolu)

16. Polijas kuģubūves nozares reformu programma (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Komisijas paziņojums par Polijas kuģubūves nozares reformu programmu.

Marek Siwiec (PSE). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos jūs informēt, ka šajā Parlamentā ir ieradusies Polijas arodbiedrības delegācija. Tā klausīsies mūsu debates. Delegācijas sastāvā ir pārstāvji no Gdaņskas, Gdiņas un Ščecinas kuģu būvētavām. Sveiksim mūsu draugus no Polijas.

Priekšsēdētāja. – Paldies, Siwiec kungs, sveicam delegāciju.

Neelie Kroes, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, Komisijai ir labi zināms par Polijas kuģu būvētavu vēsturisko nozīmīgumu, un tādēļ mēs esam smagi strādājuši, lai rastu risinājumu nozares pārveidošanai, kas nodrošinātu iztiku ar kuģubūvi saistītajiem reģioniem. Tomēr mēs arī esam atkarīgi no sadarbības ar Polijas iestādēm, ja vēlamies nonākt pie dzīvotspējīga risinājuma. Skaidri runājot, valsts atbalsta izmeklēšana par kuģubūves nozari turpinās aptuveni četrus gadus un vēl nav pabeigta.

Izmeklēšana notiek par ievērojamu summu Ščecinas, Gdiņas un Gdaņskas kuģu būvētavu darbības atbalstam. Pat neskaitot valsts garantijas no 2002. gada līdz šim laikam, Gdiņas kuģu būvētava saņēma atbalstu no Polijas valsts — tāpat no Polijas nodokļu maksātājiem — aptuveni 1 67 000 eiro apmērā par katru strādnieku. Tas ir aptuveni 24 000 eiro par strādnieku gadā, kas nozīmē, ka dotācijas katram kuģu būvētavas strādniekam divas reizes pārsniedza Polijas strādnieku vidējos gada ienākumus.

Pat neskaitot valsts garantijas, kopējais atbalsts, ko Gdiņas un Ščecinas kuģu būvētavas saņēmušas kopš 2002. gada, veido nominālvērtību, kas ir attiecīgi aptuveni 700 miljoni eiro un 1 miljards eiro.

Neraugoties uz šīm summām, kuģu būvētavu un to strādnieku nākotne joprojām ir neskaidra. Es vēlos uzsvērt, ka tas mani biedē. Es uzskatu, ka ir jāņem vērā strādnieku nākotne. Viņi ir izvairījušies no sāpīgas, bet nepieciešamas uzņēmumu pārveidošanas, kas, piemēram, ir skārusi Vācijas un Spānijas kuģu būvētavas un kam šobrīd gatavojas arī Malta.

Pēdējo četru gadu laikā Komisijas durvis vienmēr ir bijušas atvērtas vairākām secīgām Polijas valdībām. Es esmu ticis ar diezgan daudziem Polijas valdības ministriem un premjerministriem. Mēs atkal un atkal esam mēģinājuši panākt vienošanos, bet diemžēl man jāsaka ar smagu sirdi, ka Polijas iestādes neizmantoja šīs iespējas.

Šī gada jūlijā Komisija nonāca pie secinājuma, ka jaunākie uzņēmumu pārveidošanas plāni nenodrošina kuģu būvētavu dzīvotspēju, taču atkal, apzinoties jautājuma svarīgumu Polijas ekonomikai un Polijas sabiedrībai, mēs, Komisija, izrādījām elastīgumu un piedāvājām vēl divus mēnešus jaunu galīgo plānu iesniegšanai līdz 12. septembrim.

Vasarā Komisijas ierēdņi bija nepārtraukti pieejami un sazinājās ar Polijas iestādēm par iesniegto projektu. Tagad es esmu rūpīgi izvērtējusi Polijas iestāžu 12. septembrī iesniegtos uzņēmumu pārstrukturēšanas plānus. Diemžēl es nevaru secināt, ka šie atkārtoti izskatītie galīgie plāni nodrošinās kuģu būvētavu dzīvotspēju. Patiesībā plānos ir redzams, ka tām būs nepieciešams vēl vairāk valsts naudas nākotnē, turklāt arī ikdienas darbību veikšanai.

Vajadzētu arī uzsvērt, ka 12. septembrī iesniegtie uzņēmumu pārstrukturēšanas plāni, es runāju par Polijas valdības plāniem, paredz darbvietu skaita samazināšanu par aptuveni 40 %. Tomēr šie upuri tiktu nesti, neparedzot ilgtspējīgu nodarbinātību atlikušajiem strādniekiem, jo kuģu būvētavas, ļoti iespējams, neklūs dzīvotspējīgas un turpinās pieprasīt valsts atbalstu uz Polijas nodokļu maksātāju rēķina.

Tas nav pieņemams iznākums. Tas nav pieņemams iznākums no ES konkurences likuma perspektīvas, kā arī nav pieņemams kuģu būvētavu nākotnei. Nav pieņemams to strādniekiem un Polijas ekonomikai kopumā.

Tādēļ, ņemot vērā pašreizējo situāciju, es neredzu iespēju, kā izvairīties no negatīvas nostājas pieņemšanas attiecībā uz Gdiņas un Ščecinas kuģu būvētavām.

Taču Komisija vienkārši nepasaka „nē”. Mēs esam aktīvi palīdzējuši Polijas iestādēm panākt risinājumu, kas nodrošinātu dzīvotspējīgu nākotni Gdaņskas, Gdiņas un Ščecinas ekonomikas centriem un nodrošinātu ilgtspējīgas darbavietas.

Saskaņā ar šo scenāriju Gdiņas un Ščecinas kuģu būvētavu aktīvi tiktu pārdoti, tirgus terminos runājot, vairākās paketēs. Šie aktīvi tiktu sakārtoti paketēs pēc atklāta, ar papildu nosacījumiem nesaistīta un nediskriminējoša konkursa. Atlikušais čaulas uzņēmums izmantotu no aktīvu pārdošanas gūtos ienākumus, lai atmaksātu gadiem ilgi saņemto atbalstu, un uzņēmums tiktu likvidēts. Tad aktīvu pircēji varētu ātri atsākt uzņēmējdarbību kuģu būvētavās, un tām nebūtu jāuzņemas slogs atmaksāt lielo valsts atbalstu, ko kuģu būvētavas ir saņēmušas gadiem ilgi. Kuģu būvētavās varētu nodarbināt pat vairāk strādnieku nekā gadījumā, ja tiktu piemērots 12. decembra uzņēmumu pārstrukturēšanas plāns.

Es uzskatu, ka ikviens ieguldītājs, kas vēlas pārņemt kuģu būvētavas — vai vismaz dažas no to pašreizējām saistībām — būtu laimīgs iegūt vissvarīgākos ražošanas aktīvus bez parādiem un attīstīt tos konkurētspējīgā un ilgtspējīgā veidā. Galīgais iznākums droši vien būtu pozitīvs attiecībā uz diviem aspektiem: no vienas puses, no darba atlaisto strādnieku skaits būtu zemāks nekā paredzēts Polijas iestāžu iesniegtajā uzņēmumu pārstrukturēšanas plānā, un, no otras puses, kuģu būvētavu jauno īpašnieku nodarbinātajiem strādniekiem būtu stabilāks darbs dzīvotspējīgos uzņēmumos, jo pagātnes parādu slogs būtu noņemts.

Šis risinājums, kas būtu līdzīgs nesenajam precedentam *Olympic Airways* lietā, ļautu atsākt kuģu būvētavu ekonomisko darbību, vienlaicīgi arī sniedzot labumu to strādniekiem.

Komisija ir ierosinājusi šādu iespēju Polijas iestādēm. Mēs to esam darījuši vairākas reizes, un es patiešām ceru, ka tās izmantos mūsu elastīgumu un iesniegs konkrētu priekšlikumu. Starp Polijas iestādēm un Komisijas pārstāvjiem notiek tehniska rakstura diskusijas par *Olympic Airways* lietas risinājuma iespējamo piemērošanu Gdiņas un Ščecinas kuģu būvētavām.

Attiecībā uz Gdaņsku es uzskatu, ka ir iespējams panākt pozitīvu rezultātu, ja abas puses saglabā elastīgumu un labu gribu. Dabiski, ka jūs man jautāsi: kādēļ šāda pieeja Gdaņskai? Tam ir divi iemesli: pirmkārt, Gdaņska jau ir pārdota privātam operatoram, kas tajā iepludināja līdzekļus, un, otrkārt, šīs kuģu būvētavas saistības par iepriekšējos gados saņemto atbalstu ir daudz niecīgākas nekā Gdiņas un Ščecinas kuģu būvētavām.

Komisijas jau ir paziņojusi Polijas iestādēm savu nostāju, novērtējot kompensācijas pasākumus, kas nepieciešami saskaņā ar EK valsts atbalsta noteikumiem. Tā kā kuģu būvētava ir saņēmusi mazāk atbalsta pagātnē, tad mēs varam būt mazāk prasīgi. Kā kompensāciju par Komisijas atvērtību Polijas iestādēm tagad ir jāiesniedz Gdaņskas kuģu būvētavas pārstrukturēšanas plāna projekts, lai apspriestu jebkādos palikušos jautājumus, bet līdz šim mēs diemžēl neesam saņēmuši šādu projektu. Ir svarīgi, lai Polijas iestādes to iesniegtu ātri.

Turklāt Polijas valdība var pieprasīt atbalstu no Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda, kas varētu izdoties, un līdzekļu apmērs būtu atkarīgs no Polijas valsts līdzfinansējuma, ko tā ir gatava ieguldīt, jo Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds finansē maksimums 50 % no izmaksām.

Komisijas veikusi izpēti, ka līdz šim Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda sniegtā atbalsta summa vienai personai bijusi no 500 eiro līdz 10 000 eiro, kurai jāpieskaita līdzvērtīga summa, ko sedz dalībvalstis.

Nobeigumā es varu teikt, ka Komisija ir bijusi ļoti pretimnākoša šo lietu izvērtēšanā un ir izrādījusi ievērojamu elastīgumu. Mēs esam darījuši visu, ko varam, un mēs turpināsim sadarboties ar Polijas iestādēm, lai rastu ekonomiski dzīvotspējīgu un sociāli ilgtspējīgu risinājumu, kas atbilst EK konkurences likumam un precedentiem, ko noteikusi Komisija.

Tagad bumba atrodas Polijas iestāžu laukuma pusē. Kuģu būvētavu un to strādnieku nākotne ir atkarīga no Polijas iestāžu vēlmes sadarboties ar Komisiju, lai ātri rastu pozitīvu risinājumu saskaņā ar iepriekš izklāstīto plānu.

Priekšsēdētājs. – Es vēlos lūgt deputātus ievērot disciplīnu un būt atbildīgiem, jo mums ir ļoti saspringts grafiks. Šovakar darba kārtībā ir ļoti daudz jautājumu, un tādēļ es lūdzu jūs precīzi ievērot atvēlēto laiku.

Jerzy Buzek, PPE-DE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāre Kroes kundze, pateicos par jūsu klātbūtni, par vēlmi risināt kuģu būvētavu problēmas, kā arī par jūsu runas pozitīvo nobeigumu.

Protams, mēs atzīstam konkurences principu, un mēs vēlamies, lai Eiropas uzņēmumi gūtu peļņu un nodrošinātu atbilstošu atalgojumu saviem strādniekiem. Polijas kuģu būvētavām jau ilgu laiku ir bijušas grūtības šo principu ievērošanā. Tomēr Komisijas negatīvā lēmuma rezultātā tās tagad sagaida bankrots, un šādu situāciju ir grūti pieņemt.

Mēs pieņemam, ka šādam bankrotam būtu ekonomiska un sociāla ietekme uz visu reģionu vai pat valsti un ka Eiropas Savienība arī šobrīd risina vispasaules krīzi. Tomēr nav lietderīgi vispārējo ekonomisko lejupslīdi palielināt, tai pievienojot Polijas kuģu būvētavas un to strādnieku nožēlojamo stāvokli. Eiropas un Polijas kuģubūves nozari ir vērts saglabāt. Tādēļ es nevaru pieņemt negatīvu lēmumu, un es lūdzu šī lēmuma pieņemšanu atlikt, lai dotu laiku Polijas valdībai un ieguldītājiem rīkoties. Tādēļ mēs gaidām pozitīvu attieksmi no Eiropas Komisijas. Pirmkārt, pārstrukturēšanas periodā tas sniegs iespēju nodrošināt, ka minētie uzņēmumi turpina darboties. Ja privatizācijas rezultātā kuģu būvētavu struktūra tiks sadalīta, tad nebūs iespējams atdzīvināt kuģubūves nozari. Otrkārt, pozitīvs rezultāts ļautu kuģu būvētavu strādniekiem saglabāt darbavietas vai atrast jaunu piemērotu darbu, vienlaicīgi saglabājot nepārtrauktību attiecībā uz ražošanu un nodarbinātību.

Treškārt, šajā periodā būs nepieciešami nelieli aizsardzības pasākumi, lai saglabātu ražošanu un nodrošinātu ilgtspējīgas izmaiņas. Būtu vērts noteikt optimālus risinājumus šai situācijai, un es patiešām ceru, ka komisāre Kroes kundze un Komisija tiem piekritīs.

Martin Schulz, *PSE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, mana grupa pieprasīja šīs debates ar jums, komisāres kundze, jo mēs jums nepiekrītam gandrīz nevienā jautājumā. Pašreizējā pasaules ekonomiskā situācija ir tāda, ka jūs nevarat pagriezties un teikt, ka kuģu būvētavas ir jāslēdz tikai tāpēc, ka nav ievēroti daži regulējoši nosacījumi. Ja jūs tagad, šajā ekonomiskajā situācijā, slēgsiet kuģu būvētavas, kā jūs tikko apgalvojāt, tad jūs pakļausiet visu reģionu ekonomiskai katastrofai, bet to nedrīkst darīt. Tādēļ Polijas valdībai, tāpat kā jums Komisijā un mums Parlamentā, ir nepieciešams vairāk laika. Šādā saspringtā ekonomiskā situācijā jūs nevarat vienkārši pateikt, ka daži punkti nav izpildīti un tādēļ kuģubūvei beigas.

Mans otrais jautājums ir šāds. Arguments, ka 24 000 eiro tiek tērēti uz katru darbvietu ir labs, un ar to viss kārtībā, taču es jums kaut ko pastāstīšu. Kādreiz es biju pilsētas mērs Vācijas pilsētā, kurā darbojās ogļraktuve, un mums teica, ka mēs pārāk daudz naudas tērējam katrai darbvietai, tādēļ raktuvi slēdza. Pagāja 20 gadi — 20 gadi — līdz mēs atguvām pusi darbvietu, kas tika pazaudētas. Polijas kuģu būvētavu pilsētās nebūs savādāk. Ja jūs šodien sakāt, ka viss ir beidzies, tad ziniet, būs nepieciešamas vēl vismaz divas desmitgades, lai jūs pārstrukturētu šo reģionu.

Tādēļ ir nepieciešams koncentrēt centienus uz to, lai šīs kuģu būvētavas netiktu slēgtas, nevis uz to, lai tās tiktu slēgtas. Es un kolēģi no manas grupas aicinām gan Komisiju, gan Polijas valdību darīt visu iespējamo, lai saglabātu Polijas kuģu būvētavas visās trīs vietās. Šis ir viens no izšķirīgajiem jautājumiem, kuram mums vajadzīgs jūsu atbalsts.

Ja Polijas iestādes nav strādājušas pietiekami ātri, ja rīcības plāni, biznesa plāni, ko jūs, Kroes kundze, minējāt, vēl nav pieejami, tad es jums jautāju, vai Polijas kuģu būvētavu strādnieki ir jāsoda par to, ka dažas iestādes vai valdība nav padarījušas savu darbu? Apmēram tā jūs mums sakāt — strādnieki maksā par valdības vai administrācijas kļūdām, un tas ir pilnīgi nepieņemami.

Tādēļ Globalizācijas pielāgošanas fonda mobilizācija ir laba lieta, taču tas ir jāmobilizē tā, lai mēs varam sniegt palīdzību uz vietas, paturot kuģu būvētavas, lai saglabātu Polijas konkurētspējīgo kuģubūves nozari.

Šis ir svarīgs jautājums arī tiem sociāldemokrātiem, kas nav no Polijas, un arī tādēļ mēs runājam šajās debatēs. Polijas kuģu būvētavas Gdaņskā un Ščecinā bija nozīmīgs simbols visu Polijas ļaužu demokrātiskajai cīņai pret diktatoriem. Tas ir vēl viens iemesls, kādēļ šīs kuģu būvētavas nedrīkst slēgt.

Janusz Onyszkiewicz *ALDE grupas vārdā.* – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Polijas kuģu būvētavu problēma nav nekas jauns. Tā ir radusies vairāku gadu laikā. Vairākām valdībām diemžēl nav izdevies atrisināt šo problēmu atbilstošā veidā. Kādēļ tā notika? Šeit nav ne īstā vieta, ne īstais laiks apspriest šo konkrēto problēmu. Atbildīgās personas tiks sauktas pie atbildības saskaņā ar Polijas demokrātiskajām procedūrām.

Taču šodienas situācija ir sarežģīta. Ir saprotams, ka Komisija nevarēja ignorēt šo nespēju rīkoties. No otras puses, mums ir jāuzsver fakts, ka dažādi scenāriji ir saistīti ar dažādām izmaksām. Paziņojums, ka situācija uzlabosies, ja kuģu būvētavas slēgs *de facto*, noteikti būs saistīts ar noteiktām nopietnām sekām. Pirmām kārtām tiks samazināts darbvietu skaits. Atlaistos strādniekus varēs atkal pieņemt darbā nākotnē, bet līdz tam laikam viņiem būs liela neziņa un nopietnas grūtības.

Turklāt mums ir jāņem vērā vēl viens faktors. Es nevēlos atgriezties pie jautājumiem, kas jau ir aplūkoti, taču visa šī situācija ar Polijas kuģu būvētavu slēgšanu un, iespējams, grūtais periods, ar ko mēs saskarsimies, ir radies Eiropas Parlamenta vēlēšanu laikā. Būtu ļoti žēl, ja šie lēmumi „apbruņotu” cilvēkus, jo tādu cilvēku, kas neatbalsta mūsu iestāšanos Eiropas Savienībā, Polijā diemžēl ir diezgan daudz.

Tādēļ es vēlos lūgt Komisiju būt pēc iespējas elastīgai attiecībā uz Gdaņsku. Protams, no mūsu puses mēs Polijā arī īstenosim pasākumus, lai nodrošinātu, ka Polijas valdība rīkojas apņēmīgi un elastīgi.

(Aplausi)

Elisabeth Schroedter, *Vers/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, komisāres kundze, Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas vārdā es aicinu Komisiju nodrošināt kuģu būvētavu turpmāko aizsardzību.

Šeit mēs nerunājam par īstermiņa pārstrukturēšanu, kā tas bieži notiek Rietumu valstīs. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka šīm kuģu būvētavām līdzī nāk smaga nasta no pagātnes, ne tikai sociālistiskas valsts ekonomikas nasta, bet arī kļūdu nasta kopš pievienošanās procesa, kurā Komisija neņēma vērā faktu, ka šī valsts bija pakļauta grūtajam reformu procesam, bet noteica prasības, kas bija nereālas un neveicināja atbilstošu sociālo un ekonomisko attīstību. Šis ir procesa kļūdas, par kurām arī jums ir jāuzņemas atbildība.

Tādēļ tagad nav nekādas jēgas atteikt valsts atbalstu un iznīcināt darbavietas, bet pēc tam atbalstīt no darba atbrīvotos strādniekus, izmantojot Globalizācijas pielāgošanas fondu. Kāda ir jēga šobrīd subsidēt bezdarbniekus? Tā būtu liela vilšanās vietējiem iedzīvotājiem, un ES būtu atbildīga par to. Lielāka jēga būtu sākt atbilstoši attīstīt šīs kuģu būvētavas, lai nodrošinātu trīs pilsētām — Ščecinai, Gdaņskai un Gdīnai — ilgtspējīgu nākotni. Šādu iespēju mums vajadzētu atbalstīt, nevis runāt tikai pēc tam, kad kaut kas jau ir noticies. Šajā gadījumā es redzu tikai šo vienu iespēju.

Komisijai ir iespēja pateikt, ka tiks sniegts valsts atbalsts, un šo valsts atbalstu mēs gribam arī izmantot, lai, darbavietas modernizējot, tiktu ņemti vērā vides nosacījumi, kas nodrošinātu kuģu būvētavu nākotni ilgtermiņā un garantētu strādniekiem ilgtermiņa nodarbinātību šajās kuģu būvētavās.

Adam Bielan, *UEN grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Parlamenta darbavieta, kur mēs šodien atrodamies, tiek uzskatīta par Francijas un Vācijas izlīguma simbolu. Vienīgi šī iemesla dēļ Eiropas Parlamentam ir divas darbavietas plenārsēdēm, proti, Brisele un Strasbūra. Šim mērķim Eiropas nodokļu maksātāji maksā vairākus simtus miljonu eiro gadā.

Polijas kuģu būvētavas, īpaši Gdaņskas kuģu būvētava, ir simbols cīņai pret komunistu varu. Tās simbolizē dzelzs priekšskara krišanu, kas sadalīja Eiropu divās daļās. Tieši tādēļ karoga masti, kas atrodas pie Eiropas Parlamenta ēkām un kuros plīvo dalībvalstu karogi, tika izgatavoti Gdaņskas kuģu būvētavās. Pateicoties Polijas kuģu būvētavu strādnieku varonīgajai rīcībai, kas cīnījās par Eiropas atkalapvienošanos, mēs varam šodien tikt šeit. Šie cilvēki ir pelnījuši mūsu cieņu, viņi ir pelnījuši cilvēka cienīgu dzīvi un atbilstošu labklājības līmeni.

Kuģu būvētavu slēgšana, ko ierosina Eiropas Komisija, ir saistīta ar vairāku tūkstošu kvalificētu strādnieku atbrīvošanu no darba. Turklāt vēl astoņdesmit tūkstoši cilvēku zaudētu iztiku. Šāda rīcība varētu radīt masveida ekonomisko migrāciju. Polijas kuģu būvētavu strādnieki nevēlas, lai tā notiktu, viņi vēlas palikt savā dzimtajā zemē un strādāt modernās, peļņu nesošās kuģu būvētavās.

Tādēļ es vērsos pie komisāres Kroes kundzes — neiznīcināsim šīs lieliskās iespējas! Dosim Polijas kuģu būvētavām iespēju atgūties no finansiāla sabrukuma. Priekšsēdētājas kundze, es zinu, ka pašreizējā Polijas valdība un īpaši finanšu ministrs pieļāva daudz kļūdu pagājušajā gadā. Tomēr desmitiem tūkstošu nevainīgiem cilvēkiem nevajadzētu likt maksāt par *Aleksander Grad* nekompetenci. Īpaši tagad, kad Rietumeiropas valstis iepludina desmitiem miljonu eiro savās bankās, nedomājot par brīvas konkurences principiem, Komisijas negatīvais lēmums Polijā tiktu skaidrots kā ļaunprātība.

(Aplausi)

Ilda Figueiredo, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (PT) Priekšsēdētājas kundze, Komisijai ir pienācis laiks atkārtoti izskatīt savu stratēģiju attiecībā uz Eiropas Savienības kuģu būvētavām. Mūsu valstu kuģubūves nozare ir upurēta uz neoliberalisma altāra, un pastāv nopietns risks iznīcināt to, kas ir palicis pāri Polijā vai Portugālē.

Tagad ir skaidrs, ka Eiropas Komisijas pieņemtā globālā stratēģija attiecībā uz Kopienas kuģubūves nozares konkurētspēju ir neatbilstoša. Lai gan ir valstis, kuru kuģubūves nozare ir atveseļojusies, citās tas nav noticis.

Portugāles vissvarīgākās kuģu būvētavas, piemēram, *Lisnave Almadā*, kurā bija nodarbināti tūkstošiem strādnieku, ir iznīcinātas. Līdz šim šajā rajonā nav īstenoti nekādi rehabilitācijas pasākumi. Mums joprojām ir *Viana do Castelo* kuģu būvētava, kas ir stratēģiski svarīga visam šim reģionam un kam ir nepieciešams atbalsts modernizācijai, lai izvairītos no jaunām nopietnām problēmām.

Tādēļ mums ir jāpauž sava solidaritāte kuģubūves nozares strādniekiem neatkarīgi no tā, vai viņi atrodas Polijā, Portugālē vai jebkurā citā dalībvalstī, un mums ir jāuzstāj uz risinājumiem, kas padara šo nozari dzīvotspējīgu. Ja finanšu krīzes risināšanai var pieņemt īpašus pasākumus, kāpēc kuģubūves nozarei atsaka līdzīgus pasākumus? Tāds ir mans jautājums, komisāres kundze.

Witold Tomczak, IND/DEM grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, solidaritāte nozīmē kopīgu darbu un nevis darbu vienam pret otru. Polijas kuģu būvētavu problēma ietver fundamentālu jautājumu — vai mēs kalpojam ekonomikai vai ekonomika kalpo mums? Banku gadījumā, kuru alkatība un nekompetentā vadība veicināja finanšu krīzi, ar pirkstu tika norādīts uz cilvēkiem vai drīzāk uz baņķieriem. Tādā veidā pasaule izmanto nodokļu maksātāju naudu, lai glābtu finanšu sistēmu, kaut gan ekonomikai atbilstoši tīriem ekonomikas likumiem būtu jāpieņem spriedums pret vainīgajiem, un tādēļ bankām būtu jāsabruk. Diemžēl Polijas kuģu būvētavu gadījumā tiek piemērota atšķirīga filozofija. Vai baņķieris ir labāks cilvēks par kuģu būvētavas strādnieku?

Polijas kuģu būvētavas simboliski attēlo pārmaiņas, kas noveda pie Berlīnes sienas krišanas un jaunas Eiropas izveides. Bankas nav nesušas šādu ieguldījumu mūsu vēsturē. Tomēr tieši bankām mēs palīdzam, kamēr lēmumu attiecībā uz kuģu būvētavām mēs atliekam. Sarežģītā situācija, kādā atrodas Polijas kuģu būvētavas, nav strādnieku vaina, tāpat kā tā nav radusies prasmju trūkuma dēļ, būvējot kuģus. Vainojama ir slikta vadība, politiskās spēles un tumšas finanšu intereses, kas saistītas ar kuģu būvētavu sabrukumu.

Kamēr vairākas kuģu būvētavas vecajās Eiropas Savienības dalībvalstīs saņēma valsts atbalstu, Gdaņskas kuģu būvētava, kas ir simbols cīņai par brīvību un cilvēktiesībām, tika iznīcināta politisku iemeslu dēļ. Polijas kuģu būvētavu sabrukums interesē tos, kas cer gūt lielu peļņu no to aktīvu pārņemšanas un lieliskās zemes, uz kuras atrodas kuģu būvētavas. Kuģu būvētavu iznīcināšana noteikti dos labumu arī konkurentiem, arī tiem, kas neatrodas Eiropā. Jāuzsver, ka Eiropas Savienības daļa pasaules kuģubūves rūpniecībā ir trīs reizes mazāka nekā vienai pašai Dienvidkorejai, kas piešķir dotācijas savai kuģubūves nozarei.

Dāmas un kungi, ir atklājies, ka ievērojama daļa no valsts atbalsta kuģu būvētavām netika izmantota šim mērķim. Šo lietu vajadzētu rūpīgi izmeklēt. Komisāre Kroes kundze, attīstības iespēju radīšana Polijas kuģu būvētavām ne tikai nodrošinās iztiku tūkstošiem Polijas kuģu būvētavu strādniekiem un viņu ģimenēm, bet arī tiem, kas ir nodarbināti saistītajās nozarēs. Šī ir arī iespēja attīstīt modernu Polijas ekonomiku, kas atbilst Eiropas Savienības ilgtermiņa interesēm, kam vajadzētu atbalstīt kuģubūves nozari. Tādējādi Polijas kuģu būvētavu iznīcināšana neatbilst Lisabonas stratēģijai.

(Aplausi)

Sylwester Chruszcz (NI). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, Polijas kuģu būvētavu situācijas risināšanai ir nepieciešami tūlītēji pasākumi no valdības, visas kuģubūves nozares un Eiropas Komisijas puses. Tā vietā, lai privatizētu kuģu būvētavas, tās vajadzētu nacionalizēt, piemērojot plašu reformu programmu. Kāda jēga piešķirt jebkāda veida palīdzību, ja vienīgais risinājums ir privatizācija, kuras rezultātā kuģu būvētavas nonāks ārpus Eiropas Savienības esošu subjektu rokās? Tas ne tikai neatbilstu ES konkurences likumam, bet arī nozīmētu Polijas ekonomikas stratēģiskā sektora zaudējumu, jo šobrīd vairāk nekā 100 000 cilvēku ir nodarbināti kuģu būvētavās un ar tām saistītajās nozarēs.

Salīdzinot kuģu būvētavu stāvokli ar banku stāvokli uz pasaules ekonomiskās krīzes fona, jāsaaka, ka bankām nesen piedāvātais atbalsts *de facto* novedīs pie to nacionalizācijas un pakļaus tās valsts kontrolei. Valsts palīdzība tiek piešķirta, lai ar reformām panāktu uzņēmuma rentabilitāti. Šādi pasākumi, piemēram, varētu izglābt Polijas kuģubūves nozari. Kopš 2005. gada Eiropas Komisija visu laiku prasa, kā ir izlietots Polijas kuģu būvētavām piešķirtais valsts atbalsts. Būtu labi, ja Komisija tādus pašus jautājumus uzdotu citu Eiropas Savienības valstu kuģu būvētavām.

Polijai vajadzētu nevis slēgt kuģu būvētavas, daudz nedomājot, bet gan aicināt atskaitīties tos, kas ir atbildīgi par šo uzņēmumu neatbilstošu vadību, sākot no kuģu būvētavu vadības un beidzot ar centrālo administrāciju. Ir jāpasaka, kas bija atbildīgs par nepareizu lēmumu pieņemšanu attiecībā uz kuģu būvētavām, nevis jāsoļa Polijas nodokļu maksātāji, no kuru iemaksām tika piešķirts valsts atbalsts. Komisāres kundze, es vērsos pie jums, lūdzot rīkoties saprātīgi. Mums ir nepieciešams laiks, lai īstenotu atbilstošus un efektīvus pasākumus. Es esmu pārliecināts, ka šis laiks netiks izniekots.

(Aplausi)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, ikviens manā valstī cer uz Komisijas pozitīvu lēmumu. Mums vajadzētu strādāt pie pozitīva iznākuma nodrošināšanas. Mums vajadzētu palīdzēt īstenot reformas un modernizēt Polijas kuģubūves nozari, nevis draudēt ar to slēgšanu. Gdiņas, Gdaņskas un Ščecinas kuģu būvētavu slēgšana novedīs pie visas šīs ekonomikas nozares sabrukuma. Simtiem tūkstošu cilvēku zaudēs darbu, un cilvēki izies ielās. Vai mēs to vēlamies?

Ir vairāki argumenti par labu Polijas kuģubūves nozares saglabāšanai. Pirmkārt, eksperti piekrīt, ka pasaulē pieprasījums pēc kuģiem strauji pieaug. Otrkārt, kuģu būvētavām pasūtījumu reģistri nākamajiem dažiem gadiem ir pilni, un tas nodrošinās tām peļņu šajā laikā. Treškārt, Polijas kuģu būvētavās strādā kvalificēti strādnieki, un tajās ir lielisks aprīkojums, kas nodrošina veiksmīgu konkurētspēju ar Āzijas kuģu būvētavām. Ceturtkārt, kuģu būvētavu sagrāve un tai sekojošā masveida atbrīvošana no darba uzvels vēl lielāku slogu Polijas sociālās nodrošināšanas sistēmai.

Varbūt komisāres neelastīgums tiks mums apstāties un padomāt, īpaši tad, kad pārbaudīsim situāciju ar kuģu būvētavām un arī tad, kad atcerēsimies tās lielās summas, ko dažas Eiropas valstis ir tērējušas finanšu krīzē nonākušo banku saglabāšanai. Vai šīs divas situācijas patiešām ir tik atšķirīgas? Vai varbūt trūkst vienīgi Komisijas labas gribas?

Es vēlreiz vēlos lūgt, lai jūs pieņemat pozitīvu risinājumu attiecībā uz Polijas kuģu būvētavām.

(Aplausi)

Bogusław Liberadzki (PSE). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, es esmu Rietumu Pomerānijas deputāts. Tāpat kā Gdaņska un Gdiņa, arī Ščecina, kas ir reģiona galvaspilsēta, uzskata kuģubūves nozari par vienu no pilsētas simboliem. Komisāres kundze, dāmas un kungi, šobrīd mēs ciešam no finanšu krīzes, banku krīzes un Reformu līguma ratificēšanas krīzes. Liberālisma gadsimts tuvojas beigām, un tādēļ Komisijai ir jāklūst elastīgākai attiecībā uz valsts atbalsta sniegšanu, turklāt ne tikai attiecībā uz valsts atbalsta sniegšanu bankām. Ja skatāmies no valsts atbalsta sniegšanas apsvērumiem, tad šobrīd izskatās tā, ka viens bankas darbinieks ir daudz vērtīgāks par vienu Polijas kuģu būvētavas strādnieku.

Es ierosinu pieņemt priekšlikumu, ar kuru tiktu atzīts Polijas kuģu būvētavām sniegtā valsts atbalsta lietderīgums. Tā kā tas ir valsts atbalsts, tad to nevajag atmaksāt. Reformas kuģubūves nozarē ir aizkavējušās. Komisijai nevajadzētu sodīt 100 000 cilvēku Polijā, kā to teica priekšsēdētājs *Martin Schultz*, trīs valdību nolaidības un bezsirdības dēļ.

Pie kā mēs esam nonākuši? Kuģu būvētavām ir ieguldītāji, kas gaida pozitīvu lēmumu. Kuģu būvētavām ir pārstrukturēšanas programmas. Ja tās ir jāuzlabo, tad tas ir Komisijas, kā arī Polijas valdības darbs. Mēs zinām, kādus kuģus var būvēt un ko vēl papildus kuģiem var būvēt. Strādnieki un arodbiedrības ir neparasti spējīgas sadarboties. Tādēļ īstenosim kuģu būvētavu reformas bez šoka, bankrota, atbrīvošanas no darba un līgumu laušanas ar piegādātājiem un klientiem.

Mums ir jāpadara kuģu būvētavas efektīvas un konkurētspējīgas. To nevar izdarīt dažās nedēļās. Tam būs nepieciešams vismaz viens gads, un to es ierosinu. Komisāres kundze, jūs labi zināt, ka ir nepieciešams laiks, un tā situācija, kādā ir kuģu būvētavas, nav salīdzināma ar *Olympic Airways* situāciju. Viens gads nav daudz, ja gandrīz 100 000 ģimeņu liktenis atrodas uz naža asmens.

(Aplausi)

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, Polijā ir jūtams pieaugošs rūgtums un dusmas. Sabiedrība nespēj saprast, kāpēc Komisija vēlas piespiest Polijas kuģubūves nozari bankrotēt. Arvien biežāk cilvēki uzdod jautājumu: kam tas dod vislielāko labumu? Vai šīs nozares iznīcināšana tiešām veicinās Eiropas attīstību? Ņemot vērā krīzi pasaulē, kad finanšu sektoram tiek piešķirtas subsīdijas simtiem miljardu apmērā, vai ir prātīgi vai saprātīgi pieprasīt nieka desmit miljonu atmaksāšanu, kas kā atbalsts tika piešķirts kuģubūves nozarei pirms dažiem gadiem? Vai šis ir īstais laiks iznīcināt darba devējus un atņemt apakšuzņēmējiem galvenos klientus? Vai mēs tiešām esam gatavi tālejošajām sekām, kas, ņemot vērā pašreizējo krīzi, var radīt katastrofālu iznākumu?

Es ceru, ka baumām par aizkulišu aģitatoru ietekmi uz Komisiju šajā jautājumā faktiski nav pamata. Solidaritātes ideja, kas pēc Polijas iedzīvotāju domām, dzima kuģu būvētavās, vienkārši izsakoties, nozīmē, ka mums visiem vajadzētu vienam par otru rūpēties, ja vien Komisija nedomā līdzīgi tam, kā dažas radības *Orwell* „Dzīvnieku fermā”, ka visi eiropieši ir vienlīdzīgi, bet daži ir vienlīdzīgāki par citiem.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, es lūdzu Eiropas Komisiju pieņemt uzņēmumu pārstrukturēšanas plānus apvienotajām Gdiņas un Gdaņskas kuģu būvētavām, kā arī Ščecinas kuģu būvētavai. Komisijai vajadzētu pieņemt šos plānus ne jau tādēļ, ka Gdaņskas kuģu būvētava ir simbols. Simboli ir svarīgi, īpaši, ja tie saistās ar tāda līmeņa uzņēmumu kā Gdaņskas kuģu būvētava, taču pat tas neatbrīvo to no nepieciešamības ievērot likumu un vispārējos nosacījumus. Pārstrukturēšanas plāni ir jāpieņem citu iemeslu dēļ — tādēļ, ka tie ir saprātīgi, un tie droši vien ir vienīgais iespējamais risinājums. Tas ir tādēļ, ka šajos plānos ir iekļauta nepieciešamība modernizēt kuģu būvētavas, un, ja šie plāni tiks piemēroti, tas nozīmē, ka tiks ievēroti brīvas konkurences principi, proti, privatizācija, kuras rezultātā kuģu būvētavas tirgus apstākļos varēs darboties neatkarīgi.

Mums vajadzētu priecāties, ka pašreizējā Polijas valdība ir pirmā valdība daudzu gadu laikā, kas patiešām cenšas palīdzēt kuģu būvētavām izkļūt no sarežģītās situācijas. *Bielan* kungs ļoti kļūdās, jo, pateicoties ministram *Gradów* kungam, mums tagad ir iespēja pieņemt stabilu šīs problēmas risinājumu.

Šorīt prezidents *Sarkozy* kungs teica Parlamentā: „Mēs vēlamies Eiropas vienotību.” Vienotība nozīmē arī sapratni, ka ir vērts radīt iespēju Polijas kuģu būvētavu glābšanai. Uzņēmumu pārstrukturēšanas plānu pieņemšana sniegtu šādu iespēju. Faktiski prezidents *Sarkozy* kungs arī teica: „Eiropai ir nepieciešama stipra rūpniecība. Eiropai ir jāražo automašīnas un kuģi.” Ja Eiropas Komisija tiešām noraidīs pārstrukturēšanas plānus, tad tas nozīmēs to, ka vēl viena Eiropas valsts pārtrauks būvēt kuģus.

Būtu loģiski, ja pēc Francijas prezidentūras uzrunas tiktu pieņemti Polijas kuģu būvētavu pārstrukturēšanas plāni. Tad mums būtu iespēja šajā jautājumā panākt Eiropā Parlamenta, Komisijas un Padomes vienprātību, lai kopīgi palīdzētu glābt Polijas kuģubūves nozari.

Andrzej Jan Szejna (PSE). (PL) – Komisāres kundze, es nevaru piekrist nevienam jūsu vārdam, kas pauž jūsu liberālos uzskatus. Jūs ierosinājat Polijas kuģu būvētavu aktīvu sadalīšanu daļās, to pārdošanu ar papildu nosacījumiem nesaistītā konkursa procedūrā un pēc tam to atdošanu privāto ieguldītāju rokās. Es vēlos zināt, kā interesēs ir šis priekšlikums? Tas noteikti neatbilst ne kuģu būvētavu strādnieku interesēm, ne pašu kuģu būvētavu interesēm, bet gan ieguldītāju interesēm.

Es arī vēlos jums pateikt, ka jūsu iesniegtais priekšlikums diemžēl ir pretrunā Polijas tiesību aktiem, jo tas vienkārši nozīmē maksātnespēju. Kādēļ jūs un Komisija nepiedāvājat Eiropas banku aktīvu sadalīšanu un pārdošanu ar papildu nosacījumiem nesaistītā konkursa procedūrā? Šodien valdības ierosina piešķirt 10 miljardu garantijas Holandai, 10,5 miljardus Francijai, 400 miljardus Vācijai, jo Eiropa ir vieta, kur tiek cienītas sociālās vērtības un solidaritāte.

Es zinu, ka dažas Polijas valdības ir izdarījušas daudz kļūdu. Diemžēl tagad tās ir jālabo, un Polijas valdībai ir nepieciešams laiks, vismaz viens gads, lai nodrošinātu, ka šīs kļūdas neietekmē Polijas darba ņēmējus. Es lūdzu jums vairāk laika. Es paļaujos uz jūsu iejūtību attiecībā uz sociālo jomu un uz jūsu ekonomisko saprātu. Polijas kuģu būvētavas ir arī Eiropas kuģu būvētavas.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) — Priekšsēdētājas kundze, es atceros, kā pirms piecpadsmit gadiem Ščecinas kuģu būvētavas pārstāvji stāstīja man par ES un Vācijas milzīgo atbalsta apmēru Vācijas kuģubūves nozarei, jo tai bija jākonkurē ar Ščecinas kuģu būvētavu. Es to atgādinu tādēļ, lai pēkšņi neizrādītos tā, ka Brisele piemēro dubultstandartus, ka Briselei ir labākas un sliktākas kuģu būvētavas, vienlīdzīgākas un vēl vienlīdzīgākas kuģu būvētavas, tādas, pret kurām Komisija ir devīga un tādas, pret kurām Komisija ir sīkmanīga.

Vispirms četru lielāko dalībvalstu vadītāji, pēc tam eirozonas valstu vadītāji un visbeidzot visu 25 dalībvalstu vadītāji bezrūpīgi nolēma piešķirt miljoniem eiro banku glābšanai, kurās ir nodarbināti simtiem cilvēku, vienlaicīgi atsakot palīdzību kuģu būvētavām, kas nodarbina tūkstošiem vai desmitiem tūkstošu cilvēku, ja pieskaitām apakšuzņēmējus. Polijas kuģu būvētavu darbiniekiem nevajadzētu likt nosegt augstās atlaišanas pabalstu izmaksas, ko rada savāda „virves vilkšanas karš” starp Eiropas Komisiju un pašreizējo Polijas valdību. Komisijai ir tik viegli pieņemt lēmumu par to, vai Ščecinas un Gdiņas kuģu būvētavām grimt vai palikt virs ūdens. Ja Komisijai ir jāpieņem šāda veida pretrunīgs lēmums, tad vismaz ir jādod iesaistītajām pusēm laiks. Pieņemiet lēmumu par ekspertu komitejas izveidi un nepagrieziet muguru Polijas kuģu būvētavu strādniekiem un viņu ģimenēm.

Urszula Gacek (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, es ar lielu gandarījumu klausījos debates par Polijas kuģu būvētavām, un es domāju, ka vairums Polijas deputātu ir bijuši uzdevuma augstumos un snieguši neapstrīdamus argumentus, vienlaicīgi atturoties no kāda vainošanas.

Mēs nevaram piekrist likvidācijai, kas noteikti nozīmētu kuģu būvētavu aktīvu sadalīšanu. Jūs atsaucāties uz Grieķijas aviokompānijas piemēru, kura pēc likvidācijas atbrīvojās no parādiem un turpina darboties. Diemžēl saskaņā ar Polijas tiesību aktiem maksātnespējas gadījumā uzņēmums nevar šādi atveseļoties un kļūt spēcīgāks un veselīgāks. Šāda pieeja iznīcinātu Polijas kuģu būvētavas. Taču parādu slogs nekad neļaus Polijas kuģu būvētavām gūt peļņu. Intervijā Polijas laikrakstam jūs teicāt, ka parādu sloga pārņemtu banku glābšana ir pavisam kas cits nekā parādu sloga pārņemtu kuģu būvētavu glābšana. Varbūt, ka kuģu būvētavām bija slikta vadība un sarežģītais uzņēmumu pārstrukturēšanas process tika atkārtoti atlikts, taču viena lieta ir skaidra — kuģubūves nozare neiesaistījās tādos acīmredzami bezatbildīgos un šaubīgos darījumos kā banku nozare. Par Polijas kuģu būvju kļūdām ir samaksājuši Polijas nodokļu maksātāji, un viņi turpinās maksāt par Eiropas banku kļūdām.

Šīs debātes parādīja, ka ir vienošanās par kuģu būvētavu reformēšanu tādā veidā, kas dod patiesas cerības to rentabīlai darbībai nākotnē. Mēs visi zinām, ka, ja Komisija pieņems mūsu argumentus, bet Polija palaidīs garām šo iespēju, tad šādas iespējas noteikti vairs nebūs.

Marek Siwiec (PSE). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, vai nav laiks atzīt, ka Eiropā un pasaulē notiek kas nebijis? Vai nav īstais laiks nedaudz mainīt mūsu iejūtību un domāšanu? Vai nav īstais laiks, lai mēs atzītu, ka šajā konfliktā nav divas puses, bet gan tikai viena? Viena puse, kurā mēs esam visi kopā un vēlamies panākt kaut ko labu? Vai nav īstais laiks parādīt Polijas strādniekiem un Polijas iedzīvotājiem, ka Eiropas Savienība patiesībā var darīt labu šajā īpašajā situācijā?

Es mudinu jūs nostāties labo nodomu pusē. Es mudinu jūs kļūt atsaucīgākiem un atraisīt savu radošo domu, un nostāties šajā jaunajā pusē, jo tieši tagad vēstures gaita mainās, un jums ir iespēja atrasties labo nodomu pusē.

(Aplausi)

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, bankas un finanšu iestādes vienā acumirkļī ieguva simtiem tūkstošu eiro brīvā tirgus un Eiropas Savienības aizsardzībai, kaut gan tieši finanšu iestāžu spekulācijas izraisīja krīzi pasaulē. Polijas kuģu būvētavām nav bijusi iespēja iegūt pat nomināla summu, bet Polijas valūtas kursa revalvācija par vairāk nekā 30 % noveda pie kuģubūves nozares sabrukuma.

Šodien Eiropas Savienība sniedz atbalstu krīzes vaininiekiem, paņemot līdzekļus no savu pilsoņu kabatām — tādat upuri tiek likvidēti. Spriedums Polijas kuģu būvētavu lietā ir arī dāvana Vācijas kuģu būvētavām, kuras kopš 1989. gada ir saņēmušas simtiem miljardu Vācijas marku dotācijās, kas nav jāatmaksā. Vairāk nekā 100 000 darbvieta zaudējums, galvenokārt Polijā, ir cena, ko maksās Polijas iedzīvotāji, nevis Eiropas Savienības iedzīvotāji.

Vai cilvēkiem un vietām, kas deva impulsu Solidaritātes kustībai, Berlīnes mūra nojaukšanai un Eiropas liberalizācijai, būtu jākļūst par Briseles to patvaļīgo lēmumu upuriem, kas ir pieņemti spekulantu interesēs, kuri vēlas kuģu būvētavu vietā redzēt akmeņainu un novārtā pamestu zemi? Mēs pieprasām Komisijas lēmumu, kas palīdzētu glābt un attīstīt kuģubūves nozari.

Janusz Lewandowski (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, pēc tik daudz runām, galvenokārt Polijas deputātu runām, man ir tikai divas piezīmes. Pirmkārt, es atsaucos uz vēstuli, ko PPE-DE grupas Polijas deputāti nosūtīja priekšsēdētājam Barroso kungam, lai atgādinātu viņam, ka dzelzs priekškara laikā kuģu būvētavas tika uzskatītas par Polijas īpašo nozari. Tādēļ šajā jomā bija panākts relatīvi augsts tehnoloģiju līmenis un nodrošināts augsti kvalificēts cilvēkkapitāls, ko mēs ienesām vienotajā Eiropā. Tagad šo potenciālu var redzēt veiksmīgos mazos un vidējos uzņēmumos, bet slēptā veidā tas — arī cilvēku potenciāls — ir atrodams minētajās trīs kuģu būvētavās. Šodien kuģu būvētavu plānu ticamību nosaka pašreizējo un iespējamo privāto ieguldītāju intereses, kas vēlas riskēt ar savu naudu, ieguldot to šajās trīs kuģu būvētavās.

Mana otrā piezīme ir par gudrību konkurences politikas īstenošanā pašreizējā neskaidrajā situācijā. Šī gudrība nevar vienkārši beigties līdz ar godīgu attiecību nodrošināšanu starp konkurentiem Eiropas teritorijā. Tā ir nepieciešama, lai ņemtu vērā arī situāciju pasaulē un stātos tai pretī. Mums ir jārēķinās ar konkurentiem, kas dažreiz spēlē atšķirīgu spēli — kamēr mēs Eiropā spēlējam futbolu, viņi spēlē regbiju. Faktu, ka rezultāti ne vienmēr ir labi, var aplūkot piemērā, kas sniedzas tālu aiz Polijas robežām. Jūs droši vien esat dzirdējuši par *Aker Group*, vislielāko kuģubūves grupu mūsdienu Eiropā, kas apvienoja Skandināvijas, Francijas, Vācijas un pat Brazīlijas kuģu būvētavas, domājams, lai cīnītos pret konkurentiem no Tālajiem Austrumiem. Taču *Aker Group* sen jau ir slēgta. Tā kļuva par Korejas uzņēmumu *STX*. Tātad kaut kas tomēr neizdevās. Tādēļ vēl svarīgāk mūsu trauksmainajos laikos ir pieņemt lēmumus, kas veicina stabilitāti, nevis rada draudus, un tas attiecas arī uz Polijas kuģu būvētavām.

(Aplausi)

Dariusz Rosati (PSE). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, jūs esat ierosinājušas plānu, kas patiešām var kļūt par pamatu Polijas kuģubūves nozares veiksmīgai pārstrukturēšanai. Polijas valdība jau ir sākusi intensīvu darbu pie šī plāna, taču galvenais traucēklis ir laiks. Mēs lūdzam apturēt Komisijas lēmumu attiecībā uz kuģubūves nozari. Mēs lūdzam atvēlēt Polijas iestādēm vairāk laika, lai sagatavotu veiksmīgu programmu un saglabātu 100 000 darbvieta Polijā. Tas arī palīdzēs Eiropai saglabāt svarīgu rūpniecības nozari, kas ir spējīga konkurēt starptautiskajā tirgū. Man ir vismaz divi iemesli, kādēļ es lūdzu vairāk laika. Pirmkārt, jūsu ierosinātā plāna īstenošanai ir nepieciešamas nopietnas izmaiņas Polijas tiesību aktos, un tās nevar pieņemt dažu nedēļu laikā, šim nolūkam nepieciešami vairāki mēneši. Otrkārt, pašreizējā situācija ietekmē mūs visus. Finanšu krīze draud ar vispārēju krīzi Eiropā. Komisāres kundze, Eiropā nekādā ziņā nevajadzētu sagraut veselu rūpniecības nozari.

(Aplausi)

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, šajās debatēs es vēlos aplūkot trīs jautājumus. Pirmkārt, finanšu atbalsts, ko saņēma Polijas kuģubūves nozare, ir mērķdotācija. Tādēļ Eiropas Komisijai nevajadzētu pieprasīt tās atmaksu. Otrkārt, atbalsts Polijas kuģubūves nozarei ir atbalsts Eiropas kuģubūves nozarei, tāpat kā atbalsts, kas tika sniegts Vācijas austrumu daļas kuģubūves nozarei. Eiropas Savienībai ir nepieciešama moderna, produktīva kuģubūves nozare, no kuras Eiropas kuģu pārvaldījumu operatori pasūtītu kuģus. Treškārt, valsts atbalsta līmenis, kādu Polijas kuģubūves nozare ir saņēmusi līdz šim un nākotnē paredzamais atbalsta apmērs, ir nomināls salīdzinājumā ar tiem gandrīz 2 miljardiem eiro, ko kā atbalstu saņēma Eiropas privātbanku sektors. Turklāt dažu dalībvalstu valdības pieņem tik steidzīgus lēmumus attiecībā uz šādu atbalstu, ka tām pat nav laika informēt Eiropas Komisiju par tiem.

Eiropas Komisijas ieteikumi, ka labākais risinājums attiecībā uz Polijas kuģu būvētavām būtu to pārstrukturēšana, nodibinot atsevišķus ražošanas uzņēmumus, nav pieņemams, jo tas visdrīzāk nozīmētu kuģu būvētavu aktīvu sadalīšanu, tādējādi atņemot kuģu būvētavām iespējas būt kuģus.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Komisāres kundze, no vienas puses, es augstu vērtēju jūsu izpratni par šo kuģu būvētavu vēsturisko un morālo nozīmi. No otras puses, es uzskatu, ka jūs esat pārāk gudra, lai nesaprastu, ka ekonomiskie argumenti vairs nav vietā. Es uzskatu, ka tas, ko mēs darām banku labā un ko mēs nespējam darīt kuģubūves nozares labā neiztur nekādu kritiku. Es arī uzskatu, ka grūtā situācijā mums ir jāpieņem drosmīgi lēmumi. Iespējams, ka šī ir tāda iespēja.

Treškārt, ja man vajadzētu uzzīmēt drūmu scenāriju ar bankrotu un aktīvu pārdošanu ieguldītājiem, kas droši vien būs ārpus Polijas, jo mūsu valstī tādu nav, tad es iedomājos, ka tas būtu līdzīgi kā tad, ja korejieši vadītu *Siemens* un *Airbus*. Jautājums ir par to, ka, ja šāda liela nacionālā rūpniecības nozare kā kuģubūve atrastos citu īpašnieku rokās, vai Polija un Eiropa gūtu labumu no tās?

Bogdan Golik (PSE). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, tā kā jūlijā un septembrī es divas reizes uzdevu jautājumu, uz kuru es neesmu saņēmis rakstisku atbildi, es vēlos to uzdot mutiski tagad. Jautājums bija par to, vai tā ir taisnība, ka 20. jūnija Eiropas Komisijas un *Ulstein Group* (viens no ieguldītājiem) delegācijas sanāksmē kāds *Soukup* kungs, kas pārstāv Komisiju, šeit es citēju Eiropas Komisijas piezīmes, uz saņemto jautājumu par Ščecinas *Nowa* kuģu būvētavas iespējamo pirkuma cenu norādīja, ka, paturot prātā lielās saistības un zaudējumus, tā nebūs augsta. Attiecībā uz šo viņš jautāja, kāpēc *Ulstein Group* neapsver aktīvu iegādāšanos pēc maksātnespējas procesa uzsākšanas, kas tiks uzsākts pēc lēmuma pieņemšanas par atbalsta atmaksāšanu. Viņš uzsvēra, ka, ja aktīvi tiek pārņemti maksātnespējas procesa laikā, tad nebūs iespēju saņemt atbalstu uzņēmuma pārstrukturēšanai, taču būs iespējams saņemt palīdzību kā daļu no reģionālā atbalsta jauniem ieguldījumiem un jaunu darbvieta radīšanai. Pēc manām, pieredzējuša uzņēmēja, domām, tas nozīmē ierosināt ieguldītājam atturēties un rīkoties pret uzņēmuma interesēm. Komisāres kundze, vai tā notika?

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Gdaņskas kuģu būvētava, solidaritātes šūpulis, galvenais spēks cīņā pret komunismu, kuģu būvētava, kas cieta no diskriminācijas un komunistu politisko lēmumu dēļ nonāca sliktā finansiālā stāvoklī, šodien gaida Eiropas Komisijas pozitīvu lēmumu. To pašu var teikt par visu kuģubūves nozari. Polijas kuģubūves nozare nav vienīgā, ko ietekmē šis lēmums. No šī lēmuma būs atkarīgs Eiropas Savienības kuģubūves nozares stāvoklis pasaulē. Konkurenti ir gan Koreja, gan valstis, kuras ne tikai piešķir valsts dotācijas, bet arī samazina standartus nodarbinātības jomā un neievēro darba ņēmēju tiesības. Konkurence nebūs godīga arī tāpēc, ka attieksme pret kuģubūves nozari ir sliktāku nekā pret bankām, kuras izmantoja negodīgus līdzekļus, lai veicinātu hipotekāro kredītu izsniegšanu.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, Polijas kuģubūves nozares sabrukums nav nepieciešams ne Polijai, ne Eiropas Savienībai. Tādēļ mums kopā ir jārod risinājums.

Pirmkārt, Eiropas Komisijai ir jāatsauc sava prasība atmaksāt piešķirtos līdzekļus, īpaši tāpēc, ka to lielāko daļu nodrošināja valsts garantijas aizņēmējiem. Otrkārt, prasība kuģu būvētavām atmaksāt piešķirtos līdzekļus laikā, kad Eiropas Savienība atkāpjas no tirgus ekonomikas principiem un nacionalizē bankas, nav godīga un grauj Eiropas Savienības nosprausto mērķi.

Treškārt, Eiropas Savienības un Polijas ekonomikai ir jāattīstās. Attīstību nevar balstīt vienīgi uz atsevišķu rūpniecības nozaru likvidēšanu vai ražošanas ierobežošanu. Ceturtkārt, vēlme likvidēt kuģubūves nozari, kas ir šūpulis Solidaritātes kustībai un pārmaiņām Eiropā, var radīt milzīgu sabiedrības neapmierinātību, kas nevienam šobrīd nav vajadzīga. Piektkārt, Eiropas Savienībā gandrīz simts miljonu cilvēku jau dzīvo uz bioloģiskās izdzīvošanas sliekšņa. Kādēļ vairoto nabadzību?

Marcin Libicki (UEN). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, mēs neapšaubāmi esam liecinieki uzticības krīzei attiecībā uz Eiropas iestādēm, krīzei Īrijā, Holandē un Francijā. Taču ne Polijā. Vismaz līdz šim ne. Polija uzticas Eiropas iestādēm. Diemžēl, ja kuģu būvētavu darbību tomēr apturēs un pakāpeniski pārstrukturēs, tad arī Polija var zaudēt uzticību Eiropas Savienības iestādēm, jo ikvienam ir skaidrs, ka pastāv divas mērauklas, divi standarti — tie atšķiras Vācijas austrumu daļas gadījumā un banku gadījumā. Mēs varam runāt par atšķirībām mērogā, taču tie, kas zaudē darbu, to nesapratīs. Kad man bija tas gods apmeklēt Polijas kuģu būvētavas kopā ar komisāri, man radās iespaids, un droši vien pareizs iespaids, ka jūs vēlaties rast labu risinājumu. Tādēļ es lūdzu jūs rast iespējami labāko risinājumu un dot šīm kuģu būvētavām iespēju. Liels paldies.

Priekšsēdētāja. - Es atvainojos *Janowski* kungam, *Wojciechowski* kungam un *Pek* kungam, taču es baidos, ka nav iespējams turpināt. Es aktīvi darbojos arodbiedrībās 30 gadus, un es saprotu traģēdiju un drāmu, kas norisinās, taču man ir jādod vārds komisārei *Kroes* kundzei.

Neelie Kroes, Komisijas locekle. - Priekšsēdētājas kundze, mani iespaidoja cienījamo deputātu iesaistīšanās šajā lietā, un es ļoti uzmanīgi uz klausīju visas šovakar izteiktās piezīmes.

Es vēlos iespēju robežās dot jums atbildi un, ja jūs man ļausiet, es īsā laikā mēģināšu paskaidrot šī brīža reālo situāciju.

Buzek kungs sāka ar to, ka paskaidroja situāciju Polijā, un viņš pareizi piebilda, ka mums vajadzētu būt gataviem piedāvāt labvēlīgu risinājumu uzņēmējdarbības saglabāšanai. Mēs tiešām piedāvājam labvēlīgu risinājumu uzņēmējdarbības saglabāšanai. Ja ieguldītāji ir ieinteresēti kuģubūvē, kā daži to apgalvo — un mēs saņemam šo ziņu ne no viena vien valdības locekļa, bet no dažādām pusēm — tad viņi var iesniegt piedāvājumus aktīvu iegādei, un tieši to es uzsvēru. Lūdzu, ņemiet vērā, ka Komisijai rūp, lai risinājuma rezultātā Polijā rastos dzīvotspējīga ekonomiskā darbība. Mums ir jārunā par dzīvotspējīgu ekonomisko darbību, jo es nevēlos piedāvāt iesaistītajiem strādniekiem kaut ko, kas nav dzīvotspējīgs.

Tas ir paņēmis pārāk daudz laika. Visiem šiem cilvēkiem ir tiesības zināt, kas notiek un kāda būs viņu nākotne, un neviens necer, ka mēs vienkārši pateiksim: turpināsim visu kā bijis, pie velna, ko mēs varam tagad darīt, turpināsim kā līdz šim. Mēs apzināmies, ka šis vairs nav dzīvotspējīgs risinājums. To pasakot, mēs, Komisija, dārijām visu ko spējām, lai ierosinātu risinājumu.

Tādēļ, kā jau es iepriekš teicu, pirmkārt, attiecībā uz Gdaņsku Polijas valdībai vajadzētu mums piedāvāt dzīvotspējīgu uzņēmējdarbības plānu. Visi kuģu būvētavu meistari prot ļoti labi strādāt un jau strādā, un ir pamats domāt, ka šo darbu var izvērst. Ja kuģu būvētava galu galā ir privatizēta, īpašnieki ir veikuši ieguldījumus, tad ir iespējas, ka darbs var turpināties. Tomēr mums ir ļoti nepieciešams uzņēmējdarbības plāns, un to es jums lūdzu. Jums, kas tā rūpējas par Polijas kuģubūves nozari, vajadzētu vienkārši vērsties pie savas Polijas valdības un teikt: „Uz priekšu, meitenes un zēni! Tagad tas ir jāiesniedz. Mēs, Eiropas Parlamenta deputāti, vairs ilgāk nevaram samierināties ar faktu, ka jūs neesat to iesnieguši.” Citiem vārdiem sakot, valdība nav iesniegusi risinājumu problēmai, par kuru jūs cīnāties.

Pieņemot, ka Gdaņskas problēmu var risināt tādā veidā, kā es minēju, pievērsīsimies abām pārējām kuģu būvētavām. Es jums tikko aprakstīju, ka Gdaņas un Ščecinas gadījumā ir jānodrošina dzīvotspējīga nodarbinātība nākotnē. Par to mēs runājam, un tādēļ es pieminēju *Olympic Airways* piemēru. Protams, ka šie uzņēmumi ir pilnīgi atšķirīgi — viens ir kuģu būvētava, bet otrs aviokompānija. Taču to sakot, sākotnējā doma *Olympic Airways* risinājuma gadījumā bija likvidācija un tad aktīvu izpārdošana, lai nevajadzētu atmaksāt

visu lielo naudas summu, bet pēc tam jaunu ieguldītāju piesaistīšana, kas sniegtu uzņēmumiem iespēju nodrošināt dzīvotspējīgu nākotni.

Schulz kungs, mēs neteicām, ka kuģu būvētavas vajadzētu slēgt. Mēs meklējam veidu, kā tās padarīt pietiekami stipras, lai pretotos gaidāmajai lejupslīdei, veicot darbību, kas visticamāk nesīs peļņu šīm kuģu būvētavām. Pēc aktīvu sadalīšanas paketēs pastāv iespēja abām kuģu būvētavām, jo ir pāris iespējamo ieguldītāju, kas ir ieinteresēti nodrošināt tām dzīvotspēju nākotnē.

Schroedter kundze, Polijas kuģu būvētavām bija ilgāks pārejas periods nekā Vācijas austrumu daļas kuģu būvētavām, pie tam ekonomikas uzplaukuma laikā. *Chruszcz* kungs un *Czarnecki* kungs, ja jūs salīdzināt šo gadījumu ar situāciju Vācijas kuģu būvētavās, un ir pareizi atzīmēt, ka starp šo gadījumu un Vācijas kuģu būvētavām ir velkamas paralēles, tad man ir divas galvenās piezīmes.

Pirmkārt, mums ir jāsaprot, ka kuģubūves nozare citās valstīs, piemēram, Dānijā un Apvienotajā Karalistē, kur valsts neatvēlēja tik lielus naudas līdzekļus, tika ievērojami samazināta vai pat slēgta. Es zinu, par ko runāju — manā pašas valstī diezgan daudzas kuģu būvētavas nācās slēgt. Tādēļ, ja mēs runājam par vienlīdzīgu attieksmi, tad mums ir jāņem vērā, ka citās Eiropas Savienības dalībvalstīs tika slēgtas kuģu būvētavas, kas vairs nebija dzīvotspējīgas.

Pāris dalībvalstis veica salīdzinājumu ar situāciju Vācijā. Trīs Polijas kuģu būvētavu — Gdiņas, Gdaņskas un Ščecinas — kopējais lielums ir līdzīgs Vācijas kuģu būvētavu lielumam pirms to pārstrukturēšanas, un Polijas kuģu būvētavām jau piešķirtā palīdzība no 2002. gada līdz 2008. gadam arī ir pielīdzināma atbalsta apmēram, ko Vācija piešķir savām kuģu būvētavām — aptuveni 3 miljardi eiro. Tādēļ ir pamats salīdzinājumam.

Tomēr gan no konkurences izkropļošanas, gan stabilas nodarbinātības nodrošināšanas perspektīvas pārstrukturēšanas procesa ilgums Polijā ir negatīvs faktors. Ja Vācijas kuģu būvētavas tika privatizētas 1993. gadā un to pārstrukturēšana tika pabeigta 1995/1996. gadā, tad Polijas kuģu būvētavas turpināja izmantot dotācijas ļoti ilgi jau pirms Polijas pievienošanās ES un saņēma palīdzību vēl vairākas reizes pēc tam.

Jau iepriekš es minēju, ka tagad, 2008. gadā, ir pagājuši vairāk nekā četri gadi kopš Polijas pievienošanās ES un astoņi gadi kopš 2000. gadā tika pieņemti pirmie tiesību akti par valsts atbalstu saskaņā ar 1994. gada Asociāciju nolikumu. Turklāt kuģubūves nozare ir guvusi labumu no pēdējo gadu milzīgā uzplaukuma. Arī to vajadzētu ņemt vērā — pat uzplaukuma periodā nebija iespējams nostādīt Polijas kuģubūves nozari dzīvotspējīgā situācijā, un tas mums ir jāņem vērā. Pat tajā periodā nekas nenoritēja kā nākas salīdzinājumā ar citu valstu kuģubūves nozarēm.

Tādēļ, ja mēs ņemam vērā, ka uzplaukums, kam raksturīgs pārliecinošs pasūtījumu pieplūdums un arvien pieaugošas cenas, radīja labvēlīgus nosacījumus tālejošām pārmaiņām Polijā, tad Polija šo iespēju neizmantoja. Rūpniecības eksperti jau prognozē lejupslīdi un ražojumu pārpilnību pasaules tirgū nākamajos divos vai trīs gados.

Nobeigumā jāsaka, ka Polijas kuģubūves nozari varētu pamatoti salīdzināt ar Vācijas kuģubūves nozari. Jā, situācija ir līdzīga, gandrīz salīdzināma. Tas pierāda, ka attieksme pret Polijas kuģu būvētavām ir tieši tāda pati kā pret Vācijas kuģu būvētavām. Izvērtējot valsts atbalstu, tiek izmantoti tādi paši kritēriji, no kuriem svarīgākais ir dzīvotspēja.

Visbeidzot, jāvelk paralēles arī ar gadījumiem, kad Komisija nav apstiprinājusi valsts atbalstu un pat pieprasījusi pretlikumīga valsts atbalsta atmaksāšanu citās dalībvalstīs. Kuģubūves nozarē es atceros negatīvu lēmumu, kad atbalsts bija jāatmaksā, kā daži no jums atceras, Spānijas valsts kuģu būvētavai IZAR.

Ja *Bielan* kungs saka, un es arī to teicu savās piezīmēs, ka ir pagājuši gadi, tad tas ir šo kuģu būvētavu ekonomiskās, sociālās un simboliskās nozīmes dēļ. Jā, mēs vilcinājāmies gadiem. Es uzdrošinos to attaisnot, taču labākais, ko mēs varam solīt šo kuģu būvētavu varoņiem, ir dzīvotspēja nākotnē, tādēļ es jums lūdzu: atrodiet reālu pieeju šai problēmai, šie varoņi to ir pelnījuši.

Tika uzdots jautājums par Eiropas kuģu būvētavām. Komisija sadarbībā ar Eiropas kuģubūves nozari aktīvi piemēro integrēto stratēģiju *Leadership* 2015, kuras mērķis ir palielināt visu Eiropas Savienības dalībvalstu konkurētspēju kuģubūves nozarē. Saistībā ar to notiek ilgstošs darbs, lai palīdzētu Polijai un citām valstīm risināt izaicinājumus, ar ko šī nozare saskaras, piemēram, sekmēt inovācijas un intelektuālā īpašuma tiesību labāku aizsardzību. Nepārtraukta subsidēšana nevar būt atbilde uz konkurences izaicinājumiem.

Mēs Komisijā tāpat kā jūs esam ieinteresēti dzīvotspējīgā nozarē, kas var darboties bez valsts iejaušanās un bez valsts atbalsta, un konkurēt, izmantojot tikai pašu līdzekļus. Šādā situācijā ir daudzas Eiropas kuģu būvētavas, īpaši tās, kas būvē tehnoloģiski modernus kuģus.

Tomczak kungs un vairāki citi deputāti salīdzināja šodienas situāciju finanšu sektorā un banku sektorā, kā arī to, kuram sektoram ekonomika kalpo. ES daļas kritums pasaules kuģu būvniecības tirgū nekļūs par kāpumu, mēģinot uzturēt dzīvotspējīgas kuģu būvētavas. Bet *Chruszcz* kungs un *Tomczak* kungs tieši pieskārs finanšu krīzes vispārējai tendencei. Es mēģināju to paskaidrot savā pirmajā atbildē. Tagad es vēlos mazliet izvērst savas atbildes uz jūsu uzdotajiem jautājumiem.

Tika uzdots jautājums par iespēju nepiemērot valsts atbalsta noteikumus pārāk stingri, ņemot vērā to, ka Komisija šobrīd ir akceptējusi valsts atbalstu attiecībā uz finanšu iestādēm. Šis ir interesants jautājums, un tas izskan ne tikai šodienas sēdē. Taču fakts ir tāds, ka mums ir jāsaprot, kāpēc Komisijas rīcība pret Polijas kuģu būvētavām ir bargāka nekā pret Eiropas bankām, kurām tā apstiprina masveida atbalsta piešķiršanu.

Polijas kuģubūves nozares situācija, ja jūs man ļautu tā teikt, ir pilnīgi atšķirīga no situācijas banku nozarē. Tam ir divi iemesli, ko es jums paskaidrošu. Pirmais iemesls ir tāds, ka lielo Eiropas banku bankrots varētu izraisīt vairāku citu finanšu iestāžu sabrukumu un radīt sistemātisku negatīvu ietekmi uz vienas vai vairāku dalībvalstu ekonomiku kopumā. Tādēļ mēs šobrīd apsveram ārkārtas īstermiņa atbalsta pasākumus bankām pretēji daudzus gadus piešķirtajam pārstrukturēšanas atbalstam Polijas kuģu būvētavām. Starp citu, ja bankas prasītu ilgtermiņa valsts atbalstu, arī uz tām attiektos tādi paši noteikumi kā uz Polijas kuģu būvētavām. Tām ir jāiesniedz ticams pārstrukturēšanas plāns. Tām ir jānodrošina ilgtermiņa dzīvotspēja labuma guvējiem. Tādēļ fakts ir tāds, ka mēs šobrīd lūdzam bankām iesniegt pārstrukturēšanas un dzīvotspējīgas uzņēmējdarbības plānus nākotnei.

Es nesaprotu, kāpēc daži no jums ir tik nobažījušies par to pircēju tautību, kas iegādāsies kuģu būvētavu aktīvus. Ja viņi ir īsteni uzņēmēji un ja viņus interesē šie aktīvi, lai viņi to iegādājas. Mēs esam parādā kuģu būvētavu strādniekiem risinājumu neatkarīgi no pircēju tautības vai protekcionisma. Tā nav atbilde, ko es gribētu sniegt strādniekiem, kurus interesē, lai viņiem būtu darbs — dzīvotspējīgs darbs.

Es esmu ļoti priecīga, ka pāris deputātu atzīst, ka kuģu būvētavas ir elastīgas, nevis dogmatiskas kā reliģija. Ja vienīgā iespēja ir kuģu būvēšana, tad es domāju, ka mēs nerisinām šos gadījumus profesionāli. Neatkarīgi no tā, kas tiek ražots, ir jābūt ilgtspējīgai ražošanai, izmantojot šo strādnieku darbaspēku. Ja pieprasījums pieaugs un šo kuģu būvētavu strādnieki būs kompetenti — kam es ticu, un to jūs teicāt —, tad mēs varēsim dot viņiem iespēju, atbrīvojot kuģu būvētavas no valsts atbalsta atmaksas nastas.

Es centīšos beigt, jo es protu lasīt jūsu ķermeņa valodu. Viens no galvenajiem jūsu uzdotajiem jautājumiem bija, vai Komisija nevar atvēlēt vairāk laika? Vai mums šādi ir jārisina šis sarežģītais jautājums? Es uzskatu, ka visiem šiem strādniekiem ir tiesības mums lūgt, lai mēs ierosinām dzīvotspējīgu risinājumu viņu nākotnei. To, ko mēs, Komisija, piedāvājam un ko mēs lūdzam Polijas valdībai — un Polijas valdībai ir ļoti vajadzīgs jūsu atbalsts —, tā jau zina. Tikai iesniedziet uzņēmējdarbības plānu Gdaņskai. Lūdzu, lūdzu, lūdzu. Saprotiet, ka Gdīnai un Ščecinai ir iespēja.

Kuģubūves nozarei ir nākotne, taču, lai tā īstenotos, mums kuģu būvētavu aktīvi jāatbrīvo no slogiem, ko uzliek pēdējos gados saņemtā valsts atbalsta atmaksāšanas pienākums, un tad, pateicoties aktīvu paketēm, abām kuģu būvētavām abos apgabalos un abos reģionos būs jauna nākotne.

Ļoti svarīgi ir panākt, lai šie aktīvi nav apgrūtināti, jo, ja tie ir apgrūtināti, tad ieguldītāju interese ir mazāka. Lai to panāktu, noteikti jāpārdomā risinājums. Ja ir jāveic likvidācija, tad tā var notikt vienlaicīgi, un, ja tā notiek vienlaicīgi, tad tā neaizņem tik daudz laika.

Ja es tiktos ar visiem šiem strādniekiem, tad es vēlētos teikt, lai viņi atbalsta Komisija piedāvāto risinājumu. Ja jūs to pieņemsiet, tad to varēs izdarīt ātri, un nestāstiet man, ka jūs nevarat grozīt pašreizējos Polijas tiesību aktus. Es neesmu pilnīgi pārliecināta, ka šis risinājums atbilst kādiem tiesību aktiem, taču tādā gadījumā jums ir jārikojas kā valdībai. Ņemot vērā savu pieredzi, ko guvu pagājušajā gadsimtā citā amatā, es zinu un es zināju, ka, ja vēlas risinājumu, tad to var atrast. Es lūdzu jūs no visas sirds visu šo strādnieku labā — lūdzu, vērsieties pie Polijas valdības.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Komisijas pašreizējās darbības vērošana saistībā ar Polijas kuģubūvi ir no jauna apstiprinājusi manu pārliecību, ka Polijai nevajadzēja pievienoties ES saskaņā ar pirms pāris gadiem piedāvātajiem nosacījumiem. Miljoniem manu tautiešu bija līdzīgs viedoklis, bet vairākums tika vedināts maldīgi uzskatīt, ka ES palīdzēs Polijai sasniegt veco ES valstu attīstības līmeni. Tas attiecas ne tikai uz kuģubūvi, bet arī uz daudzām citām jomām, piemēram, lauksaimniecību. Es atbalstu manas valsts dalību Eiropas Kopienā, bet es iebilstu un protestēju pret to, ka pret Poliju attiecas kā pret pakļautu teritoriju no ekonomiskā viedokļa. Es varu redzēt to, kā uz bijušo komunistisko Austrumvāciju vai patiesībā uz banku pakalpojumu jomu attiecas citādi kritēji. Tiem ir atļauts valsts atbalsts.

Pašlaik, kad Lisabonas līguma liktenis ir vēl nav izlemts, es esmu pārliecināts, ka no ekonomiskā viedokļa tas Poliju padarīs pilnīgi atkarīgu no birokrātijas Briselē. Tāpēc gaidāmajās Eiropas Parlamenta vēlēšanās Eiropas pilsoņiem ir jāatbalsta politiķi, kuri pateiks “nē” šim līgumam.

17. “Tīro” autotransporta līdzekļu veicināšana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts darba kārtībā ir debates par *Dan Jørgensen*, kurš pārstāv Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteju, ziņojumu (A6-0291/2008) par pārskatīto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par “tīro” un energoefektīvo autotransporta līdzekļu izmantošanas veicināšanu (COM(2007)0817).

Dan Jørgensen, referents. – (DA) Priekšsēdētājas kundze! Ik dienu ir Eiropas iedzīvotāji, kuri saslimt gaisa piesārņojuma dēļ. Ik dienu ir Eiropas iedzīvotāji, kuri mirst satiksmes Eiropā radītā gaisa piesārņojuma dēļ. Mēs arī zinām, ka mēs saskaramies ar milzīgām klimata pārmaiņām, kas lielā mērā ir saistītas ar to, ka transporta nozare izmanto pārāk daudz degvielas. Šo divu iemeslu dēļ šis ir ārkārtīgi svarīgs tiesību akts, kuru mēs šopēcpusdien apspriežam Parlamentā. Arī šo divu iemeslu dēļ šis ir ārkārtīgi svarīgs kompromiss, par kuru mēs esam veiksmīgi risinājuši sarunas starp Parlamentu un Ministru Padomi, un kuru mēs, es ceru, pieņemsim rīt.

Tas, ko mēs pieņemtu, ir pienākums no Eiropas iestāžu puses īstenot daudz lielāku lomu cīņā pret gaisa piesārņojumu. Tas, ko mēs pieņemam, ir pienākums iestādēm ņemt vērā vairāk nekā cenu mārčiņās un pensos vai eiro un centos, pieņemot lēmumu iegādāties transportlīdzekli — atkritumu savākšanas kravas automašīnu, autobusu vai citu transportlīdzekli, kuru tās izmanto, lai veiktu publiskā sektora uzdevumus. Vērā arī jāņem ar veselību, vidi un klimatu saistītās izmaksas, tas, ka transportlīdzekļi emitē dažāda veida daļiņas un ka, dedzinot fosilo kurināmo, tie rada palielinātu piesārņojumu un tādējādi lielāku globālo sasilšanu.

Mēs neliekam vietējām iestādēm izvēlēties videi visdraudzīgāko risinājumu, bet mēs liekam tām ņemt vērā sekas attiecībā uz veselību un vidi, veicot savus aprēķinus. Mēs arī radām atklātību un pārredzamību saistībā ar pieņemtajiem lēmumiem. Tādējādi es esmu arī pārliecināts, ka daudz vairāk valsts iestāžu Eiropā izdarīs pareizu — t.i., “zaļu” — izvēli, nevis īstermiņa, lai gan varbūt lētāku izvēli, kas ietver aprēķinus tikai mārčiņās un pensos. Turklāt tas ir šā priekšlikuma kopējais mērķis.

Turklāt šim priekšlikumam, iespējams, es ceru, būs zināma tiešā ietekme uz vidi, jo valsts sektors faktiski ir atbildīgs par lielu daļu no dažādu transportlīdzekļu iepirkumiem: piemēram, attiecībā uz autobusu iegādi, valsts iestādēm Eiropā veicot aptuveni vienu trešdaļu no autobusu iepirkumiem. Papildus ļoti tiešajai ietekmei uz vidi šim priekšlikumam arī būs sekundāra ietekme, jo mēs vēlamies radīt pieprasījumu pēc īpašiem videi draudzīgiem transportlīdzekļiem — pieprasījumu, kas var stimulēt tirgus pārmaiņas, un kas var padarīt rūpniecības nozarei jaunu, labāku un videi draudzīgāku transportlīdzekļu izstrādi par ienesīgu nodarbošanos, un pirms tām prasa to darīt ar tiesību aktiem.

Es domāju, ka ir svarīgi uzsvērt, ka šī nav ļoti birokrātiska kārtība. Tas nav jautājums par daudzo apgrūtinājošo noteikumu piemērošanu vietējām iestādēm. Tas nav arī jautājums par milzīga birokrātiskā sloga radīšanu. Tieši pretēji, mēs esam izstrādājuši sistēmu, kuru ir ļoti viegli īstenot un ieviest. Tā ir sistēma, kas arī ietver izņēmumus, kur vien tie var būt nepieciešami, un jo īpaši tāda sistēma, kas nodrošina, ka valsts, kurai jau ir efektīva sistēma, ar kuru ņem vērā transportlīdzekļu iepirkumu ietekmi uz veselību un vidi, var saglabāt šo sistēmu.

Kā jau ir norādīts, mēs esam sekmīgi sarunās panākuši vienošanos, kompromisu. Šajā procesā, es uzskatu, mēs esam arī devuši svarīgu signālu par to, ka mums ir savstarpējs atbalsts šeit, Parlamentā, tajā, kas attiecas uz šo svarīgo tiesību aktu. Es vēlētos pateikties visiem “ēnu” referentiem un Komisijai par konstruktīvo sadarbību ar to. Es arī vēlētos pateikties Francijas prezidentūrai par tiem mērķtiecīgajiem centieniem, kurus

tā arī ir veikusi, lai panāktu šo kompromisu. Es esmu lepns, ka rīt mēs varam pieņemt tiesību aktu, ar kuru samazinās piesārņojumu Eiropā un saskaņā ar kuru vietējās iestādes būs vadībā cīņā pret globālo sasīlšanu un cīņā pret gaisa piesārņojumu, kura dēļ katru gadu saslīmst daudzi Eiropas iedzīvotāji.

SĒDI VADA: L. COCILOVO

priekšsēdētāja vietnieks

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Kā jūs zināt, šā priekšlikuma mērķis ir palielināt energoefektīvo transportlīdzekļu, kas rada zemu piesārņojuma līmeni, pieejamību Eiropas tirgū ar mērķi samazināt gan enerģijas patēriņu, gan CO₂ un citu piesārņojošo vielu emisijas. Šie pasākumi sniegs labumu pilsoņiem, kuri dzīvo pilsētās un lielpilsētās, kas pašlaik ir lielākā daļa no Eiropas iedzīvotājiem.

Vispirms es vēlētos pateikties referentam *Jørgensen* kungam un “ēnu” referentiem par viņu iesaisti un konstruktīvo ieguldījumu, kā arī par ciešo sadarbību, kas ir bijusi starpiestāžu diskusijās visu vasaru. Šis sadarbības process ir devis mums iespēju sagatavot kompromisa tekstu, kas ir saņēmis plašu atbalstu pirmajā lasījumā.

Ar priekšlikuma direktīvai noteikumiem nosaka, ka valsts iestādēm un uzņēmumiem, kā arī uzņēmumiem, kuri piedāvā sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumus, ir jāiekļauj enerģijas patēriņš un CO₂ un citu piesārņojošo vielu emisijas starp kritērijiem, lai izraudzītos transportlīdzekļus, kurus iepērk ar piedāvājumu konkursu starpniecību. Tādējādi lēmuma par iepirkumu pamatā turpmāk nebūtu tikai transportlīdzekļa cena, bet arī ar vidi saistītās izmaksas, kas tam rodas visā transportlīdzekļa kalpošanas laikā. Vienlaikus ar šo priekšlikumu atstāj vietējām iestādēm iespēju izlemt par šo noteikumu īstenošanas detaļām un tādējādi ar to pilnībā ievēro subsidiaritātes principu. Ar šo normatīvo tekstu, kuru mēs apstiprinām, nerada jaunas administratīvās procedūras. Tādējādi priekšlikums pilnībā atbilst spēkā esošajām regulām par iepirkumu un sabiedriskajiem pakalpojumiem un visi noteikumi, kurus tās ietver, piemēram, par atbrīvojuma sliekšņiem, paliek spēkā.

Turklāt šis priekšlikums ir nozīmīgs solis uz priekšu, Kopienas enerģētikas, klimata un vides politikā. Šī direktīva ietvers vispārējos parametrus enerģijas patēriņam, CO₂ emisijām un citu piesārņojošo vielu emisijām iepirkumos ar piedāvājumu konkursu starpniecību. Tāpēc valsts sektors Eiropā būs kā piemērs, veicinot modernākas inovatīvās tehnoloģijas, lai radītu ilgtspējīgas transporta sistēmas nākotnē. Manuprāt, šis ir ļoti skaidrs vēstījums un to var nodot ar vietējās sabiedrības interesi vai ar to starpniecību, kuri rada vietējos pakalpojumus saistībā ar ļoti svarīgo piesārņojuma samazināšanas jomu.

Turklāt ar šo priekšlikumu ievieš ilgtspējīgas ekonomikas principus atklātajos konkursos par transportlīdzekļu piegādi, nepaaugstinot izmaksas. Tā vietā ietekme, kura transportlīdzekļiem būs visā to lietošanas laikā, tiks prognozēta un padarīta pārredzama, pirms tā rodas. Tāpēc par sabiedriskā transporta līdzekļu pirkšanu tiks izlemts racionālā veidā, lai var izvairīties no augstākām izmaksām gan attiecībā uz operatoriem, gan pašiem sabiedriskā transporta uzņēmumiem.

Sagaidāms, ka šīs direktīvas ietekme — un es tieši noslēdzu savu runu, priekšsēdētāja kungs, — ievērojami pārsniegs tās tiešo piemērošanas jomu. Publiskā iepirkuma procedūras ir nozīmīgs, ļoti atpazīstams tirgus un tās var ietekmēt uzņēmumu un privātpersonu pieņemtos lēmumus. Var gaidīt, ka, pateicoties šai direktīvai, ilgtermiņā “tīrie”, energoefektīvie transportlīdzekļi lielākā skaitā parādīsies tirgū un to cenas samazināsies ar apjomradītajiem ietaupījumiem. Rezultātā energoefektivitāte paaugstināsies un CO₂ un citu piesārņojošo vielu emisijas samazināsies visiem Eiropā izmantotajiem transportlīdzekļiem.

Tagad es vēlētos dzirdēt, kas ir sakāms tiem Eiropas Parlamenta deputātiem, kuri vēlas piedalīties šajās debatēs, lai debašu noslēgumā es varētu viņiem sniegt nepieciešamos skaidrojumus. Es ceru, ka ar šo debašu starpniecību mēs varam panākt pozitīvu iznākumu un ka pārskatītais priekšlikums direktīvai var tikt pieņemts.

Andreas Schwab, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinuma sagatavotājs. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Es vēlētos sākt, minot to, ka no šā ziņojuma projekta nepārprotami izriet, ka vides aizsardzība un klimata pārmaiņas ir patiešām svarīgas visam Eiropas Parlamentam un visām tā komitejām, bet tāpat arī Komisijai un Padomei.

Tāpēc es domāju, ka mēs varam noteikti pievienoties *Jørgensen* kungam, kad viņš saka, ka ikvienam Eiropā ir jāpievērš uzmanība piesārņotāju emisiju samazināšanai un ka vides un klimata aizsardzības faktoriem ir svarīga loma transportlīdzekļu iegādē. Tomēr videi un klimata pārmaiņām ir arī jārūp cilvēkiem, pašiem

Eiropas Savienības pilsoņiem — tām ir jābūt neuzspiestām rūpēm, citiem vārdiem, to raizēm, kuri iegādājas automobiļus vai autobusus Eiropas Savienībā. Tāpēc es joprojām domāju par to, vai tie noteikumi, kurus mēs ierosinām šajā saistībā, beigu beigās patiešām stiprinās pilsoņu morālo apziņu šajā jautājumā vai arī tie faktiski vājinās to, un vai šī direktīva vispār īstenībā kalpo tiem mērķiem, kurus mēs cenšamies sasniegt vai arī tā patiešībā tikai radīs vēl lielāku neapmierinātību ar tā dēvēto Briseles birokrātiju.

Kā es to redzu, ir ļoti daudzi piemēri daudzās Eiropas valstīs, kuri parāda, ka ar ūdeņradi darbināmie transportlīdzekļi un zema CO₂ emisiju līmeņa transportlīdzekļi pašlaik jau tiek iepirkti bez šīs direktīvas — citiem vārdiem, jau ir izpratne par ekoloģiskajiem aspektiem. Es drīzāk šaubos par to, vai direktīva patiešām veicinās to, jo, manuprāt, ar šo direktīvu dara ļoti maz, un tā nav taisnība, kā jūs apgalvojat, *Jørgensen* kungs, ka ietekme uz vidi būs sevišķi liela.

Mūsu mērķim ir jābūt padziļināt pircēju izpratni un ne obligāti ietekmēt 1 % no pasažieru pārvadāšanas transportlīdzekļu tirgus un 6 % no kravas automobiļu tirgus ar šo direktīvu. Es domāju, ka šī ietekme būs salīdzinoši neliela: konkursa specifikācijas būs samērā plašas un galu galā īstenošana dalībvalstīs dominēs pār lēmumu. Tas nozīmē, ka ir diezgan liela iespēja vismaz saskaņā ar Padomes juridiskajiem dienestiem, ka ietekme uz vidi būs tikai 1 % apmērā un tādējādi, ka šis iespaids uz vidi būs samērā neliels.

Tomēr ar šo direktīvu arī nenodarīs nekādu kaitējumu, jo beigās visi tie, kuri iesaistīti, varēs turpināt lielākā vai mazākā mērā kā iepriekš. Tas ir Padomes un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas “ēnu” referenta *Hoppenstedt* kunga nopelns. Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumā, kuru es sagatavoju, arī tika ieņemta nostāja saskaņā ar šīm nostādnēm un bija iespējams veikt ievērojamus direktīvas uzlabojumus šajās trīspusējās sarunās.

Tāpēc es domāju, ka ir noteikti dažas pozitīvas lietas, kuras ir vērts uzsvērt, jo daži ar birokrātiju saistītie problemātiskie jautājumi direktīvā ir atrisināti. Tagad ar to dalībvalstīm nodrošina iespēju noteikt tehniskās prasības piedāvājumu konkursiem, kas sniedz ievērojamu elastīguma pakāpi. Ar to arī nosaka, ka specializētie transportlīdzekļi kopumā nav iekļauti tās darbības jomā.

Tomēr joprojām ir “nulles” ietekmes risks un tāpēc es noslēgumā teiktu, ka ar direktīvu cenšas sasniegt pareizo mērķi, virzoties pa nepareizo ceļu. Grozījumi, kas radās trīspusējās sarunās panāktā kompromisa rezultātā, nozīmē, ka — pieņemot, ka tas tiek īstenots dalībvalstu līmenī veidā, kas ir izdevīgs līgumslēdzējiem, — daudzās dalībvalstīs tai visticamāk nebūs gandrīz nekādas ietekmes.

Tiem, kuri iesaistīti ES iestādēs, ir jājautā sev, vai ar šo direktīvu, kāda tā ir pašlaik, joprojām — pēc jāatzīst, ka sarežģītā kompromisa trīspusējās sarunās — patiešām sasniedz to mērķi, kam tā bija paredzēta. Tās noteikumu kvalitāte gandrīz pilnībā ir atkarīga no to transponēšanas dalībvalstīs, un tādā gadījumā nav faktiskas nepieciešamības pēc Kopienas līmeņa regulējuma.

Es vēlreiz norādītu, ka par nožēlu šī direktīva galu galā attiecas tikai uz 1 % no pasažieru pārvadāšanas transportlīdzekļu tirdzniecības un uz 6 % no komerciālo transportlīdzekļu tirdzniecības un tāpēc diemžēl nebūs īpaši liels ieguvums attiecībā uz vidi.

Silvia-Adriana Țicău, *Transporta un tūrisma komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (RO) Ar šo direktīvu ievieš “zaļos” kritērijus starp kritērijiem, kas tiek pārbaudīti “tīro” un energoefektīvo autotransporta līdzekļu iegādei. Dalībvalstis informēs līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzējus, kuri sniedz sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumus, par noteikumiem attiecībā uz videi draudzīgu transportlīdzekļu iepirkumu.

Transporta un tūrisma komiteja ierosina to, lai dalībvalstis un Komisija izvērtētu pilsētu mobilitātes projektu atbilstību finansiālā atbalsta saņemšanai un ņemtu vērā videi draudzīgu transportlīdzekļu izmantošanas veicināšanu valsts stratēģisko ietvardokumentu un valsts un reģionālo darbības programmu vidusposma pārskatīšanas laikā. Tāpat ir jāturpina ar pilsētas transportu saistītās iniciatīvas un CIVITAS (Pilsēta — Dzīvotspēja — Ilgtspēja) un “Saprātīga enerģija Eiropai” programmas.

Transporta un tūrisma komiteja ir ierosinājusi to, ka tās iestādes, kuru videi draudzīgo transportlīdzekļu iepirkumi veido lielāko daļu no attiecīgā gada kopējā valsts iepirkuma, izmantotu marķējumu „tīrs un energoefektīvs pilsētas autotransports”. Es vēlētos apsveikt referentu un es esmu pārliecināta, ka šis dokuments mainīs vietējo valsts iestāžu attieksmi pret vidi.

Karsten Friedrich Hoppenstedt, *PPE-DE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Komisijas priekšlikums, kuru mēs pašlaik izskatām, par energoefektīvo transportlīdzekļu izmantošanas veicināšanu ir sākotnējā priekšlikuma, kuru mēs noraidījām pirms diviem gadiem, pārskatītais variants. Jaunais Komisijas priekšlikums ir būtisks uzlabojums. Tomēr jāsaprot, ka šis tiesību akta teksts arī ietver vairākas lietas, kuras var kritizēt,

piemēram, ietekmes novērtējuma trūkums, attiecīgo transportlīdzekļu salīdzinoši nelielā tirgus daļa — kas jau ir norādīts — un, ne mazāk svarīgi, vides kritēriju obligāta iekļaušana, kas ir pretrunā Eiropas Kopienas Tiesas nolēmumiem, pieteikumu izskatīšanas procedūrā.

Šos trūkumus ir palielinājusi atbildīgās komitejas vienošanās, ar ko radītu neelastīgus un birokrātiskus noteikumus. Šis iznākums man būtu bijis nepieņemams. Saistībā ar kompromisa panākšanas veicināšanu — un tas ir kaut kas pozitīvs, kas jāatzīmē, — kopā ar Padomi un Komisiju saturs ir pilnībā izmantots — lai tagad būtu plenārsēdē apstiprināms tiesību akta teksts, ko var atbalstīt.

Šī tiesību akta teksta pamatā ir pašvaldību elastīgums. Dalībvalstis drīkst noteikt savas pamatnostādnes, aizvietojo Komisijas priekšlikuma standartizēto metodoloģiju. Tikai Vācijā vien man ir zināmi vairāki standarti, kurus piemēro videi draudzīgu transportlīdzekļu iepirkumiem. Šie standarti pašlaik jau veiksmīgi tiek izmantoti un saskaņā ar to, ko ir norādījušas mūsu pašvaldību apvienības, nākotnē ir jāpaliek šādā veidā. Tāpēc šajos gadījumos nav sagaidāmi nekādi jauni pienākumi.

Dalībvalstīm bez attiecīgiem noteikumiem šis tiesību akta teksts ir, no otras puses, pamatnostādnes videi draudzīgai iepirkumu politikai. Tomēr, ja dalībvalstīm ir jāizvēlas Komisijas izstrādātais modelis, tās var tagad rēķināties ar vienkāršotām procedūrām. Iepirkumu, kuru summa nepārsniedz 249 000 eiro, gadījumā nav jāuzsāk oficiāla pieteikumu izskatīšanas procedūra. Tiek piemērotas *de minimis* robežvērtības. Īpaši transportlīdzekļi arī nav iekļauti, kā mēs dzirdējām.

Šo kompromisa tekstu atbalsta Padome un Komisija, un tam ir piekritušas pašvaldību apvienības, kā arī transportlīdzekļu ražotāji. Pat tad, ja varbūt būtu bijis iespējams iztikt bez visa šī normatīvā teksta, praktiski nav palikušas pretējas intereses. Kopumā es iesaku atbalstīt kompromisa pieeju.

Inés Ayala Sender, PSE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Es vispirms vēlos pateikties referentam par viņa neatlaidību attiecībā uz jautājumu, kuru Parlaments sākotnēji noraidīja. Es arī vēlos pateikties Eiropas Komisijai arī par nepieņemamo saistību ar šo jautājumu, iesniedzot pārskatīto tekstu, kurš ir nozīmīgs, ņemot vērā, ka ar to izmanto instrumentu, kas jau ir pieejams, proti, vietējo iestāžu spēja veicināt publisko iepirkumu, kas varētu kalpot par paraugu, jo īpaši tādā jomā kā “tīrie” autotransporta līdzekļi, kuri tagad ir svarīgi.

Es arī atzinīgi vērtēju to, ka tika riskēts šā procesa paātrināšanā, kurš, es ceru, tagad var virzīties uz priekšu, tāpat kā notika ar pakto vai saskaņošanu.

Es arī atzinīgi vērtēju to, ka tiek atbalstītas un atzītas tādas iniciatīvas kā *City-VITALity-Sustainability* [Pilsēta — Dzīvotspēja — Ilgtspēja] (CIVITAS) un “Saprātīga enerģija Eiropai”, kuras veido šāda veida programmas pamatu. Mēs ceram, ka šis atbalsts turpināsies, tostarp arī paustais atbalsts udeņraža izmantošanai, atzīstot visu ieinteresēto pušu līdzdalību.

Tomēr, kas attiecas uz piegādes infrastruktūrām, man ir jāpauž nožēlu, ka galu galā mēs neesam varējuši izmantot instrumentu no transporta jomas, kuru zināmā mērā noraidīja šis Parlaments, proti, Eiropas enerģētikas tīklus, ko iepriekš ierosināja, bet beigās nepieņēma.

Ir bijusi runa par visiem finanšu līdzekļiem un visu valsts atbalstu, bet neviens konkrēts Eiropas enerģētikas tīklu fonds vai programma nav noteikta. Pēdējos gados ir bijusi zināma kavēšanās attiecībā uz šiem tīkliem un tomēr jaunu, alternatīvu degvielu, piemēram, gāzes vai udeņraža, piegādei tie pašlaik ir ļoti nepieciešami.

Tāpēc es lūgtu komisāram *Tajani*, vai nākotnē, pārskatot šo tekstu vai, iespējams, pat pirms tam, viņš varētu iesniegt mums priekšlikumu šajā sakarā: proti, izmantot šo Eiropas enerģētikas tīklu instrumentu, lai nodrošinātu šo jauno degvielu piegādi vienā no tām jomām, kurās ir vislielākā nepieciešamība, citiem vārdiem, šo būtisko infrastruktūru jauno degvielu piegādei jomā.

Vittorio Prodi, ALDE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlētos pateikties *Jørgensen* kungam par šo ziņojumu. Es uzskatu, ka tā patiešām ir rīcība, kas atbilst visai enerģētikas un vides paketei, kuru mēs apspriežam. Tai noteikti būs ietekme uz publiskā iepirkuma procedūrām, bez šaubām ietekmējot iestāžu izdarītās izvēles, bet pirmkārt un galvenokārt — iepriekšējā posmā — ietekmējot ražotāju izdarītās izvēles.

Tā patiesi uzskatāma par iepazīstināšanu ar saskaņotu specifikāciju sistēmu, kurām transportlīdzekļiem būs jāatbilst gan attiecībā uz parametriem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai, gan attiecībā uz citiem parametriem, kas ir tieši saistīti ar piesārņojumu un veselību.

Novērtējumam naudas izteiksmē arī būtu zināma nozīme: kas attiecas uz oglekļa dioksīdu, tas jau ir ar Kioto protokolu saistīts aktuāls temats attiecībā uz emisiju kvotu tirdzniecību. Citās jomās tas arī konkrēti nozīmētu veselības nozīmes izteikšanu naudas izteiksmē vai veselības novērtējumu naudas izteiksmē. Tomēr šajā saistībā ir skaidrs, ka konkrētais mērķis ir atrast salīdzināšanas kritērijus, protams, ne tāpēc, lai veicinātu, bet drīzāk samazinātu emisijas, tostarp arī tās, kurām ir ietekme uz veselību. Tādējādi ir tehniskās specifikācijas attiecībā uz energoefektivitāti un vides rādītājiem.

Tā ir nozīmīgākā iespēja, kuru piedāvā šī direktīva. Tāpēc situācija ir skaidra, bet tā neierobežo iestādēm pieejamās izvēles iespējas. Mani drīzāk pārsteidz paustā pretējā nostāja, kura, man šķiet, ir ar daudziem aizspriedumiem. Ar šo direktīvu izvirza pārliecinošu priekšlikumu iestādēm, bet, manuprāt, tā galvenokārt ir vērsta uz transportlīdzekļu ražotājiem.

Margrete Auken, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DA) Paldies jums, priekšsēdētāja kungs, un paldies jums, *Jørgensen* kungs, par jūsu atklāto un konstruktīvo sadarbību. Tiesību akts, kuru, es ceru, mēs rīt pieņemsim, ir vajadzīgs tiesību akts. Katrā ziņā gūtā pieredze Dānijā, no kurienes esmu es un arī *Dan Jørgensen*, ir mums parādījusi, ka, ja mēs neradām atbilstošas sistēmas “zaļo” iepirkumu veikšanai, mēs nekad netiksīm tālāk par sarunu posmu. Valsts iestādes izvēlas lētāko piedāvājumu, nevis “zaļāko”. Tāpēc ir pareizi noteikt, ka Eiropas iestādēm obligāti jāņem vērā, piemēram, CO₂ un daļiņu emisijas, kad tās gatavojas ieguldīt līdzekļus jaunos transportlīdzekļos. Ideālā gadījumā mēs būtu gribējuši redzēt to, ka visas iestādes izmanto kopēju metodi ietekmes uz vidi kā faktora ņemšanai vērā līgumtiesību piešķiršanā, lai kļūtu skaidrs, ka “piesārņotājs maksā”. Ārējo izmaksu internalizācija, kā mēs saucam šo principu, ir kaut kas, ko mēs visi vēlamies redzēt. Tas arī sniegtu ražotājiem zināmu drošību saistībā ar izmantotajiem līgumtiesību piešķiršanas kritērijiem. Tomēr mēs ar prieku pieņemam to risinājumu, kuru mēs esam nākuši klajā šajā Parlamentā, saskaņā ar kuru vietējās iestādes un pati valsts var izvēlēties, vai tās vēlas noteikt īpašas prasības saistībā ar degvielas patēriņu un daļiņu emisijām savā konkursa nolikumā vai arī tās vēlas izmantot modeli, kurā lielāka nozīme ir transportlīdzekļu ietekmei uz vidi, kas tādējādi kļūs par daļu no līguma pamata. Šajā saistībā mēs esam apmierināti, ka cena, kuru priekšlikumā nosaka par CO₂ kg daudz vairāk atbilst prognozētajai tirgus cenai. Vienīgi šādā veidā tiek radīts spēcīgs stimuls attīstīt “tīros” autobusus, kravas automobiļus un privātos automobiļus. Ir žēl, ka komitejā mēs nevarējām panākt vairākumu par tādu pašu prasību noteikšanu attiecībā uz lietotu transportlīdzekļu tirdzniecību. Nav nekādu īpašu iemeslu tam, lai tās nepiemērotu arī šajā saistībā. Piemērojot tās tikai jauniem automobiļiem, būs pārāk ilgi, pirms parādīsies šā priekšlikuma labvēlīgā ietekme, un mums faktiski nav laika gaidīt šos visnotaļ nepieciešamos uzlabojumus. Tomēr šis tiesību akts ir svarīgs solis valsts sektora milzīgās pirk spējas izmantošanas virzienā, lai panāktu “zaļos” risinājumu plašu izmantošanu.

Bairbre de Brún, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (GA) Priekšsēdētāja kungs! Es atzinīgi vērtēju ieteikumus samierināšanas tiesību akta priekšlikumā, par kuru vienojušies Parlamenta, Padomes un Komisijas pārstāvji, par “tīrajiem” autotransporta līdzekļiem.

Vietējās iestādes un citas valsts iestādes ir jānodrošina ieguldīt ilgtspējīgā, “tīrā” transportā.

Kad tiek izdarītas “zaļas”, efektīvas izvēles par transportu, jo īpaši mūsu pilsētās, tas rada pozitīvu ietekmi uz pilsoņu veselību un vidi. Tas mums palīdzēs izpildīt mūsu saistības klimata jomā, un, vēl svarīgāk, tas var būt tirgus katalizators “tīra” transporta izvēlei. Tiem, kuri iesaistīti publiskajos iepirkumos, ir jāapsver ilgtermiņa ieguvumi.

Aprēķinos ir jāņem vērā visas izmaksas, kas saistītas ar izvēlētajiem pasākumiem.

Transporta nozare ir tā, kurā Eiropa saskaras ar vislielākajām grūtībām.

Es ceru, ka šī direktīva tiks pieņemta — pēc iespējas drīzāk —, lai tā varētu tikt īstenota līdz 2010. gadam kā atbalsts vietējām iestādēm un valsts iestādēm, kuras novērtē vidi.

Johannes Blokland, *IND/DEM grupas vārdā.* – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Ilgtspējīgas sabiedrības nozīme vienmēr ir uzsvērtā debatēs par klimatu un enerģētiku, kas pašlaik notiek šajā Parlamentā, un ilgtspējīga transporta nozare veido daļu no tās. Pēdējos pāris mēnešos mēs esam mēģinājuši noteikt stingrākus standartus kravu transportam (“Euro 6”) un automobiļiem. Šajā lietā mēs esam risinājuši šo problēmu pašos pamatos. Mēs varētu padarīt transportu ilgtspējīgāku arī turpmākajos posmos, izsludinot “zaļus” uzaicinājumus uz konkursu, kā tas tiek ierosināts priekšlikumā, kuru mēs šobrīd apspriežam.

Es no visas sirds atbalstu principu par enerģētikas un vides aspektu iekļaušanu transportlīdzekļu iepirkumu konkursos. Tas sekmē ilgtspējīgu transportlīdzekļu attīstīšanu, jo tiek veicināts pieprasījums pēc ilgtspējīgiem

transportlīdzekļiem, kas pamudina ražotājus ieviest jauninājumus. Svarīgi aspekti, kuri jāņem vērā, ir degvielas patēriņš un ar to saistītās CO₂ emisijas, bet arī toksisko vai citādā veidā kaitīgo daļiņu un vielu, piemēram, oglekļa dioksīda un smalko cieta daļiņu, emisijas.

Efektīvai politikai ir svarīgi nodrošināt vērtīgu zināšanu un informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm. Šādā veidā var apmainīties ar paraugpraksi, kā rezultātā var tikt optimizēta "zaļā" iepirkumu procedūra.

Es vēlētos pateikties referentam *Jørgensen* kungam par to kompromisu, kuru viņš ir panācis ar Padomi par šo tematu. Iepriekšējā posmā šo jautājumu bija grūti apspriest, bet otrajā lasījumā, manuprāt, vismaz ar lielu piepūli tika panākta pieņemama vienošanās, kuru es esmu varējis parakstīt.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Vēl tikai šorīt prezidents *N. Sarkozy* runāja šajā Parlamentā par atšķirību starp protekcionismu un saprātīgu tirgus intervenci. Ja mēs to papildinām ar neskaitāmiem piemēriem, kuros Eiropas rūpniecība ir pārmērīgi noslogota ar noteikumiem un ierobežojumiem, kuri, lai gan nepieciešami, padara to mazāk konkurētspējīgu, mēs varam viegli saprast iemeslu tā priekšlikuma, kuru pašlaik apspriež, slavēšanai un balsošanai par to.

Ir labi zināms, ka Eiropas Savienībai ir vairāki instrumenti, ar kuriem sasniegt ierosinātos "trīs reiz divdesmit" mērķus: viena no visizplatītākajām pieejām ir prasīt Eiropas uzņēmumiem izpildīt vides un emisiju kontroles kritērijus un alternatīva, kas ir tā, ko mēs šodien apspriežam, ir ierosināt, ka valsts iestādēm ir jādarbojas kā tirgus katalizatoriem. Tas ir pilnīgi loģiski. Lielāko valsts pircēju mudināšana stimulēt izmaiņas tirgos un radīt pieprasījumu pēc "tīrajiem" un energoefektīvajiem transportlīdzekļiem, kuru ražošana var izmaksāt vairāk, bet ir noteikti pozitīva attiecībā uz vidi, ir tirgus intervences veids, kas ir lēgītims, atbilstošs un attaisnojams.

Protams, šī intervence nevar notikt veidā, kas ir pretrunā ar nodokļu maksātāju interesēm. Tomēr šīs intereses ir jānovērtē attiecībā gan uz tūlītējam izmaksām, gan uz potenciālajiem ar vidi saistītajiem ieguvumiem, kas radīti pilsoņu ikdienas dzīvē. Saskaņā ar tām saistībām, kuras šodien tiek apspriestas, valsts iestādēm, iepērkot savus autotransporta parkus, jāaprēķina ne tikai iepirkuma cena, bet arī transportlīdzekļu kalpošanas laika izmaksas attiecībā uz degvielu, CO₂ emisijām un gaisa piesārņojumu. Visbeidzot, šīs izmaksas ir jāizmanto kā iepirkuma kritērijs.

Tāpēc valsts iestādēm ir jābūt iespējai nākotnē rādīt piemēru un darboties kā katalizatoram attiecībā uz automobiļu nozari, lai pēdējā attīstītos un ieguldītu videi draudzīgu automobiļu ar arvien mazākām CO₂ un piesārņotāju emisijām ražošanā. Visbeidzot, es apsveicu *Jørgensen* kungu un atzinuma sagatavotāju, kuru darbs ir devis iespēju šodien apspriest šo dokumentu, sagaidot, ka tas patiešām palīdzēs mainīt ieradumus ar pozitīvu iespaidu uz ilgtspējīgu mūsu sabiedrības nākotni.

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Kaut arī mēs tagad esam nonākuši pie kompromisiem vai, iespējams, tieši tāpēc, ka mēs tagad esam nonākuši pie kompromisiem, ar kuriem — kā nupat ir minējis *Schwab* kungs — ir novērstas šā normatīvā teksta problēmas, rodas jautājums par to, kāda ir šīs direktīvas jēga.

Ņemot vērā publiskā iepirkuma ceļā iegādāto transportlīdzekļu ļoti mazo tirgus daļu — mēs runājam par 1 % privāto automobiļu un 6 % kravas automobiļu — nevar runāt par nozīmīgu ieguldījuma klimata aizsardzībā došanu. Tas nav vairāk kā piliens okeānā. Tie izdevumi, kurus mums tas rada, nav pamatoti attiecībā uz nozīmi.

Pats galvenais, es uzskatu par apšaubāmu iepirkuma tiesību aktu kā instrumenta izmantošanu. Kā valsts iestāžu ekonomiska pirkuma instruments iepirkuma likums ir nepārprotami paredzēts, lai to attiecinātu uz precī, uz tās piemērotību un tās ekspluatācijas īpašībām. Papildu vides kritēriji vienkārši nav iekļauti.

Es arī gribētu norādīt to, ka mēs debatēsim par preču standartiem Briselē. Mums ir jāapspiež emisiju standarti kravas automobiļiem un privātajiem automobiļiem un pēc tam ir arī jāapspiež CO₂ robežlielumi privātajiem automobiļiem un kravas automobiļiem. Mums nav vajadzīgas papildu Eiropas regulas, ar kurām regulētu preces iegādi. Šajā gadījumā mēs atkal radām bezjēdzīgu un papildu birokrātiju un mēs atkal pārkāpjam subsidiaritātes principu.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Laikā, kad mūsu debates kā riņķojoši derviši nepielūdzami atkal un atkal ir vērstas uz krīzi, es nevaru pretoties kārdinājumam aprakstīt mana kolēģa *Dan Jørgensen* pieeju kā ciklu, bet šoreiz pozitīvas mijiedarbības ciklu, turklāt tāda mijiedarbība, kas ir pozitīva attiecībā uz tās pārredzamību.

Ar publisko iepirkumu veicināt veco transportlīdzekļu parku nomaiņu ar jauniem transportlīdzekļiem ir izmantot ekonomiku vides mērķiem, samazināt CO₂ emisijas, lai radītu pieprasījumu, ir izmantot vidi ekonomikas mērķiem. Tas ir nevainojams līdzsvars, kas rada šo pozitīvo mijiedarbību budžeta līmenī, ekoloģiskajā līmenī un pārredzamības līmenī. To nodrošinot, tas būs reāls solis uz priekšu.

Lai to paveiktu, mums ir jāvadās pēc diviem principiem: transportlīdzekļa izmaksu visā tā kalpošanas laikā pareizs novērtējums un pārredzama lēmumu pieņemšana vietējā līmenī, lai varētu tikt īstenots sociāli atbildīgs audits par ietekmi vides interesēs. Bez pārredzamības mums būs mijiedarbība, bet tā būs tālu no pozitīvas mijiedarbības. Es vēlētos paust atzinību par to darbu, kuru paveikuši mūsu kolēģi deputāti, lai nostiprinātu šo pārredzamību. Beidzot izmantojot visus tos faktus, kas attiecas uz viņa vai viņas pirkumiem un sasniegumu uzskaitījumu, ar kuru uzsver vietējo iestāžu patiesu labo gribu "tīro" transportlīdzekļu iegādē, katrs pilsonis veiks to pašu novērtējumu, atklāti un reāli novērtēs šo saistību faktisko izpildi papildus retorikai.

Šajā sakarā labākais, ko mēs varam darīt, ir veicināt ekoloģiskā marķējuma, pamanāma, skaidra un saprotama šīs ekoloģiskās kvalitātes marķējuma, izveidi. Šajā krīzes laikā Eiropas automobiļu rūpniecības nozare atklās to, ka šis jaunais pieprasījums pēc "tīriem", ar ekoloģisko zīmi marķētiem transportlīdzekļiem, kas ir tālu no bremzējoša faktora, būs kā stimulants attīstībai, izaicinājums, uz kuru reaģēt. Ekonomiskā krīze nekādā veidā nedrīkst kalpot kā iegansts, lai atkāptos no mūsu prakses uzlabošanas, kuras mērķis ir samazināt kaitīgo ietekmi uz vidi.

Tieši pretēji, mums šeit ir izdevība. Zināsim, kā to izmantot un radīt jaunu pozitīvu mijiedarbību, domājot par mūsu planētu šeit un tagad, bet galvenokārt par nākamajām paaudzēm.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, paldies jums par iecietību! Pēc plašām debatēm par tās pirmo ziņojumu Komisija pagājušajā janvārī iesniedza pārskatītu priekšlikumu, kura mērķis ir sekmēt ES padarīšanu par ļoti energoefektīvu un zemu siltumnīcefekta gāzu emisiju līmeņa tautsaimniecību, veicinot "tīro" un energoefektīvo transportlīdzekļu izmantošanu. Šī politika atbilst vairākiem citiem priekšlikumiem, tostarp arī klimata un enerģētikas paketē iekļautajiem priekšlikumiem. Manuprāt, šī direktīva paātrinātu "tīrāku" un energoefektīvāku transportlīdzekļu pieņemšanu, radot tirgus dinamiku šādu transportlīdzekļu interesēs.

Padome ir izdarījusi grozījumus priekšlikuma projektā un no jauna noteikusi darbības jomu, lai nodrošinātu atbilstību direktīvām par publisko iepirkumu. Turklāt tā ir radījusi lielāku elastību attiecībā uz izvēles iespējām. Direktīvas projekts tagad attiecas uz līgumslēdzēju iestāžu un uz dažādo personu un operatoru transportlīdzekļu iegādi direktīvu par publisko iepirkumu vajadzībām, kā uz sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu uzņēmumu iepirkumiem saskaņā ar Sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību (SPSS) regulu. Ar to attiecīgajām iestādēm prasa vai nu iekļaut prasības attiecībā uz enerģijas patēriņu, CO₂ emisijām un citu piesārņotāju emisijām konkursa paziņojuma specifikācijā vai iekļaut šādu ietekmi līgumtiesību piešķiršanas kritērijos.

Es atbalstu vispārējo pieeju, kas sniedz iespēju izvēlēties attiecībā uz kalpošanas laika izmaksu ņemšanu vērā, un arī ļauj būt elastīgiem attiecībā uz piešķirto nozīmi kalpošanas laika izmaksām līgumtiesību piešķiršanas kritērijos. Turklāt šī direktīva atbildīs ilgtspējas plānam, ar ko prasītu, lai vienmēr tiktu pieprasīti "tīrie" no iespējamajiem transportlīdzekļiem. Vai es varu minēt to, ka šī direktīva varētu būt svarīgs papildinājums dalībvalstu ar tirdzniecību nesaistītajai programmai, lai samazinātu CO₂ emisijas saistībā ar mūsu vispārējām nostādnēm klimata un enerģētikas paketē?

Šī direktīva attieksies uz visiem valdības departamentu, vietējo iestāžu un valsts iestāžu iepirktajiem transportlīdzekļiem, protams, izņemot avārijas, glābšanas un militāros transportlīdzekļus. Man ir apliecināts, ka daudzas no šīm iestādēm jau ņem vērā kalpošanas laika izmaksas, tostarp arī degvielas izmaksas, iepirkuma kritērijos. Aplēsts, ka faktiskās izmaksas, tostarp arī emisijas, būtu mazas attiecībā uz vispārējām izmaksām. Es neesmu birokrātiskā sloga atbalstītāja un šis priekšlikums nerada nekādus jaunus administratīvos šķēršļus, citējot pašu komisāru *Tajani*. Bet rīcība ir vajadzīga visos līmeņos, ja mēs gribam pārveidot mūsu ekonomikas par zema oglekļa dioksīda emisiju līmeņa ekonomikām, kas mums ir tik ļoti vajadzīgas. Šo iemeslu dēļ es atbalstu šo priekšlikumu.

Paweł Bartłomiej Piskorski (ALDE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs! Jautājums, kuru mēs šodien apspriežam, kā jūs varat redzēt, vieno, nevis sašķel mūs, Eiropas Parlamentā. Mēs apspriežam jautājumu par to, kā izdarīt mūsu pilsoņiem pakalpojumu un padarīt tos transportlīdzekļus, kurus mēs izmantojam, pēc iespējas draudzīgākus videi.

Dokuments, kuru mēs apspriežam, nebūt nav nevainojams. Tajā ir daudzi kompromisi, kuri, iespējams, šajā debašu posmā ir nepieciešamība. Bet tas bez šaubām ir solis pareizajā virzienā. Ar to jo īpaši mudina valstij

piejerošo transportlīdzekļu lietotājus — vietējās un centrālās valdības iestādes — iegādāties videi draudzīgus transportlīdzekļus. Tā ir liela šīs direktīvas vērtība, bet, visdrīzāk, kā attiecībā uz daudziem jautājumiem, kurus mēs esam apsprieduši šajā Parlamentā par ceļu satiksmes un transporta drošību, tas ir tikai debašu sākums un nevis beigas.

Horst Schnellhardt (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Šis priekšlikums direktīvai par “tīro” autotransporta līdzekļu izmantošanas veicināšanu valsts iestādēs ir ļoti birokrātisks un nepraktisks. Patiešām nevar pieņemt, ka tam būs kaut kāda jūtama ietekme uz vidi. Mērķis noteikti ir labs, turklāt mēs to atbalstām. Tomēr mēs arī gribam izmēģināt visu, ko mēs varam, lai radītu atbilstošu klimatu Eiropā.

Tomēr es nevaru piekrist šai birokrātiskajai pieejai, kas faktiski rada vairāk problēmu, nekā tā atrisina, un nav uzlabojums. Ja, kā šodien vairākos gadījumos ir norādīts, attiecīgo privāto automobiļu un kravas automobiļu skaits procentuālajā izteiksmē ir attiecīgi tikai 1 % un 6 %, diez vai var pieņemt, ka būs jūtama kaut kāda ietekme. Ja vietējām iestādēm pastāvīgi ir jāreķina, kas tiks radīts ar transportlīdzekli tā kalpošanas laikā un kādas izmaksas tas radīs, un pēc tam ir jāpieņem savi lēmumi par pirkumu, ņemot vērā šos faktorus, — un arī ņemot vērā to iebildumu, ka ar šo direktīvu radīs vēl lielāku birokrātismu — tad mēs piekrītam pilnībā atteikties no publiskā iepirkuma noteikumiem. Tas, ko mēs sakām, pavisam vienkārši ir, ka tagad tiek izņemts kaut kas cits. Tas ir fakts, ka vietējām iestādēm ir jāizlemj, pamatojoties uz cenu.

Jo tas, kas mums ir šajā saistībā, ir dubultā likumdošana, mēs radām juridisko nenoteiktību. Tā ir ļoti aplama situācija, kuru es nevaru pieļaut. Pat tas kompromiss, kurš paredzēts, lai izlīdzinātu situāciju, nerada nekādus uzlabojumus. Mēs nevaram sagaidīt nekādu klimata uzlabošanu. Mēs arī nevaram sagaidīt nekādu birokrātijas samazināšanu tuvākajā laikā.

Turklāt tas viss notiek tikai sešus mēnešus pirms Eiropas Parlamenta vēlēšanām. Tas neesat jūs, kuram ir jāvada šī diskusija, komisār. Drīzāk mums tā ir jāvada vēlēšanu kampaņa.

Ja es joprojām būšu šeit pēc diviem gadiem, kad Komisija iepazīstinās ar savu ziņojumu, es varu patiešām paredzēt, ko tā teiks: šis tiesību akts ir bijis neveiksmīgs, mums noteikumi ir jāpadara stingrāki. Tā nesapratīs, ka ir pieļāvusi kļūdu — tāpat kā tā neparedzēja noraidīšanu pirms diviem gadiem — bet tikai turpinās teikt, kā ir kļuvis skaidrs no šā jautājuma apspriešanas, ka tagad jāiekļauj privātpersonu pasažieru transportlīdzekļi. Tas ir mērķis, un es vienkārši nevaru to pieņemt. Mūsu debatēm ir jābūt vietējā līmenī, tāpēc Komisijai arī jāsaprot, ka šajā gadījumā tai ir vairāk jāieklausās Parlamentā un Eiropas Parlamenta deputātos.

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Liels paldies jums, priekšsēdētāja kungs! Komisār, dāmas un kungi! Šārita debatēs mēs jau vienojamies par vienu lietu: pasaule ir ceļā uz vides katastrofu. Mēs joprojām varam izmainīt virzienu un Eiropa vēlas veikt izmaiņas. Ne finanšu krīze, ne kāds cits apsvērums nevar piespiest mūs atteikties no mūsu vadošās lomas ilgtspējīgākas attīstības radīšanā. Ja mēs to uztveram nopietni, ir nepieciešamas radikālas pārmaiņas, lai radītu autobūves nozari, kas vairāk ņemtu vērā vides aspektus.

Ir grūti pārliecināt patērētājus izvēlēties videi draudzīgākus, bet pašlaik dārgākus transportlīdzekļus. Tomēr ar pārdomātiem noteikumiem mēs varam izdarīt daudz, lai palīdzētu radīt “tīrāku” transportlīdzekļu parku. No vienas puses, valsts finansētu transportlīdzekļu iepirkumu gadījumā mēs varam pievērst vairāk uzmanības ar vidi saistītajiem apsvērumiem, rādot sabiedriskās sfēras labu piemēru, un, no otras puses, mēs varam palielināt pieprasījumu tādā mērā, ka tas padarīs “tīrāku” tehnoloģiju izstrādi ekonomiskāku. Tā kā šis regulējums ir svarīgs ne tikai attiecībā uz vides aizsardzību, bet arī kā nozīmīga iespēja saglabāt spēcīgu Eiropas autobūves nozari, mums tas ir jāievieš, cik drīz vien iespējams, pēc iespējas plašākā mērogā. Liels paldies!

Fiona Hall (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Šī direktīva ir vērtējama ļoti atzinīgi, jo tā piešķir juridisku nozīmi iepriekšējiem priekšlikumiem 2006. gada direktīvā un Komisijas energoefektivitātes rīcības plānā.

Publiskajam iepirkumam ir ļoti svarīga loma, ne tikai parādot priekšzīmi, bet arī tāpēc, ka lieli līgumi stimulē masveida ražošanu un tāpēc samazina energoefektīvo transportlīdzekļu cenu. Arī tehniskajā ziņā ir īstais brīdis, lai pieņemtu šo direktīvu. Elektrisko transportlīdzekļu klāstu un ātrumu ir ievērojami mainījušas inovācijas akumulatoru tehnoloģiju jomā. Daudzi līgumslēdzēju iestāžu iepirktie transportlīdzekļi ir autoparka transportlīdzekļi, kuri vakarā atgriežas bāzē, kur tos var bez grūtībām pieslēgt strāvai un no jauna uzlādēt, tāpēc tie nav atkarīgi no uzlādēšanas ierīču iepriekšējas sagatavošanas tehniskās apkopes stacijās.

Noslēgumā es ceru, ka šī direktīva kalpos kā atspēriena punkts ceļā uz visaptverošu priekšlikumu par CO₂ emisiju no komerciālajiem transportlīdzekļiem ierobežošanu.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs! Fakti runā paši par sevi: 26 % no visa enerģijas patēriņa un 24 % no CO₂ emisijām. Enerģijas patēriņš un emisijas pieaug par aptuveni 2 % gadā.

Emisijas pasliktina gaisa kvalitāti daudzās Eiropas pilsētās un daudziem reģioniem būs problēmas sasniegt Kopienas gaisa kvalitātes mērķus. Augstās izstrādes izmaksas ir palēninājušas pieprasījuma palielināšanos pēc transportlīdzekļiem, kuriem ir zems emisiju līmenis, kas savukārt palēnina iegādes izmaksu pazemināšanos, kaut arī ietekmes novērtējums liecinātu, ka noteikumi par samazinātām degvielas cenām kompensētu jebkuras augstākas transportlīdzekļu ar zemu emisiju līmeni iegādes izmaksas.

Šie fakti par autotransportu ir visiem zināmi un beidzot ir laiks rīkoties. Izmaksu samazinājumi šajā priekšlikumā direktīvai, kuru mēs pašlaik izskatām, ir novērtēti aptuveni 21,5 miljardu eiro apmērā, nerunājot par ieguvumiem videi. Tomēr nav mazsvarīgi, kā izvirzītie mērķi ir jāsasniedz.

Mēs visi varam atcerēties daudzus piemērus par dubultu triecienu tiesību aktu, kuri savstarpēji pārklājas, rezultātā, kur ideoloģiski centieni beigu beigās ir radījuši birokrātisku rutīnas darbu. Referenta ierosinājumi, piemēram, par videi draudzīga iepirkuma marķējumiem vai esošo transportlīdzekļu uzlabošanu, izmantojot kritērijus, kas paredzēti jaunajiem transportlīdzekļiem, ja tie tiktu pieņemti, samazinātu jebkuru ar tiesību aktiem panākto izmaksu radīto ieguvumu saistīto papildizmaksu dēļ. Tieši šā iemesla dēļ mums nav tā jāsteidzas, meklējot risinājumu vides problēmām.

Tomēr *Jørgensen* kungam ir bijuši labi nodomi un viņam ir bijušas sekmes daudzās jomās. Lielāka pārredzamība attiecībā uz publisko iepirkumu ir kaut kas, ko mums ir vērts atbalstīt, kamēr vien mēs nodrošinām, ka informācija netiek ļaunprātīgi izmantota populistiskiem nolūkiem. Līdzīgi, publiskā iepirkuma kā katalizatora attiecībā uz videi draudzīgu transportlīdzekļu tirgu loma, iespējams, ir tāda, no kuras nevar izvairīties.

Tomēr es saprotu tos šeit, kuri rīt plāno balsot pret šo tiesību akta priekšlikumu. Kompromiss pirmajā lasījumā tikpat kā neatbilst demokrātijas kritērijiem: tas ir kaut kas, kas mums tika skaidri norādīts, kad mēs apspriedām Parlamenta klimata un enerģētikas paketi, ja ne pirms tam.

Thomas Ulmer (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Klimata aizsardzība ir mūsu visu mērķis. Tomēr pastāv dažādas metodes un tās nav vienmēr ir pamanāmas pirmajā mirklī. Man nav nekādu iebildumu pret “zaļo” iepirkumu, ja tam ir jēga. Katrā ziņā es noraidu šo direktīvu, tomēr es apzinos, ka šāda mana rīcība neko īpaši nemainīs attiecībā uz vispārējo iznākumu Parlamentā. Tomēr es izskaidrošu sava lēmuma iemeslus.

Ar pirmā lasījuma vienošanos par tādu svarīgu koplēmuma jautājumu kā šis jautājums, kur uz spēles ir vairāk nekā tehniska korekcija, grauj demokrātiju. Fakts ir, ka referents, kura darbu es ļoti novērtēju, nepārstāv Parlamenta balsojumu, bet tikai komitejas balsojumu, un, pamatojoties uz to, viņš strādā ar Padomi un Komisiju. Rezultātā Parlaments nav iesaistīts.

Otrkārt, direktīva ar šiem kompromisiem ir grozīta tādā mērā, ka tā vairāk vai mazāk ir bez satura, tomēr ar to rada ievērojamus ar birokrātiju saistītus izdevumus vietējām iestādēm. Par birokrātiju ir jāmaksā, bet tā bieži ir bezjēdzīga. Mēs šajā gadījumā nevajadzīgi rosinām vēl lielāku neapmierinātību ar Eiropu no Eiropas iedzīvotāju un mūsu vietējo iestāžu puses.

Tā kā daudzas nozīmīgas šīs direktīvas daļas ir padarītas vājākas, es būtu vēlēties, lai Padome un Komisija atteiktos no visas šīs lietas. Visi tie jautājumi, kuri joprojām ir aktuāli, jau tiek regulēti Eiropas kontekstā vai arī nav nepieciešams nekāds regulējums, vai attiecīgo jautājumu labāk risinātu, pamatojoties uz subsidiaritāti. Ar atteikšanos no šīs lietas būtu nodots signāls, ka kopā mēs birokrātijas likvidēšanu uztveram nopietni.

Manā apgabalā, piemēram, ir ļoti daudzas vietējās iestādes, kas jau pieņem attiecīgos lēmumus, izmantojot vides vadības un audita sistēmu (EMAS). Ar šādā veidā izdoto naudu būtu izdarīts simtreiz vairāk attiecībā uz klimata aizsardzību, ja tā būtu izlietota sabiedrisko ēku izolācijas metodēm.

Man rodas jautājums par to, vai šo direktīvu cenšas panākt pašas direktīvas dēļ vai arī lai radītu rīcību. Vairums Eiropas iedzīvotāju nesapratīs ne vienu, ne otru pieeju.

Miroslav Míkolášik (PPE-DE). – (SK) Es atzinīgi vērtēju *Jørgensen* kunga ziņojumu, ar kuru izvirza mērķi veicināt “tīru”, lētu un energoefektīvu transportlīdzekļu izmantošanu uz Eiropas ceļiem. Es esmu stingri pārliecināts, ka ar kopīgu noteikumu ieviešanu Eiropas līmenī mēs panāksim labvēlīgāku ietekmi uz vidi. Vietējām iestādēm ir ļoti nozīmīga loma kritēriju publiskajam iepirkumam noteikšanā autotransporta jomā. Tāpēc es atbalstu šo priekšlikumu, saskaņā ar kuru publiskajos iepirkumos ir jāņem vērā ne tikai iepirkuma izmaksas, bet arī patēriņa izmaksas, CO₂ emisijas un informācija par atmosfēras piesārņojumu visā

transportlīdzekļa kalpošanas laikā. Es esmu stingri pārliecināts, ka skaidram vides kritēriju kopumam var būt nozīmīga loma “tīro” transportlīdzekļu tirgus atbalstīšanā.

Es arī piekristu viedoklim, ka informācijai par transportlīdzekļu iepirkumu pilsētas sabiedriskajam transportam ir jābūt pārskatāmai un publiski pieejamai. Intensīvs un atvērts dialogs starp vietējām iestādēm, vides aizsardzības grupām un pilsoņiem noteikti palīdzēs palielināt vides faktoru nozīmi jaunu transportlīdzekļu iegādē.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Tas ir svarīgs un pilnīgi pamatots mērķis ieviest “tīros” transportlīdzekļus, bet pašlaik vietējām iestādēm jau ir iespēja iekļaut ar vidi saistītos apsvērumus līgumos par sabiedriskā transporta pakalpojumiem. Un šīs iestādes dara to. Šī direktīva nenodrošina nekādu jaunu pievienoto vērtību attiecībā uz vidi un tā ir nevajadzīgs administratīvais slogs vietējām un reģionālajām iestādēm. Dalībvalstis ir uzņēmušās samazināt emisijas par 20 % un, iespējams, būtu labāk atstāt šo dalībvalstu ziņā izlemšanu par to, vai ieguldīt māju apsildīšanā vai citās lietās. Vienkārši atstājiet to reģionu ziņā. Nevienš šeit nav runājis patiesību. Tas patiešām ir jautājums par to, kā nodrošināt noietu Eiropas automobiļu ražošanas nozarei, kuru mēs esam noslogojuši ar emisiju samazināšanas prasībām. Tas nozīmē, ka tas ir jautājums par to, kurš pirks dārgus transportlīdzekļus situācijā, kurā patēriņš krītas un mēs saskaramies ar lejupslīdi. Un tomēr šajā saistībā mēs ar šo direktīvu radām vēl vienu slogu vietējām un reģionālajām iestādēm. Es vienkārši nevaru tam piekrist. Tāpēc es aicinu jūs, dāmas un kungi, sniegt savu atbalstu tiem no mums, kuri uzskata, ka šis priekšlikums ir skaidri un nepārprotami jānoraida.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs! Ļaujiet man kā bijušajam pašvaldības padomes loceklim paust savu noraidījumu apspriežamajam priekšlikumam. Šī direktīva nav vajadzīga un mums tā nav nepieciešama, un tam ir vairāki iemesli: pirmkārt, tā ir pretrunā ar brīvā tirgus nosacījumiem, otrkārt, ar to mēģina ietekmēt vietējo iestāžu subsidiaritāti, kurām pašām jānosaka savas prioritātes, treškārt, tie nosacījumi, kurus piemēro atklātiem konkursiem, jau ietver vides prasības un ar tiem cieši uzrauga transportlīdzekļu emisijas, ceturtkārt, mēs panāksim minimālu ietekmi par ļoti augstu cenu un mēs paaugstināsim administratīvo slogu vietējām iestādēm, un izraisīsim birokrātijas palielināšanos. Labāk būtu izmantot jau tā nepietiekamos vietējo iestāžu finanšu resursus ēku apsildīšanai, uzlabojot logu siltumizolāciju un nomainot vecās spuldzes pret modernām spuldzēm. Tādā veidā mēs panāksim daudz lielāku ietekmi un ietaupījumus, vienlaikus arī aizsargājot vidi un klimatu.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Šī direktīva palīdz padziļināt vietējo iestāžu izpratni attiecībā uz to ietekmi, kura pilsētas transportam ir uz vidi. Dalībvalstis var piemērot stingrākus līgumtiesību piešķiršanas kritērijus “tīro” un energoefektīvo transportlīdzekļu iepirkumam par tiem kritērijiem, kuri ierosināti šajā direktīvā. Tās var arī dot priekšroku atjauninātu transportlīdzekļu iegādei vai arī modernizēt pašreizējos transportlīdzekļus, aprīkojot tos ar cieto daļiņu filtriem vai pielāgojot dzinējus tīrākas degvielas patēriņam.

Es personīgi uzskatu, ka ir jābūt iespējamam iegādāties “tīrus” un energoefektīvus autotransporta līdzekļus un nomainīt šo transportlīdzekļu dzinējus un rezerves daļas, kad tie nav pārsnieguši 75 % no sava kalpošanas laika nobraukuma. Šo direktīvu nepiemēro autotransporta līdzekļu dzinēju un rezerves daļu nomainīšanai, kad tie ir pārsnieguši 75 % no sava kalpošanas laika nobraukuma. Es uzskatu, ka šie aspekti ir vajadzīgi, ja mēs runājam par ieguldījumu, kuram ir jābūt ilgtspējīgam.

Paul Rübīg (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Tas, kas trūkst, pavisam vienkārši ir stimulu sistēma un komisāram Kovács patiešām ir jājautā par to. Vai nebūtu lietderīgi arī šajā jomā apsvērt amortizācijas termiņu samazināšanu vai kompensāciju nodrošināšanu, vai prēmiju maksāšanu?

No Eiropas Savienības redzespunkta es varēju redzēt mūs arī atbalstām palīdzības sniegšanu šajā jomā, piemēram, saskaņā ar Konkurences un inovāciju programmu. Mums ir programma “Saprātīga enerģija” un mums arī ir Septītā pētniecības pamatprogramma.

Tas, ko es ierosinātu, būtu būt aktīviem šajā jomā, no vienas puses, nodokļu atvieglojumu jomā, un, no otras puses, palīdzības jomā. Šajā jomā varētu sasniegt ļoti daudz un es ierosinātu to, ka mēs uzsākam jaunu iniciatīvu šajā saistībā.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es gribētu pateikt Rübīg kungam un Ayala Sender kundzei, ka es runāšu ar atbildīgajiem komisāriem un lūgšu viņiem atbildēt uz tiem jautājumiem, kurus ir izvirzījuši šie deputāti. Es gribētu pateikties visiem pārējiem deputātiem, kuri piedalījās šajās debatēs, kuras nekādā ziņā nebija garlaicīgas, bet aktīvas debātes ar pamatotām piezīmēm, kā arī ar dažām pretrunām, kuras vienmēr ir labi dzirdēt.

Priekšsēdētāja kungs! Ir tikai trīs lietas, kuras es, atbildot, vēlējos uzsvērt. Pirmā lieta ir, ka izmaksu un ieguvumu analīze, kas veikta saistībā ar priekšlikuma ietekmes novērtēšanu, parāda, ka potenciālie ieguvumi ir nozīmīgi, jo sākotnējās ieguldījumu izmaksas transportlīdzekļiem, kas, iespējams, būs augstākas, tiks kompensētas ar ietaupījumiem mazāka enerģijas patēriņa un mazāku CO₂ un citu piesārņotāju emisiju rezultātā.

Otrkārt, transportlīdzekļu kalpošanas laika ietekmes iekļaušana starp novērtējuma kritērijiem ne vien nepaaugstinās izmaksas, bet tā vietā var radīt ievērojamus ietaupījumus gan operatoriem, gan sabiedrībai.

Treškārt, degvielas izmaksu ietaupījums, kas dod tiešu labumu operatoriem, pats par sevi lielā mērā kompensē jebkuras augstākas izmaksas, kas radušās iegādes brīdī.

Dan Jørgensen, referents. – (DA) Priekšsēdētāja kungs! Es uzskatu, ka pēc laika posma no desmit līdz divdesmit gadiem Eiropas iedzīvotāju izpratne par vides jautājumiem būs pavisam citādāka nekā pašlaik. Es noteikti uzskatu, ka līdz tam laikam ideja par nodokļu maksātāju naudas, t. i., cilvēku naudas, izmantošanu, lai pirktu kaut ko, kas nav videi draudzīgs, būs neiedomājama. Līdz tam tie no mums, kuri atbalsta to kompromisu, par kuru balsos rīt, iespējams, varēs paraudzīties atpakaļ ar lepnumu uz laiku, kad mēs bijām iesaistīti dažu no pirmajiem soļiem veikšanā pareizajā virzienā. Tāpēc es gribētu vēlreiz pateikties “ēnu” referentiem, kuri bija iesaistīti šā kompromisa sagatavošanā. Es arī gribētu pateikties jums par visiem daudzajiem pozitīvajiem komentāriem, kas šodien ir sniegti šajā Parlamentā par tām sarunām, kuras ir risinātas.

Tomēr man ir arī patiešām jākommentē kritiskie viedokļi — un ir bijuši daži šādi viedokļi — kas ir guvuši uzmanību. Es uzskatu, ka tas bija *Ulmer* kungs, kurš runāja visskarbāk. Viņš, piemēram, teica, ka visa šī lieta ir pārāk birokrātiska. Noteikti nē, tā nav īpaši birokrātiska. Īstenībā tas ir darīts ļoti vienkāršā un ļoti elastīgā veidā. Faktiski tas ir sagatavots tādā veidā, ka sīkākā vietējā iestāde vai pat mazākā pilsēta vai reģions varēs strādāt ar šiem jautājumiem pavisam vienkāršā veidā. Ir arī izņēmumi jomās, kurās tie ir pamatoti. Viņš teica arī vēl kaut ko, proti, ka tam, kas tiek darīts, nebūs nekādas ietekmes. Dāmas un kungi! Valsts iestādes Eiropā katru gadu nopērk simttūkstoš vieglos automobiļus. Simttūkstoš — tas ir miljons desmit gadu laikā. Jūs nevarat teikt, ka tam nebūs nekādas ietekmes, ja mēs palīdzam padarīt iepirkšanu “zaļāku”. Protams, tam būs kaut kāda ietekme. Skaitlis attiecībā uz kravas automobiļiem ir 35 000 gadā un autobusiem tas ir 17 000 gadā. Septiņpadsmit tūkstoši faktiski ir trešā daļa no visiem gada laikā nopirktajiem autobusiem Eiropā. Kā redzams, tam, ko mēs darām, būs liela ietekme. Tomēr bija viena lieta *Ulmer* kunga runā, kurai es piekritu vairāk. Tas bija, kad viņš paziņoja, ka viņa nostājai nebūs gandrīz nekādas ietekmes uz rītdienas balsojuma iznākumu. Es domāju, ka — par laimi — viņam ir patiešām taisnība par to.

Priekšsēdētājs – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks trešdien, 22. oktobrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Ivo Belet (PPE-DE), rakstiski. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Ja mēs gribam pārņemt uzticamas klimata politikas īstenošanu — un mēs šajā ziņā pieredzam svarīgas nedēļas — tādā gadījumā valdībai vispirms ir jārada labs piemērs.

Tāpēc šī ir laba direktīva un mēs darītu labi, ieviešot to pēc iespējas drīzāk. Nevienš neattur dalībvalstu valdības no tās īstenošanas gada laikā. Tas ir pilnībā iespējams.

Kamēr marķējums Eiropas līmenī pagaidām nav uz automobiļu zīmēm, nekas mūs neattur no nāksanas klajā ar iniciatīvām dalībvalstu līmenī, ar kurām padziļina izpratni un iespaido sabiedrisko domu.

Galu galā tas ir patiesais mērķis, proti, pārliecināt patērētāju, mūs visus, ka videi draudzīgi automobiļi ir pieejami un ka tiem nav jāmaksā vairāk kā to piesārņojošiem līdziniekiem.

Tāpēc ir svarīgi, lai būtu maksimāla atklātība saistībā ar šo jauno transportlīdzekļu iegādi, lai visi, jo īpaši vietējā līmenī, var paši kontrolēt situāciju un veikt salīdzinājumus.

Mēs arī varam rādīt pareizo piemēru, piemēram, izlemjot nedoties uz Strasbūru vai Briseli mūsu 4x4 veida transporta līdzekļos, bet to vietā izmantojot videi draudzīgu versiju, tādu, kas emitē mazāk putekļu un kvēpu, un mazāk CO₂, nekādā veidā nemazinot jūsu braukšanas apstākļu komfortu.

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Visas īstenotās iniciatīvas, lai nodrošinātu atbilstību klimata pārmaiņu kritērijiem, kurus izklāstījusi Eiropas Padome 2007. gada martā,

un kuri ir atkārtoti pašreizējās prezidentūras secinājumos, noteikti nostiprinās ES pozīciju kā pasaules līderei cīņā pret klimata pārmaiņām.

Pamatojoties uz to, šis ziņojums arī ir kļuvis par daļu no mūsu notiekošo debašu virziena, mēģinot atrast efektīvus līdzekļus kaitīgo CO₂ emisiju samazināšanai.

Šķiet, ka jaunais impulss, kuru automobiļu ražotājiem nodos valsts iestādes, ir solis pareizajā virzienā. Tomēr mums ir jāatceras rast līdzsvaru starp inovāciju veicināšanu ES ekonomikā un atklātas konkurences saglabāšanu starp Eiropas uzņēmumiem. Cerēsim, ka transportlīdzekļu ražotāji to uztvers kā stimulu, lai paplašinātu pētniecību, kas novedīs pie jaunu videi draudzīgu un enerģiju taupošo tehnoloģiju ātrākas ieviešanas.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), rakstiski. – Klimata pārmaiņas un izsīkstošie dabas resursi pašlaik ir svarīgi jautājumi mūsu pasaulē. Šī iniciatīva ir lielisks sākums palīdzēšanai attīrīt mūsu vidi un palīdzēšanai padarīt Eiropu ilgtspējīgāku nākotnē. Šis tiesību akts ir ļoti svarīgs, ja ES gatavojas sasniegt savus mērķus samazināt par 20 % siltumnīcefekta gāzu emisijas līdz 2020. gadam, paaugstināt energoefektivitāti par 20 % un izmantot atjaunojamās enerģijas avotus vismaz 20 % apmērā no kopējā patēriņa.

Turklāt "tīrie" un energoefektīvie automobiļi parasti maksā vairāk. Ja pieprasījums pēc "zaļiem" transportlīdzekļiem palielinātos, tas varētu izraisīt cenu pazemināšanos, lai "zaļie" automobiļi būtu konkurētspējīgāki un pieejamāki patērētājiem. Ir svarīgi, ka mēs mudinām visus Eiropas iedzīvotājus sniegt savu ieguldījumu vides aizsardzībā.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju ieteikumus kompromisa paketē.

Ir pareizi aicināt vietējās iestādes un valsts iestādes uzņemties vadību ilgtspējīga, "tīra" transporta jomā. Publiskā iepirkuma pamatā ir jābūt ilgtspējībai.

Jo īpaši mūsu pilsētās efektīvu, "zaļu" transporta iespēju izvēlēšanās veicinās pilsoņu veselības aizsardzību un sekmēs mūsu saistību vides un klimata jomā izpildi un var būt kā tirgus katalizators attiecībā uz "tīra" transporta iespējām. Šie ilgtermiņa ieguvumi ir jāapsver tiem, kuri ir atbildīgi par publisko iepirkumu.

Mēs zinām, ka transports ir viena no jomām, kur ir jāsamazina CO₂ emisijas, un es ceru, ka šīs direktīvas pārskatīšana var tikt pabeigta pēc iespējas drīzāk, lai to varētu īstenot līdz 2010. gadam kā atbalstu vietējām iestādēm un valsts iestādēm, kuras ņem vērā vides aspektus.

(GA) Es domāju, ka komiteja pamatoti aicina iesaistīties vietējās iestādes. Mēs visi zinām, ka transports ir viena joma, kur jāsamazina CO₂ emisijas. Ar šo direktīvu atbalstītu vietējās iestādes un valsts iestādes, kuras novērtē vidi. Publiskā iepirkuma pamatā ir jābūt ilgtspējībai un ir jāpievērš uzmanība ne tikai cenai, bet ir jāņem vērā arī visas pārējās izmaksas, piemēram, veselība, vide un oglekļa emisijas.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), rakstiski. – (RO) "Tīro" un energoefektīvo transportlīdzekļu laišana tirgū būtiski veicinās vides aizsardzību, gaisa kvalitātes uzlabošanu un transporta veidu padarīšanu par energoefektīvākiem, samazinot piesārņotāju emisijas. Gaisa kvalitātes direktīvas mērķi un tie mērķi, kas izvirzīti Zaļajā grāmatā par pilsētu mobilitāti, tiks īstenoti efektīvākā veidā, veicinot videi draudzīgu sabiedrisko transportu. Tajā pašā laikā autorūpniecība Japānā, kas savos centienos koncentrējas lielā mērā uz "tīro" automobiļu ražošanu, apdraud Eiropas Savienības tirgu, kuram ir vairāk jāiegulda to transportlīdzekļu tehnoloģiju attīstībā, kuri emitē mazāk oglekļa dioksīda, kā arī alternatīvo degvielu izmantošanas veicināšanā.

Lai mudinātu automobiļu ražotājus pastāvīgi palielināt to ražoto videi draudzīgo automobiļu skaitu, publiskā iepirkuma gadījumā ir jāņem vērā tās izmaksas, kuras radušās visā attiecīgo transportlīdzekļu kalpošanas laikā, un to ietekmi uz vidi un sabiedrības veselību. Tomēr šīs prasības neizkropļos konkurenci starp valsts un privāto sektoru, jo uz to, sniedzot sabiedriskā transporta pakalpojumus, galu galā attieksies tie paši vides aizsardzības noteikumi un kritēriji.

Richard Seeber (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Ar Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas priekšlikumu par energoefektivitātes un emisiju standartu obligāto noteikšanu kā vietējo un reģionālo iestāžu autotransporta līdzekļu iepirkuma kritērijus dažos aspektos neievēro subsidiaritātes principu un, pats galvenais, ar to rada neilgtspējīgus papildu ar birokrātiju saistītos izdevumus. "Tīro un energoefektīvo autotransporta līdzekļu" nodrošināšana, ir, piemēram, pārāk sarežģīta lieta, ko gatavot un īstenot, lai tā būtu jebkāda veidā īpaši lietderīga. Tomēr ar iesniegto kompromisu nedaudz vienkāršo šo birokrātiski pārslogoto sistēmu.

Tas, kas ir īpaši vēlams šajā saistībā ir, ka dalībvalstīm ir jāsniedz lielākas elastīguma iespējas šā priekšlikuma transponēšanā. Ar *de minimis* principu, saskaņā ar kuru, nepārsniedzot noteiktu robežlielumu, uz transportlīdzekļiem neattiecas šis iepirkuma process, izdarīs ļoti daudz, lai samazinātu slogu nelielām vietējām iestādēm. Tomēr jautājums paliek par to, vai šā modeļa cerētā ietekme uz privāto automobiļu tirgu faktiski būs tik liela, kā sagaidīta, ņemot vērā, ka attiecīgā tirgus daļa, runājot par komerciālo transportlīdzekļu publisko iepirkumu, ir tikai 6 %.

18. Aviācijas drošības pasākumu un digitālo ķermeņa skeneru izmantošanas ietekme uz cilvēktiesībām, privātumu, datu aizsardzību un personas cieņu (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts darba kārtībā ir debates par *Philip Bradbourn* un *Marco Cappato*, kuri pārstāv Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteju, mutisko jautājumu Komisijai par aviācijas drošības pasākumu un digitālo ķermeņa skeneru ietekmi uz cilvēktiesībām, privātumu, datu aizsardzību un personas cieņu (O-0107/2008 – B6-0478/2008).

Philip Bradbourn, autors. – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos vērst Parlamenta uzmanību uz neseno Komisijas paziņojumu par visa ķermeņa attēlošanas tehnoloģijas izmantošanu Eiropas lidostās no 2010. gada.

Šajā saistībā es vēlētos, lai Komisija izskaidrotu un pamatotu daudzas lietas, kuras ir rosinātas Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā. Visvarīgāk ir, kāpēc šis solis tiek saskatīts tikai kā tehniska rakstura grozījums spēkā esošajai aviācijas drošības regulai, un tādējādi, kāpēc tiek apieta būtisku jautājumu par personas privātumu un cieņu parlamentārā uzraudzībā.

Ar šo tehnoloģiju ir iespējams — un, es uzsveru, ir iespējams — piespiest aviopasažierus paciest to, ko varētu uztvert kā necienīgu izturēšanos, un tas noteikti nav neliels tehnisks pasākums.

Ja mums tas ir jāpamato mūsu pilsoņiem, mums vispirms ir jāzina, kāpēc tas vispār ir nepieciešams. Vai mēs izmantojam vairāk tehnoloģiju tikai tādēļ, ka šī tehnoloģija ir pieejama, un arī, kādā mērā šī tehnoloģija tiks izmantota? Es varu saprast, ka dažos gadījumos tam ir jābūt sekundāram pasākumam, kur persona izvēlās būt, kā mēs sakām, drošības darbinieku neaptaustīta. Bet kā primārais pārbaudes pasākums tas ir ļoti nopietns mūsu pamattiesību uz privātumu pārkāpums un ir aizskaroša rakstura.

Mēs jau esam redzējuši saistībā ar noteikumiem par šķidrumiem, ka tiek radīts precedents papildu drošības pasākumiem lidostās kļūt par normu. Tomēr, lai cik apgrūtināši šie noteikumi par šķidrumiem ir pasažieriem, tas noteikti nav privātuma aizskārums.

Citas nopietnas bažas, kas man ir radušās, ir saistībā ar datu glabāšanu. Kā es saprotu, attēlu glabāšana nav sākotnējais nodoms, bet tas nenožīmē, ka nav iespējams to darīt. Tāpēc, vai Komisija varētu galvenajos vilcienos pastāstīt, kādi notikumi varētu novest pie šo datu glabāšanas, kā tie tiktu aizsargāti un vai (un kā) pašlaik varētu noteikt, ka šī iespēja netiks izmantota, lai to varētu pilnībā izslēgt, tādējādi lielā mērā mazinot daudzas no likumpaklausīgo pasažieru bažām?

Es arī gribētu redzēt, ka ir notikusi pienācīga apspriešanās ar lietotāju grupām. Šo iekārtu testēšana patiešām ir veikta dažās lidostās — tostarp arī manā valstī, Londonas Hītrovas lidostā — bet pagaidām, es saprotu, šā procesa rezultātus nav izvērtējuši eksperti vai atbildīgās parlamentārās komitejas.

Visbeidzot, es mudinātu Komisiju nevirzīties uz to, ka personas piespiež piekrist procedūrai, kas var būt pazemojoša, vispirms neizprotot nevainīgu ceļotāju pamatotās bažas.

Protams, mums ir nopietni jāattiecas pret drošību, bet šāda veida vispārēja pieeja tehnoloģijai var pārvērst legītīmās rūpes par drošību par nepieņemamu pornogrāfiska rakstura filmu drošības pakalpojumu nozarēm.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos pateikties Parlamentam par šā mutiskā jautājuma iesniegšanu apspriešanai, jo tas man ļauj izskaidrot gadījumu un jautājumu, ko es uzskatu par svarīgu. Kas attiecas uz pasažieru tiesībām — viņu tiesībām uz aizsardzību un drošību un arī viņu tiesībām nesamierināties ar dažkārt ļoti garām rindām — kā arī uz kontroles sistēmu, kas šķita novecojusi un ne vienmēr ļoti efektīva, mēs to visu esam kritizējuši un, kad es biju Eiropas Parlamenta deputāts, es arī tā darīju. Tā vietā mūsu mērķim ir jābūt izveidot kontroles sistēmu, kas ļauj pilsoņiem ceļot pēc iespējas ērtākā un patīkamākā veidā. Tādēļ pirms pāris nedēļām mēs arī paziņojām, kuri priekšmeti var un kuri priekšmeti nevar tikt pārvadāti kā rokas bagāža.

To pasākumu, kurus veic Komisija un Transporta un enerģētikas ģenerāldirektorāts, mērķis ir virzīties virzienā, kas ir izdevīgs pilsoņiem: vienmēr jebkuros apstākļos aizsargāt pilsoņu tiesības ir apņemšanās, kuru es esmu paudis vēl pirms šā Parlamenta un kuru es esmu nodomājis turpināt pildīt.

Šā priekšlikuma mērķis — es gribu norādīt to ļoti skaidri un tāpēc es priecājos, ka mēs šodien varam apspriest šo jautājumu — nav Komisijas lēmums papildus ieviest digitālos ķermeņa skenerus no 2010. gada. Acīmredzot ir bijis kāds pārpratums. Komisija ir uzdevusi Parlamentam jautājumu: vai tas uzskata, ka būtu lietderīgi apspriest digitālo ķermeņa skeneru ieviešanu un izmantošanu lidostās kā neobligātu pārbaudes sistēmu? Tas ir šā priekšlikuma mērķis un tas ir noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes regulas par kopīgiem noteikumiem civilās aviācijas drošības jomā 4. panta 2. punktā. Pasākums, kuru pašlaik izskata Eiropas Parlaments komitoloģijas procedūrā ar kontroli, ir ierobežots attiecībā uz iespējas par digitālo ķermeņa skeneru izmantošanas paredzēšanu kā līdzekli, lai nodrošinātu aviācijas drošību.

Kas attiecas uz grafiku, tikai tad, ja Parlaments apliecina savu atbalstu un tikai tad, ja mēs esam pierādījuši to, ka šie instrumenti ir lietderīgi un nerada kaitējumu, jo īpaši attiecībā uz pilsoņu veselību, mēs varēsim izvērtēt, vai pēc tam sākt lēmuma pieņemšanu, ar kuru nosaka, saskaņā ar kādiem nosacījumiem šīs tehnoloģijas var izmantot.

Kas attiecas uz procedūru, saskaņā ar komitoloģijas procedūru ar kontroli 4. septembrī es informēju atbildīgās parlamentārās komitejas, kas ir Transporta un tūrisma komiteja, priekšsēdētāju. *Costa* kungs man atbildēja 26. septembrī ar vēstuli, lūdzot papildu informāciju, jo īpaši attiecībā uz digitālo ķermeņa skeneru izmantošanu, proti, ka par to, kā Komisija paredzējusi izmantot digitālos ķermeņa skenerus, ir jāsniedz pozitīvs atzinums.

Savā atbildes vēstulē *Costa* kungam, kas nosūtīta 7. oktobrī, es uzsvēru vairākas lietas. Pirmā lieta bija, ka ar pasākumu, kuru izskata, iespējams, ir jāapsver iespēja izmantot digitālos ķermeņa skenerus kā papildu iespēju pasažieru pārbaudīšanai un nevis kā obligātu prasību. Īsumā, pasažieri varētu izvēlēties, vai izturēt pārbaudi ar digitālo ķermeņa skeneri, ja digitālie ķermeņa skeneri tiek uzskatīti par piemērotiem, vai piekrist manuālai pārbaudei, kā tas ir pašlaik.

Es minēju, ka daži aspekti, sevišķi ietekme uz pasažieru veselību un jo īpaši uz viņu privātumu, būs jāanalizē padziļinātāk, pirms tiek pieņemti jebkādi noteikumi par digitālajiem ķermeņa skeneriem. Turklāt Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja birojs būtu iesaistīts — tas joprojām ir tas, ko es minēju vēstulē, kas 7. oktobrī nosūtīta *Costa* kungam. Turklāt Uzraudzītājs jau ir uzaicināts kopā ar valstu ekspertiem, nozares ekspertiem un EP deputātiem no Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas, kā arī no Transporta un tūrisma komitejas, piedalīties seminārā, kas notiks 6. novembrī, ar mērķi nodrošināt pārredzamību un, protams, pirms tiek pieņemts jebkāds lēmums. Šī sanāksme, kuru var arī atkārtot, ir, lai noteiktu, vai ir kāds apdraudējums veselībai, kas ir jautājums, kas mani interesē visvairāk. Mums ir jāzina, vai šie digitālie ķermeņa skeneri nodara kaitējumu to veselībai, kuri brīvi izvēlas izturēt pārbaudi ar šiem skeneriem. Pēc tam mēs nopietni izvērtēsim to efektivitāti un tas, protams, nozīmē ieklausīšanos visā, kas attiecas uz pilsoņu tiesībām uz privātumu. Šajā jautājumā, es atkārtoju, tiks uzklauts Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs un es arī plānoju uzklaut Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras viedokli.

Kā tos varētu izmantot, ja Parlaments izlemtu dot zaļo gaismu ierosinājuma par digitālajiem ķermeņa skeneriem izskatīšanai? Manuprāt, tie tiktu izmantoti tikai kā neobligāts instruments un, protams, vienmēr visos apstākļos būtu jānodrošina alternatīva un tāpēc lidostās būtu jābūt šādai alternatīvai. Tādējādi tā nebūtu vienīgā izvēles iespēja, bet viena no iespējām.

Otrā lieta ir, ka attēli netiktu saglabāti, bet tiktu nekavējoties izdzēsti, t.i., ir jābūt tehniskam mehānismam, lai novērstu to, ka personas, kura izlemj izturēt pārbaudi ar digitālo ķermeņa skeneri, attēls tiek saglabāts. Tādējādi tas uzreiz tiktu izdzēsts un noteikti netiktu saglabāts — saglabāšana tiktu padarīta neiespējama.

Cits jautājums ir par veselību, kuru es uzskatu par prioritāti: seminārā, kas notiks 6. novembrī, mēs prasīsim visiem tiem, kuri ir atbildīgi par aviācijas drošību, sniegt mums informāciju no dažādām ES valstīm par jebkādiem ziņojumiem par kaitējumu, kuru varētu radīt digitālie ķermeņa skeneri cilvēku veselībai: tas nozīmē universitāšu veiktos pētījumus, dažādu veselības ministriju un līdzīgu struktūru veikto izpēti vai statistiku no valstīm, kas jau izmanto digitālos ķermeņa skenerus, sākot ar Apvienoto Karalisti, lai noskaidrotu, vai šādi riski pastāv.

Tas nozīmē, ka es neesmu pieņēmis nekādu lēmumu, tāpat es negatavojos steidzināt jautājuma izlemšanu šajā lietā. Es tikai ierosinu Parlamentam jautājumu izskatīšanai. Vai mēs vēlamies izskatīt šo alternatīvu, neobligāto pārbaudi veikšanas veidu lidostās, vai nevēlamies? Tas ir jautājums. Ja mēs vēlamies izskatīt šo

priekšlikumu, tad mums ir jāpārliecinās, vai tas ir īstenojams, citiem vārdiem, vai tas ir iespējams, pirmkārt un galvenokārt attiecībā uz veselību, un pēc tam mums būs jāaplūko citi kritēriji, sākot no individuālo tiesību ievērošanas.

Turklāt būs ļoti svarīgi attiecībā uz regulējošajiem noteikumiem, kas var izrietēt no šīs lietas, noteikt, ka operatori būs jāatrodas tālu projām un tie nevarēs redzēt tiešā veidā, bet tiem būs jāatrodas īpašā, slēgtā vietā. Citiem vārdiem, ir jāsniedz visas garantijas, lai nodrošinātu, ka tas nekļūst par apdraudošu instrumentu, jo tam ir jābūt tikai instrumentam, kas paredzēts, lai atvieglotu situāciju pilsoņiem un nodrošinātu viņiem lielākas garantijas. Tā arī ir taisnība, ka pēc datiem, kas ir mūsu rīcībā, lidostās, kurās pastāv digitālo ķermeņa skeneru sistēma, vairums cilvēku izvēlas izturēt pārbaudi ar digitālo ķermeņa skeneri, nevis tikt pakļautiem pārbaudes alternatīvajam veidam.

Tie ir daži no jautājumiem, kuri jāaplūko. Protams, mums ir iespēja regulēt, ja Parlaments izlemj piekrist ierosinājuma par digitālajiem ķermeņa skeneriem izskatīšanai. Tādā gadījumā pastāv arī iespēja par Parlamenta papildu uzraudzību. Tas ir mans nodoms, kā es vienmēr esmu teicis, daļēji manas ilgās pieredzes dēļ šajā sēžu zālē, — iesaistīt Parlamentu. Tāpēc man bija liela vēlme un liels prieks ierasties šodien šajā sēžu zālē, lai apspriestu jautājumu par digitālajiem ķermeņa skeneriem. Mans mērķis ir iesaistīt Parlamentu un kopā nonākt pie lēmuma.

Vai mēs vēlamies, lai būtu Kopienas regulējums, ja ir veikti visi posmi digitālo ķermeņa skeneru izvērtēšanā, vai arī mēs vēlamies atstāt šā instrumenta izmantošanu atsevišķu dalībvalstu ziņā? Es uzskatu, ka, ja tiek pieņemts lēmums izpētīt iespēju par digitālo ķermeņa skeneru izmantošanu un ja šī iespēja tiktu atzīta par reālu, būtu godīgāk un labāk, ka Eiropas pilsoņiem būtu Kopienas tiesību akti. Es uzskatu, ka ar to sniegtu labāku garantiju visiem pilsoņiem, kuri brīvi izvēlas izturēt drošības pārbaudes, izmantojot digitālo ķermeņa skeneru sistēmu kā alternatīvu citai sistēmai, kas joprojām būtu pieejama visās citās lidostās, proti, manuāla ķermeņa pārmeklēšana.

Protams, es saprotu, ka visa veida pārbaudes ir personiski aizskarošas. Personīgi man manuāla pārmeklēšana, iespējams, ir aizskarošāka nekā pārbaudīšana, izmantojot digitālo ķermeņa skeneri. Katrs pats var brīvi izvēlēties. Mēs nedzīvojam ideālā pasaulē. Diemžēl mums ir jāsaskaras ar daudzām nepatīkamām situācijām, diemžēl mums ir jārisina terorisma problēma, mums ir jārisina noziedzības problēma, mums ir jārisina narkotiku kontrabandas problēma, mums ir jārisina Mafijas un *Camorra* grupējumu problēma, viss valstī, kuru es pazīstu vislabāk, un tāpēc pārbaudes diemžēl ir nepieciešamas. Mēs konstatējam tā zināmu ietekmi, tostarp arī uz indivīdiem, un mums ir jānodrošina, ka šī ietekme uz indivīdiem ir pēc iespējas nelielāka, nodrošinot, ka nav nekādas ierakstīšanas, nekādu piezīmju un nekādu privātuma aizskārums vai cilvēka pamattiesību pārkāpumu.

Tāpēc es uzskatu, ka ir pareizi apspriest šo jautājumu. Protams, es respektēju Parlamenta vēlmes pēc mēģinājuma izskaidrot tos iemeslus, kāpēc es esmu vērsis Parlamenta uzmanību uz šo iespēju. Es ceru, ka to var izskatīt un apspriest, domājot tikai par pilsoņu interesēm.

Luis de Grandes Pascual, PPE-DE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs un transporta komisār! Mums ir labi zināms par jūsu centieniem informēt Transporta un tūrisma komiteju ar tās priekšsēdētāja *Costa* kunga starpniecību un par šīs vēstuli apmaiņas saturu. Man tagad ir sirsniņi jāpatiecas jums par Parlamentam kopumā sniegto informāciju.

Tomēr man ir jāpauž kritika par to, ka ar šo jautājuma skaidrojumu iepazīstina tagad, kad termiņš attiecībā uz šo lietu beidzas plkst. 10 no rīta. Tas nav pareizi. Citiem vārdiem un pavisam godīgi, tas ir neizprotami. Tāpat man ir jāsaka, ka, lai gan bija vienprātība, komitoloģijas procedūra pat, ja uz to attiecas kontrole, ir pilnīgi nepiemērota tādām jutīgām jautājumam kā jautājumam par digitālajiem ķermeņa skeneriem.

Manuprāt, mums ir jānovērtē ietekme uz pamattiesībām. Mums arī iepriekš ir jānovērtē ietekme uz veselību. Mums ir jāpiemēro princips par proporcionalitāti starp to, kas ir ierosināts, un ieguvumu, kuru tas dos.

Šis Parlaments ir neapmierināts saistībā ar jautājumu par šķidrumiem un to saka kāds, kurš ieteica Spānijas Eiropas Parlamenta deputātiem nebalsot par noraidīšanu, jo mums šķita, ka ar piekāpšanos cīņā pret terorismu par pasākuma lietderību pārkāpj robežu. Tā ir taisnība, ka mēs nobalsojām par apstiprināšanu un tas, ko jūs minat savā vēstulē, arī ir taisnība attiecībā uz to, ka pat jaunas pārbaudes par šķidrumiem, kas tiek veiktas izmēģinājuma kārtā, nespēs pilnībā novērst visus iespējamus sprādzienbīstamos šķidrumus.

Tomēr iecere attiecībā uz digitālo ķermeņa skeneri — lai gan brīvprātīga rakstura — man šķiet, diemžēl ir neatbilstoša.

Tā ir taisnība, ka tas var būt brīvprātīgs un ka to var izmantot kā papildu instrumentu — kā jau notiek — potenciālos narkotiku kontrabandas gadījumos, kad kaut kas ir noslēpts ķermenī, bet nevis kā aizvietotājs pilnīgi saprātīgai pārbaudei, kas var būt ļoti noderīga un kuru visi ir pieņēmuši.

Jebkurā gadījumā, priekšsēdētāja vietnieka kungs, šis priekšlikums ir jāiesniedz Parlamentam un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai. Pamattiesības un personas cieņa ir jāaizsargā. Jebkuriem pasākumiem, kas pieņemti cīņā pret terorismu, būs mūsu atbalsts, bet ar tiem nevar iepazīstināt nepārdomātā veidā. Es uzskatu, ka jums ir jābūt ļoti apdomīgam un taktiskam attiecībā uz to, kā jūs sniedzat savus paziņojumus par šo lietu.

Claudio Fava, PSE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es arī gribētu pateikties priekšsēdētāja vietniekam *Tajani* kungam par dažiem precizējumiem, kurus viņš ir sniedzis, un es vēlētos nekavējoties atsaukties uz viņa lūgumu. Viņš jautā šim Parlamentam, vai mēs vēlamies kopīgi izskatīt šo priekšlikumu: atbilde ir "jā". Mutiskais jautājums izriet no šīs mūsu prasības. Mēs vēlētos to izskatīt, mūsu rīcībā esot visai nepieciešamajai informācijai, lai saprastu, kā jūs pareizi vaicājat, vai šis instruments ir nepieciešamība, un, pats galvenais, vai tas ir drošs un ar to ievēro pilsoņu privātumu, kas ir mūsu prioritāte.

Mēs atzinīgi novērtējam vēstuli, kuru jūs nosūtījāt *Deprez* kungam, Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas priekšsēdētājam, kurā jūs paužat apņemšanos, kuru mēs vēlētos uztvert kā oficiālu apņemšanos. Tā ir apņemšanās konsultēties ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju. Mūsu grupai vēl nav oficiāla viedokļa attiecībā uz digitālajiem ķermeņa skeneriem: mums ir nepieciešama plašāka informācija un mums ir detalizētāk jāaplūko šis jautājums. Pagaidām, kas attiecas uz veselību, mēs vēlētos izprast to, kas faktiski ir pārmērīga pakļaušana iedarbībai, jo īpaši attiecībā uz biežiem gaisa transporta pasažieriem, un šajā jautājumā mums ir jābūt pārliecinātiem par to, ka šī informācija ir ticama, jo daudzus gadus mēs esam bijuši spiesti atstāt šķidrumus, un tagad mēs atklājam, ka tā, iespējams, bija pārmērīga piesardzība un ka informācija un novērtējumi, iespējams, bija nepamatoti. Mums ir vajadzīgs novērtējums par proporcionalitātes principu un pilnīga Eiropas Parlamenta iesaiste.

Mēs neuzskatām, ka šos pasākumus var uztvert tikai kā tehniskus pasākumus: tie ir pasākumi, kuriem ir tieša ietekme uz cilvēktiesībām un privātumu. Ir grūti apvienot drošību, privātumu un pasažieru veselības aizsardzību, bet tas ir pienākums, kuru šis Parlaments atzīst un kuru tas uztic jums. Mēs ceram, ka mēs varam saņemt šo informāciju un ka jūs un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs sniegs mums to. Mums ir nepieciešams vairāk datu, lai varētu pieņemt nešaubīgu lēmumu par to, cik lietderīgi ir šie digitālie ķermeņa skeneri.

Marco Cappato, ALDE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, *Tajani* kungs, dāmas un kungi! Man šķiet, ka šī pirmkārt un galvenokārt ir procedūras problēma un nevis problēma, kas saistīta ar jautājuma būtību, par kuru noteikti nav grūti panākt vienošanos. Citiem vārdiem, ir skaidrs attiecībā uz šā jautājuma būtību, ka jebkurš drošības līdzeklis ir jāizvērtē attiecībā uz cilvēku drošību un privātumu un paša pasākuma efektivitāti, attiecībā uz izmaksu un ieguvumu attiecību — cik šīs iekārtas maksā, jo arī tā ir problēma — un es uzskatu, ka tas kļūst par visjutīgāko aspektu.

Patiesībā labi organizētām teroristu grupām parasti ir viegli izvairīties no šādām tehnoloģijām, toties tām ir ietekme uz pilsoņiem. Tas attiecas uz pirkstu nospiedumiem, tas attiecas uz telefonsakaru datu glabāšanu un tālruņa sarunu noklausīšanos — labi organizētas grupas nebaidās no šīm pārbaudēm, bet, no otras puses, tās kļūst par desmitiem miljonu cilvēku masveida pārbaudēm. Tāpēc es uzskatu, ka mums ir vienprātība par to, ka šāda veida instruments var saņemt zaļo gaismu no Eiropas Savienības tikai pēc rūpīgas visu šo aspektu analīzes un tikai pēc tam, kad šādas analīzes rezultātā ir sniegts pozitīvs atzinums par visiem šiem aspektiem.

Kas attiecas uz procedūru, mums tika iedots dokuments, kuram dokumenta Nr. 1258 pielikuma A daļā ir virsraksts par atļauto pārbaudi, varbūt tas ir šis virsraksts, kas ir pamudinājis mūs sacelt trauksmi, iespējams, pārspīlētā veidā attiecībā uz šo procedūru vārda "atļauts" nozīmes dēļ. Tas, ko mēs prasām, ir, ka tos ir jāatļauj tikai pēc tam, kad ir veikts tehniskais novērtējums, un ka tāpēc ir pieņemts pilnībā politisks lēmums. Tas ir vēstījums, kas ir rītdienas rezolūcijas pamatā.

Tad jums, ievērojot to politisko apņemšanos, kuru jūs esat pāudis, būs jāatrod tehniskais veids, kādā sasniegt šo mērķi, un Parlaments jums būs labs partneris.

Eva Lichtenberger, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Transporta un tūrisma komitejā mēs apspriedām iespēju apsvērt šo iekārtu izmantošanu un pēc tam mēs saņēmām pirmās fotogrāfijas, kuras parādīja to, kādi īstenībā ir šie attēli. Tad kļuva skaidrs, ka, pamatojoties uz tehnisko argumentu, šim priekšlikumam jācieš neveiksme. Kā es saku, es pašlaik negribu sīkāk iedziļināties attiecībā

uz šo lietu, bet nav bijis nekāda ietekmes novērtējuma, kā, piemēram, bija kravas automašīnu atpakaļskata spoguļu gadījumā, kad gandrīz ikvienam līgumslēdzējam Eiropā tika jautāts, vai viņš piekrīt tam, ka būtu citāda veida atpakaļskata spogulis. Par tādu jautājumu kā šis jautājums, kurš ir tik svarīgs, nekas netika pateikts. Tas netika uzskatīts par nepieciešamu.

Attēli, kurus mēs esam redzējuši, līdzinās nedaudz izplūdušām melnbaltām kailu ķermeņu fotogrāfijām. Tas ir pilnīgi skaidrs. Turklāt tā noteikti nav klīrešanās no manas puses, ja es šodien jums saku, ka man ir iebildumi par šo aspektu, jo kaila ķermeņa attēls ir ļoti privāta lieta, un ka es vēlos, lai cilvēkiem būtu iespēja izlemt, vai cilvēkiem ir jāredz viņus kailus. Mums ir teikts, ka viss, protams, ir brīvprātīgi. Jā, šī nav pirmā reize, kad mums ir teiktas šādas lietas. Ikviens, kurš atteikties pakļauties šai sistēmai, tiktu turēts aizdomās no paša sākuma. Nākamais solis būs tās obligāta ieviešana. Kas attiecas uz nākamo soli pēc tam, es baidos domāt, kas tas varētu būt.

Es uzskatu, ka tā patiešām ir pieeja, kuru nevar atļaut izmantot tādu, kāda tā ir pašlaik. Pēc pāris gadiem tas būs obligāti, jo par drošību atbildīgie cilvēki vienmēr ir nākuši klajā ar argumentiem par labu tādiem pasākumiem kā šis. Turklāt nākamais solis pēc tam noteikti būs datu saglabāšana pat tad, ja pašlaik tas joprojām tiek noliegts. Taču mēs zinām, ka viss, ko par drošību atbildīgie cilvēki var izdarīt tehniski, ar laiku tiks izdarīts.

Komisār, Eiropas Savienība šādā veidā gūst panākumus tikai tās padarīšanā vēl nepopulārākā un noslīdēšanā vēl zemāk popularitātes rādītājos. Tas ir tāpēc, ka dalībvalstis vairo ES un neuzņemas atbildību par šīs sistēmas ieviešanu.

Giusto Catania, GUE/NGL grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es arī gribētu pateikties *Tajani* kungam un minēt pāris lietas. Pirmā lieta ir, ka pēdējos gados lidostas ir kļuvušas par vietām, kurās apsēstība ar “drošību” izpaužas visvairāk. Šim priekšlikumam un priekšlikumam par pasažieru datu reģistru (PDR) ir raksturīga kopēja tendence saistībā ar nekritisku rakstura aviopasažieru datu apstrādi, kā arī regulai par šķidrumiem, kas tika pieņemta pēc iespējama uzbrukuma pirms diviem gadiem, bet pēc tam tika paziņots, kad regula bija stājusies spēkā, ka visi tie, kuri tika turēti aizdomās saistībā ar terorismu, ir attaisnoti.

Digitālais ķermeņa skeneris ir pēdējā robeža šajā mūsdienu spīdzināšanā, kā to apraksta *Stefano Rodotà*. Mānija iegūt arvien vairāk informācijas, kas varētu būt noderīga cīņā ar terorismu, veicina tiesiskuma autoritāru izpratni. Ir nepārprotams privātuma, cilvēktiesību pārkāpums un personas cieņas aizskārums. Jaunā prasība par vispārēju novērošanu atspoguļo sociālās kontroles aparātu. “Masveida uzraudzības cietuma” kontroles mehānisms tiek radīts sabiedrībā, lai visi pilsoņi pakāpeniski kļūtu par aizdomās turamajiem, kuri ir jāuzrauga.

Šo instrumentu izveide ir apstiprinājums *M. Foucault* teorijām un digitālais ķermeņa skeneris šķiet kā lapa no grāmatas “Disciplīna un sods”. Tā nav nejaušība, ka šīs stratēģijas galvenais pamatelements ir ķermenis: *Foucault* min to, ka ar ķermeņi saistīto polittehnoloģiju palīdzību mēs varam izlasīt varas attiecību kopējo vēsturi. Tāpēc šo iemeslu dēļ un šajā kontekstā ir redzams digitālā ķermeņa skenera autoritārais raksturs un šo politisko un filozofisko iemeslu dēļ, manuprāt, tas ir nepieņemami paļaut mūsu ķermeņus šim instrumentam, kas ir vēl viena tehnoloģiju varas despotiska izpausme.

Saïd El Khadraoui (PSE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Mēs atbalstām Eiropas pieeju. Lai par to nebūtu nekādu šaubu! Tomēr ir jābūt arī skaidram, ka, tā kā tiesības pieņemt lēmumu tiek no dalībvalstīm nodotas Eiropai, Eiropas Parlamentam arī ir jābūt daudz lielākām pilnvarām pieņemt lēmumus un veikt pārbaudes attiecīgajā jomā. Patiesībā tas ir arī tas, par ko mēs vienojamies pirms pāris mēnešiem, kad regulā izdarīja grozījumus.

Tagad mums ir pirmais pasākumu kopums, kurš mums ir jāizskata. Šajā sakarā ir divi svarīgi aspekti. Pirmkārt, ir aizlieguma par šķidrumiem atcelšana no 2010. gada aprīļa, kas ir ļoti pozitīvi, lai gan mēs gribētu redzēt to īstenotu pat vēl ātrāk.

Otrais ir bēdīgi slavenā digitālā ķermeņa skenera iekļaušana iespējamo pārbaudes metožu sarakstā. Šajā saistībā jūs minējāt, ka vairākās lidostās, tostarp arī Hītrovā un Šipholā, jau ir uzsākti izmēģinājuma projekti, un ka ir vajadzīgas Eiropas vienošanās.

Kā es to saprotu, attiecīgās dalībvalstis nevar turpināt īstenot savus izmēģinājuma projektus, ja mēs neregulējam šo jautājumu Eiropas līmenī. Tāpēc šis pamatojums ir pilnībā izmainīts. Es domāju, ka mums kā Eiropas Parlamentam tas ir jānoskaidro un ka, pirms mēs varam to atbalstīt, mums ir vajadzīga izsmeljoša atbilde uz vairākiem jautājumiem, kuri ir izvirzīti šeit un citur.

Jūs jau zināmā mērā esat sniedzis atbildi, kas piepilda mani ar lielu prieku, bet es domāju, ka mums ir jābūt sistemātiskākiem attiecībā uz privātumu, kaut kas, kas jau ir pieminēts, un arī attiecībā uz ietekmi. Kādas ir jaunās sistēmas priekšrocības, salīdzinot ar pašreizējām pārbaudes metodēm? Mēs no jums gaidām atbildi uz šo jautājumu un citiem jautājumiem strukturētā veidā un, ja atbildes būs apmierinošas, tad mēs vēlāk varēsim patiešām dot tam zaļo gaismu.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Mēs šovakar neesam šeit, lai runātu par ar transportu saistītajiem tehniskajiem pasākumiem, ne arī par to, vai viena iekārta ir efektīvāka vai lētāka par citu iekārtu attiecībā uz drošības pārbaudēm.

Mēs esam uzsākuši šīs debates, jo tas, par ko mēs šeit runājam, ir pamattiesību jautājums, tiesības uz privātumu un iespēja, ka bezatbildīga, birokrātiska un nekontrolēta iekārtas uzstādīšana var būt pasažieru tiesību nopietns aizskārums.

Tāpēc mēs prasām, lai par šo lietu netiktu pieņemts nekāds lēmums, pirms nav izvērtēta tā ietekme, nav bijušas konsultācijas ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, nav izveidots tiesiskais regulējums, ar kuru nosaka, kam ir atļauts redzēt mūs visus kailus un kādos apstākļos, un nav noteikts tas, kā to faktiski var nodrošināt praksē katrā lidostā, ka tā izmantošanu varēs brīvi izvēties un tā būs brīvprātīga, un darbinieki, kas tobrīd tur būs, to neuzspiedīs. Lūdzu, pasakiet mums, kurš glabās šādus privāta rakstura mūsu ķermeņa attēlus.

Es pats piedalījos darbā pie Spānijas tiesību aktu izstrādes par televīzuālās uzraudzības sistēmas kamerām sabiedriskās vietās. Spānijas gadījumā šie tiesību akti tika pieņemti. Es aizstāvēju šīs sistēmas lietderību, bet tad, ja uz to attiecas maksimālas garantijas. Šajā gadījumā šīs garantijas nav sniegtas un kamēr tās nav sniegtas, šā priekšlikuma pieņemšana ar komitoloģijas procedūru, komisār, vienkārši ir pilnvaru ļaunprātīgas izmantošanas mēģinājums.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Kā mēs sakām Spānijā, “*llueve sobre mojado*”, kas nozīmē, ka “nekad nelīst, bet gāž straumēm”. Vēl pavisam nesen daļa no Drošības regulas bija slepena. Šī slepenība, šis pārredzamības trūkums radīja nopietnu apgrūtinājumu mūsu pilsoņiem, kuri nezināja, ko sagaidīt. Tagad mēs pat vēl vairāk saasinām šo situāciju ar pilnīgi nepiemērotu procedūru, jo ar to neņem vērā šā Parlamenta uzskatus. Tomēr runa nav tikai par šā Parlamenta iesaistīšanu plenārsēdē, bet arī par publisku debašu uzsākšanu ar mūsu pilsoņiem reizi par visām reizēm, lai viņi varētu sniegt savu viedokli. Mēs īstenībā esam sasnieguši robežu, kuru pārkāpjot, var apšaubīt tiesības uz privātumu, datu aizsardzību un personas cieņas ievērošanu.

Rezultātā šis Parlaments prasa, lai mēs uzņemamies vadošo lomu kā mūsu pilsoņu pārstāvji un lai mums reizi par visām reizēm ir šīs debates, jo visi jautājumi, kas iever šo robežu, kuru nedrīkst šķērsot, citiem vārdiem, tiesības uz privātumu, datu aizsardzība un personas cieņas ievērošana, ir jāatrisina.

Mēs apšaubām šā pasākuma efektivitāti, nepieciešamību un proporcionālītāti. Rezultātā mēs uzskatām, ka tas ir oficiāli jāapspriež ar šā Parlamenta plenārsēdes starpniecību — un nevis izmantojot komitoloģijas procedūru — un, protams, ir jāuzsāk publiskas debates ar Eiropas iedzīvotājiem, kuri galu galā ir tie, kuri pārcietīs visas šīs pārbaudes — kā jau notiek — visās Eiropas Savienības lidostās.

Javier Moreno Sánchez (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Digitālo ķermeņa skeneru izmantošana lidostās ir jutīgs jautājums, kas tiešā veidā skar pilsoņu drošību un privātumu.

Mūsu pilsoņi prasa pārredzamību par tādu delikātu jautājumu kā šis jautājums un mēs savukārt prasām pārredzamību no Komisijas.

Tas nav tikai tehnisks jautājums, kuru var atrisināt, izmantojot komitoloģijas procedūru. Ja mēs izmantosim šo pieeju, tad trūks leģitimitātes un demokrātiskas kontroles. Cilvēkiem ir jābūt pilnībā informētiem par šiem pasākumiem, kuri viņus tieši ietekmē. Mēs nevaram pieļaut pārredzamības trūkuma, kas ir sekojis pašiem pēdējiem lidostas drošības pasākumiem, atkārtanos.

Protams, šajā Parlamentā mēs atbalstām pasākumus, ar kuriem garantē lielāku drošību, ceļojot, un paātrina pārbaužu veikšanu lidostās. Tomēr vispirms mēs atbalstām tā nodrošināšanu, ka tiek aizsargāta mūsu veselība un privātums.

Mēs gribam tehnoloģiju, ar kuru ņem vērā ar veselību un privātumu saistītos apsvērumus un ar kuru nerada vairāk problēmu nekā ar to cenšas novērst.

Šā iemesla dēļ, kā ir minēts, ir jāveic iepriekšēji medicīniskie un zinātniskie pētījumi par milimetru viļņu tiešo ietekmi uz pasažieru veselību un jo īpaši vismazāk aizsargāto personu, piemēram, grūtnieču, bērnu, slimnieku, vecāka gadagājuma cilvēku un personu ar invaliditāti, gadījumā.

Attiecībā uz šo attēlu iegūšanu un apstrādi, ko Komisija ierosina, lai garantētu konfidencialitāti un privātumu? Kā jūs minējāt, ir ļoti svarīgi, lai šie attēli tiek nekavējoties izdzēsti un lai nav nekādas iespējas, ka tos izdrukātu, saglabātu vai pārsūtītu.

Tajani kungs, vai pasažieri varēs izvēlēties vai arī viņiem būs jāatsakās veikt pārbaudi ar šiem skeneriem? Tā noteikti nav viena un tā pati lieta. Vai drošības darbiniekiem, kuri strādās ar šo jauno tehnoloģiju, ir plānota īpaša apmācība? Vai tehnoloģijas, kuru izmantotu kā izvēles iespēju, izmaksu un ieguvumu attiecība un proporcionalitāte ir novērtēta?

Komisār, dāmas un kungi! Mūsu mērķis ir skaidrs. Mums ir jānodrošina, ka cilvēkiem tiek sniegta informācija un ka visos aviācijas drošības pasākumos ievēro pamattiesības un tie tiek piemēroti vienādi visās lidostās.

Šīs jaunās tehnoloģijas izmantošana nevar būt vēl viena rīcība, ar kuru rada papildu spiedienu, ceļā uz lielāku drošību — es gatavojos beigt savu runu —, negatīvi ietekmējot pamattiesību ievērošanu. Tas ir jautājums par līdzsvaru.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs! Ļaujiet man paskaidrot. Es esmu apņēmusies apkarot terorismu un nodrošināt visu pilsoņu drošību, bet es neizskaidrošu maniem vēlētājiem, kā 11 Eiropas Parlamenta deputāti neskaidrā birokrātiskā procedūrā izlēma atļaut cilvēku skenēšanu Eiropas Savienības lidostās, kas viņus parādītu kailus.

Visa šī komitoloģijas procedūra ir vēl viens piemērs, kā radīt Eiropas pilsoņos eiroskceptismu. Komisijas arguments — bet arī šīs tehnoloģijas izstrādātāju arguments — ir, ka digitālie ķermeņa skeneri ir paredzēti kā alternatīva fiziskām pārmeklēšanām. Bet līdzko mēs atļausim izmantot šo tehnoloģiju, mums nebūs nekādu garantiju, ka tā netiks izmantotai primārajai pārbaudei. Mēs visi zinām no savas pieredzes lidostās, ka dažas no tām veic obligātu fizisku pārmeklēšanu. Tāpēc jautājums ir par to, vai mēs atļaujam digitālo ķermeņa skeneru izmantošanu. Iespējams, mums tie ir jāaizliedz.

Tāpēc es mudinu Komisiju atlikt šo procedūru, kas mūs ir nostādījusi sarežģītā situācijā. Mums ir jābūt plašām, demokrātiskām debatēm, kurās ir jābūt iesaistītiem Parlamentam un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam (EDAU). Tā ir invazīva tehnoloģija un ir rūpīgi jāaplūko tādi jautājumi kā privātums, proporcionalitāte un efektivitāte.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Kā pierādījies vairākos gadījumus, Transporta un tūrisma komiteja atbalsta maksimālu drošību ar vismazākajām neērtībām pasažieriem un ceļotājiem. Tāpēc mēs principā piekrītam šo neērtību pasažieriem samazināšanai, vienlaikus saglabājot pārbaudi un drošības augstu līmeni.

Attiecībā uz šķidrumiem Parlaments jau ir ierosinājis alternatīvu par skeneriem, jo īpaši, lai novērstu visas šīs grūtības. Tā ir taisnība, ka tehnoloģiju sasniegumiem ir jāatvieglo šis process.

Konkrētajā digitālo ķermeņa skeneru gadījumā varētu domāt, ka ir nepieciešama lielāka piesardzība cilvēku pārmeklēšanā un ka iekārta, iespējams, atvieglo situāciju un ar to jo īpaši izvairītos no tiem izņēmuma gadījumiem, kad tikai ārēja cilvēka ķermeņa pārmeklēšana nav pietiekama.

Tomēr es pilnīgi piekrītu tam, kā ierosinājusi Transporta komiteja, ka nepieciešams veikt visa veida piesardzības pasākumus, lai ceļotājiem un Eiropas Savienības pilsoņiem tiktu garantēta pilnīga drošība attiecībā uz šīs tehnoloģijas izmantošanu, ja tā tiek izmantota, un lai pašreizējie pētījumi un izmēģinājumi — kas ir tikai pētījumi un izmēģinājumi — sniegtu pozitīvus secinājumus. Šī skenēšana nekādā veidā nedrīkst apdraudēt veselību, ar to nedrīkst aizskart personas privātumu, ar to nedrīkst pazemot cilvēkus un uz iegūtajiem datiem un attēliem ir jāattiecas datu aizsardzībai.

Colm Burke (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Es runāšu ļoti īsi. Ir tikai divas lietas, kuras es vēlos minēt. Es nedomāju, ka mums ir pilnībā jāpārtrauc domāt par šo lietu. Piemēram, izmēģinājumā Londonas Hītrovas lidostā četru gadu laikā posmā 98 % pasažieru izvēlējās skenēšanu parastās fiziskās pārmeklēšanas vietā. Tas nepārprotami liecina par pausto apstiprinājumu šai tehnoloģijai. Ar to arī palielina drošību. Es zinu, ka citi cilvēki šovakar tam nepiekrīt, bet ar to palielina drošību, jo ar to var atrast keramikas un plastmasas ieročus, kuri nav atrodami ar standarta metāla detektoriem.

Otrā lieta, kuru es vēlos ierosināt, ir saistīta ar cilvēkiem, kuriem ķermenī ir metāla implantāti traumu vai invaliditātes rezultātā. Viņi cieš pastāvīgu pazemojumu, vienmēr tiekot izraudzīti papildu pārbaudēm lidostās. Es ierosinu sistēmu atzīmju izdarīšanai lietotāju pasēs, lai viņi netiktu regulāri pakļauti šim pazemojumam. Es prasīu, lai komiteja aplūko šo jautājumu, jo pašlaik tā ir milzīga problēma cilvēkiem, kuri ir pārcietuši fizisku traumu un kuriem ir implantāti. Es prasīu, lai tas tiktu aplūkots.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Es balstos uz pieņemumu, ka pasažieru drošība aviācijas nozarē ir ļoti svarīga. Tomēr ķermeņa skenēšana nozīmē cilvēka ķermeņa detalizētu attēlu iegūšanu. Šie attēli ir personas privātuma aizskārums. Es vēlos pievērsties tiem apstākļiem, kādos šie attēli ir jāizmanto.

Komisār, mēs saprotam, ka šie attēli netiks saglabāti. Tomēr, vai tie jāizmanto saskaņā ar visiem tiem nosacījumiem, kas noteikti ar datu aizsardzības tiesību aktiem? Kādus pasākumus jūs plānojat veikt, lai nodrošinātu, ka darbinieki, kuri izmanto šos skenerus, zina un ievēro datu aizsardzības tiesību aktu noteikumus? Komisār, pat tādos apstākļos, kad pasažieri dod savu piekrišanu šo skeneru izmantošanai, es vēlētos, lai mēs saņemtu garantiju, ka radītie attēli tiks izdzēsti. Diemžēl tikai pēc vairākiem gadiem mēs varēsim uzzināt par šo skeneru izmantošanas ietekmi uz cilvēku veselību.

Erik Meijer (GUE/NGL). - (NL) Priekšsēdētāja kungs! Pasākums, kurš var šķist attaisnojams transporta drošības un terorisma dēļ, no citiem aspektiem nepavisam nav saprotams. Preses ziņojumi par digitālajiem ķermeņa skeneriem Nīderlandes presē ir izraisījuši lielu sašutumu. Ja digitālais ķermeņa skeneris ir drošs instruments, tad ar to tiek iepazīstināts nepareizajā veidā. Katrā ziņā, kamēr nav zināma ietekme uz veselību un privātumu, mēs nevaram tos izmantot. Tieši tāpēc, ka cilvēki jūtas visa veida citu jaunumu apdraudēti, ir pamats šajā saistībā būt ārkārtīgi piesardzīgiem.

Priekšsēdētājs. – Komisār, kamēr nav nepieciešamo skaidrojumu un pētījumu, jums tagad ir šo debašu caurlūkošanas uzdevums.

Antonio Tajani, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Es uzskatu, ka šodien ir sasniegts svarīgs mērķis, un tas ir mērķis par debašu par digitālajiem ķermeņa skeneriem uzsākšanu, lai saprastu, vai tas ir jautājums, kuram ir jāpievēršas. Man šķiet, ka šīs debates ir parādījušas, ka ir nepārprotama vēlme apspriest šo jautājumu.

Attiecībā uz metodi un daļēji tā dēļ, kas ir izlemts ar Lisabonas līguma pieņemšanu — un es ceru, ka vēlāk to pieņems visas ES valstis —, es saprotu, ka Parlaments vēlas paust savu viedokli un vēlas sajust, ka tas ir pilntiesīgs likumdevējs. Es esmu tikai ievērojis šobrīd spēkā esošos noteikumus. Man nav tiesību izmainīt komitoloģijas procedūru, tas neietilpst manās pilnvarās. Es varu vienīgi sagatavot ziņojumu un nodrošināt, ka Parlaments vienmēr ir iesaistīts visos gadījumos, kad ir debates par kādu svarīgu jautājumu, un arī pateikt, vai ir jānotiek debatēm par šo jautājumu.

Seminārs, kuru mēs esam ielānojuši 6. novembrī, kurā piedalīsies dalībvalstu pārstāvji un Eiropas Parlamenta deputāti, būs iespēja — nav tā, ka tā ir vienīgā iespēja, jo tā varētu būt pirmā no vairākām īpašām sanāksmēm —, lai novērtētu visus ar digitālo ķermeņa skeneru izmantošanu saistītos aspektus, sākot ar to, ko es uzskatu par vissvarīgāko, cilvēku veselību. Pēc tam mēs risināsim visas citas problēmas saistībā ar iespējamo neobligāto šā instrumenta izmantošanu ar tā brīža Parlamenta piekrišanu. Es nevēlos kādam kaut ko uzspiest. Es tikai vēlos novērtēt iespējas.

Es vēlreiz saku, ka es uzskatu, ka ir pareizi darīt to kopā ar Parlamentu, ievērojot to apņemšanos, kuru es esmu paudis, — un es atkārtēju to tagad, šo debašu noslēgumā, — oficiāli konsultēties ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju un uzklaut Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras viedokli. Ciktāl tas skar mani, ja pēc visiem šiem novērtējumiem, par kuriem es ziņošu Parlamentam, tiks izlemts turpināt strādāt pie izvēles par digitālo ķermeņa skeneru izmantošanu nodrošināšanas, ciktāl tas skar Eiropas Komisiju, mana apņemšanās ir, ka digitālie ķermeņa skeneri — un es varu garantēt to un es saku to vēlreiz — nekad netiks padarīti par obligātiem un lidostām vienmēr ir jānodrošina tiem alternatīva.

Ja ir Eiropas regulējums, tad tam ir jābūt, ievērojot šos nosacījumus: pēc tam, protams, ja tiesību akti tiek pārskatīti, ir skaidrs, ka būs sekas. Ja ir pieņemti juridiski noteikumi, ja mums ir Eiropas regulējums, tad, ciktāl tas skar Komisiju, var piekrist vai nepiekrist, bet tā tas ir. Es apņemšos kaut ko izdarīt: pēc tam, ja kāds netic tam, ko es saku, un domā, ka tas nav paveicams. Pretējā gadījumā mēs neizdarīsim neko.

Kas attiecas uz attēliem, tie netiks ierakstīti un tie ne reizi netiks saglabāti. Tādējādi tas būs tikai sava veida izmēģinājums, ņemot vērā visu, kas būs jāizdara vispirms. Ja tiek pieņemts lēmums par digitālo ķermeņa skeneru kā izvēles līdzekļa izmantošanu, attēli nekad netiks ierakstīti vai saglabāti. Šis punkts būs Eiropas

Komisijas regulas tekstā. Ja kāds pēc tam pārkāpj noteikumus, tad Eiropas Komisija pieņems attiecīgos mērus. Tas pats attiecas uz jebkuru noteikumu un jebkuru kriminālkodeksu. Ja kāds pārkāpj likumu, tad viņam piemēro to sodu, kas noteikts kriminālkodeksā.

Pašlaik ir manuāla ķermeņa pārmeklēšana: jebkurš darbinieks, kas pieskaras pilsonim nepiedienīgā veidā, aizskar viņa privātumu un pārkāpj noteikumus un tādējādi neievēro likumu. Šis darbinieks noteikti tiks apsūdzēts un atzīts par vainīgu pēc atbilstošas tiesvedības. Vispirms es uzņemos veikt nopietnus centienus attiecībā uz veselības jautājumu. Es uzskatu, ka vēlāk visas šīs garantijas var novērtēt un tās ir jānovērtē Parlamentam, ar kuru es plānoju atkal konsultēties nākamajos posmos, sākot ar semināru, kas notiks 6. novembrī. Tā būs sanāksme, kurā Eiropas Parlamenta deputāti varēs uzdot jautājumus, pateikt, ko viņi domā, un paust jebkādas iebildumus, tostarp arī tehniska rakstura. Es varu sniegt politiska rakstura, bet ne tehniska rakstura garantijas. Mums ir vajadzīgs, lai atsauktos tehniskie eksperti. Pēc tehniskajiem novērtējumiem mēs varēsīm dot atbildi par šo jautājumu. Tie Eiropas Parlamenta deputāti, kuri ir uzaicināti uz šo semināru, piedalīsies arī novērtēšanā.

Tāpēc es uzskatu, es esmu vienprātis ar to, ko par šo jautājumu jo īpaši teica *Fava* kungs un *Cappato* kungs. Var tikt panākta vispārēja vienprātība, kas būs kopīgs novērtējums par to, vai nākotnē ir rekomendējams izmantot šo tehnoloģisko instrumentu. Ja izrādās, ka to nav iespējams izmantot, jo nav atbilstības attiecīgajiem kritērijiem, tad tas pat netiks iekļauts iespējamo izmantojamo instrumentu sarakstā. Ja mēs gribētu dot pozitīvu atzinumu pēc visiem tiem pasākumiem, kurus es esmu apsolījis veikt, tad regulas teksts ietvertu visas tās garantijas, kuras es uzņēmos iekļaut tajā, kā es esmu minējis gan savās ievada piezīmēs, atbildot uz jautājumu, gan savā noslēguma atbildē. Tā ir apņemšanās un es esmu radis ievērot savas apņemšanās, galvenokārt tās apņemšanās, kuras paustas Parlamentam, kura daļa es biju gandrīz 15 gadus.

Priekšsēdētājs. – *Lichtenberger* kundze! Man ir jāpārtrauc pašlaik notiekošā "skenēšanas" procedūra, kas ir ārkārtīgi kaitīga, jo īpaši tulku veselībai, kuriem mēs pateicamies par sadarbību.

⁽³⁾ Es esmu saņēmis rezolūcijas priekšlikumu¹, kuru iesniegušas sešas politiskās grupas.

Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 23. oktobrī.

19. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

20. Sēdes slēgšana

(Sēde tika slēgta plkst. 00.14)

⁽³⁾ 1 Sk. protokolu.